

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, dr. Lukács László György,
dr. Simicskó István, dr. Varga László*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	18521
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Dr. Mellár Tamás</i> (Párbeszéd)	18521
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	18522
<i>Hohn Krisztina</i> (LMP).....	18523
<i>Bodó Sándor</i> innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.....	18525
<i>Dr. Vadai Ágnes</i> (DK).....	18527
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	18528
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	18530
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	18531
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	18533
<i>Dr. Rétvári Bence</i> , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	18535
<i>Dr. Rétvári Bence</i> (KDNP)	18537
<i>Tállai András</i> pénzügyminisztériumi államtitkár	18538
<i>Dr. Zsigmond Barna Pál</i> (Fidesz)	18540
<i>Dr. Orbán Balázs</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	18542
Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény és a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18544
A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18544
A klímavészhelyzet kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18545
Az éghajlatváltozási veszélyhelyzetből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról szóló határozati javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18545
A Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Exporthitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18546
Egyes törvényeknek a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzésére vonatkozó európai uniós jogi szabályozás módosításával összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18546
Az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18547
Egyes törvényeknek a felnőttképzési tevékenység ösztönzésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18547
Egyes jogállási tárgyú és egyéb honvédelmi kérdésekkel foglalkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	18548
Egyes adózási tárgyú törvényeknek a koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	18548

A kiskereskedelmi adóról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás 18549

Az agráriumban létrehozandó krízisbiztosítási rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás..... 18549

Egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig..... 18550

Dr. Hajas Barnabás igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője..... 18550

Felszólalók:Felszólalók:

Demeter Zoltán, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 18554

Dr. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselőcsoportja részéről18555

Dr. Vejkey Imre, a KDNP képviselőcsoportja részéről..... 18558

Dr. Varga László, az MSZP képviselőcsoportja részéről18561

Sebián-Petrovszki László, a DK képviselőcsoportja részéről 18562

Dr. Keresztes László Lóránt, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 18564

Volner János (független).....18567

Dr. Hajas Barnabás igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 18571

Az illetékekről szóló **1990. évi XCIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig18572

Kósa Lajos (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője18573

Felszólalók:

Izer Norbert pénzügyminisztériumi államtitkár18574

Novák Katalin, a Fidesz képviselőcsoportja részéről18574

Dr. Gyüre Csaba, a Jobbik képviselőcsoportja részéről18576

Nacsa Lőrinc, a KDNP képviselőcsoportja részéről18576

Dr. Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről 18578

Mesterházy Attila, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....18579

Varju László, a DK képviselőcsoportja részéről 18580

Novák Katalin (Fidesz) 18582

Mesterházy Attila (MSZP) 18582

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)..... 18584

Nacsa Lőrinc (KDNP) 18585

Varju László (DK)..... 18586

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)..... 18586

Novák Katalin (Fidesz) 18588

Dr. Szakács László (MSZP) 18589

Mesterházy Attila (MSZP) 18591

Novák Katalin (Fidesz) 18594

Mesterházy Attila (MSZP) 18596

Dr. Szakács László (MSZP)18597

Varju László (DK)..... 18598

Kósa Lajos (Fidesz) előterjesztői válasza..... 18599

A Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló **2019. évi LXXI. törvény** módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig..... 18605

Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője 18605

Felszólalók:

Bareza Attila, a Fidesz képviselőcsoportja részéről18608

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....18610

Dr. Hargitai János, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....18615

Mesterházy Attila, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....18619

Dr. Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről 18623

Varju László, a DK képviselőcsoportja részéről 18624

Csárdi Antal, az LMP képviselőcsoportja részéről 18628

Burányi Sándor, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről18631

Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár 18634

Nacsa Lőrinc (KDNP) 18639

Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) 18640

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)18641

<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	18642
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP).....	18643
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	18643
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	18644
<i>Banai Péter Benő</i> pénzügyminisztériumi államtitkár.....	18649
<i>Dr. Hargitai János</i> (KDNP).....	18653
<i>Dr. Keresztes László Lóránt</i> (LMP).....	18654
<i>Dr. Varga-Damm Andrea</i> (független).....	18655
<i>Csárdi Antal</i> (LMP).....	18658
<i>Arató Gergely</i> (DK).....	18660
Banai Péter Benő pénzügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	18661

A veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló törvényjavaslat, valamint a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és az egészségügyi készenlétről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.....	18661
--	-------

Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	18662
--	-------

Felszólalók:

Dr. Bajkai István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	18669
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	18672
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	18679
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	18683
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	18687
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	18695
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	18704
Szabó Timea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	18714
Dúró Dóra (független).....	18723
Dr. Szakács László (MSZP).....	18726
Székely Sándor (független).....	18727
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	18727
Szabó Timea (Párbeszéd).....	18728
Arató Gergely (DK).....	18729
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	18729
Szabó Timea (Párbeszéd).....	18734
Dr. Bajkai István (Fidesz).....	18734
Dr. Szél Bernadett (független).....	18735
Dr. Varga-Damm Andrea (független).....	18740
Mesterházy Attila (MSZP).....	18744
Mesterházy Attila (MSZP).....	18745
Dr. Bajkai István (Fidesz).....	18747
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	18750
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	18751
Arató Gergely (DK).....	18751
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	18752
Mesterházy Attila (MSZP).....	18753
Dr. Bajkai István (Fidesz).....	18754
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza.....	18754

A kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény , valamint a Budapest és az agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	18757
---	-------

Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője.....	18758
--	-------

Felszólalók:

L. Simon László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	18761
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	18765
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	18765
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről.....	18768
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	18771
L. Simon László (Fidesz).....	18772
Arató Gergely (DK).....	18777

<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	18778
<i>L. Simon László</i> (Fidesz)	18779
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	18782
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	18782
<i>Szabó Sándor</i> (MSZP).....	18783
<i>L. Simon László</i> (Fidesz)	18783
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18785

Egyes törvények Csongrád megye névváltozásával összefüggő módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18788
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	18788

Felszólalók:

B. Nagy László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18790
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18792
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18794
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	18795

A rozsdáövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről szóló

törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	18797
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	18797

Felszólalók:

Böröcz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	18799
Dr. Lukács László György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	18802
<i>Nacsa Lőrinc</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	18805
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	18807
Varju László , a DK képviselőcsoportja részéről	18810
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	18813
Böröcz László (Fidesz)	18817
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	18818
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	18819
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	18820
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	18820
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára.....	18822
<i>Nacsa Lőrinc</i> (KDNP)	18823
Böröcz László (Fidesz)	18824
<i>Csárdi Antal</i> (LMP)	18825
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	18825

Napirend utáni felszólalások:

Bencsik János (független).....	18828
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	18830
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik)	18832

Az ülésnap bezárása	18833
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen volt:

KOVÁCS PÁL, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. BÓKA JÁNOS igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. HAJAS BARNABÁS államtitkár, BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, VARGHA TAMÁS államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, IZER NORBERT államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
29. ülésnapja
2020. június 3-án, szerdán
(9.03 óra - Elnök: Jakab István
Jegyző: dr. Varga László)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 29. **ülését megnyitom**. Tájékoztatam önöket, hogy az ülés vezetésében Simicskó István - aki később érkezik - és Varga László jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Mellár Tamás képviselő úr, Párbeszéd-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MELLÁR TAMÁS (Párbeszéd): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! „Tehát újból Európa ellen mentek, lovas magyarok? Az Időre röhögtök, miért legyen másként, mint Szvatopluk után: szent Ázsia nevében törtetni fogtok előre. (...) Komp-ország, Komp-ország, Komp-ország: legképessebb álmaiban is csak mászkált két part között: Kelettől Nyugatig, de szívesebben vissza. (...) Minket kergettek előre, nem volt szabad hátrahélni, meglátni, honnan megyünk robogva. Meglátni, hogy néhány Fáraóé ez az ország, hogy szennyes állati életben tartják a milliókat. A Fáraók azt akarták, hogy legyenek itt gúlák és piramisok. (...) Turulok kerengnek a levegőbe, nyílzáport lőnek a Nap felé, támadásra készülnek a magyarok. Hányadikra, mióta a betűtanító olasz papokat koncolták? Nagy vagy én népem, nagy vagy én népem: ezer éve élsz folytonos harcban Európával (...). De a gondolatot nem engedted győzedelmeskedni gyermekeid koponyáin, úgy élsz Európa közepén, mint eleven tiltakozás (...). Komp-ország megindult dühösen Kelet felé újra (...).”

Biztos vagyok benne, hogy a tisztelt államtitkár urak nem értik, hogy miért olvastam fel részleteket Ady Endre „Ismeretlen Korvin-kódex margójára” című munkájából. Nos, éppen azért. Éppen azért, mert ha értették volna, akkor 2010 után a kétharmados felhatalmazás birtokában és a rengeteg európai uniós pénzzel Magyarországot egy felzárkózási pályára állították volna, egy olyan pályára, amelyben Magyarország harmonikusan és eredményesen illeszkedik be a nemzetközi munkamegosztás rendjébe; egy olyan Magyarországot, amelyben megerősítik a demokratikus intézményeket, a fékek és ellensúlyok rendszerét, a piaci intézményeket, és amelyben megerősödik a polgárság, és széles bázisú középosztály alakul ki.

Végigtekintve az elmúlt tíz éven, sajnos mindennek az ellentéte történt: illiberális államot építenek, oligarchikus gazdaság kiépítése folyik, a fáraó stadionokat építtet, keleti nyitás van, és közben erőteljesen rázzák az öklüket Európa ellen.

Értem én, hogy miért elfogadhatatlan önöknek a nyugati orientáció és a felzárkózás. Értem én azt is, hogy a miniszterelnök úr miért mondta azt, hogy sokkal jobban érzi magát Keleten, mint Nyugaton, hiszen Nyugaton számon lehet kérni az úri kiváltságok fenn tartását, a demokrácia gyengítését, a sajtószabadság korlátozását és a korrupciót, és természetesen nem kell szembenézni azzal sem, hogy a magyar gazdaság mennyire versenyképtelen. Mindez Keleten nem okoz gondot, ott nem kéri számon ezeket a dolgokat.

A Bibó Szakkollégium hajdan volt diákjai ma nemigen emlegetik névadójuk munkáját, különösen nem az „Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem” tanulmányt. Bibó többek között azt a két világháború közötti úri Magyarországot ítéli el és teszi felelőssé azért, hogy zsákutcába kormányozta az országot, amelyet önök most éppen zajosan ünnepelnek és példaképnek tekintenek.

Tehát sajnos semmi sem változott, komország megindult dühösen Kelet felé újra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol az elhangzottakra. Miniszterhelyettes úr, öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Megtisztel felszólalásával itt a kora reggeli órákban. *(Dr. Vadai Ágnes: Kora reggel? 9 óra.)* Bevallom őszintén, a mondandóját eléggé keresni kell, hogy mit is szeretett volna ezzel a napirend előtti felszólalásával valóban elmondani *(Közbeszólások a DK, az MSZP és a Párbeszéd soraiban.)*, hiszen az nyilvánvaló és az kiderült már a parlamenti vitáink során, hogy teljesen máshogy látjuk az elmúlt tíz évet, teljesen máshogy, különbözőképpen ítéljük meg a Fidesz-KDNP-kormány két és fél ciklus alatt végzett munkáját és tevékenységét.

Azt már megszoktuk, hogy önök, ellenzékiek nem becülik azt, amit a magyar emberek, a magyar gazdaság, a magyar vállalkozások, a magyar önkormányzatok, a magyar kormány fel tud mutatni eredményként az elmúlt tíz évben. *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.)*

Akkor próbáljuk meg ebben a rövid pár percben átvenni, hogy mit is tud felmutatni, a magyar társadalom milyen eredményeket ért el az ön állításával szemben. Az első és legfontosabb: 2010-ben gazdasági és társadalmi válságban volt Magyarország. A gazdasági válságot, annak okait ismerjük, ezt sikerült megfordítani, 2013-ban egy emelkedő pályára sikerült állítani Magyarországot, és az mind a mai napig... *(Tordai Bence közbeszól.)* Ha ez önnek nem tetszik és háborog, akkor is a számok, a GDP-növekedés számai *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiban.) - Az elnök cseppet.)* önt és ellenzéki képviselőtársait mindmind cáfolják. Igenis komoly eredményt tud felmutatni Magyarország, a magyar gazdaság - benne a magyar emberek teljesítményével - a gazdaság növekedését illetően, olyannyira komoly, hogy az Európai

Unió szintjén is elismerik ezt, és azt Európai Unióban is az elsők között van Magyarország. *(Közbeszólások a DK és a Párbeszéd soraiban. - Az elnök csenget.)*

Ezzel együtt természetesen a munkanélküliek száma is jelentősen csökkent, a foglalkoztatás növekedett, hiszen több mint 10 százalékos munkanélküliség volt, 12 százalékkal vette át a Fidesz-KDNP-kormány 2010-ben a kormányzást, most meg, ismerjük, még a válság ellenére, amit a gazdaságnak okozott, így is jelentősen 5, illetve 4 százalék alatt vagy körül van a munkanélküliség.

Ugyanez a helyzet a jövedelmeket illetően, hiszen a reáljövedelmeket, ezzel együtt a nyugdíjakat is sikerült egy olyan növekvő pályára állítani, ahol az emberek keresete évről évre növekszik, és nemcsak nominális értelemben, tehát szám szerint, hanem valójában az emberek évről évre többet tudnak vásárolni a megkeresett jövedelmükért, a nyugdíjasok számára pedig - nagy szó, mert a szocialista-balliberális kormányok ezt nem tudták biztosítani - meg tudtuk őrizni a nyugdíjak értékét.

(9.10)

Azt gondolom, amellet, hogy a gazdasági válságból sikerült az országot kizökkenteni és egy emelkedő pályára állítani, az uniós pénzekkel való gazdálkodás, annak a felhasználása is sikeres volt hazánkat tekintve. Sikeres volt, hiszen sikerült a gazdaságfejlesztés szolgálatába állítani, sikerült munkahelyeket teremteni az európai uniós pénzekből és forrásokból.

De említettem a társadalmi válságot, ami 2010-ben igaz volt Magyarországra. Itt elsősorban arra gondoltam, hogy a devizahitel-válságból kellett kihozni emberek millióit. Igaz, hogy ez egy ciklus alatt nem sikerült 2014-ig, átnyúlt a következő ciklusra, azonban mégis sikerült, hiszen tudjuk, hogy az Európai Bizottság álláspontját, a magyar bíróságok álláspontját meg kellett várni, és csak azután tudott az Országgyűlés megfelelő döntéseket hozni.

Ellentétben az ön állításával, képviselő úr, Magyarország az elmúlt tíz évben egy növekvő, emelkedő, egy bizakodó pályára tudott lépni mind gazdasági, mind társadalmi vonatkozásban.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti fel szólalásra jelentkezett Hohn Krisztina képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Aktuális ügyekről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A közelgő pedagógusnap alkalmából szeretnék köszönteni ezúton minden pedagógust, és egy több ezer pedagógust érintő problémakörre szeretném felhívni a figyelmet.

Mindannyian tudjuk, hogy a szakképzésben, az oktatás több szektorával egyetemben, nagy átalakítások vannak. Nemrég az új szakképzési törvényt is megismerhettük, aminek a tartalma ellen rengeteg

pedagógus állt ki, vagy akár otthagyta a munkahelyét. Hiszen e szerint az új törvény szerint a szakképzésben dolgozók kikerülnek a közalkalmazotti státuszukból, melynek indoklása a bérnövekedés. De egyre inkább úgy néz ki, hogy a közalkalmazotti bértábla kiürítése a cél, gondolunk itt az azóta benyújtott és elfogadott, kulturális szektorban dolgozókkal kapcsolatos törvényre. Sajnos a munka törvénykönyve alá való átvezetést nem sikerült biztatóan megszervezni, hiszen egyre inkább félok, hogy a változással nemhogy javul a szakképzési dolgozók helyzete, de inkább csökken a jogbizonytalanság miatt. A közalkalmazotti státusz ugyanis egyedi védelmet biztosított eddig a tanároknak szabadság, fizetés, munkaóra kérdésében vagy akár a jubileumi jutalom tekintetében. A kikerüléssel ráadásul értelmét veszti a pedagóguséletpálya-modell, amelyhez oly sok reményt fűztek kormányoldaltól, és a sikerességét hangsúlyozták évek óta.

A szakképzés átalakítása ráadásul végig érdemi egyeztetés nélkül, feszített tempóban folyik, a már elfogadott szakképzési törvény miatt pedig a Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete szerint 32 ezer pedagógus került jogfosztott állapotba. A bértárgyalások alapjait képező pedagógusminősítési rendszer igen komoly aggályokat vet fel sportszerűség szempontjából is. Önök úgy kényszerítették a szakképzési pedagógusokat a minősítési rendszeren alapuló bértárgyalásokon való részvételre, hogy ennek semmilyen feltétele nem volt adott.

(Dr. Simicskó István elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Kezdjük azzal, hogy a koronavírus-járvány miatt hozott veszélyhelyzetben rengeteg pedagógusnak lehetősége sem volt megfelelő minősítésen való részvételre. A közismereti tárgyakat tanító pedagógusok maximális teljesítmény esetén sem tudták elérni a 66 százalékot a minősítésben, mivel a kritériumrendszerben lévő szakképzésreleváns módszertan alkalmazása, a szakmai tapasztalat vagy akár a szakmai elkötelezettség az ő esetükben nem releváns. Emellett rengeteg szubjektív elem és egységküliség is jellemezte az értékelést. Az sem volt például meghatározva, hogy ki végezze el az értékelést. Önök szerint ez valódi szakszerűség és minőségbiztosítás?

Élnék itt a PDSZ véleményének kihangosításával, miszerint maga az értékelési rendszer törvényellenes, hiszen az értékelési szempontokat csak az utolsó pillanatban ismerhették meg a pedagógusok. Az ígérek szerint a szakképzésben dolgozók átlagosan 30 százalékos béremelésre számíthatnak, a minősítéstől függetlenül ki többre, ki kevesebbre, de ennek költségvetési fedezete egyáltalán nem világos a képzési centrumok költségvetésében. A jövőbeli szerződésekben ráadásul csak az alapszabályokat kell majd feltüntetni, a pótlékokat nem, ami azt eredményezheti, hogy a dolgozók nem tudják majd, mennyi pénzt is kapnak pontosan. Úgy gondolom, hogy az új szakképzési törvénnyel és ezzel a lehetetlen felállással, ami a minősítési rendszer körül zajlott, leginkább csak azt érik majd el, hogy idén

a szokásosnál is több pedagógus hagyhatja el a pályáját, hiszen a munkakörülmények egyre kevesebb ember számára elérhetőek.

S a maradék időmben szeretném megragadni a lehetőséget, hogy a trianoni döntés százéves évfordulója előtt egy nappal erről én is megemlékezzek. Azt valljuk, hogy egy nemzet, éljenek bár tagjai Mánfán, Mezőkaszonyban, Zápszonyban vagy Jánosiban, ahova engem kedves emlékek kötnek, amikor még ott polgármester voltam, akkor itt tudtunk kötni igaz, komoly barátságokat és testvértelepülési szerződéseket is, és Magyarországon sikerült több gyereket is táboroztatni. Azt hiszem, hogy talán akkor érti meg az ember igazán, hogy mit jelent határon túl élni, amikor először van ilyen élményben része, és amikor találkozik a határon túl élőkkel, és ott megérti azt, hogy milyen a határon kívül magyarnak lenni, és milyen ragaszkodni az anyaországhoz, de ragaszkodni ahhoz a helyhez is, ahol élnek.

Közös örökségünk és jövőnk a Kárpát-medence, ezért fontos, hogy gyerekeink nagyobb figyelemmel legyenek arra, hogy a határokon túl is élnek magyarok. Mondom ezt különösen azért, mert amikor én gimnáziumba jártam vagy általános iskolás voltam, nálunk ez tabutéma volt, erről senki nem beszélt, és én, a legnagyobb sajnálatomra, sokáig nem is tudtam, hogy határon túl is élnek magyarok. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

BODÓ SÁNDOR innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Asszony! Megértem a mai reggeli gondolatait. Az, hogy ezeket egy felszólalásba helyezte el, már egy kicsit érdekesebb, de természetesen ez minden képviselőnek szíve joga.

Ön a társadalmi felelősségről beszél ebben a helyzetben Trianon kapcsán is, a képzés kapcsán is, a felelősség kapcsán is, és azt gondolom, hogy menjünk ezeken szépen sorba, mert ez így korrekt. Társadalmi felelősségről beszél abban a helyzetben, amikor az elmúlt időszakban az ellenzéki magatartás teljesen egyértelmű volt: nem támogatták országos szinten, parlamenti szinten a veszélyhelyzet meghosszabbítását. Nagyon sok ellenzéki önkormányzat... *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Bocsánat! Én nem szóltam bele az ön mondanivalójába. *(Dr. Vadai Ágnes: De én beleszólok, mert nincs így!)*

Tehát nagyon sok önkormányzati szintű intézkedés a közalkalmazottak ellenében történt, akikért ön most szót emel, például akár Ózd esetét is említhetem, ahol a közalkalmazottakat fizetésesökkentéssel büntette a helyi vezetés. Tehát olyat kér itt számon, olyan ötleteket vet fel, amit önök a gyakorlatban nem támogatnak.

De természetesen a magyar emberek tisztán látják, hogy mit és hogyan tesznek, és tényleg azt tudom mondani, hogy a társadalmi összefogásnak - aminek

most is helye van, sőt igazán most van helye - meglett az eredménye, a veszélyhelyzet kapcsán azok az intézkedések, amit idejekorán megtett a kormány, mindenképpen azt bizonyították, hogy a járványt megfékeztük.

(9.20)

Természetesen helye van az óvatosságnak, mert egy olyan dologgal találkoztunk most szembe, amivel korábban a mi korosztályunk még sohasem. Tehát helye van az óvatosságnak, de ebben a munkában bizony önökre nem számíthattunk.

Látnunk kell azokat az intézkedéseket, amelyeket a munkahelyek, a képzések kapcsán vet fel. Nos, ebben a helyzetben a kormányzat teljes mértékben elkötelezett abban, hogy minél több munkahely megvédelme, új munkahelyek teremtése legyen a célja. Ez nyilván összetett dolog, konkrét intézkedések, konkrét programok is szerepelnek ebben, sőt ezek alkotják markáns részét annak, amit a gazdaságvédelmi akciótervben helyeztünk el. A GDP közel 20 százaléka került átcsoportosításra, 9200 milliárd forint kerül gazdaságvédelemre felhasználásra, vagyis teljesen egyértelmű, hogy az új munkahelyek teremtése mellett a meglévő eredményeket, a meglévő munkahelyeket is meg kell védenünk. Ebben arról tudom önt tájékoztatni, hogy a munkahelyvédelmi bértámogatás kapcsán 11 140 cég adott be pályázatot tegnapi zárónappal, és ez 145 357 fő munkahelyének a megőrzését jelentette. Ezek konkrét számok, ezek nem ötletelések, ezek konkrét számok.

A munkahelyvédelmi bértámogatás - csak egy mondatban - három hónapos támogatási lehetőséget biztosít állami finanszírozással, és azokat az ágazatokat segíti leginkább, amelyek a legnehezebb helyzetben vannak, voltak. A pályázatokat augusztus 31-éig továbbra is be lehet egyébként adni.

Foglalkoztunk a kutatás-fejlesztés, az innováció kérdésével is, és amikor ön tulajdonképpen arról szövelt, hogy Magyarország a képzés, a tudomány, az elkötelezettség irányában bizony nem kellő felelősséggel jár el, akkor pont erre hívom fel a figyelmét, hogy külön is azokra a munkakörökre, azokra a magasán kvalifikált szakemberekre figyelmet fordítunk, akiknek a munkája szükséges ahhoz, hogy majd egy következő lendületben, amikor tényleg szükség van arra a tudásra, innovációra, találmányokra, amelyek most ott vannak az asztalfiókban - legyenek ezek egyébként akár egy szakmunkásképzőben lévő szakoktatónak a nagyon praktikus gondolatai, és legyenek akár tényleg magas szintű mérnökök -, amikor ezekre a szakemberekre a kormányzat külön is gondol a kutatás-fejlesztés, az innováció kapcsán, akkor az ön felvetését igazából nem tudom hova elhelyezni. 13 152 mérnöknek, kutatónak, informatikusnak segítettünk eddig ezzel a programmal, 823 cég önnel szemben azt gondolja, hogy ez rendben van, működik így.

Helye van a munkahelyteremtő támogatásnak, a beruházások kapcsán munkahelyteremtő bértámogatási programról tudok szólni - 84 milliárd forint áll rendelkezésre 70 ezer főre -, vagyis a kormány úgy a

munkahelyek megvédése, teremtése és a képzésekkel való hasznos gazdálkodás kapcsán megtette azokat az intézkedéseket (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeleteltét.*), amelyek szükségesek ahhoz, hogy a gazdaság újra tudjon lendülni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirendi előtti felszólalásra jelentkezett Vadai Ágnes képviselő asszony, Demokratikus Koalíció: „Bocsánat” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Tisztelt Ház! Önök benyújtották a felhatalmazási törvény visszavonásáról szóló javaslatukat, amelyben immár örök időkre kérnek felhatalmazást az uralkodásra. (*Dr. Rétvári Bence: Már megint?*) Már elnézést, de akkor miért is kellene bocsánatot kérni önöktől?

Rendkívül szánalmas, ahogy önök az elmúlt hetekben megindították a hisztihadjáratukat, azt követelve, hogy az egész világ, mínusz néhány politikai ámokfutó, kérjen maguktól bocsánatot. Az ellenzéki pártokat naponta szólítják fel erre, egyébként pedig sértődött leveleket küldözgetnek külföldi kutatóknak, politikusoknak, újságíróknak, és ebben élen jár a finom úri modort még hallomásból sem ismerő kommunikációs emberük, Kovács Zoltán, sokadjára lejáratva ezzel saját magát, ami persze bennünket nem zavarna, de közben kárt okoznak hazánk megítélésének is.

Összefoglalom önöknek az iromány tartalmát: a csúnya magyar ellenzék, benne természetesen a DK és Gyurcsány, azt terjesztette itthon és külföldön egyaránt, hogy az orbáni felhatalmazási törvény maga a demokrácia és a jogállam eltiprása, és a király uralma örökké fog tartani, de persze önök szerint ez nem igaz. Na már most, ezzel a következő bajok vannak:

1. Valakinek egyáltalán eszébe jutott, hogy egy ilyen levelet megírjon.

2. Maguk teljesen hülyének nézik a megmaradt saját kevés európai szövetségesüket is, amikor azt sugallják, hogy nekik ott Nyugaton fogalmuk sincsen az európai helyzetről. (*Dr. Rétvári Bence: Ismerik a helyzetet, csak nem...*)

3. A maguk nagyokosai elfelejtették beleírni a levélbe, hogy önök most már örök életre szeretnének felhatalmazást, vagy akkor pontosabban fogalmazok: hamisítottak a levélben.

Engedjék meg, hogy egy mondatrészt idézzek ebből az egyik levélből (*Dr. Rétvári Bence: Inkább egy mondatot!*): „A bocsánatkérés nemcsak Magyarország megválasztott kormányának jár, de a magyarok nagy többségének is.” Azt, hogy a magyar kormánynak mi jár, inkább nem mondom, mert kitiltanak az ülésteremből, de ha már volt képük a magyar állampolgárokat ebbe a szánalmas és röhejes kampányba belekeverni, akkor elmondok pár példát, amiért önöknek kellene bocsánatot kérni a magyar polgárok nagy többségétől.

Először is, kérjenek bocsánatot azért, amiért önök tesztelték az egyik legkevesebbet Európában a járvány

ideje alatt! (*Dr. Orbán Balázs: Hazugság!*) Kérjenek bocsánatot attól a legalább 400 ezer magyartól, akiknek nem voltak hajlandók segíteni, és ezért elveszítették állásukat, a mostani ajánlat pedig nettó 54 ezer forintos közmunka (*Dr. Rétvári Bence: 400 ezer?*) vagy nettó 107 ezer forintos hadsereges lehetőség. Kérjenek bocsánatot az egészségügyi dolgozóktól, akik sokszor megfelelő védőfelszerelés nélkül mentették a magyarok életét, miközben maguk fűnek, fának, vadvirágnak küldözgettek maszkokat, védőfelszereléseket! Kérjenek bocsánatot attól a legalább 16 ezer, ápolásra és ellátásra szoruló magyar embertől, akiket maguk egyik napról a másikra egész egyszerűen kidobtak a kórházakból! És külön kérjenek bocsánatot azoktól a magyar családoktól, akik az önök embertelen politikája miatt veszítették el családtagjaikat!

Kérjenek bocsánatot azért is, mert a válság idején is csak a felkapaszkodott tolvaj gázszerelőnek és vele együtt a királynak a zsebét tömték; úgy cirka 600 milliárd forintról beszélünk. (*Dr. Rétvári Bence: Tegnap 200 volt, most már 600! Egy éjszaka alatt megháromszorozódott.*) Kérjenek bocsánatot azért, mert az önkormányzatoktól jelentős forrásokat vettek el, miközben most is ész nélkül szórják határon innen és túl az adófizetők pénzét a csahos kéznyaló kutyáikra! (*Dr. Rétvári Bence: Minden magyar vállalkozás, aki kap pénzt, csaló?*) És kérjenek bocsánatot a közművelődési szférában dolgozóktól, a transzneműektől, a kismizmizett egyetemektől, a katonáktól az évi 400 óra túlmunka miatt, a szociális szférában dolgozóktól, a magukra hagyott otthon ápolóktól, a rokkantnyugdíjasoktól, a nyugdíjasoktól, a tanároktól és a diákoktól!

Ha jól tudom, van itt legalább 133 bátor képviselő. Hölgyek és Urak, vagyis, ahogy elnézem a kormánypárti padosorokat, leginkább Urak! Na, itt a lehetőség, hogy gagyí almaosztásos (*Dr. Rétvári Bence: Azt mondta Gyurcsány, hogy ne hívjon minket uraknak!*), pacalfőzéses vagy benyalós születésnap-i köszöntés helyett készítsenek bocsánatkérős videókat. A magyar polgárok nagy többsége ugyan ettől még nem fog maguknak megbocsátani, de legalább a gesztust elkezdik gyakorolni. Erre a most elsajátítandó készségre, higgyék el nekem, igen nagy szükségük lesz a jövőben. Köszönöm szépen. (*Taps a DK és az MSZP padosoraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Meghallgatva a felszólalását, és figyelembe véve azt, hogy a jó modort is említette, nem ebből fogunk példát meríteni a jó modor tekintetében. De több témát is érintett, ezért engedje meg, hogy válaszoljak.

A felszólalása szép példája annak a baloldali politikának, amelynek a lényege az, hogy zsigerből elleznek mindent, ami a kormánytól érkezik, függetlenül a döntések tartalmától: nem azt nézik, hogy mi

lenne a helyes, mi a helyes, hanem csak azt, hogy a kormánytól érkezik-e, és ha igen, akkor csak azért is az ellenkezőjét mondják.

Az, hogy ezekről a témákról beszélünk most itt a Házban, összegzünk, ha úgy tetszik, politikai értelemben, annak közvetett bizonyítéka, hogy Magyarország jól kezelte a járvány első szakaszát, mert már szerencsére nem az a fő kérdés, hogy lesz-e elég lélegeztetőgép, hogy lesz-e elég kórházi ágy, hogy érkezik-e elég védőfelszerelés; azért nem, mert a magyarok fegyelmeztségének, a kiváló egészségügyi szakembereknek és az idejekorán meghozott döntéseknek köszönhetően a járvány ma már csillapodik, és a feladatunk az, hogy ez így is maradjon.

Ami a jogállamisággal kapcsolatos felvetéseit illeti, meg nem tudom számolni, hogy 2010 óta maguk már hányszor eltemették a magyar demokráciát. Mondjuk, ha a médiatörvénnyel kapcsolatos viták idején indítottunk volna egy számlálót, akkor az valószínűleg kiakadt volna, már ami az ellenzéki vádakot illeti.

(9.30)

Ezzel szemben egészen egyszerűen arról van szó, hogy a baloldali pártok - most már a Jobbikot is beleértve - nem tudnak valós, érdemi alternatívát felmutatni, ami nem is csoda, mert a mindenre kiterjedő tagadásnak nincsen Magyarországon többségi támogatottsága. Tagadásra, tisztelt képviselő asszony, nem lehet jövőt építeni.

Egyébként a vágyaik képtelenségét mutatja az, hogy egyszerre kiáltanak diktatúrát - ön is megtette itt -, és fenyegetnek azzal, hogy elsöprik a kormányt egy választáson. Azt azért önök is érzik, hogy ez a kettő ellentmond egymásnak. Ebből is látszik, hogy a parttalan diktatúrázásuk valójában egy üres politikai blöff, semmi több.

A rendkívüli veszélyhelyzet bevezetésekor önök telekürtölték a Házat - mit a Házat, az egész világot - azzal, hogy a kormány bebetonozza a hatalmát, és mellőzi majd a parlamenti üléseket. És az sem zavarta önöket, hogy mindezt a folyamatosan ülésező parlamentben mondták el. Most, hogy az Országgyűlés feloldja a veszélyhelyzetet, ez egyértelmű cáfolata az akkori hazugságaiknak. Szóval, ha már felvetette ezt a kérdést, akkor igen, van tere a bocsánatkérésnek, azért, mert nem szavaztak meg semmit, ami segítette volna a védekezést, azért, mert valótlanosságokat állítottak, és azért, mert folyamatosan támadták az egészségügyi vezetőket. És ha nem is kérnek bocsánatot, azt a következtetést azért majd mindenki levonhatja, hogy a baloldalra ebben a helyzetben, ebben a válságban sem lehetett számítani, és más válságok során sem lehet számítani. Ön is tudja nagyon jól, attól, hogy a veszélyhelyzetnek vége lesz, még az egészségügyi készütséget fenn kell tartani, mert a járvány nem múlt el.

Az önkormányzatokkal kapcsolatban látszik, hogy van egy alapvető hozzáállásbeli különbség közöttünk: önök úgy gondolják, hogy az önkormányzatoknak nem kell szerepet vállalniuk, mi pedig úgy gondoljuk, hogy a kormánynak szerepet kell vállalnia,

neki kell a legnagyobb szerepet és felelősséget vállalnia, de a multiknak, a bankoknak és igen, az önkormányzatoknak is felelősséget kell vállalnia. A Pesti út példája mutatja azt, hogy mi az ára annak, ha ezt a felelősséget nem vállalják fel.

Ami a gazdasági kérdéseket illeti, röviden említette: ezen a téren is idejekorán lépett a kormány, felfüggesztette a hiteltörlesztéseket, folytatta az adóeme... - adócsökkentéseket (*Dr. Vadai Ágnes: Adóemelés, jól tetszett mondani!*), nem pedig növelte az adókat. Ami a tényeket illeti: júliustól tovább csökken a munkaadók adója, mindenkinek; munkahelyvédő és munkahelyteremtő támogatásokról születtek döntések; képzési programok is indulnak; csupán a két bértámogatási program százezres nagyságrendben hoz létre vagy tart meg munkahelyeket. Hogyha az önök javaslatait vettük volna figyelembe, akkor a segélyezést erősítette volna meg a kormány, akkor segélyezés lenne, nem pedig megtartott munkahelyek. Az meg, tudjuk, hogy mivel jár, láttuk 2010 előtt, több mint 10 százalékos, 12 százalékos munkanélküliséggel. Úgyhogy ezen a téren leckét, köszönjük, önöktől nem fogadnánk el. Azt gondolná az ember, hogy tíz év - tíz év! - elegendő volt a baloldalnak ahhoz, hogy tanuljon a saját hibáiból, ehelyett ugyanazt a politikát erőltetik; ráadásul ugyanazok, akik gazdasági értelemben egyszer már felsültek. Hitelek, segélyek, bércsökkentések, megszorítások - ezt tudták ajánlani az országnak tíz éve, és ezt tudják most is. Köszönjük, mi nem ezt az utat választanánk. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hiller István képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, MSZP-képviselőcsoport: „Trianon - a múlttól és a jövőről” címmel. Alelnök úr, öné a szó.

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Ennek a felszólalásnak nem ma kellene elhangoznia, önök, a kormánytöbbség azonban nem tették lehetővé, hogy az ellenzék, nemcsak az én frakcióm, hanem egyetlenegy ellenzéki frakció sem mondhatja el a véleményét és gondolatait Trianon 100. évfordulóján a magyar Országgyűlésben, az emlékülésen. Hogy ez hogyan fér össze a nemzeti összetartozással, annak megítélését önökre bízom, véleményem szerint sehogy. Mi, az ellenzék képviselői ugyanis ugyanúgy magyar embereket képviselünk, ahogy önök, százezrek akarátát, és ennek el nem fogadása alapvetően sértő. Trianon ugyanis közös fájdalom minden magyarnak, éljen bárhol is a világon, itt az anyaországban, az elcsatolt területeken és mindenütt máshol. A trianoni béke nemzeti sorstragédia, de az érzelmeken túl, a mi érzelmeinken túl kell hogy legyen elég erőnk, hogy más dimenziókat is lássunk.

A történettudomány szerint az a jó béke, amely képes betölteni legfőbb hivatását, vagyis a nyugalom és a békelesség megteremtését és fenntartását. Európában évszázadok alatt kialakult egy konfliktuskezelő mechanizmus, egy olyan módszer, amely szakított azzal a felfogással és gyakorlattal, hogy a győztes

szétszedi, kizsigereleli és megalázza a vesztest. Ez a kora újkorból eredeztető gyakorlat Hugo Grotius, Justus Lipsius és társainak gondolatrendszerét ültette át a valóságba, így kötötték meg az első nagy kontinenséget lezáró vesztfáliai békét, ezt a gyakorlatot alkalmazták majd két évszázaddal később a napóleoni háborúkat lezáró békénél, gondoljunk csak arra, hogy a legyőzött Franciaországot nem szedték ízekre, nem alázták meg, hanem integrálták az új létrehozott rendszerbe. Kérem, ne gondolják, hogy ezek üres történelmi merengések, ennek a hagyományoknak a felelevenítése épp azt bizonyítja, hogy létezett más út, más módszer, amely Európában ismert és befogadott volt. Az első világháborúban győztes hatalmak szakítottak ezzel, visszatértek a *vae vicis* - jaja a legyőzötteknek - típusú diktátumokhoz.

A trianoni békével, tisztelt Országgyűlés, ahogy társaival is, történetileg az a legnagyobb probléma, hogy nem voltak alkalmasak arra, hogy betöltsék legfőbb feladatukat, sőt magukban hordozták az újabb, mi már tudjuk, még borzalmasabb és pusztítóbb háború, a második világháború csíráját.

Mindennek belátása és felelevenítése fontos, de nem elégséges. A múltat ismerni nem egyszerűen önmagáért kell, hanem hogy folyamatok és összefüggések megértése segítsen jobb döntések meghozatalában, a jövő alakításában. A mi megítélésünk szerint magyarság és európaiság ügyének összekapcsolása a helyes út. Meggyőződésünk, hogy hazánk európai uniós tagsága és annak hosszú távú fenntartása a legmegfelelőbb. Nem gondolom, hogy az EU automatikusan mindent megold, de azt igen, hogy országos és nemzeti érdekeink érvényesítéséhez ez a legmegfelelőbb keret; azt is, hogy megfelelő politika mellett a gazdasági és szociális különbségek csökkentése, amely különbségek szétfeszítik az országunkat, továbbá az önrendelkezés, a kisebbségi elvek gyakorlati érvényesülése távlatosan is ezen keretek között biztosabb, és hosszabb időtartamot nézve a lehetséges bővítéssel ezek érvénye jutása ott is biztosabb, ahol ma még nem ez a helyzet. Évszázados klisékből ki lehet és ki kell lépni, tisztelt képviselők! A XX. század kudarcos sablonjait, legyen az az első fele vagy a második fele, egy más, egy új szemlélettel kell felváltani, mert mind a kettő, a XX. század mindkét kísérlete bebizonyította, hogy sikertelen. A múltra való emlékezés fontos, de emellett még fontosabb a jövő tudatos alakítása. Nekünk az a meggyőződésünk, hogy magyarság és európaiság ügyének hosszú távú összekapcsolása, ez a jövőkép a valós nemzeti érdek Trianon 100. évfordulóján és azután is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! Magyar az, akinek fáj Trianon - tartja a konvencionális bölcsesség.

A teremben ülők többsége bizonyosan egyetért ezzel az állítással, miképpen a nemrég publikált közvélemény-kutatási adatok szerint a magyarok döntő többsége is. Vannak viszont olyanok, akik sérelmeznek ezt az állítást, mondván, kirekesztő. Formális logika alapján könnyű belátni, hogy miért gondolják így, bármelyik honfitársunk úgy dönt, hogy nem foglalkozik Trianon traumájával, érezheti úgy, a fájdalom hiánya a magyarságból is kizárja őt. Másfelől viszont, és ez itt a fontos kérdés: miért fájna Trianon bármely más nemzet polgárának? Úgy tűnik tehát, hogy ez a sajátos, már-már sarkos definíció akkor igaz, ha megfelelően értjük, azaz a Trianon miatt érzett fájdalom szinte elképzelhetetlen anélkül, hogy valaki magyar identitással ne rendelkezzen.

(9.40)

A magyar identitás megismerésének egyik sarokpontja tehát Trianon megértése, ebben az összefüggésben nevezhetjük a száz évvel ezelőtti eseményeket Kant után szabadon a magyar identitás egyik lehetőségi feltételének.

Arra a kérdésre, hogy miért fáj Trianon, akkor kaphatunk valódi választ, ha közelebbről is ránézünk az identitásunkra, amely általában véve is több komponensből táplálkozik. Identitásképző elem lehet a közös biológiai származás, élőhely, emlékek, közös nyelv, közös hagyományok vagy éppen a vallás. Nehéz lenne ezeket az elemeket vegytisztán szétválogatni, azonban bizonyos - bármennyire is tankönyvíví az, amit mondok, ettől még igaz -, hogy az identitás olyan közös jellemzőket takar, amelyeknek legalább még egy embertársunkkal osztozunk. Minél többen osztoznak ezeken a jellemzőkön, annál többen vallják magukat az adott csoporthoz tartozónak. Ez azonban még nem elégséges az identitás kialakulásához. A közös jellemzők megléte vagy hiánya ugyanis voltaképpen igazából annak függvénye, hogy az egyének valóban közösen és kölcsönösen felismerik-e ezeket a tulajdonságokat egymásban. A közös identitást tehát végül mi magunk, emberek hozzuk létre azáltal, hogy felismerjük ezeket az identitásképző elemeket egymásban, azaz mi magunk töltjük meg tartalommal.

A trianoni trauma is identitásunk, tehát saját magunkról szóló történetünk része, ami mint kovalens kötés összetart bennünket. Éppen a korunkban tapasztalt sorozatos válságok világítanak rá arra, hogy vészterhes időkben mennyire felértékelődnek a nemzeti identitásalkotó elemek. Globális gazdasági válság, brutális konfliktusokkal járó népvándorlás, világméretű járvány, aszimmetrikus katonai konfliktusok esetén elsősorban saját nemzetünkre számíthatunk, sőt az a nemzettel összefüggő identitáselemeket háttérbe szorító kozmopolita életmód, amely látszólag oly kiválóan működik a béke napjaiban, válság esetén egyszerre csak fenntarthatatlanná válik, és maga is az összeomlás hajtóerejeként hat.

Éppen ezért voltak rendkívül károsak és károsak ma is azok a megnyilvánulások, amelyek a határon túli magyarságot támadják, illetőleg semmibe veszik,

sértegetik a Trianonra és a nemzeti összetartozás gondolatára emlékező magyarokat. Nem is az emberekre sértő igazán ez, ami sorozatosan történt és történik, illetve ami elhangzik, hanem Magyarországra. Nem őket bántja meg, mert ők nem foglalkoznak ezzel, legyintenek, hanem a magyar nemzetet összetartó kovalens kötések rombolják az ilyen beszédek, és éppen ezért elfogadhatatlan ez ilyen nemzetpróbáló időben.

Holnap van Trianon századik évfordulója. A fentiek alapján, függetlenül attól, hogy kinek fáj és kinek nem fáj Trianon, mi, magyarok mind megszenvedjük ezt a napot, ki ezért, ki azért. Ha akarjuk, ha nem, magyarságunk megértésének egyik legfontosabb lehetőségi feltétele ez. Örülök, hogy a felszólalása alapján ön azok közé tartozik, legalábbis én úgy értettem, akiknek fáj Trianon. Így arra kérem, hogy vegye vállára ezt a térítő munkát, és az ön politikai közösségéből is hozzon át mind több embert erre az oldalra. A rendnek ott, az azon az oldalon lévő fejekben kell megszületnie. Ahogy Krúdy mondta '18-ban: „Ha ebből a bajból ép bőrrel kimenekültök, minden magyar átölheti a szentek sovány lábszárait.”

Jelentem, kimenekültünk. A magyar-magyar kapcsolatok azóta nem voltak olyan bizalommal és étellel teltek, mint most. Hazánk válságálló ereje és teljesítőképessége rég nem látott mértékben erősödött. Azt remélem, hogy ennek mind együtt örülünk. Együtt emlékezik az ország, erőt merítünk a múltból, identitásunkból, és ennek felhajtóereje éppen egy ígéretes, felívelő korszak küszöbére esik. Legyen ez a végszó és a startpisztoly eldörrenése!

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Mit gondol erről, Miniszter Úr?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány keltette új helyzet előtt a fideszes propaganda-úthenger saját korrupciós ügyeinek szőnyeg alá seprése céljából nagyon sokszor hivatkozott az európai civilizációt és társadalmakat valóban fundamentumában veszélyeztető tömeges bevándorlásra, sokan pedig elfogadták ezt a korszakot, mondván, a kormány ugyan lop, de legalább megvédi őket.

Önök nagyon sokszor riogatják a tényleg Európa testébe, tradicionális szövetrendszerébe ékelődő, bűnözéstől fertőzött külföldi no-go zónákkal a magyar polgárokat. Emlékeztet, hogy Lázár János még az amúgy teljesen rendben lévő osztrák fővárosba is elzárándokolt, csak hogy rettegessen, áltretegessen egy jót. Mindez többnyire azt a célt szolgálja, hogy két szotyizgatós meccslátogatás között a Voldemortok meg a Simonkák fémjelzte börtönválogatott még pályán lévő tagjai szépen el tudják terelni az emberek figyelmét arról, amit művelnek. Szóval, külföldi no-go-zónáznak, közben pedig Budapest belvárosában egy szociopata brutális kegyetlenséggel lemészárol két fiata-

akik megpróbálták megvédeni a gyilkos horda által inzultált lányokat.

De önök nem beszélnek azokról a roncsstársadalmi létbe zuhant, egykor virágzó, mostanra viszont magára hagyott magyar peremvidékekről, ahol különösen jól látszik, hogy a máig tartó neoliberalis sokkterápia mennyire hazavágta a magyar társadalmat és gazdaságot, hihetetlenül elmélyítve a szociokulturális nyomor bugyrait, és erősítve a társadalmi feszültségek növekedését, valamint a bűnözői szubkultúrát. Azokról a hazai no-go zónákról beszélek, ahova valamilyen rejtélyes oknál fogva nem mer bemenni a mentős; ahova lassan már lasszóval sem lehet pedagógust fogni; ahol a falu közepén álló házában egy drogos bűnöző véglény - engedtessek meg, én ezt másnak nem tudom egyébként nevezni - bestiális kegyetlenséggel verhet agyon egy idős néprajzkutató hölgyet annak három aranygyűrűjéért; ahonnan menekül, aki csak tud, akár az élete munkájával felépített házat is olcsón eladva, csak hogy civilizált vidékre költözhessen.

Tehát talán joggal kérdezi sok-sok nyugalomra és biztonságra vágyó polgár, hogy miért nem lett rend tíz év után sem - sokszorosan letelt a két hét -, és vár-e még szebb jövő ezekre a menthetetlenül süllődő vidékekre. A bajok gyökerei igen mélyre nyúlnak, és a legfrissebb eset talán arra sarkallja önöket a kormányoldalon, hogy úgy érezzék, hogy most látványos intézkedésekre van szükség, és talán ennek egyik elemül szánják az iskolaország felállítását is. Én magam soha nem tartoztam és nem is fogok tartozni azok közé, akik minden devianciának okát az államban és a társadalomban látják csak és kizárólag. Igenis hiszek az egyén és a család felelőségében is. És mivel nem egy mélytengeri burokból vagy egy fallal kerített luxuslakóparkban élek, ezért tudom, hogy vannak olyan, egész közösségek életét megkeserítő, generációk óta masszívan a bűnözésre szocializálódott familiák, amelyeknek tagjai csakis az agressziót istenítik; akik semmi másból nem értenek, csak a nyers erőből; akikben ott él az átkozott börtönromantika; akiknek a tanár és az iskola jobb esetben csak valami fölösleges, haszontalan dolog, rosszabb esetben pedig maga az ellenség, de semmiképpen nem az egyetlen esélyként tétéleződő kitérés lehetőség, a gyengébbekre pedig csak prédaként tekintenek.

De ha azt gondolják, hogy ezzel a tüneti kezeléssel, ezzel a kényszermegoldással megoldották a problémát, akkor nagyon tévednek. Ugyanis nagyon sokan vannak olyanok is, akik minden elborzasztó körülményük ellenére várják a segítő kezét; akik csak egy jó szóra vágnak; akik pozitív, követendő példára várnak. Menjen az iskolaór, ha az iskola igényli és a helyzet valóban megköveteli a jelenlétüket. De nagyon örülnénk annak is, ha százával állítanák hadrendbe az erkölcsileg és anyagiilag megbecsült, teljes állásban foglalkoztatott iskolai szociális munkásokat, szociálpedagógusokat és iskolapszichológusokat, az erkölcsileg és anyagiilag megbecsült tanárok megsegítésének céljából, akikre a családok felbomlásának idején, a meggyengülő társadalmi eresztékek korában egyre nagyobb szükség lenne ahhoz, hogy normakövető polgárokat nevelhessenek az

iskolák. Évről évre kértük, hogy a költségvetésben nagyobb gondot fordítsanak erre; évről évre kértük azt is, hogy a Biztos Kezdet Gyerekházakra vagy a tanodákra jobban figyeljenek oda, önök pedig évről évre lesöpörték ezeket a javaslatokat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Nemsokára bebizonyíthatják, hogy mennyire gondolják komolyan, hogy probléma van. Várom a választát. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 26-17: ez az arány egyelőre a Jobbikon belül, ennyien indultak, és ennyien vannak.

Nem tudom pontosan, hogy a mostani felszólalása minek szól, egyfajta casus belli, amivel önmagát majd előbb-utóbb szintén a Jobbikon kívüli padsorokban tudja, tisztelt képviselő úr, vagy pedig valamilyen más felszólalás, de mindenesetre sokak számára a Jobbik jelen pillanatban leginkább a széthullásnak a szinonimája.

(9.50)

Tisztelt Képviselő Úr! Ön annyiban becsatlakozott az ön mellett ülő baloldali kórusba, hogy a migrációval kapcsolatos veszélyt álrettegésnek hívta. *(Dr. Gyüre Csaba: Tévedés! Soha nem mondott ilyet!)* Ön szerint Bécsben sincs olyan ember, aki a migráció kapcsán aggodalmakat fogalmaz meg, és szintén nem riasztó ön szerint, legalábbis nem elgondolkodtató ön szerint az, hogy Bécsben a beiskolázott diákok közel fele már migrációs hátterű. Ezeket a problémákat ön tagadja. *(Ander Balázs: Dehogyan tagadom!)* Ebben önök konzekvensek, tisztelt képviselő úr, hiszen amikor alaptörvény-módosításról vagy a bevándorlással kapcsolatos nemzeti konzultációról volt szó, akkor hallgattak, akkor még passzív módon igyekeztek beleilleszkedni a baloldali kórusba, most már kicsit aktívabbak. Ebből is látszik, hogy akár a parlamenti szavazást, akár a nemzeti konzultáció időszakát nézzük meg, csak a Fidesz-KDNP volt az valóban, amely megvédte az embereket a migrációtól. *(Dr. Gyüre Csaba: Nem igaz!)* Az önök éppen akkori pártelnöke lement a déli magyar határra, és rámutatott a kerítésre, hogy ez semmire nem jó, ez felesleges. Majd Gyurcsány Ferenc is pár nap differenciával ott volt, ő azt mondta, hogy le is kell bontani, tehát ő merészebb volt. Önök csak azt mondták, hogy ez semmire nem jó.

Ami a bűncselekmények számát jelenti, tisztelt képviselő úr: hála istennek, hogy az elmúlt tíz évben 63 százalékkal csökkent Magyarországon a bűncselekmények száma. Ez nemcsak a rendőrség eredményességét mutatja, hanem azt is, hogy az emberek számára az anyagi biztonság is nagyobb, mint egy évtizeddel ezelőtt.

Utána pedig, kimondva-kimondatlanul, egy régi jobbikos kártyát, a cigánykérdést vette elő, tisztelt képviselő úr. Szerintünk azért hibás az önök és a liberálisok hozzáállása is, mert ehhez a kérdéshez önök etnikai kérdésként közelítenek. Úgy akarják ezt a kérdést megoldani, hogy a liberálisok jogvédő alapon, önök pedig korábban, amikor a párttársai még nem simultak be ebbe a liberális körbe, akkor cigánybűnözésre hivatkozva, etnikai alapon álltak hozzá ehhez a kérdéshez. Mi azt gondoljuk, az a kérdés, hogy nagyon sokan élnek Magyarországon nehéz körülmények között, etnikai alapon nem oldható meg, tisztelt képviselő úr, mert a nehéz körülmények között élők között vannak cigány emberek és nem cigány emberek is. Mi azt valljuk, hogy ehhez szociális szempontból kell közelíteni, magyarul, minél több embernek munkát kell adni, a munkát nem kell agyonadóztatni, hanem minél több jövedelmet a családoknál kell hagyni. Erről szól az a programunk, hogy 800 ezer új munkahelyet teremtettünk, erről szól a családi típusú adózás, hogy a gyermeknevelés költségeit otthagyjuk a családoknál, és erről szól a CSOK, a babaváró-támogatás, s még sok minden más is, amivel az embereknek segíteni kívánunk, vagy a radikális minimálbér-emelés, amely leginkább a nehéz helyzetben lévő embereket segítette. Ennek meg is vannak az eredményei, hiszen a nélkülözésben élők aránya az Eurostat kimutatása szerint 23,4 százalékról 8,7 százalékra csökkent. A relatív jövedelmi szegénységben élők száma 14 százalékról 12 százalék környékére csökkent. Azok száma, akik alacsony munkaintenzitású háztartásban élnek, magyarul a hétnek legalább egy napját nem töltik munkával, 9,8 százalékról 3,7 százalékra csökkent. Na, így lehet a szegénység ellen küzdeni - úgy, ahogy önök tették, úgy nem lehet.

Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a kormány eltökélt szándéka, hogy az iskolákban biztonság és rend legyen, és a pedagógusok is biztonságban érezzék magukat. Azért vezetjük be az iskolaőrseget, hogy ahol erre szükség van, ott a pedagógusoknak nagyobb legyen a biztonságuk, és a többi diáknak is nagyobb legyen a biztonsága, és az iskola a tanulásról szóljon, ne pedig esetlegesen a félelemkeltésről. Azért szigorítjuk a büntető törvénykönyvet, hogy érezzék a pedagógusok, hogy a Btk. is sokkal inkább védi őket, mint korábban. S azért emeljük idén 10 százalékkal a pedagógusok bérét, hogy érezzék, a fizikai biztonságuk mellett az anyagi biztonságuk is fontos számunkra az iskolában. Mi ezt kínáljuk. Önök ezzel szemben csak az elvtelenséget és a gyűlöletkeltést kínálják; nem megvédik az országot, hanem úgy, mint ahogy a baloldal általában szokta, rá-támadnak a saját országukra.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rétvári Bence képviselő úr, államtitkár úr, KDNP-képviselőcsoport: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért nyílik lehetőség Magyarországon a rendkívüli jogrend visszaadására itt a parlamentben, az európai országok közötti összehasonlításban is elsőként, mert Magyarország eredményesen tudott védekezni a koronavírus-járvánnyal szemben. Ennek egyik alapja az volt, hogy a kormány gyorsan tudott lépni, bár az ellenzéktől ehhez segítséget nem kaptunk, de a parlament megnyitotta a lehetőséget a gyors, akár órákon belüli cselekvésre a kormányzatnak. S azért is tudjuk a rendkívüli jogrendet már június végével, várhatóan június 20-ával megszüntetni, mert Magyarország sokkal erősebb állapotban volt a koronavírus-járvány kitörésekor, mint tíz esztendővel ezelőtt. Nagyon nagy bajban lett volna Magyarország, ha az ellenzéki politikusokra hallgatunk, hiszen a Párbeszéd politikusa, Jávor Benedek még akkor is, amikor a járvány már elég sok európai országban sok áldozatot szedett, azt mondta, hogy nincs is igazából járványveszély, ezt nem is kell komolyan venni. A baloldal így cserben hagyta volna a magyar embereket, a védekezéshez ők nem járultak hozzá szinte semmivel itt a parlamentben, csak dudáltak, árulkodtak és álhíreket terjesztettek Magyarországról.

Sőt, az álhírek terjesztésében nem álltak meg, hiszen Hajdu László képviselő úr, aki most is itt van, még pár nappal ezelőtt is azt az álhírt osztotta meg egy közismert álhírportálon, amiről ezt sokszor megírták, hogy a 13. havi nyugdíj visszavezetését majd a nyugdíjak megadóztatása el fogja venni. Ez nyilvánvaló álhír, ez sokszor elhangzott már, de őket ez nem érdekli, újra és újra, hétről hétre akár a saját Facebook-oldalukon is megosztják, mert abból kívánnak politikai hasznot szerezni, hogy álhíreket terjesztenek. Gréczy Zsolt korábbi DK-s képviselő el is mondta, hogy egy óriási lehetőség a koronavírus-járvány, hiszen minden munkanélkülit, minden megbetegedett embert a kormány számlájára kell írni, és így kell politikai haszonra szert tenni.

Magyarország az Európai Uniótól viszonylag kevés segítséget kapott eddig. Egy közös uniós beszerzésben 250 ezer maszkot kért Magyarország, amelyből 54 ezret leszállítottak, de amint leszállították, kérték is, hogy azokat ne szállítsák ki a kórházakba, majd pár nappal később jött is az utasítás, hogy meg is kell semmisíteni a maszkokat, mert nem jó minőségűek voltak. De még mielőtt a megsemmisítés elindulna, egy bürokratikus procedúrán kell átmenni, hogy legalább a megsemmisítés költségeit ne Magyarországnak kelljen állnia. Ilyesmi típusú segítséget kaptunk Brüsszeltől, és rengeteg támadást a magyar parlamentarizmus ellen.

Ha a baloldal idején érte volna a koronavírus-járvány Magyarországot, akkor a koronavírusos betegek kórházi napidíjat fizettek volna a kórházakban, akkor nem lett volna ingyenes parkolás, akkor a nyitott déli határon keresztül kontroll nélkül jutottak volna be tömegek Magyarországra úgy, hogy nem tudtuk volna, hogy vírushordozók-e vagy sem. Akkor nem béremelések lettek volna, mint ahogy idén béremelés van az egészségügyi szakdolgozók esetében, januárban és novemberben is, a pedagógusok, az iskolaigazgatók és

a szociális dolgozók esetében, hanem bércsökkentések valósultak volna meg, akkor nem munkahelyeket teremtenének, hanem átmenetileg egy időre hitelből segílyt osztogatnának Magyarországon. Akkor a gazdasági élénkítés helyett megszorítás lenne, és nem a 13. havi nyugdíj visszavezetéséről beszélhetnénk, hanem a nyugdíjak további csökkentéséről, amit ők már 2008-ban meg is tettek.

Azon kesergett a magyar baloldal, hogy nem magyar volt az első fertőzött, amikor pedig valós cselekvési kötelezettségük és felelősségük lett volna a fővárosi idősothonokban, akkor nem tettek semmit az ott gondozottak érdekében. Ha a baloldal vezette volna az országot, sem érettségi nem lett volna, sem pedig digitális munkarend, hiszen az érettségi ellen petíciót indítottak, az iskolák kapcsán pedig nem a digitális munkarendet, hanem az iskolák teljes bezárását követelték, ami a pedagógusok számára is bérkiesést jelentett volna. Olyan nyelvi újításokat viszont megismertünk, mint az átmenetileg, de végleg kialakított diktatúra, és már előre megjósolták azt is a Soros György által fizetett civil szervezetek által, hogy ha járványügyi készületség lesz Magyarországon, azzal is biztosan vissza fog élni ezt a kormányzat. Mindezekért bocsánatot nem kértek, de a veszélyhelyzet visszavonásáról szóló törvény megszavazásával még széppíthetnek, bár ebben túl nagy reményeink nincsenek.

Hála istennek, Magyarország 2020-ban erősebb volt, mint 2010-ben. A munkanélküliség nem 12 százalékos volt, hanem csak 3,5 százalékos, az anyagi nélkülözésben élők aránya tíz év alatt az Eurostat kimutatása szerint is 60 százalékkal csökkent, másfél millió emberrel kevesebb volt kitéve a súlyos anyagi nélkülözésnek, és a magyaroknak már nem 74 százalékának, hanem csak egyharmadának jelentett problémát, hogyha a mosógépet le kellett cserélni, vagy más jelentős kiadásra volt szükség a háztartásban. Hála istennek, egy erősebb Magyarországot ért el a vírus, mint a 2010-es Magyarországot, és a kormány hatékonyabban lépett fel, mint ahogy a baloldal javaslati elhangzottak az elmúlt időszakban.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(10.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Tállai András miniszterhelyettes úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Csatlakozva az ön felszólalásához, mondandójához, én a gazdaság helyzetéről, állapotáról és a kormány által megtett intézkedésekről szeretnék napirend előtti felszólalásomban szólni.

A jelenlegi világjárvány kitörését megelőzően a hazai gazdaság fundamentumai lényegesen kedvezőbbek voltak *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, mint a 2008-as pénzügyi válság előtt. A magyar gazdaság 2013-tól

kezdve egészséges és kiegyensúlyozott szerkezetű növekedést mutatott. A dinamikusan bővülő teljesítményhez jelentősen hozzájárult, hogy a kormány munkaerőpiaci aktivitást ösztönző intézkedéseinek is köszönhetően a magyar munkaerőpiaci mutatók az Európai Unió élvonalába ugrottak. Mindez a bérek dinamikus emelkedésével párosulva a családok jövedelmét is nagymértékben emelte, amelynek következtében a háztartások pénzügyi helyzete a korábbiaknál lényegesen stabilabbá vált, amihez hozzájárult a szektor számára jelentős terhet jelentő devizahitelek kivételése is. A dinamikus növekedés az államháztartás oldaláról fegyelmezett fiskális politikával párosult, amit jól jellemez a tartósan csökkenő hiány és adósságráta. A kedvező folyamatok eredményeként a 2008-as helyzettel szemben hazánk GDP-arányos államadósság-mutatója jóval alacsonyabb az európai uniós országok átlagánál.

A magyar gazdaság tehát lendületes növekedéssel fordult rá az idei évre, azonban a koronavírus-járvány, amint világszerte is, Magyarországon is alapjaiban felülírta a növekedési prognózisokat. A járvány terjedését korlátozó intézkedések, az ellátási láncok szakadása, valamint a kereslet visszaesése miatt a gazdaság számos ágazatában csökkent a kibocsátás. Így előretételezve a 2020. évi teljesítményt a járvány lefutása alapvetően fogja befolyásolni. Az elmúlt héten a KSH által publikált első negyedéves GDP-növekedési adat igazolja a konvergenciaprogram makrogazdasági pályájának a megalapozottságát. Az első negyedévben éves összevetésben 2,2 százalékkal bővült a magyar gazdaság. A rendelkezésre álló adatok szerint Magyarország továbbra is a legjobban teljesítő tagállamok között van, még növelte is az Unió átlagához mért növekedési többletét.

A Pénzügyminisztérium úgy látja, hogy a válság áprilisban tetőzhetett a magyar gazdaságban, azonban Magyarország történetének legnagyobb méretű, a GDP egyötödét kitevő gazdaságvédelmi intézkedések hatására az év második felében már jelentős élenkülés következhet be. Így fenntartva a konvergenciaprogram előrejelzését, az idei 3 százalékos visszaesés után 2021-ben már 4,8 százalék lehet a növekedés mértéke. A gazdasági előrejelzések kapcsán meg kell jegyezni, hogy az aktuálisan elérhető prognózisok szerint az elemzők közel fele nem számít 3,5 százaléknál nagyobb visszaesésre. A konvergenciaprogram 3 százalékos GDP-csökkenéssel számoló pályája, figyelembe véve a szokásosnál is nagyobb bizonytalanságot, egyáltalán nem lóg ki az előrejelzések közül, így megalapozatlan, indokolatlan derűlátással vádolni nem lehet.

A magyar intézkedéscsomag mérete alapján Európában a legjelentősebbek közé tartozik. A kormány által meghirdetett akcióterv minden érintettre, minden vállalatra, minden családra kiterjed, nyilván a válság által érintett mértékében. A vállalkozások és a háztartások számára az idei év végéig hiteltörlesztési moratórium került meghirdetésre, ami 3600 milliárd forint, a GDP 7 százalékát meghaladó összeg is lehet, amennyiben mindenki él ezzel a lehetőséggel. A mo-

ratórium nagyban javítja a hitellel rendelkezők likviditási helyzetét, így fenntartva a keresletüket. De sorolhatnánk az „NHP Hajrá” 1500 milliárd forintos forráslehetőségét, vagy a gazdaságvédelmi akcióterv révén közel 1700 milliárd forint garancia- és kamattámogatott hitel és tőke segíti a vállalatokat a válság kezelésében.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány gazdasági értelemben is mindent megtett annak érdekében, hogy az ország, az emberek és a vállalkozások minél kisebb mértékben érezzék *(Az elnök csenget.)* a válság hatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. *(Zaj.)* Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Zsigmond Barna Pál képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport, „Trianon 100.” címmel. Mielőtt megadom a szót a képviselő úrnak, tisztelettel kérem képviselőtársaimat, mert nagyon magas az alapzaj a teremben, hogy a beérkezők foglalják el helyüket, és hallgassuk meg figyelemmel képviselőtársainkat. Öné a szó, képviselő úr.

DR. ZSIGMOND BARNA PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A XX. századi magyar történelem legtragikusabb eseményét és az ezeréves Magyarország megszűnését együtt jelenti Trianon. A gyalázatos, igazságtalan békediktátumot száz éve, 1920. június 4-én kényszerítették a világháborúban győztes hatalmak Magyarországra. Bár a győztesek kimondták a halálos ítéletünket, felálltunk, és ma, száz évvel a csonkítás után Magyarország még mindig megvan, és soha nem volt olyan erős, mint ma.

Tisztelt Ház! Trianon a szívünkben él, a szívemben él. Azért is szólok most, mert az én személyes sorsom is összekapcsolódik Magyarország szétdarabolásával, mert Marosvásárhelyen, Erdélyben magyarnak, de román állampolgárnak születtem. Sokan vannak itt a tisztelt Házban, akiknek felmenői az elcsatolt területeken születtek, de tudomásom szerint a képviselők közül egyedül én születtem odaát. Nem gondoltam volna negyven évvel ezelőtt az 1557-ben alapított Bolyai Farkas Gimnázium tanulójaként, hogy magyar állampolgárként a magyar Országgyűlésben leszek képviselő. A Jóisten megadta ezt a lehetőséget nekem, de az elmúlt tíz év megadta a lehetőséget a határon túli nemzetársainknak is, hogy magyar állampolgárok legyenek, és azt, hogy ma egy egységes magyar nemzet tagjai lehetnek.

Az elmúlt száz évben mi, magyarok sok mindent megéltünk. A részleges revízió után háború és 45 év kommunista sötétség következett. 45 évig itt, Magyarországon is úgy tanították, hogy a haza és a magyar nemzet véget ér Ártádnál vagy Tompánál, a hivatalos történetírás elhallgatta, hogy három és fél millió magyar él határon túl a Kárpát-medencében.

A 10 millió magyarban gondolkodó kommunista világot Antall József a 15 millió magyarra vonatkozó kijelentésével lezárta. Emlékszem a miniszterelnök úr

kijelentésére, együtt sírtunk a családdal és sok száz-ezer magyarral a világban: végre mi is fontosak vagyunk, nemcsak mi akarjuk a magyar hazát, Magyarország is akar minket. Pedig úgy éltünk évtizedeken keresztül, milliók a határ másik oldalán, hogy természetesnek vettük, hogy magyarok vagyunk, magyar idő szerinti szilveszterkor mindig könnyes szemmel énekeltük a Himnuszt, és mintha végső csatába mentünk volna, imádkozva szurkoltunk Magyarországnak a román-magyar labdarúgó-mérkőzések előtt.

Tisztelt Ház! A traumát teljesen nem lehet feldolgozni, de bizonyos mértékben muszáj, hiszen az élet már 1920. június 5-én is ment tovább - az élet parancsa ilyen. Másrészt viszont a kommunista elhallgatás miatt keveset beszéltünk az elmúlt száz évben a magyarság igazságtalan, kollektív megbüntetéséről és rengeteg magyar ember személyes tragédiájáról. Sokakat megölték, százezrek menekültek, éltek vagonokban, számtalan sérelem érte a magyarokat, rengeteg ember életét nyomorították meg. Az elcsatolt területeken ma is nap mint nap szembejön velünk Trianon, akár úgy, hogy nem vehetik fel a magyarok a magyar állampolgárságot, nem beszélhetnek az anyanyelvükön, bezárják az iskoláikat, vagy éppen az államelnök uszít nemzettársaink ellen.

Tisztelt Ház! A rendszerváltás után, az egymásra találás harminc éve alatt nagy utat jártunk be. A léleken 15 millió magyart képviselő Antall-kormányt követő Horn-kormány, még ha eltérő hangsúlyokkal is, de magyar nemzetben gondolkodott. Ez a politika az első Fidesz-kormányval új fokozatba kapcsolt, látványosan emelkedett a támogatások mértéke, közjogi értelemben is új szakasz következett a státusztörvényvel. Ezt állította le a Gyurcsány-kormány, és megásta saját sírját is 2004. december 5-én. 2010 után a második Orbán-kormány egy új paradigmát hirdetett, amelynek fundamentuma az alaptörvényi felelősség, az erre épülő kettős állampolgársági törvény és a június 4-ét a nemzeti összetartozás napjává nyilvánító törvény.

Elfelejteni sosem tudjuk Trianont, viszont szembe kell néznünk a realitásokkal. Úgy birkóztunk meg a traumával, hogy közben nem pusztultunk bele, sőt az elmúlt években megerősödünk.

(10.10)

Soha nem voltunk olyan helyzetben, mint ma. Ma egy erős Magyarország vág neki a következő száz évnek, egy olyan helyzetben, amikor ismét egymásra találtak a magyarok a Kárpát-medencében, és egy szélsőséges párt kivételével ma már a magyar társadalom érti és érzi Trianont, rádöbbsent az igazságtalanságra, és nem csodálkozik, ha egy szabadkai, kassai, lendvai, eszéki, csíkszeredai, beregszászi magyar magyarul beszél.

Ugyanakkor véget ért a száz év magány: ma vannak szövetségeseink, vannak sikereink. Szerbiával soha nem voltak olyan jók a kapcsolatok, mint ma. Szlovákiával a V4 keretén belül nagyon sok kérdésben egyetértünk, bár vannak még megoldandó ügyek. A szerb példa is bizonyítja, hogy nem a magyarokon

múlik az, hogy ma nincs jó viszonyunk Ukrajnával vagy Romániával.

Tisztelt Ház! Ami igazságtalan volt akkor, az ma is az. Soha nem felejtünk! Gyermekeinkkel meg kell ismertetni a múltat, büszke magyarnak kell nevelni őket. Túléltek az elmúlt száz évet, és ma mi vagyunk a Kárpát-medence legnagyobb nemzete. Dolgozni kell a jogi, kulturális és gazdasági alapok további fejlesztéséért a nemzet további építése érdekében.

Határon innen és túl készen állunk a következő száz évre. Magyarország mindenekelőtt, a Jóisten mindannyiunk fölött! Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Moraj.)* A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy lehetőség szerint a beszélgetéseket fejezzük most be. Öné a szó, államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Korábbi felszólalásomban is amellet érveltem, hogy Trianon, ha akarjuk, ha nem, nemcsak a magyar nemzet, hanem mindannyiunk egyéni történetének is része. Én magam is a román katonai szolgálat elől Pestre menekülő, hétfalusi csángó nagyapám után viselem büszkén a családi nevet, ráadásul ugyanazt a nevet, mint a legnagyobb székely. Nos, bonyolult dolog ez, mint minden itt, a Kárpát-medencében.

De a lényeg, hogy mivel Trianon tragédiája minden magyar tragédiája, így minden magyar kormány-nak kutya kötelessége, vagy ha így tetszik, a Jóisten előtt számunkérhető felelőssége olyan politikát folytatni, amivel a határokon átvívelő nemzetegyesítés és a magyar-magyar összefogás ügyét szolgálja. Ehhez azonban az is kell, hogy a kormány következetes és kiszámítható legyen nemzetpolitikai célkitűzéseinek meghatározásában, követésében, ezek kommunikációjában, egyértelmű üzenetet fogalmazzon meg határon túli nemzetrészek, illetőleg a szomszédos államok számára is.

Nos, ha ez a mérce, és a számadás nem kerülhető el, úgy érzem, hogy nincs okunk szégyenkezni, Magyarország Kormánya 2010 óta ezen zsinórmértékek mentén dolgozott. Beszéljenek önmagukért a konkrét lépések és eredmények! Ezeket hosszan lehetne sorolni onnantól kezdve, hogy - ahogy ön is említette - az Országgyűlés 2010. május 26-án megszavazta a magyar állampolgárságról szóló törvény módosítását, bevezetve az egyszerűsített honosítási eljárást, amelynek eredményeképpen mára egymillió magyar állampolgárral él több a világban, és amit később a választójog megadása követett. *(Folyamatos zaj.)*

Kérem, engedje meg, hogy még párat említsek a lépések közül! 1200 magyarországi és külhoni magyar település *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* testvértelepülési kapcsolatának kialakítását és megerősítését támogattuk. A Határtalanul!-program keretében csaknem 400 ezer magyarországi diák juthatott el a határon túlra. A „Szülőföldön magyarul”

program keretében évente 225 ezer külföldi magyar óvodás és iskolás anyanyelvi oktatását támogatjuk. Kárpát-medencei vállalkozói hálózatot működtetünk. Megnyitottuk az anyasági támogatás és a babakötvény igénylésének lehetőségét a külföldi magyarság számára is.

Az eltelt egy évszázad azonban megtanított bennünket arra, hogy erős nemzet nincs erős közösségek nélkül. A magyarság megmaradása mindenhol a világon az annak keretét adó helyi közösségek létén és erősségén múlik. A magyar nemzetpolitika középpontjában éppen ezért a működő magyar közösségek megtartása és megerősítése is áll. Nincs olyan magyar közösség a Kárpát-medencében vagy máshol a világon, amelyhez ne értünk volna el.

Az elmúlt években több mint 5 ezer külföldi magyar intézmény és szervezet tevékenységéhez járultunk hozzá: a Kárpát-medencei óvodafejlesztési programmal 130 új óvodát és bölcsődét hoztunk létre, valamint több mint hétszáz intézményt fejlesztettünk és újítottunk fel; több mint ötven magyar középiskola, kollégium, szórványkollégium fenntartható működését biztosítjuk, illetőleg nyolc külföldi, magyar tantervű felsőoktatási intézmény, illetve magyar kar működtetéséhez nyújtunk állandó támogatást; a Kőrösi Csoma-program és a Petőfi Sándor-program révén csaknem 80 ezer, diaszpórában és szórványban élő magyart támogattunk; programjaink révén több ezer külföldi magyar vállalkozónak nyújtunk szakmai és anyagi támogatást fejlesztési projektek megvalósításához.

Arról sem szabad azonban megfeledkeznünk, hogy még száz évvel a békediktátum után is nagy és élő magyar közösségekről beszélhetünk határainkon kívül, ez az ott élők helytállásának és belső tartásának eredménye. Ez a belső tartás tette lehetővé a magyarság számára, hogy a XX. század borzalmai, az etnikai tisztogatások, a kommunista diktatúrák és az utódállamok elnyomó nemzetiségi politikája ellenében is fennmaradjon szinte minden szomszédos országban. Amikor visszatekintünk az elmúlt száz évre, leginkább ez előtt a bátor kitartás előtt kell tisztelegnünk, azok előtt a magyar szülők előtt, akik a félelemkeltés évtizedeiben is átadták gyerekeiknek (*Folyamatos zaj.*) a magyar szót... (*Pillanatnyi szünetet tart.*) Azok előtt a magyar szülők előtt kell tisztelegnünk itt az Országgyűlésben, akik a félelemkeltés évtizedeiben is átadták gyermekeiknek a magyar szót, akik vállalták a magyar közösségek vezetését, akik egyéni és közösségi példamutatásukkal biztatták és biztatnak másokat is a magyarság melletti helytállásra.

Tisztelt Képviselő Úr! Az ön családja állhatóságának is köszönhetjük, hogy ön maroszléki születésű erdélyi magyarként ma itt az Országgyűlés képviselőjeként magyarul fel tud szólni. Köszönet nekik ezért.

Sütő András írta még 1988-ban a 60. születésnapját ünneplő Sinkovits Imrénének egy levélben, idézem: „...hősi elszánások helyett azt kell mondanom csöndesen: - Maradok - és magamban hozzáteszem: - Maradok, másként nem tehetek.” Ezzel zárom

is a felszólalásomat, ennél jobb kormányzati hitvallásra nincs is szükség ma. Köszönöm szépen a szót. (*Taps a kormánypártok, a Jobbik és a függetlenek soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. 10 óra 17 perc van, most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat.

Mielőtt továbbmennénk, megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, és most az egyéb magánegyeztetéseket befejezni. (*Egy hang: Bizony!*) Képviselő Asszony! (*Szabó Timea felé fordulva:*) Önnek is szól és képviselőtársainknak is! Igen. Szíveskedjen helyet foglalni! (*Dr. Vadai Ágnes: Itt ülök a padomban!*) Foglалjon helyet! (*Szabó Timea: Most én állni szeretnék! - Zaj.*)

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt megkezdjük munkánkat, kérem, ellenőrizzük a szavazógépek működőképességét. Kérem, nyomják meg valamelyik szavazógombjukat. (*Pillanatnyi szünet.*) Kérem, most nyomjuk meg valamelyik szavazógombot! (*Megtörténik.* - *Jelen van: 166 fő, távol van: 33 fő.*) Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Megkezdjük a szavazást! Soron következik az **élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény és a Magyar Állatorvosi Kamaráról, valamint az állatorvosi szolgáltatói tevékenység végzéséről szóló 2012. évi CXXVII. törvény módosításáról** szóló T/10097. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát 10097/7. számon, összegző jelentését pedig 10097/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság 10097/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 143 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.20)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10097/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény és a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény módosításáról** szóló T/10099. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10099/5. számon, összegző jelentését pedig T/10099/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10099/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 150 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10099/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 148 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a klímavédelemről** szóló T/7021. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7021/9. számon, összegző jelentését pedig T/7021/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja az 5. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

Az 5. számú módosító javaslat Gurmai Zita képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 116 ellenszavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/7021/9. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7021/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 119 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az éghajlatváltozási veszélyhelyzetből fakadó, halasztást nem tűrő feladatokról** szóló H/7380. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/7380/8. számon, összegző jelentését pedig H/7380/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Csárdi Antal és Ungár Péter képviselő urak indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot? Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 55 igen szavazattal, 116 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/7380/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/7380/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 120 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyar Export-Import Bank Részvénytársaságról és a Magyar Export hitel Biztosító Részvénytársaságról szóló 1994. évi XLII. törvény, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló 2016. évi LXXIII. törvény módosításáról** szóló T/10217. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10217/5. számon, összegző jelentését pedig T/10217/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10217/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 115 igen szavazattal, 43 nem szavazat ellenében, 13 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10217/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 42 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **egyes törvényeknek a fegyverek megszerzésének és tartásának ellenőrzésére vonatkozó európai uniós jogi szabályozás módosításával összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról** szóló T/10310. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10310/5. számon, összegző jelentését pedig T/10310/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10310/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 148 igen szavazattal, 7 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10310/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 148 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény módosításáról** szóló T/10316. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

(10.30)

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10316/5. számon, összegző jelentését pedig T/10316/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10316/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 39 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10316/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 114 igen szavazattal, 15 nem ellenében, 41 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes törvényeknek a felnőttképzési tevékenység ösztönzésével összefüggő módosításáról** szóló T/10313. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10313/5. számon, összegző jelentését pedig T/10313/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10313/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 138 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10313/7. számú

egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 139 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes jogállási tárgyú és egyéb honvédelmi kérdésekkel foglalkozó törvények módosításáról** szóló T/10311. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10311/5. számon, összegző jelentését pedig T/10311/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10311/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 116 igen szavazattal, 49 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10311/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 116 igen szavazattal, 49 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes adózási tárgyú törvényeknek a koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése érdekében szükséges módosításáról** szóló T/10314. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10314/6. számon, összegző jelentését pedig T/10314/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Csárdi Antal indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 115 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10314/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 132 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 36 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10314/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 136 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **kiskereskedelmi adóról** szóló T/10315. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10315/5. számon, összegző jelentését pedig T/10315/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10315/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 117 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10315/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 122 igen szavazattal, 18 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **agráriumban létrehozandó krízisbiztosítási rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról** szóló T/10308. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10308/5. számon, összegző jelentését pedig T/10308/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10308/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 160 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10308/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 161 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. *(Rövid szünet.)*

(10.40)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Megkérem azon képviselőtársaimat, akik nem kívánnak részt venni a további plenáris vitában és el kívánják hagyni a termet, hogy tegyék azt csendben és minél előbb. Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat! Köszönöm a megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat. Felkérem a vitában részt vevő

képviselőtársaimat, hogy mindannyiunk egészségének megőrzése érdekében lehetőség szerint csak a vitában felszólaló képviselők és az azt követő két felszólalásra jelentkező képviselő maradjon a teremben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10744. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Hajas Barnabás államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház által tárgyalott törvényjavaslat összesen nyolc igazságügyi tárgyú törvény, nevezetesen a közjegyzőkről szóló törvény, a bírósági végrehajtásról szóló törvény, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló törvény, a jogi segítségnyújtásról szóló törvény, az ügyészségről szóló törvény, a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészégi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló törvény, a nemzetközi magánjogról szóló törvény, valamint a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvény módosítását tartalmazza. Az előterjesztő az egyes javaslatait a jogalkalmazás gyakorlati tapasztalataira és az Alkotmánybíróság döntéseire tekintettel fogalmazta meg.

Engedje meg a tisztelt Országgyűlés, hogy részleteiben is ismertessem az egyes módosításokra vonatkozó javaslatokat.

Elsőként a közjegyzőkről szóló törvényt érintő változásokat szeretném röviden bemutatni. Azt az Alkotmánybíróság 2019 novemberében közzétett határozata indokolja jelentős részben, amelyben a testület mulasztással előidézett alaptörvény-ellenességet állapított meg a közjegyzői fegyelmi bíróságok megalakításának és eljárásának szabályozásával kapcsolatos hiányosságokkal összefüggésben.

A törvényjavaslat ennek orvoslása érdekében kötelezővé teszi a fegyelmi bíróságok ügyrendjének megalakítását, ami a jövőben tartalmazni fogja az eljáró tanácsok összetételének szabályait, a vizsgálóbiztosok beosztásának rendjét, valamint a fegyelmi ügyek elosztásának és ügyvitelének szabályait is. A jóváhagyott ügyrend és ügyelosztási rend megismerhetőségét az érintett bíróságok, vagyis a törvényszékek és a Kúria, valamint a Magyar Országos Közjegyzői Kamara honlapján való közzététel biztosítja. Ezen túl a törvényjavaslat megőrzi a fegyelmi bíróságok összetételének kettes, vagyis bírói és közjegyzői tagokat is magában foglaló jellegét, de garanciális okokból a tanácsok megalakítására vonatkozó törvényi szintű szabályokat is megállapít. A törvényjavaslat rendezi a vizsgálóbiztosok, a fegyelmi bíróság tanácsának elnöke tekintetében fennálló kizárási okokat és azok kezelését. A törvényjavaslat részben megújítja a közjegyzői szolgálatból történő felfüggesztés szabályait annak érdekében, hogy erősítse a közjegyzői hivatásrendbe vetett közbizalmat. A

rendelkezés célja, hogy a felfüggesztési ok bekövetkezését követően minél előbb le lehessen vonni a helyzetből fakadó konzekvenciákat, így a fegyelmi eljárás lefolytatását nem igénylő esetekben az országos elnök állapítja meg a felfüggesztés törvényi feltételeinek fennállását, ilyen esetekben a jövőben mérlegelésnek nem lesz helye. Nem megengedhető szerintünk ugyanis, hogy a törvény által közhitelességgel felruházott, pártatlan jogi szolgáltatást nyújtó közjegyzők a felfüggesztésre okot adó körülmény bekövetkezése után közreműködjenek nemperes eljárásokban, okiratszerkesztésben. Ilyen súlyos oknak minősül például, ha a közjegyző, a közjegyzőhelyettes vagy a közjegyzőjelölt közzvádra üldözendő, három évnél súlyosabb szabadságvesztés büntetéssel fenyegetett szándékos bűncselekmény miatt büntetőeljárás hatálya alatt áll.

Végezetül a kamara köztestületi ügyeit illetően a javaslat megújítja a közjegyzőhelyettesek szavazati joga gyakorlásának szabályait is. Ezen túlmenően egyértelműbbé válnak a közjegyzői okiratszerkesztés, valamint az aláírás-hitelesítés szabályai is. Vagyis a javaslat célja egyrészt, hogy megerősítse a közbizalmat a közhatalmat gyakorló közjegyzőkkel szemben, másrészt, hogy törvényi formába öntse a közjegyzői törvény gyakorlati jogalkalmazási tapasztalatait.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat módosítja a bírósági végrehajtásról szóló törvényt is, amely a végrehajtók igazságügyi és jogi hivatásrenddé válása, valamint a közbizalom további erősítése érdekében szükséges rendelkezéseket tartalmaz. Erre tekintettel bevezetésre kerülnek olyan rendelkezések, amelyek egyrészt szigorítják az önálló bírósági végrehajtók kinevezési feltételeit és a szolgálati jogviszony megszűnés okait, másrészt bővítik a végrehajtóval szemben indítható fegyelmi eljárások és a végrehajtói szolgálat felfüggesztésére okot adó körülmények körét. A gyakorlati tapasztalatok rámutattak ugyanis arra, hogy ha a végrehajtó által szándékosan elkövetett bűncselekmény a Btk. szerint öt évet meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő, indokolt a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szervének vezetője részére önálló felfüggesztési jogot biztosítani. A módosítást követően, ha a végrehajtó a bűnügyi nyilvántartásokban szerepel, úgy a kar hivatali szervének vezetője haladéktalanul köteles fegyelmi feljelentést tenni. Emellett a végrehajtóknál eszközölt kinevezési feltételek és szolgálatijogviszony-megszűnési okok szigorítását indokolt megfelelően átvezetni az önálló bírósági végrehajtó-helyettesek és a végrehajtójelöltek névjegyzékbe vételénél, illetve a névjegyzékből való törlésénél is.

Jelen törvényjavaslat újraszabályozza a végrehajtók fegyelmi eljárásában az első fokon eljáró fegyelmi tanács összetételét. A háromtagú tanácsban eljáró bíróság fegyelmi bíró tagja mellett végrehajtó tagja is megválasztásra kerül szakülönökként. Az elsőfokú fegyelmi tanács eljárása során azonnali végrehajtás elrendelésére is sor kerülhet, ha a határozat végrehajtásának elmaradása a felek és egyéb érdekelték jogai, jogos érdekei vagy a végrehajtókba vetett közbizalom olyan mértékű sérelmével vagy veszélyeztetésével

járna, amely meghaladja a határozat végrehajtásából fakadó egyéni érdeksérelmet. A módosítás jelentős mértékben megemeli a fegyelmi büntetesként kiszabható pénzbírság összegét a fegyelmi vétség elkövetésétől való hatékonyabb visszatartás érdekében. Ennek megfelelően a pénzbírság összege a végrehajtóval szemben ötmillió forint helyett húszmillió forintig, végrehajtó-helyettessel szemben ötszázezer forint helyett kétmillió forintig terjedhet.

A törvényjavaslat a végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyak értékesítésére vonatkozó szabályokat is módosítja akként, hogy az elektronikus ingó- és ingatlanárverezés folyamatának lerövidítése, egyszerűsítése következtében a végrehajtási eljárások gyorsabbá és hatékonyabbá válnak. A folyamat lerövidítése a végrehajtási eljárások gyorsaságának és hatékonyságának növelése mellett jelentős mértékű adminisztrációsterhelés- és költségcsökkentést is eredményez az árverések kitűzési költségének és terheinek redukálódásával.

(10.50)

Az alapvető jogok biztosának vizsgálata nyomán a törvényjavaslat szabályozza az ingatlanok kiürítése esetében az ingóságok rendezetlen jogi sorsát. A módosítás többek között az ingóságok őrzésére vonatkozó eddigi 30 napot 60 napra hosszabbítja meg. Továbbá a jogalkalmazói visszajelzések és tapasztalatok egyértelművé tették, hogy a meglévő végrehajtási eljárási szabályok kisebb mértékű pontosítása a jogalkalmazás egységesítése érdekében szükségessé vált.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat az igazságügyi alkalmazottak jogállásáról szóló törvényt is módosítja. A törvényjavaslat az igazságügyi alkalmazottak tekintetében a velük szemben kiszabható fegyelmi büntetésekkel és a kinevezést kizáró okokkal kapcsolatban tartalmaz rendelkezéseket. Annak érdekében, hogy a fegyelmi büntetések rendszere megfelelően differenciált legyen, és hogy a fegyelmi tanács az eset összes körülményéhez igazodó súlyú fegyelmi büntetést szabhasson ki, a törvényjavaslat új fegyelmi büntetéseket vezet be. Emellett a bírósági fogalmazóvá, titkárrá és igazságügyi szakértővé történő kinevezésre vonatkozó kizáró okok között feltünteteti az elzárás büntetést is, hozzáigazítva ezzel a törvény szabályait a büntető törvénykönyv rendelkezéseivel.

Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket a törvényjavaslatnak a jogi segítségnyújtásról szóló törvényt módosító rendelkezéseire. Ennek keretében a jogalkalmazói visszajelzésekre figyelemmel a határon átnyúló tartási ügyekben eljáró pártfogó ügyvédeknek is lehetőségük lesz eljárási előleg igénylésére. A módosítás eredményeként a kirendelt pártfogó ügyvédek ezekben az ügyekben már az eljárás során is részesülhetnek majd az amúgy csak az eljárás végén kifizetésre kerülő díjuk egy részéből. Mivel a határon átnyúló tartási ügyek természetükből adódóan elhúzódhatnak, fontos, hogy a jogi képviselők áldozatos munkája ilyen formában is honorálva legyen.

A törvényjavaslatnak a jogi segítségnyújtást érintő másik fontos eleme a jogi segítői névjegyzék vezetésével kapcsolatos ügyintézés elektronizálása. Az egységes digitális ügyintézési tér kialakítását követően az ügyintézési folyamat átláthatóbbá, gyorsabbá és gazdaságosabbá válik, csökkentve ezzel az ügyfelek és az ügyintézők adminisztratív terheit.

Tisztelt Országgyűlés! Az ügyészségről szóló törvény és az ügyészségi szolgálati jogviszonyra vonatkozó törvény új szabályai a differenciáltabb és alaposabb döntés meghozatalát segítik elő az ügyészségi alkalmazottak fegyelmi eljárásaiban, valamint a felsőfokú végzettségű ügyészségi tisztviselők esetén is lehetővé teszik a munkajogi jogviszonyokban eltöltött idő szolgálati időként való figyelembevételét. Emellett a törvényjavaslat számos, jogalkalmazói visszajelzésen alapuló pontosítást is tartalmaz.

A tárgyalt törvényjavaslat szintén a gyakorlati tapasztalatokra tekintettel módosítja a nemzetközi magánjogról szóló törvény átmeneti rendelkezéseit. Ennek célja, hogy a törvény egyes családi jogállásra és családi állapotra vonatkozó szabályait a hatálybalépése előtt keletkezett tényekre és jogviszonyokra ugyancsak alkalmazni lehessen, biztosítva ezzel a korábbi nemzetközi magánjogi szabályozás rugalmatlanságából adódó jogbizonytalanságot okozó helyzetek elkerülését. Amint azt tudják, 2020. március 1. napjától a bíróság jár el a gyermekkel történő kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásának elrendelése iránti eljárásban. A gyermekek érdekeinek érvényesülése és a gyermek védelme érdekében rendkívül fontos, hogy a végrehajtás elrendelésére a lehető legrövidebb időn belül kerüljön sor. A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat polgári nemperes eljárások egyes szabályait módosító rendelkezései ezt a célt szolgálják azzal, hogy elfogadásuk esetén a bíróság ezekben az ügyekben soron kívül járjon majd el, és az általa szükségesnek tartott bizonyítást hivatalból is elrendelhesse. Ezen kiemelt módosítások mellett a javaslat további, a jogalkalmazók által szükségesnek jelzett, az egységes jogértelmezést elősegítő pontosításokat tartalmaz.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Zárásként engedjék meg, hogy ismételten kiemeljem a következőket: a tárgyalt törvényjavaslat egy körütekintően, a szakmai hivatásrendi szervezetek bevonásával előkészített javaslat, amely a gyakorlatban felmerült igényeket kívánja az érintett törvények rendelkezéseibe beépíteni. A módosítások az említett eljárások egyszerűbbé, gördülékenyebbé tételét, a közbizalom erősítését, és végül, de nem utolsósorban az Alkotmánybíróság által jelzett követelményeknek való megfelelést szolgálják.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezekre tekintettel kérem az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat megtárgyalását és elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Demeter Zoltán

képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja több igazságügyi tárgyú törvény módosítása, tekintettel a jogalkalmazói gyakorlat tapasztalataira, a szakmai visszajelzésekre, valamint, ahogy elhangzott, az Alkotmánybíróság megállapításaira egyaránt. Az Alkotmánybíróság a 28/2019. (XI. 4.) határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet idézett elő azáltal, hogy a közjegyzőkről szóló törvény nem az Alaptörvény 28. cikk (1) bekezdéséből eredő kívánalmaknak megfelelően szabályozta a közjegyzői fegyelmi bíróságok megalakításával és eljárásával kapcsolatos részlet-szabályokat. A probléma orvoslása érdekében a módosítás rögzíti, hogy az előírt legsúlyosabb esetekben a szolgálatból való felfüggesztés a törvény erejénél fogva következik be, amelyek feltételei fennállását az országos elnök állapítja meg.

A benyújtott javaslat a Magyar Országos Közjegyzői Kamara gyakorlati visszajelzései alapulvételel igyekszik kezelni még további problémákat, így módon pedig tartalmazza a közjegyzőhelyettesek választójogának reformját, és pontosítja az okiratszerkesztés, aláírás-hitelesítés követelményeit.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításának főbb pontjai a következők:

1. A végrehajtói szolgálat a végrehajtó igazságügyért felelős miniszter általi kinevezésével keletkezik.

2. A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatali szerve vezetőjének részére önálló felfüggesztési jog kerül biztosításra abban az esetben, ha a végrehajtó által szándékosan elkövetett bűncselekmény a Btk. szerint öt évet meghaladó szabadságvesztéssel büntetendő.

3. A végrehajtók fegyelmi eljárásában a módosítás értelmében az első fokon eljáró háromtagú fegyelmi tanácsnak a fegyelmi bíró tagja mellett egy végrehajtó tagja is kerüljön szakúlnökként megválasztásra.

4. Az eljárások gyorsabbá, hatékonyabbá és olcsóbbá tétele érdekében pedig módosításra kerülnek a végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyak értékesítésére vonatkozó szabályok, továbbá határidők kerülnek megállapításra a végrehajtó számára az egyes konkrét eljárási cselekmények elvégzése tekintetében.

Tisztelt Ház! Nem áll szándékomban valamennyi terjedelmes módosítást felsorolni, mivel ezek részletes ismertetését az előterjesztőtől már hallhattuk, csupán példálózó jelleggel emelnék ki még néhányat. A jogi segítségnyújtásról szóló törvény módosítása értelmében megállapíthatóvá válik eljárási előleg a határon átnyúló tartási ügyekben eljáró pártfogó ügyvéd számára, és erre eddig nem volt lehetőség.

Szintén jogalkalmazói visszajelzések alapján kerül sor az ügyvédi törvény és az ügyészek jogállásáról

szóló törvény alkalmazottak fegyelmi felelősségével összefüggő egyes rendelkezéseinek, illetve a tisztviselők és írnokok szolgálati idejének számítására vonatkozó szabályok módosítására.

A bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvénynek a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása iránti eljárást rendező szabályai a jogalkalmazói jelzések figyelembevételével, az egységes jogértelmezést elősegítő, pontosító jelleggel kerülnek módosításra.

(11.00)

Szintén a gyakorlati tapasztalatokat szem előtt tartva kívánja a javaslat módosítani a nemzetközi magánjogról szóló törvény átmeneti rendelkezéseit is.

Tisztelt Országgyűlés! Meglátásom szerint a javaslat által kilátásba helyezett módosítások igenis alkalmasak arra, hogy figyelemmel a jogalkalmazói gyakorlat igényeire és visszajelzéseire, illetve az Alkotmánybíróság döntéseire, orvosolja a felmerült problémákat.

Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott törvényjavaslatot a Fidesz-KDNP képviselőcsoportja támogatja, és arra kérem az ellenzéki pártokat, hogy ugyanezt tegyék. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Ismét egy salátatörvényt kaptunk kézhez, és erről beszélhetünk; hát, azt már nagyon sokszor kifejtettük itt az Országgyűlésben, hogy mi, a Jobbik Magyarországért Mozgalom, de általában az ellenzéki pártok is kritika alá vonják, ha salátatörvényekkel találkozunk.

Nyilván, amikor egy javaslatban több törvény is módosul, ha azok egymással szoros összefüggésben állnak, hasonló a témakör, hasonló a szabályozás, és az a szabályozás vonatkozik erre és arra a törvényre is, mert egységesíteni akarják a szabályozást, akkor igenis helye van annak, hogy salátatörvényekkel találkozzunk, de bizony vannak olyan esetek, amikor semmilyen összefüggés nincsen köztük, és általában az a tapasztalat, hogy az elmúlt tíz esztendőben folyamatosan úgy kapjuk ezeket a salátatörvényeket, hogy semmilyen összefüggés nincs köztük. Hál' istennek, most egy olyat kaptunk, amiben csak nyolc darab törvény módosul, nem pedig nyolcvan-kilencven, ami nemegyszer sajnos ilyen módon történik. És nyilván feltételezzük - mert az a tapasztalatunk is -, hogy ezekben sokszor adott esetben a szakmai, szakpolitikai módosítások között megbújva súlyos politikai kérdések is felmerülhetnek. Nyilván nemegyszer tapasztaltunk már ilyen dolgot a kormányzat részéről, illetve

a kétharmados Fidesz-KDNP-többség részéről, amikor így kerülnek be salátatörvény-javaslatok.

Tehát itt is ezzel találkozunk, hál' istennek, mint mondtam, csak nyolc darab törvény módosul benne, az első a közjegyzői törvény. A közjegyzőkről szóló jogszabályban elsősorban a fegyelmi bíróság ügyrendje változik, illetve a fegyelmi eljárással kapcsolatos szabályok részben módosulnak. Itt ki kell emelni, amire már korábban is hivatkozás történt, hogy az Alkotmánybíróságnak volt egy határozata, egy 2019-es, amelyben meghatározta, hogy miket kellene módosítani, hogy ne legyen mulasztásban az Országgyűlés. Ezek a módosítások most bekerülnek, és elsősorban, mint mondtam, a fegyelmi eljárásról szól.

A bírósági végrehajtás ma Magyarországon bizony egy sarkalatos probléma, és számos kritika éri mind a kormányt, mind a végrehajtók tevékenységét, mind adott esetben a parlamentet is, hogy nem megfelelő jogszabályokat hoz. Tehát ez egy olyan kérdés, ami érzékenyen érinti az embereket, különös tekintettel arra, hogy mind a mai napig nem sikerült megoldani Magyarországon a devizahitelek problémáját, ami miatt folyamatosan nagyszámú kilakoltatás van Magyarországon, ami most felfüggesztésre került ugyan, de tudjuk jól, hogy ezek tovább fognak folyni, és számtalan magyar család fog a kilakoltatás szörnyű sorsára jutni azért, mert nem tudta kifizetni a kétszer, két és félszer, háromszor akkora terheket, amik a devizahitelek miatt rájuk terhelődtek. Tehát ez, mint mondtam, Magyarországnak egy jó részét érzékenyen érinti, ezért is figyelnek oda annyira az emberek mindenkor, amikor a végrehajtási törvényben történik valamiféle változás.

Itt nyilván beszélhetünk pozitív és negatív változásokról is. Az előttem szólók kiemelték azt, hogy a szakma már jelezte, hogy miket szeretnének módosítani, és ez is figyelembe van véve. Én azt gondolom, hogy az mindig pozitív, amikor a törvényjavaslat oly módon szövegeződik, hogy kikéri az érintettek álláspontját, vagy sok esetben az érintettek álláspontja határozza meg a jogszabálytervezetet.

Én is ezzel kapcsolatban átbeszéltem bírósági végrehajtókkal is ezt a jogszabályt, és van benne olyan, amelyet kifejezetten a végrehajtói kamara vagy végrehajtói kar kívánt meg, hogy legyen benne, ilyen például az a szabály, amely egy évtizedes bizonytalanságot szüntet meg a végrehajtók soraiban, mégpedig azt, amikor hétévenként felülvizsgálják a tevékenységüket, és újabb hét évre az illetékes miniszter meghosszabbítja a jogosultságukat az eljárásra.

Egyébként az eddigi szabálynak is nyilván megvolt a maga előnye, mert itt is vizsgálhatták, hogy milyen volt egy-egy végrehajtónak a tevékenysége az elmúlt időszakban, és az alapján dönthetett az igazságügy-miniszter arról, hogy folytathatja a tevékenységét, vagy nem folytathatja a tevékenységét. Nyilván ez a szakmán belül nagyon nagy bizonytalanságot okozott. Az pedig, ami ebben a szabályozásban van, hogy amennyiben volt ellene az elmúlt időszakban súlyos fegyelmi vétség, akkor nyilván nem fogják határozatlanra meghosszabbítani, de ha nem volt, akkor meghosszabbítható ezentúl határozatlan időtartamra, tehát nem hét

évre. Ez nyilván a végrehajtók számára egy kedvező folyamat, hiszen azt a bizonytalanságot, amely az ő eljárásaik során volt, megszünteti. Reméljük, hogy nem fog egy olyanfajta, rossz irányba történő elmozdulást okozni ez a szabály, hogy könnyebben fogják felfogni a jövőben a tevékenységüket a bírósági végrehajtók, és ezután is ugyanúgy fognak dolgozni, mint ahogy eddig is tették, tehát nagyon odafigyelve arra, hogy ne kövessenek el semmilyen olyan cselekedetet, ami miatt bármiféle fegyelmi vétség indulhat ellenük, mert abban az esetben bizonytalan lenne, hogy hétévenként meghosszabbítják-e a megbízásukat.

Változnak az árverési szabályok is, nyilván ennek is vannak pozitív oldalai is, és negatív oldalai is. Azt gondoljuk, hogy minden olyan esetben, amikor egy hatósági folyamat, bármiféle hatósági folyamat gyorsul, egyszerűsödik, az adminisztráció csökken, az adott esetben pozitív, tehát általában a lakosság is pozitívan értékeli ezeket a folyamatokat. Nyilván abban az esetben, amikor arról beszélünk, hogy egy devizahiteles kilakoltatásához fogunk rövidebb idő alatt eljutni, azt gondolom, azt a magyar társadalom többsége nem fogja pozitívként értékelni, és itt bizony, én azt gondolom, hogy lehetne különbséget tenni, hogy mi miatt is került oda az ember. Tudom, nagyon nehéz ezt megfogalmazni.

Illetve az is egy furcsa dolog, hogy az ingó árverések esetében, amennyiben nincs érdeklődés, egyre lejjebb lehet szállni. Ezzel végül is egyet is értünk, hogy a kikiáltási ár egyre inkább csökkenthető, és itt a 15 napos intervallumok vannak meg. Ezzel egyet is lehet érteni. De a végső ár, azért az 1 százalék elég durva, hogy 1 százalékos áron is hozzá lehet jutni bizonyos vagyontárgyakhoz, s itt bizony nem érvényesül az adósok védelme. Az adósok védelme körbe van bástyázva a bírósági eljárások során, tehát akkor is, amikor a becsértéket megállapítják, a becsérték ellen kifogást lehet tenni, csak semmit nem fog érni az egész dolog, mert hiába állapították meg magasabban a becsértéket, kiharcolja ezt az adós, és valóban ér is annyit, mint amennyi az újra megállapított becsérték, ha végül is ennek az összegnek az 1 százalékáért fogják elidegeníteni azt az ingó tárgyat. Tehát e tekintetben azért az 1 százalékkal nem tudunk egyetérteni.

Az ingatlanárverések szabályai is némileg változnak, itt is belépnek a szakaszok: 90, 70 és 50 százalékra lehet lemenni, lakóingatlanoknál pedig 70 százalékra, ha az az egyetlen lakott ingatlana van az illetőnek, ahol természetesen a kikiáltási ár százalékaról beszélhettünk, ami megegyezik a becsértékkal.

Foglalkozik még az új módosítás részletesen a végrehajtó szolgálatából történő felfüggesztésével, valamint a végrehajtói névjegyzékből történő törlés feltételeivel, a fegyelmi büntetésekkel. Mivel azt tapasztaltuk, és a médiát is nagyon sok ügy megjárta, amikor végrehajtói tévedések, adott esetben visszavonások is előfordultak, nagyon helyes az, ha szigorodnak a büntetések ezen a téren is.

Hát, mit ne mondjak, megdöbbenek a végrehajtók azon az összegben, hogy 20 millió forintos bírság is kiszabható az eddigi 5 millió forint helyett, de én azt gondolom, hogy a büntetésnek mindig arányban kell

lennie azzal, hogy hogyan követték el, és ha ezt megfelelően fogják a fegyelmi eljárás során értékelni, akkor bizony ez adott esetben jó szabályozás is lehet.

(11.10)

Itt akkor beszéljünk arról, hogy kik járnak el. Az eddigiek során hivatásos bírák voltak azok, akik a fegyelmi ügyekben eljárak. Itt is egy pozitív elmozdulásról kell beszélnem akkor, amikor az elsőfokú fegyelmi ügyekben most már részt vehetnek maguk a bírósági végrehajtók is, és ők is beleszólhatnak, és nem csak a bírák döntenek róluk. Itt a szakúlnöki rendszer kerül bevezetésre, és a szakúlnökök olyan végrehajtók lehetnek, akik egyetemi jogi végzettséggel, jogi szakvizsgával és legalább egyéves végrehajtói gyakorlattal rendelkeznek. Tehát mind a tudásuk, mind a gyakorlatuk meglehetősen ahhoz, hogy döntést tudjanak hozni ezekben az ügyekben. Tehát így változott az elsőfokú fegyelmi bíróság összetétele, az eddigi három bíróból most már egy bírósági lesz, és két szakúlnök fog dönteni. Egyébként a fegyelmi bíróságot az Országos Bírói Tanács választja meg.

Változik még az ügyészek jogállásáról szóló törvény is. Hát, itt egy érdekes dolog van, mert a rendkívüli lemondás indokolása valahogy lemaradt az eddigiek során a törvény szövegéből, ez most pótolva lett. Egyébként ez nagyon helyes, mert a lemondás okának ki kell tűnnie, és valósnak és okszerűnek kell lennie. Nyilván, aki munkaügyi perekben részt vett, és bármelyik oldalról bekövetkezik egy felmondás, adott esetben egy rendkívüli felmondás a munkavállaló részéről, akkor nyilván azt is indokolni kell, mert nem fogja megállni a bíróságon a helyét, ha valóság- és okszerűsége sincsen meg ennek a munkaügyi döntésnek. Tehát ez nagyon helyes, hogy itt is bevezetésre kerül, illetve a fegyelmi büntetéseknel a két fizetési fokozattal való visszavetés is bekerül. Tehát eggyel több lesz az a lehetőség, amivel fegyelmi során büntetéssel sújthatják az ügyészt.

Végül egy mondat még a bírósági nemperes eljárásokról, ez pedig a kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtásával kapcsolatos szabályokat módosítja.

Azt gondolom, hogy ha néhány dologban változás lenne, akkor még akár szakmailag elfogadható lenne ez a módosítás. Tehát gondolok itt arra, ha a végrehajtással kapcsolatosan az 1 százalék nem szerepelne benne, illetve ha a devizahiteleseknél nem gyorsulna fel a végrehajtási eljárások, akkor még akár elfogadható is lenne ez a törvényjavaslat. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes igazságügyi

tárgyú törvények módosításáról szóló T/10744. számú törvényjavaslat célja, hogy az igazságügybe vett közbizalom további erősítése érdekében szigorításra és pontosításra kerüljenek a közjegyzőkre, a végrehajtókra, az igazságügyi alkalmazottakra és az ügyészekre vonatkozó fegyelmi és szolgálati rendelkezések.

A fentieken túl a törvényjavaslat módosítja a nemzetközi magánjogról szóló 2017. évi XXVIII. törvényt, a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint az egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvényt, valamint a jogi segítségnyújtásról szóló 2013. évi LXXX. törvényt. Figyelemmel a Hajas Barnabás államtitkár úr expozéjában elhangzottakra, valamint a Demeter Zoltán képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka által már elmondottakra, én az alábbiakat kívánom hangsúlyozottan kiemelni a törvényjavaslatból.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az első érintett törvény, amit kiemelnék, a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény, amelynek módosítása tekintetében kiemelten fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat egyrészt az AB döntésének megfelelően kiegészítő szabályok megteremtése útján gondoskodik a fegyelmi bíróság megalakulásának és működésének kiszámíthatóságáról, valamint átláthatóságáról. Első fokon továbbra is a területi kamarák székhelye szerinti törvényszékeken működő fegyelmi bizottság dönt, másodfokon pedig a Kúrián működő fegyelmi bíróság. A területi elnökség a törvényszékhez hat, a Kúriához két közjegyzőt választ fegyelmi bírónak, és a törvényszéki fegyelmi bírósághoz két közjegyzőt választ vizsgálóbiztosnak. A fegyelmi bíróság öt-öt bíró tagját a törvényszékek, illetve a Kúria elnöke nevezi ki. E kettős jelleg, mármint a szakmai képviselő és a hivatásos bírói eljárás a közjegyzői fegyelmi eljárás egészén végigvonul.

A törvényjavaslat másrészt - szintén az AB döntésének megfelelően - a fegyelmi bíróságok ügyrendjének megalkotását kötelezővé teszi, mely ügyrendnek tartalmaznia kell az eljáró tanácsok összetételét és a fegyelmi ügyek elosztásának a módját.

A törvényjavaslat harmadrészt újraalkotja a közjegyzői törvény kizárásra vonatkozó szabályait is, kiterjesztve annak hatályát a fegyelmi bíróság bíró tagjaira is.

A törvényjavaslat negyedrészt megújítja a szolgálatból történő felfüggesztés szabályait, annak érdekében, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatását nem igénylő esetekben, vagyis felfüggesztésmérlegelést nem igénylő esetben az országos elnök deklaratív döntéssel állapítsa meg a felfüggesztés törvényi feltételeinek a beálltát.

A törvényjavaslat ötödészt módosítja a közjegyzőhelyettesek választójogának gyakorlását oly módon, hogy a területi közjegyzői kamara elnökségi tagjainak, illetve az országos választmány tagjainak megválasztása során a közjegyzőhelyettes tagokat csak közjegyzőhelyettesek választhatják meg.

Végül a törvényjavaslat pontosítja és egyszerűsíti a közjegyzői okiratszerkesztésre és az aláírás-hitelesítésre vonatkozó szabályokat is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A második érintett törvény, amit kiemelnék, a bírósági végrehajtásról szóló '94. évi LIII. törvény, amelynek módosítása tekintetében kiemelten fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a Vht. módosításával bevezetésre kerül az önálló bírósági végrehajtók kinevezési feltételeinek és szolgálatviszony-megszűnési okainak a szigorítása. További bővítésre kerül egyrészt a végrehajtóval szemben indítható fegyelmi eljárások jogalapja, másrészt szintén bővítésre kerül a végrehajtói szolgálat felfüggesztésére okot adó körülmények köre. A végrehajtók fegyelmi eljárását illetően a szabályozás is módosul. A módosítás jelentős mértékben megemeli a fegyelmi büntetesként kiszabható pénzbírság összegét, ennek megfelelően a pénzbírság összege a végrehajtóval szemben 5 millió forint helyett 20 millió forint erejéig terjedhet.

Végül a módosítás értelmében, ha a jogi végzettséggel nem rendelkező önálló bírósági végrehajtó 2022. december 31-éig nem igazolja oklevéllel egyetemi jogi végzettségét, akkor a végrehajtói szolgálata megszűnik.

A harmadik érintett törvény, amit kiemelnék, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény, amelynek módosítása tekintetében kiemelten fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat által differenciáltabbá válnak az egyes igazságügyi alkalmazottakkal szemben kiszabható fegyelmi büntetések.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A negyedik érintett törvény, amit kiemelnék, az ügyészségről szóló 2011. évi CLXII. törvény, amelynek módosítása tekintetében fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy a törvényjavaslat a közérdekvédelmi feladatokat ellátó ügyész által ellenőrizhető szervek köréből a bíróságokhoz hasonlóan kiemeli a választott bíróságokat is, illetve a „jogalkalmazó szervek” fogalma helyett bevezeti a „jogvitát elbíráló szervek” fogalmát.

(11.20)

Emellett módosításra kerülnek az ügyészség közérdekvédelmi tevékenysége során végzett adatkezelési szabályok.

Az ötödik érintett törvény, amelyet kiemelnék, a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról szóló 2011. évi CLXIV. törvény, amelynek módosítása tekintetében hangsúlyozom, hogy a törvényjavaslat módosítja egyrészt az ügyészségi alkalmazottak szolgálati jogviszonyára vonatkozó törvényi szabályokat, pontosítva a rendkívüli lemondás indoklásával kapcsolatos szabályokat, másrészt az ügyéssel szembeni fegyelmi büntetések körét kiegészíti a két fizetési fokozattal viszszevetés büntetéssel, de a nem ügyész ügyészségi alkalmazottak fegyelmi büntetési rendszerével kapcsolatban is tartalmaz rendelkezéseket, harmadrészt pedig a jelenleg hatályos 30 nap helyett 60 napra változtatja a fegyelmi eljárás lefolytatásának időtartamát.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A KDNP mindezek alapján támogatja az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló T/10744. számú törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is! Köszönöm

megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a már elhangzott előttem szólók által is, egy salátatörvényt tárgyalunk, amely nyolc törvény módosítását tartalmazza.

A salátatörvénnyel mint olyannal kapcsolatos problémáink, aggályaink ellenzéki oldalról pedig ismertek, ezeket számtalanszor elmondtuk. Az a helyzet, hogy nagyon nehéz egy-egy salátatörvényt megítélni három gomb között való döntés lehetőségével. Nyilván, sokszor a salátatörvényeken belüli törvények egy jelentős része támogatható akár az ellenzéki oldal számára is, de tartalmaznak olyan előterjesztéseket is legtöbbször ezek a salátatörvények, amelyek nem támogathatóak, és ebből vannak aztán később politikai viták és konfliktusok. Talán nem ez a salátatörvény az, amely a legnagyobb indulatokat és vitát fogja kiváltani itt a Ház előtt, ugyanakkor ezt mégis fontosnak tartottam elmondani.

Szerintem lehetne technikai lehetőséget találni a Háznak arra, hogy egyébként a salátatörvények esetében is adott esetben külön szavazásokon dönthessenek a képviselők az egyes jogszabályokról, ha nem függenek össze nagyon szorosan az egyes módosítások.

Nagyon sokan elmondták, és nagyon részletesen beszélt államtitkár úr is nyilván az exorzéjában, én ezeket nem kívánom ilyen értelemben részletekbe menően megismételni. A javaslat a közjegyzőkről szóló törvényt is módosítja. Itt egyébként ez egy mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenességet is kezel, de a bírósági végrehajtásról szóló szabályoktól kezdve a jogi segítségnyújtásról szóló szabályokon át az igazságügyi alkalmazottakról szóló törvényt, az ügyészségről szóló törvényt, a nemzetközi magánjogról szóló törvényt, a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint az egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló törvényt is módosítja. Tehát elhangoztak, azt gondolom, viszonylag részletesen, hogy milyen irányúak ezek a módosítási javaslatok.

Azt szeretném viszont mondani, hogy három területen tennék észrevételeket, és nyilván ehhez képest a végső normaszöveget majd áttekintjük, és ennek megfelelően alakítjuk ki a szavazási magatartásunkat.

Az első talán az, hogy sokszor ezeket a salátákat nemhogy a képviselők tudják ilyen értelemben nehezen feldolgozni, pláne azért, mert nagyon sokszor jönnek be ettől a tárcától ilyen saláták egyes igazságügyi tárgyú törvények módosítása kapcsán, szerintem itt a tavaszi ülészakán is többször tárgyaltunk ilyen típusú salátákat, ezért nagyon nehéz az érintetteknek is sokszor ezt a fordulatszámot felvenni, követni. Tehát

figyelni kellene arra is talán, hogy kevesebb számú, tényleg fontos és lekövethető csomagok szülessenek.

Másrészt, amikor a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításra kerül, még akkor is, ha most beépítették a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar észrevételeit, és akkor is, ha sok pozitív elemet is tartalmaz ez a javaslat, mindig el kell hogy mondjuk: a végrehajtás kapcsán átfogó szabályozás szükséges. Újra kell gondolni a végrehajtás szabályait akkor, amikor adósságcspadában vergődik több százezer magyar család, akkor, amikor az alapvető létfenntartáshoz szükséges körülmények nem biztosíthatók több magyar család számára sem. Újra kell szerintem definiálni az Országgyűlésnek azt, hogy mit jelent az emberi élet minimuma, mi a tisztességes emberi élethez való minimum; szerintem ezt újra kell gondolnia az Országgyűlésnek. Olyan letiltások, olyan végrehajtások vannak egyes családok esetében, amelyek tényleg a létezéshez, az emberi élethez való minimumot sem teszik lehetővé ezeknek a családoknak, minimális jövedelmet hagynak ezeknek a családoknak a pénztárcájában, és az ebből való kitérés sem látszik sok tízezer magyar családnak. Tehát ez egy olyan perspektíva, amely egy szörnyű adósrabszolgaság, ezt nem lehet hagyni. Az ebben való állami szerepvállalást is újra kell gondolni, és ennek megfelelően kell szerintem újragondolni átfogóan, önállóan a bírósági végrehajtásról szóló szabályokat is.

Harmadikként említeném meg még itt az észrevételek sorában, hogy nagyon nehéz időket élünk. Az a helyzet, amiről beszéltem, most súlyosbodik egy újabb válsággal, itt a koronavírus-járvány kapcsán kialakuló gazdasági és társadalmi válsággal. Ennek kapcsán értem a szándékot, meg biztos volt mögötte egyeztetés is, hogy több helyen itt ilyen fegyelmi kérdésekben is hoz be akár az ügyészség tekintetében, akár az igazságügyi alkalmazottak tekintetében javaslatokat az előterjesztés, azonban az illetménycsökkentéssel fenyegető szankciók lehetőségét, különösen az igazságügyi alkalmazottak esetében, ezekben a nehéz időkben talán nem a legidősebb bevezetni. Ennek az újragondolását, túl a szakmai célokon, javaslom a tárcának.

Mindent egybevetve tehát az a tapasztalatunk, hogy mind a szaktanárságban, mind később aztán a Törvényalkotási bizottságban az ilyen típusú salátatörvényeknek a szövege sokszor jelentős terjedelemben és érdeemben még szokott változni, tehát a végleges magatartását az MSZP-frakció ezeknek a változásoknak a függvényében, a végleges normaszöveg ismeretében fogja kialakítani. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sebián-Petrovszki László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy nagyon vaskos törvényjavaslat fekszik itt előttünk, és ahogy az előttem szóló ellenzéki képviselők már megállapították, a salátatörvényhez

való viszonyulásunk kapcsán egy ellenzéki front, egy salátatörvényfront alakult itt ki, ugyanis ugyanazokat tudnám én is elmondani, ezért igyekszem is rövidre vágni azt a részét a beszédemnek, amit az előttem szóló ellenzéki képviselők már elmondtak.

Tehát van annak szerepe, amikor egy salátatörvény jön a Ház elé, van olyan, amikor egy adott élethelyzetet kell szabályozni több különböző törvényben, vagy több különböző törvényt érint, és természetesen van logika abban, hogy azokat egy javaslatban hozza be az előterjesztő, azonban itt nem erről van szó. Ahogy a cím is fogalmaz, egyes igazságügyi tárgyú törvényeket módosít, de ezek a módosítási javaslatok nincsenek egymással különösebb összefüggésben. Tehát az a nyolc törvény, amelynek a módosítása össze van itt kapcsolva mintegy 60 oldalban, teljesen nyugodtan bejöhethetett volna külön-külön, tárgyalhattuk volna azokat külön-külön, és sokkal egyszerűbb lett volna megítélni egyiknek vagy másiknak a támogatását is. Ugyanis ilyenkor mindig az merül fel, ennek a csomagnak a kapcsán is, hogy számos előremutató, pozitív javaslatrészlet van ebben, ugyanakkor van egy-kettő olyan javaslat is, amely például a DK számára nem támogatható, vagy felvet kérdéseket legalábbis, de ilyenkor az egész csomag támogatásáról vagy elutasításáról kell dönteni, hiszen a végén majd így kell erről szavazni.

(11.30)

Ha már belemegyünk a konkrétumokba: ahogy az előbb is mondtam, számos jó javaslat van, én most nem is kezdem el részletezni, mert az előttem felszólalók jó néhány részletet ismertettek ezekből a javaslatokból; a problémám vele az, hogy a javaslatok egy jó része már évek óta ismert problémát old meg. Tehát nekem az időszerűséggel van gondom, hogyha tudjuk azt, hogy egyik-másik dolog nem működik, nem jól működik, kapunk visszajelzéseket - azt állítja a javaslat, hogy visszajelzések jöttek - akár szakmai szervezetektől, akár egyéb forrásokból, hogy nem működik egyik-másik része a szabályozásnak, akkor az nagyon helyes, ha azt jobbra akarjuk tenni, és jön ide egy javaslat, de jó néhány olyan módosítás van ebben a csomagban, amiről tudjuk évek óta, hogy az nem működik és nem jól működik, mégis csak most tárgyaljuk ezt, mégis csak most akarjuk ezt megoldani. Kérdezem én, hol voltunk eddig, mi történt eddig az elmúlt években.

Külön kitérnék ennek kapcsán a közjegyzőkről szóló törvényt módosító részre, amelynek a fő vonalát az viszi, hogy egy tavalyi alkotmánybíróvási döntést, amely alaptörvény-ellenesnek minősítette egy bizonyos rendelkezését, ezt akarja orvosolni. Ez már-már azt az illúziót kelti, hogy egy normálisan működő jogállamban élünk, ahol, ha megállapít egy testület valami alkotmányelleneset, akkor arra jön a válasz, hogyan javítsuk ki. Mondom, hogy már-már azt az illúziót kelti. Bárcsak ne így lenne, hogy számos más alkotmánybíróvási döntést, amely ugyanígy mulasztásos alkotmányvétséget állapított meg, mégsem tárgyaljuk a parlament előtt!

Itt azt a témát említeném, amelyet volt szerencsém múlt héten a miniszterelnök úrtól is megkérdezni, ez pedig a rokkantnyugdíjasok kapcsán hozott alkotmánybíróvási döntés, amely másfél éves, és azóta nem sikerült a parlament elé a javaslatot betervezni. Szóval, most, amikor a közjegyzői fegyelmi bíróságok megalakításáról, ügyrendjéről szóló alkotmánybíróvási döntést orvosoljuk, ez jó, ez pozitív, ez támogatandó, csak kérdezem, hogy hol van a többi, hol van ennél, már bocsánat, talán több embert érintő és nagyobb jelentőséggel bíró javaslat.

Az anyag beszél arról, megint csak a közjegyzői részről, hogy a Magyar Országos Közjegyzői Kamarának gyakorlati tapasztalatain alapul, de ezen túlmenően én nem találtam az előterjesztésben arra vonatkozó tájékoztatást, hogy egyébként a szakmai szervezetekkel ez volt-e egyeztetve. Nem vagy nemcsak arról beszélek, hogy a kiindulópontnál, a problémafelvetésnél ötlünk - és ha igen, milyen széles körben - jött be ilyen típusú javaslat, hanem a végeredmény, a kormány által javasolt megoldások vajon vannak-e velük egyeztetve, bírják-e a szakmai szervezetek támogatását, ők is úgy gondolják-e, hogy azok a problémák, amelyeket akár ők, akár mások vetettek fel, azokra ezek a megoldások valóban jók-e. Nehogy abba a helyzetbe kerüljünk, mint pár héttel ezelőtt, hogy egy néhány hónapja elfogadott módosított törvényt újra kellett módosítani, mert kiderült, hogy szükség volt rá, nem jól volt előkészítve.

Végül pedig csak a témafelvetés miatt hoznék ide egy érintőleges kérdést, ez pedig a közjegyzői, illetve a végrehajtói díjak kérdése, amit tudom, hogy nem a törvény szabályoz, hanem egy IM-rendelet, azonban számos jelzés - és ez hozzánk már közjegyzőktől eljutó jelzés is - azt mutatja, hogy különösen ebben a mostani gazdasági helyzetben rendkívül magasnak minősülnek a díjak, nagyon-nagyon sok érintett kétszer meggondolja, hogy igénybe vesz-e vagy legalábbis, ha teheti, igénybe vehet-e közjegyzőt vagy végrehajtót. Nyilván sok esetben nem gondolhat kettőt ezen, mert rákényszerül, vagy kényszerből be kell kapcsolni a folyamatokba közjegyzőt vagy végrehajtót, de a díjmelés olyan mértékű volt, tavaly július 1-jétől léptek életbe, ha jól emlékszem, hogy egyes kategóriákban a közjegyzői díjak 3-4-szeresére is emelkedtek a gyakorlatban. Én felvetném, ha már beszélünk közjegyzőkről, beszélünk végrehajtásról, akkor esetleg a tárca gondolja végig ennek a felülvizsgálatát, akár ideiglenes csökkentését a járványra való tekintettel.

Összefoglalva: számos jó pontot, számos jó javaslatot tartalmazó csomag van előttünk, azonban az előbb felvetett problémákra még egyelőre várom a tárca válaszát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én úgy tapasztalom, hogy itt sokkal inkább egy eljárásrendi vita alakult ki, tehát a jogalkotás kritikájával kapcsolatos felszólalásokat hallhatunk, és kevéssé a törvényjavaslat tartalmával foglalkoztak a képviselőtársaim. Én úgy gondolom, hogy ez mindenképpen sokat mond és indokolt.

Lehet, hogy tévedek, de én azt gondolom, hogy államtitkár úr először van itt az Országgyűlésben egy törvényjavaslat... (Dr. Hajas Barnabás: Másodszor.) Másodszor. Bocsnát, akkor elkerülte a figyelmemet. De nyilván államtitkár úr régóta dolgozik az Igazságügyi Minisztérium berkeiben, tehát részese ennek a jogalkotási folyamatnak. Ugyanakkor fontosnak tartom, hogy ezekről a kérdésekről beszéljünk, és hátha államtitkár úr most a friss pozícióját betöltve talán némi ráhatással tud lenni erre a fajta jogalkotási problémarendszerre, amit mi szinte minden alkalommal, amikor az Igazságügyi Minisztériumtól egy salátatörvény bejön, akkor fölvetünk. És különösen azért indokolt egy ilyen törvényjavaslat esetében beszélnünk erről, mert ez valóban olyan kérdéseket érint, ami óriási társadalmi érdeklődésre tart számot. És sajnos, nagyon sok társadalmi tragédiát láthatunk, krízishelyzetet, nagyon sokan vannak adósságcspadában. Úgyhogy valóban nagyon sokakat érint, és nagyon sok vitát vált ki, joggal és okkal vált ki nagyon sok vitát maga ez a rendszer.

Elmondták ellenzéki képviselőtársaim, hogy a salátatörvények rendszerét meg kellene haladni, és meg kellene adni a lehetőséget, hogy külön lehessen komoly témákról vitázni, adott esetben szavazni. Én nem mennék ebbe bele, mert nyilván emögött egy nagyon komoly politikai megfontolás áll, tehát egyáltalán nem érdeke egy kétharmados felhatalmazással rendelkező kormánynak, hogy ezt a lehetőséget megadja az ellenzéknek, hogy azokat a javaslatokat adott esetben tudja támogatni, amivel egyetért. Ugyanakkor államtitkár úr, ha jól emlékszem, háromszor említette az expozéjában a közbizalom erősítését mint fontos feladatot. És ha már összevetjük azt, hogy itt milyen fontos társadalmi kérdéseket érintő jogszabályváltozásokról van szó többek között, és itt valóban szükség van a közbizalom erősítésére, akkor viszont sokkal komolyabban alá kell húzni azokat a kritikákat, amelyek a törvényjavaslat előkészítésével kapcsolatosak.

És itt nemcsak magát ezt az eljárást, ugye, mondhatjuk, hogy a szakmai egyeztetések hiányát kell említenünk, hanem azt, hogy nagyon sokszor láthatunk - és egyébként ez is egy gyakori kritika lehet az Igazságügyi Minisztérium felé - ilyen koncepcionális hátraarcokat. Tehát amikor van egy jelentősebb koncepcionális változás, mondjuk, itt az egyik törvény esetében egy 2015-ös változás, néhány év telik el, adott esetben öt év, és már visszavonulót fújnak, vagy egy más irányú jogalkotást indítanak el; nem biztos, hogy ez a közbizalom erősítése irányába vezet. Hasonlóképpen, ahogy azt képviselőtársaim elmondták, az érintetteknek is nagyon-nagyon megnehezíti a helyzetét, hogy tudják-e követni. Nyugodtan kimondhatjuk azt, már azzal is, amilyen módon az Igazságügyi Minisztérium az Országgyűlés elé terjesztette ezt a

törvényjavaslatot, törvényt sértett, ugyanis a jogalkotási törvényben és az egyéb szabályokban előírt egyeztetéseknek nem felelt meg konkrétan. Még a kormány.hu-n sem lett ez közzétéve.

Azt hallhattuk, illetve Gyüre képviselőtársam is megerősítette, hogy háttér kutató munkát végzett a törvényjavaslat előkészítésével és itt a szakmai háttérrel kapcsolatban, hogy valóban, az érintettek bevonása bizonyos szempontból megtörtént, mondjuk, itt a végrehajtók esetében, ugyanakkor maga a társadalmi egyeztetés, tehát a másik irányból a szakmai egyeztetés, a szakmai szervezetekkel való kommunikáció által az egyes problémákra való visszacsatolásra nem volt meg a lehetőség. Tehát konkrétan nem tették közzé a törvényjavaslatot, nem tették közzé az indoklást, így nem volt meg a lehetősége, a törvény által megkövetelt lehetősége sem annak a társadalmi vitának, ami egyébként a besűrűdő és itt-ott azért jól látható hibák kiküszöbölésének megadná a lehetőséget.

Azt is el kell mondani, már erre is utaltak képviselőtársaim, úgyhogy nagyon hosszan nem akarok erről beszélni, hogy valóban, itt olyan jellegű módosítások vannak, amelyeknek vajmi kevés köze van egymáshoz. Ugye, valóban nyolc törvényjavaslatot érint, közjegyzőkről szóló törvény, bírósági végrehajtásról szóló, igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról, jogi segítségnyújtásról, nem sorolom fel, rengeteg olyan módosítás van ebben a javaslatban, amely egymáshoz nem passzol, tehát nem feltétlenül indokolja, hogy ezt egy törvénybe kellett behozni.

(11.40)

A részletekben, hogyha megnézzük, konkrétan ott is lehet vagy lehetne nagyon komoly szakmai vitákat folytatni. Nyilván ezt is áthatja a politika, és amikor már idekerül elének egy törvény, akkor azért tapasztalhatjuk az Igazságügyi Minisztérium részéről is, hogy sok értelme már nincs - idézőjelben - ezeknek a különböző szakmai vitáknak, mert kevéssé nyitottak a minisztérium részéről a módosító javaslatok befogadására. Bár azért néhány helyen látok egy-két kodifikációs hibát, ezeket majd megküldjük, hátha azokat legalább figyelembe veszik. Hogyha itt elmondom, akkor tartok tőle, hogy nem, de hogyha megküldjük, akkor talán legalább a kodifikációs hibákat figyelembe veszik. De azért egy-két dologra felhívnam a figyelmet.

Részben utalt már rá Gyüre Csaba képviselő úr is, hogy itt a végrehajtás kapcsán vagy az ingóságok árverezésének kapcsán abszolút elfogadhatatlan az a szabályozás, hogy ha nem sikerül megszerezni a 35 százalékát, az eddigi határát, azért akkor 1 százalékon meg lehet szerezni, ami mindenképpen elfogadhatatlan. Ez egy nagyon komoly elvi kérdés, hiszen, mondhatjuk, hogy ez egy szankciós jellegű eljárást tesz lehetővé, és ez semmiképpen nem szolgálja egyébként a végrehajtást kérő érdekeit sem.

Nagyon fontos, hogy a bírósági végrehajtásnak nem lehet célja és nem is célja az adós megbüntetése, kisemmizése, itt az lehet a cél, hogy a végrehajtást kérő a jogos követelésével kapcsolatban kielégítést

nyerjen. Tehát ez önmagában is lehetetlenné teszi egyébként, hogy az LMP-frakció ezt a jogszabályt, ezt a törvényjavaslatot megszavazza. Mi nem látjuk értelmét módosító javaslatokat benyújtani. Nyilván ez egy komoly döntés volt az önök részéről, csak fölhívjuk a figyelmet, hogy azt gondoljuk, ez önmagában is elfogadhatatlan.

Hasonlóképpen a bírósági végrehajtásról szóló törvénynél is említették már képviselőtársaim a végrehajtó kinevezésével kapcsolatos különböző szabályváltozásokat. Itt azt látjuk, hogy egy 2015-ös koncepcionális változás után térnek mégis vissza egy olyan rendszerbe. Egyfelől biztos, hogy az érintetteknek, az ő komfortérzetüknek, mondhatjuk, megfelelő, hogy ilyen szempontból egy kicsit kiszámíthatóbb lesz a jogi környezet. Ugyanakkor én azt gondolom, hogy országgyűlési képviselőként nem feltétlenül ezt az igényt kell tudni kielégíteni, hanem sokkal inkább a másik oldalról vagy az érintettek oldaláról a szigorúbb szabályozás, a szigorúbb előírások és a fokozatos kontroll, a visszacsatolás lehetőségét kell fenntartani. Ez az érdeke a magyar társadalomnak és a magyar embereknek, és ez erősítené egyébként azt a közbizalmat, ami valóban fontos, aminek az erősítése valóban fontos, és államtitkár úr erre többször is utalt.

Nos, ennél részletesebben nem kívánok belemenni, és a törvényjavaslatban nagyon sokat elmondtak képviselőtársaim. Én egyel határozottabb álláspontot tudok képviselni a frakciónk nevében: mi ebben a formájában egészen biztosan el fogjuk utasítani ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek adom meg a szót; felszólalásra következik Volner János képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én magam nem vagyok jogász, van egy olyan területe azonban a mostani törvényjavaslat által érintett salátatörvénynek, amivel magam is behatóan foglalkozom, és amelyben elég komoly gyakorlati tapasztalattal rendelkezem. Ezzel kapcsolatban egyrészt kérem az államtitkár úr véleményét, másrészt pedig kérem azt, hogy az általam megfogalmazottakat a későbbiekben vegyék figyelembe.

Az államtitkár úr véleményére annyiban vagyok kíváncsi, hogy hogy látja, hoz-e ez gyakorlati változást ezekben a problémákban, amelyeket említeni fogok önnek. A devizahitelek, illetve általában véve a hiteladósok ügyével foglalkozom meglehetősen sokat, és rengeteg anomáliát látok a rendszeren belül, hangsúlyozom, nem jogászként, de úgy, hogy nagyon sok embernek látom a problémáját.

Az első, amit gyakran tapasztaltunk, hogy a közjegyző olyan közokiratoknak a kiadását sem tagadja meg, aminél egyébként megállapítható lenne, hogy ezt megtagadhatja a közjegyző, hiszen adott esetben

az egyik felet egyoldalú joghátrány éri ezzel a közokirattal. De mivel maga is anyagilag érintett ennek a közokiratnak a kiadásában, ezért eljár, és gyakorlatilag szakmányban állítják ki az anyagi érdekeltségük miatt a közokiratokat.

Például - most mondok önnek egy jellemző példát - a hiteladósoknál: megérkezik a hiteladós a bank utasítására a közjegyzőhöz, a közjegyző kibocsátja a részére egy olyan közokiratot, amellyel igazolja azt és elismerteti az adóssal azt, hogy tartozik például 20 millió forinttal a bank részére, azonban akkor, amikor ezt az adós aláírja, abban a pillanatban még nincs tartozás a nevében. Majd amikor az aláírt okiratot visszaviszi a bankba, akkor történik meg ténylegesen a hitel folyósítása.

Az én jogérzésem és a jogászokkal folytatott konzultációim is alátámasztják azt, hogy itt ezzel az egész ügygel nem feltétlen van minden rendben, hiszen abban a pillanatban, amikor letanúsította a közjegyző a kölcsön folyósítását vagy a hitel folyósítását, bocsánat, akkor még ez az összeg nem érkezett meg a részére. Én azt látom, hogy a legtöbb ügyfél ezzel kapcsolatban egy csapdában vergődik, mert bármilyen fellebbviteli fórummal próbálkozik - a járásbírósság döntésével egyenértékű a közjegyzői határozat -, gyakorlatilag zárt falakba ütközik, holott egyébként tényszerűen, a törvény betűje alapján, amiről beszélek, az ténylegesen nem történt meg, a hitel akkor még nem volt az ügyfél részére folyósítva, és a közjegyző máris folyósította ezt a részére.

Ami azonban még érdekesebb dolog ennél, hogy a közjegyzőnek kötelessége tájékoztatni a felet a jogügylet lényegéről és jogi következményeiről. Én itt a következő problémát látom. Ezt a részt viszont én már banküzemtan szempontjából behatóan ismerem, és tisztában vagyok ennek a részleteivel.

Amikor az ügyfél odamegy a közjegyzőhöz, akkor a közjegyzőnek el kellett volna mondani és írásba kellett volna foglalni azt a tájékoztatást, ami arra vonatkozik, hogy pontosan például egy devizahittel milyen kockázatokat vállal az ügyfél. Itt ugye, nagyon sokan az árfolyamkockázatra koncentrálnak csupán, és az árfolyamkockázatot eredeztetik a devizahitelek egyik rákfenejeként, azonban nagyon fontos látni azt, hogy kamatkockázatot is vállalt az ügyfél, és ezek a kamatkockázatok az ügyfél számára nem átlátható módon jelentek meg.

Azt kell hogy mondjam, hogy nagyon sokszor azt tapasztaljuk - bírósági eljárások tömegét láttam ezzel kapcsolatban -, hogy a későbbiekben a bíróság előtt sem tudta a közjegyző elmondani azt, hogy pontosan a kamatkockázat milyen módon áll elő, mit jelent az, hogy bankközi kamat, amihez például az adott hitelterméknek a kamatozása van kötve. Gyakorlatilag az ügyfél kielégítetlen vagy nem megfelelő tájékoztatást kap, gyakorlatilag a kíváncsisága kielégítetlen marad, hiszen maga a közjegyző sem volt tisztában azzal, hogy ennek a hitelterméknek adott esetben milyen kockázatai vannak.

Azt kell hogy mondjam, hogy zsinórban látom azokat az ügyeket, ahol ténylegesen erre a kockázati elemre a közjegyző azért nem tudta fölhívni a figyelmet, mert ő

maga sincs tisztában ezzel a kockázattal, az ügyfelek folyamatosan elvesztik a pert. Holott egyébként ebben az esetben is megállapítható az, hogy nem egyenrangú felekről van szó, amikor az ügyfél-bank viszonyt nézzük, és nem történt meg az ügyfeleknek a tájékoztatása sem a hitelnyújtáskor - erről egyébként a hitelintézetekről szóló törvény részletesen, taxatív is rendelkezik, hogy ezt kötelessége lett volna megtenni a hitelintézetnek -, sem pedig akkor, amikor a közjegyzőhöz elmegy az ügyfél.

Nagyon fontos a közjegyzőkre történő kitérés. Én személyesen jártam olyan helyen, és azt kell hogy mondjam, hogy egészen sok olyan esettel találkoztam, amit gyakorlatilag szakmában követtek el közjegyzők. Itt egészen konkrétan elmondom önnek, itt a belvárosban, nem messze tőlünk egyszer jártam egy közjegyzői irodában. Egy szerencsétlen sorsú, idős, elesett asszony, akinek az önálló bírósági végrehajtó által levontak után nem egészen 70 ezer forintja maradt a megélhetésre, nem rendelkezett pénzzel, de annyi pénze még volt, hogy kifizesse a perének a megindításához szükséges különböző okiratokat, és ezt a közjegyzőnél átvegye, itt a fénymásolatokért kellett volna fizetnie. Már kétszer lepattant a közjegyzőről, mert a közjegyző egyszerűen azt mondta neki - egy nagyon egyszerű hölgyről van szó, aki nem biztos, hogy a jog útvesztőiben képes eligazodni -, hogy egyszerűen nem adja oda neki ezeket az iratokat; szó szerint kétszer megtagadta. Harmadszorra elmentem országgyűlési képviselőként, nem lengettem a képviselői igazolványom, de elég határozottan és egyértelműen közöltem a kívánságomat a közjegyzői iroda munkatársaival, először az ott lévő titkárságvezető hölgygel, utána magával a közjegyzővel, és a fülem hallatára is megpróbálták a hölgyet eltántorítani attól a szándékától, hogy kiadják neki azokat a papírokat, amelyeket a rövidesen lejáró határidejű bírósági eljáráshoz be kell nyújtani.

Ebben az esetben is azt láttam, hogy a közjegyzők ezt a hasonló helyzetű emberekkel szemben gyakorlatilag szakmában megtehetik, és ténylegesen nincs olyan jogorvoslati lehetőségük ezeknek az embereknek, ami gyors orvoslást jelentene a hasonló problémákra.

(11.50)

Szó szerint ezt úgy tessék elképzelni, hogy odamegy az ügyfél, elmondja, hogy nála van az a 8 ezer forint, ami a fénymásolatokért szükséges, a közjegyző megtagadja a fénymásolatok kiadását, és az ügyfél gyakorlatilag egy csapdában vergődik. Zárójelenesen teszem hozzá, hogy kimutathatóan folytatólagos, üzletszerűnek mondható kapcsolat van egyes önálló bírósági végrehajtók és egyes közjegyzők között, és ezeknél az önálló bírósági végrehajtóknál egészen sok adósnak konkrétan eltűnik az ingatlana olyan módon, ahogy az egyébként nem megengedhető.

Az önálló bírósági végrehajtókra áttérve, azt kell mondjam, államtitkár úr, hogy én itt rendkívül súlyos problémát látok. Természetesen tisztában vagyok velem magam is politikusként, hogy ez egy népszerűtlen terület, ám szükséges ennek a működése. De azt látom,

hogy egyes önálló bírósági végrehajtók éveken keresztül szakmában követnek el bűncselekményeket. Én konkrétan találkoztam olyan bírósági végrehajtóval, ahol az egyik ügyben sikerült elérni azt, hogy a devizaadós megnyerje az ügyet, és kimondja a bíróság jogerősen - mert már másodfokon is megtörtént -, hogy az önálló bírósági végrehajtó eljárása jogtalan volt, és utána évekkal később találkozunk másik ügyben ugyanazzal az önálló bírósági végrehajtóval, aki gyakorlatilag ugyanazt a törvényteleniséget követte el, mint korábban.

Ebben az ügyben még jelenleg is folyik az eljárás, most abban a konkrét esetben az önálló végrehajtói kamara vezetőjével egyeztetünk annak érdekében, hogy gyors és hatékony döntéshozatal legyen. Kérdezem államtitkár urat, hogy ezekben a konkrét esetekben is várhatunk-e ettől a mostani törvényjavaslattól előrelépést. Én látom, hogy ezzel kapcsolatban alakultak a jog által biztosított körülmények. Bízom benne, hogy ezen a téren változás lesz.

Nagyon sok olyan esetet látunk, ahol a törvényes határidőkre fittyet hányva az önálló bírósági végrehajtók, nyilván a nagyobb összeget látva, értékesítik az ügyfelek különböző ingatlanjait úgy, hogy az ellen utólag már gyakorlatilag nem lehet túl sokat tenni. Van most egy olyan konkrét eset, ahol a hölgy gyakorlatilag hajléktalanná vált. Egy iskola takarítónőjeként dolgozik jelenleg, és úgy képzelje el, államtitkár úr - engem emberileg is megráznak ezek az ügyek, mert közelről ismerem a részes feleket -, hogy az orvosi szobába engedte be az igazgatónő átmenetileg lakni a hölgyet. Szó szerint az orvosi ágyon alszik éjszakánként, és egy pokróccal takarózik, azért, hogy ne az utcán kelljen töltenie a napjait. Ebben az esetben is megállapítható volt az, hogy törvénytelenül járt el az önálló bírósági végrehajtó. Amire a jog betűje elérne odáig, hogy a bíróságok már döntést hoznának az ügyben, addigra a lakást gyakorlatilag már értékesítették, és nem látom annak a lehetőségét, hogy az eredeti állapot valaha is helyreállítható lenne. A lakásnak már új tulajdonosa van, fizetett érte iksz árat - nem annyit, mint amennyit a lakás ért. Ezekben az esetekben is azt látom, hogy annyira embertelenül és gyorsan, az emberek életét, sorsát egyszer s mindenkorra bedarálva működik a rendszer, hogy azzal nagyon nehéz és szerintem egy ép lelkű ember számára lehetetlen is azonosulni.

Én ebből a törvényjavaslatból jogászokkal egyeztetve azt látom, hogy várhatunk előrelépést, némi előrelépést legalábbis igen. Kérdezem államtitkár urat - s előre jelzem önnek, elnézést kérek, de majd el kell mennem egy interjúra, amit előre egyeztetünk a médiával, ezért nem tudom megvárni a válaszát, de vissza fogom nézni -, mi az ön véleménye, hogy ezen a téren várható-e változás. Illetve arra kérem, hogy az általam elmondottakat a kormányzati apparátuson keresztül legyen kedves továbbítani az illetékesekhez. Nagyon fontosnak tartom, hogy ezekben az ügyekben eredményt érjünk el, és különösen fontosnak tartom azt, hogy a képviselőtársaim is hasonló sorsú emberek közvetlen tapasztalatait ismerjék meg és szívják föl egy az egyben az érintettektől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces, illetve további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Kérdezem, hogy kíván-e élni valaki ezzel. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Hajas Barnabás jelzésére:)* Igen. Államtitkár úr, ön a szó.

DR. HAJAS BARNABÁS igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a hozzászólásokat, észrevételeket. Elsőként arra reagálnék, hogy ennek a törvényjavaslatnak a logikai kapcsolódási pontja jól kimutathatóan az igazságszolgáltatásban közreműködő egyes hivatásrendekkel összefüggésben megragadható fegyelmi felelősség kérdése. Láthatóan csaknem valamennyi módosuló törvény ezzel szoros összefüggésben volt.

Mindenképpen szeretnék reagálni arra, hogy úgy tűnik, az 1 százalékos legalacsonyabb értékesítési ár az, amely a tisztelt hozzászóló képviselő urakat megérintette. Fontos látni, hogy jelenleg nincs ilyen legalacsonyabb érték, vagyis 1 forintért értékesíthető a végrehajtási eljárás eredményeként a vagyontárgy. Ez egy ingó vagyontárgy esetén is már annál magasabb, tehát mindenképpen meg akartuk előzni, illetve arra törekedtünk a javaslatban, hogy ne legyen olyan elem, amely tényleges értékhatár nélkül teszi ezt lehetővé.

Fontos szólni röviden arról, hogy valamennyi szakmai szervezettel megtörtént az egyeztetés, így a Legfőbb Ügyészséggel, az Országos Bírósági Hivattal, amely a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló törvény szerint a bíróságok véleményének a beszerzését követően ad véleményt, a Magyar Országos Közjegyzői Kamarával, valamint a Magyar Bírósági Végrehajtói Karral. Tehát a szükséges szakmai egyeztetések megtörténtek.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondolom, hogy a törvényjavaslattal összefüggésben megfogalmazott kritikák ebből a szempontból - jellemzően ezek mind az 1 százalékra, illetve a logikai kapcsolatra vonatkoztak - megválaszolhatók, illetve magam is megválaszoltam.

Van néhány olyan kérdés, ami nem kapcsolódik szorosan a törvényjavaslathoz. Így egyfelől a képviselő úr említette, milyen üdvös, hogy a mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség orvoslása érdekében már módosítjuk a szükséges mértékben a közjegyzőkre vonatkozó törvényi szabályozást, ugyanakkor hiányolta, hogy más esetben ezt miért nem tesszük meg. Kicsit úgy érzem magam, mint a nyuszika a viccben, hogy ha van sapkája, azért, ha nincs sapkája, azért. Képviselő úr emlékszik arra, hogy - emlékeim szerint - az előző azonnali kérdések és válaszok két órájában miniszterelnök úr ígéretet tett arra, hogy ez belátható időn belül meg fog történni. Nem tudok mást mondani, mint amit a miniszterelnök úr mondott.

Azzal kapcsolatban, amit Volner képviselő úr mondott, illetőleg föltett kérdéseket, én tartok tőle, hogy leegyszerűsített tényállás alapján félreértés lehet, hogy az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozat közokiratba foglalása, a hitelintézet által megkívánt folyósítási feltétel nem jogszabályi előírás, enélkül az adós nem kapná meg a hitelintézettől az általa kért hitelt, illetve kölcsönt. Az ügyfél tájékoztatása, így a kamatkockázat mibenlétének ismertetése is kevésbé a közjegyző, sokkal inkább a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló törvény szerint a hitelintézet feladata volna. A közjegyző kioktatással segíti a feleket jogaik gyakorlásában, kötelezettségük teljesítésében, meggyőződik az ügyfél ügyleti akarataról, ezt követően foglalja okiratba a nyilatkozatukat, ennek érdekében a közokiratot a törvényi előírás alapján föl is olvassa, s kérdéseit az adós mind a közjegyző, mind a hitelintézet képviselője irányában is fölteheti.

A végrehajtási eljárás során egyébként minden esetben lehetőség van minden egyes végrehajtói intézkedéssel szemben az adósnak jogorvoslattal, végrehajtási kifogással élni, továbbá ha az adós a követelés jogalapját vitatja, akkor lehetősége van a végrehajtás megszüntetése és korlátozása iránti pert is indítani, valamint a szerződés érvénytelensége iránt is pert indíthat. Ha az ingatlanárverés esetén az adós jogorvoslattal él, és jogszabálysértő volt az árverés kitűzése, akkor a bíróság dönthet az árverés megsemmisítéséről.

Egyebekben jelezném szintén a képviselő úr felvetése alapján, hogy azáltal, hogy önbeálló vagy kvázi önbeálló módon bizonyos büntetőeljárások hatálya alatt állás mint állapot felfüggesztési jogként megjelenik úgy a közjegyzői, mint a végrehajtói szolgálati jogviszonnyal összefüggésben, ez alkalmas arra, hogy úgy növelje a két hivatásrendbe vetett közbizalmat, hogy ne váljon külső szereplők aktusától függővé az, hogy a továbbiakban gyakorolhatja-e az érintett közjegyző, illetve az érintett végrehajtó a hivatását.

(12.00)

Ezzel összefüggésben nekem meggyőződésem az, hogy ez alkalmas arra, hogy a különböző fegyelmi vétségekkel, illetve más szankcionálandó magatartásokkal összefüggésben markánsan visszatartó erőt jelenítsen meg. Ahogy azt Gyüre képviselő úr említette, a jelentős, vagyis akár 20 millió forintos fegyelmi büntetés önmagában is egy erőteljes visszatartó erőnek hat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek az **illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos és Novák Katalin fideszes képviselőtársaink és Nacsa Lőrinc KDNP-s képviselőtársunk által benyújtott

előterjesztés T/10724. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Kósa Lajosnak képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, képviselő úr, 30 perces az időkerete. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! A most előttünk lévő törvénymódosítás nem új keletű, és nem egy új folyamatot indít el. Még a 2010-es éveket megelőzően az MDF és a KDNP kezdeményezte az általuk úgynevezett haláladónak nevezett örökösödési illeték eltörlését arra való hivatkozással, hogy igazából tömegével azokat az egyébként átlagembereket érinti hátrányosan ez a javaslat, akik mondjuk, azzal szembesülnek, hogy a szüleik meghalnak, a lakásukat, amit egy egész életen át fizettek az OTP-nek részletre, megörökölik, de azt mondja az állam, hogy mielőtt a 40 milliós lakásodat valahol a Békásmegyeryben átvinnéd, fizess már be 8 millió forintot. És akkor igazából az örökség nem is igazi öröm, mert az emberek döntő többségének nincs 8 millió forint készpénze a számláján, hogy ezt kifizesse, és igazából egy csomó nehézséget támasztott, miközben joggal mondták az emberek, hogy egy élet munkájáról van szó, szeretne valamit hagyni az utódainak, adózott pénzből valósította meg.

Az akkori költségvetési és pénzügypolitika ezt nem fogadta el, tehát a 2010 előtti szocialista kormányzatok ezt elutasították, mondván, hogy ez a 18 százalék általános jellegű, és szükség van a bevételre, meg egyébként is, nem tudom, mit mondtak még. De nem valósult meg.

2010-ben a Fidesz-KDNP-kormányzat egyik első intézkedése az volt, hogy az egyenes ági öröklési és ajándékozási 18 százalékos illetéket eltörölte, 2010 augusztusában lépett ez hatályba, mondván, hogy ismerjük, tehát elfogadtuk egészen azt, amit a KDNP képviselt, nevezetesen azt, hogy ezt szüntessük meg.

Aztán 2013. január 1-jén lépett életbe az a módosítás, hogy ezt az egyenes ági, tehát a szülő-gyermek közötti illetékmentes öröklést és ajándékozást kiterjesztették az özvegyekre is. Tehát arról van szó, hogy ha valakinek a házastársa meghalt, ettől függetlenül az apósától, az anyósától örökölhetett vagy kaphatott ajándékot 18 százalék fizetése nélkül.

Aztán 2014. január 1-jén ezt kiterjesztettük a házastársakra. Tehát valaki az apósától, anyósától úgy is örökölhetett és úgy is kaphatott ajándékot, illetőleg ő is adhatott ajándékot, vagy az anyósa, apósa örökölhetett tőle, hogy a házastársa egyébként él, csak valami miatt a szülők neki is akarnak valamit adni. Tehát ezt a házastársra is kiterjesztettük.

A mostani javaslat pedig tulajdonképpen a köznap értelemben vett szoros családi kapcsolatokra teljes egészében kiterjed, mert a javaslatunk az, hogy a testvérek között is az öröklés és az ajándékozás illetékmentes legyen.

Tehát nem a semmiből jött, nagyon régi törekvés, egy nagyon következetes illetékpolitikai és családpolitikai megfontolás áll mögötte. Úgy látjuk, hogy az a

3,5 milliárdos költségvetési kihatás, amit a PM becslése alapján kalkulálhatunk, nevezetesen, hogy ennyi marad az emberek zsebében, és ennyivel lesz kevesebb a költségvetés, a mostani időben aztán végképp jól jöhet az embereknek, a költségvetést ez olyan mélyen nem érinti. Ugyanakkor számunkra fontos, hogy egy olyan politikának az egyik nagyon fontos végállomása, ami azt szeretné, hogy a családi kapcsolatok mentesek legyenek az illetékfizetési kötelezettségtől.

Én szeretném kérni a képviselőtársakat, hogy támogassák ezt a javaslatot. Azt gondolom, hogy nagyon kevés olyan javaslat van, aminek társadalmi értelemben igazából nincs olyan szereplője, amely valahogy rosszul járna, mert ez szándék kérdése.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy természetesen a mi javaslatunk a féltestvérekre is kiterjed, tehát ha van egy közös szülő, akkor már érintettek lesznek az illetékfizetési mentesség kapcsán, illetve természetesen az örökbe fogadott gyermekekre is kiterjed. Ez teljesen normális, mert a magyar jog felfogása szerint az örökbefogadás ténye automatikusan jogi értelemben egyenjogúsítja a kapcsolatrendszerét a családban. Tehát eszünkbe sem jutott az, hogy ezt valamilyen módon ez a javaslat érintse, nem is lett volna helyes. Tehát a féltestvérekre és az örökbe fogadott gyermekekre is kiterjed ez a javaslat.

Én kérem a tisztelt Házat, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem Izer Norbert államtitkár urat, hogy a kormány részéről kíván-e most hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

IZER NORBERT pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Csak egy rövid hozzászólást szeretnék hozzáfűzni. Ahogy képviselő úr összefoglalta, 2010 óta folyamatosan bővül az illetékmentesség köre, és gyakorlatilag a testvéreken kívül a közeli hozzátartozók vagyongozgása illetékmentessé vált, ahogy képviselő úr összefoglalta, és mivel a mostani javaslat gyakorlatilag kiterjeszti ezt a mentességet, tehát gyakorlatilag a testvérekkel kereké válik az, hogy az egyenes ági családtagok, illetve a közeli hozzátartozók közötti vagyongozgások illetékmentesek lesznek, ezért a kormány támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Katalin képviselő asszony. Parancsoljon, öné a szó.

NOVÁK KATALIN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Köszönöm szépen a lehetőséget, hogy én is csatlakozhattam ehhez az indítványhoz. Nem fogom elismételni azt, amit képviselő úr és államtitkár úr már előttem elmondott; én a

családpolitikai vonatkozásokat tenném hozzá, hiszen nem véletlen az, hogy képviselő urakkal közösen nyújtottuk be ezt a törvénymódosítási indítványt.

2010 óta egy családbarát fordulat történt Magyarországon, illetve történik folyamatosan. 2010-ben, amikor a Fidesz-KDNP-kormány megalakult, akkor eldöntöttük, hogy a családokat helyezük a középpontba, hogy mindig olyan döntéseket fogunk hozni, amelyek a családok érdekeit szolgálják. Ennek a családbarát politikának a központi elve a szabadság, a szabadság biztosítása, a szabad mozgáster biztosítása és a magánélet, a személyes döntések tiszteletben tartása.

Erről szól az, hogy azt szeretnénk, hogy Magyarországon minden tervezett, minden vágyott gyermek megszülethessen, ehhez minden lehetséges segítséget megadjunk a gyermekvállalás, családalapítás előtt álló fiataloknak, hogy segítsünk abban is, hogy minden anyagi akadályt elhárítsunk a további gyermekek vállalása, a család bővülése előtt, tehát ebben és így segítsük a magyar fiatalokat, a magyar családokat.

Ehhez kapcsolódik az is, hogy akkor, amikor a családon belüli vagyonmozgás van, akkor, amikor a családon belüli személyes döntések megszületnek arról, hogy ki mit, hogyan örököljön, hogy ki kinek, mit, mennyit, hogyan ajándékozza, akkor ebből minél inkább vonuljon ki az állam, minél inkább lépjen hátra az állam ezekből a személyes családi kapcsolatokból, és itt is bővítsük a szabadságot, és nem utolsósorban megtakarítást is eredményezzenek ezek a döntések a családoknál, tehát feleslegesen ne sarcoljuk meg a családokat, ne rójunk ki rájuk olyan költségeket, amelyekről tudnánk őket kímélni.

(12.10)

Általában az adó- és járulékpolitikánk is erről szól, hiszen a családi adókedvezmény elve is az, hogy aki családot alapít, aki gyermeket nevel, az kevesebb közterhet fizessen. Magyarországon minél több gyermeke van valakinek, annál kevesebb személyi jövedelemadót vagy járulékot fizet, erről szól a családközpontú adórendszer, és ehhez kapcsolódik a mostani módosító indítvány is, hiszen most már nemcsak az egyenes ági rokonok között, hanem a testvérek közötti ajándékozást és öröklést is illetékmentessé tesszük.

Én úgy érzem, hogy ez egy olyan döntés, amellyel lehetőséget teremtünk arra, hogy még nagyobb szabadsággal élhessenek és dönthessenek a családok, és felesleges kiadásoktól kíméljük meg őket. Ez is szorosan illeszkedik tehát a mi családpolitikánkhoz, és azt hiszem, hogy még mondhatom azt is, hogy egy hézagot tömünk be ezzel, vagy egy olyan döntést tudunk most mi közösen meghozni, amellyel a testvéri kapcsolatokat egyenjogúvá tesszük az egyenes ági rokoni kapcsolatokkal, ami szerintem egy helyes dolog, hiszen ha már a szülők és gyermekek között, ha már a házastársak között korábban megadtuk ezt a lehetőségeket, ezeket a döntéseket meghoztuk, akkor tegyük ezt meg a testvérek között is!

Én is azt kérem tehát mindenkitől, hogy támogassák ezt a módosító indítványt, és álljunk közösen a

családok mellé ebben az ügyben. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyüre Csaba képviselő úr. Parancsoljon, ön é a szó.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországiért Mozgalom támogatja ezt a törvényjavaslatot. 2010 óta, mióta megvan a családon belüli illetékkedvezmény lehetősége, illetve az illetékeknek az eltörlése, mi üdvözlünk minden olyan lépést, amely ezzel kapcsolatos volt.

Nyilván a Jobbik Magyarországiért Mozgalom teljes mértékben osztja azt, hogy Magyarországon a család az alapja a társadalomnak, a nemzetnek. Nagyon fontos az, hogy a társadalmon belül a családok összetartó ereje megmaradjon, és bizony úgy van, ahogy az előterjesztő elmondta, hogy a régebbi időkben sokszor érte mély döbbenet a gyászoló családtagokat, amikor kiderült, hogy mekkora illetéket kell majd rövid időn belül megfizetni az örökhagyó után, és a társadalmon belül a társadalom tagjai mellett, hogy ezt alapvetően igazságtalannak tartották, felháborítóknak is tartották azt, hogy akkor, amikor éppen az egyik szeretett családtagjuk elvesztését gyászolják, akkor sok esetben a családon belüli öröklésnél egy hatalmas összegű illeték kiszabására került sor. Ez mindenféleképpen erősen zavarta a társadalom igazságérzetét, és ezért is mindenféleképpen üdvözlendő minden ezen belüli könnyítés.

A Jobbik tehát már azt is támogatta, hogy ez az egyenes ági hozzátartozók között megszűnjön, és igenis érthető volt már akkor is, hogy a testvérek ebből miért maradtak ki, hiszen a testvérek is ugyanúgy a családhoz tartoznak, ők is a család tagjai, és ebben az esetben teljesen indokolatlan az, hogy akkor, hogyha tényleg a testvér örököl, mert nincsenek lezármazók, és maga az örökség családban marad, de ugyanígy az ajándékozásnál is, hogyha ajándékoznak, és az is családon belül marad, akkor miért kellene illetéket fizetni.

Valóban üdvözlendő tehát ez a törvényjavaslat, és azt gondolom, hogy Magyarországon mindenki, aki felelősséget érez a család iránt, a családok összetartozása iránt, az támogatja ezt a törvényjavaslatot; a Jobbik Magyarországiért Mozgalom mindenképpen igen. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is köszönöm a lehetőséget, hogy egy ilyen fontos törvényjavaslat

előterjesztője is lehetek. Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat is beleillik abba a családbarát fordulatba, abba a családbarát kormányzásba, amelyet immár tíz éve, 2010 óta folytat a nemzeti kormány.

Az a célunk, hogy folyamatosan és fokozatosan csökkentsük a családok terheit, növeljük a családok támogatását, és erősítsük a magyar családokat. Számunkra a család fontos érték, a legtermészetesebb emberi kisközösség, a társadalmi közösségek alapja, amely értékhordozó, értékteremtő közösség. 2010 óta családbarát fordulatot vittünk véghez a magyar politikában, anyagi és erkölcsi értelemben is támogatjuk a családokat. Fontos megemlíteni, hogy a nemzeti kormány még most, a koronavírus okozta világválságban sem csökkenti a családok támogatását, hanem a családvédelmi akcióterv elemeit fenntartja, és további kedvezményeket, lehetőségeket biztosít a családok számára.

Mi hiszünk a családokban, a családi kapcsolatok erejében. A mostani törvényjavaslat is folytatja azt a munkát, amelyet a KDNP még az MDF-fel közösen, ellenzékben kezdett el, és amelyet aztán 2010-ben a Fidesz-KDNP kormány valóra is váltott, a szavakat tettek követték, és 2010-ben az egyik első, szimbolikus döntés az egyenes ági öröklés esetén az örökösödési illeték eltörlése. Most, hogy itt állunk a nemzeti összetartozás napja előtt, fontos megemlíteni, hogy ez volt a másik szimbolikus lépés a 2010-es kormányváltást követően: az egyik a nemzetegyesítés lépése, a második pedig az örökösödésiilleték-mentesség. 2010-ben tehát a tettek mezejére léptünk.

Az örökösödésiilleték-mentességet most kiterjesztjük a családi kapcsolatok szélesebb körére. A mostani törvényjavaslat folytatásképpen a testvéri kapcsolatokra is kiterjeszteni a vagyoni ajándékozásának és öröklésének illetékmentességét. Az örökösödésiilleték-mentesség kiterjesztése a legszorosabb családi kapcsolatokra, amelyekbe a testvérek is beletartoznak, erkölcsi kötelességünk. Ezzel a lépéssel elismerjük és kifejezzük a családi összetartást, szeretetet, valamint tisztelgünk az elhunyt családtag végakaratát előtt, aki élete munkáját és élete során megteremtett vagyonát testvéreire szeretné hagyni. A törvényjavaslat tartalmazza, hogy ugyanúgy testvérnek számít az édestestvér mellett a féltestvér és az örökbefogadón alapuló testvér is.

Kereszténydemokrata felfogásunk szerint nem helyes és nem erkölcsös, ha az állam örökösödési illetéket szed, a hozzátartozók gyászát azzal zavarja meg, hogy az elhunyt családtag - legyen az szülő, házastárs, testvér - vagyona után örökösödési illetéket szed. Az örökösödésiilleték-mentesség újabb kibővítése a magyar gazdaság erős teljesítményének köszönhető, és tiszteletet, alázatot jelent az elhunyt emléke, végakaratát előtt, valamint tovább erősíti a magyar családokat. A KDNP-frakció ezért támogatja azt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának

vezérszónoklata következik. Nálam a monitoron két név jelent meg, de a forgatókönyvben egy név van. *(Mesterházy Attila felmutatja két ujját.)* Tehát két név lesz, igen, köszönöm, a házszabály lehetőséget ad arra, hogy a frakció álláspontját két képviselő ismeresse. Elsőnek Szakács László képviselő úrnak adok szót, őt fogja követni Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, Szakács László képviselő úr, öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A családtámogatásokról beszélnek, és igazság szerint az ember látta most ebben a veszélyhelyzetben, járványhelyzetben, hogy azért látszik, hogy itt egy veszélyes helyre tévedtek önök, amikor... - a családtámogatásnak valójában két eleme van: az egyik a hitel, a másik pedig az adókedvezmény, most pedig pont a fizetőképességét és a munkahelyét tudja elveszíteni az, aki mondjuk, egy támogatott hitelt felvett, vagy éppen az adókedvezményt nem tudja igénybe venni. Az önök családtámogatásának az alapja tehát alapvetően hitel és adókedvezmény, és látjuk, hogy mondjuk, egy veszélyhelyzet mekkora problémát jelent.

Ezt csak azért tartottam fontosnak megemlíteni, mert annyira pátoszos volt minden egyes hozzászólás, itt most aztán mindenről volt már szó az erős magyar gazdaságtól a családok terheinek csökkentéséig, de azt kell mondanom, államtitkár asszony, hogy lehet, hogy ha nem 27 százalékos áfát kellene fizetniük a családoknak, annak még jobban is örülnének, mint az öröklési illeték vagy éppen, mondjuk, az ajándékozási illeték nem megfizetésének.

Ezzel együtt, mindenfajta pátoszos kiszólás mellett ez alapvetően egyébként lehet egy támogatható javaslat, hiszen most önök valójában bezárnak egy háromszöget. Arról van szó, hogy eddig, hogyha valaki nem akart illetéket fizetni, de a testvéreinek szeretne volna átadni, adományozni vagy éppen ajándékozni - urambocsá, átjátszani, mondjuk így - valamilyen vagyontárgyát, akkor azt előbb a szüleinek kellett adnia, utána azt a földhivatalban átjegyezték, nem kellett illetéket fizetni, és azután, a szülő által lehetett csak átadni a másik testvérnek; önök tehát most megszüntetnek egy rossz gyakorlatot. Ezt nemcsak azért mondom el, amit Kósa Lajos is mondott, hogy már nem is öröm az öröklés - szerintem az öröklés sosem öröm, mert akkor az ember elveszítette valamelyik szerettét -, hanem azért is mondom el, mert önök csak egy rossz gyakorlatot szüntetnek meg, hogy az öröklésnek vagy éppen az ajándékozásnak az ága legyen egyenes, és bezárják ezt a háromszöget, testvér a testvérnek is adhat.

(12.20)

Ez adott esetben egyébként lehet támogatható, csak kevésbé pátoszosan, én csak ezt tudom mondani erre, kevésbé úgy előadva - bocsánat, csak próbáltam hallgatni, de majd a felszólalásában meghallgatom - ezt a kérdést, mintha ez lett volna az utolsó problémája a családoknak. 428 ezer munkanélküli

van önök szerint ma Magyarországon. Ez ma nagyobb problémája a családoknak, mint az, hogy az ajándékozás illetékbe kerül vagy nem kerül illetékbe. 27 százalékos áfát fizetnek a családok, bármennyi túlmunkát elrendelhetnek azok számára, akik elmennek dolgozni. Én azt gondolom, hogy ezek az intézkedések alapvetően jobban sújtják a családokat, főleg ha még azt mellé tesszük, hogy önök csak úgy támogatják a családokat, ha hitelt vesznek fel, vagy ha éppen tudnak dolgozni, akkor adókedvezményt vehetnek igénybe.

Mindezek mellett, megjegyezvén azt, hogy ez alapvetően nem az utolsó tüske volt a családok talpában, amit önök most kihúztak, ennél sokkal jobban fáj nekik a magas áfa, ennél sokkal jobban fáj nekik a sok túlmunka, ennél sokkal jobban fáj az, hogy önök nem támogatják őket, hanem hiteleket akarnak velük felvetetni, azzal együtt, még egyszer mondom, ez csak egy olyan rossz gyakorlatot szüntet meg, ahol körbejáratták azért az adományt, körbejáratták azért a vagyontárgyakat, hogy ne kelljen illetéket fizetni. Ez adott esetben még támogatható is lenne.

Még egy dolgot érdemes itt megjegyezni. Minek utána általában azt látjuk, hogy a fideszes politikusokat általában körbelengi egy olyan gazdasági holdudvar, amelyekről önök nem szívesen beszélnek, mi meg, ugye, sokat beszélünk róluk, egy dolgot muszáj, ha más nem, akkor a jegyzőkönyv számára elmondani. Akkor, amikor azt látjuk, hogy valamiben önök könnyítenek, akkor az ember mindig megpróbál mögé nézni, és megnézni azt, hogy milyen egyéni gazdasági szándékok lehetnek e mögött. Ilyenkor azért annyit el kell mondani, hogy önökkel sajnos már sokkal több a tapasztalatunk, mint amennyi illúzióknak maradt, hogy önök kinek akarnak jót, és kinek nem. Általában önök maguknak akarnak jót. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoklatát folytatja Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arról beszélt Nacsa képviselőtársam, hogy kicsoda szimbolikus lépés volt, és rögtön az örökösödési illeték eltörlését olyan szimbolikus lépésnek minősítette, mint a kettős állampolgárság megadását a határon túli magyaroknak. Baloldali politikusként azért nem tennék egyenlőségi jelet a kettő jelentősége közé, de az tény és való, hogy ez a javaslatuk egyébként valóban szimbolikus, és valóban beleillik abba, amit önök csinálnak, és amit önök gondolnak a társadalompolitikáról. Ugyanis ez a javaslat is meg a korábbi javaslatuk is alapvetően a gazdagabb családoknak jelent komoly előrelépést és lehetőséget. Erről szerintem érdemes beszélni még akkor is, ha természetesen más megközelítésben, amiről Szakács László képviselőtársam beszélt már róla, akár ez egy támogatható javaslat is lehet, de azért mégis érdemes egyszer azt kimondani,

hogy akik nagyon gazdagok, ott jelent ez komoly lehetőséget. Egy borsodi cigány családban vagy adott esetben egy szegény családban ez nem túl sok mindent jelent, mert nincs mit örököljenek a gyermekek, nincs mit örököljenek a hozzátartozók. Éppen ezért ez a lépés valóban beleillik abba a családpolitikai, társadalompolitikai menetrendbe, amit önök alkalmaznak. Én ezt általában mindig egy perverz társadalompolitikának szoktam hívni, mert azt gondolják általában, hogy a jólét majd lecsorog a társadalom alsóbb, úgymond egzisztenciális értelemben alsóbb rétegei felé, ezért elég a gazdag, jómódú embereket támogatni. Ebben az intézkedésben is fellelhető valószínűleg ez a gondolkodásmód, mint ahogy ön arról is beszélt, hogy önöknek erkölcsi kötelességük pont ezt a lépést megtenni KDNP-s politikusként.

Szerintem önöknek még nagyon sok minden más is erkölcsi kötelességük lenne. Hogy mondjak egyet, például érdemes lenne a lakásukat, otthonukat elvesztett emberek segítése, a hajléktalanok dekriminálizálása, az éhezés megszüntetése Magyarországon, az oktatás színvonalának mint mobilitási lehetőségnek egyformává, megfelelő minőségűvé tétele, vagy éppen az egészségügyi ellátás hasonló mértékben való fejlesztése, vagy éppen akár a családi pótlék emelése. Tehát sok olyan feladat lenne még itt, képviselőtársam, önök előtt, ami valóban erkölcsi kötelesség lenne, valóban egy kereszténydemokrata megközelítésből is fakadhatna, de ezeket önök megspórolják.

Tudja, azt az egy mondatot, amit ön mondott, egy jelzővel egészíteném ki. Ön azt mondta, hogy családbarát kormány, én azt mondanám, hogy sajátcsaládbarát kormány, hiszen azt látjuk, hogy önök mindent megtesznek azért, akár törvényalkotási szinten is, hogy saját maguknak, a saját családjuknak, a barátaiknak, a haverjaiknak, oligarcháiknak, az ön névrokonának minél több pénzt tudjanak átjátszani, és ehhez minél kedvezőbb jogi környezet legyen. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Varju László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem szeretném, ha e téma kapcsán ne érzékelnék vagy ne tudnák azt, hogy akkor, amikor önök szorosán illeszkedve a sajátcsalád-politikájukhoz, ennek kapcsán ne ismernék meg azt, hogy a Demokratikus Koalíció részéről miért elfogadhatatlan ebben a formában az önök betervezése. Azt gondolom, általában véve nyugodtan lehet mondani, hogy van egy mondas, miszerint ha a görögök ajándékot hoznak, akkor azt óvatosan kell kezelni. Hát, önök megérkeztek itt egy olyan ajándékkal, amit mindenesetre kétséggel kell figyelni. Értem a szándékot, amit önök tesznek. Ha még tovább mehetek egy szóval, akkor a Mészáros család, és akkor önök is meg tudnák nevezni, hogy kik azok, akik ennek igazából nyertesei lesznek.

Miért mondom ezt? Mert az önök családpolitikája valóban arról szól, hogy a keveseknek mindent, a

többieknek meg semmit. Éppen ezért, ha önök jót akarnak tenni, és valóban nem egy álszentség az, amit önök mondanak, vagy ilyen keretek között akarják előadni, akkor tisztelettel azt javaslom, hogy a Fidesz korábbi álláspontjának megfelelően tegyenek javaslatot az értékhatárra. Értékhatár, amely felett meg kell fizetni azt a 18 százalékot, és alatta pedig nem. Ha önök visszaemlékeznek rá, és önök szívesen hivatkoztak az MDF-re is, az MDF-nek 18 millió forintos volt az értékhatára, a Fideszé pedig 25 millió forint akkor, amikor ennek a vitája zajlott. Ezért én azt gondolom, hogy ha önök - ebben a szóhasználatban - illetékmertes családi kapcsolatokat szeretnének felépíteni vagy megteremteni, ahogy ezt Kósa képviselőtársunk mondta, és a családbarát fordulathoz hozzájárulni, de közben ne feledkezzenek meg arról a szolidaritásról, egyébként most mindegy, hogy a vagyonosodás milyen módon történt, bár ezt valószínűleg minden ilyen jogalkotásnál érdemes megemlíteni, hogy a vagyonosodás módja hogyan történt, de ha ez megtörtént, akkor nem mentesítve ez alól azokat, akiknél ez megtörtént, de akiket önök igazából segíteni akarnak, családokat, akkor értékhatárt kell ehhez bevezetni. Hogy ez 50 vagy 100 millió forint, szívesen megkérdezem a Pénzügyminisztériumtól, hogy végeztek-e erre számításokat, hiszen ha jól látom, a törvényhez hatástanulmányt nem rendeltek, miközben az előterjesztő részéről elhangzott egy 3,5 milliárd forintos költségvetésből való kiesés. Örülnék annak, ha megindokolnák, hogy ez a 3,5 milliárd forint miből keletkezett, hogyan keletkezett, és nem is az, hogy kiket érint, hanem mi alapján történt ez.

Én azt javaslom, hogy ha az örökösök terheinek a csökkentésével érdemben akarnak foglalkozni, akkor teremtsek meg az előterjesztők annak a feltételeit, hogy valóban azokat segítsék - és az mindenképpen támogatható -, akiket, mondhatnám, egy váratlan örökség is nagyon nehéz helyzetbe hozhat egy ilyen kötelezettség által.

(12.30)

De ott, ahol ennek a vagyoni háttere megvan, és mivel ennek az értéke is sokkal magasabb, ami ilyen módon megjelenik, éppen ezért a részükre ezt az illetékmentességet nem indokolja semmi. Tehát tisztelettel kérdezem, hogy a kormány mit javasol, milyen értékhatár bevezetése ad lehetőséget arra, hogy egyébként érdemi kiesésre ne kerüljön sor, közben pedig azok között a családpolitikai támogatások között, amelyeket megléphetne a kormány, talán ennél van fontosabb vagy másik terület is. Itt biztosan meg kell említenem, hogy ha önök ilyen kiesésre hajlandóak, vagy inkább úgy mondom, hogy a költségvetésből végre a nagyon nehéz időszakot megelő családokat támogatnák, különösen ott, ahol elvesztették a munkahelyüket, van, ahol mindketten elvesztették ezekben a hónapokban a munkahelyüket, ott az egyik ilyen fontos lépésként a családi pótlékot kétszeresére emeljék fel, a nyugdíjasokat pedig segítsék akár egyszeri támogatással azok után, ha érdemi nyugdíjemelésre nem is látnak lehetőséget.

Tehát összefoglalva kérdezem, hogy milyen értékhatár segít nekünk abban, hogy valóban ne csak a tehetős családokat segítse ez a törvény, ne csak az ő érdekükben szülessen meg. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Elsőként megadom a szót Novák Katalin képviselő asszonynak. Parancsoljon, képviselő asszony, oné a szó.

NOVÁK KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Úgy látom, hogy Szakács képviselő úr már elmondta a saját hozzászólását és el is ment, úgyhogy nem kíváncsi arra, hogy van-e reakció. Pedig van, mert szerintem hosszán lehetne valóban beszélgetni arról, hogy mi volt a baloldal családpolitikája, és mi a mostani családpolitika.

Nem tudom, mi vezet arra egy képviselőt, hogy nekünk osztogasson leckéket az után, hogy a baloldali kormány elvette a családok otthonteremtési támogatását, az után, hogy megfosztotta őket a családi adókedvezménytől, hogy meg akarta adóztatni a családi pótlékot, hogy elvette a 13. havi nyugdíjat, csak hogy néhány példát mondjak. Ha már azonban arról beszél a képviselő úr, és ha már nem hallgatja meg a neki adott választ - ez is egy kulturális kérdés -, akkor a jegyzőkönyv kedvéért én is elmondom, hogy a hitel és a támogatás közötti különbséget, lehet, érdemes lenne megtanulni. Az, amikor CSOK-ot adunk például, tehát vissza nem fizetendő támogatást adunk az otthonteremtéshez, az nem hitel, hanem támogatás. A babaváró támogatásnál is, amennyiben gyermeket vállalnak a fiatalok, ahogy azt tervezték, mindig elmondjuk, ilyenkor javasoljuk azt, hogy éljenek ezzel a lehetőséggel, és akkor nem kell visszafizetniük részben vagy egészében a babaváró támogatást. Elengedjük a jelzáloghitelek egy jelentős részét akkor, ha testvér érkezik a családba, ugyanígy a diákhitel is elengedjük.

Tehát éppen ellenkezőleg, nem a hitelfelvételre ösztönözzük őket; támogatott, csökkentett kamatozású kölcsönöket is adunk, de emellett jelentős mértékben adunk vissza nem fizetendő támogatást. De még nem beszéltem az ingyenes gyermekétkezésről vagy éppen az Erzsébet-táborok lehetőségéről, a nagycsaládosok autóvásárlási támogatásáról, csak hogy néhány elemét felsoroljam a magyar családpolitikának. Tehát sajnálattal látom azt, hogy vannak olyanok, akik egy ilyen javaslat mellé sem tudnak odaállni; amikor megtehetnék, hogy a magyar családokat támogassák legalább ilyen döntésekkel, akkor sem teszik ezt meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Mesterházy Attila képviselő úr következik, az MSZP-képviselőcsoportból. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): *(A képviselő nem a mikrofonjába beszél.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Szóljon a fideszes kollégáinak,

hogya ne plenáris ülés idejére tervezzék be a TAB ülését, mert akkor Szakács képviselő úr is...

ELNÖK: Képviselő úr, bocsánat, de a mikrofonja! *(Mesterházy Attila megigazítja a mikrofonját.)* És akkor újrakezdjük a két percet.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Így talán hallható is, amit mondok.

ELNÖK: Igen.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tehát, képviselő asszony, szóljon a fideszes kollégáinak, hogy ne plenáris ülés idejére szervezzék a TAB ülését, amely bizottságnak Szakács László képviselőtársam tagja, és amely éppen kilenc perce kezdte el az ülését. Tehát magyarul, amikor egy bizottsági ülés egyben van a plenárisal, és egy képviselő eleget akar tenni a kötelességének, akkor valószínűleg ezt nehezen tudja összehangolni. *(Novák Katalin közbeszól.)* Én meghallgattam, képviselő asszony! Nyomjon egy gombot, és akkor meghallgatom újra, amit mond *(Kósa Lajos: Csak ketten vagytok vagy hárman? - Az elnök csejget.)*, újra tudok erre reagálni.

Kósa képviselő úr, én értem, hogy önnek tetszik ez a javaslat. Ha az én édesanyám is ekkora vállalkozó lenne, mint az öné, akkor egészen biztosan én is nagyon-nagyon boldog lennék, ha ekkora vagyon várományosa lehetnék. Remélem, száz év múlva, félreértés ne essék!

Arról szolt a mi javaslatunk, hogy szerintünk az önök javaslata a gazdagabb családoknak jó. Ön csak olyan javaslatokat sorolt fel, vagy a nagy többsége olyan volt, ami azt a társadalompolitikát tükrözi, hogy önök nem akarnak a szegény családoknak adni semmit sem. Az adókedvezmény nem jelent semmit sem egy olyan családnak, ahol nincs munka adott esetben, vagy ahol kicsi a fizetése.

Szerintem Varju képviselőtársam nagyon jó javaslatot mondott: hozzanak be akár egy sávós behatárolást, vagy egy értékhatárt, hogy mondjuk arra, akinek milliárdjai vannak, nem vonatkozik ez, mert van pénze, hogy kifizesse, az átlagos család meg kapja meg ezt a lehetőséget. Akkor azt fogom mondani, hogy önöknek teljesen igazuk van. De az, hogy Mészáros Lőrinc családja még így se kelljen hogy adót fizessen abból a pénzből, amit egyébként az adófizetőktől vett el, az szerintem felháborító, képviselő asszony! Ne jöjjen ide nekünk azzal, hogy ön kioszt bennünket, és mindig erkölcsi magasságokból ledorongolja a baloldali képviselőket! A mi családpolitikánk valóban más célt szolgált, a kisebb keresetű családok, a mindenkori támogatásáról, nem a kiváltságos kevesek támogatásáról szolt. Amit önök csinálnak, az pedig a kiváltságos kevesekről szolt, képviselő asszony. Tehát ezért érdemes szerintem óvatosabban bánni azzal, amikor... Hadd kérdezzem meg, képviselő asszony, mert annyiszor elmondják: bevezették már a 14. havi nyugdíjat a nyugdíjasoknak? Mert ez az önök választási ígérete volt. Legyen szíves, válaszoljon rá! Mikor lesz 14. havi

nyugdíj Magyarországon? Fidesz-program, választási ígéret. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbikból Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Én azok közé tartozom, akik a kormány minden épeszű családpolitikai intézkedését képesek voltak és most is képesek támogatni. Azért inteném viszont szerénységre kormánypárti képviselőtársaimat, mert ha van valaki, aki ebben a házban joggal reklamálhat, hogy nem válaszolnak neki, nem várják meg a reakciót és adott esetben válaszra sem méltatják, mondjuk, demográfiai kérdéskörökben, akkor az a legaktívabb ellenzéki képviselőként én vagyok. Nem fogadom el tehát a kioktatást azoktól, akik lekezelő, flegma, nagymellényes módon az életben nem hajlandók értelmes szakmai párbeszédbe elegyedni ellenzéki képviselővel, vegytiszta bolsevik módon lerugdossák az építő ellenzéki javaslatokat.

Az a kérésem, ha a kormánypárti, kormányzati családpolitikáról beszélünk, beszéljünk, méltassuk annak a használható részeit, de egy demográfiai vészorszak közepén, államtitkár asszony, amely az önök nevéhez kötődik most már több mint tíz év elteltével, nincs okuk büszkének lenni. Vegytiszta neoliberális módon, több társadalmi csoport számára semmilyen üzenetük nincs. Önöknek nincs egy állami hátterű bérlakásprogramjuk, önök nem szólnak egyetlen szót sem az albérletben élőkhez, az önök kormányzása alatt több mint tízezer kilakoltatás történt Magyarországon, gyermeket nevelő családok az áldozatok. A demográfiai céloknak is odavág az, ami történt. Önök elvették a lakáscélú előtakarékoság állami támogatását. Szégyen és gyalázat! Ha pozitívak akarunk lenni, azt kell mondanunk, hogy persze, ismerjük el, ami jó, és legyen így, de sokkal inkább az első és a második gyermek vállalását kellene még több eszközzel támogatni. A CSOK esetében sem feltétlen csak kedvezményes hitellel, hanem a támogatási volumen kiszélesítésével.

Olvastam a demokratás vezércikket és államtitkár asszony nyilatkozatait, hogy végre találtak szerencsére két hónapot, ahol az előző évhez képest növekedett a gyermekáldások száma, és ennek nagyon örülök, de a többi hónap adataival kiegészítve, sajnos, pozitív elmozdulás nem látható ebben a kérdéskörben egyetlen értelmes demográfiai mutató tekintetében sem. Amíg ez a demográfiai vészorszak fennáll, addig jeles bizonyítványt egyetlen kormánynak sem lehet adni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt utolsó kétperces felszólalásra Nacsa Lőrinc képviselő úrnak szót adnék, arra kérem Novák Katalin képviselő asszonyt és Kósa Lajos képviselő urat, hogy nyomják át a kétperces gombjukat rendes felszólalásra, mert ismételt felszólalásra van lehetőség, de kétperces felszólalásra már csak a következő kör felszólalásait követően van lehetőség. Most pedig ismételt felszólalásra Novák Katalin képviselő asszonynak

adok szót. *(Nacsa Lőrinc: Nekem két percre!)* Bocsnat! Nacsa Lőrinc két percre!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Mesterházy Attila képviselő úrnak a mondat első felében volt igaza, hogy az önök családtámogatási rendszere más volt: kisebb volt. Idáig érvényes a mondat. 2010-ben az önök által elfogadott utolsó költségvetési évben 960 milliárd forint állt rendelkezésre a családoknak, ez az idei évben már 2200 milliárd forint fölött van. Ez nem hitel, tisztelt képviselő urak, hanem családtámogatási rendszer.

Ha már hitelekről beszélt Szakács képviselő úr, tegyük hozzá, hogy önök hajszolták bele a magyar családokat devizahitelekbe, inkább arról beszéljenek.

(12.40)

Én nem mondtam azt, hogy egyenértékű ez a törvény vagy az a törvény 2010-ben a nemzeti összetartozás vagy a nemzeti egyesítés törvényével, de amikor önök nemzeti összetartozásról beszélnek, akkor mi nemzettudatból beszélünk arról, önök meg büntudatból beszélnek nemzeti összetartozásról, úgyhogy ebben nem fogadunk el kioktatást.

Önök elvették a családtámogatások egy jelentős részét, és igen, amit ön mondott, mi a magyar családokkal foglalkozunk. Ha ezt értette ön saját család alatt, akkor mi a magyar családokkal foglalkozunk, a magyar családok helyzetén szeretnénk javítani, minden magyar család helyzetén szeretnénk javítani, és az elmúlt évek intézkedései és a számok is azt mutatják, hogy ez sikerült, mindenki léphetett egyet előre, van, aki már - a kisebb keresetűek - a családi adókedvezmény kiterjesztésével több lépést is léphetett előre. Nem mondjuk azt, hogy ott vagyunk, ahol szeretnénk lenni, de nagyon-nagyon jó úton haladunk, és messze túlhaladtuk azt a kicsinyes és megszorító politikát, amit egyébként önök képviseltek 2010 előtt.

Képviselő úr, csak ezt nézze meg, ezt a két számot, a 960 milliárdot és a 2200 milliárdot! Z. Kárpát Dániel képviselőtársamnak jelezném, hogy önnek fölösleges volt megsértődnie, senki nem önnek mondta, hogy miért ment ki a teremből *(Z. Kárpát Dániel: Nem sértődtem meg, csak a korrektség kedvéért mondtam. Dehogyan sértődtem meg!)*, vagy miért nem várta meg a választ, ez Szakács képviselő úrra vonatkozott.

Varju képviselő úrnak pedig mondanám, hogy önök voltak kormányon, önök meghozhatták volna ezeket az intézkedéseket, amiket mondott, nem tették meg. Nem tették meg! Azért kellett 2010-ben elkezdeni ezt az intézkedéssorozatot, amelyről Kósa Lajos képviselőtársam beszélt, mert önök ezt nem csinálták meg. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszont Varju László képviselő úr is bejelentkezett kétpercesre, és az az első körhöz kapcsolódik, úgyhogy Varju László képviselő úr következik. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Könnyen átmehetünk családpolitikai vitába ennek a témakörnek a kapcsán, de én mégis egy kicsit visszafogottabb lennék, és valóban ezt ajánlanám a képviselő asszonynak és képviselőtársának is, mert az a családpolitika, amiről önök beszélnek, annak keretében és az elmúlt évben sem épült összesen 10 ezer lakás, miközben az, amit önök kárhoznának, akkor, amikor az emberek tömegei hihettek, és hittek abban, hogy ez az ország fejlődik, akkor 40 ezernél több építési engedélyt adtak ki. Ez az, amit önök tönkretettek 2010-ben, majd elkezdtek egy olyan rendszert építeni, amelyben azok a kevesek, akik öönhöz közel állnak, akiket önök külön kiemelnek, azok kapnak támogatást, és az mindegy, hogy most illetéknek hívjuk vagy másnak, a lényeg az, hogy önök mindenkit, azokat a sokakat, akik ebben ilyen értelemben nem tudnak hozzáférdni az állami támogatásokhoz, segítséghez, akkor őket pedig otthagyják az út szélén, úgyhogy a tíz év alatt kell ezzel önöknek elszámolni.

Éppen ezért nagyon indokoltnak tartom, és igen, abban a vitában, amire Nacsa Lőrinc képviselő úr is utalt, ott azért nem jött létre, mert egyébként nem jött létre megállapodás az értékhatárról, és azt is önök vitták. Most akkor itt az ideje annak, hogy egy olyan törvényben, amelyben önök legalább egy lépést tennének a kisebb, a szegényebb családok felé, az ő lehetőségeiket akarják javítani, akkor tegyék meg azzal, hogy nemcsak a gazdagokat támogatják, hanem nekik lehetőségeket biztosítanak például a családi pótlék jelentős emelésével, de ennél a törvénynél érdemes az értékhatárt bevezetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel arra kérem képviselőtársaimat, hogy bár az általános vita lehetőséget ad egy nagyobb, kibővítettebb tartalom és összefüggés szerinti vitára is, de azért lehetőleg az illetékekről szóló törvénynél maradjunk. Ennek megfelelően most Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik rendes felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem mindenkit megnyugtatni, nem fogom kihasználni az igen bőkezű időkeretet, hiszen a különböző illetékeket érintő módosításokról biztos, hogy nem fogok 15 percet beszélni, más kérdésekbe pedig nem kívánom inkorrekt módon és kizárólagosan elvinni a vitát, de az elhangzottakra muszáj reagálnom.

Amikor azt mondtam, hogy vegyitstán neoliberais gazdaságpolitikát folytat ez a kormány, akkor nemcsak állítottam valamit, ezt igyekszem alátámasztani, és hogy ne egy vérgőzös ellenzéki átkiabálásnak tűnjön mindez, az ezt alátámasztó adatok tekintetében muszáj konkrét dolgokról beszélnünk, amelyek egyébként azt támasztják alá, hogy igen, illetékügyi módosítással és más módosításokkal is kedveznek nagyon sok társadalmi csoportnak Magyarországon, azoknak viszont nem, akik a leginkább rászorulóknak adott esetben.

Azért csodálkozom a bőkezű családpolitikáról folytatott kiszólásokon, mert ezeknek egy része, még

egyszer mondom, igaz, és nem vitatom őket, de ugyanez a kormány közben emberek százazreit, a frissen munkanélkülivé vált honfitársaink százazreit hagyja mindennemű pénzügyi ellátás nélkül. Tehát azért nem értem a sikerpropagandának az ide átsapó illatát, mert önök százazreket hagynak szó szerint az út szélén, a munkanélkülieknek lényegében a fele az önök szűkítő feltételei miatt nem jogosult jelen pillanatban sem pénzügyi ellátásra, még a 90 naposra sem.

Azt látjuk, nem akarom a devizahitelesek kálváriája felé elvinni ezt a témát, de az összes kedvezményük jellemzően a felső középosztálytól fölfelé csapódik le a legnagyobb mértékben, és jellemzően azok maradnak ki ezekből az áldásokból, akik tipikus magyar élethelyzetben vergődő vagy éppen sikerrel küszködő honfitársaink, akiknek egy bérlakásra lenne szükségük, egy megfizethető albérletre, arra, hogy egyáltalán tudjanak gyűjteni, gyarapítani vagyontárgyakra, amelyeknek az illetéke kapcsán később majd, adott esetben egy családi vitát lefolytathatnak az asztalnál.

Én ezt hiányolom, és bár, még egyszer mondom, az említett családpolitikai intézkedések nagy részét természetesen támogatom, mindent demográfiai vetületből vizsgálom, és csak ez számít számomra az ilyen döntéseknél, azért azt látom, hogy itt példás bizonyítványt kiállítani egész egyszerűen lehetetlen ezen kormányzat számára. Odáig nem jutottunk el demográfiai témájú vitákban, hogy ez a kormány arról beszéljen, ami a magyar rögválóság, hiszen a házasságkötések száma a szakma szerint nem demográfiai mutató.

Nagyon örülök annak, hogy növekszik ezeknek a száma, jellemzően azért, hogy az érintettek könnyebben igénybe tudják venni a kormányzat amúgy bizonyos területeken valóban bőkezű családpolitikai áldásait, intézkedéseit, de ettől még a született gyermekek száma ugrásszerű ugrást és növekedést nem mutatott az utóbbi években. A halálozások számának befolyásoló körülményeit ismerjük, ezt nagyjából az évenkénti influenzaszegzon és most a speciális járványügyi körülmények befolyásolják, és a termékenységi mutató, amelyik egy katasztrófálisan mély helyzetben volt 2010 környékén, szerencsés módon növekedésnek indult, de aztán itt is megtorpanás következett be, illetve lassú csökkenés.

Remélem, hogy most a megtorpanási szakaszban tudunk maradni, és nem lesz további csökkenés, de ha megnézzük, hogy hány olyan esztendő volt, amikor, mondjuk, 90 ezer alatti volt az élveszületések száma, és hogy mikorra esnek ezek az esztendők, nagyon sok ellenzéki képviselőtárs azt mondja, hogy ezért a Fidesz-KDNP kormányzatát kell felelőssé tenni, mert ezek az ő időszakára esnek kizárólagosan. Én ennél próbálok szakmaibb, szakszerűbb lenni, és nem vagyok inkorrekt, hiszen látom, hogy a szülőképes korú hölgyek száma olyan szinten apad, és akkora csökkenést mutat, hogy nem lehet ép ésszel elvárni bármelyik kormányzati teljesítménytől azt, hogy mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank jóslatának megfelelően, mondjuk, 110 ezer fölé lökje az élveszületések számát évente, de a törekvést hiányolom önökből.

Még egyszer mondom, egy állami háttérű bérlakásprogramot, az albérletben élők kedvezményezését, tehát tipikus magyar élethelyzetek kezelését, az Airbnb-okozta árfelhajtó hatás kezelését, amit nem is értett ez a kormányzat, XXI. századi problémákra még XIX. századi megoldásai sem voltak. És persze, változtassunk az illetékeken kedvező irányba, és tegyük lehetővé családok számára, hogy könnyebben következzenek be ezek a gazdasági folyamatok, de közben, képviselőtársaim, szembejön a magyar rögválóság, és a „Trianon 100” évforduló kapcsán önöknek is kutya kötelességük lenne szembenézni ezzel a rögválósággal, nem Bencsik Andrásához hasonló módon kiírni a Demokratába a vezércikkben, hogy Magyarország már a gyarapodó nemzetek közé állt.

Miről beszélünk, miközben évente egy kisvárosnyival vagyunk kevesebben? Jöjjenek vissza az álvalóságból, beszéljünk a rögválóságról, és mi támogatni fogjuk önöket minden jobbító, valóban őszinte elképzelésükben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ismételt felszólalásra Novák Katalin képviselő asszonynak adok lehetőséget. Parancsoljon, képviselő asszony, oné a szó.

NOVÁK KATALIN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Én is azt hiszem, hogy azzal tesszük a legjobbat, ha nem megyünk bele egy többórás, családpolitikáról folytatott vitába, ezt Z. Kárpát képviselő úr is tudja, és ezért meglep az, amilyen reakciót nekem szánt. Én minden egyes alkalommal, amikor önnel itt vitázni lehetett, mindig végig itt voltam, és végig rendelkezésre álltam minden szakmai vitára... *(Z. Kárpát Dániel: Nem önnek szántam, államtitkár asszony!)* Személyesen ezzel szólított meg. Ezt csak azért mondom, mert ez így volt eddig is, és így lesz a jövőben is, és úgy érzem, hogy bátran bele is állhatunk minden ilyen vitába, hiszen meggyőződésem az, hogy olyan családpolitikát, amilyen 2010 óta van Magyarországon, eddig még egyetlen, ezt megelőző kormány sem folytatott, ami ilyen mértékben támogatta volna a családokat.

(12.50)

Visszaütnék én is arra, hogy ha csak 2010-re tekintünk vissza, az akkori költségvetésre, akkor a 960 milliárd forinthez képest most már - éppen most tárgyaljuk majd a jövő évi költségvetést - 2300 milliárd forintot tudunk a családok támogatására fordítani. Ez egy befektetés. Még ha GDP-arányosan, a gazdaság teljesítőképességéhez képest nézzük is, akkor is ez nemzetközi szinten is kiemelkedőnek számít.

Tehát én azt hiszem, hogy ez egy olyan terület, amelyre az erőnkhez mérten is igen nagy energiát és befektetést fordítunk, és én azt hiszem, hogy ezt helyesen is tesszük, hiszen nincsen más lehetőségünk és kötelességünk sem, mint hogy a jövőbe fektessünk be. Tehát mi ezért a jövőben is a megszületendő gyermekekbe és a fiatalok családalapításába, gyermekvállalásába fogunk

befektetni. Az, hogy ebben önök tudnak-e bennünket támogatni, avagy sem, az egy más kérdés, többször megtapasztaltuk, hogy nem.

Csak azért, hogy egyes pontokon, szerintem nem továbbfeszítve a vitát, elhangozzék a másik oldal érve is, ha már ezeket önök felvetették - nem mi hoztuk ide, azért azt hangsúlyoznám, mi nem erről beszélünk -; önök belementek például abba, hogy kiknek járnak ezek a támogatások, és én nem szeretném azt, hogy itt bárkit megtevésszünk azzal, hogy azt állítjuk, hogy itt szegények és gazdagok közötti különbségtelről lenne szó. Szó sincsen erről.

Ha képviselő urak elképzelik azt az élethelyzetet, amikor mondjuk, egy fiatal pár nekiindul a közös életnek, eldöntik azt, hogy ők együtt szeretnének élni, összekötik az életüket, családot szeretnének, és ehhez kapnak 10 millió forintot minden anyagi feltétel nélkül a babaváró támogatásnak köszönhetően, mindezt kamatmentesen, úgy, hogy ha gyermeket vállalnak vagy akár a várandósság alatt veszik fel ezt a babaváró támogatást, akkor egyáltalán nem kell ebből egy fillért sem visszafizetniük, sem kamatot nem kell fizetniük, sem a tőkét nem kell visszafizetniük, ezt úgy előlegezzük meg nekik, hogy ha a gyermekvállalási terveiket teljesítik a saját elképzeléseiknek megfelelően, akkor ez az egész összeg náluk marad, plusz kapnak 10 millió forintot ahhoz, hogy otthont teremtsenek maguknak, ez már 20 millió forint vissza nem fizetendő összeg; az, hogy ingyenes gyermekétkeztést biztosítunk a gyerekeknek, hogy ingyenes tankönyveket biztosítunk a családoknak, az, hogy Erzsébet-táborok vannak, ezekről ne mondják nekem képviselő urak azt, hogy ezek bármilyen szinten különbséget tennének szegények és gazdagok között. Ezzel megtevésszük a magyar embereket. Szerintem erre nincsen szükség.

Minden családot igyekszünk segíteni. Az igaz, hogy mi nem úgy gondolkodunk, hogy vegyük el valakitől, és adjuk oda valaki másnak, hanem igyekezzünk minél többeknek segíteni abban, hogy egyről a kettőre tudjanak lépni. S igaz az is, hogy Magyarországon abban szeretnénk mindenkit segíteni, hogy tisztességes munkából el tudja tartani a családját. Ez is tény, ez is igaz, hogy a munka tisztelétét igyekeztünk visszaadni, és igyekszünk azt megőrizni a jövőben is. Ezek a családpolitikánknak és a gazdaságpolitikánknak az alapjai, tehát szerintem érdemes erről beszélni.

De én is azt javasolom, hogy elnök úr intelmeit szem előtt tartva térjünk vissza az eredeti vitához, és folytassuk azt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából ugyancsak ismételt felszólalásra Szakács László képviselő úr következik. Parancsoljon! *(Kósa Lajos: Véget ért a TAB?)*

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Rögtön válaszolok is egyébként Kósa képviselő úrnak a kérdésére - vagy nem tudom, onnan hallottam -: igen, véget ért a Törvényalkotási bizottság ülése. Hallottam a feddésről. Ez,

úgy gondolom, nem kultúra kérdése, esetleg munkakultúra kérdése, hogy az ember részt vesz annak a bizottságnak az ülésén, amelyikbe bevitték. Egyébként ott sokkal kevésbé kenetteljesen, mint ahogyan itt ezt az illetékmentességet, egy nagyon szimbolikus ügyet tárgyalt a Törvényalkotási bizottság, ez nem más volt, mint az önök által, kizárólag önök által beterjesztett, a nemzeti önazonosság védelméről szóló politikai nyilatkozat, tudja, Trianon százéves évfordulójára. Én úgy gondolom, hogy fontosnak tartottam azt, hogy részt vegyek ezen az ülésen, éppen ezért kimentem az ülésteremből. Megértettem a feddést, de talán azt, hogy ezt kulturális különbségnek veszi köztem és ön között, azt talán azért kikérhetem magamnak.

Azon túlmenően a véleményem nem változott meg a vita során, azzal együtt, hogy higgye el, meg tudom különböztetni a hitelt a támogatástól. Azt a támogatást - akkor így mondom, mert az idézőjelet nem tudom kimondani -, amit önök adnak a családoknak, akkor azt miért a kereskedelmi bankok adják? Kereskedelmi bankok adják a CSOK-ot, ott lehet igényelni, elbírálják az adós jövedelmi helyzetét, elbírálják az adós vagyoni helyzetét. Akkor miért így történik? Szerintem ezek a különbségek nyilvánvalóan megvannak, azzal együtt, hogy azt ön pontosan ugyanolyan jól tudja, hogy adókedvezményekre és hitelekre épül az a családpolitika, az a családtámogatási politika, amit bizony nagyon sokan nem tudnak igénybe venni. Tudja, kik nem tudják igénybe venni? A szegények, akik nem tudják igénybe venni az adókedvezményt, nem tudnak hitelt fölvenni, nem tudnak venni hétszemélyes autót. Ez a különbség a kettőnk gondolkodása között.

Én azt gondolom, hogy ez a különbség ma megmaradt, én mégis egy sokkal kevésbé kenetteljes vitára számítottam itt egyébként az illeték kapcsán. Ahogy mondtam, önök most bezárnak egy háromszöget, egy olyan jogi helyzetet szüntetnek meg, amit egyébként eddig nagyjában-egészében, aki akart, megkerült. Önök megcsinálták, csak nem egy lépcsőben, hanem kettő lépcsőben.

Most ennek egy ekkora pátoszos vitát keríteni, másikat minősíteni azért, mert elmegy a bizottsági ülésre, ahol egyébként a holnapi megemlékezésen elfogadandó politikai nyilatkozatot is megtárgyalta a bizottság, szerintem ennek semmi értelme. Ennek itt semmi értelme, azzal együtt, hogy továbbra is fenn tartom azt az álláspontomat, ami szerint, ha ajándékozás van egyik félnek a másik fél részéről, azt azért csak kell vizsgálni, hogy itt most ajándékozás van vagy átjátszás van. És igen, önökkel szemben sokkal több már a tapasztalatunk, mint amennyi illúziónk maradt. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy felszólalói kör végére értünk. Kérdezem: kettőperces felszólalásra jelentkeznek-e valaki? *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

A következő kör következik. Mesterházy Attila képviselő úrnak adok szót, az MSZP képviselőcsoportjából.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. (Dr. Szakács László elhagyni készül az üléstermet.) Kérem, Szakács képviselő úr ne hagyja el a termet, mert még a végén megint előkerülnek a kulturális különbségek. (Dr. Szakács László helyet foglal Mesterházy Attila mellett. - Derűtség.)

Néhány, a vitában elhangzott észrevételre hadd reflektáljak én is. Nacsa képviselőtársam azt mondta, hogy mi büntudatból támogatjuk a trianoni és a határon túli ügyet. Tisztelt képviselőtársam, ha ebbe a vitába bele kell menni, az eléggé messzire vezet, ezért röviden szeretném csak lezárni: nekünk egy darab szavazónk nincsen határon túl, tehát ha valakinek a támogatása ebben a tekintetben őszinte és érdek nélküli, az az MSZP támogatása, merthogy ha támogatjuk, ha nem, nulla szavazónk van a határon túl. Ettől függetlenül mégiscsak támogatjuk, sőt azt képzelje el, képviselő úr, hogy volt bennünk annyi bátorság is, hogy a téves politikai döntésekért képesek voltunk elnézést kérni. Ezt önöktől még nem láttam.

A másik kérdés, hogy ön nagyon hangsúlyozta, hogy a magyar családokat támogatja. Segítsen már nekem, hogy és még kiket támogathatnának. Mert én azt mondtam, hogy sajátcsalád-barát kormány - szerintem megáll ez a kijelentés -, de ön azt mondta, hogy önök csak és kizárólag a magyar családokat. Mondja már meg, hogy mi a definíciója akkor a magyar családnak, ha ezt ennyire hangsúlyozta, mert akkor ezek szerint vannak olyan nem magyar családok, akik itt élnek Magyarországon - vagy nem tudom -, és azokat nem akarják támogatni, vagy a határon túliakat nem magyarnak tartja, nem tudom, de hát segítsen már, hogy megértsem a definíciót.

Valóban igaz, hogy nominális értékben egészen biztosan a 960 milliárdnál a 2200 vagy 2300 milliárd jóval több, és szerintem ez öröm, félreértés ne essék. Tehát az mindig jó dolog, ha többet költenek egy fontos társadalompolitikai célra, még akkor is, ha hozzá kell tenni, hogy a két évet nehéz összehasonlítani. Önök nagyon lelkesen és sokszor használják a 2010-es évet egyfajta referenciapontként, miközben mindenki tudja, hogy akkor egy gazdasági válság után volt Magyarország. Tehát ha megnéznénk, hogy mondjuk, 2011-ben, 2012-ben, 2013-ban mennyit költöttek, önök sem tudtak annyit költeni, hiszen más volt a gazdasági realitása és a költségvetési realitása az országnak.

Valószínűleg sokkal többet mond például, hogy a GDP-hez mérten mekkorák a jóléti kiadások. Például a tavalyi évi költségvetésben önök kevesebbet költöttek jóléti kiadásokra a GDP-hez mérten, mint az azt megelőző, a 2018-as évben. Most valamivel a tavalyihoz képest magasabb összeget költenek, de ezt a válság biztos, hogy indokolja is egyébként. Tehát én azt gondolom, hogy érdemes mindig olyan statisztikát alkalmazni, ami a valódi folyamatokat mutatja, és nem pedig az almát a körtéhez hasonlítani, miközben mind a kettőről tudjuk, hogy gyümölcs.

Sokféle tanulmányt én is elolvasok, próbálok tájékozódni, hogy ezeket a családpolitikai intézkedéseket a szakma, mondjuk, hogyan fogadja, és éppen nem is olyan rég olvastam egy civil szervezet összegző jelentését, ahol az volt talán valamilyen formában a

konklúzió, hogy a szakértők sürgetik a kormányt, miközben elismerik, hogy vannak olyan lépések, amelyek hasznosak, jók - hozzáteszem, én is elismerem ezt -, ettől függetlenül azt mondták, hogy végiggondolt, átfogó és részleteiben is kidolgozott stratégiát sürgetnek a kutatók a mostani csapongó családpolitikai lépések helyett. Ez volt az egyik állításuk.

(13.00)

A másik, hogy fontos azt is megkérdezni, hogy ez a 2200-2300 milliárd forint milyen hatékonysággal, milyen célzottsággal, milyen eredményességgel kerül elköltésre, mert egy költségvetési forrásnál nemcsak az a mérőszám, hogy mennyit költünk rá, hanem hogy aztán az hogyan hasznosul.

Z. Kárpát Dániel már itt részben érintette ezt a kérdést, hogy ha jól emlékszem, akkor 1981 óta csökken a magyar születések száma, és nem tudjuk elérni a kívánt termékenységi rátát. Önök ugyan tavaly megünnepezték, hogy ez nőtt a korábbi évekhez képest, ami egyébként egy kedvező dolog volt, és mindenki örült neki, csak a Statisztikai Hivatal szerint az elmúlt év 11 hónapjához hasonlítva most megint csökkent ez a termékenységi ráta a tavalyi évhez képest, és messze nem éri el természetesen azt, ami kívánt lett volna.

Tehát azt gondolom, hogy érdemes mindig elemezni - Varju László a hatástanulmányokról szokott beszélni, szerintem helyesen -, és nemcsak előzetesen kell hatástanulmányt csinálni, hanem érdemes utólag is megnézni, hogy egy adott szakmapolitikai lépés vagy kormányzati intézkedés bizony milyen eredményességet hozott, és úgy látszik, hogy itt még ezek a lépések, bármennyit is költenek rá, bizony nem hozták meg azt a kívánt eredményt, amit mindannyian örömmel vennénk.

Senki nem mondta azt, képviselő asszony, hogy az Erzsébet-tábor a szegény gyerek meg a gazdag gyerek között tesz különbséget. Csak hogy egy kitérőt tegyek, ön azt mondta, hogy most már végre vannak Erzsébet-táborok. Képzeld, régen is voltak, csak nem így hívták őket. (Nacsa Lőrinc: Úttörő!) Nem úttörőtábornak hívták, Nacsa képviselőtársam, bár én már KISZ-tag sem voltam, nem úgy, mint az önök miniszterelnöke. (Derűtség az ellenzéki oldalon.) Tehát ebből kifolyólag nem úttörőtábor, ez egy ifjúsági tábor volt, képzelje el, Nacsa képviselőtársam, mégpedig olyan ifjúsági tábor, olyan gyerektábor, ahova a szegény családok gyerekei jöhettek. Tudja, Nacsa képviselő úr, ott olyan gyerekek voltak, akik a Balatont még nem látták Zánkán, és amikor bementek a fürdőszobába, akkor csodálkoztak, hogy ilyen létezik, mert ők otthon lavórból mosakodtak.

Na, ilyen típusú családok gyermekeinek szerveztünk mi tábort. Azért merem önnek mondani, mert én voltam az államtitkár, aki megnyitotta ezeket a táborokat minden egyes évben, mert azt gondoltuk, hogy ezek bizony helyes és jó kezdeményezések. S azt gondolom az Erzsébet-táborról is, hogy helyes és jó kezdeményezés, félreértés ne essék, csak ne csináljunk úgy, mintha mindent önök tudtak volna csak kitálatni, és a világ akkor kezdődött volna mindig, amikor

Fidesz-kormány van, amikor nincs, akkor befejeződik a világ. Ez olyan, mint a mennyország meg a pokol, ugye? Amikor önök vannak, akkor mindig mennyország van Magyarországon, amikor meg bárki más kormányoz, akkor meg rögtön a pokol jön el Magyarországra számára.

Önök azt mondták, hogy mi nem támogattuk az önök javaslatait. Ha így visszagondolok, akkor elég nehezen tudok olyan javaslatot említeni, amit a mi kormányunk hozott, és önök támogatták volna. Nem tudom, nézek Varju László képviselőtársamra, de azt gondolom, hogy olyanban szórjanak ránk átkot - idézőjelben -, amiben önök legalább élen jártak. Úgy gondolom, hogy a Fidesz szinte semmit nem támogatott az elmúlt időszakban, és az is igaz, hogy a mostani ellenzéki javaslatok közül se támogatnak semmit sem szinte. Tehát úgy beszélnek, mintha itt önök csak arra várnának, hogy végre jön egy jó javaslat, és utána közösen együtt a pipacsmezőn rohagálhatnánk, merthogy milyen jó, hogy az ellenzéknek is milyen jó javaslatok vannak. Önök minden építő jellegű javaslatot lesöpörnek, még akkor is, ha adott esetben önök is tudják, hogy az szakmailag megalapozott.

A másik, hogy emelkedtek a támogatások. Való igaz, államtitkár asszony, csak az árak is emelkedtek. Tehát ma már valószínűleg sajnálatos módon olyan mértékű az áremelkedés, amit egyszerűen valamilyen formában logikus módon kompenzálni kell, mert különben valóban a családok nehezen tudnák elkezdeni az életüket, és ezért szerintem fontos ezeket a dolgokat figyelembe venni.

Ettől függetlenül azt továbbra is tartom, hogy az önök intézkedései sokkal inkább a gazdagabb családoknak, sokkal inkább a kiváltságos keveseknek szólnak, mint a szegény vagy a mélyszegénységben élő családoknak, és igenis ez egy jelentős különbség volt az önök családpolitikája és a mi családpolitikánk között. Én abszolút megértem, hogy ebben megmarad egy örök nézeteltérés, talán ez így rendben is van egyébként, de akkor ön is fogadja azt el, hogy mi ezt másképpen látjuk ezekből a padosorokból ellenzéki képviselőként, mint ahogy ön, aki ezért egyébként felelős szakpolitikus. Természetesen látja saját munkájának az eredményét, valószínűleg én is a saját munkámat mindig pozitívabban látom, mint sokan, akik nézik, hogy én mit csinállok. Tehát magyarul, én azt gondolom, hogy ezt a kritikát azért hagyja meg nekünk, hogy ezt megtehessek.

Mondta, hogy képzeljük el, hogy egy fiatal pár nekiindul az életnek, lakást vásárol, és családot alapít. Csak úgy viccből mondom, államtitkár asszony, ezt nem kell elképzelni, mert csináltam, nekem is van feleségem meg két gyerekem, mi is voltunk fiatal pár, nemcsak elképzeltük, hanem meg is csináltuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Novák Katalin képviselő asszony következik, ugyancsak ismételt felszólalásra. Megvárom, míg fölteszi a mikrofonját. Köszönöm szépen.

NOVÁK KATALIN (Fidesz): Elnök Úr! Nem tudjuk betartani az intelmeket mégsem, tehát belemenünk ebbe a vitába, és úgy látom, hogy bár nem mi generáltuk ezt a vitát, nem mi kezdeményeztük, zokon veszük, ha elmondjuk mi is az álláspontunkat. El fogom mondani, és újra el fogom mondani, ha kell, és ha kell ebben az ügyben megütköztetni azt, hogy mit gondolunk, akkor megteesszük azt századszor, ezredszer is. Szerintem jó, ha tudunk értelmes vitát folytatni fontos kérdésekről, tehát én állok elébe.

Én azért annyival Szakács képviselő úrnak válaszolnék, hogy gondolom, nem ketten vannak a frakciójokban. Tehát ha úgy osztják be az idejüket egyrészt, hogy tudnak itt is és ott is helytállni a feladataikban, szerintem ez megoldható, másrészt, ha annyit mondott volna, miután nekem adresszálja a szavait, és kifejezetten engem megszólít, hogy utána önnek el kell mennie, természetesen akkor én ezt tudomásul veszem, és elfogadom. Nekem furcsa az, hogy valaki megszólítja a másikat, majd utána távozik, legyen bármilyen oka, és ezt nem teszi egyáltalán szóvá. Én fenntartom azt, hogy igenis ez egy kulturális kérdés, hogy hogyan szólunk a másikhöz, és ha kifejezetten őt megszólítjuk, megfogalmazunk kritikákat, és neki lehetősége van választ adni, akkor szerintem azt érdemes utána meghallgatni. Tehát én ennyit tettem szóvá, és ezt a véleményemet fenntartom.

Ami pedig a családpolitikai észrevételeik tartalmi részét illeti, arra valamilyen furcsa módon egyikük sem reagál, arról egyikük sem beszél, hogy igaz-e az az állításunk, hogy önök megszüntették a családi adókedvezményt, és csak egy töredékét tartották meg, az egy- és kétgyermekesek családi adókedvezményét megszüntették. Önök egyik felszólalásukban sem reagáltak arra, hogy igaz-e az, hogy megszüntették az otthonteremtési programot, a szocpolt, elvették, megszüntették, igaz-e az, hogy meg akarták adóztatni a családi pótlékot, igaz-e az, hogy megszüntették a 13. havi nyugdíjat. Ezekre furcsa módon nincsen sem válasz, sem reakció. Ezek állítások, tényszerű állítások, ez így volt, ezt mindannyian ismerjük, a magyar emberek ismerik.

Ha már a demográfiai mutatókról beszélnek többen is, ami szerintem nagyon fontos és jó, hogy erről tudunk beszélni, ez egy nagyon fontos kérdés, és mi magunk is ezt tesszük a kormányzásunk egyik kulcspontjává, hogy hogyan tudunk annak a demográfiai válságnak valahogy a végére érni, ami már 1981 óta sújtja Magyarországot. 2011-ben volt a legalacsonyabb a gyermekvállalási kedv Magyarországon, 1,23. Ez 2011 volt, még egyszer mondom, tehát látható az, hogy mikor csökken, mondjuk, 2002-2010 között a házasságkötések száma 23 százalékkal csökkent. Folyamatosan csökkent a gyermekvállalási kedv. Tehát valóban sajnálatos módon egy nagyon negatív, nem a jövőbe mutató demográfiai trend alakult akkor ki, és a fiatalok elveszítették a reményüket a jövőben, nem mertek családot alapítani, nem mertek gyereket vállalni, nem mertek újabb gyerekeket vállalni, ezt tapasztalhattuk. És mi minden eszközzel igyekszünk ezen változtatni, minden eszközzel igyekszünk ezeknek a fiataloknak segíteni, amilyen eszközökkel csak lehet, mi ezekkel igyekszünk segíteni.

Az, hogy a házasságkötések száma 40 éve nem látott csúcson van, az, hogy a demográfiai mutatók mindegyike pozitív irányban változott, az, hogy végre a gyermekvállalási kedv is az emelkedés utáni stagnálás után, úgy tűnik, hogy most ismét javult, ezek mind pozitív eredmények, és szerintem ezeket érdemes legalább tényszerűen elismerni, ez így van, ezt a statisztikai adatok mutatják. Azt is hozzáteszem - közgazdász vagyok, mindig óvatos vagyok akkor, amikor a trendekről beszélünk -, hogy a demográfiáról nem lehet havi adatok alapján hosszú távú következtetéseket levonni. Mindig elmondjuk, hogy óvatos bizakodással figyeljük ezeket a jeleket, amelyek trendszerűnek mutatkoznak, és meglátjuk, hogy így lesz-e. Azt hiszem, mindannyiunk érdeke, hogy így legyen. Mindannyiunk érdeke, hogy a fiatalok ismét merjenek családot alapítani, akár fiatalon, a húszas éveik elején. Az, hogy saját otthonban élhessenek, saját otthonban várhassák a gyermekeiket, ott nőhessenek fel ezek a gyermekek, azt hiszem, ezek olyan célok, amelyekkel akár mindannyian egyetérthetnénk, és amelyekért akár közösen is tudnánk dolgozni.

Mi mindenesetre ezt tesszük, és ezért vezettük be a családtámogatások legkülönbözőbb formáit.

(13.10)

Mesterházy képviselő úr szerintem lehet, hogy félreértette a szavaimat. Én nem mondtam azt, hogy mi kezdtük el az Erzsébet-táborokat; abban a formában lehet, ahogy most működik, de úgy nem, hogy az egésznek nem volt semmilyen előzménye. Én pusztán felsoroltam jó néhány olyan példát - amelyeket most nem szeretnék megismételni -, amelyek mindenki számára elérhetőek. És én továbbra is fenntartom azt, hogy az jó, hogy egy gyerek ma ingyenesen kap négy-szer étkezést a bölcsődében, az óvodában háromszor, és az iskolás gyerekek közül is minden rászoruló ingyenesen tud étkezni, és ez a szegényeknek kiemelten segít. Az, hogy minden gyermek ingyenesen kapja meg a tankönyveket, megint olyasvalami, ami nagyobb segítséget nyújt egy szegény családnak, mint egy gazdagabb családnak. Az, hogy anyagi helyzetétől függetlenül segítséget kapnak, mondjuk, az otthontelremtésben a fiatalok, az, hogy anyagi helyzetétől függetlenül segítséget kapnak abban, hogy közösen indíthassák el az életüket a babaváró támogatással, segítséget nyújt legalább annyira egy szegényebb családnak, mint egy gazdagabbnak.

És van valóban sok filozófiai, sok politikai, sok szemléletmódbeli különbség közöttünk, ez így van, és így is fog mindig maradni. Az egyik ilyen az, hogy mi a munkát alapnak tekintjük, azt szeretnénk, hogy dolgozzanak az emberek, és erre lehetőséget is biztosítunk a számukra. Ez igaz, és ez a jövőben is így lesz, hangsúlyozom.

Ami pedig azt jelenti, hogy képzeljük el vagy ne képzeljük el, Mesterházy képviselő úr: én magam három gyereket szültem, és ezeket a gyerekeket 2004-ben, 2006-ban és 2008-ban szültem. Higgye el, ismerem az akkori családpolitikát! (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak ismételt felszólalásra Mesterházy Attila képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Hát, az, hogy mi zokon vesszük azt, hogy önök elmondják a véleményüket, egy ilyen kétharmados törvényhozásban eléggé furcsa állítás. Azzal viszont már szembesültem, hogy fideszes képviselőtársam megkérdezte egy bizottsági ülésen, hogy miért kell neki végighallgatni azt, amit én mondok. Fordítva azért kevésbé találkoztam még ezzel, hogy mi azt kértük volna önöktől számon itt egy parlamenti vitában, hogy miért mondják el a véleményüket.

Ez azért van így, mert önök nem szokták elmondani a véleményüket. Államtitkár asszony valóban lehet, hogy egy üdítő kivétel, sőt még tudnék más kollégáját is mondani, aki üdítő kivétel lenne - de tudja, hogy mennek itt a viták? Bejön az előterjesztő, elmondja, elmondják a vezérszónoki hozzászólásokat, majd a legvégén az államtitkár mond valamit, és nem vesz részt a vitában. Egyébként ebben hadd mondjam a kollégáját, a Pénzügyminisztérium államtitkárát, ő például ebben szintén egy kivétel, aki részt vesz a vitákban.

Tehát magyarul: azzal vádolni bennünket, hogy az zavar, hogy önök elmondják, mit gondolnak, hát, bárcsak mindig elmondanák, mert akkor valóban lehetne, hogy még egy értelmes vita is kialakulna a Házban valamilyen, egyébként mindenki számára fontos kérdéskörrel.

A másik: azt mondja, hogy a házasságkötések száma nőtt, és ez kicsoda fantasztikus dolog. Azt értse meg, hogy szerintünk nem ez a fontos kérdés. Az a fontos kérdés, hogy mennyi gyermek születik, és nem az, hogy most házasságban születik-e vagy egy élettársi kapcsolatban. A mi elgondolásunk szerint, a mi megközelítésünk szerint az is család, ahol nincsen házassági papír, hanem egyszerűen úgy gondolják, hogy együtt élnek az emberek, de nem kötik az életüket ilyen papíralapon egymáshoz. Tehát számomra nem az az öröm, ha nőtt a házasságkötések száma, hanem az az öröm, ha több gyermek születik Magyarországon. Amilyen adatot én idéztem önnek, az egy éves adat, és ha pont a trendet nézzük, akkor ebből a trendből az derül ki, hogy sajnos nem sikerült trendfordulót elérni. És nehogy azt higgye, hogy ezt ilyen kaján örömmel mondom önnek, egyszerűen csak azt mondom, ami szintén tény, hogy bármilyen családpolitikai intézkedést hoztak, bizony nem sikerült trendfordulót elérni, ami egyébként baj, félreértés ne essék. Tehát én csak arra szerettem volna felhívni az ön figyelmét, hogy bizony kell még azon dolgozni, hogy mindenki örülhessen annak, hogy elérjük azt a rátát, amely alapján nem fogy a magyar, ahogy ezt szokták egyszerűen fogalmazni.

A másik: mindig kérném, hogy azért abban legyünk egy picit, csak egy kicsivel igazságosabbak, hogy valószínűleg egy családban a gyermekvállalási kedv alacsonyabb akkor, amikor az emberek úgy ítélik meg, hogy egy válság körülményei közepette nem tudják,

hogyan fog változni ez a szám; tartok tőle, hogy ugyanazt az eredményt fogjuk kapni, mint a korábbi ügyekben.

Államtitkár asszony idehozta, ami egyébként egy nagyon jó kezdeményezés, hogy ingyenes a tankönyv, ingyenes az étkeztetés. Mind a kettőhöz hadd mondjak önnek egy-egy mondatot! Az MSZP éveken keresztül követelte önöktől, hogy legyen a gyermekétkeztetés ingyenes. Én magam ezerszer elmondtam korábban, hogy az egyetlen elfogadható szám arra, hogy hány gyerek éhezik Magyarországon, az a nulla - az a nulla! -, és ehhez képest nagyon hosszú időn keresztül követelnünk kellett, de hál' istennek, nem azt mondom, hogy elfogadták, inkább csak belátták, hogy tényleg ezzel kell valamit kezdeni.

A másik az ingyenes tankönyv. Ha önnek is vannak gyerekei, akkor biztos van információja erről. Ez nem ingyenes tankönyv valójában, hanem egy kölcsöntankönyv, mert vissza kell adni az iskolának. Na most, csak úgy mondanám, ez viszont nagyon sok problémát okoz a gyerekeknek, mert a tanulást nehezíti az, hogy nem írhatnak bele, nem jegyzetelhetnek abba a könyvbe, mert év végén vissza kell adni. Tehát valójában, amelyik család úgy akarja, hogy esetleg az érettségire is majd fel tudjon készülni a gyerek abból a könyvből, amit már egyszer elolvasott, az kénytelen mégiscsak megvenni, mert különben nem is írhat bele a gyerek, meg vissza is kell adni adott esetben ezeket a könyveket.

Tehát ennyi szépséghibája azért van a problémának, ezt is talán érdemes lenne egyébként orvosolni. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim, sajnos valahol meg kell akasztani most már a továbbiakban az általános szociológiai értelemben vett vitakiterjesztést, úgyhogy tisztelettel tájékoztatok mindenkit, hogy lehetőségem van a házszabály értelmében az ismételt felszólalások berekesztésére, és innen már csak kettőperces felszólalásokra szeretnék lehetőséget teremteni. Szakács László képviselő úrnak adok szót.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): *(A mikrofonja nem működik.)* Köszönöm szépen, elnök úr. Valamit elnyomtam.

ELNÖK: Egy pillanat! Mindjárt odakapcsolják, megjelenik a képernyőn a neve. *(Megtörténik.)* Igen, parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Technikai sport ez is. Persze, reagálnom kell, ha már megszólított államtitkár asszony. Én értem az ön összes ambícióját, beosztaná a

mi időnket is; mi is megtettük: Mesterházy képviselőtársam itt maradt a vitán, én pedig elmentem a Törvényalkotási bizottság ülésére. Értem a többedszeri feddését is. Nem tudom azt önnek megígérni, hogy mindig el fogom mondani önnek, hogy ha itt az ülésteremben megszólítom, akkor utána hova megyek, de töredelmesen bevallom, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén jártam, ahol ellenszavazat nélkül a Törvényalkotási bizottság támogatta a Trianon 100. évfordulójáról való megemlékezésről, a nemzeti önazonosság védelméről szóló javaslatukat. Lehet, hogy ez ekkora problémát okoz, nem tudom, de közben lehet követni egyébként mindenfajta applikációkon keresztül, hogy mi történik itt, ebben az ülésteremben. De még egyszer mondom: mi beosztottuk.

Másfelől: semmi nem változik azon kívül, amit önök mondanak. Sajnos, a szegényeknek nincs mit odaajándékozni egymásnak, se a szüleiknek, se a testvéreiknek, se senki másnak, örülnek, ha ők maguk kapnak valamit. Biztos, az is örül, aki nekik ad valamit, és annak majd nem kell illetéket fizetni, de azzal együtt ez akkor is az a torz társadalompolitika, ami alapján önök szerint ez majd lecsorog az egzisztenciálisan alsóbb rétegekhez. Éppen ezért még egyszer mondom: lehetne ezt még támogatni, ha ez technikai javaslatként jött volna be, kicsit kevésbé kenetteljesen került volna előadásra, mint majdnem nemzeti szimbólum, és akkor azt mondanánk, hogy bezárták az a jogi háromszöget, ami eddig nyitva volt.

Ennyi történt, én meg elmentem a bizottság ülésére, biztos elnézi nekem. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettőperces felszólalásra Varju László képviselő úré a szó.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr, már csak azért is, mert most el kell mondanom, hogy a kormánytól sajnos nem kaptunk abban segítséget, hogy ez a 3,5 milliárd forintos kiesés tulajdonképpen milyen számítás alapján történt meg, vagy miért gondolják, hogy így lesz, miközben ezt a csökkenést korlátozhatná az, ha a korábban említett és Mesterházy Attila képviselő úr által is jelzett értékhatár-bevezetést megfontolnák. Az előterjesztők politikai szándéka szerint a kifejezetten a gazdag családok támogatására betervezett törvény mentén önöknek kellene nagyobb figyelmet fordítani arra, hogy itt valamilyen korrekcióra sor kerüljön.

(13.20)

Értem a képviselőtársak azon törekvését, hogy a Fidesz politikájához közel álló családok érvényesíthessék ezt a jogot, és ők egyébként ezzel sokat spórolhassanak, de más oldalról, nem csak politikai szempontból érdekes az, hogy a családok nagy többségét érintő megoldás... - ne csak a kedvezmények, de a rájuk hártott költségek alól is mentesíthessék őket. Ez pedig azt jelenti, hogy a gazdagabb családok, igen, egy adott értékhatár felett fizessék meg az illetéket. Én

tisztelettel várom továbbra is a kormány azon álláspontját, hogy az értékhatár bevezetését támogatják-e vagy sem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még élni a felszólalás lehetőségével. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelenkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem, az előterjesztők közül ki kíván a zárszóval élni. *(Jelzésre:)* Kósa Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Őszintén mondom, nagy-nagy türelemmel hallgattam végig képviselőtársaim hozzászólásait, és azt kell mondjam, hogy az illetékekről vitatkozunk, a testvérek közötti ajándékozás, illetőleg öröklés 18 százalékos illetékének az eltörléséről, de azért itt minden volt az égadta világon. Nem kívánok mindenre válaszolni, csak a legnagyobb marhaságotokra, mert úgy gondolom, hogy azt mégsem lehet szó nélkül hagyni. *(Z. Kárpát Dániel: Bátor harcos, aki vitában szót kér! - Csárdi Antal: Jogos! - Az elnök csenget.)*

A parlamentben az a vita általános menete, hogy az előterjesztő elmondja az előterjesztést, expozét, és a vita végén válaszol a vitában elhangzottakra, és egyébként nem vesz részt a vitában, mert azt a frakciótársak megteszik, hiszen a frakciók alakítják ki az álláspontjukat. Ezért, ha én előterjesztő vagyok, akkor mindig a végén szólok meg. Ez harminc éve így van a parlamentben. Mindegyik parlamentnél így volt, én a kezdetektől tagja vagyok a parlamentnek, tehát elég sok mindenre emlékszem. Így azt kell mondjam, hogy szerintem ez a vitastílus jó, tehát az előterjesztőn ne kérjék számon, hogy a vitába nem okosodik bele. Egyébként megtehetné, csak szétverné a vitát. Illetőleg nem a frakciók vitatkoznának az előterjesztésről, hanem akkor állandóan az előterjesztővel vitatkoznának.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak a családokról szeretnék néhány dolgot mondani, és inkább csak a szociológiai kutatásokra hivatkozok. Ha valaki a családok állapotát, a családok támogatását, a családok létét egyáltalán a demográfiában vagy a közjében, vagy a társadalmi jólétben mellékesnek titulálja vagy zárójelbe teszi, akkor azt kell mondjam, kettő dolog lehetséges: vagy egyetlenegy idevonatkozó szociológiai kutatást sem olvasott, vagy egyszerűen nem ért hozzá. Ugyanis az összes kutatás azt mutatja, hogy a családi kapcsolatokban több gyerek születik, mint a nem családi kapcsolatokban. Ezzel persze nem azt mondom, hogy a nem családi, hanem élettársi vagy egyéb kapcsolatokban született gyerekek kevésbé lennének fontosak, mindenki nagyon fontos, de az kétségtelen tény, hogy a családi kapcsolatokban több gyerek születik, mint a nem családi kapcsolatokban.

További kérlelhetetlen tény, hogy a családi kapcsolatban élők várható élettartama magasabb, mint a nem családi kapcsolatban élők várható élettartama. Ezért, ha valaki a családtámogatást teszi a politika középpontjába, az egyúttal valamilyen módon a társadalom egészével kapcsolatban is fontos tényről közöl, vagy

fontos folyamatokat segít. Ha még emlékeznek rá, én emlékszem rá, még az önök valamikori miniszterelnöke, Medgyessy Péter is sután, mert nem tudta, hogy pontosan hogy kell fogalmazni, de ezt fejtette ki itt a parlamentben, csak ő azt mondta, hogy a kormány tudja, a házastársi életet nem élők nehezebb helyzetben vannak, és majd segít ezen. A magyar nyelv szabályai ezt nem pontosan, kicsit sikamlósan értelmezhetik, de mindegy, még az a tudás a szocialistákban is megvolt akkor, hogy igen, a családok támogatása egyúttal például a várható élettartam növekedésével is jár.

Továbbá az is teljesen világos, hogy a mindenfajta egyéb bonyolult szociológiai összefüggések miatt - de van ilyen számítás is, létezik ez - az általános közérzete az embereknek a családi kapcsolatban élők esetében jobb, mint a nem családi kapcsolatban élők esetében. Ezért, ha valaki ezt zárójelbe teszi, akkor nem érti egészen egyszerűen azt, hogy a gyermekvállalás, a várható élettartam, az általános közérzet nagyon bonyolult kérdései igazából hogyan is függenek össze egymással.

Másrészt hadd mondjak néhány félreértéssel kapcsolatban egy-két mondatot! A baloldalnak nagyon régóta az a mantrája, hogy a Fidesz társadalompolitikája alapvetően a gazdagoknak kedvez. Ez nyilvánvalóan és orbitálisan nem igaz. És hiába követi a baloldal azt a régi jó goebbelsi elvet, hogy mindegy, hogy hazudsz, csak sokszor mondd, az majd igazsággá válik, nem válik igazsággá, főleg nem a mai kommunikációs korban meg az internet világában. Ugye, az teljesen nyilvánvaló, hogy a rezsicsökkentés alapvetően, amely a Fidesz egyik nagyon fontos politikája volt az elmúlt időszakban, nem a gazdagoknak kedvez, hiszen a rezsiköltségek kifizetésével pont nem a gazdag családok küzdenek meg a legjobban, hanem pont a szegény családok. Tehát amikor a rezsicsökkentés politikáját megvalósította a Fidesz, akkor az igenis az alacsonyabb jövedelműeknek kedvezett jobban. *(Burány Sándor: És a legnagyobb kedvezményt a gazdagoknak adta!)*

Megkérdezte Mesterházy Attila, hogy hol van a 14. havi nyugdíj. Ugye, azért érezzük annak a diszkrét báját, hogy annak a pártnak az egyik szónoka kérdezi a 14. havi nyugdíjat, aki egyébként a 13. havi fizetést és nyugdíjat habozás nélkül eltörölte? De egyébként válaszoltunk erre, hiszen a rezsicsökkentés politikája, ha valaki megnézi a családi költségvetéseket és kiadásokat, mentesítette a családokat és a nyugdíjasokat is egy egyhavi rezszi befizetésétől. Tehát nem 13. havi nyugdíjnak nevezve adta vissza a Fidesz a 13. havi nyugdíjat és 13. havi fizetést, hanem a rezsicsökkentéssel keresztül ennyi kiadástól mentesítette a családokat, amit ilyen értelemben ők jövedelemnek érezték. *(Z. Kárpát Dániel: Te is érzed, hogy izzadságszagú.)* És most, kedves Mesterházy Attila, a miniszterelnök - bizonyára észrevette - meghirdette azt, hogy évente lépésenként a 13.-nak nevezett, most már így hívják, nyugdíjat is vissza fogjuk adni. Ezt önök törölték el, úgyhogy majd bizonyára ön *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Az elnök csenget.)*, amikor ennek a programnak a végére érünk, elégedetten fog az asztalra csapni, ha akkor még az MSZP a parlament tagja lesz, és mondja

azt, hogy köszöni szépen, mert lám-lám, mégiscsak teljesült az, amit ön hiányolt.

Többször felmerült itt az a kérdés, hogy ez az egész illetékeltörlés a tehetősebb családoknak kedvez, mert azoknak nagyobb a vagyona. Sőt, Szakács képviselőtársam még mindenfajta ilyen vagyontörkközést meg -kimentést is emlegetett. A helyzet az, hogy nem ismeri a magyar valóságot, aki ilyet mond, mert számtalan remek ügyvéd dolgozik azon, hogy ezeknek a gazdagoknak a számára, akik meg tudják fizetni, hogy tudja megoldani ennek az illetéknek az elkerülését. Most nem akarok senkinek se tippeket adni, de ha esetleg tájékozódni akar az ügyben, kérdezze meg Gyurcsány Ferenc ügyvédjeit, hogyan kell azt csinálni, hogy a nagy értékű csillár, ami a szemlőhegyi palotában van meg az uszoda - hogy, hogy nem, mégsem fizetett áfát; hogy kell azt megoldani trükkökkel, hogy a Fittelina Kft.-n keresztül ezeket el lehessen síkálni. Vagy kérdezze meg Gyurcsány Ferencet arról, hogy kell megvenni egy kádkőgyárat nulla forinttal. Mert ő erre is képes volt. És tényleg nem akarok tippeket adni senkinek, de az a helyzet, hogy nem is kell annyira bonyolultnak lenni, ha valakinek van pénze megfizetni ezeket az ügyvédek, akkor ki fogja tudni kerülni a 18 százalékos illeték fizetését, ingatlanalapok létrehozásával, kft.-nek való átjátszással, értékpapír-átjátszással, ami viszont ilyen értelemben nem illetékköteles.

Azok nem tudják megfizetni ezeket az ügyvédek, akik átlagos élethelyzetben vannak. És Magyarország, ezt is lehet tudni, egy speciális ország a tekintetben - ez statisztika, tehát az átlagról beszélek -, hogy a magyar embereknek a nem mobilizálható vagyona és a készpénzvagyona közötti különbség sokkal nagyobb, mint az európai átlag.

(13.30)

Ennek az az oka, hogy Magyarországon a lakás-célú, tehát nem befektetési, a lakáscélú ingatlanoknak a 90 százaléknál nagyobb része magántulajdonban van. Ez Németországban 30 százalék alatt van. Tehát a magyar embernek az az átlagos helyzete, hogy ugyan nagy értékű vagyonban lakik, mert valahogy magántulajdonában álló lakás van, de ehhez a vagyonmértékhez, ehhez a vagyonnagysághoz mérten a készpénzvagyona vagy a mobilizálható vagyona sokkal kevesebb, arányát tekintve.

Éppen ezért ez a javaslat az átlagembernek kedvez, hiszen csak egy átlag élethelyzet: valaki az 50-es években megkapta lakáskiutalásként a II. kerületi bérházban a lakását, aztán a rendszerváltás kapcsán ezt megvehette az akkori értékbecslés 40 százalékának a 10 százalékáért. Mindenki megvette, hiába tudtuk, hogy a rendszerváltáskor ebből a bérlakásból, köszönhetően a szocialista rendszer nagyszerű gazdaságpolitikájának és lakáspolitikájának, akkori áron számolva ezermilliárd forint felújítás hiányzott. Magyarul: igazából nagyon lepusztult állagú bérlakásállományról volt szó, mert az állam elvenni el tudta, de nem fordított a fenntartására megfelelő összegeket.

És most ezek a lakások adott esetben nagyon sokat érnek, és arról van szó, hogy van egy nyugdíjas, akinek van 150-170 ezer forint nyugdíja, és él egy százmilliós lakásban. De ez egy átlagos helyzet, és az utódai sem feltétlen gazdagok, viszont a százmilliós értékű valamikori bérlakásnak, amit megvettek nagyon kedvezményes áron, annak egyébként az illetéke meg 18 millió forint, és egyáltalán nincsen mobilizálható vagyonuk, amiből ezt ki tudják fizetni. Na, most pont ezeknek az embereknek kedvez.

Ők nem tudják megfizetni, a nyugdíjas nem tudja megfizetni azt a méregdrága ügyvédet, aki majd megvariálná, hogy hogy lehet ezt kijátszani.

Tehát ha van javaslat, ami egyébként tipikusan nem a gazdagok számára fontos, hanem azoknak az átlagembereknek, akiknek magas értékű vagyona van, de a készpénzvagyonuk meg a mobilizálható vagyonuk kevés, az pont ez a javaslat. Ezért az az értékhatár, amit Varju László felvetett, az ebben az értelemben értelmetlen. A 600 millió forintos lakásban lakó budai polgár meg tudja fizetni, akármennyi az értékhatár, azt az ügyvédet, aki meg fogja oldani, hogy neki ne kelljen 18 százalékos illetéket fizetni, a szegény ember meg nem tudja ezt megoldani a 40 millió forintos békásmegyeri lakására.

Tehát én végiggondoltam ezt az értékhatár dolgot, és ezért ezt értelmetlennek tartom. Ugyanakkor a politikai és a társadalompolitikai üzenete meg azért rossz, mert mit üzen? A testvéri kapcsolatokat az állam nem egy minőségben kezeli, más minőségű testvéri kapcsolatokat lát ott, ahol 25 millió forintnál nagyobb egyébként az ajándéktárgy vagy az örökösödési eljárásnak a tárgya, és más minőséget lát ez alatt. Ez szerintem nem jó üzenet. Tehát ilyen értelemben sem elfogadható, és amúgy értelmetlen.

Még az áfáról szeretnék csak annyit mondani, hogy való igaz, a Fidesz adópolitikája nagyon jelentősen eltér a szocialista-baloldali kormányok adópolitikájától. Ugyanis mi alapvetően a forgalmi adókra helyezzük a hangsúlyt, a szocialisták pedig alapvetően a jövedelem típusú adókra helyezték a hangsúlyt. (Varju László: *Erről beszélünk!*) A jövedelem típusú adókkal viszont az volt a probléma - mielőtt Varju képviselő úr nagyon elégedetten megpödrné a nem létező bajszát (Varju László: *Abszolút egyetérték!*) -, hogy nézzük meg azokat a jövedelmi adókat, amiket a szocialista kormányok produkáltak. Kik fizették? Milyen mennyiségben? Nyilván azt hangsúlyozza most is az összes progresszív adót követelő, tehát többkulcsos adórendszert követelő képviselő, hogy fizessenek a gazdagok, tehát a legmagasabb adókulccsal a gazdagoknak kell adózni.

A szocialista politika azt eredményezte, hogy Magyarországon, amikor többkulcsos adó volt, akkor az adózók többsége a legmagasabb kulccsal adózott, ami ezek szerint akkor azt jelenti, hogy a társadalom nagyobbik része a gazdagok közé tartozik, ami nyilvánvalóan nem igaz. Még kiábrándítóbb a progresszív adórendszernek az a bájos vonása, la a szocialista adópolitika, hogy az adó-, az összes személyijövedelemadó-bevétel 80 százalékát a személyi jövedelemadót fizetőknek a 30 százaléka fizette be, és ennek a

30 százaléknak több mint a fele közalkalmazott volt. Tehát látszik ezekből az adatokból, hogy a progresszív adózás teljesen abszurd helyzetet eredményezett Magyarországon, ezzel szemben a mi adóelképzelésünk a jövedelemadókat tekintve is azon alapul, hogy egy kulcs van, de a gazdagabbak, magasabb jövedelműek szükségszerűen többet adóznak, mint az alacsonyabb jövedelműek.

Számoljuk ki! Egykulcsos 15 százalékos adó van, 100 forintot keresek. Mennyit fizetek utána? 15 forintot. 1000 forintot keresek. Mennyit fizetek utána? 150 forintot. Vajon a 15 több vagy kevesebb-e, mint a 150? És vajon a 100 forintot kereső a szegényebb vagy gazdagabb, vagy az 1000 forintot? Tehát az általános iskola második osztályában ezt meg tudják érteni a gyerekek, hogy igen, ezek szerint a gazdagabbak többet fizetnek, mint a szegényebbek. Ellenben van ennek az egykulcsos adórendszernek egy óriási előnye, szemben a szocialisták által üzemeltetett progresszív adórendszerrel, hogy nem okozza azt a mérhetetlen abszurditást, hogy az adójövedelmek döntő többségét az adózóknak a töredéke fizeti, mert úgy működött az adórendszer, hogy azt nagyon könnyen ki lehetett cselezni, hogy mondjuk, ilyen finoman fogalmazzak.

Áfaügyben még egy apróságot hadd mondjak! Fog rá emlékezni Mesterházy Attila, hiszen ő vezette az MSZP áfakommandóját, hogyha valaki még emlékszik erre. Abban az esetben, hogy ha az áfacsökkentés a kereskedő és a végfelhasználó vagy vásárló között van, akkor magyarországi tapasztalat, hogy az áfacsökkentés nem jelenik meg a vásárlóknak a zsebében, hanem a kereskedőket támogatja. Ezt kipróbálták önök, hiszen amikor csökkentette Gyurcsány Ferenc, bement a kampányban is, egyébként, csak ne feledkezzünk meg, rögtön a választás után visszazemelte, sőt magasabbra emelte az áfakulcsot, mint a választás előtt, tehát még egy évet sem ért meg szavatosságilag ez az áfapolitika, ami egy gigászi átverés volt, ezt egyébként az őszödi beszédben külön elmondta. Tehát amikor önök csökkentették az áfát, az nem a vásárlóknál jelent meg, hanem a kereskedőknél. És miután Magyarországon nincsen árhatóság, mert csak régen volt árhivatal, az a helyzet, hogy az árhivatal létét a Mesterházy Attila vezette áfakommandó, amit fiatal baloldali politikusok akartak megcsinálni, hogy járják a kiskereskedelmi boltokat, és megnézik, hogy az áfacsökkentés az árakban jelentkezett-e - megjegyzem: és ha nem jelentkezett, akkor mi van? Akkor azt mondják a boltosnak, hogy tessék megemelni az árát valaminek? A cukornak? Vagy a tejnek? Mert a boltos azt mondja, hogy tessenek kimenni, az én boltom, szabad áralakítás van, mit szólnak ebbe bele mindenfajta politikusok. És egyébként igazuk van, az egy másik rendszer, amikor az árhatóság ilyen értelemben tudta ellenőrizni az árakat.

Tehát ez az állandó áfacsökkentési követelés, ezt bebizonyította a magyar tapasztalat, nem jelenik meg kedvezményként azoknál, akiknek szánjuk, tehát ez egy rossz támogatási forma, ezért nem támogatjuk soha. Egyébként az összádozást tekintve pedig, ha megnézik, akkor Magyarország következetesen, 2010 óta következetesen csökkenti az általános adószintet.

Hogyha az összeset nézzük, az az elvonás, amit az állam alkalmaz az adófizetőknél, legyen ez járulék, illeték, szja, áfa, mindent megnézzük, akkor az a helyzet, hogy Magyarországon a jövedelemkoncentráció, vagyis a jövedelemcentralizáció, amit az állam megvalósít, az egyre alacsonyabb, és ennek én örülök. Azért örülök, számos más ok mellett, hogy nem a baloldal kormányoz, mert én nem szeretem azt, amikor az állam egyre növekvő adóelvonást és jövedelemcentralizációt alkalmaz, és most, amikor válság van, akkor is továbbmegyünk, egyszerűen mondjuk, az adócsökkentés útján. Ez a 18 százalék ebben az értelemben ennek is a része.

Én éppen ezért, bár azt mondták a baloldali képviselők, ami bizonyos értelemben mégiscsak abszurdítás, hogy részben nem tudják támogatni ezt a javaslatot, én azért reménykedem, hátha néhányuk mégis támogatja.

(13.40)

Csak egy egészen óvatos megjegyzést szeretnék még tenni, illetve kettőt. Az egyik a trendforduló a családpolitikában. Persze, ez egy nagyon összetett és tényleg hosszú vitát igénylő kérdés, de baloldali képviselőtársaim a trendfordulót hiányolták. Kérem, ne türelmetlenkedjenek, hiszen épp arról akarok beszélni, hogy nagyobb figyelemmel olvassák a demográfiai adatokat, mert van trendforduló. Az általános termékenységi ráta egy bonyolult szintetikus mutató. Most nem szeretnék belemenni abba, hogy hogy számolják ki, de ezt általában egy nagyon fontos, a népesedés szempontjából nagyon fontos szintetikus mutatónak értelmezik, és magyarra fordítva nagyon egyszerűen azt lehetne mondani, hogy az egy nőre jutó megszült gyermekek száma. Ez 2010-ben 1,23 volt, ma 1,52. 2010-ig folyamatosan csökkent ez a mutató, ma ez a mutató egy picit emelkedik. Abban az értelemben is van trendforduló - majd nézzenek utána matematikai értelemben -, hogy inflexiós pont van a demográfiai görbében, mert korábban gyorsuló ütemben csökkent a magyar népesség, s bár most is csökken a népesség, csak most lassuló ütemben. Ez is egy trendforduló matematikai értelemben, inflexiós pontnak hívják.

Egyébként még mindig nem mondhatjuk azt, hogy dőlünk hátra, mindent megtettünk, mert még rengeteg teendő van előttünk. Arról az apróságról már nem is beszélve, hogy a népesedési adatokban sem egyszerű a helyzet, és egy picit az almát a körtével hasonlítjuk össze, mert nem tehet róla a Fidesz-kormányzat, hogy a Ratkó-korszak hogy nézett ki. Vagy a Ratkó-korszak is a mi politikai bűnünk? Mert a Ratkó-korszak demográfiai hatása azt okozza, hogy most lényegesen kevesebb a szülőkorban lévő nők száma, mint a korábbi időszakban volt, és ezt a trendszámításoknál muszáj figyelembe venni, persze nem akkor, amikor baloldali képviselőket hallgatunk a magyar parlamentben politikai vitában, mert ők ettől el szoktak tekinteni, de ezt akkor is figyelni kell.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tudom, hogy ez a javaslat egy kicsi lépés. Nem gondolom azt, hogy bármit is

megváltottunk. Nem gondolom azt, hogy ennek a javaslatnak az elfogadásától drámai módon azonnal megváltozik a népesedés, a jövedelempolitika, a családok anyagi helyzete, meg nem tudom, micsoda. Nem is ilyen igénnyel terjesztettem elő. Szeretnénk egy úton végigmenni, szeretnénk, ha a családi kapcsolatokból az állam kivonulna, szeretnénk, hogy ha egy picivel is, de mégiscsak 3,5 milliárd forinttal több maradna a magyar családok zsebében, mint korábban. Szeretnénk könnyíteni az emberek életén. Ha sok ilyen apróságot csinálunk, akkor, higgyék el, hogy az eredménye is meg fog változni. Csak baloldali képviselőtársaim, nagy tisztelettel, úgy csinálnak, mint az az egyszerű ember, aki amikor építik a házat és egyenként teszik rá a téglát, minden téglánál megjegyzi, hogy na jó, de hát ez az egy téglá semmiség. Nem, nagyon-nagyon sok téglát kell még abba a házba beépítenünk, amit Magyarországnak hívunk, hogy a magyar emberek általános életkörülménye - szegény, közepesen gazdag, gazdag - általában javuljon, és mindenki egy picit jobban érezze magát Magyarországon, még ellenzéki képviselőtársaim is. Ez egy kicsi téglá, segítsenek abban, hogy ezt a falba berakjuk.

Egy „igen” gombot kell nyomni, és a testvérek ezentúl ingyen, illetékmentesen örökölhettek egymástól és ajándékozhatnak egymásnak. Ez egy kicsi segítség nekik, senkinek nem válik ez a hátrányára. Ebben támogassanak, amennyiben tudnak! Ha nem támogatnak, remélem, hogy a kormánypárti frakciók akkor is meg fogják szavazni, s akkor el tudjuk mondani majd a kampányban, hogy a baloldal azt akarta, hogy ha a testvéredtől kapsz valamit, akkor abból 18 százalékot mindenképpen fizess be az államnak, mert ők ezt így látják jónak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10735. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Elsőnek megadom a szót Banai Péter Benő államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Az időkeret 30 perc. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Még nem múlt el a járvány okozta veszélyhelyzet, de mindannyian abban bízunk, hogy mihamarabb véget ér. A járványügyi készültséget azonban továbbra is fenn kell tartani. Az önök előtt lévő törvényjavaslat azt a célt szolgálja, hogy az ideai költségvetésben a járvány elleni védekezéshez és a gazdaságvédelemhez a pénzügyi források a veszélyhelyzet lezárása után is rendelkezésre álljanak.

Véleményem szerint nehezen vitatható, hogy az elmúlt hónapokban a kormány a legfontosabb feladatot, az emberek életének és egészségének védelmét jól oldotta meg, ahogyan az is, hogy azonnal léptünk a járvány gazdasági hatásainak enyhítése érdekében. A rögtön megoldandó feladatok egyértelműek voltak: biztosítani kellett, hogy az egészségügyben rendelkezésre álljanak a védekezéshez szükséges források, segítséget kellett nyújtani azoknak az embereknek, akik nehéz helyzetbe kerültek, és támogatni kellett a leginkább érintett szektorokban működő vállalkozásokat a munkahelyek megőrzésében.

A gazdasági kihívásokra válaszul minden idők legjelentősebb gazdaságvédelmi programját indítottuk el. Az intézkedések léptéke megközelíti a GDP 20 százalékát. A több mint 9200 milliárd forint összértékű gazdaságvédelmi akcióterv segítséget nyújt a nehéz helyzetbe került magyar embereknek, vállalkozásoknak a munkahelyek megőrzésében és új munkahelyek teremtésében. A veszélyhelyzet ideje alatt kormányrendeletek tették lehetővé, hogy a járványügyi és gazdaságvédelmi intézkedésekre, így például a megnövekedett egészségügyi, rendvédelmi, honvédelmi többletfeladatokra a szükséges forrást a lehető leggyorsabban biztosítsuk.

Tekintettel arra, hogy várhatóan a nyár elején a veszélyhelyzet megszűnik, az ez idő alatt a 2020. évi költségvetési törvényt érintően meghozott kormányrendeletek hatályukat veszítik. Ezért most az Országgyűlés elé terjesztettük a 2020. évi költségvetési törvény módosítását, amely biztosítja, hogy azok a rendelkezések fennmaradjanak, amelyek fenntartása továbbra is indokolt. A költségvetési törvény módosítása során is fontosnak tartom kiemelni, az egészségügyi és gazdaság újraindítását szolgáló intézkedések gyors és hatékony meghozatalában komoly szerepe van annak, hogy a költségvetés évek óta stabil lábakon áll. Ennek köszönhető, hogy azonnal több száz milliárdos nagyságrendben tudtuk a szükséges pénzügyi forrásokat átrendezéssel biztosítani. A következetes gazdaságpolitika eredményeként az idei év elején stabil államháztartás mellett erős fundamentumok és jóval az uniós átlag feletti dinamikus növekedés jellemezték Magyarországot. A koronavírus-járvány azonban világszerte átrajzolta a 2020-as esztendő társadalmi, gazdasági folyamatait, így hazánk kedvező kilátásait is felülírta.

Tisztelt Ház! A 2020-as költségvetési törvény módosítására benyújtott javaslatunk többek között deklarálja az emberek védelme és a járványügyi védekezés, valamint a gazdaság újraindítása érdekében szükséges hazai, illetve esetleges uniós források és kiadások elszámolására szolgáló fejezetek létrehozását és azok előirányzott felhasználási szabályait. A járvány elleni védekezési alap rendelkezései biztosítják, hogy a járvány elleni védekezésnek továbbra se legyen pénzügyi akadálya. A Gazdaságvédelmi Alapot érintő javaslat, amelynek fontos része a Nemzeti Foglalkoztatási Alap, garantálja a munkahelymegtartási és -teremtési programok folytatását, a kiemelt ágazati programok fenntartását, a vállalkozások finanszíro-

zásának elősegítését, valamint a családok és nyugdíjasok védelmét. Az Európai Unióból érkező, járvány elleni támogatások alapjára vonatkozó szabályozás pedig megteremti a lehetőségét az Unióból esetlegesen érkező új támogatások fogadásának és felhasználásának.

A törvényjavaslat rendelkezései megkönnyítik a hazai vállalkozások forráshoz jutását. A gazdaságvédelmi akcióterv részeként a járványhelyzet hatásainak ellensúlyozására kedvező feltételek melletti hitelgarancia-programok indultak, amelyek keretében 85 százalékról 90 százalékra emelkedő állami viszontgarancia mellett lesz lehetőségük a vállalkozásoknak forrásbevonásra, akár a Garantiqa Hitelgarancia Zrt., akár az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány krízisprogramjai révén.

(13.50)

A törvényjavaslat elfogadásával a veszélyhelyzet után is fennmarad mind az állami viszontgarancia megnövelt mértéke, mind az állami háttérrel vállalható intézményi kezesség magasabb állományának lehetősége.

A törvényjavaslat tervezete rögzíti továbbá a 2020. évi kafetériajuttatási keret maximumának megemelését 400 ezer forintra a költségvetési szervek által foglalkoztatottak esetében.

A járvány elleni védekezés az egész ország közös ügye, mindenkinek ki kell venni a részét belőle. A közös teherviselés elvének megfelelően az önkormányzatoknak a járvány elleni védekezési alapba kell befizetniük a gépjárműadó központi költségvetésbe átirányított részét. Az intézkedés az ország valamennyi önkormányzatát érintette, de a forrásátcsoportosításakor kiemelt szempont volt, hogy az egész országot, így az egyes települések lakosait és vállalkozásait érintő járványügyi helyzet súlyához képest méltányolható összeget rendezzünk át. A benyújtott javaslat e közös teherviselés törvényi feltételeit teremti meg a veszélyhelyzet lezárását követő időszakokra.

A közös erőfeszítések mellett a kormány kitüntetett figyelmet fordított a veszélyhelyzeti időszakban a kötelező önkormányzati feladatok ellátásának biztonságára, ezért számos könnyítő feltétel jelent meg kormányrendeleti szinten, ami segítette az önkormányzatokat. Így helyben rugalmasabban gondoskodhattak a szociális szolgáltatásokról, a bölcsődei, óvodai nevelési és a gyermekétkeztetési feladatokról. Ehhez a központi költségvetés folyamatosan biztosította, biztosítja a szükséges forrásokat.

A javaslat szerint augusztus végéig a beíratott gyermekek száma alapján igénybe vehetőek a bölcsődei ellátások után járó támogatások, így az esetleges nagyobb hiányzások sem okoznak ellátási nehézséget a fenntartók számára. A törvénymódosítás tervezete biztosítja továbbá, hogy az önkormányzatok az illetékességi területükön bevallott, de meg nem fizetett idegenforgalmi adó összegével megegyező összegű, vissza nem térítendő támogatást igényelhetnek.

A benyújtott törvénymódosítási javaslat számszaki mellékletet nem érint, így a törvény főösszegeit

sem, kizárólag normaszöveg-változásokat tartalmaz. Szeretném kiemelni, hogy a törvényjavaslat indokolásában ugyanakkor a kormány részletesen számot ad arról, hogy annak benyújtásáig a járvány elleni védekezés és a gazdaságvédelem milyen költségvetési keretek között került végrehajtásra, és tartalmazza a meghozott intézkedések éves hatását is. Ez alapján május végéig járványügyi védekezésre több mint 600 milliárd forint kiadás merült fel. Ezen túl a járvány elleni védekezési alaphoz az egészségügyi dolgozók 500 ezer forintos egyszeri juttatásban fognak részesülni.

A Gazdaságvédelmi Alapba több mint 1300 milliárd forintot csoportosítottunk át, ezek terhére folyamatos a gazdaságvédelmi intézkedésekre fordított források kifizetése.

A hazai költségvetés átrendezésén túl az európai uniós programok céljait is áttekintettük, és a gazdaságvédelmet, a munkahelyek védelmét és az új munkahelyek teremtését már rövid távon is leginkább szolgáló célokra a meglévő forrásokból mintegy 400 milliárd forintot különítettünk el. Továbbá a meghozott adó- és családtügyi intézkedések több mint 360 milliárd forint adókönyvitést jelentenek a magyar családok és a vállalkozások számára.

Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus-járvány az egész világ gazdaságra jelentős hatást gyakorol. Ez alól értelemszerűen Magyarország sem kivétel. Abban bízunk ugyanakkor, hogy az említett intézkedésekkel át tudjuk segíteni a vállalkozásokat a legnehezebb időszakokon, és a magyar gazdaság elmúlt években látott növekedési előnyét a következő években is meg tudjuk őrizni. Mindezek alapján kérem, hogy a 2020. évi költségvetési törvény módosítására tett javaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Izer Norbert tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Barcza Attila képviselő úr. Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

BARCZA ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Mindannyiunk számára ismert, hogy a Covid-19-fertőzés miatt a kormánynak az elmúlt pár hónapban a kihirdetett vészhelyzet idején számos olyan kormányrendeletet kellett alkotnia, amelyek az ez évi költségvetést érintik. A koronavírus elleni küzdelem első szakasza szerencsére - biztos vagyok abban, hogy ezzel mindannyian egyetértünk - sikeresen zárult, a járványügyi helyzet egyre javul, ezért indokoltá vált a vészhelyzet júniusi megszüntetése. Az erre irányuló javaslatot be is nyújtotta a kormány. Ebben az időszakban összesen három olyan rendeletet alkotott, amelyek a 2020-as költségvetést érintik. Ezek hatályukat fogják veszíteni a vészhelyzet megszűnésével. Ezért válik indokoltá a költségvetés módosítása, hiszen a cél, hogy ezek átvezetésre kerüljenek.

Fontos kiemelni, ahogy itt az expozéban már hallhattuk, hogy a benyújtott törvénymódosítás csak

normaszövegbeli változásokat tartalmaz, nem érint számszaki mellékletet és így a törvény fösszegeit sem, ezért a törvényjavaslatot nem kell elküldeni a Költségvetési Tanácsnak. Mindösszesen a pénzforgalmi hiány nő 171 milliárd forinttal. Ugyanakkor az uniós módszertan szerint remélhetőleg ez nem befolyásolja majd az egyenlegét, hiszen a két tranzakció, amik ezt okozzák, piaci műveletnek minősülnek. Az egyik az E.ON hazai földgázipari érdekeltségeinek megvásárlása, valamint a takarékszövetkezeti szektor megerősítése miatti tőkeemelés.

A törvényjavaslat számos intézkedést fogantat, de ezek közül csak néhányat szeretnék kiemelni. A legfontosabb talán a járvány elleni védekezés központi tartaléka előirányzat felhasználási szabályait tartalmazza. Eszerint a járvány elleni védekezés központi tartaléka címről az operatív törzs működési ideje alatt, annak javaslata alapján az államháztartásért felelős miniszter csoportosíthat át, és egyéb esetben a kiadási cím előirányzatának felhasználásáról a kormány tud dönteni.

A kormány a munkahelyek megtartása és a gazdaság újraindítása érdekében hívta életre a Gazdaságvédelmi Alapot, melynek fontos része lett a Nemzeti Foglalkoztatási Alap. A javaslat 3. §-a például ezt a címrendi változást követi le.

Szintén egy átvezetés, de igencsak szimbolikus jelentősége van, hogy Trianon 100. évfordulója alkalmából Csongrád megye neve Csongrád-Csanádra változik. A költségvetésben ezt a változást is szükséges átvezetni.

A gazdaságvédelmi akcióterv részeként a javaslat lehetővé teszi a vállalkozások forráshoz jutásának könnyítését. Ezt egyébként az Európai Bizottság is támogatja. Ahogy szintén az expozéban hallhattuk, például a Garantiqa Zrt. és az Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány is 90 százalékos állami viszontgarancia mellett vállalhat a jövőben kezességet.

Szintén a gazdaságvédelmi akcióterv keretében a koronavírus-járvány gazdasági hatásainak mérséklése érdekében hozott adózási könnyítés is átvezetésre kerül a korábbi rendeleti szintről.

A magyar turizmus és vendéglátás megsegítése érdekében a költségvetési szervek által foglalkoztatott éves kafeériaajuttatás maximális éves kerete 400 ezer forintra emelkedik.

A javaslat lehetőséget ad az önkormányzatoknak arra, hogy az illetékességi területükön bevallott, de meg nem fizetett idegenforgalmi adó összegével megegyező összegben vissza nem térítendő támogatást tudjanak igényelni.

Szeretném egyúttal kihangsúlyozni, hogy a 2020-ban bevezetett intézkedések gazdasági léptéke várhatóan 9235,3 milliárd forintra tehető, ami a GDP 19,6 százalékát teszi ki.

Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat minden tekintetben segíteni fogja a magyar gazdaságot, és remélhetőleg a fenti módosítások hozzá fognak ahhoz járulni, hogy a magyar gazdaság és az ország talpra állása minél hamarabb meg tudjon valósulni. Ezért kérem arra képviselőtársaimat, hogy támogassák a fenti indítványt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nehéz helyzetbe kerülök a Jobbik vezérszónokaként, hiszen nemcsak a levezető elnököt, de mind a két államtitkárt szakmailag nagyon-nagyon tisztetem, és szomorúnak tartom azt, hogy annyira méltatlan helyzetbe kerültek, hogy az előttünk fekvő csomagot egyfajta gazdaságvédelmi mázzal, sziruppal leöntve egy ilyen látványpektség életérzetével kell hogy eladják. Csak az a nagyon szomorú, hogy az előttünk fekvő csomag, a költségvetés-módosító csomag nem erről szól, képviselőtársaim.

Látom én, hogy a kormányzati boszorkánykonyhában kifőzték azt, hogy a gazdaságvédelmi és járványügyi védekezésből következő csomagot úgy kell előadni, úgy kell kommunikálni, mintha az a GDP 19-20 százalékának megfelelő csomag lenne, és ezt a mantrát próbálják nyilván a királyi tévé segítségével, a különböző kapcsolt kormányzati médiumok segítségével átvinni a közérdeklődés homlokterébe.

A probléma az, hogy ebből szinte egy árva szó sem igaz, nem csak a milliárdokra vonatkozó adatok. Tehát azt látjuk, hogy még ha el is fogadnánk, hogy egy 9200 milliárdot átcsoportosító csomagról van szó, ebből mintegy 4000 milliárdnak az égedta világon semmi, de semmi köze nincs sem a járványüghöz, sem az azt illető védekezéshez.

(14.00)

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Emeljünk ki rögtön egy példát! Itt ezermilliárdokkal dobálózik ez a kormány, nézzük meg, hogy ennek a magyar rögvalóságához mennyi köze van! Hitelmoratórium. Hiteltörlesztési moratóriumról beszélünk, és itt 3600 milliárd forintot jelöl meg a költségvetést közvetlenül nem érintő tételként a járványügyi védekezésre vonatkozó csomagban Magyarország Kormánya, aztán ez megjelenik itt, még ennek a mai vitának a retorikájában is; 3600 milliárdot tesznek képzeletben félre, miszerint majd ennyivel kevesebbet kell törleszteni. A helyzet az, hogy a magyar emberek igénybevételi hajlandósága nagyságrendileg 50 százalék környékén mozog - lehet vitatkozni plusz-mínusz egy-két százalékon -, tehát látszik, hogy ebből az összegből egy jó nagy, ezermilliárdnál nagyobb nagyságrend nem lesz igénybe véve ebben a formában, bár statisztikailag megjelenik a kormány járványügyi védekező csomagjában. (Banai Péter Benőnek:) Azért is hozták az államtitkár urat méltatlan helyzetbe, mert nem tudom, hogy kapott-e telefonhívást Tállai államtitkár úrtól, vagy kereste-e önt valamilyen formában - én reméltem, hogy igen -, mert Tállai államtitkár úr elmondta a parlamentben, itt, két méterre tőlem, hogy bizony 2000 milliárd forintot

terveznek ezzel a családoknál hagyni. Na most, ez soron a kormányzati kommunikációs tervekben 3600 milliárddal szerepel, miközben tudjuk, Tállai államtitkár úr elismeri, hogy ebből egy szó sem igaz. És majdnem ugyanez az igazság az összes gazdaságvédelminek nevezett kormányzati tétellel kapcsolatban.

*(Dr. Simicskó Istvánt a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Értem én az e mögött húzódó retorikai szándékot, hogy elő kell adni a világ legnagyobb gazdaságmentő csomagját, és elő kell adni, hogy ez egy hatékony, erős kormányzat, amely áll a vártán, és bátyaként védi egyébként Európát is és minden egyebet. A helyzet az, hogy bárcsak így lenne - én támogatnám a legjobban -, csak nem így van, és az előttünk fekvő módosítások egy jó részéről is elmondható, hogy egész egyszerűen nem azt a célt szolgálja, ami a kommunikációban megjelenik. Azt látom, hogy a hiteltörlesztési moratórium esete tökéletesen rávilágít arra, hogy száz- és ezermilliárdok megjelennek a kommunikációs térben, de a valóságban a magyar emberek számára ezek könnyítést nem hoznak, és ugyanezt látjuk, hogy az említett 9200 milliárdból 4000-nek tényleg semmi köze a járványügyi védekezéshez.

*(Dr. Varga Lászlót a jegyzői székben
dr. Lukács László György váltja fel.)*

Ugyanígy járunk a feltételezett uniós forrásokkal is. Van ennek a kormánynak egy számomra nagyon-nagyon szimpatikus kommunikációs panele, hozzám nagyon közel áll az a gondolat, hogy az amúgy is nagyon kitett magyar gazdaságot ne adósítsuk el a külföld felé még jobban, és ne tegyük még kiszolgáltatottabbá azt, amely amúgy is a világ tíz leginkább kitett gazdasága között sorolható fel, illetve szerepel. Erre mi történik? Orosz irányba gyakorlatilag meghitelt fogantatott Paks II. által ez a kormány, kínai meghitelt vesz fel a magyar emberek kontójára, és abból Budapest-Belgrád vasútvonalat kíván építeni, most pedig, ugye, éppen igénybe kíván venni egy európai uniós meghitelt, ami egyébként egy legitim vitaalap, államtitkár úr, tehát ha ez valóban magyar emberek munkahelyének a védelmét szolgálja, akkor azt mondom, hogy erről le kell folytatni a korrekt szakmai vitát, még nem mondtam azt, hogy én támogatom ezt, de ez egy legitim vita alapját képezheti; a Budapest-Belgrád kínai hitele álláspontom szerint nem, és szakmailag indokolhatatlan, nemcsak a 2400 évnél megterülés miatt, hanem egyéb okokból sem; nem látom azt a multiplikátorhatás-tömeget mögötte, amely által ez magyar emberek széles körének az érdekeit szolgálná.

Ugyanakkor azt is látom, hogy ezek a több irányból felvett hitelek, külföldi segítségnyújtások igénybevétele megjelenik nem csak a kormány gazdaságvédelmi csomagjaiban, de a költségvetést módosító retorikában is. Itt azt látjuk, hogy különböző intézményektől elvont százmilliárdokat Magyarország Kormánya, hogy azt a járványügyi védekezésre fordítsa,

majd rájött arra, hogy ugyanezekre a célokra tulajdonképpen elérhető uniós hitel vagy uniós forrás, vagy át lehet csoportosítani korábban már allokált vagy elosztott uniós forrásokat, és most ezeket igyekszik megjeleníteni úgy, mint a magyar kormány csodatéményét és a magyar kormány saját farzsebéből előhúzott forrását. Ha megnézzük azt, hogy a gazdaságvédelmi alap hogyan esett szét három darabra, akkor azt látjuk, hogy annak a második nagy blokkja tulajdonképpen az uniós források átcsoportosítása lenne, ahol a vállalati támogatások, a bértámogatások és a képzések gyakorlatilag mind-mind uniós háttérű finanszírozásává válnak a közeljövőben - ezekkel kapcsolatban korábban, ugye, ígéret volt, hogy magyar forrásból fogantatjuk azokat.

De ha így megvizsgáljuk ezeket a számokat, meg is értjük, hogy miért nem tett a munkahelyüket elvesztett magyarokért és a munkahelyek megőrzése érdekében Magyarország Kormánya másfél hónapig semmit. Miközben Európa tizenöt, még egyszer mondom: tizenöt országa már bejelentette a kieső munkabérek kipótlásának ilyen vagy olyan rendszerét - és legyünk korrektek szakmailag, államtitkár úr, a román megoldásban, más megoldásokban is láttam, hogy az apróbetűs részek oldalakat tesznek ki, tehát ott is megvoltak azok a potenciális kibúvólehetőségek, amelyek által sokan kiestek az igénybe vevők köréből, de legalább volt elképzelés -, Magyarország mit csinált? Várakozott, nem jelentett be semmit. Tizenhatodikként vagy tizenhetedikként jött egy olyan csomag, amely szakmai becslések szerint a kieső munkabérek mintegy 10-20 százalékát lenne képes kipótolni, és látjuk az eredményt is: jelen pillanatban többen veszítették el az állásukat, és nem részesülnek érdemi segítségben, mint ahány ember munkahelyének a megőrzését ez a kormányzati csomag átmenetileg, de biztosítani képes. És közben látunk egy szociális katasztrófát is, miszerint a munkanélküliek nagyságrendileg fele a kormány szűkítő feltételei miatt semmilyen pénzügyi ellátásra nem jogosult, még három hónapig sem, semmilyen támogatást nem tud igénybe venni.

Látjuk, hogy nagyjából százezres nagyságrendű munkahely az, amelynek a megtartása érdekében bérkipótló támogatást vesznek fel cégek, munkaadók. De azt is látjuk, hogy volt itt egy jobbikos csomag, a magyar munkahelyvédelmi alap csomagja, amely a kieső bérek 80 százalékát szavatolta volna azoknál is, ahol veszélyben van a munkahely - és helyes a kormányzati szándék is, hogy meg kell ezeket tartani, egyetértek -, de azoknál is, akik már elvesztették a munkahelyüket, hiszen jelen pillanatban százezrek vannak az út szélén akár egy későbbi kilakoltatástól rettegetve, akár frissen elvesztett munkahellyel és új találásának a minimális esélyével. Látom én, hogy a kormányzati boszorkánykonyhában a „GDP 19-20 százaléká” egy ilyen vastag filctollal kiemelt panel lett, hogy ezt sokszor el kell mondani, mert ez a magyar emberek számára azt sugározza, hogy itt mekkora biztonság van, és hogy áll a vártán a kormány, és senkit nem hagy az út szélén, el is mondja egyébként a miniszterelnök úr - ha komolyan így gondolná, én nagyon-nagyon támogatnám -, hogy

egyetlen magyar sincs egyedül. Ez egy gyönyörű szép gondolat lehetne, de ezt tartalommal kell megtölteni, Trianon 100. évében pedig pláne meg kellene.

Azt látjuk, hogy vannak egyéb apró trükkök, van, mondjuk, egy 160 milliárdos trükk, államtitkár úr. Kérdezem én, hogy beszélgettünk mi már itt a szocho esetleges csökkentéséről - ugye, hogy beszélgettünk? Négy-öt költségvetési vitában körülbelül. A szocho 2 százalékos csökkentését mikor tetszettek elhatározni? Egy éve benne van a költségvetésben, kérem szépen! Járvány vagy vírusból fakadó veszélyhelyzet van egy éve? Nincs egy éve, képviselőtársaim. Akkor hogy a viharba kerül bele az egy éve soron szerepeltetett szochocsökkentés a járványügyi védekezésről szóló gazdaságvédelmi vagy akármilyen csomagnak az összegkeretébe? Micsoda szemfényvesztés ez, kérem szépen?! 160 milliárd forint. Több mint egy éve - helyesen - elhatározták, támogatom, tehát ne-hogy azt higgyék, hogy a kákán is csomót keresünk, nem - de milyen alapon rakják bele ezt egy mostani gazdaságvédelminek nevezett csomag tételeibe?

Ha így összeadjuk - hitelörlesztési moratórium, kiesik 1600 milliárd; szochocsökkentés, kiesik 160 milliárd; uniós források, kiesik 300 milliárd -, ott tartunk, hogy mi marad az önök gazdaságvédelmi csomagjából? És beleteszik ebbe a témakörbe a Budapest-Belgrád vasútvonalat meg az úrkutatósi tevékenység támogatását? Hát, kérem szépen, mi köze ennek a járványügyi védekezéshez? Úrkutatás?! Mi történik velünk a magyar parlamentben, hogy már nem lehet egy őszinte szakmai vitát folytatni olyan kérdésekről, amelyek magyar emberek életét vitális módon befolyásolják hosszú időre vonatkozó módon?

Ez a javaslat tehát az indoklásával együtt cinikus, mert nem vagy csak részben szól arról, amiről beszélt, és azt tartom nagyon szomorúnak, hogy bár retorikailag én nagyon sok kormányzati kommunikációs panelt a magaménak érzek, és tudnék támogatni - például azt is, hogy ne legyünk kiszolgáltatottak külföldi megahitelek tekintetében, én sem néztem jó szemmel a korábbi IMF-hitelt, és soha nem csináltam titkot abból, hogy bizony komoly kritikáim vannak a 2010 előtti korszakot illetően -, de azt látom, hogy nem tetszettek gazdaságilag rendszert váltani.

Önkormányzati adósságállomány? 1300 milliárdot konszolidáltak ebből, helyesen, egy új rendszert akartak nyitni. Mennyi most az önkormányzatok által 2010 óta felvett hitel összege? 1250 és 1300 milliárd között van. Ugyanannyira adósodtak el önök alatt (*Csárdi Antal: Négy év alatt!*) az önkormányzatok, mint amennyit konszolidálni tetszettek, és itt négyéves összegekről beszélhetünk, nem az egész tíz évről, tehát még szűkebb perspektívával szemlélhetjük mindezt, de azt látjuk, hogy nem sikerült rendszert váltani.

Államtitkár úr, amikor ön kivívta az én szakmai tiszteletemet 2010 környékén a költségvetési vitákban, mennyi volt az államadósság pusztán kamatterhe? 1200-1250 milliárdos nagyságrendről beszélünk. Mekkora most? Ezermilliárdos nagyságrend.

Értem én, hogy nemcsak a nominális értékeket kell összehasonlítani, lehet, hogy ha ezekkel befolcol a kormány, mert nem sikerül csökkenteni érdemben,

akkor lehet GDP-arányosan is nézni, és így kétségkívül kedvezőbb a képlet. De a nagyságrend, államtitkár úr, ugyanaz!

(14.10)

És csak hogy a látletemből kihozzam azt, amit üzenetként ki szeretnék hozni: ennek az évente kifizetett brutális kamatterhe egyszeri, egy évre eső részének az egyötödéből egy országos bérlakásépítési programot el lehetett volna indítani, nekünk itt, közösen, és ezen összeg egyötödéből, mondjuk, az összes kilakoltatott vagy devizahitel-károsult helyzetét rendezni lehetett volna egyszer és mindenkorra.

Azon elemzések körében, amelyek arról szólnak, hogy hogyan védi a gazdaságot Magyarország Kormánya, azért a bevételi oldalt is meg szokták említeni. És záró gondolatként ezzel kapcsolatos felháborodásomat szeretném kifejezni. És államtitkár úr, ön egy komoly szakmai ember, remélem, hogy lesz álláspontja azt illetően, hogy miért nincs közteherviselés a bevételi oldalon. Tehát amikor keresünk forrásokat arra, hogy védekezést fogantossunk, akkor hogy lehet az, hogy a kiskereskedelmi különadót, jó, jellemzően azért magyar cégek is fizetik - ha ügyesen diverzifikálják a portfóliót, egy része elkerülhető, a nagy része nem, vitaképes. A politikai pártok 50 százalékkal szállnak be: állunk elébe, bár látjuk mögötte a politikai szándékokat is. De a bank- és multiszektornál hova tetszettek figyelni?

Nézzük meg a bankokra kivetett állítólagos különadót! Ne nevezzük, kérem szépen, különadónak, mert ez egy hazugság! Ez a bankokra kivetett összeg öt év alatt leírható a befizetendő adóból. És mi történtek mindemellett? Magyar nemzeti bankos praktikák során elérhetővé tesznek egy nagyobb keretet MNB-háttérrel, és ott is egy bizonyos marzsot a bankok le tudnak hívni, tehát gyakorlatilag 40 milliárd forintos támogatásban részesülnek ugyanebben az időszakban. Ahelyett, hogy ezt a nagyságrendet befizetnék, nem fizetik be, leírhatják az adóból, és még támogatást is kapnak ebbéli tevékenységükben. Hát hol van itt a közteherviselés?

Nem akarom nagyon elvinni az általános vita kereteit, kihasználva ezt afelé, hogy mondjuk, a járványügyi vagy a válsághelyzet felszámolásáról szóló törvényjavaslat milyen hatással jár a hitelkárosultakra nézve, de azt látom, hogy ami előttünk fekszik költségvetést módosító csomagként, nem tisztázza azt, hogy hogyan szabotálta el Magyarország Kormánya a járványügyi védekezés gazdasági csomagját; hogyan rakott bele olyan tételeket, amelyek egyáltalán nem illelenek ide - Budapest-Belgrád és úrkutatás -; hogyan vont be uniós forrásokat, és mit csinált azokkal a hazai forrásokkal, amikből ezt eredetileg ki szeretne volna fizetni. És azt sem látjuk, hogy a hitelörlesztési moratórium összegkerete kapcsán, mondjuk, a kormány felső vezetői beszélésnek egymással, és megállapodnának abban, hogy legalább a kommunikáció terében milyen összeget használjanak, mondjanak, miközben látszik az igénybevevők számából az, hogy bizony ez a plakátokon és a különböző kormányzati

hirdetéseiben szerepeltetett összeg nem lesz felhasználva, nem lesz tehát ekkora a kormányzati csomag, viszont ha van rendelkezésre álló forrás, azt sokkal értelmesebb célokra fel lehetne használni.

Én magam tehát minden értelmes elképzelésben támogatom ezt a kormányt, de erre pusztán az őszinte kommunikáció talaján vagyok hajlandó. Ebből a csomagból, és főleg a körítésből, a retorikából pedig süt az őszinteség hiánya. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, államtitkár urat, és megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A '20. évi költségvetést kell és akarjuk módosítani, de mielőtt ennek részleteire rámutatnék, vissza kell térnünk a veszélyhelyzet kialakulása kapcsán az Országgyűlésben kialakult vitára.

Akkor, amikor a kormány veszélyhelyzetet hirdetett, mindannyian tisztában voltunk azzal, hogy egyrészt ez a jog az alkotmány, az Alaptörvény értelmében a kormányt illeti meg. Nem azért teszi, mert nincs más dolga - mert kényszerek viszik rá, hogy ezt a veszélyhelyzetet kihirdesse, hogy az alkotmány különleges jogrendjét alkalmazza; olyan intézkedésekre mutasson rá az Alaptörvény értelmében, amire, amióta az Alaptörvényt megalkottuk, senki sem gondolt, hogy egyszer lesz egy ilyen helyzet, ami rákényszerít minket arra, hogy alkalmazzuk ezeket a rendelkezéseket. Akkor az önök kormányzattal szembeni kommunikációja itt a parlamentben igazán csak arra terjedt ki, hogy vége van a jogállamnak. A koronavírus elleni törvényt elkeresztelték felhatalmazási törvénynek, mert nagyon ízlésesen rá akartak mutatni arra, hogy ami most itt Magyarországon készül, az a hitleri világ 1933. évi eseményeit vetíti elő; a parlament nem fog ülésezni, mint ahogy a német parlament sem ülésezett 12 éven keresztül, hiszen ott csak kétszer ülésezett ennyi idő alatt a német parlament, akkor is csak azért ülésezett, mert a Hitlernek adott felhatalmazást mindig továbbtolta a parlament. Tehát ezt a víziót vázolták fel, hogy na, jön Magyarországon is ez az állapot, elindították azt a nemzetközi támadást Magyarország ellen, ami nyilvánvalóan az Európai Unió különböző intézményeiben csúcsosodott ki, és a magyar választóknak is igyekeztek bemutatni a világvégét.

A koronavírus elleni törvénynél, amiről itt sokat vitáztunk, ott azt képviselték, hogy mi valamifajta fix határidőhöz kössük a kormányzat mozgási lehetőségeit. Mi azt mondtuk, hogy nincs értelme azt mondani, hogy az alkotmányos felhatalmazást, ami 15 nap, eddig él egy kormány intézkedése veszélyhelyzetben, 1 hónapra hosszabbítsuk meg, 2-re, 3-ra, 90-re. Önök abban is partnerek lettek volna - csak hogy valamelyest igazuk legyen egy fix határidőt illetően -, hogy rögzítsük az év végét. Mi azt mondtuk, hogy

egyik sem észszerű, nem látunk, nem látnak sem önök, nem látunk mi sem a jövőbe, ezért egy ilyenfajta rögzített fix határidőt nem érdemes adni a koronavírus-törvénynek, hanem azt kell kimondanunk ebben a törvényben, hogy az alkotmányban meghatározott kormányzati intézkedések, amelyek 15 napig élnek, éljenek addig, most már törvényi felhatalmazással, amíg a veszélyhelyzet tart. Önök voltak legjobban meglepve meggyőződésem szerint, amikor a miniszterelnök egy belgrádi látogatása során felvillantotta azt a lehetőséget, hogy ő már a járványhelyzet sikeres kezelése kapcsán látja azt az időpontot, amikor a magyar parlamenthez tud fordulni, hogy a kormány és a magyar parlament együtt ezt a veszélyhelyzetet, ha úgy tetszik, befejezettek nyilvánítsa.

Miért kell a magyar parlamenthez fordulnia? És ez már a beterjesztett törvényjavaslatnak gyakorlatilag a lényege. Mert ugyan a veszélyhelyzet végének megjelölése az az Alaptörvény értelmében továbbra is a kormány hatásköre, a kormány fogja kimondani, hogy június közepe felé valamelyik napon vége jogi értelemben a veszélyhelyzetnek, de a kormány azt is tudja, hogy a veszélyhelyzetben meghozott rendelkezései némelyikének tovább kell élnie a veszélyhelyzet után, hiszen az Alaptörvényből az is következik, hogy azok az intézkedések, amiket a kormány meghozott, és a koronavírus-törvény adta felhatalmazással a parlament is kimondta, ezek a jogszabályok, ezek a kormányrendeletek, ezek az elképzelések csak a veszélyhelyzet idejének végéig élnek.

Nekünk most az a dolgunk a költségvetés módosítása során, hogy azokat a pénzügyi karakterű döntéseket - három ilyen kormányrendeletet hozott a kormány -, azoknak bizonyos pontjait most már törvényi felhatalmazással, a 2020. évi költségvetési törvény módosításával, ha úgy tetszik, továbbra is életben tartjuk. Erről szól ez a törvény.

Igen, mi azt mondtuk, hogy összességében amit itt a kormány erőforrásként megmozgat, és ezeknek csak egy része hazai költségvetési forrás, de ez összességében több mint 9000 milliárd forint, és ez a GDP 19 százalékánál is valamivel több, tehát ez ilyen szempontból a magyar gazdaságtörténet legnagyobb átcsoportosítása, amire mi most itt kísérletet teszünk, aminek egy része a járvány elleni védekezést szolgálja. Erre az államtitkár úr bölcsen azt mondta, hogy azokat az intézkedéseket, amit azonnal tenni kellett, viszonylag nagy bölcsen be lehetett rajzolni, hogy mit kell tenni: védekezni kellett. Meg kellett teremteni annak a feltételeit, hogy minél kevesebb ember haljon meg Magyarországon a járványban. Az egészségügyet erre a teljesen váratlan helyzetre fel kellett készíteni. Ezeket értette nagy valószínűséggel az államtitkár úr az alatt, hogy viszonylag könnyű volt berajzolni azt a kört, amit azonnal meg kell csinálni.

(14.20)

Hogy hogyan éljük túl gazdaságilag a járványt, és milyen pályát rajzoljunk meg a magyar gazdaságnak, én tudom, meggyőződésem, hogy egy nehezebb kérdés ezeknek a jó körülhatárolása.

Ami nekem biztatást jelent, hogy tudom, hogy ez a kormány egy hasonlóan nehéz helyzetet, bár tartok tőle, hogy ez most egy még nehezebb helyzet, de egy hasonlóan nehéz helyzetet az önök hagyatéka kapcsán jól kezelte. A 2008-as gazdasági válságot az Orbán-kormány 2010-től kezdve egészen más módon kezelte, mint ahogy azt önök gondolták kezelni, és egészen más módon, ahogy azt a nagy nemzetközi intézmények, az IMF és a többiek akkor elképzelték. A válság kezelése kapcsán elmondhatjuk azt, hogy ezt az Orbán-kormány sikeresen tette. A kutya nem hitt abban, hogy majd a kormány tud egymillió munkahelyet létrehozni, átmenetileg közmunkákkal és -foglalkoztatással, és ezekből előbb-utóbb piaci munkahely lesz.

De mi volt a gondolkodásunk lényege? Megszakítani azt az állapotot, amit korábban ismert az ország, hogy az embereket, akiknek nincs munkahelyük, segíezzük valamilyen módon, ott tartjuk őket, ahol vannak, de hosszú távú gondolkodása nem volt az addigi kormánynak. Ez a kormány azt mondta, hogy munkára kell építeni a jövőt, és szakítani kell azzal a gyakorlattal, hogy ha baj van - és ebben az országban számtalanszor volt költségvetési baj az önök időszakában -, akkor mindig oda megyünk pénzért, ahol pénz van. A világban mindig van pénz, nemcsak pénzbőség időszakában, hanem máskor is. Mindig meg lehet találni azokat a helyeket, akik egy bajban lévő országnak pénzt tudnának adni. Most is felvetődnek ezek a nagyszerű gondolatok, hogy különböző technikákkal vegyenek fel hitelt az államok, ráadásul olyan abszurd módon, hogy még azt is felvetik, hogy a tőkét az életben visszaadni nem kell, de ameddig gondolkodni lehet, az utánunk következő generációk kamatokat mindig fizetnek.

Nyilvánvalóan mi nem gondolkodunk egy ilyen pályában, mert sikeresen oldottuk meg az önök által hátrahagyott válságot más eszközökkel. Ez a gondolkodás újra ezt képviseli. Azt mondjuk, hogy a válságkezelés igazi módja az, hogy nem hitelekhez nyúlunk, mert ez nem vezet eredményre, hanem foglalkoztatás legyen, és a foglalkoztatáson keresztül a vásárlóerő fenntartásával kell kezelni ezt a válságot. Erre tesz kísérletet az Orbán-kormány mostani gondolkodása, és ez a beterjesztett átcsoportosítás is, azt gondolom, ezt tükrözi.

Nekem tetszik az, hogy a jobbikos vezérszónok egyébként következetesen az államtitkár úr szakmaiságát számtalanszor megdicséri ilyen vitákban. Meggyőződésem, hogy ennek a törvénynek a kapcsán most sincs oka az Orbán-kormányról és így az államtitkárról másként gondolkodni. Ha az Orbán-kormány tevékenységének van sikeressége, legalábbis a választók ezt most már harmadszor kétharmaddal visszaigazolták, minden sikeresség a költségvetési stabilitásunkon alapul. Önök azért voltak sikertelenek, amikor kormányoztak, mert költségvetésben való gondolkodásuk nem volt. Ott csak tűzoltás volt, kapkodás volt, át nem gondolt intézkedések voltak. Ha egy ország kormányának nincs költségvetési fundamentuma, erős gazdasági elképzelése, akkor sok mindent el lehet képzelni a családpolitikában és minden másban, de abból soha semmi nem lesz.

Az államtitkár úrnak volt egy mondata az exorzéjában, erre én ráerősíték. Azért tudtunk azonnal hathatós intézkedéseket hozni a válságkezelés során, mert volt egy stabil költségvetésünk. Ugyanis ha az nem lett volna, ha nem lettek volna költségvetési tartalékok, ha nem állt volna stabil lábakon a magyar gazdaság és ezért a költségvetési gazdaság is, akkor a válságkezelés kapcsán tényleg nem lett volna semmilyen más eszközünk: aránytalan megszorítás minden területen, vagy mentünk volna azokhoz, akik egy ilyen helyzetben is pénzt adnak nekünk. Mi erre nem kényserültünk rá, hanem a költségvetésen belül megtaláltuk azokat a forrásokat, amelyek átcsoportosításával meg lehetett hozni azonnali intézkedéseket. Önök ezt keveslik, és azt mondják, hogy kevés a magyar költségvetési forrás, amihez azonnal hozzányúlunk. Nekünk az is fontos, hogy a költségvetés stabil állapota egy válsághelyzetben se boruljon fel. Azt a költségvetési gondolkodást, amit képviseltünk, még egy válságban sem adjuk fel. Tehát ez érték, azt gondolom, hogy erre képesek vagyunk, és ez nem kell hogy kritika tárgya legyen. Azok a forráslehetőségek, amelyeket cégeknek felkínálunk a Nemzeti Bankon keresztül, különböző hitelezési lehetőségeken keresztül, azt is a magyar gazdaság teremti elő. Azt is a magyar gazdaság teremti elő, hogyha ennek nincsenek is azonnal költségvetésen belüli kihatásai.

Fontos az, hogy itt létrejönnek olyan alapok, amelyek felülről nyitottak. Ezt végig hangsúlyoztuk. Nyilvánvalóan bármilyen járványhelyzet alakulna ki az ősz folyamán, akkor is ez a költségvetés garancia arra, hogy a válság, az egészségügyi válság elhárításának nem lesz anyagi hiánya, mert a költségvetés ehhez minden forrást biztosít és biztosítani fog. Áttekinthető a szerkezete ennek, ezért nem megyek bele a részletekbe, mert én ezt egy okos megoldásnak tartom, hogy a kormány az általános indoklás mellékletében táblázatba szedve is bemutatta ezeket a költségvetési és költségvetésen kívüli forrásokat, amelyek végül is a válságkezelést érintik, amire azt mondtam, hogy ez összességében 9235,3 milliárd forint, amely a GDP-hez viszonyítottna a GDP 19,6 százalékát jelentené.

Az ember azt gondolná, hogy egy sikeres egészségügyi válságkezelés után, amikor önök megszólalnak, akkor legalább ezt megemlítik, és egy kicsit más tónusban beszélnek, mint amikor ez a vita elindult köztünk, amikor a veszélyhelyzetet ki kellett hirdetni. Nyilvánvalóan olyan típusú, ha úgy tetszik, politikai szólamokat itt most nem lehet elereszteni, mint amire akkor lehetőségük volt, de én azt sajnálattal láttam, kíváncsi vagyok a többi ellenzéki vezérszónok felszólalására, hogy egyszerűen azt a gondolkodást, amit, én azt gondolom, a kormány helyesen képvisel, legalább töredékeiben elismerik-e. Nem vagyok túl optimista, de hát az ember mindig bizakodik. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hargitai képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját, véleményét Mesterházy Attila és Szakács László képviselő urak

fogják ismertetni. Elsőként megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Örültem Hargitai képviselőtársam hozzászólásának, hiszen a jancsiszegetől a repülőgépig minden volt benne, ami lehetőséget ad a mi számunkra is, hogy több témát is megvitassunk itt az általános vita kapcsán. Egyébként ez magára a törvényjavaslatra is vonatkozik, hogy abban is aztán mindenféle van, ami odatarozik, meg ami nem, szintén. De hát akkor menjünk sorba, hogyha ezt a lehetőséget biztosította a számunkra KDNP-s képviselőtársam vezérszónoki hozzászólásában!

Őn arról beszélt, hogy nekünk az volt a gondunk, hogy nem volt egy fix határidő ebben a törvényben, és hogy mi mennyire meglepődünk azon, hogy ezt a kormány most mégis vissza akarja vonni. Nagyon érdekes, és mosolyogtam egy kicsit magamban, mert én pont ezt gondoltam magukról, hogy szerintem maguk voltak a legjobban meglepődve, amikor a kormány bejelentette, hogy vissza akarja ezt vonni. Mert én itt hallottam, és emlékszem még a vitára, amikor a képviselőtársaink a folyosó túloldalán arról beszéltek, hogy értsük meg, hát nem tudunk bejönni a parlamentbe, mindenki beteg lesz, egyszerűen nem fog működni a parlament, és azért kell ez a felhatalmazás.

Majd utána kaptak egy csomó kritikát külföldön és itthon is, ez igaz, ezek után önök hirtelen rájöttek arra, hogy mégis tud működni a parlament, olyannyira, hogy Sziijártó Péter miniszter minden egyes ülésre eljött, és ő személyesen beszélt, sőt még a bizottsági ülések mindegyikére eljött a Külügyi bizottságba, csak hogy mutassa, hogy lám, mégis működik és tud működni a magyar parlament. Kicsit így visszagondolva, akkor az ember mégis egy picit úgy érzi, hogy lehet, hogy ez működött volna másképpen is.

De ha azt mondjuk, hogy nem működött volna másképpen, és nagyon kellett ez a felhatalmazási törvény, akkor az élet végül is azt bizonyította, amit az ellenzék mondott, tisztelt képviselőtársam, hogy legyen ebben egy 90 napos határidő. Hát, kérem, nem töltötték ki a 90 napot, hál' istennek! Akkor ezek szerint nyugodtan bele lehetett volna írni a 90 napot, semmi nem történt volna, ha esetleg ne adj' isten, még meg kellett volna hosszabbítani, akkor még meg lehetett volna hosszabbítani. De én azt gondolom, nem mi voltunk meglepődve ezen leginkább, hanem önök meg a brüsszeliiek, akik várták Brüsszelbe a miniszterelnököt, hogy védje a nemzeti érdeket, aztán ehelyett inkább elment Szerbiába, ahol nem kellett védeni a magyar nemzeti érdeket.

A másik, hogy azt mondja, hogy micsoda nagy sikerű történet ez, mindenki mennyi támogatást kap. Jobbikos képviselőtársam említette - csak egy példát hadd mondjak -, hogy hogy van az, hogy a bankoknak visszaadják azt, amit be kell hogy fizessenek, a magyar kis- és középvállalkozók meg csak hitelt tudnak felvenni, amit vissza kell hogy fizessenek.

(14.30)

Maguk állandóan arról beszélnek, hogy önök a bankoknak hogy odavágnak, hogy maguk mennyire képviselik a kis- és középvállalkozókat meg a magyar családokat, meg a nem tudom, kicsodákat. Kérem, akkor miért a bankoknak adják vissza azt a pénzt, amit most elkérnek tőlük adóként, és miért kényszerítik a magyar mikro- és kisvállalkozókat abba, hogy hitelt vegyenek fel, amit utána persze vissza kell fizetniük?

Aztán beszélt arról, hogy önök semmilyen módon nem nyúlnak a hitelhez, mert ezt a szocialisták csinálták, meg mindig van pénz, ahova lehet nyúlni, de nem verik adósságba az országot. Hát, képviselőtársam, magyarázza már meg nekem, hogy akkor a Budapest-Belgrád vasútvonal mi a csudából épül! Mondja már meg nekem, miből épül az?! Magyar költségvetési forrásból? Nem! Kínai hitelből. Kínai hitelből működik! A Paksi Atomerőmű építése orosz hitelből épül. Igen, igaz, önök nem az IMF-hez mentek, egy sokkal jobb szervezethez mentek: a Kínai Kommunista Párthoz; meg még egy jobb szervezethez: Putyinhoz. Hát, tényleg, ez sokkal nagyobb szuverenitást ad az országnak, sokkal nagyobb mozgásteret ad, mintha az IMF-hez fordulnánk vagy az Európai Unióhoz fordulnánk. Már csak azért is, mert ott tagok vagyunk például, és számít a véleményünk, Kínában meg mehetünk előszobázni, meg Putyinhoz is mehetünk előszobázni. Természetesen, képviselő úr, ők sem azért adják a hitelt, mert ez egy karitatív szervezet. Nem is várjuk el tőlük. Az ő szempontjukból teljesen rendben van az, amit tesznek. Geopolitikai célokat szolgálnak, érdekszférbővítést szolgálnak, saját kereskedelmi érdeket szolgálnak.

Tehát azt pontosan értem, hogy kínai, orosz szempontból miért helyes egy ilyen döntés. De kérem, magyar nemzeti szuverenitást hirdető kormány részéről két országba ilyen módon elkötelezni a magyar adófizetőket, hogy az egyiknél 2400 éves megtérülés van, a másiknál meg a csuda sem tudja, hogy egyáltalán valaha van-e valamilyen megtérülése, és ön arról beszél, hogy nem vesz fel a magyar kormány hitelt! Azon csodálkozom, hogy nem szakad ránk a Parlament teteje. Hát, dehogynem! Most olvastam a költségvetési átcsoportosításban, hogy 80 milliárd forintot adunk a Budapest-Belgrád vasútvonalra; újabb 80-at, már korábban is adtak. Tudja, mennyit adunk a bértámogatásra? Ugyanennyit, 80 milliárdot. Tehát amikor maguk arról beszélnek, hogy történelmi, a legnagyobb, a valaha volt, soha nem látott, akkor kérem, önök egy projektre 80 milliárdot adnak, ahol egyébként Mészáros Lőrinc lesz a fővállalkozó, míg a teljes bértámogatásra adnak 80 milliárdot. Ugyanennyit! Hát, ha az 800 milliárd lenne, akkor mondhatnák, hogy ez történelmi, soha nem látott.

Azt is mai hírként olvastam, hogy Mészáros Lőrinc 11 milliárd forint osztalékot vett ki a cégeből. Képviselő úr, 11 milliárd forintot! Hozzáteszem, nem olyan bonyolult, mert rögtön kapott 18 milliárd támogatást is. Értem én a gazdaságvédelmet: a saját oligarcháinak a gazdaságát védi. Ez teljesen érthető, már az önök szempontjából, csak engedje meg, hogy mi ezt

hadd ne támogassuk; hogy hadd mondjuk el azt, hogy önök orosz, kínai hitelből eladósítják az országot, önök felhasználják ezt a válsághelyzetet arra, hogy a saját haverjaik zsebébe újra kitömjék pénzzel! Hát, miért vett fel 11 milliárd forint osztalékot? Miért nem tudott nemzeti szolidaritást mutatni Mészáros Lőrinc? Hát, miért nem tudta azt mondani, hogy fiúk, most nem veszek ki 11 milliárdot, csak 1 milliárdot, 10 milliárdot meg benn hagyok a cégemben, hogy a magyar államnak ne kelljen pluszban támogatni engem, hanem inkább én a saját munkavállalóimat megsegítem és megtámogatom, mert van bennem szolidaritás, mert nemzeti érzelmű vagyok, mert támogatom ezt a kormányt, mert annyi mindent kaptam ettől a kormánytól. Nem, nem, szó sincs róla, első a család - ez tény és való: a saját család.

Tehát képviselőtársam ne jöjjön azzal az álszent dumával, hogy önök aztán semmi hitel, önök itt trendfordulót csináltak, nemzeti szuverenitás van, és aztán fantasztikusan csinálnak mindent. Nem is értem, képviselő úr, elmonda, felírtam magamnak, hogy azért nyertek önök most már harmadszor, mert kicsoda felülősségteljes és megalapozott költségvetés-politikát csináltak, bezzeg senki más ilyet nem csinált.

Azon gondolkodtam, hogy akkor '94-ben hogyan nyerhetett a baloldal, 2002-ben hogyan nyerhetett a baloldal. 2006-ban hogyan lehetett nyerni akkor, ha mindig csak maguk csináltak megalapozott költségvetést, senki soha az életben, mégis 2002-ben elvesztették a választást. Tehát én azt gondolom, hogy óvatosabban kellene bánni ezekkel a fantasztikus jelzőkkel - ezt az előző vitában is elmondtam, de megismétlem -, azt értsék meg, hogy a világ nem magukkal kezdődött, hál' istennek, és nem is magukkal fog befejeződni. Kettő: nem úgy van az, hogy amikor Fidesz-kormány van, akkor mennyország van, akkor a paradicsomban él mindenki, amikor pedig más kormány van, akkor meg rögtön a pokol van és dögvész egész Magyarországon.

Őn azt kérte, hogy mi legyünk megértőbbek. Hargitai képviselő úr, kénytelen elfogadni, hogy másként látjuk ezt a kérdést. *(Dr. Hargitai János: Elfogadom.)* Én értem, hogy önnek nem tetszik ez a kérdés, meg az a vélemény, amit mi mondunk, de nekünk meg az nem tetszik, ahogy ön beszél erről a kérdéstről. Valószínűleg ez a véleménykülönbség meg is fog maradni, ezzel nincs semmi probléma. Csak higgye el, hogy nemcsak abból a szempontból lehet nézni ezt a kérdést, ahogy ön elmonda, hanem más szempontból is lehet nézni, és az a szempont is ugyanúgy releváns és legitim lehet egy ilyen vitában *(Dr. Hargitai János: Ez igaz.)*, amit ön elkezdett a költségvetési módosításról.

A másik, hogy önök nem alkalmaznak semmilyen megszorítást. Kérem, hát az önkormányzatokkal mit csinálnak? Folyamatosan veszik el az önkormányzatok forrásait. Hogy hívják ezt, ha nem megszorítás?! Én értem, hogy ki van rádrozva a fideszes-KDNP-s képviselő szótárából az a szó, hogy megszorítás, de mégiscsak az van benne ebben a törvénytervezetben, hogy bizonyos bevétele az önkormányzatoknak keve-

sebb lesz, mint ami megvolt. Mi azért nem fogjuk tudjuk támogatni például ezt a javaslatot, mert elvesz az önkormányzatoktól nagyon fontos olyan forrást, ami eddig ott volt náluk, és abból tudtak szolgáltatást nyújtani adott esetben a választópolgároknak, akik ott élnek az adott településen. Ezt nemcsak a baloldali ellenzéki polgármesterek mondják, hanem fideszes polgármesterek is csóválták a fejüket és felhúzták a szemöldöküket, hogy azért az nem biztos, hogy ez jó ebben a tekintetben.

Őn azt mondta, hogy a költségvetést még egy válsághelyzetben sem adják fel. Képviselő úr, én azt kívánom magunknak, hogy tudják tartani ezt az állításukat. Egy válság azért válság, különösen egy ilyen válság meg pláne, mert bármikor hozhat olyan helyzetet, ami nem volt előre látható és azonnali intézkedést igényel. Ne adja isten, de könnyen lehet, hogy a gazdasági-társadalmi hatások olyanok lesznek, hogy ez a költségvetés sem tartható. Ezért önnek azt mondanám, hogy lehet, hogy ez ma értéknek tűnik, de lehet, hogy két hónap múlva, fél év múlva az az érték, ha képesek vagyunk változtatni ezen. Arról nem is beszélve, hogy eddig nem volt olyan költségvetés, amit önöknek nem kellett megváltoztatniuk, mert állandóan olyan hamar hozzák be ezt a költségvetést, hogy aztán majdnem minden szám megbízhatatlan, és aztán kénytelenek maguk is ezen változtatni később.

De ezt most tegyük egy pillanatra félre, biztos, hogy nem a transzparenciát meg a kiszámíthatóságot növelte a költségvetés tervezésekor. Azt kívánom magunknak, hogy valóban képes legyen a kormány tartani azt a deficitcél és államadósságcél, amit tudott, mert ez azt jelenti, hogy Magyarországot nem sújtja olyan mértékben ez a válság, mint ahogy adott esetben más országokat. De én mégis inkább azt tanácsolnám, hogy sokkal jobb partner tud lenni nekünk az Európai Unió, mint adott esetben Kína vagy Oroszország, ha már hitelről beszélünk, mert az egyik helyen van szavunk, a másik helyen meg mindig csak szolgálólány tud lenni Magyarország. Idézném, amit Orbán Viktor mondott: ne hogy úgy járjunk, hogy akkor most megint Putyin legvidámabb barakkja lesz Magyarország, csak most már pénzügyi függés alapján, és ne hogy az legyen, hogy most annak örülünk, hogy nem tankokkal, hanem bankokkal jönnek Magyarországra ezek a nagyhatalmak, hogy aztán a mi nemzeti szuverenitásunkat csorbítsák azáltal, hogy pénzt adtak nekünk.

Tehát összességében, elnök úr, annyit szeretnék mondani, hogy a különböző ilyen megfontolások alapján az MSZP frakciója nem fogja támogatni nagy valószínűséggel ezt a javaslatot, mert szerintünk is, ahogy a Jobbik is elmonda, elégtelenek ezek az intézkedések. Vannak benne kétségtelenül helyes irányok, félreértés ne essék, én a magam részéről azt gondolom, hogy érdemes elismerni, hogy van jó szándék, jó lépés vagy jó irányba tett lépés a különböző kormányzati javaslatokban, tehát ebben önnel egyetértek, ezt nem vitatom el. De mégiscsak azt engedje meg nekünk, hogy mi azt mondjuk, hogy mi más szemszögből, más módon közelítjük meg ezt a kérdést, és eset-

leg ezért mi más konklúzióra jutunk mint ön kormánypárti képviselőként. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A 15 perces időkeretből Szakács László képviselő úrnak két és fél percet hagyott. Öné a szó, képviselő úr.

(14.40)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak egy pár reakció még arra, ami itt elhangzott. Azonnal léptek akkor, amikor volt a járvány. Ez igaz, azonnal azt mondták, hogy április 3-án, majd 6-án bejelentik azt, ami nem került bejelentésre április 6-án, és azóta is van, amire még várni kell.

Gazdaságvédelmi akcióterv. Korábban mindig azt mondták, hogy 16-18 százaléka, ma már másodszor hallottam, hogy ez a 20 százaléka. Még egy dolgot tegyenek mellé, tisztelt képviselő és államtitkár urak: három év alatt! Nem egy év alatt, nem idén, három év alatt lesz ez ennyi, tehát akkor azért egy évre jóval kevesebb jut, ami jóval kisebb mellkasra, illetve mellényre ad majd csak lehetőséget. Ebből is, amit három év alatt adnak, ebből 2700 milliárd forint hitel. Én értem, hogy önök nem szeretik a hitelt, de aztán mégis ezt vetetnék föl a cégekkel, és én mindig azt kérdezem, ki, melyik cég fog most hitelt felvenni, miből fogja visszafizetni. És egy nagyon fontos kérdés, ugye, azzal a szándékkal akarják ezeknek a cégeknek a hitelt adni, hogy azt ezek a cégek vissza is fogják tudni fizetni, felméri majd az adósnak a jövedelmi és a vagyoni helyzetét, és önök is úgy gondolják, hogy azt vissza tudja majd adni. Tehát nem akarja senki sem lenyúlítani ezeket a cégeket.

Hargitai képviselőtársam mondta, hogy az intézkedéseket meg kell hosszabbítani, amelyek most a válsághelyzet alatt lejártak. Csak most mondom egyébként, hogy december 31-e volt ezekben is benne, tehát „a kormány jól tudja” kezdetű mondatok úgy érnek véget, hogy jól tudja, hogy december 31-én van az év utolsó napja, és addig ezeket a rendelkezéseket eddig önök is fönn akarták tartani hatályukban, és most fenn is fogják majd tartani hatályában minden kétséget kizáróan.

A legnagyobb költségvetési átcsoportosítás úgy nézett ki, hogy az Országvédelmi Alapot átnevezték koronavírus elleni alapnak. A célja nem változott, nem várt eseményekből nem várt eseményeket kellett finanszírozni; illetve a Nemzeti Foglalkoztatási Alapot is átnevezték koronavírus elleni védekezési alapnak, és így állt össze a költségvetésben az a legelső, talán 1345 milliárd forint, ami nagy költségvetési átcsoportosítás volt, szükséges, de nem történelmi. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szakács László képviselő úr. Most megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Valóban, abba a helyzetbe kerültünk, hogy itt Hargitai képviselőtársunk kinyitotta olyan szélesre a vitát, ami lehetőséget ad sok reakcióra, de mivel képviselőtársaim ebben sok mindenre kitértek, Mesterházy és Szakács képviselő urak, ezért néhány dologhoz kapcsolódnék csak. De megadta ezt a lehetőséget az államtitkár úr is, őszintén szólva, talán éppen azzal, hogy lényegében ennek a törvénynek a szövegén túl olyanokba is belekapcsolódott, vagy amit általában itt politikai lözöngként szoktak elmondani, de aztán most államtitkár úr is beleállt ebbe, és elkezdte mondani. Jól van, tegye ezt!

Ahhoz, hogy egy kicsit érzékeljük ezt a dolgot, egy picit távolabbról akkor én is, ha megengedik, önök egy olyan helyzetet teremtettek, vagy olyan helyzetben kerültek válságkezelési állapotba, amikor, mondhatnám úgy, hogy végre kormányozni kellett ebben az országban, ami az elmúlt tíz év után önöknek értelemszerűen nagy meglepetést okozott. Ezen nem csodálkozom. Tíz éve nemzetközi konjunktúrában, minden évben sok ezer milliárd vagy évente több mint ezer milliárd forintos támogatással, a magyar állampolgárok által több mint ezer milliárd forintos hazautalással önök eljutottak oda, hogy büszkék arra, hogy milyen növekedést tudnak produkálni. Én tisztelettel azt jelzem, hogy nézzenek egy kicsit körül itt a környékünkön, és azoknak, akiknek még volt ilyen lehetősége, azok egy picivel, de léptékkal, szabad szemmel láthatóan sokkal előrébb járnak. Magyarország inkább elveszítette azokat a pozícióit, amit egyébként megteremthetett volna, vagy korábban megvoltak, és az, amit megteremthetett volna, azokra pedig elszalasztott lehetőségekként kell rátekinteni.

Hargitai úrnak aztán abban meg végképp nincs igaza, hiszen 2010-ben önök egy konszolidált gazdaságot vettek át, amiben elkezdtek azt kommunikálni és azt dumálni, egyébként kifejezetten árfolyamrontással, kedves államtitkár úr, bármennyire is csodálkozva néz rám, nagy szemekkel, de egyébként önök állították elő ezt a helyzetet, és így indították el. Kétségtelen, hogy nagyon komoly különbség van a gazdaságpolitikai elképzelésekben, hogy mi az, amit tenni kellett volna, mert a helyzet az, hogy ebben az értelemben önök nem változtattak azon, hogy Magyarország kitettsége a korábbiakhoz hasonlóan megmaradt, és hiába van, hiába volt az elmúlt években a sok ezer milliárd forintos európai uniós támogatás, ezen a helyzeten érdemben nem tudtak változtatni.

Ugorjunk egyet, ott van 2019. A miniszterelnök és a pénzügyminiszter 2019 elejétől válságról beszélt. Arról kommunikáltak, némi hullámmással, hogy válság várható, merthogy sok év után, a konjunktúra után egyébként ez joggal feltételezhető, másik oldalról, ha ez így volt, akkor hogyhogy ilyen csodálkozva néznek nagy szemekkel, amikor ez bekövetkezik, ahelyett, hogy felkészültek volna, ahelyett, hogy az évek alatt a tartalékba helyezték és év végén felhalmozódott forrásokat elköltötték volna, ahelyett, hogy ezt megtakarították volna, ehelyett kiszórták, most pedig, igen, akár a nagyobb projektek, amelyeket említettek

itt a kollégáim, a nagyobb projektek, de még tegyünk egyet hozzá, két héttel ezelőtt vagy három héttel ezelőtt önök 4 milliárd euró kötvénykibocsátással fordultak a világhoz, hogy egyébként a hazai finanszírozásba az euróban, devizában kibocsátott kötvényeket is be kell vonni.

Önök ettől eddig kommunikációban menekültek, és szóba nem jöhetett, hogy ilyenre sor kerül, és kárhoztattak minden korábbi, e tekintetben megjelenő gyakorlatot, most pedig önök akkor fogták és beleálltak, mert egyébként az önök elmúlt tízévi tevékenysége elszalasztott lehetőség volt, és az elszalasztott lehetőségek után pedig belekerülnek abba a helyzetbe, hogy megtakarítás nélkül néznek ide előre. És ezért kerültek önök gazdaságilag abba a pozícióba, hogy akkor, amikor kellett volna segíteni a magyar vállalkozásoknak, amikor a hazai kis- és középvállalkozásoknak kellett volna módot adni arra, hogy például bértámogatással megmentsek őket, hogy ne elbocsátani kelljen az embereket, akkor önök nem tudtak lépni. Amikor pedig már léptek, akkor már bye-bye, már több mint 300 ezer munkanélkülivel, és nyugodtan mondhatjuk, hogy egyébként 500 ezer megszűnő álláshellyel számolva önök érdemben segíteni a magyar vállalkozásoknak nem voltak képesek.

Egyébként meg kétségtelenül óriási szerencsésük van, a közelmúltban, sőt annál talán távolabbra is lehet tekinteni, óriási szerencsésük volt azzal, hogy az energiaárak jelentősen lefelé tartanak, és óriási szerencsésük volt abban, hogy egyébként igazából a vírusjárvány az önök kapkodó intézkedései ellenére, a magyar lakosság visszafogottsága, önmegtartóztatása, fegyelmezettsége okán, hál' istennek, és bizonyára más okok is vannak, nem terjedt tova. Ezért önmagában az a felelősség, és akkor itt idecitolom azt, hogy Varga Mihály úr, pénzügyminiszter úr egy héttel ezelőtt volt szíves válaszolni, hogy eddig a védekezés közvetlen költségeire 426 milliárd forintot költöttek, én ezt lefordítom, mert a kérdésem, a kérésem arra vonatkozott, hogy egy tételes bemutatást szeretnék kérni, hogy akkor a védekezésre mit fordítottak, ezt nem kaptam meg. Akkor ezt most úgy fordítom le, hogy ugye, ez ennyibe került, az a 150 millió maszk és azok a lélegeztetőgépek, amiket önök megvásároltak, amiről termelési jelentést tartott itt minden héten egy alkalommal Szijjártó miniszter úr, és ezeket a maszkokat valahol itt meg lehet találni bizonyára az országban, merthogy önök szerint ez ennyibe került.

(14.50)

Bármilyen ok miatt úgy gondolja, tisztelt államtitkár úr, hogy ebben én valamit tévedek, akkor vegyék, legyenek szívesek végre a fáradságot, és válaszoljanak egy tisztességes kérdésre tisztességes válasszal. Tételesen szeretnék látni, szeretném látni, hogy mire költötték ezt a 426 milliárd forintot. Vegyék a fáradságot arra, hogy egyébként ebben segítsenek eligazodni!

Egyébként pedig nem tudok mást mondani bevezetőként, mint hogy önök, amit itt Hargitai úrral - és

mondhatnám az előző napirendet is - felvetítenek nekünk, és azt gondolják, hogy nézhetünk, mint a moziban, hogy egyébként az van, amit önök mondanak, hát, tisztelettel jelzem, ezt ilyen könnyen nem eszi meg ma már senki.

Azok az emberek, akiket közben kilakoltattak, azok az emberek, akiknek egyébként a munkahelye megszűnt, azok az emberek vagy vállalkozások, akiknek önök nullaszázalékos hitelt ígértek... Teleplakátolják vele az országot, majd tessék bemenni az első bankba vagy a harmadikba, vagy a tizedikbe, és egyetlen helyen nem találni ilyet. Mindenütt kamatfizetési kötelezettség van, miközben azt a képzetet próbálják meg elhitetni a vállalkozásokkal, hogy egyébként ők nullaszázalékos hitelt kapnak, és nem is a vállalkozásokról beszélek, hanem azokról az állampolgárokról, akik azt hiszik, hogy önök egyébként ez ügyben bármit is csináltak. Tehát, tisztelt államtitkár úr, önök - legfeljebb azt lehet mondani - eltolták; eltolták másfél hónappal a védekezést, és mire rájöttek, hogy mit kéne csinálni, addigra már régen késő volt.

Kettő, hogy azért a csodálkozását még nyugodtan továbbfejleszthesse: azt mondom önnek, hogy egyébként alátámasztja az is, hogy amikor úgy érezték - képviselőtársam már említette -, hogy ha egy kicsi bértámogatást adnak, az mennyire elégtelen ebből a szempontból, elkezdtek módosítgatni, és lassan eljutottak oda - mondhatnám, egy picit, de ezt idézőjelbe kell tennem -, de egy kicsit későn. Addigra már túl sok kárt okozott az önök tehetetlensége, és semmittevése e tekintetben. Lépni kellett volna, tisztelt államtitkár úr, és akkor nem szorulna abba a helyzetbe, amivel kezdtem, hogy egyébként vetítenek nekünk itt egy filmet, amit ráadásul az adóbefizetéseinkel mi fizetünk be.

Tehát köszönjük szépen, ez a műsorszám gyorsan véget kell hogy érjen, mert ilyen tekintetben nem igaz az, hogy önök itt hitelezés nélkül mindent meg tudnak oldani. Majd csak kicsi ellentmondásként felhívom a figyelmet arra, hogy minden vállalkozást arra biztatnak, hogy vegyenek fel hitelt, és azzal éljék túl azt, hogy egy ilyen váratlan helyzetben kellett nekik gazdálkodni, vagy éppen hogy nem tudtak gazdálkodni.

Na most, az a törvény, ez a 10735. számú törvény, amit költségvetésről szóló módosításként elénk hoztak, és korábban nagyon büszkén azt állították, hogy költségvetési módosítások nélkül lehet eligazítani az országot és a költségvetést csinálni, ugye, tegyük hozzá, hogy nemcsak a járvány időszakában, hanem azt megelőzően is rendszeresen a kormány a felhatalmazással, egyébként jogszerűen hozott olyan döntéseket, amiktől a parlamentet megszabadította. Magyarul, a kormány létrehozta magának azt a helyzetet, hogy szabadon átcsoportosíthatson, a maradványokat felhasználhassa, és egyébként lényegében kivonja a parlament ellenőrzése alól ezeket a döntéseket.

Ha megint valamire felhívhatom tisztelt államtitkár úr figyelmét, akkor az az, amikor csak az elmúlt hónapban öt levelet küldtem, és kértem a miniszter urat, hogy ezen átcsoportosításokhoz - és még egyszer mondom, ilyenre visszamehet novemberre is, amikor nem volt gazdasági, illetve járványveszély, amikor

még akár válaszolhattak volna arra, hogy egyébként ezeknek az átcsoportosításoknak azon túl, hogy egy Excel-táblába beírnak két számot, hogy innét ide átcsoportosították, ezen túl -valami érdeemes magyarázatot is fűzzenek, ezekre egyetlenegy darabra nem voltak hajlandók válaszolni.

Ezek után csodálkoznak azon, hogy egyébként a Költségvetési bizottság ülésére meghíva a miniszter úr az éves beszámolóját nem tartotta meg... - nem tartotta méltónak egyébként, hogy a Költségvetési bizottság ülésén megjelenjen abból az apropóból, hogy Magyarország 2020-24 évre vonatkozóan a járványhelyzet birtokában konvergenciaprogramot fogadott el, magyarul, hogy a következő időszak gazdasági lehetőségeit hogyan taglalja. Ebben a konvergenciaprogramban három forgatókönyvet is elképzelnek önök, és ehhez képest egyébként a parlamenti ellenzék nem tartották méltónak arra, hogy megvitassák ezt velük, vagy legalább tájékoztassák róla őket. Ehelyett elutasították különböző formában, erre most nem térek ki, hogy kik a tettestársak ebben, akik ebben közreműködtek.

Én tisztelettel arra kérem önöket, hogy vegyék a fáradságot ahhoz, ha egyébként ilyen szempontból a magyar nép befizeti az adóját, akkor vegyék tudomásul, hogy ennek a parlamentnek és az ellenzéki képviselőknek van módja és lehetősége arra, hogy ellenőrizzék azt, hogy önök mit művelnek. Vegyék a fáradságot, hogy erről beszámoljanak, és ne egy olyan mozifilmet vetítsen ide elének, aminek egyébként a felszínében akár lehetnek igazságok, de a valóságot, azt, amit egyébként ebből láttatni kellene, amit be kéne mutatni, hogy milyen helyzetben vagyunk, ezt eltagadják!

És erre megint még egy példát itt az időkeret vége felé: az az arcátlanság, amit az önkormányzatokkal önök elkövetnek, hogy egyébként lényegében itt elmondják, illetve meg is teszik, hogy az önkormányzatoknál meglévő forrásokból a védekezésre szánt forrást vagy lehetőséget elvonják, és ezek után még önök azt állítják, hogy az önkormányzatok, mondhatnánk úgy, hogy minden feltétellel rendelkeznek, azt gondolom, hogy ez ebben a formában elfogadhatatlan.

Örülök annak, hogy államtitkár úr legalább nem állt bele abba a történetbe, hogy a Csongrád-Csanád megye névváltoztatása is a költségvetés módosításához tartozik. Abból az apropóból is, vagy annak az apróságnak is azért szeretnék hangot adni, hogy itt is a történelemhamisításuk irányába lépnek, hiszen ilyen nevű megye, kedves képviselőtársam, soha nem volt. Ilyen nincs! És éppen ezért, amit önök itt indokolnak, amit ide beleírtak, ez egyszerűen, megint csak azt mondom: ugyanúgy nem igaz, mint egyébként fordítva. Mivel ön pontosan tudja azt, hogy ez nem igaz, így éppen ezért azt gondolom ezekre a táblázatokra is, ami az előterjesztésben van - mondhatnám úgy, az Excel mindent elbír -, ennek megfelelően az önök előterjesztése nem támogatható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju László képviselő úr. Most megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Hát, szerintem önök erre a törvényjavaslatra nem büszkék. Azért gondolom, hogy nem büszkék, mert ha megmutatnám egy szabadon választott magyar állampolgárnak ezt az előterjesztést, hát, biztos, hogy nem tudná belőle kiolvasni, hogy honnan mire költöttek. Egyszerűen kiolvashatatlan belőle, hogy milyen fejlesztések maradtak el, mik vannak helyettük. Valamennyi kiolvasható belőle, de hogy egy átfogó képet nem kap senki róla, az biztos.

Hargitai képviselőtársam fogalmazott úgy, hogy ez egy áttekinthető javaslat. Sajnálom, Hargitai képviselőtársam jelenleg nincs itt, de ha visszajön, azért szeretném megkérni arra, hogy ha szerinte ez egy áttekinthető javaslat, ugyan mutassa már meg nekem, hogy a 9., a helyi önkormányzatok támogatása fejezetből milyen fejlesztések kerültek ki.

Mely önkormányzatok vesztek el fejlesztéseket? Merthogy jelen pillanatban ezt, bár tudjuk, hogy vannak ilyenek, nem tartalmazza ez az előterjesztés. És hogy miért mondom ezt? Én írásbeli kérdéssel fordultam a kormányhoz, hogy ezt a kérdésemet válaszolja meg, de a kormány pofátlanul, az országgyűlési törvényt megsértve nem válaszolta meg a kérdésemet. Ez teljesen elfogadhatatlan.

(15.00)

És igen, azt gondolom, hogy amikor átláthatóságról beszélünk, akkor arról beszélünk, hogy minden magyar állampolgárnak joga tudni azt, hogy honnan akarunk védekezni, és amikor védekezésről beszélünk, akkor nem egy ilyen bűvésztrükköt kell bemutatni egy költségvetés-módosítás helyett.

De azt hiszem, hogy hívhatnám én ezt a költségvetést módosító törvényjavaslatot egy illuzionista előadásnak is, mert ugyan vannak benne látható dolgok, de hát nézzük csak meg, hogy miről is szólnak ezek. Önök a védekezés mögé bújva, azzal takarózva ilyenekre költenek szigorúan a járvány elleni védekezés, illetve a gazdaság helyreállítása érdekében: óriásplakát-kampány; enélkül, azt gondolom, hogy emberek nem tudnak meggyógyulni. De ugyanígy mondhatnám magát a nemzeti konzultációt annak minden költségével együtt; anélkül az emberek nem tudnak meggyógyulni. Mint ahogy valószínűleg nem tudnak meggyógyulni a Budapest-Belgrád vasútvonal nélkül sem, ami egyébként is szerintem Magyarország legnagyobb szűgyene. Gyakorlatilag arról beszélünk, hogy önök létrehoznak gazdaságfejlesztés címszó alatt a járványra hivatkozva egy olyan vasútvonalat, ami lépésenként - itt megpróbálom bemutatni, tehát egy lépés *(A padsorok között egyet előre lép.)* - 5,5 millió forintba kerül, ha hármat lépek, az már 16,5 millió forint. Tehát én úgy gondolom, hogy önök gúnyt űznek a magyar állampolgárokból.

De nézzük meg, hogy önöknek a járvány elleni védekezéssel összefüggésben mik a fontos dolgok! Úrtevékenységgel kapcsolatos feladatok; enélkül nem lehet védekezni. Azt mondja: Nyugat-Balkán beruházási támogatás, az Eximbank tőkeemelése 14

milliárdot meghaladó módon, illetve az olimpiai mozgalommal összefüggő, valamint egyéb sportstratégiai fejlesztéseket szolgáló feladatok támogatása, mert a sport nélkül ugye nem lehet védekezni. S azt gondolom, hogy ugyanitt kell felsorolni a veszprémi uszodát, a Nyíregyháza Spartacus-Bozsik Labdarúgó Akadémia edzőközpontot.

Azt gondolom, hogy önök valami egészen abszurd módon azt próbálják eladni védekezési tevékenységként, hogy igazándiból nem csinálnak semmit sem másképp, mint a járvány előtt. Igen, vannak olyan kiadások, amik megkerülhetetlenek, ezeket önök finanszírozzák is, de igazándiból, amikor a gazdaság szereplőinek a támogatásáról van szó, akkor nem a dolgozót támogatják, aki a motorja a gazdaságnak, még csak nem is a kisvállalkozásokat, akik foglalkoztatóként a munkavállalók 60 százalékát foglalkoztatják, hanem Mészáros Lőrincet, Tiborczt, Garancsit, Csányit, és valószínűleg még sorolhatnám rövid ideig ezt a névsort.

Mert mit látunk? Önök szerint a gazdasági mentőcsomagnak a része a turizmusfejlesztés, ahol a Balaton-parti, egyébként az említett urak kezében lévő turisztikai vállalkozásokat támogatják meg nem kis pénzzel, komoly tízmilliárdok, sőt százmilliárdok mennek arra, hogy kifizessék a saját haverjaikat, és mindezt megpróbálják úgy eladni - ez benne az illúzió -, hogy mi, kérem szépen, a járványnak a gazdasági következményeit próbáljuk meg pozitív irányba eltolni. De hát ez egy hazugság, kérem tisztelettel, hazugság, mert hogy pontosan tudjuk, hogy ezek a fejlesztések már korábban el voltak döntve, de önök azért belevették, mert jobban mutat a mérlegfőösszeg.

De azt gondolom, hogy érdemes megnézni a trükközések több részletét is, amikor önök a járvány elleni védekezési alap forrásai között feltüntetik az egészségügyi szakdolgozók és védőnők korábban eldöntött béremelésének a fedezetét. Ezt önök átteszik a járvány elleni védekezési csomagba, majd amikor a járvány elleni védekezési alap kiadásait sorolják föl, akkor ugyanez a szöveg ugyanezzel az összeggel - egészségügyi dolgozók és védőnők korábban eldöntött béremelésének kiadása - megjelenik. Mi történik? Egy korábban eldöntött, a járványtól teljesen független összeget úgy mutatnak be, mint ha önök a járvány elleni védekezés kapcsán valószínűleg meg. Önök becsapják a magyar embereket. Becsapják a magyar embereket, de a legnagyobb baj - már ha nem ez a legnagyobb baj -, hogy késve és nem ott segítenek, ahol kellene. Elszórják a pénzt nemzeti konzultációra, turisztikai fejlesztésekre, merthogy az a probléma, hogy ezek a turisztikai fejlesztések nem a turizmusban dolgozó kisvállalkozásokhoz, cégekhez jutnak, hanem a haverokhoz - Garancsi, Mészáros, Csányi, Tiborc -, és ez valami egészen félelmetes szegény. Nem az én szegényem, az önök szegénye, tisztelt képviselőtársaim!

Azt gondolom, hogy itt hosszan lehetne erről beszélni, csak teljesen fölösleges. Teljesen fölösleges, mert azt gondolom, hogy ha innen látnák a kedves nézők, ha követik ezt a vitát, tehát ebből a pozícióból látnák ezt a vitát, akkor azt gondolom, hogy azt látnák,

hogy két darab fideszes képviselő ül benn a vitán, és egy KDNP-s képviselő ül, és azt gondolom, hogy ez a Fidesz érdeklődését a járvány elleni védekezéssel kapcsolatban tökéletesen bemutatja.

Azt gondolom, hogy amiről szerintem még beszélnünk kell végezetül, mert nem akarom sokáig húzni az időt, amit az önkormányzatokkal csinálnak. Arról beszélnek, hogy mindenkinek ki kell venni a részét a védekezésből. Kérem tisztelettel, igazuk van, egyetértek - és ezt Hargitai képviselőtársamnak is üzenem, merthogy azt mondta, hogy mert mi, ellenzékiek semmit nem támogatunk -, igen, én azt állítom, hogy ez így helyes. Csak önök elfelejtenek valamit. Azt felejtik el, hogy az önkormányzatok látják el és látták el a beteg embereket, a vírus miatt gyanús embereket, akik karanténba kerültek, az időseket ők látták el, ennek mind-mind költségei vannak, és ezt az önkormányzatok vállalták.

Az önkormányzatok ezen túlmenően - a V. Nászalyi Márta által vezetett I. kerület, a IX. kerület, a Pikó András által vezetett VIII. kerület - létrehozták azokat a támogatási formákat, amiket önök nem hoztak létre. Azoknak segítettek ezek az önkormányzatok, akiknek önök nem segítettek. És én azt gondolom, hogy ezzel szemben, amit önök csinálnak: a gépjárműadó helyben maradó részének az elvonása - mindig az a nagyképű mondat jön ilyenkor szembe velünk, hogy jaj, hát az a 34 milliárd forint, ami ezt a költségvetési évet érinti, igazán nem sok, de már látjuk a 2021-es költségvetési tervezetet, hogy ez így marad.

De mehetünk tovább, én azt gondolom, hogy az elvonások nem itt kezdődnek és nem itt fejeződnek be, hiszen pontosan látjuk, hogy az előbb már említett helyi önkormányzatok támogatása fejezetből rendkívül sok önkormányzati fejlesztés forrását vonták el; elvonták mindezt a védekezésre hivatkozva, miközben olyan fejlesztések meg megmaradnak, hogy - nem is emlékszem a településre - ugrótorony-fejlesztés egy strandon. Hát, köszönöm!

Kérem tisztelettel, azt gondolom, hogy míg az önök frakcióvezetője által rendkívül gyűlölt VIII. kerületi polgármester miatt elvonták a VIII. kerületet érintő több mint egymilliárd forintos... *(Nacsá Lőrinc: Nem hívta le!)* Ez hazugság, képviselőtársam, és kérem, hogy tartsa be a házszabályt! Tehát azt gondolom, hogy míg önök elvonják a nem szimpatikus önkormányzatoktól a forrásokat, azok itt nem jelennek meg, pedig én azt gondolom, hogy egy költségvetési módosító esetén ezeknek az átcsoportosításoknak meg kéne jelenniük.

(15.10)

Azt mondta képviselőtársam a KDNP oldaláról, hogy nem voltak ezek hívva. Dehogynem, kérem tisztelettel, meg tudom mondani a dátumot, de itt van előttem egyébként a levél, aminek az indoklását érdemes megnézni. Nem azért vonták el ezeket a fejlesztési forrásokat az önkormányzatoktól, mert nem hívták le vagy technikai hiba adódott, hanem azért tiltották le vagy vonták vissza ezeket a támogatásokat, mert

a járvány elleni védekezés miatt szükséges döntésként fogalmazták ezt meg.

Itt van előttem a levél, és azt gondolom, hogy bármi mást mond képviselőtársam, hazudik. Mint ahogy sajnos ez a törvényjavaslat itt előttem, ez is hazudik, és mondjuk úgy, hogy járványvédekezésnek nevezi azt, ami nem az. Korábban eldöntött fejlesztések, korábban eldöntött kifizetések, támogatások, és igazándiból azt látjuk, hogy ahol nagyon nagy szükség lett volna a segítségre, ott részben késve, részben egyáltalán nem segítettek, és pedig a dolgozó emberek közvetlen támogatása lehetett volna. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csárdi Antal képviselő úr. Most megadom a szót Burány Sándor képviselő úrnak, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának.

BURÁNY SÁNDOR, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Elég sajátos időket élünk, hiszen néhány napon belül előáll az a helyzet, hogy az Országgyűlés napirendjén egyszerre szerepel a 2021. évi költségvetésre vonatkozó törvényjavaslat és az idei, a 2020. évi költségvetés módosítására irányuló törvényjavaslat.

Ez is azt mutatja, hogy olyan idők járnak, amikor bizony tervezni előre igencsak nehéz, mert ha a kormány ragaszkodik ahhoz a tervéhez, hogy bár ősszel is minden további nélkül megtárgyalhatnánk a jövő évi költségvetés tervezetét, de ezt mégis most, nyár elején fogjuk megtenni, akkor nagy valószínűséggel úgy járunk, mint az idei költségvetéssel, amelyet lám-lám, ugyanezekben a napokban módosítani kell. Ez a tervezésre vonatkozó megjegyzésem.

Természetesen itt tartalmi észrevételek is vannak. A 2020. évi költségvetés módosítása, sajnos azt kell hogy mondjam, sok tekintetben nehezebb helyzetet eredményez a járvány elleni védekezésben, mint ha ezt a költségvetést ebben a formájában nem módosítanák. Azt is elmondom, hogy mire gondolok konkrétan. Most nem is az átcímkezésekről, nem is arról, hogy egyszerűen átkeresztelünk már meglévő dolgokat, és úgy teszünk, mint hogyha ez egy új forrás lenne, miközben a régi források szerepelnek új néven, új címek, új rovatok, új sorok alatt, hanem arról beszélek, hogy a járvány elleni védekezés - akár tetszik, akár nem, kénytelen-kelletlen - frontvonalában ott vannak az önkormányzatok, a települési önkormányzatok.

Ez nem egy elvont fogalom, helyi polgárok által megválasztott testületek, azok intézményei, és az a közvetlen hivatal, az a közvetlen szerv, amihez a polgárok, ha bajban vannak, fordulni tudnak. És bár a kormány nemegyszer elmondta, hogy vigyázó szemünket Ausztriára vetjük és kicsi késéssel, de az ottani módszereket, döntéseket vesszük át, e tekintetben nagyon nem követjük az osztrák döntéseket. Ausztria ugyanis ezekben a napokban felismerte, hogy nagyon sok önkormányzat került bajba, és ezen keresztül nagyon sok ember, aki az önkormányzathoz fordulna segítségért, de ott forráshiány van, kerülhet bajba, ezért

úgy döntött, hogy egy egymilliárd eurós segítséget nyújt a legjobban rászoruló, a bajnak leginkább kitett önkormányzatoknak a tekintetben, hogy ezeket a feladatokat el tudják látni. Ez nem az ottani dolgozók fizetésemelésére megy el, hanem azokra a szociális támogatásokra, amelyek az önkormányzati rendszeren keresztül jutnak el a polgárokhoz.

Magyarországon is az a helyzet, hogy a polgárok elkezdtek megrohmozni nemcsak a munkaügyi hivatalokat, hanem a települési önkormányzatokat is. Ugyanis Magyarországon - Európában szokatlannal - Európa leggyengébb munkanélküliségrendszere van; olyan járadékrendszer, ami példátlanul rövid idő - három hónap a korábbi kilenc hónap helyett -, és ráadásul juttatás tekintetében ez még csak nem is kőbe vésett valami, ez a három hónap a maximum, de a gyakorlat azt mutatja, hogy ha valakinek például nincs 360 napi munkaviszonya, akkor bizony még ez a három hónap is sokkal rövidebb időtartamot jelent.

Ehhez képest, miközben a hivatalos adatok azt mutatják, hogy mintegy 430 ezer olyan emberről beszélünk, akinek Magyarországon jelenleg nincs állása, bár szeretné, ha lenne neki, ehhez képest nemcsak a munkaügyi hivatalokat rohanták meg, hanem az önkormányzatokat is, mert ebből a szociálisháló-elemből, ami járna álláskeresési járadék formájában, a 430 ezer embernek valamilyen szinten csak a fele kap juttatást. Több mint a fele semmilyen állami segítséget ehhez a létformához nem kap, viszont tud fordulni a települési önkormányzathoz, onnan kaphat ilyen támogatásokat, ha a települési önkormányzatnak erre egyébként van forrása.

De önök gondoskodnak és gondoskodtak arról, hogy a települési önkormányzatoknak már a 2020. évi törvény mostani módosításával is csökkenjen ez a mozgástere, a jövő évi mozgások meg ehhez képest további brutális megszorításokat tartalmaznak. Kőbánya polgármesterét még nem láttam nyilatkozni, valószínűleg elkerülte a figyelmemet, hogy a jövő évi költségvetés például Kőbánya költségvetésére, ami a választókerületemhez tartozik, milyen mértékben hat ki. Kispeszt polgármestere már nyilatkozott. A jövő évi költségvetési változások a kispesti polgárok zsebéből 500 millió forint állami támogatást vesznek ki. Egy budapesti kerület települési önkormányzatáról van szó.

De hogy ne csak a jövőben kelljen szembesülni az önkormányzatoknak ilyen forráselvonásokkal, önök gondoskodtak arról, hogy már az idei költségvetési törvény módosításával is az önkormányzatok költségvetését megkurtítsák. Igen, a gépjárműadórol van szó.

És miközben Ausztria olyan döntést hoz - nem egyedül ő európai országgént, de itt, a szomszédunkban -, hogy a bajban segíti az önkormányzatokat, hogy az önkormányzatok tudjanak segíteni szociális segély formájában a semmilyen egyéb jövedelemmel nem rendelkező, hozzá forduló polgároknak, addig Magyarországon ugyanezeketől az önkormányzatoktól ebben a törvényjavaslatban, ami előttünk van, 34 milliárd forintot vonnak el. Ráadásul az indoklás egészen egyszerűen vérlázító. Most nem akarom szó szerint idézni, de lényegében az van a törvényjavaslat 9. §-

ának indoklásában, hogy az Országgyűlés tudomásul veszi - így: tudomásul veszi -, hogy ez a 34 milliárd forint most nem marad a települési önkormányzatoknál, hanem a központi költségvetés részét fogja képezni.

Hát, ehhez rögtön két megjegyzés. Azt kérem az Országgyűléstől, hogy ne vegye tudomásul, ehhez ne adja a nevét. Akadályozza meg, hogy a települési önkormányzatoktól ezt a pénzt elvegyék!

A másik megjegyzésem: mi az, hogy tudomásul veszi? Az önkormányzatok egy reggel arra ébredtek, hogy valamilyen csoda folytán ez a pénz egyszer csak átkerült a kormány hatáskörébe? Nem! A kormány egyszerűen elvette ezt a pénzt. Nem valami természeti csapásról van szó, nem egy sáskajárásról, hanem a kormány pőre döntéséről, aminek következtében ezt a pénzt onnan elvonják, ezért a települési önkormányzatok segítségnyújtási lehetősége tovább csökken. Így is már komoly mértékben megcímézték, hogy ezt a forrást egyébként az önkormányzat mire fordíthatja egyáltalán, és ez a pénz egyszerűen landol a kormányzati költségvetési oldalon. Ahelyett hogy segítené az önkormányzatokat ebben a helyzetben a kormány, elvon tőlük pénzt, és ezt az egészet úgy tekinti, hogy az Országgyűlés ezt tudomásul veszi, mint az időjárást, a jégesőt vagy a nem tudom, micsodát, árvizet.

Tisztelt Képviselőtársam! Azt kérem öntől is, hogy ne vegye tudomásul. Ne vegye tudomásul! Akadályozza meg! Akadályozza meg velem együtt! Partnerre fog találni bennem ahhoz, hogy ezt közös erővel megakadályozzuk. Tudja miért? Azért, hogy az önkormányzatok is tudjanak segíteni, közelebb vannak az emberhez, mint a kormányzat. Itt ebben a vitában egyébként arra, hogy a kormányzati segítség, a gazdaságvédelem meg munkahelyvédelem a gyakorlatban hogy néz ki, már többen utaltak, és talán az első számú kedvenc oligarchájára a Fidesznek: Mészáros Lőrincre.

(15.20)

Hát, azért napokon belül ezt így összerakni: egyrészt kiveszek 11 milliárdos osztalékot a cégeimtől, közben kapok közel 20 milliárdos állami támogatást, és ezzel párhuzamosan az ország majdnem vagy talán ma már a legnagyobb gazdasági foglalkoztatójaként nem embereket alkalmazok nagyobb létszámban, hanem embereket bocsátok el. Tehát nem munkahelyvédelemre fordította Mészáros Lőrinc ezt az összeget; köszönte szépen az állami támogatást, az alkalmazottainak egy részét kirúgta, majd több mint 10 milliárd osztalékot bezsebelt a saját családjának. Most ezt hívják önök munkahelyvédelmi támogatásnak, gazdaságvédelemnek és családvédelemnek, de fideszes oligarchák körében ez így néz ki a gyakorlatban. És ott pedig, ahol valóban tudnának családokat segíteni, valóban tudnának embereket támogatni, a települési önkormányzatokról beszélek, ezeket a forráslehetőségeket szűkítik.

Összegezve tehát: elkapkodott költségvetésnek mindig az a következménye, hogy módosítani kell.

Amikor ráadásul a jövő évi költségvetésitörvény-javaslattal egy időben lesz napirenden ennek a költségvetési évnél a módosítása is, akkor különösen figyelniünk kellene ennek a fontosságára, a tervezés, az előrelátás fontosságára. És még egyszer mondom: ellentétben a törvényjavaslat indoklásában szereplő megfogalmazással, az Országgyűlést arra kérem, hogy ne vegye tudomásul a 2020. év költségvetésének ezt a módosítását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Burány Sándor képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki fel szólalások végére értünk. Az elsőként jelentkezett független képviselő visszalépett.

Most megadom a szót soron kívül Banai Péter Benő államtitkár úrnak.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a vezérszónoki hozzászólások után néhány gondolattal reagáljak az elhangzottakra.

Először is: köszönöm szépen a benyújtott indítványt támogató, a kormány által az egészségügyi veszélyhelyzet kezelésére, a gazdasági hatások tompítására meghozott intézkedéseket támogató gondolatokat mind a kormánypárti, mind az ellenzéki padsorokból. Az ellenzéki padsorokból is hallottunk azért pozitív hozzászólást, de a megállapításoknak egy jelentős része azért olyan volt, amivel, azt gondolom, a tények alapján érdemes vitatkozni.

Az egyik többször elhangzott megállapítás az volt, hogy a kormány nem időben lépett, későn hozott meg fontos intézkedéseket. Először is nézzük meg, hogy az egészségügyi helyzet kezelésére milyen intézkedéseket hozott, és ezek nemzetközi összehasonlításban hogyan néznek ki! Itt vannak előttem a világ egészségügyi szervezetének, a WHO-nak a statisztikái. A tisztelt Ház padsorai között sokszor szó volt már arról, hogy milyenek a különböző statisztikák, a tesztelések száma, a fertőzöttség száma, a halálesetek száma. Minden egyes haláleset egyéni tragédia és a közösség tragédiája, mégis azt kell mondjam, hogy az egészségügyi védekezés a rendelkezésünkre álló nemzetközi statisztikák alapján Magyarországon az átlagos védekezéshez képest sokkal, nagyságrendekkel hatásosabb, hatékonyabb volt.

Miért tudtuk ezt megtenni? Többek között azért, mert voltak pénzügyi forrásaink, amelyeket azonnal az egészségügyi védekezés szolgálatába lehetett állítani. Varju László képviselő úr úgy fogalmazott, hogy megtakarítás nélkül vágtunk bele a járvány kezelésébe, úgy fogalmazott, hogy az előző években nem halmoztunk fel kellő megtakarítást. Hát, kérem szépen, 378 milliárd forintnyi Országvédelmi Alap volt az idei költségvetésben, amely teljesen érintetlenül rendelkezésre állt, és elsőként a kormány ehhez az eszközökhöz tudott nyúlni, amikor egészségügyi védekezésről volt szó. Ez a tartalék kellett ahhoz, hogy ne legyen késlekedés az egészségügyi kiadások teljesítésében. Ráadásul nemcsak a költségvetési előirányzat

volt meg, hanem igenis ezt tudtuk finanszírozni meglévő forrásokból, állampapír-kibocsátásokkal, mint ahogy az azonnali gazdaságvédelmi intézkedéseket is tudtuk finanszírozni.

Azért arra mindenkit emlékeztetnék, hogy a járványügyi helyzet bekövetkeztekor az intézkedések első sorában volt az érintett ágazatokra vonatkozó adókönyvtetés. Volt abban a helyzetben a költségvetés, hogy ezt megtehettük, voltunk abban a finanszírozási helyzetben, mint ahogy, azt gondolom, az első lépések között volt a moratórium bejelentése is.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr azt mondta, hogy a moratóriumnál túl nagy összeget tüntettünk fel az indoklásában. Tényszerűen el kell mondjam, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslatban a teljes keret szerepel a moratórium tételénél. A képviselő úr azt tudja, hogy mind a magánszemélyek, mind a vállalkozások, ha úgy döntenek, akkor szabadon törleszthetik a fizetési kötelezettségüket, és úgy is dönthetnek, hogy visszavonják ezt, és élnek a moratórium lehetőségével. Való igaz, hál' istennek, számos olyan magánszemély és vállalkozás volt abban a helyzetben, hogy úgy döntött, nem él ezzel a lehetőséggel. Fogadjuk el azt, amit képviselő úr mond, vonjunk le akkor 1000 milliárd forintot a teljes keretből, és akkor nem a GDP 20 százalékaról, hanem 18 százalékaról beszélünk. A kormányzat arról beszélt, hogy az összes megmozgatott forrás, amit a kormány megmozgatott, illetőleg amit a jegybank megmozgatott - azt gondolom, fontos, hogy a két gazdaságpolitikai szereplő között összhang volt ebben a kérdésben is -, tehát az a forrásmennyiség a GDP 18-20 százaléka között van. Hogy véglegesen például a moratóriumnál mennyi lesz az összeg, amit az érintettek a moratórium alatt nem fizetnek be, azt majd jövőre fogjuk megtudni.

Szintén elhangzott az, hogy vannak olyan intézkedések az önök előtt lévő törvényjavaslat indoklásában, amelyek a személyvesztés kategóriájába tartoznak; ha jól emlékszem, ezt nem is egy hozzászóló említette. Z. Kárpát Dániel képviselő úr például szóvá tette, hogy a szociális hozzájárulási adó kulcsának a 2 százalékpontos csökkentése és ennek a 160 milliárdos idei hatása miatt szerepel itt, amikor erről már szó volt az eredeti 2020-as költségvetésitörvény-javaslat vitájában is. Hát, azért van itt, mert az érintett partnerekkel a 2016. évi végi megállapodás arról szólt, hogy a szociális hozzájárulási adó kulcsának a csökkentésére a versenyszféra reálkeresetének a növekedése függvényében kerül sor: ha 6 százalékkal növekednek a versenyszférában a reálbérek, akkor csökkenti a kormányzat 2 százalékponttal a szociális hozzájárulási adó kulcsát. Ha felidézzük a 2020-as költségvetésitörvény-javaslat vitáját, akkor talán a jegyzőkönyvekből elő tudjuk azt is szedni, hogy ezzel a kormány anno 2020 utolsó negyedétől, októberétől számol.

Most egy egészen más helyzet van. Ma arról beszélünk, hogy a munkahelyeket kell megvédeni, a fizetéseket kell megvédeni, és ezzel együtt nem nézzük azt, hogy a versenyszférában milyen béremelkedés valósul meg, hanem végrehajtjuk ezt az adócsökkentést, amit a megállapodás alapján nem kellene megcsinálni, pláne nem júliustól. Tehát igenis ez egy

olyan intézkedés, amivel a kormányzat a vállalkozásoknak akar segíteni.

Ha bérekről volt szó, miért szerepel a járványügyi alapnál a már eldöntött korábbi béremelésnek a feltüntetése mind a bevételi, mind a kiadási oldalon, hisz a bevétellel is számoltunk és a tervezett kiadással is? Épp ezért a mostani helyzetben Európában a világkezelés részeként mindenki arra koncentrál, hogy a lehető legtöbb munkahelyet őrizze meg, és nem az a kérdés, hogy emelkednek-e a bérek vagy sem. A kormány azt mondja, hogy ebben a megváltozott helyzetben is az egészségügyi dolgozóknál az eredetileg eldöntött béremelést novemberben 20 százalékos mértékben, konkrétan az ápolóknál végre fogja hajtani, és ezen túl, éppen az egészségügy jelentős terhelése miatt, döntött úgy korábban a kormányzat, hogy 500 ezer forintos egyszeri juttatásban részesíti az egészségügyi dolgozókat; ez is megjelenik az említett járvány elleni védekezési alapban.

Ami az egyenlő köztelherviselést, illetőleg az önkormányzatokat érintő terheket illeti, sokszor elmondtuk, hogy véleményünk szerint a jelenlegi helyzet kezeléséhez mindenkinek hozzá kell járulni és mindenkinek alkalmazkodni kell: alkalmazkodni kell a vállalkozásoknak, alkalmazkodni kell a munkavállalóknak, alkalmazkodni kell a különböző szervezeteknek is. Én ezúttal is köszönetet mondok a parlamenti pártoknak, hogy az ideai párttámogatásuk egy jelentős részéről lemondtak, elfogadták azt, hogy a mostani helyzetben erre is szükség van a védekezés érdekében. A helyi önkormányzatok áldozatvállalása ehhez az áldozatvállaláshoz képest sokkal kisebb.

Hadd idézzem fel, hogy a 2020-as költségvetési tervezéskor a helyi önkormányzatokat illetően milyen bevételekkel számoltunk!

(15-30)

A teljes önkormányzati alrendszer tervezett bevétele közel 3000 milliárd forint, nem egész 5 milliárd forint híján. Ehhez képest kérem, hogy értelmezzük, arányosítsuk az említett 34,4 milliárd forintos tételt. Csak a helyi adók több mint 1000 milliárd forintot tesznek ki, tehát ha megnézzük, hogy az említett párttámogatásokon túl, mondjuk, maga a központi költségvetés a járvány elleni védekezésre, és most gazdaságvédelemről nem beszélek, csak járványügyi védekezésre az összes bevételéhez képest mennyi forrást fordít, és megnézzük ugyanezt az arányt a helyi önkormányzatoknál, azt fogjuk látni, hogy a helyi önkormányzatoktól kisebb áldozatvállalást kért a kormányzat.

Igen, ebben a helyzetben a helyi önkormányzatoknak is számos esetben nem egyszerű a helyzete. Ismét köszönet illet minden önkormányzatot, aki részt vesz a védekezésben akár cselekedetekkel, akár azzal, hogy elfogadja, hogy a bevételek egy részéről le kell mondani. De kérem a tisztelt képviselőket, hogy a 34,4 milliárd forintos átcsoportosítás mellett azért vegyék észre az önök előtt lévő törvényjavaslatban azt, hogy például a bölcsődei finanszírozásnál megtartja azt a finanszírozást a javaslat, amelyet a gyerekszám

csökkenése nélkül kaptak volna meg az önkormányzatok. Ha nem nyúlnánk hozzá most a költségvetési törvényhez, akkor például a helyi önkormányzatok bölcsődei finanszírozása csökkenne.

Kérem, azt is nézzék meg, hogy a helyi önkormányzatok milyen pénzügyi helyzetben vannak. Z. Kárpát Dániel képviselő úr úgy fogalmazott, hogy 1000 milliárd forint fölötti a mostani adósság. Kérem, hogy egyeztessük a számokat: a 2019. év végi adósság 220 milliárd forint volt. De akkor nézzük meg azt, hogy az adósság mellett a helyi önkormányzatoknak milyen pénzügyi eszközeik vannak akár készpénzben, akár állampapírokban! Jóval magasabb ez az érték, egyetlenegy számot hadd mondjak: egyedül Budapestnek, Budapest fővárosnak az állampapír-állománya tavaly év végén 180 milliárd forint volt. Ebben van olyan rész, amely az EIB-től lehívott hitel, de a nagy része saját megtakarítás.

Tehát kérem, amikor megnézzük, hogy egyes szereplőktől milyen teherviselést kér a kormányzat, milyen teherviselést javasol a kormányzat, akkor nézzük meg az említett szervezetek pénzügyi helyzetét, és nézzük meg azt is, hogy a kormány az adott esetben saját hibájukon kívül nehéz helyzetbe kerülő önkormányzatoknak milyen segítséget kíván nyújtani.

A már említett, önök előtt lévő javaslaton túl, ha már szóba került a '21-es költségvetés is, én tisztelettel felhívom a figyelmet a tegnapi napon az Országgyűlés részére benyújtott, költségvetést megalapozó törvényjavaslatra, amely már a '21-es költségvetéshez kapcsolódik, de egyes részei már idén hatályba tudnak lépni. Ebben szerepel az az indítvány, hogy új hitellehetőségként éven túli hitelt nyitnánk meg, maximálisan 200 milliárd forintos hitellel. Ez a hitel azon önkormányzatok részére állna rendelkezésre, akik egyéb forrásból, egyéb módon a mostani helyzetet nem tudják kezelni, és természetesen továbbra is él az a lehetőség, hogy egyedileg az önkormányzatok kormányzati segítséget igényeljenek.

Burány Sándor képviselő úr szavá tette, hogy miért az a szóhasználat van, hogy az Országgyűlés vegye tudomásul a gépjárműadó átcsoportosítását. Képviselő úr, azért ez a megfogalmazás szerepel, mert a kormányzat a veszélyhelyzet ideje alatt azonnal lépett a költségvetés tekintetében is, azonnal létrehozta az említett Járványügyi Alapot, azonnal gondoskodott a forrásainak a feltöltéséről, azonnal létrehozta a Gazdaságvédelmi Alapot, és erről az önkormányzatokat érintő átcsoportosításról már döntött. Ha az Országgyűlés egyetért ezzel a kormány által meghozott döntéssel, összességében arányosnak véli az önkormányzatok teherviselését, akkor az Országgyűlésnek formáljogilag el kell fogadnia, tudomásul kell vennie azt, amit a kormányzat javasol. Természetesen az Országgyűlésnek szíve joga, hogy ne így döntsön, de formáljogilag az említett indokok magyarazzák a kormányzati szóhasználatot.

Hogy mennyire sikeresek a gazdaságvédelmi intézkedések, és ha megengedik, röviden erről szólnék, azt gondolom, hogy csak később fogjuk tudni megmondani. Ha majd látjuk a 2020-as számokat, akkor tudunk mérleget vonni. Én azt gondolom, az

egészségügyi védekezés sikerességéről már látjuk a számokat, a gazdasági eredményekről később fogunk tudni beszámolni. Azzal ugyanakkor vitatkoznom kell, hogy, ahogy említettem, nem azonnal lépett a kormány, szemfényvesztő intézkedések vannak, és azzal is, hogy Magyarország elveszítette a pozícióit, nem élünk a nemzetközi konjunktúra kedvező folyamataival - így fogalmazott, ha nagyjából pontosan idézek, Varju László képviselő úr. Képviselő úr úgy is fogalmazott, hogy tisztességes kérdésekre tisztességes válaszokat vár. Én ezzel egyetértek, képviselő úr, maximálisan egyetértek önnel, a Költségvetési bizottság elnökeként annyit engedjen meg, hogy ha ezt a szóhasználatot használjuk, akkor én fontosnak tartom, hogy a parlamenti vitában tisztességes, valós megfogalmazások hangozzanak el.

Engedje meg, képviselő úr, hogy vitatkozzam azzal a megállapításával, hogy Magyarország pozíciót veszített, megtakarítások nélkül nézünk a járványügyi helyzet elé. Ami a pozíciókat illeti, akkor nézzünk Eurostat-számokat. 2020 első negyedévében az Európai Bizottság minden tagállamra vonatkozó egységes módszertana alapján az úgynevezett naptárhatásoktól tisztított vagy ciklikusan igazított gazdasági növekedésünk 2 százalék volt. Az abszolút mérték 2,2. Az Európai Unió átlaga -2,6. Az eurózóna 3 százalékot meghaladó mértékben esett. Ez a rövid időszak, a mögöttünk lévő néhány hónapnak az időszaka. De akkor nézzünk egy távlatosabb időszakot, mondjuk, 2010-hez képest. GDP-növekedés az EU összességében 2010 első negyedév és 2020 első negyedév között 1,2 százalék, Magyarországon 32,5. Ez egy kumulált növekedési szám, képviselő úr, kérem, hogy ellenőrizze az Eurostat, illetőleg az Európai Bizottság számsorát.

Mindenféle statisztikával nem akarom önöket untatni, de azt gondolom, hogy akár a növekedést nézzük, akár a foglalkoztatási számokat, akár az aktivitási rátát, az elmúlt időszakban összességében kedvező makrogazdasági, reálgazdasági folyamatok jellemezték Magyarországot, és igen, ez is kellett ahhoz, és a költségvetés helyzete, stabilitása is kellett ahhoz, hogy a mostani helyzetben a maximális segítséget meg tudjuk adni a vállalkozásoknak.

Ami a Gazdaságvédelmi Alap konkrét intézkedéseit illeti, sajnálom, hogy itt néhány olyan vállalkozás került csak szóba, amelyet az ellenzéki padsorokból sokszor emlegetnek. Az ITM vezetői és a kormány számos tagja sokszor beszámol arról, hogy a munkahelymegtartó támogatásra hány vállalkozás hány munkahely megtartása érdekében nyújtott be pályázatot. Egyedül a munkahelymegtartó támogatásra, tehát több mint 140 ezer munkahely megőrzésére érkezett be igény. Ezek az összegek, amelyeket a munkahelymegtartásra vagy munkahelybővítésre adott esetben, mert ilyen programokra is kifizetünk, messze meghaladják, meg fogják haladni a 80 milliárd forintos összeget, amely a Budapest-Belgrád vasútvonal kapcsán elhangzott. Vitatkoznom kell tehát Mesterházy Attila képviselő úrral, aki összehasonlította a Budapest-Belgrád vasútvonal építésére szánt forrásokat a munkahelymegtartás és munkahelybővítés

céljára biztosított forrásokkal. Ez utóbbi döntően, jelentősen meghaladja a Budapest-Belgrád, egyébként munkahelyeket teremtő és beruházást jelentő projektjének a támogatási összegeit.

Ami a törvényjavaslat jellegét illeti, Csárdi Antal képviselő úr azon megfogalmazását engedje meg, hogy kategorikusan visszautasítsam, amely szavaiban az szerepel, hogy a törvényjavaslat hazudik. Ezt nehéz értelmezni. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki pársorokból.)* Képviselő úr azt mondta, hogy a törvényjavaslat hazudik, tehát kérem, hogy akkor konkrétan mondja meg, hogy melyik ponttal nem ért egyet. Én azt fontosnak tartom, hogy a törvényjavaslat indoklásában a kormány szándékozott bemutatni a járvány elleni védekezésre és a gazdaságvédelemre szánt összes forrást. Maga a törvényjavaslat normaszövege csak rendelkezésekről szól, nem érint számszaki melléleteket, mégis mi fontosnak tartottuk, hogy az Országgyűlés teljes képet kapjon arról, hogy járványügyi védekezésre, illetőleg gazdaságvédelemre milyen eszközökből mennyi forrást szánt. És természetesen, amikor a költségvetés végrehajtásáról kell majd beszámolni a tisztelt Országgyűlés előtt, akkor nemcsak arról számolunk be, hogy az egyes előirányzatoknak hogyan alakult a felhasználása, hanem arról is, hogy ténylegesen az egyes átcsoportosítások és az új alapok forrásainak felhasználása hogyan valósult meg.

Összességében tehát azt gondolom, hogy az eddigi intézkedések indokolhatóak voltak, mi úgy látjuk, hogy érdemi segítséget igyekeztünk nyújtani a magyar vállalkozásoknak. Az az intézkedéssorozat, amely összgazdasági hatásában a GDP 18-20 százalékát teheti ki, ez nemzetközi szinten jelentős, és abban bízom, hogy amikor a 2020-as költségvetés végrehajtásáról kell majd a tisztelt Országgyűlés előtt beszámolni, akkor azt fogjuk látni, hogy összességében, nemzetközi kitekintéssel is ezek a lépések sikeresnek mondhatóak majd. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Banai államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek, elsőként Nacsa Lőrinc képviselő úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

(15.40)

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tegyük rendbe egypár dolgot, hiszen a szocialista vezérszónokok arról beszéltek, hogy minden hitelből van finanszírozva, és mennyivel nő az államadósság. Önöknek ahhoz nem volt bátorságuk, hogy beleírják az Alaptörvénybe, hogy minden alkalommal, minden évben csökkenteni kell az államadósságot. Mi ezt megtettük, és azóta is ehhez tartjuk magunkat.

Megkérdezte Mesterházy Attila, hogy vajon hogy nyertek 2006-ban. Mindannyian tudjuk a választ: hazugsággal nyertek. Most volt az évfordulója az őszi beszédnek. Önök hazugsággal és a számok meghamisításával nyertek választást. 2006-ban a költségvetési

hiány világszerte volt, hátulról, tehát az egyik legmagasabb volt a világon. Hogy ne legyünk teljesen igazságtalanok, a háború sújtotta Libanonban magasabb volt a költségvetési hiány, mint Magyarországon 2006-ban. Így nyerhettek önök.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök tavaly ilyenkor itt a 2020-as költségvetési vitában, a részletes vitában és az általános vitában, valamint a módosító javaslatokkal a sokszorosát elköltötték fejben az Országvédelmi Alapnak, előre, az önök által benyújtott különböző módosítókkal. Ha elfogadjuk azokat a módosításokat, amelyekkel ott önök elköltötték azt az Országvédelmi Alapot már előre, akkor nem lett volna miből a járvány elleni védekezést finanszírozni. Ha önökön múlt volna, akkor semmilyen tartalék nem állt volna rendelkezésre ahhoz, hogy finanszírozni tudjuk a járvány elleni védekezést, az egészségügyi védekezést és a gazdasági védekezést. Ha önökön múlt volna, akkor ez az ország... - önök cserben hagyták volna az országot. Szerencsére nem önöknél volt a kormányrúd a tavalyi évben sem, ezért megtartottuk ezt a nagy összegű Országvédelmi Alapot közel 400 milliárd forinttal, és ez az első pillanattól kezdve érintetlenül rendelkezésre állt a magyar költségvetésben.

Az meg szinte nevetséges, hogy Varju László azt mondja, hogy 2010-ben konszolidált gazdaságot hagytak ránk, ez azért elég nevetséges, és talán még ő sem hiszi el, miután tönkretették az országot és csőd-közelbe vitték az országot. Csárdi Antal képviselő úrnak mondanám, hogy több mint egy hónapja lett volna Pikó polgármester úrnak lekérni ezt az összeget, nem tette meg - ő ezt elbaltázta. Köszönöm szépen. *(Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Keresztes László Lóránt képviselő úr, kettő perc!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Még a rendes felszólalás előtt kihasználom, hogy visszatért Hargitai képviselő úr, és az általa elmondottakra szeretnék visszakérdezni. Azt mondta a képviselő úr, hogy a kormánynak van egy nagyon erőteljes gazdasági elképzelése. Nyilván ez összefüggésbe hozható egy jövőképpel, hogy milyen ez a jövőkép, azt láthatjuk a költségvetésben is, az idei költségvetésben, az idei költségvetés módosításában, a különböző intézkedésekben és a jövő évi költségvetésben is.

Én úgy vettem ki a képviselő úr szavaiból, hogy nagyon erőteljesen elégedett azzal, azokkal a döntésekkel, amiket az elmúlt hónapokban hozott a kormány, és ön is egyike volt azon kormánypárti képviselőknél, akik megszavazták a közel ezermilliárdos Budapest-Belgrád vasútvonal-fejlesztést titkosítással együtt.

Képviselő Úr! Ön Baranya megyei egyéni önkormányzati képviselő. Ugye, tudjuk, hogy Baranya megyében a Pécsi Tudományegyetem messze-messze a legnagyobb foglalkoztató. Egyetért-e ön azzal, hogy 2 milliárd forintot, figyelembe véve a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjét, 2 milliárd forintot elvon-

nak az egyetemről? Ön pontosan tudja, hogy ez milyen brutális elbocsátásokkal fog járni. Az ön választókerületéből vajon hányan dolgoznak a Pécsi Tudományegyetemen? Egyetért-e ön azzal, hogy a kormány kivonul a közösségi közlekedés finanszírozásából? Az ön választókerületéből hányan járnak Pécsre dolgozni és használják a közösségi közlekedést, ami ilyen módon óriási csapásokat fog elszenvedni?

A kormány nem olyan rég döntött arról, hogy 34 vasúti mellékvonalat gyakorlatilag halálra ítél. Az ön választókerületében a Villány és Mohács közötti vasútvonal is erre a sorsra jutott. Egyetért-e ezzel, képviselő úr? Egyetért-e ezzel? Érdekli-e önt, hogy bármikor a kormány tervezi-e itt a megfelelő járatsűrűséget visszaállítani?

E tekintetben szeretném még kikérni a véleményét, illetve annak kapcsán is, hogy nyilatkozott már több önkormányzati szövetség vezetője, a TÖOSZ vezetője is, a Magyar Falu Szövetség vezetője is nyilatkozott, hogy a gépjárműadó-elvonás az a települések kétharmadánál brutális likviditási problémákat fog jelenteni. Ön egy kistéleplési, egy elaprózott településrendszerű választókerületnek az egyéni képviselője. Egyetértenek-e az ön polgármesterei, az ön területén lévő polgármesterek ezekkel az intézkedésekkel? És mit tett ön annak érdekében, hogy ezek az intézkedések ne érintsék ilyen súlyosan az ön választókerületét? Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Keresztes frakcióvezető úr. Megadom a szót Szűcs Lajos fideszes képviselő úrnak, jegyző úrnak.

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Azért szerintem ideje lenne visszatérni a törvény eredeti szövegéhez, és nem ilyen jellegű mondatokat elmondani, de szerintem a demokráciába akár ez is beleférhet.

De a legfontosabb dolog az, ami a törvényben is benne van és a törvény indoklása is tartalmazza, hogy nem érinti a fő számokat ez az egész módosítás. A fő számokon belüli átcsoportosításokról van szó. Tehát ha az európai példákat nézzük, nem engedte el a kormány az ideai hiánycélokat, nem engedte el, nem kezdett felelőtlen hitelfelvételekbe.

Tudják, én is már régóta itt vagyok. 2008-ban, amikor a gazdasági válság kialakult, akkor volt egy nemzeti konzultáció, akkor is csináltak, önök is csináltak, Bajnai Gordon a Tudományos Akadémiára hívta össze a magyar gazdasági és önkormányzati élet és politikai élet szereplőit. Ott elmondtuk, hogy az önkormányzatokat érintő akkori elvonások milyen brutálisak.

Ennek a következményéről csak Csárdi képviselő úrnak szeretném elmondani, hogy ezután volt az, hogy 2010 után 1300 milliárd forintot kellett az önkormányzatoknál visszafizetni, mert nem arról volt szó, hogy az önkormányzatok felelőtlenül gazdálkodtak volna, hanem az előző Bajnai- és Gyurcsány-kormányok olyan elvonásokat tettek, közben pedig olyan feladatokat róttak az önkormányzatokra, amelyek

ilyen nagyságrendű összegekbe kerültek utána az Orbán- és a polgári kormánynak.

Úgyhogy szerintem inkább erről kellene beszélni, meg arról, hogy ennek a költségvetési törvénynek a módosításához önök sem akkor nem járultak hozzá, amikor megszavazták, valószínűleg most sem fogják, a feladat pedig a védekezésben ránk marad. Meg fogjuk tenni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szűcs Lajos jegyző úr. Kettő percre Z. Kárpát Dániel képviselő urat illeti a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is az államtitkár úrnak szeretném megköszönni, hogy aktívan részt vesz a vitában. Ez mindig üdítő jelenség, szívfolt. Ahogy a demokráciából haladunk valamerre, évenként egyre üdítőbb ez a szívfolt, tehát egyre nagyobb gyógyírt jelent a lélek sebeire. Ugyanakkor ezt ki is használom, engedelmével.

Az államtitkár úrhoz fordulok a tekintetben, hogy szóba került itt azért egy nagyberuházás, a Budapest-Belgrád vasútvonal, viszont nem ismerjük a kormányzat ezzel kapcsolatos várakozásait, akár a teremtett munkahelyek számát illetően, akár a megtérülés tervei tekintetében. Viszont azt látjuk, hogy komoly, fajsúlyos tételek kerülnek elkülönítésre mind a költségvetésben, mind pedig a későbbi elhatárolások terén erre a területre.

Ugyanakkor engem legalább ennyire érdekelne az is, hogy az úrkutatási projektek módosítás általi támogatásától mit vár Magyarország Kormánya. Konkrét tények, számok talán segíthetnének azon, hogy egy nyugodtabb hangvételű vita folyjon köztünk, hiszen ha látunk azt, hogy úrkutatási tevékenység támogatása által hány munkahelyre számít Magyarország Kormánya, hány magyar honfitársunk lehet érdekelt abban, hogy úrkutatási projektekbe bedolgozzon vagy adott esetben érintettként részt vegyen ilyen tervekben, akkor elképzelhető, hogy sokkal jobb szándékkal tudnánk ezekhez hozzáállni.

Nacsa képviselőtársam számára jegyezném meg, hogy a benyújtott ellenzéki költségvetési módosítók természetüket tekintve olyanok, hogy sokszor egymás alternatívái, tehát ha én benyújtok egy lombikbébi-programot felső kalap nélkül támogató programot, egy képviselőtársam pedig benyújt egy átfogó demográfiai programot, minden bizonnyal találunk átfedő területeket ezek közül. Ha kipurgáljuk ezeket az átfedéseket, lehet, hogy már nem is vagyunk olyan messze a valóságtól.

Viszont azt látom, hogy ha az önök gazdaságpolitikája valóban annyira meggyőző lenne, mint amilyenek gondolják, talán nem kellene százmilliárdos nagyságrendet pusztán a kormányzati tevékenység kommunikációjára fordítani, legyen az minisztériumra elköltve vagy éppen a köztévére. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Szakács László MSZP-s képviselő úr következik.

(15-50)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én is szeretném megköszönni, hogy tényleg üdítő kivételként részt vesz a vitában. Nekem is muszáj reagálnom arra, amit mondott, hogy a Budapest-Belgrád vasútvonalra elkülönített legutóbbi 82 milliárd forint és a védekezésben elköltött 80 milliárd forint összehasonlítása nem jó. Na de, államtitkár úr, azt csak a védekezési alapról vették el, legalábbis erről szóltak a sajtóhírek! Azt elvette a kormány a magyar emberek asztaláról, és odaadta másnak, kínaiaknak meg belgrádiaknak biztos, tehát azoknak, akik vasutat akarnak építeni.

A GDP 18-20 százalékáról beszélnek mindig, ön is, csak mindig tegye hozzá államtitkár úr, vagy határolódjon el Schanda államtitkár úrtól, hogy három év alatt. Nem idén, három év alatt. Ennyire történelmi ez a gazdaságmentő csomag.

A Kurzarbeitnél pedig még beszélhetünk róla, a rövidített munkaidő tekintetében az én álláspontom az, hogy a magyar kormány addig fejlesztgette a német Kurzarbeitot, amíg úgy járt vele, mint a lengyel mérnökök a Fiattal, hogy addig fejlesztgették, amíg kis-Polski lett belőle, azaz teljesen más. Nem képezték meg ennek a rövidített munkaidőnek az alapját, amit Németországban megképeznek. Ott be kell fizetni minden egyes cégnek minden egyes évben megfelelő mennyiségű pénzt, felkészülendő ezekre az esetekre. Ezért tudták ők teljesen másképpen átvészelnii ezeket a válságokat.

Nacsa képviselőtársamnak mondom: 2010-ben az államadósság 22 000 milliárd forint volt, 2020-ban meg 33 500 milliárd forint, és ebben benne van már az is, ami a magánnyugdíjpénztáraknál, tudja, az a 3000 milliárd forint, ami elpárolgott kézen-közön az elmúlt időszakban. Azt gondolom, hogy erre nem érdemes büszkének lenni. Felelőtlen hitelt, olyan hitelt vesznek fel most Kínából, aminek titkosítani kell a feltételeit. Hát mi ez, ha nem felelőtlenység? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Arató Gergely DK-s képviselő úr következik.

ARATÓ GERGELY (DK): Egy nagyon fontos elhatárolódással kell kezdenem szocialista képviselőtársamtól: az első kocsim kis-Polski volt, és én nagyon szerettem.

De ezért nem kértem volna szót, hanem azért kértem szót, hogy egy másik hasonló ellentmondásra hívjam fel a figyelmet. Nagyon gyakori érv, hogy az önök gazdaságiválság-kezelése azért sokkal jobb, mint a 2008-as, merthogy itt nem vesznek fel hitelt. Mondanék három hírt az utóbbi időszakból. Április 23-án Varga Mihály pénzügyminiszter úr jelentette be, hogy sikeres volt a magyar eurókötvény-kibocsátás 2 milliárd euró értékben; Orbán Viktor miniszterelnök úr felhatalmazta Varga Mihályt május 23-án, hogy az uniós hitelhez szükséges garanciákat adja meg; most a hétvé-

gén meg azt jelentette be szintén Varga Mihály pénzügyminiszter úr, hogy másfél milliárd euró értékben zöldhitelt vagy zöldkötvényt bocsát ki a kormány. Én nem minősítem ezeket a gazdaságpolitikai lépéseket, mert lehet indoka annak, hogy egy kormány valamilyen gazdasági helyzetben hitelt vegyen föl, akár devizában, csak azt szeretném mondani, hogy ezt abszolút jónak vagy abszolút rossznak tartani minimum egy felszínes propagandaszólam és nem érdemi hozzászólás egy gazdaságpolitikai vitához.

Egyébként meg szerintem nem érdemes a 2008-as és a 2020-as válságkezelést összehasonlítani egymással, mert más a természetük ezeknek a válságoknak, és ami még fontosabb, ennek a válságnak még messze nem vagyunk a végén. Nézzük majd meg a hiányt az év végén! Így félévben, a válság első két hónapja után könnyű azt mondani, hogy minden rendben lesz. Reméljük, hogy így lesz, de azért várjuk ki a végét, hogy mi fog történni az év végéig.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Arató Gergely képviselő úr. További kétpercesekre a következő körben lesz majd lehetőség. Most előre bejelentett felszólalás következik, Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Gyorsan reagálok Szűcs képviselő úrra, aki egy kicsit nehezményezte, hogy politizál az Országgyűlés. Ez egy politikai, politizáló testület. De nagyon fontos visszautalni rá, hogy ha a törvényjavaslatnak csak az indoklását megnézzük, meghallgattuk az expozét, a kormánypárti képviselők, a vezérszónokok felszólalásait, akkor ez indított el egy vitát, ami szerintem pozitív és mindenképpen előremutató vita. Utaltak is rá képviselőtársaim, hogy gyakorlatilag Hargitai képviselő úr nyitotta ilyen szélesre a vitát. Egyébként ha költségvetésről vitatkozunk, akkor igen nehéz azt mondani, hogy bármi is felmerülhet, ami nem tartozik ide akár az ideit, akár a jövő évi költségvetési vita tekintetében.

Az önkormányzatok kapcsán említette, és nagyon sokszor elmondják óriási érdemként a Fidesz-kormány javára, hogy 2014-ben történt egy önkormányzati adósság-átvállalás, és az milyen óriási segítséget jelentett az önkormányzatoknak. Hát, tudjuk, hogy ma már ugyanakkora adósságállománnyal bírnak az önkormányzatok, tehát néhány év elegendő volt ahhoz, hogy ez a hatalmas adóssághegy újratermelődjön. Én magam is nyolc évig voltam önkormányzati képviselő, és láttam azt, hogy Pécsnek - én pécsi vagyok - volt abszolút értékben a legnagyobb adóssága, 44 milliárdot kellett a korábbi felelőtlen szocialista-liberális időszak után szétteríteni az államadósságban gyakorlatilag. De ott maradtak az önkormányzati cégeknél azok a hatalmas adósságok, amelyek már akkor is több mint 10 milliárdot tettek ki, tehát nem volt teljes az az adósságkonszolidáció.

De azért abban egyetérthet Szűcs képviselőtársam - amit csak az elmúlt hónapokban láthatunk, de

visszamehetünk néhány évre is -, hogy milyen mértékű a forráselvonás az önkormányzatoktól. Elképesztően nagy. Felsorolni is viszonylag komoly feladat, hogy csak az elmúlt hónapokban mennyi forrást vontak el az önkormányzatoktól. A másik oldalról pedig önmagában ez a kialakult válsághelyzet óriási többletfeladatokat jelentett az önkormányzatoknak, de önök még több feladatot címeztek az önkormányzatok felé. Gyakorlatilag átállítanak egy olyan rendszert, hogy kézi vezérléssel, egyfajta köldökzsinór alkalmazásával tudják az önöknek szimpatikus önkormányzatokat, városokat fenntartani, finanszírozni, a másik oldalról pedig akár a csőd szélére is rugdossák őket, és majd bemutatják, hogy esetleg a nem kormánypárti, független vagy akármilyen városvezetés vagy közgyűlési többség nem alkalmas a település vezetésére.

De ez a vita most valóban nem erről szól. Én is szeretném kihasználni azt a képviselőtársaim által nagyon sokszor említett tényt, hogy államtitkár úr nem politizálni jár az Országgyűlésbe, hanem szakmai vitákat folytatni. Ezt én is szeretném kihasználni.

Az is teljesen egyértelmű, hogy az a helyzet, ami kialakult, valóban egy óriási kihívás. Mondhatjuk azt, hogy egy évvel ezelőtt nem lehetett azzal számolni, hogy egy ilyen válsághelyzettel nézünk majd szembe. Bár mindent tervezni kell, mindenre készülni kell, de nem tudhattuk, hogy egy ilyen járványügyi helyzet kialakul, ami az elmúlt hosszú-hosszú időszakban egy példátlanul óriási kihívást jelentett az egész világgazdaság számára, tehát ez egy globális kihívás. Például a védekezés megszervezése, most is nagyon komoly kihívásokkal szembesülünk. Bízunk a legjobbakban, de látjuk, hogy néhány országban sajnos újra felpörögni látszik a járvány. Ez önmagában is egy nagyon komoly krízis. A másik oldalról pedig az ilyen módon szinte befékező és óriási sebeket kapó világgazdaság globálisan szintén óriási kihívást jelent, és még most sem igazán látjuk ennek a pontos hatásait, azt, hogy milyen lesz a mélysége; milyen lesz a mélysége globálisan, Európára nézve, hogyan fog alakulni a járvány, milyen egyéb járulékos gazdasági válságra utaló hatásai lehetnek, és milyen módon tudunk mi ezzel Magyarországon szembesülni. Tehát ezt nem tudjuk.

De az egészen biztos, hogy ez a válság megmutatta azt, hogy milyen alapvető változásokat kell tudnunk eszközölni, hogy globálisan milyen változásokra van szükség a világgazdaság tekintetében, és nekünk is mire és hogyan kéne felkészülnünk. Az teljesen világos, hogy alapvető érdekünk az, hogy a lehető leginkább egy önellátó, erőteljes gazdaságot tudjunk felépíteni, és próbáljuk csökkenteni a függést, próbáljuk csökkenteni a kitettséget, például hogy az alapvető igényeket, alapvető termékeket ne távoli kontinensekről történő szállítással lehessen megoldani, hanem lehetőség szerint helyi termeléssel vagy regionális együttműködések által lehessen ezeket beszerezni. Tehát minden szempontból a lehető legnagyobb mértékben önellátó, erőteljes és a válságokkal szemben ellenállni képes gazdaságot kell tudni felépíteni, azzal együtt is, hogy más olyan jellegű kihívásokat is látunk,

amelyek nem feltétlenül vannak összefüggésben a válsággal. Akár az éghajlatváltozásra is gondolhatunk, meg minden olyan tényezőre, amiről mondhatjuk, hogy a XXI. századi változások sorát bővítik.

Az a baj, hogy ezekből a költségvetésekből, értelemszerűen az ideai költségvetésből, de a jövő évi költségvetésből sem láthatjuk azt, hogy a kormány szembenézne ezekkel a változásokkal, és megpróbálna egy ilyen jellegű alapvető gazdaságpolitikai szemléletváltást végrehajtani, például egy önálló gazdaság és egy erőteljes, működő nemzetgazdaság felépítésére próbálna minden forrást fölhasználni.

(16.00)

Most valóban mindenki, minden kormány azon dolgozik, illetve azon kellene dolgoznia, hogy a lehető legtöbb munkahelyet meg lehessen menteni, és a rendelkezésre álló források felhasználásával a lehető legtöbb új munkahelyet lehessen megteremteni. Erről szólnak ezek a viták hetek óta. Ráerősítenék Z. Kárpát Dániel felszólalására, hogy lehet relációkat megfogalmazni. Például a Budapest-Belgrád projektet - ez egy kiragadott példa, nyilván nem véletlenül ragadjuk ki, mert ez egy brutális, óriási hiba, amit elkövettek a kormánypárti képviselők - lehet relációba állítani akármilyen más költségvetési tétellel, akármilyen más munkahelyteremtésre szolgáló alappal, de akkor sem magyarázat arra, hogy egyáltalán miért költenek el nem 5 vagy 10 milliárdot, hanem az ideai évben 80 milliárdot, de ha egyéves távlatban nézzük, akkor jövő évben 100 milliárdot - nem tudjuk, pontosan mennyit - vagy 180 milliárdot erre a projektre, összességében pedig 1000 milliárdot.

Mi az indoka? Mi a magyarázata? Mi a megalapozottsága? Milyen kihasználási garanciák vannak? Milyen szerződéses feltételek? És önök milyen mérőszámokkal, milyen számításokkal támasztották alá - nyilván nem ön, államtitkár úr, hanem az előterjesztő, illetve a parlament kormánypárti többsége -, hogy egyáltalán ezt a döntést meg lehet hozni, ezt a lépést meg lehet hozni?

Önök nem olyan régen, néhány hete bejelentettek egy munkahelyteremtési alapot, amit úgy aposztrofáltak, hogy 80 milliárd forint ráfordítással 70 ezer új munkahelyet fognak létrehozni. Akkor ezt hogyan lehet szembeállítani azzal, hogy csak az ideai évi költségvetésben, ha most elfogadjuk, hogy csak 80 milliárdot költenek, akkor lemondtak 70 ezer új munkahely megteremtéséről? Miért nem 160 milliárdból, miért nem 200 milliárdból, miért nem 400 milliárdból hoznak létre új munkahelyek megteremtésére szolgáló alapot? Miért kell a rendelkezésre álló forrásoknak egy hatalmas részét egy semmilyen módon a megtérülés tekintetében nem alátámasztott projektre elkölteni?

Pontosan, államtitkár úr, kérem, ön a számok embere, magyarázza meg, ön talán látott titkos dokumentumokat, amiket, nem tudom, most már így kézen-közön lehet talán elérni, hogy pontosan mennyi

munkahelyet fog teremteni idén, mert az idei költségvetésben van erre 80 milliárd forint, a Budapest-Belgrád vasútvonal beruházása.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De ha egyéves távlatban nézzük, összességében, ha 180 milliárdot elköltenek erre, ennek pontosan milyen... *(Dr. Orbán Balázs közbeszól.)* Én értem, államtitkár úr, értem, államtitkár úr, csak elhangzott másik államtitkár úr részéről is, hogy most minden eszközt a munkahelyek védelmére és új munkahelyek teremtésére kell fordítani. És arról ne győzzön meg, Orbán államtitkár úr, hogy egy olyan projekt, amiről alapvetően persze tudjuk, hogy Mészáros Lőrinc cégének 300 milliárdot hozhat, ami kihasználási garanciák nélkül megint csak a kínai tömegtermékek ideszállításáról szól, és a kínai gyarmatosítási szándékok erősítéséről szól a magyar adófizetőket megterhelve, annak bármiféle előremutató szerepe lehet a magyar nemzeti érdekek szempontjából.

Allamtitkár úr, én ránézek önmre, és pontosan tudom, hogy ezt ön tudja, egyetért vele. Ez egy nagyon-nagyon magas szinten megszületett politikai döntés volt, ami ellentétes a magyar nemzeti érdekekkel, mondhatjuk, hogy a nemzeti érdekek elárulása. De ebben a helyzetben egyébként, amikor kialakult ez a gazdasági válság, kialakult ez a járványügyi helyzet és a gazdasági válság, akkor itt lenne az ideje, hogy önök számszerűsítsék ezt, hogy az idei költségvetésben mit keres 80 milliárd forint, amit - valóban, képviselőtársam elmondta - a gazdaságvédelmi alpból átcsoportosítottak a Budapest-Belgrád-vasútvonal projektjére; pontosan, számszerűsítve bemutatva, hogy ennek mi a háttere, miért hozták meg ezt a döntést.

Nem tudom, a kormányülésen ott volt-e Orbán Balázs államtitkár úr, miniszterhelyettes úr, de milyen döntés, milyen viták folytak a kormányülésen, hogy a gazdaságvédelmi alpból vegyünk ki 80 milliárd forintot, és csoportosítsuk át a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjére, akkor milyen számokat tettek, mondjuk, miniszterelnök úr elé, és milyen módon, milyen megalapozottsággal születtek meg ezek a döntések.

De hasonlóképpen lenne kérdésem, kihasználva ismét csak államtitkár úr szakmai hozzáállását. Nem oly rég egy estébe nyúló vitán derült ki, hogy az egyetemeket is már eléri ezek a brutális megszorítások, és eredetileg, Bódis államtitkár úr megerősítette, hogy 23 milliárd forintot terveztek elvonni az egyetemektől - értelemszerűen ő sem örült neki, hogy a saját szféráját megszorítások érik -, és ezt sikerült visszatárgyalni vagy visszacsökkenteni 15 milliárdra, amiről tudjuk, ugye, képviselő úr, hogy a pécsi egyetemet 1,9 milliárd megszorítás éri. Ennek milyen hatásai lehetnek? Néhány éve volt a pécsi egyetemen már egy néhány száz milliós megszorítás, az brutális elbocsátást jelentett. Most ha 2 milliárd forintot elvonnak a pécsi egyetemektől, az hány munkahelybe fog kerülni? Teljesen egyértelmű, hogy az egyetem ebben a formájában nem fog tudni tovább működni, beláthatatlan következményei lesznek. Ez nem csak az idei évre fog

kihatni rendkívül súlyos mértékben negatív módon az egyetemre, hanem a jövőre nézve is egyelőre beláthatatlan, hogy milyen következménye lesz az egyetemre. Az biztos, hogy óriási csapás ez az egész régió számára, nem csak képviselő úr választókerületére nézve. Emögött milyen számítások voltak?

Tehát amikor ismét csak a 80 milliárdos Budapest-Belgrád vasútvonal tételét önök kivették a gazdaságvédelmi alpból, és odarakták, hogy a Budapest-Belgrád projektjét márpedig most meg kell építeni, akkor a másik oldalra odarakták - ugye, mindenkinek ki kell venni ebből a részét -, hogy elvesznek, nem tudom, most akkor jelen állás szerint talán 15 milliárdot az egyetemektől. Ennek például, ha csak azt nézzük, az egyetemeket érintően az elbocsátások tekintetében milyen hatása lesz, én arra szeretnék pontos számadatokat, becsléseket alátámasztó dokumentumokat kérni államtitkár úrtól, ismét csak mondom, kihasználva, hogy aktívan részt vesz a vitában, mert nyilván egy ilyen súlyos döntést úgy hozták meg, hogy ahhoz valamiféle elemzést készítettek, hogy ennek milyen pozitív és milyen negatív hatásai lesznek. Mondjuk, pozitív hatásokról elég nehéz beszélni szerintem abban az esetben, amikor, mondhatjuk, hogy az egyetemeket szinte tönkreteszik.

A másik oldalról pedig készítettek-e konkrét elemzést, és ha készítettek - én remélem, hogy készítettek -, mi lett az eredménye az önkormányzatokra vonatkoztatva? Már az imént említettem röviden, hogy több önkormányzati szövetség és rengeteg városvezető, településvezető elmondta, hogy szinte kizagádzkodhatatlan az önkormányzatokat érintő kormányzati megszorítások sora. Orbán államtitkár úr is a múlt heti vitán megerősítette, hogy ha azzal szembeülnek, hogy valóban beigazolódnak, hogy a kistérségek jelentős része nem tudja kizagádzkodni, akkor szembenéznek ezzel a kérdéssel, és akkor módosítanak ezeken a brutális megszorításokon. Na, ezzel számoltak-e? Tehát milyen módon jelenik meg ez a költségvetés tervezésekor, hogy ha az önkormányzatok nem fogják tudni ezeket a hatalmas megszorításokat kizagádzkodni, akkor milyen módon és hogyan fog jelentkezni ez a költségvetési átcsoportosításban?

Nem akarok én itt minden tételt felsorolni, mert lehetetlen ezt 15 perc alatt megtenni, de még egy tételre szeretnék rákérdezni. Láthatjuk, hogy a lehető legtöbb közszolgáltatás itt az elmúlt tízéves időszakban nem jobb, hanem rosszabb helyzetbe került. Most nem mennék bele abba, hogy a közúthálózatnak milyen mutatószámai vannak. Egyértelmű, hogy a 2010 előtti örökség borzalmasan rossz volt, de évről évre rosszabbak a mutatók. Egy ilyen válságágazat a vízügy, a vízügyi ágazat, amit szintén borzalmasan nehezen érintett vagy érint ez a gazdasági válság. Nem véletlenül fogalmazódott meg a kormány felé, hogy a közműadó tekintetében - aminek a kivonását vagy eltörlését a szakma már évek óta követeli teljesen megalapozott módon - valamiféle haladékok kaphassanak a fizetésre kötelezettek itt a válság kapcsán. Ezt a lehetőséget sem kapták meg.

Láthatja talán ön is, államtitkár úr, negyven-egynéhány víziközmű-szolgáltató van, néhány állami, a

többsége pedig önkormányzati tulajdonú, és egyszerűen ezek a cégek már a bedőlés szélére kerültek. Ez részben a rezsicsökkentés miatt van, részben pedig azért, mert ezt az ágazati közműadót is kivetették ezekre a cégekre. Elmaradnak a megelőző karbantartások, elmaradnak azok a karbantartások, amiknek már óriási szüksége lenne. A rendkívül rossz bérszínvonal miatt mennek el a munkavállalók. Tehát tényleg, ez az ágazat már az összedőlés szélére került, és mindenki azt lesi, hogy mikor fogja az első nagy állami szolgáltató bejelenteni - az Alföldvíznél ez már egy nagyon közeli helyzet sajnos -, hogy nem képes tovább működni. Addig várnak ezzel, hogy egy mentőövet adjanak ennek az ágazatnak?

Ha már a jövőképről beszélünk, ha már egy gazdasági vízióról beszélünk, államtitkár úr, azt pontosan tudjuk, hogy 1000 milliárdos nagyságrend az, ami a víziközmű-szektorban 15 éves távlatban a meglévő forrásokon felül hiányzik a megfelelő megelőző karbantartási munkák tekintetében. Államtitkár úr, legalább egy impulzust adjon, hogy gondolkodik-e bárki a kormány közelében azon, hogy ha most ilyen megszorítások érik a víziközmű-szektor, ha ilyen nehéz helyzetben van, akkor az milyen többletköltségeket vetít előre a jövőre nézve. Tehát értelem szerűen, ha elmaradnak megelőző karbantartások, felújítások, s a többi, akkor az a későbbiekben egész közműszakaszok cseréjét indokolja majd. Ez milyen többletköltséget jelent majd a jövőben? És ez egy közeli jövő. Egyáltalán gondolkodik-e ezzel kapcsolatban, számol-e ezzel a kormány, hogy milyen negatív hatásokat jelent, hogyha egy ilyen szektort megszorítások érnek?

De hasonlóképpen egyébként ezt az úthálózatra is lehet érvényesíteni, mert ha nem lesznek vagy nincsenek meg a források, márpedig láthatjuk az idei és a jövő évi költségvetésben is, hogy például az alsóbbrendű utak felújítására nincsenek meg a források, akkor egyre nagyobb arányban kerülnek az utak olyan kategóriába, amikor már nem lehet felújítani, hanem újra kell építeni. Az milyen többletköltségeket jelent majd, és nem hosszú távon, hanem 5-10 éves távlatban?

Tehát én azért tettem föl ezeket a kérdéseket, államtitkár úr, mert bízom benne, hogy sok-sok kollégájától eltérően ön erre szakmai és esetleg számokkal alátámasztott választ fog adni. De megmondom őszintén, én már annak is örülnék, hogyha legalább az irányok tekintetében valamiféle iránymutatásra lehetőséget adna, hogy bepillantsunk, hogy a kormány hogyan gondolkodik, amikor már azt látjuk vagy azt tapasztaljuk, szinte mindenki látja, hogy itt ágazatok mennek az összeomlás felé, a kormány pedig a sikerpropaganda mellett érdemi lépéseket ennek a kataklizmának a megakadályozása érdekében nem tesz. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Bana Péter Benő államtitkár úr, ahogy megrendelte képviselő úr, frakcióvezető úr - parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem

nem túl sokszor visszaélni az elnök úr és a tisztelt Ház bizalmával, mégis azért voltak olyan megállapítások, amelyekre nem tudok nem reagálni.

Keresztes László Lóránt képviselő úr talán kétszer is a „brutális megszorítás” kifejezést használta. Szeretném egyértelművé tenni, hogy a kormány eddigi lépései között sincs olyan lépés, ami ebbe a kategóriába sorolható, és értelem szerűen a tisztelt Országgyűlés előtt lévő, jelenleg tárgyalás alatt lévő törvényjavaslat sem tartalmaz ilyen intézkedéseket.

Mit hívunk ugyanis megszorításnak, vagy ha úgy tetszik, brutális megszorításnak? Azt, amikor egy gazdasági válságra adott kormányzati válaszként a kormányzat a lakosság terheit növeli, jövedelmét csökkenti, vagyis lakosságot érintő adókat emel, béreket csökkent, munkahelyeket szüntet meg, vagy ugyanezt a vállalkozásokkal teszi meg.

(16.10)

Szeretném tehát azt nagyon egyértelművé tenni, hogy láttunk Magyarországon is meg Európában is ilyen jellegű válságkezelést, tudjuk, hogy ennek milyen hatásai vannak; a 2010 óta megválasztott kormányzat ilyen lépéseket korábban sem tett, és most sem tesz.

A képviselő úr, ha jól értettem, azt tekintette brutális megszorításnak, hogy egyes költségvetési intézményeknél - így például egyetemekenél is - a működési kiadások egy részét a kormányzat átcsoportosította a járvány elleni védekezésre, illetőleg a gazdaságvédelemre. Miért tettük ezt? Mert a célunk pont az volt, hogy a munkahelyeket megvédjük, és a vállalkozásoknak pluszforrásokat biztosítsunk adócsökkentésekkel, plusztámogatásokkal, de mellette nem akarjuk a végtelenségbe elengedni az államháztartási hiányt; ha ezt tennénk, akkor ma nem beszélhetnénk arról, hogy sikeres devizakötvény-kibocsátásokat hajtottunk végre. Ezért mit csináltunk? Azt kértük a költségvetési szervektől, minden intézménytől, hogy nem a személyi jellegű kiadásoknál, hanem a dologi és intézményi beruházásoknál legyenek takarékosak.

Hadd mondjam el, hogy ezt az intézkedést, a takarékosági intézkedést a kormányzat csak az irányítása alá tartozó szerveknél hajtotta végre. Nálam jelentkezett olyan alkotmányos szerv, amely önként felajánlotta, hogy végrehajtja ugyanezt a takarékoságot *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, mert az adott intézménynek a vezetője felelősséget érzett a tekintetben, hogy ő is hozzájáruljon a védekezéshez. *(Dr. Varga-Damm Andrea: És Rogánékkal mi van?)*

Ami tehát az egyetemeket illeti, itt cáfolnom kell a képviselő urat a tekintetben, hogy a pécsi egyetem személyi jellegű kiadásainál egy forint csökkentés is megvalósult volna; természetesen nem volt ilyen, és azt gondolom, hogy a havonta közzétett költségvetési adatokból látszik, hogy az egyetemek gazdálkodása, pénzügyi helyzete ma sokkal stabilabb, mint tíz évvel ezelőtt volt. Ehhez hozzájárult a kancellári rendszer, hozzájárult a Felsőoktatási Struktúraátalakítási Alap, amely az előző évek költségvetéseiben volt, ebben benne volt a finanszírozási rendszer átalakítása, tehát

azt gondolom, hogy ezek az intézkedések igenis válhatnak voltak, nemcsak makrogazdasági, átfogó aspektusból, hanem az adott intézmények pénzügyi helyzetét illetően is.

Ezzel áttérek az önkormányzatokat érintő fellelésekre. Másodszer hangzott el, hogy a helyi önkormányzatok adóssága olyan nagyságrendű, mint az az összeg, amelyet anno a kormányzat átvett - 1300 milliárd forint körüli volt a konszolidált tétel. Elnézést kérek, másodszer kell elmondjam tényyszerűen, hogy a 2019. év végi teljes önkormányzati adósságállomány 220 milliárd forint volt. De amikor értékeljük azt, hogy az önkormányzatoktól mekkora áldozatvállalást kér a kormányzat, akkor, ismétlem, nézzük meg az önkormányzati szektornak a teljes bevételét, ami körülbelül 3000 milliárd forint, és tegyük hozzá, hogy az adott önkormányzatoknak mennyi betétje és állampapírja van! A legutóbbi hozzászólásomban elmondtam Budapest helyzetét. Megkaptam az adatot a betétállományokról: 800 milliárd forint körüli a teljes önkormányzati szektor betétállománya, ebben természetesen benne vannak olyan források is, amelyekre a kormányzat biztosított, és fejlesztési célokra állnak rendelkezésre, tehát belemehetünk ennek a betétállománynak a boncolásába.

Én tisztelettel arra emlékeztetek mindenkit, hogy a zárszámadási vitában mindig arról tudtam beszámolni, hogy a helyi önkormányzati rendszer az átalakítások után összességében stabil, többleteket láthatunk. Természetesen mindig vannak olyan önkormányzatok, amelyek nehéz helyzetbe kerülnek, amelyeknek egyedileg kell segíteni, de az önkormányzati rendszer egészét tekintve én azt gondolom, hogy a járvány elleni védekezésnél kért 34,4 milliárd forintos gépárműadó-átírányítás az önkormányzati rendszer pénzügyi helyzete szempontjából és az előttünk álló feladatok súlya szempontjából egy méltányolható összeget tesz ki.

A Budapest-Belgrád vasútvonal vitája lezajlott, egy külön törvényben foglalkozott vele az Országgyűlés. Én nem akarok ennek a részleteibe belemenni, de azért azt hadd említsem meg, hogy ha ennyire abszurd lenne, akkor miért van több ország Magyarországon kívül, amely szintén rációt lát ebben a beruházásban, Szerbia és további országok, hadd mondjam. Azt gondolom tehát, hogy egy olyan projektről van szó, amelyet Magyarországon kívül mások is racionálisnak és megvalósítandónak tartanak.

Ezzel át is térek a többször említett hitelfelvétel, adósságállomány kérdésére. Arató Gergely képviselő úr idézett az állampapír-finanszírozás elmúlt heteiből néhány esetet, amikor bizony sikerről tudtunk beszámolni. A képviselő úr azt is mondta, hogy a mostani válság más, mint az előző, és azt mondta, hogy a mostani helyzetben Magyarország devizakötvényt bocsátott ki. Egyetértek a képviselő úrral, ez a válság más, mint a tíz évvel ezelőtti, sokkal brutálisabban jelentkezik. Ugyanis a tíz évvel ezelőtti válság a pénzügyi szektorból kiinduló, a reálgazdaságba átvívó válság volt, ahol az egyes szektoroknak a tevékenysége nem egyik napról a másikra szűnt meg.

Most egy egészségügyi helyzetből kiinduló válságról van szó, ahol egyes szektoroknak a tevékenysége száz százalékról nullára esett vissza. Ilyet nem láttunk tíz évvel ezelőtt. Biztos, hogy a második negyedévi gazdasági számok sajnos meghökkentőek lesznek - nemcsak Magyarországon, mindenütt, mert ilyen jellegű válsággal eddig nem néztünk szembe -, és ebben a helyzetben tudjuk elmondani, hogy míg tíz évvel ezelőtt esély sem volt devizakötvény vagy bármilyen finanszírozás megvalósítására - nem véletlen, hogy a Nemzetközi Valutaalaphoz, illetőleg az Európai Bizottsághoz kellett fordulni, tehát esély sem volt forrásbevonásra -, most hál' istennek, azt tudjuk elmondani, hogy épp a magyar gazdaság fundamentumai alapján a befektetők túljegyzik a magyar állam által kibocsátott papírokat, és alacsony áron tudjuk finanszírozni a magyar államot.

Ez természetesen nem teszi okafogyottá a 2010 óta folytatott gazdaságpolitikánknak az államadóságra vonatkozó kitételét, hiszen továbbra is célunk az, hogy az államadóságot tartósan csökkenő pályán tartsuk, nem is tehetünk mást, mert az Alaptörvény ezt mondja ki. De az Alaptörvény azt is mondja, hogy amikor gazdasági visszaesés merülhet fel, akkor épp a visszaesés kiküszöbölésére, vagy az olyan rendkívüli helyzetekben, amelyekkel most szembesülünk, az állam növelheti az adósságrátáját. Az adósságráta minden bizonnyal növekedni fog a tavalyi 66 százalék körüli szinthez képest, de abban bízunk, hogy az államadósság csökkenő trendjét a következő években tartani tudjuk, a betervezett 2021-es költségvetésjavaslat is erről szól, és abban bízunk, hogy a devizafinanszírozással is élünk, de összességében az állam devizakötvényét korlátok között tartjuk, nem akarjuk túllépni a teljes államadósságon belül a 20 százalékos devizafinanszírozási arányt.

Az utolsó gondolat - elnézést kérek, hogyha hosszú voltam - az, ami a '20-as költségvetés módosítása kapcsán többször felmerült most, Z. Kárpát Dániel képviselő úr is és most Keresztes László Lóránt képviselő úr is alapvető szemléletváltást említett. Z. Kárpát Dániel képviselő úr úgy fogalmazott, hogy nem sikerült a rendszerváltás 2010 óta. Hát, én nem akarom az összes makrogazdasági adatot felsorolni, meg azokat nemzetközi kontextusba tenni, de azért a számok szerintem azt mondják, hogy igenis az élet minden területén alapvető változás valósult meg.

Mi az, amihez ragaszkodunk 2010 után? A munkahelyek vannak a középpontban, a 2020-as költségvetés módosítása is erről szól, és a munkahelyek megteremtésén és a bérek szándékozott megőrzésén, és ha olyan a gazdasági helyzet, a bérek növelésén túl természetesen arra is figyelünk, hogy a bérnövekedés fenntartható legyen, ezért arra is fókuszálunk, hogy a magyar gazdaság K+F, illetve innovációs jellegű karakterét erősíteni tudjuk - erről szól például az úrkutatás. Hál' istennek, vannak hazai cégek, amelyek az úriparban tevékenykednek, ez egy olyan high-tech technológia, amely felszálló ágban van; nem akarom az elmúlt ötven-hatvan év úrkutatási tevékenységét bemutatni, hogy hány cég foglalkozik ma úrkutatás-

sal, és mennyi ilyen volt húsz-harminc-ötven évvel ezelőtt. Ez egy olyan iparág, ahol vannak magyar cégek, és ha a cégek prosperálnak, ha a cégeknek vannak lehetőségeik, akkor ez is egy olyan ágazat, ahol érdemes a beruházásokat és a munkahelyteremtést, a magas hozzáadott értékű munkahelyek teremtését támogatni, ezért találtak a képviselő urak a gazdaságvédelmi intézkedések között olyan átcsoportosítást, amely az űriparban tevékenykedő cégeket célozta. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most van lehetőség kétperces felszólalásra. Csárdi képviselő úr, ne zavarja, hogy most két percben elmondja - mert ebben a percben vette le -, utána a következő blokkban rendes felszólalásra úgyis ön következik majd. *(Csárdi Antal: Ezért vettem le a kétpercest!)* Nem, a kettő nem függ össze.

Tehát amennyiben el akarja mondani a kétpercesét, időt adok. *(Csárdi Antal: Akkor a frakcióvezető úrnak szeretném átadni...)* Jó. Akkor Hargitai János képviselő úr következik 2 percre.

(16.20)

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Már én is mind a kettőt megnyomtam. Az ilyenfajta viták szólnak a hazabeszélésnek is. Keresztes frakcióvezető úr direkt figyelmeztetett engem, hogy nekem fog beszélni, tehát maradjak itt. Imádom azt, amikor a frakcióvezető úr az én térségemért elkezd lelkesen aggódni. Higgye el, nálam jobban senki nem aggódik az én térségemért! Térjünk ki arra a néhány gondolatra, amiket nekem címzett.

Önkormányzatokat érintő elvonásokkal egyetértetek-e? Másodszor mondta el az államtitkár úr a konkrét számokat. Önt ez nem zavarja, ön bemond egy nagy adósságszámot, az államtitkár elmondja az ötödét, ugyanakkor egymás mellett elbeszélünk. Egy hete találkoztam a Beremend térségi polgármesterekkel, két héttel ezelőtt a Pécsvárad térségi polgármesterekkel. Senki nem lelkes azért, mert az önkormányzati adó egy része bekerül az állami költségvetésbe, de én nem láttam jajveszékeltést a kistélepelepeken. Nem tapsol senki, de nincs is halálán ez a társaság. Tudja, minek örülnek, és mit várnak igazán? A „Magyar falu” fejlesztési forrásait, amiket semmilyen módon nem kurtított meg az állami költségvetés. Ez van az én polgármestereim látószögében.

Örülök-e annak, hogy a Mohács-Pécs vasútvonalon kurtítások történnek... *(Dr. Keresztes László Lóránt jelzésére:)* Villány-Mohács vasútvonalon. Természetesen nem örülök neki. Én mindig mindent megteszek azért, hogy az a vasútvonal életben maradjon. Mi ott abban gondolkodunk, hogy ennek a vasútvonalnak azért kell élnie, mert Mohácson határkikötőt építünk, pénz van rá, majd építünk Duna-hidat, fejlesztési tervek készülnek, ez mind forgalmat és gazdaságot generál, ezért ennek a vasútvonalnak működnie kell Pécs megközelítése érdekében. Sőt, ezt fejleszteni kell, ha a határmenti nagyvárosokat össze akarjuk kötni.

Egyetem? Nem örülök semmilyen elvonásnak, de tudomásul veszem, hogy átmenetileg az egyetemeket is megszorítják, és tudok arról, hogy milyen grandiózus fejlesztések várnak a pécsi egyetemre. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Az egyiket éppen most jelentette be a kormány, amikor a víruskutatások kapcsán ott egy nemzeti intézmény jön létre.

Ezek nagyságrendekkel fontosabb dolgok, mint ahogy ön gondolkodik ezekről a kérdésekről. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak adok szót, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm, elnök úr, igyekszem beleszűrni. Képviselő Úr! Ha ön egyetért azzal, hogy a Villány-Mohács vasútvonalat fenn kell tartani, akkor én felajánlom, hogy közösen forduljunk egy levélben a kormány felé, és követeljük azt, hogy a járványügyi helyzet lejártával töröljék el azt az úgynevezett járványügyi menetrendet, ami országosan 34 mellékvonalat gyakorlatilag halálra ítelt.

Képviselő Úr! Én nem a saját véleményemet mondtam - van erőteljes saját véleményem a településeket ért megszorítások kapcsán -, hanem a TÖOSZ vezetőjének a nyilvánosan elmondott véleményét, illetve a Faluszövetség vezetőjének a szintén nyilvánosan elmondott lesújtó véleményét a kormányzati megszorító intézkedésekről. *(Dr. Hargitai János közbeszól.)*

És ha már egyetemi megszorítások vagy egyetemi elvonások: államtitkár úr, most ha egy egyetem a beruházását kénytelen elhalasztani, mondjuk, a pécsi egyetem 2 milliárdos megszorítás miatt, akkor ott nem munkahelyek fognak elveszni? Egyfelől elismeri a kormány a Pécsi Tudományegyetem szerepét - és a járványügyi központ vezetőjét felkérte, hogy egy kutatást vezessen országosan -, a másik oldalról pedig 2 milliárd forintot elvesznek az egyetemről. Ez gyalázat!

Államtitkár úr, önnek oroszlánrésze van a költségvetés összeállításában, ön a számok embere. Számokat kéne önnek látnia, hogy mit jelent majd ez, mondjuk, a pécsi egyetemnek, vagy a más egyetemeiket érintő 15 milliárdos elvonás összesen, és a kalapban ott az a másik tétel, az a 80 milliárdos Budapest-Belgrád! Ön egy ilyen költségvetési vitában nem ugorhatja át, hogy ön ebben nem akar részt venni, ez egy külön vita volt. Nem ismeri a számokat? Nem ismeri a megtérülési számokat a Budapest-Belgrád vasútvonal kapcsán?

És ön azt mondja, hogy ha ebben nem lenne ráció, akkor nyilván nem lenne itt, nem szavazta volna meg a többség. Szijjártó Péter miniszter úr mondta el, hogy ha Triesztben a kormány létrehoz egy magyar kikötőt, akkor az minden hazai, magyar cég tengeri szállítási igényét ki fogja elégíteni. Ezt Szijjártó miniszter úr mondta el. Majd a trieszti kikötővel ellentétes szándékot jelenti, hogy a koperi kikötő elérését célzó Budapest-Belgrád vasút fejlesztésére elköltötenek

80 milliárd forintot. Tehát a kormány minisztere ismerte el azt, hogy ez a projekt teljes mértékben értelmetlen, az az idei évben csak 80 milliárdos Budapest-Belgrád vasútvonal-fejlesztés. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Köszönöm. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Most normál felszólalásra Varga-Damm Andrea képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Majd' minden témánál általában azt hallgatjuk itt az ülésteremben, hogy a kormányoldal a korábban kormányzó oldalhoz intézi az elégedetlen szavait, és hogy akkor mi volt. Az ellenzékben a volt kormányzó erők ezt viszonzják, és tulajdonképpen ez az elmúlt 8 év és az elmúlt 10 év verseng ebben a Házban. Megmondom őszintén, lehet, hogy furcsa az én számból, de én ezt már nagyon unom.

Még hozzá azért unom, mert végre egy olyan kormányképviselő van a teremben, aki a számok gazdája. Mindig is elmondja nekünk, hogy a számokból, a tényekből kell kiindulni, és ne torzítsunk, ne mondjunk más számokat, vagy bizonyos számokat ne értékeljünk másként, mint ahogy azokat értékelni kell. És azért gondoltam, hogy hozzászólok, mert miután Banaai államtitkár úrral a konkrét számokról nem lehet vitatkozni, mert azokat azért vélhetően mindig, ahogy látjuk, ő tudja leginkább, de én azért azt gondoltam, hogy ennek a csatának, amit itt két éve látok, némi valóságaspektusát be szeretném itt mutatni. Még hozzá azzal, hogy egyik oldal sem vethet a másik szemére semmit, most kizárólagosan a költségvetést érintően, hiszen egy költségvetési módosítót tárgyalnak.

Előtte megjegyezném nagy tisztelettel, hogy nagyon-nagyon rosszulesett az elmúlt hetekben folyamatosan azt hallani különböző államtitkároktól, hogy mi nem a segítyezést akarjuk visszahozni, nem a segítyezésre akarjuk építeni a társadalom jólétét és előrelépését, hanem a munkára, a munkahelyre, a munkaalapú társadalomra. Igen ám, de azért egy katasztrófahelyzetben, egy veszélyhelyzetben, amikor százezrek veszítik el a munkájukat, bizony nem véletlenül vezette be a katasztrófavédelmi törvénybe annak idején a jogalkotó, hogy ilyen helyzetekben bizony a katasztrófasegély átmenetileg indokolt lehet.

Ha elfogadták volna a javaslatomat, amit márciusban megtettem, hogy áprilistól júniusig, három hónapra, akik elvesztették az állásukat, kaphassanak 100 ezer forint katasztrófasegélyt, bőségesen tellett volna erre a költségvetésből, hiszen állandóan halljuk, micsoda tartalékok vannak, és annak a pénznek, miután azt vásárlásra költötték volna a munkahelyüket veszített emberek, a 23 százaléka a következő hónapban már visszajön a költségvetésbe, hiszen áfa és egyéb adók, járulékok útján bizony visszatérődik. Azt szeretném csak ezzel mondani, hogy azért jó pár ember igenis jobban érezte volna magát, ha úgy érezte volna, hogy a kormányzat ebben a helyzetben valódi

segítyezést nyújt, és az a kilátástalanság nem uralkodott volna el, ami egyébként fennáll.

A következő kérdéstről szeretnék még beszélni. Állandóan azt halljuk, hogy nem akarunk hitelt felvenni, nem a hitel az, ami nekünk a prioritásunk, amikor a költségvetési forrásokat meg akarjuk teremteni, mert mi most éppen sikeresen bocsátottunk ki devizakötvényt, de korábban természetesen a forintkötvényeket, a letelepedési kötvényt, s a többi, s a többi. Ne tessenek már haragudni, de nem lehetne véletlenül, hogy egyszer valaki azt is kimondja itt a Házban, hogy a kötvény az hitelviszonyt megtestesítő értékpapír? Ez a fogalma. Tehát a kötvény az hitel, hitelviszonyt testesít meg. Nem hoz létre tulajdonjogot azon érték erejéig, amit kibocsát a vállalat - az a részvény -, ez hitel. Azért fontos, hogy igenis lássuk be, hogy hitelről beszélünk, mert az államadósságban is természetesen ez egy tényező.

És amikor egyébként arról beszélünk, hogy a munkahely biztosításában, megtartásában sajnos igen csekély számú vállalkozó jutott ahhoz a lehetőséghez, hogy megtarthassa a munkahelyeket, mert a kormánytól támogatást kapott, ennek során mit mond a kormány a vállalatoknak? Vegyetek fel hitelt. És közben pedig azt a hitelt nem tudja visszafizetni a vállalat, hogyha neki a piacon nem jön az a bevétele, ami ahhoz kell, hogy a hitel visszafizetésére is forrást teremtsen, és egy ilyen leállt gazdaságban, ilyen komolyan, totálisan leállt szektorokban el tudja valaki azt képzelni, hogy ma egy felelősségteljes vállalkozó, akármilyen nagyságrendű, de mondjuk, mikro- és kisvállalkozó, hitelben kezd gondolkodni? Ezt tényleg el tetszenek képzelni? Nem tudom elképzelni, hogy önök valónak találkoznak ilyen emberekkel!

De ha már a csörtékről, a baloldal-jobboldal csörtéjéről beszélek - bár ez a két meghatározás már nem él; volt kormány, jelenlegi kormány, az úgy sokkal jobb -, akkor azért hadd mondjak én is konkrét számokat.

(16.30)

Állandóan emlegetik itt az IMF-hitelt. Az IMF-hitelt 2008 novemberében vette fel a Gyurcsány-kormány 1270 milliárd forint összegben, az EU-tól pedig 839 milliárd forintot kaptunk. Tehát ez a két tétel állt össze akkor, hogy abban a világgazdasági válságban a költségvetési hiányokat ezzel tudja pótolni. Ezt felvette, élt elég sokáig, 2010 januárjában 3386 milliárd volt az IMF-hitel és 760 milliárd forint maga az EU-ból kapott hitel. Ekkor a magyar államadósság 19 393 milliárd volt. Majd mi történik ezzel a hitellel? Az Orbán-kormány 2016. áprilisra fizeti vissza az IMF-hitelt. 2007-től 2016-ig terjedő időszakról beszélünk, ami azt jelenti, hogy a Gyurcsány-kormány két és fél év alatt valahogy kezelte ezt a hitelt, majd utána közel hat év telik el, hogy visszafizessék úgy, hogy 27 százalékra emelik az áfát, bekebelezik a magánnyugdíjpénztárt, online pénztárgépet vezet be, évről évre megmutatható, hogy nagyságrendekkel növekszik az adóbevétel, tehát nagyságrendekkel. Ne haragudjanak, de én azt tudom erre mondani, hogy attól a kormánytól, amely

ilyen hatalmas többletforrásból nem tud egy ilyen nagyságrendű IMF-hitelt hat évnél kevesebb idő alatt visszafizetni, ne tessenek haragudni, egyáltalán nem vagyok elájulva! Úgy egyébként, hogy 2016. áprilisra már 25 245 milliárd forint az államadósság. Tehát már ez alatt a hat év alatt megnövekedett az államadósság 6000 milliárd forinttal.

Tehát miről tetszenek beszélni?! Hogy visszafizet 3000 milliárdot, de megemelkedik 6000 milliárddal az államadósság? De még mondok valamit: mert csak az IMF-fel küzdöttünk, de ott volt az EU is. Érdekes módon az EU-tól lehet felvenni hitelt, az nem volt a polgárok felé propaganda. Az a hitel, amelyet az EU-tól vettünk fel, 2010 januárjában 760 milliárd forint volt, és szépen-szépen emelkedett. Amikor visszafizettük az IMF-hitelt, akkor már 1137 milliárd forint volt az EU-s, tehát a másik külföldi hitel. Tehát sajnos a kormányzat a polgárokat folyamatosan olyan tényezőkkel és témákkal riogatja és próbál magának ezáltal propagandát szerezni, amivel nem lehet. Próbálkozni persze lehet, de néha, azt gondolom, a konkrét számokra is figyelni kell.

Tehát mi történik mára? Abból a bizonyos EU-hiteltől még mindig fennáll 884 milliárd forint. Érdekes, az nem probléma a kormányzat számára. De mindközben, hogy küzdöttünk az IMF-fel, hat és fél év alatt tudtuk visszafizetni, holott óriási többletbevétele volt a költségvetésnek, eljutottunk oda, hogy 30 925 milliárd az államadósság áprilisban. Tehát ebből azt a következtetést lehet levonni, hogy senki nem vethet a másik szemére semmit, legalábbis költségvetési szempontból nem. Nem lehet megtenni, kérem szépen, hogy állandóan egymással riogatva próbáljuk az embereket teljesen félrevezetve a saját magunk mindenhatóságát igazolni. Semmivel sem jobb ez a fajta költségvetési politika, mint a bármikor.

Még egy utolsó adatot mondanék, amely igazán megmutatja ennek a rendszernek, amit itt közösen fenntartanak, az abnormitását. 2007-ben volt utoljára 66 százalék alatt a GDP-arányos államadósság. 2007-ben! Akkor volt 65 százalék. Most 2020 van, és a '19. december 31-ei 66,4 százalék. Tehát nekem azt senki ne mondja, ha 13 év után még mindig odajutottunk, ami 13 évvel ezelőtt volt, és senki ebben a Házban ne próbálja bármely polgárunkkal elhítni, hogy jól dolgozik. Nem dolgozik jól! Nem dolgozik jól, ne tessenek ezt az állandó öntömjénezést idehozni! Egyébként, ha a másik oldal lenne kormányon és ezeket a számokat ismerhetnénk, akkor neki mondanám. Elege van az embereknek abból, hogy egymásra mutogatással próbálnak politikai tótkét kovácsolni. Tessenek szintisztán megmutatni az embereknek a számokat, tessenek megmutatni a teljesítményt!

A beruházásokhoz kapcsolódva pedig csak azt szeretném mondani, hogy nagyon örül mindenki a rengeteg-rengeteg beruházásnak, a stadionnak nem annyira, mert oda focisták is kellenének, de azt mindenki tudja jól, hogy a beruházást azért kell csinálni, mert Magyarországon aranyáron épül minden, és abból lehet a legtöbbet félretenni. Az elmúlt 30 évben ennek tökéletes bizonyítékát adta az összes kormány, tehát ebben mindegyik hibás, az más kérdés, hogy az

előző kormányoknak se pénze, se akarata nem volt ilyenfajta beruházásokra, ez a kormány pedig ebben teljesítette ki a Mészáros Lőrinc és társai-féle oligarchaközösség létrehozatalát. Ahhoz költeni kell, hogy jusson másoknak is.

Én csak egyet szeretnék nagy tisztelettel önöktől kérni. Ami ebben a költségvetés-törvény-módosításban van, annyiban természetesen indokolt, hogy előírják a törvények, előírja a jogalkotási törvény, a költségvetés, a költségvetés működésének mechanizmusa, hogy ha változik akár csak egy fejezet átalakítása vagy átcsoportosítása, ahhoz valóban bizonyos körülmények között parlamenti jóváhagyás kell. Ezzel semmi probléma nincs. Annak a szellemiségével van probléma, ami létrehozta ennek a törvényjavaslatnak egyes tételeit, és ezért van az, hogy már régen az elmúlt két órában nem magáról a javaslatról beszélünk, hanem azokról az egyéb körülményekről, amelyek igenis, ha tetszik, ha nem, jogosan nem tetszenek akár egy ellenzéki képviselőnek, az pedig különösen nem, hogy attól nem lesz senki jobb, hogy a másikat degradálja.

Én azt utálom az elmúlt tíz évben, hogy állandóan azt mondják, hogy jobbak vagyunk, mint a Gyurcsány-kormány. Hát, várta azt valaki, hogy csak jobb legyen? Nem! Azt várta mindenki, hogy jó legyen. Nem akarok viszonyítást. Azt akarom, hogy jó kormányzás legyen, azt akarom, hogy ne mutogassanak egymásra, azt akarom, hogy a saját erőneiket mutogassák, és ne azzal tegyék relatívvá az önök munkájának minőségét, hogy a másik hogy csinálta. Gyakorlatilag akkor azt is mondhatnánk, hogy az a villanyszerelő, aki tönkreteszi a ház villanyrendszerét, az milyen rossz villanyszerelő, majd amikor jön a következő villanyszerelő, és az csak az egyik biztosítékot teszi tönkre, és akkor azt mondja, hogy jobb vagyok, mint az előző, mert az előző az egész rendszert tönkretette.

Úgyhogy nagy tisztelettel azt kérem önöktől, hogy picit szerényebben, picit polgárközpontúbban és picit inkább a munka minőségére és hatékonyságára tessenek törekedni, mint állandóan a két oldalnak egymásra való mutogatására, mert egy biztos: a polgárok ennek csak vesztesei lehetnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Reagálnék néhány szóban az ön által elmondottakra. Úgy fogalmazott emlékeim szerint, hogy tisztességes kérdésekre tisztességes válaszokat, és hogy ön ezt támogatja, és minden erejével azon van, hogy ez így valósuljon meg. Akkor kérdezem illő tisztelettel, mert a kormánytól sajnos nem kaptam rá választ, hogy a „IX., helyi önkormányzatok támogatásai” fejezetből mely önkormányzatoktól milyen fejlesztésekre, milyen összegben lett elvonva forrás, mert erre vonatkozó adatot nem tartalmaz az előttünk fekvő törvényjavaslat, pedig tudjuk, hogy megtörtént.

Itt van előttem a kormány számára benyújtott kérdésem, és arra a kérdésre, amit az előbb elmondtam,

azt a választ kaptam, hogy a kormány vészhelyzetben hozott intézkedései segítik a járvány leküzdését, védik a magyar emberek egészségét, a magyar családokat, a gazdaságot és a munkahelyeket. *(Nacs Lőrinc: Ez így van!)* Ha ebből esetleg államtitkár úr nekem meg tudja mondani, hogy melyik önkormányzattól milyen összegben, milyen fejlesztésekre vontak el pénzt, azért nagyon hálás leszek, és akkor valóban megvalósul a „tisztességes kérdésre tisztességes válaszokat kapunk” gyakorlata.

Amikor ön arról beszélt egy felsorolás kapcsán, hogy milyen támogatásokat osztottak ki különböző gazdasági társaságoknak, azt gondolom, hogy rendben van, de nem az az alapkérdés. Nem az hangzott el az ellenzék részéről vagy akár az én részemről, hogy ezek a társaságok mit kaptak, hanem az a kérdés fogalmazódott meg, hogy milyen segítséget nyújtott a kormány azoknak az állampolgároknak, akik, ahogy ön mondta az előző felszólalásában, egyik pillanatról a másikra száz százalékról nulla százalékra leeső teljesítményű helyen dolgoztak, például egy kávézóban, és másnap már nem volt jövedelmük. Mi a helyzet azokkal a szolgáltató szektorban dolgozó honfitársainkkal, akiknek egyik pillanatról a másikra nullázódott le a jövedelmük? Mert erre nem kapunk válaszokat, hosszú-hosszú hónapok óta nem kapunk válaszokat.

(16.40)

Én értem, hogy államtitkár úr visszautasítja, hogy azt állítottam, hogy a törvény hazudik, de ez a törvény nem mond igazat. Ezt persze lehet finoman mondani, meg lehet azt mondani, hogy hazudik.

Tisztelt Államtitkár Úr! Itt van előttem a törvényjavaslat melléklete, amelyben a következőket írják önök, a kormány képviselői: egészségügyi szakdolgozók és védőnők korábban eldöntött béremelésének a fedezete. Ez be lett emelve a Járvány Elleni Védekezési Alap forrásai közé. Tisztelettel kérdezem: amikor erről döntött az Országgyűlés, akkor ezt a járvány elleni védekezés céljával döntötte el? Nem. És amikor arról beszélünk, hogy a Járvány Elleni Védekezési Alap kiadásai, az egészségügyi dolgozók és védőnők korábban eldöntött béremelése és ez mint a védekezési alap kiadása van bemutatva, akkor megint fölteszem a kérdést: a védekezésre döntötte el ezt a magyar Országgyűlés egy évvel ezelőtt? Nem. Akkor ez egy hazugság, hiszen nem védekezésre szánt összeget mutat be védekezés címszó alatt, s azt gondolom, hogy a magyar állampolgárok megérdemlik, hogy a valóságot lássák. Értem, hogy ettől magasabb lesz az az összeg, ami a járványra fordított költségeket illeti, csak ettől még nem lesz igaz. Ugyanezt a kérdést tudom feltenni a turisztikai fejlesztésekkel kapcsolatban. Most döntöttünk, vagy most döntött a kormány a turisztikai fejlesztésekkel összefüggésben? Nem.

Ezek a döntések jóval a járvány előtt megszülettek. De jelen pillanatban ezek a tételek részét képezik a járvány elleni védekezés kiadásainak? Igen, részét képezik. Ez egy hazugság akkor, hiszen olyan tételek vannak bemutatva a járvány elleni meg a gazdasági védekezés elleni *(sic!)* csomagban, ami nem arra volt

szánva, és egyébként pedig a döntés róla a járványt megelőző időszakban született. Erről beszélek, amikor azt mondom, hogy nem látunk tisztán, hogy nem mond igazat a törvényjavaslat.

Én azt gondolom, hogy ez a, nevezzük nézeteltérésnek, ami közöttünk fennáll, rendkívül könnyen orvosolható. Kérem a tisztelt államtitkár urat, hogy a helyi önkormányzatok támogatása fejezettel kapcsolatos kérdésekre tételesen, összegszerűen válaszoljon, valamint összegszerűen legyenek megnevezve azok a tételek, amelyek egyébként valójában nem a járvány elleni védekezésre, nem a járvány gazdasági hatásainak az enyhítése kapcsán lettek a múltban eldöntve, és ebben a pillanatban tisztán fogunk látni, és nekem meg nem kell olyan súlyos mondatokat mondanom, hogy ez a törvényjavaslat nem mond igazat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra Arató Gergely képviselő úr következik. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Egy apró kiegészítést szeretnék mondani Csárdi képviselő úr hozzászólásához, aki beszélt arról, hogy mi történik azokkal a vállalkozásokkal, melyeknek nulla bevétele volt az elmúlt időszakban, hiszen zárva kellett tartani. Tudjuk, mi történt. Éppen mai hír, hogy Budapest Főváros Kormányhivatalához adott be a csökkentett munkaidős bértámogatás iránti kérelmet egy éttermet és cukrászdát üzemeltető cég, aki azt a választ kapta rá, hogy nem nyert kellő bizonyítást az, hogy a csökkentett munkaidőben történő foglalkoztatás gazdasági indoka a veszélyhelyzettel közvetlen és szoros indokban áll. Én tudom, hogy vannak olyan kormánytagok, akik képesek voltak étterembe járni a válság idején is vagy a járványügyi zárlat idején is, de ők vannak kisebbségben, ráadásul hozzáteszem, hogy ez a feltétel csak az első kiírásában szerepelt a bértámogatásnak. Többen, többek között az ellenzék is felhívta a figyelmet arra, hogy ez abszurditás, és szerencsés módon ez az újabb változathoz már kikerült, csak a kormányhivatalt felejtették el erről értesíteni.

Szóval, azt kell mondanom, hogy úgy tűnik, még ami egyébként bár nem elégséges, de jó irányú intézkedés volt, azt sem sikerült a kisvállalatok megmentése érdekében sikeresen végrehajtani, hiszen legalábbis a lap beszámolója szerint ez nem egyedi eset, hanem több vállalkozó jelzett nagyon hasonló problémát.

Én azt gondolom, hogy talán egy picit érdemes lenne óvatosabban dicsekednie a kormánynak ezzel a bértámogatási programmal. Sem a konkrét esetek, sem az általános számok nem igazolják azt, hogy ez egy különösebben sikeres program lenne, akár ha a környező országokkal vetjük össze, akkor is ez egy szűkmarkú, kevés vállalkozást érintő támogatási program, aminek sajnos a következményei látszanak a foglalkoztatási számokban, a növekvő munkanélküliségben is.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki

felszólalni a vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy kíván-e most zárszót tartani. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, öné a szó.

BANAI PÉTER BENŐ pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy a 2020. évi központi költségvetési törvényjavaslat módosításáról szóló előterjesztésben számos információt bocsátott a kormányzat az Országgyűlés rendelkezésére, bemutattuk, hogy az összes intézkedés milyen nagyságrendű. Én azt gondolom, hogy a mai vitában talán sikerült tisztázni, hogy ez a GDP 20 százalékát megközelítő mértékű intézkedést jelent.

Abban bízom, hogy az egészségügyi védekezéshez hasonlóan a gazdaság védelmére szánt források is célba érnek. Ezekkel az intézkedésekkel el tudjuk érni azt, hogy a lehető legtöbb munkahelyet megmentsük, és el tudjuk érni azt, hogy a világjárvány miatt megszűnő munkahelyeket fokozatosan vissza tudjuk építeni, ehhez a 2020-as költségvetés során a veszélyhelyzet alatt a kormány által végrehajtott módosítások továbbvitele szükséges. Arra van szükség, hogy ha az egészség megvédéséhez pluszforrásokat kell még biztosítani, akkor rendelkezésre álljon a Járvány Elleni Védekezési Alap, és arra van szükség, hogy a Gazdaságvédelmi Alapból is a szükséges kiadásokat teljesíteni tudjuk.

Abban bízom, hogy az elmúlt években látott magyar gazdasági növekedést az Európai Unió átlagához képest egy magasabb szinten tudjuk tartani. Abban bízom, hogy ha az idei évben lesz is visszaesés, ez a visszaesés kezelhető mértékű lesz európai viszonylatban, és abban bízom, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat elfogadása esetén a 2021. évtől már egy dinamikus bővülő magyar gazdaságot láthatunk majd.

Az egyes intézkedések, véleményem szerint az egyenlő teherviselés elvéből kiindulva, csak olyan terhet jelentenek az érintett szervezeteknek, amelyet a pénzügyi lehetőségeik szerint el tudnak viselni, így összességében az említett teherviselés következtében a legtöbb munkahelyet tudjuk megvédeni. Ehhez kérem a tisztelt Országgyűlés támogatását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **veszélyhelyzet megszüntetéséről** szóló törvényjavaslat, valamint a **veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és az egészségügyi készenlétről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések T/10747. és T/10748. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőnek megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség

államtitkárának, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Pár nappal a rendszerváltoztatás után megválasztott Országgyűlés megalakulásának 30. évfordulóját követően a demokratikus jogállam működése szempontjából kulcsfontosságú, egyúttal a magyar parlamentarizmus életképességét és erejét az utókor számára a hazánál is világosabb módon megmutató törvényjavaslatok tárgyalását kezdjük el most.

Magyarország és a magyar emberek rendkívül nehéz időszakon vannak túl. A koronavírus-járvány elleni küzdelem mindenkitől áldozatokat követelt. A siker nem maradt el, az egyéni és a csoportos megbetegedések időszakát követően, a külföldről érkező riasztó példák ellenére sikerült elkerülni a tömeges megbetegedéseket, sikerült az egészségügyet felkészíteni a járvány esetleges további hullámainak fogadására. Az európai szinten hazánk az elsők között lépett annak érdekében, hogy hatékonyan tudjunk szembenézni a kihívásokkal. Már januárban felállítottuk az operatív törzset, akkor, amikor még csak szórványos esetek voltak Európában, az európai járványvédelmi központ pedig még nem tartotta Európára nézve különösebben veszélyesnek a vírust.

(16.50)

A betegszámhoz képest jóval korábban hoztuk meg a szigorító intézkedéseket, mint más országok. Ennek köszönhetően sikerült lassítani a járvány terjedését Magyarországon. Ha csak a főbb intézkedéseket emelem ki, az iskolalátogatásokat hazánk a 12., Ausztria a 21., Olaszország a 31. napon tiltotta meg; a szórakozóhelyeket Magyarország a 13., Franciaország az 54. napon zárta be; a rendezvényeket pedig míg Ausztria a 14., mi a 7. napon tiltottuk meg.

Magyarország Kormánya 2020. március 11-ével az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései alapján a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló kormányrendelettel úgynevezett különleges jogrendi állapotot hirdetett, március 30-án pedig szintén az Alaptörvény rendelkezéseinek megfelelően kérte a veszélyhelyzet meghosszabbítását az Országgyűléstől. Az első fertőzöttől számítva a veszélyhelyzetet Magyarország a 7. és például Olaszország a 38. napon hirdette ki.

Minden demokratikus jogállam esetében előfordul, hogy az állam olyan helyzettel találja magát szemben, amelyet a normál működés rendjében nem tud kezelni. Ekkor minden demokratikus jogállamban az alkotmányban meghatározott keretek között, eljárási szabályokat betartva, úgynevezett különleges jogrendeket vezetnek be. Ezekre a különleges jogrendi helyzetekre ezért aztán minden ország alkotmánya tartalmaz szabályokat. Ezen különleges jogrendi helyzetek mindegyikének sajátossága olyan társadalmi, természeti jelenségek esetén engedi meg a normálistól eltérő állami működési rend bevezetését,

amikor úgynevezett védett alkotmányos érték, például emberi élet, egészség vagy vagyónbiztonság tömeges veszélybe kerül, és ezek a veszélyek más módon, az állam normál működési rendjében nem hárit-hatók el.

Magyarországon még különleges jogrend idején sem függeszthető fel az Alaptörvény, tehát az Alaptörvénynek ellentmondó szabályok ekkor sem hozhatók, és ha a különleges jogrend kihirdetésének feltételei már nem állnak fenn, akkor ezt a jogrendet a bevezető szervnek kötelessége megszüntetni. Ez a két garanciális rendelkezés pedig nemcsak úgy lóg a levegőben, hanem érvényesülésükről az Alkotmánybíróság gondoskodik, amelynek működése még ilyen esetben sem korlátozható.

Ahogy az az első pillanatban is egyértelművé tettük, emellett pedig az Országgyűlés szabadon dönthet arról, hogy egyetért-e a kormány helyzetértékelésével, és bármikor, ismétlem, bármikor dönthet, illetve dönthetett úgy, hogy a veszélyhelyzet meghosszabbításához az adott hozzájárulást visszavonja. Ez a joga az Országgyűlésnek szintén egyáltalán nem korlátozható. Az ugyan kétségtelen, és ez a világ egyik legtermészetesebb dolga szintén minden demokratikus jogállamban, hogy ez a jog nem, mondjuk, egy-egy ellenzéki törpe frakciót illet meg, hanem az Országgyűlés többsége tud a visszavonásról dönteni, de ettől még a hatáskör az Országgyűlésé, nem pedig a kormányé.

A felhatalmazás végét annak megadásakor azonban azért sem lehetett meghatározni, mert ha az Országgyűlés a megbetegedések tömegessé válása miatt határozatképtelenné vált volna, akkor a felhatalmazás további meghosszabbítására a határidő lejártát követően jogszerűen nem kerülhetett volna sor, és éppen a járvány tetőfokán kerültünk volna jogrenden kívüli, kaotikus állapotba. Ezt pedig minden józan gondolkodású ember szeretne volna elkerülni.

Veszélyhelyzetben a védekezés megszervezéséért és működtetéséért való felelősség szintén minden demokratikus jogállamban a kormányé. Ehhez a felelősséghez ilyen esetekben hatásköröket és erőforrásokat is hozzá kell csoportosítani. Mindez azonban csak az alkotmányos rendnek megfelelően történhet, ahogy az ebben az esetben is történt.

Szemérmesen hallgatnak többen a Velencei Bizottság most publikált jelentéséről, miszerint a koronavírus-járvány kapcsán bevezetett különleges jogrendre vonatkozó alkotmányos garanciák közül éppen azokat tartja a testület fontosnak, amiket a magyar alkotmányos berendezkedés is biztosít. Az Európa Tanács tanácsadó szerve áttekintette az Európa-szerte kihirdetett különleges jogrendi állapotok nemzetenkénti gyakorlatát. A vizsgálat során a bizottság az ahány ház, annyi szokás elve mentén kulturális sajátosságok szemszögéből közelítette meg a különleges jogrend és az alapjogok viszonyát. A Velencei Bizottság napokban megjelent véleménye számunkra, a mi politikai közösségünk számára, a józanság pártján állóknak nem meglepetés. Ne hallgassuk viszont azt sem el, hogy nemcsak a kormány, hanem az országgyűlési képviselők felelőssége is nagy, hiszen ők adták

meg a felhatalmazást, ők erősítették meg az eddig tett intézkedéseket, illetőleg most ők döntenek, vagyis önök döntenek a felhatalmazás visszavonásáról is.

Ahogy a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény - amelynek hatályon kívül helyezését a most tárgyalt egyik törvényjavaslat tenné lehetővé - indokolása fogalmazott, idézem: „az Országgyűlés tudatában van annak, hogy vészterhes időkben felelős döntéseket kell hozni, és az eddig megtett és a potenciálisan előttünk álló intézkedések szokatlan és idegen korlátozásnak tűnnek, de ezek betartása az összefogás és a feyelemzettség a magyarság legfontosabb értéktartaléka lehet. A közös cselekvés, a nemzeti összefogás, az egészségügyben és a rendfenntartásban dolgozók, illetőleg valamennyi érintett áldozatos munkája a lehető legszélesebb körű nemzeti egység sarokpontjai. Az Országgyűlés tagjai a javaslat elfogadásával járulhatnak hozzá a vészterhes időkben szükséges nemzeti egység megteremtéséhez és fenntartásához.” Ed-dig az idézet.

Ma már sajnos a történelmi tény kategóriájába tartozik annak rögzítése, hogy ehhez a nemzeti egységhez a magyar ellenzék nem járult hozzá, és tízezres szokásához híven diktatúra kiépítésével vádolta a kormányt. Nem voltak restek álhírekkel bombázni az ilyenkor bevett nemzetközi fórumokat sem, az Európai Unió szerveit és bizonyos más nemzetközi fórumokat. Olyan egyértelmű álhírek terjedtek hazánkról, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt nem ülésezik az Országgyűlés, noha mi is, önök is végig itt vitáztunk hétről hétre, ráadásul egy megnövelt időkeretben tettük mindezt. Egyszer sem hallottam az önök részéről, hogy legalább ezt a nyilvánvaló hazugságot megcáfolták volna külföldön. Az ellen sem emelt szót az ellenzék, fogalmazok - nem úgy működött, ahogy előtte, és az EU jó néhány tagállama pedig felfüggesztette például az Emberi Jogok Európai Egyezményének alkalmazását.

Eközben idehaza az idő, az átgondolt intézkedések, mint az Alaptörvényben is lefektetett, mindenki számára érthető és világos szabályrendszer, a kormány politikai döntését igazolta. Újságírók és ellenzékiek dühödt véleményével nem, csak a magyar emberek felhatalmazásával, az érdekükben lehet válságot kezelni. Ezért arról tudom tájékoztatni önöket ezzel összefüggésben, hogy a koronavírus-járvány hazánkban jelen pillanatban mérséklődik, május 4-én csökkenésnek indult az aktív fertőzöttek száma, június 2-án 1229 fő volt, 2160-an gyógyultak meg a betegségről, és sajnálatos módon 532 lelket veszítettünk el június 2-áig. Az elvégzett koronavírustesztek száma a 190 ezerhez közelít. Ma már azt is tudjuk, hogy a nemrég eldöntött enyhítések után sem nőtt meg számottevően a fertőzöttek száma, és a koronavírus-járványban elhunytak száma - különböző összehasonlítások vannak, de például - százezer főre vetítve nemzetközi összehasonlításban kifejezetten kedvező. Ez az adat Belgium esetében 83, az Egyesült Királyság esetében 58, Franciaországban 43, Svédországban 43, Hollandiánál 35, Ausztriánál 8, Romániánál 7, Magyarország esetében pedig 5.

Időben meghozta a kormány a gazdaságvédelmi intézkedéseket is, már a járvány első két hetében olyan döntéseket hoztunk, amelyek a munkahelyek megtartását szolgálták, és azt, hogy a vállalkozások minél kisebb költséggel vészelhessék át ezt a nehéz időszakot. Már több mint egymillió dolgozónak sikerült valamilyen formában ezen intézkedések révén segítséget nyújtani.

A mi gondolkodásunk középpontjában, ahogy az az előző vitában is elhangzott, a munkahelyek és a munka áll. A fő cél, többször elmondtuk, hogy amennyi munkahelyet a vírus tönkretesz, annyi munkahelyet kell létrehozunk. De természetesen mindeközben pénzügyi védelmi képességeinket sem szabad úgy meggyengíteni, hogy például egy spekulációs támadás esetén ne tudjunk védekezni. Az a célunk, hogy amellett, hogy a járvány elleni védekezésre koncentrálunk, Magyarország továbbra is megőrizze pénzügyi függetlenségét.

A különleges jogrend ideje alatt az előbbieken említett célok elérése érdekében a kormány nagyszámú rendelettel 140 darab kormányrendeletet fogadott el. Az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése alapján kiadott kormányrendeletek közül olyan, amit a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény nélkül is ki tudunk volna adni, az a kormányrendeleteknek körülbelül az egynegyede. Tehát azokat a döntéseket, amelyek ezen sikeres védekezéshez kellett, azoknak a döntéseknek nagyjából a háromnegyedét nem tudtuk volna meghozni a koronavírus elleni védekezésről szóló törvényben biztosított lehetőségek nélkül.

Pár intézkedést említenék önöknek, amelyet ezen törvény által biztosított felhatalmazás nélkül nem tudtunk volna meghozni. Egyes gazdaságvédelmi intézkedések. Itt gyakorlatilag a gazdaságvédelmi akcióterv legtöbb pontjára kell gondolnunk. Fizetési moratórium. Gyermekgondozást segítő ellátások meghosszabbítása, gyermeknevelési támogatás meghosszabbítása, gyermekgondozási díj meghosszabbítása. A különböző közteherkedvezmények, az ingyenes parkolás, az okmányok érvényességének a meghosszabbítása, a felsőoktatással, közoktatással kapcsolatos döntések, ellenőrzött bejelentések ügye, polgári eljárás, büntetőeljárás, szabálysértési eljárás, büntetés-végrehajtási szabályok, távotartásra vonatkozó szabályok, végrehajtások felfüggesztése.

(17.00)

Új szabálysértési tényállásokat nem tudtunk volna megalkotni; a bérleti szerződések felmondásának tilalmára nem kerülhetett volna sor; az elrendelt hatósági karanténnal összefüggésben az annak ellenőrzésére szolgáló karanténapplikáció elindítására nem lehetett volna sort keríteni; és a szerzői jogi és szabadalmi jogi könnyítésekről sem tudtunk volna dönteni.

Magyarország veszélyhelyzeti intézkedéseivel szemben a kezdetektől fogva példátlan, összehangolt politikai kampány és hisztériakeltés zajlott hazánk határain belül és kívül is. Bár az alaptalan támadások

szerencsére nem befolyásolták a járványügyi védekezés sikerét, történelmi felelősséget viselnek mindazok, akik a küzdelem legnehezebb időszakában alaptalanul kérdőjelezték meg ezeket az intézkedéseket.

Mindezek fényében, bevallom önöknek, hogy különösen nehéz mit mondani most, amikor a kormány épp a különleges jogkörök megszüntetésére és visszaadására tesz javaslatot. A járvány elleni védekezést övező két hónapos rágalomhadjárat legfőbb mondanivalója az volt, hogy a rendeleti kormányzással Magyarország végleg diktatúrává vált. Milyen diktatúra az, amely két hónap után önként mond le jogköreiről? Megmondom önöknek, tisztelt képviselők: semmilyen. A józan ész és a formális logika is ezt diktálja.

Tartok attól, hogy ilyen előzmények tükrében sem várhatunk sokat az előttünk álló törvényjavaslatok vitájától. Teljesen mindegy, mit tesz a kormány, az ellenzék ugyanazokat a vádakat fogalmazza meg tíz éve. Nem lesz ez másként most sem. Nem számít, hogy mindenben az ellenkezője történt és történik annak, ami vádként elhangzik, a monomániás vádaskodások diktatúráról, túlhatalomról, a demokrácia haláláról, azt gondolom, hogy tovább fognak folytatódni.

Marcus Aurelius elmékedéseiben van erre pár sor, idézem: „Ha azonban embertársam akadályozná az én sajátos feladatomat, az ember is csak egy lesz szememben a közömbös jelenségek közül, akár a nap, a szél vagy az erdők vadja. Mert az értelem minden akadályát átformálja, átváltoztatja közvetlen céljára. Így lesz a cselekvést gátló akadályból cselekvés, az út torlaszából út.” Ezzel a magatartással, nevezetesen hogy az ellenzék folyamatosan csak akadályokat gördít a kormány munkájának útjába, sikerül teljes mértékben marginalizálódni, mondhatni, a védekezés szempontjából a magyar ellenzék a Marcus Aurelius-i értelemben közömbös jelenséggé vált. Sőt, a helyzet talán még rosszabb: olybá tűnik, hogy ami elé akadályt gördítenek, valójában az a helyes irány. Ha elleneznek valamit, akkor lényegében épp azt érdemes csinálni. Így válik a magyar ellenzék akadályból úttá.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány 2020. május 26-án nyújtotta be az Országgyűlésnek a veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló törvényjavaslatot, amelynek célja, hogy a járványügyi helyzet stabilizálására tekintettel megalapozza a veszélyhelyzet mint különleges jogrend megszüntetését. A törvényjavaslat továbbá hatályon kívül helyezi a koronavírus elleni védekezésről szóló törvényt. A veszélyhelyzet megszüntetése esetén a kormánynak a különleges jogrenddel összefüggésben hozott rendeletei a veszélyhelyzet megszűnésének időpontjában - tehát azon a napon - hatályukat veszítik. A jogbiztonság követelménye megkívánja azonban, hogy a veszélyhelyzeti jogalkotás által érintett olyan tárgykörökben, amelyek jellegüknél fogva a veszélyhelyzeten túlnyúlhatnak, egyértelmű és kiszámítható átmeneti szabályozás szülessen. Elengedhetetlen továbbá, hogy a veszélyhelyzet megszűnését követően szükséges járványügyi védekezés peremfeltételei továbbra is biztosítva legyenek.

A javaslat számos tárgykörben a veszélyhelyzet ideje alatt kormányrendeletben meghozott intézkedés törvényi szintre emelését célozza, így többek között a javaslat a következő tárgykörökben szabályoz.

Gazdaságvédelmi és gazdaságélénkítő intézkedések törvényi szinten való megerősítése, például egyes, a koronavírus-járvány hatásainak leginkább kitett szolgáltatási ágazatokban biztosított kedvezmények megerősítése, a fizetési moratórium 2020. december 31-éig való fenntartása, az adó- és járulékkedvezmények biztosítása 2020. június végéig.

A külföldi befektetések kontrolljára vonatkozó olasz szabályozási minta szerint készült szabályokat is törvényi szinten rögzítjük, amely alapján a külföldi befektetők továbbra is befektethetnek Magyarországon, azonban az év végéig a nagy értékű befektetési tevékenységet be kell jelenteni.

A szociális és családtámogatási intézkedések, így például a gyermekek után járó ellátások meghosszabbításának törvényi szinten való megerősítése és fenntartása 2020. június végéig.

Az egészségügyi ellátást könnyítő feltételek, például a gyógyszerkiadás rugalmasabbá tételének és a telemedicina igénybevételének fenntartása.

A közneveléssel, szakképzéssel és felsőoktatással összefüggésben az idei évre vonatkozó átmeneti szabályok, például a digitális tanrend ideiglenes fenntartása.

Egyes ügyintézkést könnyítő feltételek biztosítása, például a lejárt okmányok érvényességi idejének meghosszabbítása, adókötelezettség teljesítésével kapcsolatos könnyítések rögzítése.

Egyes eljárásokkal - polgári peres, büntetőeljárásokkal - összefüggő, a veszélyhelyzet alatt meghozott rendkívüli intézkedések kivezetése és a megfelelő szabályozási átmenet biztosítása.

A javaslat az úgynevezett járványügyi készültséggel összefüggő speciális szabályokat is megállapít. A járványügyi készültség keretében a kormány egészségügyi válsághelyzetben - amely a magyar jogrendszerben már egy létező jogintézmény - hozhat különleges szabályokat, ezek azonban nem keverendők össze a veszélyhelyzet jogintézményével és az abban biztosított felhatalmazással.

Az egészségügyi válsághelyzet és a járványügyi készültség nem különleges jogrend, így az alapvető jogok korlátozásának alkotmányos mércéje megegyezik az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés szerinti, rendes jogrendben alkalmazandó mércével. Az alapvető jogok korlátozását az egészségügyről szóló törvény alapozza meg, a szükségességi és arányossági követelmények megállapításával.

Az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése alapján kiadott kormányrendeletek közül olyan, amely tartalmában intézkedésként a kivezető törvény szerinti járványügyi készültség esetén is meghozható lenne, nagyjából a kormányrendeletek harmada, bár ez nyilván egy alapos alkotmányossági mérlegelést igénylő kérdés, de kifejezetten arra kértem a kollégákat, hogy ebből a szempontból is tekintsék át a helyzetet, és erre a megállapításra jutottak.

A törvényjavaslat rendelkezik arról is, hogy a különböző egészségügyi és gazdasági intézkedések mikor

és hogyan veszítik hatályukat. Nagyon röviden erről is tájékoztatom önöket, mert ezek széles közérdeklődésre tartanak számot.

A munka törvénykönyve rendelkezéseitől eltérés július 1-jéig; a végrehajtási eljárások tovább folytatódnak július 1-jétől; a tovább folyósított ellátások - amit említettem, gyet, gyed, családi pótlék - július 1-jéig; a fogyatékosokhoz, megváltozott munkaképességhez kapcsolódó ellátások átmeneti időszaka szintén július 1-jéig tartana; a szocho- és járulékkedvezmények, az úgynevezett kataadózási kedvezmények június végéig, tehát június 30-áig tartanak a javaslat értelmében. A turizmusfejlesztési hozzájárulási kedvezmény fenntartására ezen év végéig kerülne sor; ugyanúgy, ahogy a tulajdonvédelemre vonatkozó szabályozásra, ahogy azt már említettem. A bérleti szerződések bérbeadó általi felmondással való megszüntetésének tilalma 2020. június 30-áig tartana.

Az iskolák tantermen kívüli, digitális oktatása 2020. június 15-ig tart. A parkolási díjat nem kell megfizetni 2020. július 1-jéig az ország egész területén, ezt követően viszont a rendes ügymenet áll vissza az ország szintén egész területén. Az álláskeresők személyes megjelenési kötelezettsége szünetel 2020. augusztus 31-éig. A vendéglátóipar területén működő felügyeleti díj bevallására vonatkozó kötelezettség és az első részlet megfizetése 2020. szeptember 30-áig tart. A számviteli törvény szerinti beszámolási kötelezettségek teljesítésének határideje szintén szeptember 30-a. A hitelfizetési moratórium 2020. december 31-éig tartana. A turizmusfejlesztési hozzájárulást és az idegenforgalmi adót nem kell megfizetni 2020. december 31-éig. A polgári törvénykönyvre vonatkozó szabályoktól való eltérés - ez jogi személyekre és nem jogi személy szervezetekre vonatkozik - a javaslat értelmében 2020. december 31-éig tartana; ugyanúgy, ahogy a büntetőeljárás törvény rendelkezéseitől és a menekültügyi szabályozástól való eltérést is addig hosszabbítaná meg a javaslat.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya nevében szeretném megköszönni mindenkinek az elmúlt időszakban kialakult nemzeti összefogást, amellyel sikeresen tudtuk kezelni a világjárvány első hullámát. Külön köszönet illet mindenkit, aki közvetlenül is részt vett a védekezésben. Továbbra is valljuk, hogy politikai vitáknak a védekezés kapcsán nincs helyük, csak az összefogásnak. A magyar demokrácia és parlamentarizmus 30 évvel a rendszerváltoztatás után kiállta a próbát, miközben a járványügyi védekezés terén is jól teljesítettünk.

Köszönjük az eddigi támogatást a képviselőknek. Kérem, hogy támogassák a mostani javaslatokat is. Akik pedig eddig nem támogatták a munkánkat, azoktól ezúttal higgadtságot és józan belátást szeretnék kérni. Bízom a konstruktív munkában. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek.

Tisztelettel azt kérdezem frakcióvezető úrtól - mert nálam még úgy van leadva -, hogy esetleg ketten fogják elmondani a vezérszónoklatot. *(Jelzésre:)* Nem. Köszönöm szépen. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Bajkai István.

DR. BAJKAI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nehéz, embert próbáló hónapokat hagytunk a hátunk mögött. A koronavírus-járvány okozta társadalmi és gazdasági kihívások nemcsak a döntéshozók vállára tölttek hatalmas terheket, hanem - én erre helyezném a hangsúlyt - valamennyi állampolgártól is igen nagy türelmet, a nehézségek, terhek elviselését és fegyelmezettséget igényeltek.

Köszönet mindenkinek, aki a járvány védekezésében, elhárításában közreműködött, dolgozott, sokan az első számú frontvonalban. Úgy vélem, jól vizsgáztunk mi, magyarok, és ismételten megmutattuk, hogy ha kopogtat ajtónkon a baj, akkor össze tudunk fogni. Magyarország olyan szigorú intézkedéseket hozott meg időben, amelyek eredményeként azon kevés országok közé tartozik, ahol a tömeges megbetegedések időszaka nem következett be, így mára sikerült a vírus terjedését teljes kontroll alatt tartani. Nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy a védekezés első szakaszán sikeresen túl vagyunk. Azonban a járványügyi készültséget változatlanul fenn kell tartani, nem tudhatjuk, hogy a vírus hogyan, mikor, milyen formában fog újra támadni.

Tisztelt Országgyűlés! A koronavírus terjedése elleni küzdelem - ahogy ez elhangzott ma már - eddig példátlan kihívás elé állította az egész világot, így hazánkat is. A hagyományos, megszokott eszközök alkalmatlannak bizonyultak a járvánnyal szembeni egészségügyi és gazdasági védekezés során. A kormány éppen ezért gyorsan, időben és határozottan cselekedve, 2020. március 11-én döntött az Alaptörvény 53. cikkelyének (1) bekezdésével összhangban a veszélyhelyzet kihirdetéséről. Ám az alaptörvényi normaszöveg értelmében a kormány veszélyhelyzeti jogalkotása 15 napig maradhatott volna hatályban.

A vírus elleni harc folytatása és az állampolgárok egészségének megóvása érdekében az Országgyűlés az úgynevezett koronavírus elleni védekezésről szóló 2020. évi XII. törvény elfogadásával felhatalmazta a kormányt, hogy abban az esetben is megalkothassa és hatályában fenntarthassa a rendkívüli intézkedéseket tartalmazó rendeleteit, ha az Országgyűlés a humánjárvány terjedése miatt nem tudott volna vagy nem tudna ülésezni. Köszönetet mondhatunk a Teremtőnek, a Jóistennek, hogy a törvényhozás maradéktalanul tudta mégis ellátni a munkáját, így az Országgyűlés, élve a már előbb említett törvényben biztosított jogával, most visszavonja a kormánynak adott felhatalmazást.

Szeretném felidézni, hogy a balliberálisok kezdetől fogva azt hangoztatták, hogy ez a törvény egyenlő a jogállam halálával. Persze tudhatjuk: ők mindig ezt mondják. A valóságot tagadják, és csak ha-

zudnak. Ahogy ezt tanítómesterektől tanulva alapelv-ként magukénak mondhatják: nemcsak hazudtunk reggel, éjjel és este, hanem hazudunk reggel, éjjel és este. *(Arató Gergely, dr. Szél Bernadett: Klasszikusokat csak pontosan!)* Sikerült pontosan idéznem. *(Az elnök csenget. - Közbeszólások.)*

Többször a kormány szemére vetették, hogy miért nem csak például júniusig vagy egyéb határozott időtartam leteltéig szól ez a felhatalmazás. Szeretném hangsúlyozni - akkor is elmondtuk -, hogy a kormány a tudomány és az egészségügyi szaktekintélyek véleményét kikérve egyszerűen nem mondhatott határozott időpontot, tekintettel arra, hogy ennek a vírusnak a lefolyását és kimenetelét képtelen volt bárki is előre megjósolni. Ezt többször aláhúztuk, többször elmondtuk, hogy a kormány kizárólag olyan intézkedéseket fog meghozni a rendkívüli jogrend alatt, amelyek a szükségesség és arányosság feltételeinek eleget téve nélkülözhetetlenek a magyar emberek egészségének megvédése és a járvány okozta negatív gazdasági kihívások leküzdése érdekében. És íme, egy demokratikus alapokon nyugvó államban ahogy ez lenni szokott, a törvényhozó hatalom most visszavonja a végrehajtó szervnek adott felhatalmazását.

Szeretném mindenképpen leszögezni, hogy hasonló körülmények közepette minden államnak jogában áll rendkívüli intézkedéseket hozni polgárai védelme érdekében. Ezeknek az intézkedéseknek ideiglenesnek, szükségesnek és arányosnak kell lenniük, valamint biztosítani kell a rendszeres felülvizsgálat lehetőségét. A kormány által meghozott intézkedések kivétel nélkül megfeleltek ezeknek a kritériumoknak. Hazánkban az Országgyűlés a rendkívüli intézkedésekkel kapcsolatos ellenőrzési hatáskörét maradéktalanul tudta gyakorolni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat célja, hogy a járványügyi helyzet stabilizálódására tekintettel megalapozza azt a közjogi helyzetet: a veszélyhelyzeti különleges jogrend megszüntetését és a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény hatályon kívül helyezését. Kérem, engedjék meg, hogy néhány dolgot azonban megjegyezsek az ellenzéki oldal magatartásával kapcsolatban.

Elszomorító volt látni, elszomorító tapasztalni, hogy a balliberális pártokra egyáltalán nem számíthattunk. Ők ugyanis nem támogatták az eredményes védekezés feltételeit megteremtő törvényt sem. Sőt, mi több, nem a védekezésben vettek részt, hanem megállás nélkül, szüntelenül támadták a kormányt és a védekezés irányításában közreműködő szakembereket a veszélyhelyzet idején is.

De most, a veszélyhelyzet megszüntetésekor sem csillapodtak vészharangot kongató károgaik. Meghökkenő, hogy éppen az a baloldal kritizálja az egészségügyi ellátórendszer felkészültségét és az operatív törzs munkáját, akiknek kormányzása idején minden nyolcadik működő ágyat megszüntettek a kórházakban, 650 milliórd forintot vettek el az egészségügytől, valamint több ezer orvost és egészségügyi dolgozót bocsátottak el. Ha a baloldal 2010 után is folytathatta volna mindazt - rossz ebbe belegondolni -, amit az

egészségügyben végzett, esélyünk sem lett volna felvenni a harcot a járvány idején.

Amíg a kormány a munkahelyvédelem, a bértámogatás és az adócsökkentés eszközeivel kívánta biztosítani és kívánja biztosítani a családok megélhetését, addig mit tesz a baloldal? A vezetésük alatt álló önkormányzatoknál zsigerből elbocsátanak, adót emelnek és csökkentik a béreket. Idézőjelben: a jól bevált módszereik már egyszer tovább növelték a munkanélküliséget és a szegénységet. Szerintem ez mindenkiben fájó nyomokat hagyott. Itt él ma is az emlékeztünkben. Summa summarum: a koronavírus-járvány teljes mértékben megmutatta, hogy mi a különbség a balliberálisok - ahova a Jobbikot is soroljuk - és a kormány válságkezelése között.

Tisztelt Ház! Természetesen nem mehetünk el szó nélkül a jogbiztonság mint a jogállamiság egyik legfontosabb sarokköve mellett sem. Ugyanis a jogbiztonság elve megkívánja, hogy a veszélyhelyzet megszűnése és a veszélyhelyzeti kormányrendeletek hatályvesztése ne történjen meg annak hiányában, hogy megfelelő átmeneti rendelkezések megalkotásra kerüljenek. A T/10748. számú törvényjavaslat kiemelt célja, hogy a veszélyhelyzeti jogalkotás által érintett tárgykörökben az Országgyűlés a jogbiztonság érvényesülése érdekében a veszélyhelyzet idején létrejött jogviszonyokat, illetve jogos várakozásokat, jogi feltételeket úgy szabályozza a veszélyhelyzet megszüntetését követően, hogy a szabályozási átmenet a bizalomvédelem elvét is szem előtt tartva világos, egyértelmű és kiszámítható legyen, valamint annak változatlanlansága törvényi garanciákkal kerüljön körülbástyázásra.

Az elhangzottak értelmében például a javaslat továbbra is kilátásba helyezi, hogy az engedélyköteles tevékenységek engedély hiányában a bejelentést követően rövid időn belül gyakorolhatóvá válhassanak, a törvénytervezet mindazonáltal a kérelmezői joggyakorlás megkezdésének megkönnyítése érdekében generális javaslatot tesz arra, hogy az engedély alapján gyakorolható tevékenységek bejelentés alapján legyenek gyakorolhatóak.

(17.20)

Mindezek mellett az engedélyezés teljes kivezetésére nem kerül sor, hiszen számos ügytípusban a közérdek védelme kizárólag preventív eszközökkel védhető hatékonyan, így ahol indokolt, ott az engedélyezés megmarad. Ezzel kiküszöbölődik az, hogy a közönség számára potenciális kockázatot jelentő tevékenységek esetében az állam ne csak utólag tudjon fel lépni.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország kiváló egészségügyi szakembereinek és a frontvonalban harcolók áldozatos munkájának, valamint az állampolgárok fegyelmezettségének köszönhetően sikeresen túljutott védekezés első szakaszán, mondhatnám úgy is, hogy mindannyiuk, mindannyian elvégeztük a munkánkat. Az ellenzék azonban a „minél rosszabb, annál jobb” gyurcsányi parancsra az egész felhatalmazásról szóló törvényt megállás nélkül politikai

hisztériakeltésre használta fel, egészen Kun Béláig visszamenő hagyományait láthatóan minden alkalommal megmutatják.

Az előterjesztő részletesen ismertette a benyújtott két törvényjavaslat főbb ismérveit, s jómagam is igyekeztem rávilágítani hangsúlyos elemeire. Ily módon, az elhangzottakat is figyelembe véve, kijelenthetem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja teljes mértékben támogatja a benyújtott javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok és szórványos taps az ellenzék soraiban. - Dr. Varga-Damm Andrea: Annyira izgultunk!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezetője Lukács László György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, jegyző úr, öné a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Elsősorban köszönettel tartozunk mindazoknak, akik a koronavírus-járvány ideje alatt a védekezésben részt vettek, mindazoknak a dolgozóknak, azoknak a lakosoknak, akik bármilyen cselekedetükkel hozzájárultak ahhoz, hogy Magyarországon a koronavírus-járvány elleni védekezésben felvegyük a harcot az ellen a vírus ellen, amely valóban kiszámíthatatlan volt, nehezen meghatározható volt. Köszönettel és hálával tartozunk azoknak a dolgozóknak, akár szociális, egészségügyi vagy rendvédelmi dolgozóknak, akik ebben a felfordult élethelyzetben, ebben a pár hónapban szinte mindenüket annak vetették alá és minden munkájukat annak szentelték, hogy a védekezés sikeresebb legyen.

Még nem múlt el az a veszélyhelyzet és az a helyzet, amit a koronavírus teremtett Magyarországon, jelenleg arra ad lehetőséget a helyzet, hogy a jogi részét tisztázzuk. Ezt azért tartom fontosnak leszögezni, hogy a mai vitából, ha valaki követi, ne azt szűrje le, hogy Magyarországon mindenfajta veszély megszűnt. Nagyon fontos, hogy az elmúlt hónapok megszigorító intézkedései úgy nyerjenek értelmet és akkor legyen értelmük, ha a koronavírus nem tér vissza, illetve ha bármilyen módon visszatér, akkor az ellene való védekezésben az embereknek sikerüljön megint sikeresebben védekezniük. Így hát azt mondhatjuk, hogy a mostani törvényjavaslat valójában a koronavírusról annyiban szól és a koronavírus elleni védekezésről annyiban szól, amennyiben jogi értelemben a védekezésnek egy szakaszát le lehet zárni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magával a kapott vagy adott felhatalmazással kapcsolatban azt tudjuk mondani, hogy tisztelettel köszönjük a visszaadott felhatalmazást, a magunk nevében elfogadjuk. Nagyjából az a történelmi helyzet van, és a történelmi helyzet azt mutatja, hogy valójában magához sem kellett volna vonnia a kormánynak ezt a felhatalmazást, hiszen mindvégig olyan helyzetben volt mind a kormány, mind pedig a parlament, imént mondták önök is, hogy lehetőségünk nyílhatott volna arra, hogy együtt,

közösen talán jobb és sikeresebb védekezést valósítottunk meg az itt eltöltött napokban, az itt eltöltött vitákban. Annak ellenére, hogy az volt az eredeti elképzelés, hogy csak olyan jogszabályok jöjjenek be az elmúlt hónapokban, amelyek a védekezéshez szükségesek, még e fölötti munkára is futotta a parlamentnek. A parlament mindvégig a helyén volt, függetlenül attól, hogy sokan egyébként a kormánypárti padosorokban azt mondták, hogy szinte elképzelhetetlen, hogy össze lehessen hívni. Tisztelettel jelzem önöknek, mindenki partner volt abban, hogy ameddig lehetett, és lehetett, addig a parlamentnek lehetősége legyen ülésezni.

A két törvénnyel kapcsolatosan, amelyeknek az összevont tárgyalására most kerítünk sort, a lényegi kérdéseket a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és az egészségügyi készenlétről szóló javaslat rendezi. A törvényjavaslat egyébként nagyon sok mindenről szól, legfőképp azokról a szabályokról, amelyek az életünk részévé váltak az elmúlt hetekben, hónapokban, és amelyek egy része egy bizonyos ideig a koronavírus-járvány után része marad életünknek. Ezek közül nagyon sok segíti és persze nagyon sok nem segíti az elkövetkező időszakot, nagyon sok hasznos és nagyon sok kicsi, nagyon sok apró, bosszantó rendelkezés is van, de mindannyiunknak egy megváltozott helyzettel kell szembenéznie. Közös bennük, hogy a cél lényegében mégis az, hogy egy kicsit könnyebbé tegye az emberek életét, miután gyökeres változás állott be márciusban mindannyiunk életében. Könnyebbé tehetné akkor is és könnyebbé tehetjük akkor is, ha még egy kicsit féltősebb is az élet; akkor, amikor egy hatalmas, tízezreket, sőt százezreket érintő munkahely- és foglalkoztatási válsággal nézünk szembe, amikor megélhetések tűnnek el egyik pillanatról a másikra akár a turizmusban, a vendéglátásban, de más egyéb szektorokban is. Sőt, egy kicsit könnyebbé tehetné az életünket akkor is, amikor még mindig sokan arra várnak, hogy visszatérjen az a rend, amit korábban megszoktak, legyen szó akár az egészségügyről vagy az oktatásról.

És bizony, a könnyebbé tevő rendelkezéseken túl nagyon sok minden hiányzik belőle: nagyobb segítség például a munkavállalóknak, munkáltatóknak, több pénz, több lehetőség; hiányzik belőle az egészségügynek az átgondolt újraindítása, sőt kirángatása az alulfinanszírozottságból; hiányzik belőle, amire szerettem a vírus és a járvány lehetőséget adott, az egészségügy problémáinak a hosszú távú rendezése a megfelelő keretek között, pénzzel való kiegészítése az egészségügy működésének.

Engedjék meg, hogy itt egy saját gondolatot azzal kapcsolatban megosszak, hogy a járvány egy borzasztóan nehéz szituációt hozott az életünkbe, de lehetőséget adott arra, hogy az egyik legnehezebb és legszorongatottabb helyzetben lévő szektort, az egészségügyet valamilyen módon rendezzük. Ez az a terület, amelyben az elmúlt 30 évben politikai konszenzus lényegében nem alakult ki a magyar pártok között, függetlenül attól, hogy jobboldali vagy baloldali kormányzás volt, de most van az a lehetőség, felmérve azokat a nehézségeket, amelyeket az elmúlt hónapban

a koronavírus-járvány pontról pontra megmutatott, és azokat a hiányosságokat, amelyeket felvillantott, egy szóval leleplezett, amelyeket a magyar egészségügyi rendszer magában hordoz, ezt nem tudjuk letagadni, és teljesen világos, hogy ezzel kapcsolatosan valamilyen tennivalója van mind a magyar kormánynak, de a magyar közéletnek is. Itt lenne a lehetősége annak, hogy a magyar egészségügynek egy jó értelemben vett reformját, akár szóljon ez a finanszírozásról, akár szóljon ez az egészségügyi ellátásnak az újraszervezéséről, meg lehessen lépni.

Arról is szólnia kellene ennek az újabb, felhatalmazási 2.0 törvényjavaslatnak és az úgymond visszavételi, átvételi szabályoknak, hogy miként lehet az egészségügyet helyrehozni, miként lehet renoválni úgy, hogy az versenyezni tudjon a technológia adta kihívásokkal, a társadalom öregedésének tényével, az ezzel kapcsolatos kihívásokkal és a finanszírozási korlátokkal egyaránt.

A kitérő után azonban fontos megemlíteni, hogy mi az a dolog - ha már beszéltünk arról, hogy mi az, ami hiányzik belőle -, ami valójában hiányozhatna belőle. Ez pedig a felhatalmazás 2.0, amely kellően gyanús. Nemcsak a szövegezése gyanús annak az egészségügyi válsághelyzetnek, amit önök beletesznek ebbe a javaslatba, tehát nemcsak a szövegezés a gyanús, hanem a szándék is, ami e mögött áll. Önöknél lényegében sosem a valós megoldás, hanem a kommunikációs megoldás volt a fontos. Most is azt láthatjuk, hogy valójában nem a második szakaszbeli érdemi védekezésen lehet a hangsúly, hanem egy potenciális kormányzati narratíva erősítése a cél. Lényegében az, ami hiányozhatna belőle, nem más, mint az egészségügyi válsághelyzeti felhatalmazásnak a szabályai, amely a felhatalmazási törvény 2.0, ami minden bizonnyal annak köszönhető, hogy Orbán Viktor annyira beleszeretett a rendkívüli hadviselésbe, hogy ezeket a szabályokat most már nem ereszti, csak új köntösbe csomagolja.

Abban is világos a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, bár erről lehetne érdemi vitát nyitni, és a társadalomban néminemű megosztottság van, hogy lesz második hulláma a koronavírus-járványnak. Vitathatatlan, hogy fel kell készülni a következő hullámra és egy soron következő védekezési szituációra, de tisztelt képviselőtársaim, nem jöjjön, sőt különösen nem úgy kell felkészülni, hanem eszközzel, erőforrással, méghozzá úgy, hogy nem extrém felhatalmazás kell, hanem az, hogy pontosan tudjuk, hogy melyik kórháznak, melyik szociális intézménynek és melyik rendvédelmi szervnek mire van igénye ahhoz, hogy ha egy hasonló helyzet előáll, mint ami előállt tavasszal, akkor sikeresebben vegyék az akadályokat, és a lehető legtöbb embert megóvják egy következő járványszituációtól.

(Folytatás a 134/2-ben!)

Országgyűlési Napló

(17.30)

Nem kell különleges felhatalmazás ahhoz, hogy felkészítsük az intézményeket például a szűrésre vagy a tesztesésre, a megelőzésre vagy a higiéniaira. Teljesen világos, hogy ehhez most csak egy dolog kell, idő és eszköz, és nem jogi eszköz, amire szükségünk van. Nem kell, csak figyelem, tudatos készülés, egy hasonló ahhoz, hogy a hasonló hullámot átvészeljük.

Engedjék meg, hogy az időkritikával kapcsolatosan is megfogalmazzak pár gondolatot. Vajon miért kell az egészségügyi válsághelyzet szabályainál határidő? Mindenki határidő-nélküliségről beszél, és amikor az ellenzék azt javasolta, hogy valamilyen időbeli korlátot kössünk, többfajta verzió elhangzott. Most mégis szerepel az egészségügyi válsághelyzetben egy hat hónapos határidő, ami lényegében egyébként csak egy mutatóban lévő határidő, hiszen beszámolási kötelezettség vagy egy meghosszabbítási kötelezettség jár vele. A meghosszabbítás kritériumait lényegében saját maga, ebben az esetben a kormány dönti el, a hat hónap pedig csak arról szól, hogy a Népjóléti bizottságban, amelyben több itt ülő képviselőtársam is tag, csak meghallgassunk egy beszámolót. Úgy gondolom, hogy ez az időkritika meg fogja állni a helyét. A hat hónap egy szerintem túlzó és eltúlzott válsághelyzetkezelési határidő. Ráadásul ez egy gumiszabályt takar, amely szintén nem segíti, és itt ez az alapkonceptió, hogy elhiggyük önöknek, hogy önök ténylegesen készülni szeretnének a következő hullámra.

De van másik olvasat is, nem csak azért, mert hogy gumiszabály kell-e, vagy nem kell; valójában azért kellhet egy gumiszabály vagy egy felhatalmazási törvény 2.0, mert lehet - és ez egy olvasat -, hogy tartanak önök attól, hogy őszre már nem lesz annyi elégedett 133 bátor képviselő, hogy a rossz gazdasági helyzetben a kormánynak ismételtelen olyan felhatalmazást adjon, amelyet szeretne. Természetesen ez is csak egy értelmezés, mi azt kívánjuk, hogy ne legyen olyan gazdaságilag rossz szituáció, hogy ne legyen olyan munkavállalói és olyan munkáltatói krízis, amely sújthatja az országot azzal, hogy itt tömegesen megroppan az emberek bizalma a kormány iránt, mi azt szeretnénk, hogy Magyarország gazdaságilag is megfelelő helyzetben legyen, azonban nem jó előjelek vannak ezzel kapcsolatban.

Az egyes területekre vonatkozóan rendvédelmi és biztonságpolitikai elmondható, hogy a törvényjavaslat célja, hogy az egészségügyi válsághelyzet esetén a címben meghatározott szervezetek, rendvédelmi szervezetek a rendes vezénylési és irányítási rendszerüktől eltérően alkalmazhatók legyenek. Többnyire ezek a munkavállalói jogokat csorbítják, az intézkedési jogokat pedig kiterjesztik. Politikai alapon nézve nyilvánvaló, hogy az erőszakszervezetek - mint az állam működésének alappillérei - veszélyhelyzetben közvetlen irányíthatóságát igyekeznek fenntartani. Ezt alaposan körüljárva egyébként úgy tűnik, ezt eredményesen teszik. Ha úgy nézzük, az amúgy is parancsuralmi rendszerben működő szervezetek egészségügyi válsághelyzet elrendelésekor tovább diktaturizálnak - nem hiszem, hogy ez

egyébként egy valós magyar szó, ami ide le volt írva -, ettől függetlenül az viszont tény, hogy egy valódi veszélyhelyzetben a rendeltetés szerinti működés garantálása, a társadalmi rendfenntartás célja egy elfogadható cél, egy elfogadható elvárás, amellyel felül lehet írni a klasszikus értelemben vett munkavállalói, illetve munkáltatói jogokat.

Az igazgatási, közjogi részben találunk több olyan szabályozást, így például az imént már említett parkolásra vonatkozó kiterjesztést is, amivel azért lehetne vitatkozni. Azt tudjuk, hogy az ingyenes parkolás lehetősége több ponton kellemetlenséget okozott egyrészt az önkormányzatoknak, hiszen ez forráskiesés, viszont azt is tudjuk, bár ez vidéken kevésbé érintette az embereket, de nagyvárosokban vagy akár a belvárosban számottevő környezetszennyezéssel is jár most már, hogy egyre többen gépjárművel közelítik meg munkahelyüket. Nemcsak hogy a belvárosban nem lehet parkolni, hanem egyre többet kell körogni is, sőt egyre többen próbálják az itteni munkahelyeiket megközelíteni az ingyenes parkolásnak köszönhetően. Így ennek most már - és ezért talán egy hamarabbi időpontot kellett volna az ingyenes parkolás visszavonásának választani - lényegében károsabb hatása van, mint előtte kedvezőbb hatása volt.

Rendszeres mantra a kormánypárti képviselők részéről, hogy a kormány védekezett sikeresen. Tisztelt képviselőtársaim, nem, nem a kormány védekezett sikeresen, a magyar emberek védekeztek sikeresen, és a magyar önkormányzatok védekeztek sikeresen, ugyanis ők figyeltek oda a lakosokra elsősorban, ők látták el eszközökkel a közösséget. De nézzük meg, tisztelt képviselőtársaim, mi lett volna, ha a védekezés sikeressége valójában a kormány tagjainak tanácsán múltott volna! Vajon sikeresek lettünk volna-e akkor, és sikeresen védekeztek volna-e a magyarok, ha Gulyás Gergelyre hallgattak volna, aki szerint a járvány elején nyugodtan összevissza fertőzhettük volna magunkat, vagy nyugodtan összevissza fertőzhette volna magát az a közel száz ember, aki a sajtótájékoztatóra járt? Vajon sikeres lett volna-e a védekezés, ha a kormány védekezésén múltott volna, ha Kásler Miklósról hallgatunk, aki szerint tesztesre szűrés céljal nincs szükség? Vagy Müller Cecíliára, aki szerint nem kell maszkot hordani? Vagy Orbán Viktor véleménye lett volna az irányadó, amikor a parlament összes pártja vele szemben, amikor az iskolák bezárásáról volt szó, azt fogalmazta meg, hogy az iskoláknak be kell zárniuk, melyre Orbán Viktor azt a védekezést adta elő, hogy ha az iskolákat bezárjuk, az iskolákban nincsenek gyermekek, akkor a tanárokat fizetés nélküli szabadságra kell elküldeni? Vajon sikeres lett volna-e ez a védekezés, amikor Orbán Viktor elküldi fizetés nélküli szabadságra a tanárokat az iskolából?

És vajon sikeres lett volna-e a védekezés, amikor az önkormányzatok, mondjuk, például nem küldenek a lakosoknak maszkot? Mert mi történt országszerte? Szijjártó Péter minden hétfőn felállt a parlamentben, elmondta, hogy hányadik gép érkezett meg Magyarországra, elmondta, hogy hány tonna, hány ezer, hány millió védekezési eszköz érkezett, és eközben a lakossághoz a maszkokat valójában az önkormányzatok

juttatták el saját beszerzéseikből, saját forrásaikból úgy - és ez szerintem a modern kori tragédiája az önkormányzatiságnak -, hogy mindeközben önök tőlük vettek el pénzt, sőt jövőre is pénzt fognak tőlük elvenni.

De lenne jobbító szándékú javaslatunk is, tisztelt képviselőtársaim. Még ha az egészségügyi válsághelyzetnek bizonyos szabályai elfogadhatóak is lennének, és annak jogi érvelése akár elfogadhatónak is tűnne, vannak olyan módosítások, amelyeket azért javaslunk megfontolásra, mert talán az a megroppant bizalom a kormány irányába, ami lehet, hogy tíz éve tart, de az elmúlt időszakban talán még mélyebb lett a társadalom ellenzéki oldalán és a pártok ellenzéki oldalán, az talán valamilyen szinten renoválható lenne.

Én olyan módosításokra gondoltam, képviselőtársaim, amivel az egészségügyi válsághelyzet elrendelésével kapcsolatos beszámolási kötelezettségbe vonjuk be ennek a szervezetnek a legnagyobb testületét, magát a plénümát. Legyen miniszteri beszámoló arról, hogy miként rendeli el a kormány, ebben az esetben Müller Cecília javaslatára, az egészségügyi válsághelyzetet, hogy védekezni tudjon. Ne csak arról értesüljünk, hogy a Magyar Közlönyben megjelent valami, majd ha kérdezzük, arra választ nem kapunk, hanem legyen egy felelős, elszámoltatható és kérdezhető tagja a kormánynak, aki itt arról beszámol, hogy mi alapján, milyen statisztikák, milyen adatok és milyen számok alapján került elrendelésre az a védekezési helyzet, amelyet önök terveznek.

Ugyanez vonatkozik arra, hogy ne a parlamentnek egy szűkebb bizottsága, a Népjóléti bizottság tárgyaljon arról, hogy miért lett hat hónap után adott esetben meghosszabbítva ez a helyzet, hanem tárgyaljon róla az Országgyűlés plénuma. Azt az órát, azt a másfél órát, higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, meg fogja érni az, hogy átbeszéljük, hogy miről van szó. Sőt, ha annyira szeretnének konzultálni, akkor ezt komolyan is vehetik, hogy a parlamenttel és a parlamenti képviselőkkel kell konzultálni.

Sőt, ismerjük meg, és ez a legfontosabb, az okot adó statisztikákat! Hiszen itt vagyunk talán az egyik legnagyobb problémánál, az egész járványhelyzetben a legnagyobb bizalmi hiányt az jelentette, hogy a kormány részéről, miután önök a kényelmetlen kérdések elől részint a járványra hivatkozva megszüntették azt a lehetőségét a médiának, hogy megfelelően kérdezzenek, majd utána az Országgyűlésben is már csak a semmitmondó válaszokat hallottuk, nagyon sok statisztikát, nagyon sok adatot nemhogy a képviselők, de az egyszerű emberek sem tudtak megismerni. Emlékszem arra a bizottsági ülésre, tisztelt képviselőtársaim, amikor a Népjóléti bizottságban megkérdeztük államtitkár asszonyt, hogy mikor tervezik most már nyilvánosságra hozni a területi megoszlását a megbetegedéseknek és a halálozásoknak. Államtitkár asszony azt mondta, hogy ő rajta ez nem múlik, akár már holnap megtehetjük. S eltelt majdnem két hét, mire ezeket az adatokat láthatták az emberek.

Ezek az adatok voltak azok és ezek lehettek volna azok, amelyek bizalmat ébresztenek az emberekben, amikor azt mondják, hogy igen, látom és elhiszem,

hogy a mi társadalmunk sikeresen tud védekezni. De folyamatában senki nem észlelte, és ebből jött az, hogy nagyon sokan, egyre többen kétségbe vonták azokat az információkat, azokat a statisztikákat, amelyeket a kormány produkált.

(17.40)

Hogy egy friss közvélemény-kutatást idézzek önöknek: az sem lehet véletlen, hogy a magyar társadalomnak a nagyobb többsége a közvélemény-kutatás alapján teljes egészében úgy gondolja, hogy a kormány politikai okokra használta vagy politikai okokkal használta a statisztikákat, amiket közreadtak. Még a fideszes szavazóknak a 23 százaléka is ezt gondolja, az ellenzékiekről már nem is beszélve.

Képviselőtársaim! Ez legalább azt bizonyítja, és én nem tudom, hogy ezt az önök szemére kell-e hányni vagy fel kell-e vetni, de abban nem választották meg helyesen a lépéseiket, hogy nem a legnagyobb nyilvánosságot választották a járvány elleni küzdelemben. Én úgy gondolom, ez volt az a hiba, amikor nagyjából mindenki vakon repült, és várta azokat az adatokat, hogy mekkora a baj, és várta, hogy milyen adatok jönnek és mit kell tennie. Ezek lehettek azok, amelyek például alááshatták egyes embereknél azt, hogy miként lehet helyesen védekezni.

Nagyon eltérő volt, és bocsánat, hogyha hosszúra nyúlok, de nagyon eltérő volt itt a védekezésnek a ritmusa, frekvenciája országosan. Én vidéken élek, Karcagon lakom, enyém volt az a kiváltság vagy enyém volt az a lehetőség, hogy a munkám miatt egyrészt lássam a vidéki Magyarországnak a védekezését és lássam Budapestét is. Valamiért az emberek nagy többségéhez vidéken nem jutott el az, hogy maszkkal, hogy akár teszteléssel vagy akár a megfelelő távolságnak a tartásával jól és eredményesen lehet védekezni. Utólag nagyon nagy szerencsénk volt, hogy ezeken a vidéki településeken vagy akár falvakban nem történt nagyobb baj, mint ami egyébként történhetett volna. Nagyon eltérő volt, és ezeknek az adatoknak a hiánya ezt támasztotta alá, és ez táplálta azt, hogy nagyon sokan nem hittek a védekezésben, ettől függetlenül az önkormányzatok nagy többsége helyesen járt el azzal, hogy a maximális védekezést próbálta nekik biztosítani.

A törvényjavaslat célja, hogyha az ember kutatja ennek a célját, túl a technikai és jogi célján, lehetne az, hogy bizalmat ad a jövőbeli egészségügyi válsághelyzet kezelésére. És bár említettem, hogy lenne más módja a felkészülésnek, az egészségügyi vagy a szociális szférát felkészíteni, de én úgy gondolom, hogy azt a bizalmat, amit az egészségügyi válsághelyzet-kezelési szabályokkal adni szeretnének, ezt már nem lehet visszaadni. És itt most nem arról beszélek, hogy az ellenzéknek nem tudják bebizonyítani, hogy önökben bízni lehet ebben a helyzetben, hanem pontosan amiatt, mert korábban titkolóztak, vagy pár hibás döntésnek a hibás voltát letagadták, nem biztos, hogy a bizalmat vissza lehet nyerni. Képviselőtársaim! Ugy tűnik, hogy a bizalom, amit önök ezzel szeretnének adni, az egy nagyon nehéz menet lesz a társadalom szempontjából.

És még egy érdekes aspektus: a kormány énszerintem a felhatalmazást nem vette el, és nem is adhatja igazából vissza. A felhatalmazás az arról szól, hogy önöknek a saját lelkiismeretük szerint, a szerint az ethosz szerint kellett volna a felhatalmazással élni, hogy mindenkit meghallgatnak, mindenkit bevonnak, de önök magukra zárták az ajtót, önök vállalták azt, hogy egy személyben szeretnének felelősek lenni mindenért. A felelősség egy része megállapításának a szakasza lezárult, most jön a sokkal nehezebb része, a gazdasági és munkavállalói része. Én azt kívánom önöknek, hogy a következő szakaszban legyenek átláthatóak, legyenek transzparenszek ebben, és magyarázzák el az embereknek sokkal jobban, az előző egészségügyi védekezési szakaszhoz képest sokkal jobban, hogy mi történik és mi folyik az országban, mert ez mindannyiunknak az érdeke.

Az, hogy önökben nem lehetett egy darabig megbízni, az nagyobbrészt maguknak köszönhető, de az, hogy a jövőben meglesz-e a társadalmi bizalom önök felé, az viszont most az önök kezében van. Én azt javasolom, éljenek azzal a felhatalmazással és majd azal, hogy elérjék azt a bizalmi szintet, mert ha egyébként nem, akkor mindannyian a legrosszabb forgatókönyvvel nézünk szembe, ami a gazdaságot illeti, és az lesz még az igazán fájdalmas mindannyiunk számára.

Lezárásként engedjék meg, hogy ne a pluszsárdobálásba menjek bele, hanem ismételten megköszönjem azoknak, akik az elmúlt hónapokban a saját családjukat vagy akár a saját megélhetésüket félretéve részt vettek ebben a védekezésben, megköszönjem azoknak, akik oda tudtak állni a legveszélyesebb helyzetben. Bízom benne, hogy ők a jövőben meg fogják kapni a társadalomnak, sőt a kormánynak a megbecsülését és az elismerését, és történelmi szempontból őket a helyükön fogják kezelni és értékükön kezelik. Mi azt kérjük és azt szeretnénk, hogy önök így tegyenek.

A jelenlegi felhatalmazási törvény lényegében egy jófajta parlamenti vita, de a helyzet megoldására egyelőre nem alkalmas. Tegyenek afelől, hogy Magyarországon az egészségügyi válsághelyzet vagy az egészségügyi járvány-válsághelyzet után ne legyen gazdasági, munkáltatói és munkavállalói járvány- és krízishelyzet! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját Hollik István és Nacsa Lőrinc képviselő urak fogják ismertetni. Elsőként megadom a szót Hollik István képviselő úrnak. Parancsoljon, öné a szó.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt ma már kimondhatjuk, hogy Magyarország a járvány elleni védekezés első szakaszát sikerrel lezárta. Ennek alapvetően három oka van, azt gondolom.

Az első az, hogy az Országgyűléstől a kormány éppen a koronavírus-törvénynek köszönhetően meg-

kapta azt a rendkívüli felhatalmazást, amely szükséges volt ahhoz, hogy a szükséges intézkedéseket gyorsan meg tudja hozni. A másik ok az volt, hogy a kormány a gyors döntéseit a járványügyi szakemberek véleményére alapozta, így tehát szakmailag minden esetben megalapozott és tényeken alapuló döntések születtek. Harmadrészt: a járvány elleni védekezés sikere abban állt, hogy ezeket az intézkedéseket, mivel valóban szakmai alapon nyugodtak, ezért a magyar emberek többsége, túlnyomó többsége el tudta fogadni, megértette, támogatta, és ezért be is tartotta ezeket az intézkedéseket.

Valóban, itt köszönet jár minden olyan szakembernek, akik részt vettek a járványügyi védekezésben, kiemelten természetesen a járványügyi szakembereknek, az operatív törzsben dolgozóknak, orvosoknak, ápolóknak, de természetesen köszönetet kell mondani azoknak a tanároknak is, akik az egyik pillanatról a másikra képesek voltak minden erejüket összeszedve átállni a digitális oktatásra és a saját magyar gyermekeket így tudták tovább oktatni.

A koronavírus-törvény mindehhez szükséges volt. Aki ennek az ellenkezőjét állítja, az egyszerűen nem mond igazat. Tehát ha azt a kérdést tesszük föl, hogy szükség volt-e a hatékony és sikeres védekezéshez a koronavírus-törvény elfogadására, akkor erre a kérdésre egyértelműen igennel tudunk válaszolni. Már csak azért is, hiszen itt Orbán Balázs államtitkár úr, miniszterhelyettes úr is elmondta, hogy a kormányzati intézkedések háromnegyedét nem lehetett volna meghozni úgy, hogyha a koronavírus-törvényt az Országgyűlés nem fogadja el.

Állandóan visszatérő ellenzéki kritika volt még a koronavírus-törvény elfogadása előtt természetesen, hogy a kormány majd túl fog nyúlni ezen a felhatalmazáson. Elmondhatjuk, hogy tárgyában nem nyúlt túl, az intézkedések mindig szükségesek voltak és arányosak voltak, és mindig csak a járvány elleni védekezésre vonatkoztak.

Azért azt a következtetést is levonhatjuk, bár ez valóban egy zárójeles megjegyzés lehet, hogy maga az Alaptörvény is jól vizsgázott, és ezt azért nem minden ország mondhatja el magáról, hogy egy olyan alkotmánya, egy olyan Alaptörvénye van, ami az ilyen rendkívüli helyzetekre is teljesen világos szabályokat alkot. Ezzel szemben Magyarországon ez volt a helyzet: az Alaptörvény jól meghatározta, hogy a rendkívüli jogrendelet milyen esetben és pontosan hogyan kell alkalmazni, és ez alapján került egyébként ide, az Országgyűlés elé a koronavírus-törvény is. Tehát elmondhatjuk összességében, hogy a járvány elleni védekezés első szakaszát Magyarország sikeresen lezárta.

Azt is láthatjuk, hogy ez nemcsak egy kormányzati vagy kormánypárti állítás, hanem a tények is ezt mutatják, hiszen nemzetközi összevetésben is az elsők között reagáltunk. A veszélyhelyzet kihirdetése Magyarországon a 7. napon történt meg, míg Olaszországban a 38. napon.

Az iskolalátogatás tiltása Magyarországon a ferőtőzéstől számított 12. napon, Ausztriában a 21. napon,

Olaszországban meg a 34. napon. A határozat Magyarország a 13. napon rendelte el, Ausztria a 24.-en, Spanyolország a 45. napon.

(17.50)

Ha megnézzük a koronavírusos eseteket, illetve a fertőzési, valamint a halálozási arányszámokat, akkor azokból ugyanezre a következtetésre juthatunk. Nyilván egy emberi élet is sok, minden egyes emberi élet elvesztése is tragédia, de mégis azt kell látnunk, hogy a halálozási arányszám 1 millió főre vetítve Magyarországon kifejezetten alacsonynak mondható. Hogy csak mondjak egy-két összehasonlító példát: az Egyesült Királyságban 1 millió főre 593 haláleset jut, Spanyolországban 581, Olaszországban 554, Franciaországban 432, de Németországban is 103, Belgiumban pedig 833. Ezzel szemben Magyarországon ez a szám valamivel több mint 54.

Ha már a védekezésről, illetve a koronavírusról van szó, akkor nem mehetünk el szó nélkül amellett, hogy az ellenzék, a baloldal ebben a helyzetben milyen magatartást tanúsított. Sajnos, azt kellett megtapasztalunk, hogy a baloldal magatartása semmit nem változott az elmúlt tíz évben. Bár a járványügyi helyzet rendkívüli volt, és abban reménykedtünk, hogy ez a rendkívüli helyzet majd végre elhozza azt, hogy fontos ügyekben össze tudunk fogni, de nem így történt, hanem a baloldal, ahogy az elmúlt tíz évben, nem konstruktív módon nem jobbitó szándékú kritikákat fogalmazott meg, ami egyébként az ellenzéknek dolga lenne, hanem a hatalom megszerzése érdekében totális támadást indított a kormányzattal, illetve a kormányzati intézkedésekkel szemben. Végso soron azt is mondhatjuk, hogy bár a helyzet rendkívüli volt, de semmi rendkívüli nem történt, mert az elmúlt tíz évben is pontosan ezt tapasztalhattuk meg a baloldaltól.

Ha visszaemlékszünk 2010 utánra, amikor a kormány azt mondta, hogy a nehéz helyzetből úgy tud kilábalni Magyarország, hogy közös teherviselést kér mindenkitől és ezért bevezeti a bankadót, akkor a baloldal, a szociálisan érzékeny baloldal valahogy hirtelen mégiscsak a bankok oldalán találta magát, és a kormányzatot támadta meg. De ugyanez volt a helyzet a rezsicsökkentés esetében is, valahogy a szociálisan érzékeny baloldal volt az, amelyik nem támogatta a rezsicsökkentést, csak azért, hogy ezzel támadja a kormányt. De természetesen a leginkább szembeütő ez a járvány előtti helyzetben a migrációval kapcsolatban volt látható, amikor az emberek nagy többségének támogatását élvező kerítést, illetve a kötelező betelepítési kvótának az elutasítását is támadta a baloldal, csak azért, nehogy valamiben egyetértésre jussunk, ami fontos az országnak.

S tették ezeket a támadásokat úgy, hogy sokszor szembementek a valósággal, és az ország eredményeit vitatták el. S amikor azt sem látta be a baloldali ellenzék, hogy amikor a kormányt, a kormányzati intézkedéseket támadták, amikor szándékaik szerint a kormányt akarták támadni, akkor nem a kormányt támadták, hanem azokat a járványügyi szakembereket

támadták, akiknek a véleményét folyamatosan meghallgatta a kormány, az operatív törzs folyamatosan ülésezett, és ezeket a kormányzati intézkedéseket mindig a járványügyi szakemberek meghallgatásával, az ő véleményük figyelembevételével hozta meg.

Sajnos, amellet sem mehetünk el szó nélkül, hogy ebben az időszakban folyamatosan támadtak és álhíreket terjesztettek. Elég csak arra gondolni, hogy Szabó Tímea, a Párbeszéd társelnöke azt a képtelen állítást fogalmazta meg, hogy a világon Magyarországon a legmagasabb a halálozási ráta, úgy, hogy éppen az előbb olvastam fel önöknek az adatokat, ami egyáltalán nem ezt mutatja. Vagy Arató képviselő úr azon sajnálkozott, hogy „ebben a számban sem áll sajnó rosszul az ország”. Annyi legyen a mentségére szólva, hogy az egyik vitában úgy éjfél körül itt elismerte, hogy ez egy nagyon szerencsétlen félmondat volt, úgy, hogy ezt tekintsük csupán egy freudi elszólásnak.

Vagy éppen itt volt a baloldal részeként értelmezhető Jobbik, amely a koronavírus-törvény kapcsán álamcsinyról beszélt. Önök arról beszéltek, hogy a diktatúra most teljesedett be. Most itt vagyunk 60 nappal a koronavírus-törvény elfogadása után, és most szembeülniük kell azzal, hogy ezek mind, egytől egyig hazugságok voltak.

Amellet sem mehetünk el szó nélkül, tisztelt képviselőtársaim, hogy vannak azért olyan helyek, ahol a magyar emberek önöket, a baloldalt hatalmazták föl arra, hogy vezessenek városokat. S azt láthatuk, hogy ezekben a városokban eléggé kétséges megítélésű döntések születtek; vagy éppen nem születtek meg szükséges döntések. Elég csak Budapestre utalni, ahol a Pesti úti idősek otthonának a fenntartója a budapesti Fővárosi Önkormányzat, ennek ellenére Karácsony Gergely végig a kormányt támadta ahelyett, hogy tett volna valamit a hatékony védekezés érdekében. Folyamatosan bement a Pesti úti idősek otthonával kapcsolatban az ATV-be panaszkodni, de az ATV-től tíz percnyire lévő Pesti úti idősek otthonába Karácsony Gergely főpolgármester úr a mai napig egyszer sem látogatott el.

De ott vannak más városok is, tisztelt képviselőtársaim, a Jobbik által vezetett Ózd, Miskolc városa vagy Vác. Ezekben a helyeken mindenhol csökkentették az önkormányzati dolgozók bérét (*Z. Kárpát Daniél: Kisvárdán minden 50 év feletti embert elküldtek!*), ami azért felháborító, mert a normatív támogatásokat ezek az önkormányzatok ezek után a dolgozók után egytől egyig megkapják. Tehát úgy néz ki a járványügyi helyzet kezelése a baloldali önkormányzatoknál, hogy az állami normát az állam odaadja, majd utána az önkormányzat azt nem adja oda a saját dolgozóinak. Azt gondolom, ha már a védekezést tetszenek kritizálni, akkor talán ezt is legyenek kedvesek figyelembe venni.

Összegezve tehát elmondhatjuk, hogy a járvány elleni védekezés első szakaszát a kormány sikeresen lezárta, és a rendkívüli felhatalmazást visszaadja az Országgyűlésnek. De sajnos azt a következtetést is le kell vonnunk, hogy a baloldalra egy ilyen válsághelyzetben nem lehet számítani, hiszen azt folytatják, amit az elmúlt tíz évben már megszokhattunk tőlük:

támadnak és hazugságokat terjesztenek itthonról egészen Brüsszelig. De most eljött az igazság pillanata, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim. Hatvan nap után, ahogy a kormányfő és a kormány megígérte, a rendkívüli felhatalmazás visszavonásáról szóló törvény itt van az Országgyűlés asztalán. Az önök lehetőségében is áll, hogy ezt vegyék vissza.

Arra kérem ellenzéki képviselőtársaimat, ha már a bocsnatkérés a sok hazugság miatt elmaradt - s ezt tudomásul is vesszük, megmondom őszintén, én el sem várom, mert nem feltételeztem a baloldaltól, hogy van olyan nagyvonalúság bennük, hogy a bocsnatkérést megejtik, de ha már ezt nem tették meg -, akkor legalább tanuljanak a saját hibáikból, és ha a koronavírus-törvényt nem is szavazták meg, akkor a járványügyi készséget, amit egyébként minden szakember indokoltan és bevezetendőnek tart, legyenek kedvesek támogatni. Természetesen a kormánypártok, így a KDNP is ezt támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Nacsa Lőrinc képviselő úr folytatja. 16 perc 50 másodperc az időkerete. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az új koronavírus-járvány jelentős kihívás elé állította az egész világot, így benne Magyarországot is. A korábban nem tapasztalt pandémia mindenkit érintett valamilyen formában, komoly nehézséget okozott a mindennapi életünkben. A vírus elleni védekezésből mindenkinek ki kellett vennie a részét, a magyar embereknek jelentős korlátozásokkal kellett együtt élniük. A kiszámíthatatlan helyzetben a legrosszabbra kellett felkészülnünk, mely áldozatot, megértést, együttműködést és türelmet követelt mindenkitől.

A magyar emberek a bajban összefogtak, betartották a korlátozó intézkedéseket, az orvosok, ápolók, mentősök, szociális munkások, tanárok, rendfenntartók, önkéntesek, eladók, áruszállítók és sokan mások is hősi munkát végeztek a legnehezebb időszakban, ezért nagy köszönet jár nekik.

(18.00)

A magyar védekezés sikeres volt, az első szakaszt lezártuk, ezt sikeresnek mondhatjuk, hiszen sikerült laposan tartani a járványgörbét, sikerült két és fél hét alatt felépíteni Európa legmodernebb mobil járványkórházát, sikerült kontroll alatt tartani a járvány terjedését, és eközben sikerült beszerezni a védekezéshez szükséges egészségügyi felszereléseket, maszkokat, lélegeztetőgépeket és különböző védőruhákat.

Ehhez azonban az kellett, hogy a kormány a járványügyi szakemberek tanácsára a szükséges döntéseket a szükséges időben tudja meghozni. Itt kell vitakoznom Lukács László György képviselőtársammal. Hogyha az Országgyűlés rendes rendben hozza meg ezeket az intézkedéseket, akkor nem egyik percről a

másikra, egyik órától a másikra kerülnek bevezetésre fontos és azonnali döntést igénylő intézkedések, hanem az Országgyűlés a rendes menetrendjében két-három hét alatt tudta volna megtárgyalni. Tehát látszik, hogy azért volt hatékony a védekezés és azért volt sikeres a védekezés, mert gyorsan tudott dönteni a kormány.

Ehhez a védekezéshez, tisztelt képviselőtársaim, vártuk volna önöket is, szükség lett volna az ellenzék segítségére, szükség lett volna az ellenzék együttműködésére, összefogására is.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nem értek egyet abban a jobbkios képviselőtársammal, hogy bezártuk volna az ajtót, vagy átláthatatlan lenne a döntési folyamat, hiszen ez az ajtó nyitva volt, ebbe a terembe önöket is várták, és önök szándékosan úgy döntöttek, hogy kimaradnak, hogy önök nem kívánnak részt venni a járvány elleni védekezésben. Sőt, amellett, hogy nem kívántak részt venni a járvány elleni védekezésben, még megpróbálták hátráltatni is azt. Ez a legnagyobb bűnük, ez az önök legnagyobb történelmi bűne *(Z. Kárpát Dániel: Szánalmas...)*, hogy nem azt mondták, hogy fölrakják a kezüket, vállalják a kormánypártok a felelősséget, mert akkor is leszögeztük, hogy vállaljuk a felelősséget, és készek vagyunk vállalni a felelősséget a védekezésért, de önök az idejük jelentős részét hisztis Facebook-posztokkal és külföldi médiumokhoz való rohangálással töltötték azért, hogy a magyar szakembereknek, a kormány tagjainak azzal teljen az ideje, hogy ezekre a rágalomhadjáratokra adjanak válaszokat, hogy egyébként tisztázzák az önök aljas, hazug vádjait. Ezzel kellett tölteniük az idejük egy részét, ahelyett, hogy ezt az időt is a járvány elleni védekezésre fókuszálhatták volna.

Ez az önök legnagyobb bűne, hogy nemcsak kivonták magukat ebből a védekezésből, hanem még hátráltatták is azt, és olyan álhíreket és olyan rágalmakat terjesztettek itthon és külföldön, végigjárva elvbarátaikat és a szokásos köreiket, amelyek semmilyen ténybeli alapot nem tartalmaztak, teljesen szembe mentek a valósággal, hiszen mindannyian láttuk, hogy milyen álhírek keletkeztek az önök jóvoltából, és ezzel önök nemcsak arrébb álltak, félreálltak a védekezésből, hanem nehezítették is.

Látjuk, hogy ahol pozícióban voltak, ott is megszűröl kerülték a felelősséget. Önök semmilyen módon nem akartak felelősséget vállalni ennek a válságnak a kezelésében. Láthatjuk ezt a budapesti vezetésnél. Láthatjuk azt, hogy elkezdtek ritkítani a BKK-járatokat, és föltorlódtak az emberek. Láthatjuk azt, hogy nem akarták bevezetni az ingyenes parkolást. Láthatjuk a sorozatos rossz döntéseket, és láthatjuk azt, hogy Karácsony Gergely is egyik héten ezt mondta, a másik héten azt mondta.

És amiben még hátráltatták a védekezést, az, hogy szemenszedett, galád módon támadták a védekezésben részt vevő szakembereket személyeikben. Itt ül közöttünk például Varga Zoltán gyurcsányista képviselő, aki

minősíthetetlen hangnemben támadta az országos tisztifőorvost. Amikor a tisztifőorvos négy és fél órán keresztül válaszolt többek között az ő kérdéseire is, neki erre kizárólag egy politikai, személyében aljas támadás volt a válasza. Megszokhattuk önöktől, a Gyurcsány-párt csak akadályozta a védekezést.

Magyarország azon kevés országok közé tartozik Európában, ahol a tömeges megbetegedések időszaka nem következett be. A kormánynak megvolt a szükséges és ehhez nélkülözhetetlen felhatalmazása innen az Országgyűlésből, és éppen ezért sikerült időben meghozni a rendelkezéseket. Nyilvánvalóan a legrosszabbra kellett készülni, nyilvánvalóan véghez kellett vinni azokat a döntéseket, amelyek szükségesek voltak ehhez.

A kormány mindenkivel konzultált. Az ellenzék saját magát zárta ki ebből a konzultációs körből egy idő után, és a járványügyi szakemberek tanácsaira, a rendvédelmi, egészségügyi és a többi szakágazatban dolgozó szakemberek javaslataira hozta meg a döntéseket.

Csak hogy mit is csináltak az ellenzéki politikusok? Amikor első alkalommal keresztbe feküdtek a védekezés sikerességének, és a négyötödös rendkívüli eljárásban tárgyalandó törvényt leszavazták, akkor az összes szemben ülő politikus vígan ünnepeltette magát a Facebookon, kiírva, hogy „nem”, kiírva, hogy milyen ügyesek voltak, hogy megakadályozták, hogy keresztülmenjen gyorsan, hatékonyan ez a törvényjavaslat. Önök Facebook-posztokban ünnepeltették magukat, hogy a járvány elleni védekezés első napjaiban nem adták meg a szükséges felhatalmazást a kormánynak. Ezért két nap jogbizonytalanság is bekövetkezett, amit a kormány szerencsére át tudott hidalni, de alapvetően komolyabb probléma is származhatott volna abból, hogy önök itt is keresztbe feküdtek.

A pandémia legsúlyosabb időszakában a magyarok millióit rémisztó képződménynek nevező DK-s Niedermüller Péter az erzsébetvárosi lakosok támogatása helyett egy személyben, törvénytörő módon 29 millió forint plusz áfa értékű szerződést kötött az elítélt adócsaló Czeglédy Csabával. Ez volt a baloldal egyik járványkezelése.

Szabó Timea és Jakab Péter, Gyurcsány Ferenc két helyettese elképesztő gyűlöletheadjáratot indított a határon túli magyarok ellen (*Közbeszólások az ellenzéki sorokból.*), szidták a határon túli magyaroknak juttatandó védőfelszereléseket, támadták a gazdaságfejlesztési támogatásokat, és mindezt persze a nemzeti összetartozás évében tették, Szabó Timea és Jakab Péter. Szerintem szégyen.

Szél Bernadett gyalázatos módon népirtást emlegetett itt a parlamentben, a legsötétebb időket idézik azok a szavak, amelyeket ő mondott itt, vádolva bennünket népirtással, amit természetesen mindannyiunk nevében vissza kell utasítanunk. Ő sem tett hozzá semmit a védekezéshez, hátráltatni viszont próbált.

Politikai haszonszerzésre használták emberek halálát. Ez megbocsáthatatlan. Azt gondolom, önök annak szurkoltak, hogy kevésbé jól védekezzünk. Önök annak szurkoltak, csak azért, hogy önök elmondhassák kicsinyes hatalmi érdekekből itt nekünk,

hogy rosszul sikerül a védekezés. Önök ennek szurkoltak, ami, azt gondolom, hogy példátlan a magyar politikátörténetben. Ez az elmúlt évek ellenzéki politizálásának is talán a mélypontja, amikor egy ilyen rendkívüli mértékű válságban önök inkább a vírus oldalára állnak.

A legérdekesebb teljesítményt azonban kétségkívül a „ballik” pártnak sikerült elérnie, amely a koronavírus elleni védekezésben azzal volt elfoglalva, hogy hogyan zárhatja ki saját képviselőit a soraiból, és azzal volt elfoglalva, hogy milyen belső leszámolásokat intézhet el a koronavírus-járvány leple alatt, hiszen talán a sajtóban nem kelt akkora visszhangot az ügy. Ez volt Jakab Péternek a legfontosabb teljesítménye. De hát Varga-Damm Andrea még áprilisban meg akart felelni Jakab Péternek, akkor még egy másik időszak volt, amikor azt találta mondani, hogy „akik a koronavírus-törvényt megszavazzák, a Fidesz és csicskapártjai, semmi mást nem tettek, mint megsértették az Alaptörvényre tett esküjüket”. Azóta kiderült, hogy Varga-Damm Andrea sértette meg Jakab Pétert, és ez a Jobbikban súlyosabb bűn, mint az Alaptörvény megsértése; ha valaki megsérti Jakab Pétert, az sokkal súlyosabb, mint az Alaptörvény megsértése.

Szerencsére a magyar emberek tették a dolgukat, betartották az intézkedéseket, így a vírus első szakaszán sikeresen túl vagyunk, ezért az önök által bezártnak hívott parlamentnek lehetősége nyílik a veszélyhelyzet megszüntetésére.

Ugyanakkor a vírus nem múlt el, továbbra is velünk van. Egyelőre nincs ellene vakcina, úgyhogy fel kell készülnünk egy esetleges második hullámra, fenn kell tartani a járványügyi készséget. Az operatív törzs a veszélyhelyzet megszűnése után is rendszeresen ülésezni fog, az egészségügyi intézményekben is készen kell állni egy esetleges magasabb számú beteg ellátására. Az országos tisztifőorvosnak és a kormánynak ezután is rendelkezniük kell bizonyos szűk, elengedhetetlenül szükséges eszközökkel, amiket azonnal alkalmazni tudnak szükség esetén.

Itt jegyezném meg, hogy az ellenzékétől rendszeresen tapasztaljuk ezt a „van rajta sapka, nincs rajta sapka” politizálást. Eddig Lukács László György rendszeresen elmondta vagy itt, vagy a bizottsági ülésen, hogy miért nem raktunk időbeli korlátot a koronavírus-törvénybe, most meg azt kifogásolja, hogy van benne időbeli korlát, és hogy miért van benne, és az az időbeli korlát milyen.

A magyar emberek számára világosan kiderült, hogy válságkezelésben és komoly helyzetben önökre nem lehet számítani, az ellenzékre nem lehet számítani, a Jobbiktól a párbeszédés anarchista frakcióig nem számíthatnak rájuk a magyar emberek. Azt is tudjuk már, mióta a Jobbik a Népszavában publikál, hogy Orbán Viktor ideiglenesen, de véglegesen magához ragadta a hatalmat. Szilágyi György találta ezt mondani, egy olyan mondatot, amit neki megírtak, aztán a Párbeszéd-től kölcsönzött sajtófőnökük még át is nézte, és még így is lehozhatták a Népszavában. Ez mindent elmond a párt mostani állapotáról.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én arra kérem önöket, hogy ha már ilyen súlyos politikai hibákat vétettek az

elmúlt időszakban, és ilyen súlyos, a magyarok ellen elkövetett hibákat vétettek az elmúlt időszakban, akkor most jelentkezzenek pótvizsgára: akkor itt van ez a két törvényjavaslat, ami szükséges intézkedéseket tartalmaz.

(18.10)

Mondjanak igent a hitelfizetési moratóriumra, mondjanak igent a járványügyi készültségre, mondjanak igent a gazdaság védelme érdekében meghozott intézkedésekre, mondjanak igent a veszélyhelyzet megszüntetésére, és mondjanak igent arra, hogy a kormány az eddig meghozott és hatásosnak bizonyult intézkedéseket a továbbiakban is fenntarthassa! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az első szó természetesen a köszöneté. Köszönet illet mindenkit, aki a védekezésben részt vett, elsősorban az egészségügyben, a frontvonalban dolgozó orvosokat, ápolókat, a kormány által sajnos nem kellően megbecsült, a szociális ágazatban dolgozó ápolókat és munkatársakat, azokat a szakembereket, akik a kormánynak akár tanácsokat is adtak, és természetesen mindenkit, aki kellően komolyan vette a saját szerepét - és itt az egyszerű állampolgárokról, a családokról beszélék, pedagógusokról beszélék, szülőkről beszélék -, és nagyjából mindenki közös sikere ebben az országban, hogy közép-európai viszonylatban viszonylag jól sikerült ezt a járványt, az első szakaszát átvészelnünk. *(Dr. Orbán Balázs: Felírjuk!)*

Ha megengedik, akkor a következő néhány percben - ellentétben az előttem szóló kormánypárti képviselőtársaimmal, akiket lassan egy órája hallgatunk itt, de a törvényjavaslatról még egy kukkot nem hallottunk tőlük - mondanék pár mondatot arról, hogy mi is ez a törvényjavaslat, főleg mert még egy picit hatása alatt vagyok itt Nacsa képviselőtársamnak meg Hollik képviselőtársamnak, a KDNP-s vezérszónokok fantasztikus beszédének; szerintem rendkívül össze-zavarodtak volna képviselőtársaim, hogyha azt a mintegy 157 oldalas törvényjavaslatot legalább egyszer elolvassák, amelynek a vezérszónoklatából legalábbis nem derült ki, hogy ezen az embert próbáló feladaton megpróbáltak volna túljutni. De ugyanez igaz az államtitkár úrra is, akiről nem feltételezem, hogy nem tudja, mi van ebben a törvényjavaslatban, sokkal inkább feltételezem, hogy nem véletlenül nem beszélt az expozéjában különösen sokat a konkrét javaslatról vagy javaslatokról, amelyek előttünk vannak. Volt vádaskodás, volt vagdalkozás, volt hergelés, volt hazudozás, de a törvényjavaslatról túl sokat nem tudtunk meg.

Ebben a két törvényjavaslatban - két külön törvényként fekszik előttünk, kezdjük először a felhatalmazással - a veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló javaslatot úgy harangozták be, mint hogy a kormány visszaadja a külön hatalmat, az Országgyűlés pedig megszünteti a vészhelyzetet. Ezzel szemben maga a kormány az, amely a törvényjavaslatot benyújtja az Országgyűlésnek, és a kormány megkéri az Országgyűlést, hogy az kérje meg a kormányt, hogy legyen kedves megszüntetni a veszélyhelyzetet. És tudják, ez azért van, mert ebben a témában önként az első perctől kezdve - legyünk nagyvonalúak - mellébeszéltek. Nyilván koherensen kell hazudni, ebből nem szabad kitérni, de pontosan tudjuk az első perctől kezdve, hogy a veszélyhelyzetet a kormány hirdeti ki, és a kormány szünteti meg, és ezzel a törvényjavaslatlal még egy pluszadálkot tettek hozzá: hogy nem a kormány, hanem személy szerint Orbán Viktor miniszterelnök döntheti majd el, hogy ez mégis mikor fog bekövetkezni. Egy olyan paradoxont látunk tehát, ahol - még egyszer mondom - a kormány megkéri a parlamentet, hogy kérje meg a kormányt, hogy az majd kérje meg Orbán Viktort, hogy mondja már meg, hogy szerinte mikor kéne ezt a veszélyhelyzetet megszüntetni. Hát, szerintünk a papírt is kár volt pazarolni erre a törvényjavaslatra, de ha ezt a formát találták ennek, nagy örömmel fogjuk megszavazni a veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló törvényjavaslatot.

Ezen túlmenően nagyon fontos megjegyezni, hogy az is bebizonyosodott, hogy az ellenzék által követelt 90 napos határidő igenis megalapozott volt, tisztelt képviselőtársaim, a kormánypártok részéről hangoztatott határidő-nélküliség mellett érvek pedig teljesen elfogytak és megbuktak. Konkrétan az MSZP szövetségűen benyújtott önkéntes egy módosító javaslatot meg egy önálló törvényjavaslatot is, amelyben június 15-ei határnapot tűzött ki a veszélyhelyzet meghosszabbítására. Képzelmek el, hogy ha ez a javaslat elfogadásra került volna, akkor körülbelül a mai napon nagyjából ugyanazt csinálnánk, mint most, pontosan ugyanígy és pont ekkor kellett volna benyújtania a kormánynak az átmeneti rendeletekről szóló törvényjavaslatot, azt, hogy a veszélyhelyzet idején meghozott döntések közül mit szeretne továbbvinni, és mi az, ami véglegesen megszüntetésre kerül, hiszen ebben a menetrendben, ahogy most tárgyaljuk, nagyjából június 15-ére fog ez a törvényjavaslat a parlament előtt elfogadásra kerülni. Ezért itt is szeretném még egyszer nagyon egyszerűen és nagyon világosan elmondani: nekünk semmilyen bocsánatkérésre nincsen okunk - még ha az államtitkár úr jót is kacarászik, 35 százalék plusszal valószínűleg mindenki ezt tenné ebben az országban *(Moraj és közbeszólások a kormánypártok soraiban.)*, erre még kitérek, nyugodjon meg, államtitkár úr -, nincs, nincsen semmilyen okunk.

Azt mondtuk, ezt gondoltuk, hogy a kormánynak szüksége van rendkívüli felhatalmazásra. Azt mondtuk, mert azt gondoltuk, hogy Európában ezt határidő nélkül egyetlenegy kormánynak sem adjuk meg - mi ellenzékéből. Azért megnézném a miniszterhelyettes

úr arcát, és hogy a Fidesz ellenzékként, mondjuk, a jelenlegi ellenzék által vezetett kormánynak egy hasonló remek javaslatára (Dr. Varga-Damm Andrea: *Soha!*) mit mondott volna. Úgy meghallgatnám egyszer Hollik úr bölcs szavait (Dr. Orbán Balázs közbeszól.), amikor mondjuk, a jelenlegi ellenzék által vezetett kormány kérne vagy kért volna határidő nélkül ilyen felhatalmazást!

Mi azt gondoljuk - és nekünk lett igazunk -, hogy kell a kormánynak az eszköz, de bizony ehhez minden kulturált európai országban kell egy határidő, ez a határidő meg most épp úgy esett, hogy pont most tárgyalnánk azt a törvényjavaslatot is. En azt gondolom, hogy az lett volna a tisztességes és a bizalmat építő megoldás, azzal együtt, képviselőtársaim, hogy a felhatalmazásnak a tartalma ugyanez lett volna, tehát amiről önök beszélnek, hogy micsoda szükség volt bizonyos intézkedésekhez ezeknek az eszközöknek az igénybevételére (Dr. Orbán Balázs közbeszól.), a rendkívüli felhatalmazásra, az bizony ugyanúgy a kormány kezében lett volna.

Ami viszont ennek a javaslatnak a legnehezebb része, az a katasztrófavédelmi törvény kiegészítése, a felhatalmazási törvényben is szereplő, teljesen korlátlan rendeletalkotási jogkör biztosítása a kormány számára. Ez egyébként átírja a jelenlegi veszélyhelyzetet, ez átírja a jelenlegi rendkívüli helyzetre vonatkozó szabályokat. A katasztrófavédelmi törvény eddig pontosan meghatározta, hogy milyen intézkedések bevezetésére van lehetőség veszélyhelyzet idején, most ugyanazt az általános felhatalmazást fogják beletenni, mint ami a Covid-törvényben benne volt. Ez a kitétel az Alaptörvénnyel is konkrétan ellentétes, az Alaptörvény szerint ugyanis a kormány, idézem: „sarkalatos törvényben meghatározott rendkívüli intézkedéseket vezethet be”, a javaslat azonban nem határozza meg a bevezethető rendkívüli intézkedéseket, tehát miközben az Alaptörvény sarkalatos törvényben meghatározott keretek közé szorítaná a veszélyhelyzetben a rendeleti kormányzást, addig a javaslat most éppen ezt a korlátot iktatja ki a katasztrófavédelmi törvényből.

Megjegyzendő, hogy mindenki értse: a honvédelmi törvény még a rendkívüli állapot, azaz háború esetén is, a szükségállapot esetén is taxatív felsorolást ad a bevezethető rendkívüli szabályokról és intézkedésekről, tehát ma vagy néhány héten belül, ha ezt a törvényt elfogadják, az a helyzet lesz, hogy egy egészségügyi veszélyhelyzet esetén a kormánynak szélesebb jogköre lesz, mint háború esetén, ahol egészen kemény eszközöket kap, de abban a törvényben mégiscsak a-tól zs-ig pontról pontra ott van, hogy mit tehet meg, és mit nem tehet meg.

Szintén legalábbis kétséges, hogy megfelelően szabályozott rész-e a törvényjavaslatban, államtitkár úr, a rendezvényekre vonatkozó szabályozás, hiszen a rendezvényekre vonatkozó azon gumiszabály, amely benne van, semmilyen kontrollt és garanciát nem tartalmaz, a rendezvények bizony a hitéleti és akár a gyülekezési törvény hatálya alá eső rendezvények is lehetnek, és ebben elnagyoltan azt mondani, hogy a kormány ezeket korlátozhatja, oszt' jó napot - körülbelül nagyjából így lehet összefoglalni ezt

a szabályt -, időkorlát és mindenféle korlát nélkül, az szerintünk nincsen rendben; javasoljuk, hogy ezt gondolják végig.

(18.20)

Egészen mehökkentő, hogy a javaslat szerint a Magyar Honvédség fegyverhasználati joggal fog közreműködni inntól kezdve a veszélyhelyzettel és az egészségügyi válsághelyzettel kapcsolatos feladatokban. (Dr. Orbán Balázs: *Ne kezd...*) A honvédelmi törvény szerint egyébként a katasztrófavédelemmel összefüggő feladatok végrehajtásában a Magyar Honvédség fegyverhasználati jog nélkül vesz részt. Ezért fel kell tennünk a kérdést, hogy mire kell veszélyhelyzetben és az egészségügyi válsághelyzetben fegyver. Nyilván meg lehetne viccesen kérdezni, hogy talán azzal akarnak a vírus ellen harcolni - nem fog sikerülni. A cél nyilván az lehet, hogy az elrendelt korlátozásokat akár fegyveres erővel kikényszerítsék, holott egyáltalán nem véletlen, hogy éles határ van a katonaság és a belső rendfenntartó szervek között. A katonaságot csak legvégső esetben szabad a lakossággal szembeni fellépés lehetőségét magában rejtő belső rendfenntartó feladatokra alkalmazni. Márpedig ebben nagyon messzire megy a javaslat, konkrétan előírja, hogy az e feladatra vezényelt katonáknak a rendőrségi törvény szerint kell eljárni.

És akkor itt lássuk be, hogy miről is van szó valószínűleg. Valószínűleg arról van szó, képviselőtársaim, amiről évek óta beszélünk, hogy olyan leszerelési hullám van a rendőrségnél, hogy olyan létszámhiány van a rendőrségnél, hogy egyszerűen belátták azt, hogy egy hosszabb ideig, huzamosan fennálló ilyen állapotban nem képes ellátni a feladatát, ezért önök katonákkal akarják ezt a munkát elvégeztetni, ahogy, államtitkár úr, már most is csinálják a határon. Tehát attól, hogy nem beszélünk róla, ne gondolják azt, hogy nem tudjuk, hogy ma már több katona védi a határt, mint rendőr, és ennek nem nagyon van más oka, mint hogy őket találják meg, hogy egyáltalán levigyék oda. És ez nincsen rendben. Azért nincsen rendben, mert a honvédeket nem rendvédelmi és rendészeti feladatokra képzik ki. A honvédeket elsősorban a haza védelmére és az ellenfél kiiktatására képzik ki. A rendvédelem területén pedig némileg cizelláltabb szolgálata van szükség, és akkor most ennek a részleteibe hadd ne menjek bele, de ők most azért kapnak kiképzést, és nem arra gyakorlatoznak, hogy állampolgárokkal bíbelődjenek elsősorban, és maradjunk annyiban, hogy nem is ez a dolguk.

Szintén elképesztően drámai az a rendelkezés, miszerint felhatalmazást kap a kormány, hogy rendletben állapítsa meg a honvédség veszélyhelyzettel és egészségügyi válsághelyzettel összefüggő feladatokban történő közreműködésének tartalmát. Ez már megint az „oszt' jó napot!” szabályok egyike. Tehát azt nem is értjük, azt hogy gondolják, hogy a kormánynak úgy általában felhatalmazást adunk, hogy a honvédség egy ilyen esetben mit csináljon. Nem tudom, hogy időhiány volt-e vagy tehetséghiány volt-e, hogy nem tudják leírni még az elmúlt hónapok tapasztalatai

alján sem, hogy milyen típusú feladatban kell a honvédséget egy ilyen esetben használni vagy bevetni, de az, hogy a kormány majd eldönti, hogy mire használja a honvédséget, az teljesen elfogadhatatlan. És tudja, azért elfogadhatatlan leginkább, mert a tapasztalat az, hogy a Covid-törvény felhatalmazását önök arra használták, hogy a 120/2020. kormányrendelettel a honvédség tekintetében egyszerűen kismizmizték a katonákat. Tehát miközben 3 ezer munkahellyel parádézunk hetek óta, hogy majd el lehet menni tartalékos katonának közmunkás helyett, miközben dicsőítik a honvédség munkatársait, amiben egyetértünk, hogy milyen fontos a honvédség, és nemzeti ügy, aközben önök a koronavírus-járvány közepén elvették a pénzüket. Azt hozták kormányrendeletben, hogy a honvédek jogállásáról szóló törvényben lévő mindenféle pluszjuttatást hatályon kívül helyezték, és ezt az egyet be is tartották. A határon szolgálatot teljesítő katonák 100-200 ezer nettó forinttal vittek haza kevesebbet az elmúlt három hónapban, mint a vírusjárvány előtt. És ez a gumiszabály, amit önök most beletesznek ebbe a törvénybe, lehetőséget fog adni önöknek arra, hogy a következő időszakban is ezt bármikor megtegyék. Ez teljesen felháborító, és nem tudjuk elfogadni. Azt kérjük, hogy ezt vegyék ki a törvényjavaslatból.

A szakképzés tekintetében a felnőttképzést érintő módosítások olyan benyomást keltenek, mintha a területet felügyelő ágazati miniszter, Palkovics László olyan helyzetet kívánna teremteni, ami megkönnyíti egyes képző intézményeknek a költségvetési támogatáshoz való hozzáférését. Míg mások vonatkozásában, különösebb indok nélkül, elutasítási lehetőséget teremt meg. A hatályba léptetni kívánt gumiszabály szerint ugyanis költségvetési támogatás nyújtható az olyan képzések megszervezéséhez, melyekhez kiemelt közérdek fűződik, és hosszú távon hozzájárulnak Magyarország gazdasági növekedéséhez. Erre a kitételel hivatkozással bármikor, bármely képzés támogatása vagy elutasítása egy tollvonás eredménye lesz, amiről a miniszter dönti el egy személyben, hogy ez így van vagy nincs. Ilyen szabályrendszert épített be a kormányzat a csökkentett idejű munkavégzést támogató pályázatok elbírálására is. Egyáltalán nem világos tehát, hogy milyen szempontrendszer alapján kerülnek majd kijelölésre a kiemelt közérdekű képzések. Arra szerintem már többen tudnánk fogadást tenni, hogy a tulajdonosi köre ezeknek a cégeknek hol lesz.

A bevezetni kívánt új szabályok révén a felnőttképzés piacára most belépő képző intézmények igen nagy könnyítésben részesülhetnek a már piacon lévőkkel szemben. Álnaivan feltehetnénk a kérdést, mégis kire, kikre dolgozták ki ezeket a szabályokat, de már most előre tudjuk pontosan jól.

Most térjünk át az egyik legmeredekebb részre, a munkavállalói jogokra: a rabszolgatörvény 2.0-ra, 3.0-ra, kinek hogy tetszik. Hiszen nemcsak a piaci lehetőségeket bővítik az oligarchák számára, legalább ilyen lendületesen bővítik a munkavállalók ledolgozandó munkaidejét is. A munkaidőkeret emelésével a kormányzat a nagy és multinacionális vállalatoknak fog kedvezni. A munkavállalók szemszögéből nézve

megállapítható, hogy a kétéves munkaidőkeretben foglalkoztatottak olyan időszak elé néznek, ahol akár hónapokon keresztül egy-egy szabadnapjuk lesz, mivel a mostani kényszerleállások okozta termelési és munkaidő-kieséseket az elszámolás végére ki kell egyenlíteni. Ez fokozott fizikai, pszichés megterhelést jelent majd minden ember számára. Ez a kormányzati lépés szembemegy a családok védelmét hangoztató jelszavakkal, mivel a munkacsúcsok idején szinte alig jut majd idő a családra és a gyermeknevelésre.

És engedjék meg, hogy itt most felolvassak egy olyan levelet, ami a maga módján kuriózum. Azért kuriózum, mert mind a hat, azaz az összes szakszervezeti konföderáció, függetlenül attól, hogy több kérdésben sokszor nem értenek egyet, ezt a levelet közösen jegyzik, és ezt a levelet a mai napon nyilvánosságra is hozzák, illetve kérésüknek megfelelően itt a parlamentben is felolvassom.

„Tisztelt Képviselő Asszonyok! Tisztelt Képviselő Urak! A kormány 2020. május 26-án T/10748. számon nyújtotta be az Országgyűlésnek a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és az egészségügyi készenlétről szóló törvénytervezetet. A törvénytervezet jelenlegi formájában történő elfogadása esetén annak 56. § (4) bekezdése szerint a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter engedélyezhetné, hogy a munkáltató új munkahelyteremtő beruházás esetén munkaidőkeretet vagy elszámolási időszakot - a munka törvénykönyve vonatkozó rendelkezéseiben foglaltakra figyelemmel - legfeljebb 24 hónap alapulvételével alkalmazzon, amennyiben a beruházás megvalósítása nemzetgazdasági érdek. A fenti bekezdést súlyosan aggályosnak tartjuk az alábbiak miatt.

1. A törvénytervezet a tripartit szociális párbeszéd mellőzésével került benyújtásra, bármilyen előzetes egyeztetés nélkül.

2. A tervezett szabályozás az Európai Parlament és Tanács 2003/88/EK irányelve tükrében megfelelő aggályokat vet fel, tekintettel arra, hogy az irányelv szellemében a referencia-időszak maximuma 12 hónap, és az is csak meghatározott feltételek - objektív, műszaki okok vagy a munka megszervezésével kapcsolatos okok - fennállása és kollektív szerződés vagy szociális partnerek között kötött megállapodás alapján lehetséges.

3. A tervezet elfogadása esetén jelentősen rontaná a szakszervezetek alkupozicióit, hiszen a hosszabb munkaidőkeretet vagy elszámolási időszakot a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter egyoldalúan engedélyezné, az nem a szakszervezetek és a munkáltatók megállapodásán alapulna.

(18.30)

Végezetül a tervezet alapján nem kellően világos, hogy a munkahelyteremtő beruházás megvalósítása mikor minősül nemzetgazdasági érdeknek. Mindezen aggályok miatt azzal a kéréssel fordulunk önökhöz - mármint országgyűlési képviselőkhöz -, hogy a törvénytervezet elfogadását csak abban az esetben támogassák, ha az már a fent említett bekezdést nem tartalmazza.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Mi ezt a módosító javaslatot talán már a mai napon be is nyújtottuk. Arra kérjük a kormányt és a kormánypárti képviselőtársainkat, hogy támogassák. Egy olyan ügyről beszélünk, még egyszer mondom, amelynek bizonyára néhány multinacionális cég nagyon örülne, de amely kapcsán mindenféle ellentéteiket félretéve az összes magyarországi szakszervezeti konföderáció együtt mondja azt, hogy ne tegyék, és együtt kérik azt, hogy ne tegyék.

Ami a szociális ellátásokat illeti, mert erről is szó van a törvényjavaslatban, sem a válsághelyzet alatt, sem ebben a törvényben nem nyúl hozzá a családi juttatásokhoz a kormány, nem emeli a gyedet, a gyeset, a gyetét, a családi pótlékot. Azt gondoljuk, hogy ez nagyon rossz döntés, és kicsit kétségessé teszi a családbarát politikát.

De ami konkrétan a javaslatot illeti, államtitkár úr, tovább nehezíti a kormány az egyébként sem könnyű helyzetet, amikor egy sor határidőt június 30-ában állapítanak meg ebben a törvényjavaslatban, így a rendszeres felülvizsgálat határidejét, a veszélyhelyzet alatt lejárt, gyermekek után járó ellátások biztosításának határidejét, az egészségügyi állapot vagy fogyatékoság miatt járó ellátások meghosszabbításának, felülvizsgálatának határidejét, a veszélyhelyzet alatt lejárt hivatalos okmányok hatályosságának határidejét. Ezt azért akarom külön szóvá tenni, államtitkár úr, mert ennek az ellenkezőjét ígérték meg, sőt ennek az ellenkezője volt benne a rendeletekben, vagy van benne a mai napig is a rendeletekben. Olyan időszakban kívánnak önök embereket egészségügyi felülvizsgálatra, majd kormányhivatali ügyintézésre 15 nap alatt elküldeni, amikor ez teljesen egyértelműen fizikailag lehetetlen. Ezért erre is módosító javaslatot fogunk benyújtani, és azt kérjük a kormánytól, hogy a józan ész szabályai szerint legalább augusztus 31-éig ezeket a határidőket hosszabbítsák meg. Teszem hozzá: jelenleg a kormány által elfogadott rendeletekben több esetben ennél hosszabb határidőt ígérték önök az embereknek, és nyilvánvalóan erre készülnek ők is, akár a hivatalok és az orvosok is.

Ami az MSZP javaslatait illeti, tisztelt államtitkár úr, itt nagyon-nagyon hosszú politizálás zajlott az elmúlt felszólalások alatt, és még egyszer mondom, a törvényjavaslatról nem sokat hallottunk. Hatalmas sikerként tüntetnek fel mindent, de azért nem volt az olyan régen, mi emlékszünk, hogy kezdődött a járvány és a járvány elleni védekezés. A kormány az elején több esetben is befogadónak mutatkozott konkrétan az MSZP javaslataira is, de ezek közül szinte egyik sem volt olyan, amelyiknek bármilyen költségvonzata lett volna. Mindig ámulattal hallgatom öntől is még a miniszterelnöktől is személyesen, hogy tud beszámolni arról, hogy milyen bátran hozták meg és milyen gyorsan például az iskolák bezárásáról szóló döntésüket. Csak tudja, államtitkár úr, én annak a hétnek a hétfőjén itt a parlamentben - bocsánat, akkor még ott, a másik ülésteremben - napirend előtt kértem azt, hogy az iskolák bezárásával a kormány érdemben foglalkozzon, majd azon a héten, pénteken reggel Orbán Viktor még arról beszélt, hogy ezt miért nem lehet

megtenni, és miért kell a pedagógusokat fizetés nélküli szabadságra küldeni.

Hiába harsogta a kormánypropaganda minden nap, ennek ellenére nem sikerült időben a védekezés frontvonalában lévő orvosoknak, szociális munkásoknak a megfelelő minőségű védőfelszereléseket eljuttatni. Hetek, sőt szinte hónap, másfél hónap telt el, mire azok a bizonyos fürkészek és cserkészek meg nem tudom, kik elindultak a világ minden tájára, miután már rettenetesen kellemetlen volt, hogy a szomszédos országok ebben is sorra előznek meg minket, és naponta hallhattuk, hogy mind a cseh, mind a szlovák kormány a saját kormánygépüket kihasználva hogyan hozza százezer- vagy milliószámra a védőfelszereléseket.

Hiába követeltük az álláskeresői járadék három hónapról kilenc hónapra történő emelését, továbbra sem lépnek semmit. A munkaalapú társadalmat mantrázzák, miközben, államtitkár úr, rendkívüli időben rendkívüli döntéseket kell hozni. Még ha el is hisszük vagy akár el is fogadjuk, hogy a kormánynak és az államnak lehet szerepe abban, hogy állami programokkal az embereknek új munkahelyet teremtsenek, azt azért önök is tudják, hogy ez a három hónap lassan lejárt azoknak, akik a járvány elején veszítették el a munkájukat, miközben azok, amikről önök beszéltek, sehol nincsenek; nem is lehetnek, épeszű állami programokat néhány hónap alatt nem lehet összeütni. Mi pedig kifejezetten abban hiszünk, hogy az a kilenc hónap például elegendő idő lehet arra, hogy olyan érdemi állami programokat, középítési programokat indítson el az állam maga akár uniós forrásokkal, aminek tényleg van értelme, ami tényleg értéket teremt, és segíti a hazai gazdaság fejlődését, például a magánházak, lakások szigetelésének programja vagy éppen egy bérlakásépítési program.

Szintén negatív rekordot döntött a magyar kormány a hazai vállalkozások támogatásában. Államtitkár úr, ma már mint a vízállásjelentést jelentgetik be, hogy hány cégnek sikerült jelentkeznie a munkahely-megtartó programra. Csak tudja, április végére, másfél hónap, majdnem két hónap semmittevés után Magyarországon az álláskeresői száma 330 700-ra nőtt, ami az aktív munkavállaló emberek 7,1 százaléka lett. Ennek semmi más oka nem volt, mint hogy önök nem adtak érdemi segítséget azoknak a cégeknek, akik hezitáltak, hogy megváljanak-e a munkavállalóiktól, vagy ne.

Igen, nem emelték sem a gyedet, sem a gyeset, sem a gyetét, sem a családi pótlékot, sem a nyugdíjasoknak nem adtak egyszeri segítséget, pedig igenis ideje és tere lett volna ennek; de van még most is, ezért ezeket továbbra is követeljük.

Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nagyon sokat baloldaliznak mostanában, gondolom, Kövér László kiadta a parancsot, ez most valami új billog lehet. Azt leszámítva, még egyszer mondom, hogy az államtitkár úr exorzéjában nem nagyon hallottunk a törvényről részleteket, annál inkább mindenféle politikai vádaskodásokat, ezt még beleszámíthatjuk a szokásos politikai játszmába. De, tudják, a parlamenti hazugság-

cunamikkal, a fizetett hirdetésekkel, az óriásplakátjaikkal milliárdokért... Óriásplakátok vannak kinn, miközben még emberek halnak meg nap mint nap, önök meg óriásplakátokon közpénzből hirdetik, hogy milyen vagányak maguk. Ezen túl, tudják, én például baloldaliként nagyon büszkén azért vallom annak magamat, mert nem tűröm az igazságtalanságokat, és nem tűröm, nem veszi be a gyomrom azt, amit önök egyébként a színpad mögött valójában csinálnak. Hogy amíg a rabszolgatörvény 3.0-ban két éves időkeretrel írják elő a magyar melósnak, addig most került nyilvánosságra, hogy az Opel 100 milliárd forint nyereséget vitt ki az országból, hogy az Audi 700 milliárdot. Értik a számot?! Most, a válság közepén, most 700 milliárd forint nyereséget visz ki az országból! Mészáros Lőrinc egymaga három cégéből 20 milliárd forint nyereséget vesz ki adózás után szépen a zsebébe rakva. 34-et vesznek el az önkormányzatoktól, hogy vegyék ki a részüket a védekezésből. Aztán Orbán Viktor kedves falusi barátja meg egy személyben kivesz 20 milliárdot és zsebre rakja.

Hogyan gondolják, hogy ilyenkor egy baloldali ember nem nyitja ki a száját?! Amikor egyébként a sikeres védekezésről beszélnek, akkor agyonhallgatják, ma már letagadják, hogy kiürítették a kórházakat, és emberek haltak meg emiatt is. Nemcsak azért hozzuk szóba ezeket, hogy a kormányt támadjuk, hanem azért, hogy a rossz döntéseket vizsgálják felül és leginkább soha többet ne hozzák meg. Ehhez képest Kásler Miklós már arra sem emlékszik, hogy volt ilyen - az emberek maguktól nem mentek a kórházba, meg ilyen hülyeségeket beszél.

Végezetül arról, hogy ki hogyan vette ki a részét. Tudják, mi csak képviselők vagyunk, egyszeri ellenzéki képviselők, a hatalom birtokosai pedig önök. De azt tudom mondani, hogy a Magyar Szocialista Párt baloldali pártként, annak országgyűlési képviselői az első adandó alkalommal a saját leadózott fizetésükből egymillió forintot adtak azért, hogy a védekezésben lévő eszközöket eljuttassuk. Tudja, hova? Én orvosi rendelőbe vittem, én patikába vittem, ahol az orvosoknak és patikusoknak nem volt a kormánytól semmilyen védőeszközük. Önök mit csináltak?! Államtitkár úr, a 35 százalékos fizetésemelésével mit csinált? Németh Szilárd a 35 százalékos államtitkári fizetésemelésével, a két és fél milliós fizetésével mit csinált? Vitt két zsák almát? Hát, legyenek kedvesek, ne oktasanak ki minket!

Büszke baloldaliként minden igazságtalanságra továbbra is fel fogjuk hívni a figyelmet. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Arató Gergely képviselő úr, a Demokratikus Koalíció vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Ennek az egész törvényjavaslatnak a szándékáról és egyáltalán

a veszélyhelyzet kezelésének politikai oldala kormányzati szándékairól nagyon sokat elárul az, hogy ebben a vitában a kormánypárti hozzászólóktól, akár államtitkár úrtól, akár a Fidesz vagy a KDNP vezérszónokaitól sokkal többet hallhattunk az ellenzékéről, mint magáról a törvényjavaslatról vagy a koronavírus elleni védekezésről. Kezdjük avval, amivel egyetértünk, szerintem egy ilyen témában ez mindig hasznos.

Szerintem abban ma már, ismerve a számokat, többé-kevésbé egyetértés mutatkozik, hogy Magyarország, egyébként hasonlóan a hozzánk hasonló helyzetben lévő közép-európai országokhoz, szerencsésen átvészelte a járvány legrosszabb részét. Megúsztuk azt, hogy Magyarországon is egy olyan súlyos válság alakuljon ki, mint néhány dél-európai országban, vagy mint olyan nyugat- és észak-európai országokban, vagy akár az Amerikai Egyesült Államokban, ahol jól láthatóan félrekezeltek a járványt. Ha emlékeznek rá, képviselőtársaim, éppen ezért, szemben avval, amit önök most állítanak, az ellenzék a később hatékonynak bizonyuló szigorító intézkedéseket nemcsak támogatta itt a parlamentben és a parlamenten kívül is, hanem egyenesen sürgette és követelte.

Akkor, amikor egyébként még például Magyarországra Olaszországból szabadon lehetett beutazni, miközben Olaszországban már kitört a járvány, akkor itt folytattunk a parlamentben vitát éppen arról, hogy helyes lenne-e lezárni az ez irányban lévő határokat, vagy amikor éppen Magyarországra még lehetett Kínából szabadon repülni, miközben Európa nagy részét már lezárták, akkor éppen erről vitatkoztunk, és folytathatnám, az iskolabezárások ügyét Harangozó képviselő úr részletesen említette, nem is mennék ebbe bele.

Én azt gondolom, hogy ez egy siker, ez egy olyan dolog, aminek van értelme közösen örülni, és van értelme megköszönni valóban azoknak, akiknek ez köszönhető, akik persze nem a 133 bátor ember elsősorban, és nem is elsősorban a kormány, hanem valóban azok a szakemberek, akikre önök az esetek egy jó részében hallgattak, máskor meg nem hallgattak, és persze elsősorban azok, akik a védekezés frontvonalában voltak, az egészségügyi dolgozók, a szociális intézmények dolgozói, az önkormányzatok munkatársai, a rendvédelemben dolgozók, és még sorolhatnám tovább.

Miben volt vita köztünk, és miben van ma is köztünk vita? Abban, hogy önök a járvánnyal szembeni védekezésből, itt legalábbis a nagypolitika szintjén jól láthatóan politikai ügyet akartak csinálni. Nem az volt a szándékuk, hogy egység jöjjön létre, éppen ellenkezőleg, az volt a szándékuk, hogy ne jöjjön létre egység. Ezért terjesztettek be akkor is olyan törvényjavaslatot, amelyet nyilvánvaló módon mindenfajta józan szükségyszerűsége és józan alkotmányos szabályon túlmegy, amelyik nem felel meg egyébként az Alaptörvénynek sem, és ezért nyújtanak be most is olyan szabályt, amelyiket nyilvánvaló módon nem lehet jó szívvel támogatni.

Mi is volt a legnagyobb töréspont annak idején a felhatalmazási törvény kapcsán? Az, hogy legyen-e benne időkorlát. Önök azt mondták, hogy a 90 meg

120 nap nem elfogadható, mert lehet, hogy nem is lesz parlament. Miniszterelnök úr azt mondta, hogy rosszabb állapotban leszünk 90 nap múlva, mint most vagyunk. Szerencsére nem vagyunk rosszabb állapotban, sem a parlament, sem az ország. Nem megnyugtató, hogy miniszterelnök úr erre készült és erre számított, de azt gondolom, hogy akkor is világos volt, és akkor is egyértelmű volt, hogy ha húzunk egy józan határidőt, akkor az ellenzék ezt hajlandó támogatni, és ha szükség van a meghosszabbítására ennek a határidőnek, akkor azt is hajlandóak vagyunk támogatni akkor, ha a járványügyi helyzet ezt indokolja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök akkor nem mondtak a 90 napra meg a 120 napra is, miközben 65 nap telt el, és most már önök is azt mondják, hogy nincs szükség tovább erre a törvényre. Tehetnének persze úgy, és önök úgy is tesznek, minthogyha arról lenne szó, hogy megvilágosodtak, belátták, hogy erre nincs szükség, vagy hogy most már a járványügyi helyzet ennyire jó. Gyanítjuk, hogy azért ebben némi szerepet játszik az is, hogy önök kaptak ebben az ügyben nagyon kemény kritikát, európai és külföldi kritikát, belátták azt helyesen, hogy Magyarországnak rendkívül nagy kárára van az, ha az a kép alakul ki róla, hogy ez nem egy demokratikus feltételek között működő ország. És nagyra becsülöm képviselőtársaimat, hogy ilyen sokra tartják az ellenzékot, de azt kell mondanom, hogy önök nagyon tévednek, ha azt gondolják, hogy európai kormányok álláspontját vagy az Európai Parlament álláspontját a magyar ellenzék határozza meg. Ezek a szervezetek tájékozódnak, olvasnak, elolvashatták a törvényjavaslatot is nyilván, azután alakították ki az álláspontjukat.

Mit csináltak önök evvel a törvényjavaslattal, ha már itt tartunk? Mert azt mondják, hogy működött a parlament. Tényleg, csak önök azt csinálták, hogy a parlamentet etették olyan jogszabályokkal, amik egyébként vagy egyáltalán nem voltak sürgősek, és bőven ráértek volna, vagy azért voltak önöknek sürgősek - hogy egy példát mondjak, ilyen a felsőoktatás jelentős részének az állami rendszerből való kivitele, vagy ilyen a kultúrában dolgozók közalkalmazotti státuszának a megszüntetése -, amit éppen azért hoztak be a járvány idején, hogy kisebb figyelmet kapjanak a sajtóban és a közvéleményben. Ugyanakkor viszont a valóban fontos döntéseket, hiszen nyilván egy járvány idején a valóban fontos döntések a járvány egészségügyi és gazdasági kezelésével kapcsolatos döntések, ezeket kivonták a parlament ellenőrzése és a parlamenti nyilvánosság alól.

Azt mondják, hogy szükség volt erre ahhoz, hogy sürgős döntéseket hozhassanak. Hadd mondjak egy példát, hogy világos legyen, miért nem volt az esetek jó részében erre szükség! Például a gazdasági csomagot a miniszterelnök itt március 30-án jelentette be, a rendelet április 16-án jelent meg. Ez a két hét éppen elég lett volna arra, hogy ugyan sürgős iramban - de erre nyilván a parlament mindkét oldala nyitott lett volna - lefolytassunk itt egy parlamenti vitát erről a törvényjavaslatról vagy több törvényjavaslatról akár, és egyébként ebben az esetben egy érdemi vita után jobb döntések születettek volna, nem kellett volna

egy hét múlva például módosítani a bértámogatás szabályait, mert kiderült, hogy életszerűtlenek azok a szabályok, amiket a kormány megállapított. Tehát a szándék az volt, hogy önök a járványügyi védekezéssel kapcsolatos, elsősorban gazdasági döntéseket parlamenti felhatalmazás nélkül hozhassák meg. Hogy erre miért volt szükségük, erre majd a felszólalásom vége felé vissza fogok térni.

Az egészségügyi döntések meghozatalára ugyanis módot adott az eredeti felhatalmazás is. Egyébként már az egészségügyi törvény jelenlegi állapota is a fontosabb járványügyi intézkedésekre lehetőséget nyújtana, a többire pedig a katasztrófavédelmi törvény alapján módja lett volna a kormánynak, hogy meghozza. Én azt hiszem, államtitkár úr, hogy nagyon eltérőek a mi számaink, ha azt számoljuk, hogy mire nem volt felhatalmazása a kormánynak a katasztrófavédelmi törvény alapján. Mi összesen a kihirdetett rendeletek közül talán ötöt találtunk, ahol ez egyáltalán kérdésként felmerülhetett volna. (Dr. Orbán Balázs: *Minden, ami gazdasági.*) Ezek alapvetően gazdasági típusúak.

De például azt mondja, államtitkár úr, nagy meglepetéssel hallom, hogy a hitelmoratóriumot nem lehetett volna elrendelni a felhatalmazási törvény nélkül. El szeretném mondani államtitkár úrnak, hogy a hitelmoratóriumot két héttel a felhatalmazási törvény elfogadása előtt hirdette ki kormányrendeletben a kormány. (Dr. Orbán Balázs: *15 napra rá.*) Igen, de azt ugyanúgy meg lehetett volna hosszabbítani itt a parlamentben, mód lett volna rá. Mint ahogy minden rendeletet meg lehetett volna hosszabbítani a parlamentben, ezt is meg lehetett volna hosszabbítani, és hozzá is járultunk volna egyébként ennek a meghosszabbításához (Dr. Orbán Balázs *közbeszól.*), elmondtuk, hogy minden rendelet meghosszabbítását támogattuk volna (Dr. Orbán Balázs: *Természetesen.*), amiket akkor hoztak. Azóta már nem mindent támogatnánk, szeretném elmondani, de erre majd vissza fogok térni.

Hogyan néz ki a törvényjavaslat? Van két törvényjavaslat előttünk. Az egyiket Harangozó képviselő úr már hosszasan elemezte. Legyen világos, az, amelyik a felhatalmazási törvény visszavonásáról szól, ez a törvényjavaslat egy kamu törvényjavaslat, ugyanis a felhatalmazási törvény hatálya kétféleképpen szűnhet meg. Az egyik az, hogy a kormány visszavonja a veszélyhelyzetet, de ehhez nincs szükség további parlamenti lépésre. Ha holnap a kormány összeül, és úgy dönt, hogy holnaptól vagy akár június 20-ától megszünteti a veszélyhelyzetet, akkor megszűnne a felhatalmazási törvény hatálya is, ez benne van a törvényben.

A másik lehetőség az lenne, hogy az Országgyűlés maga vonja vissza ezt az extra felhatalmazást, és akkor csak az egyébként alkotmányos katasztrófavédelmi törvényben kihirdetett szabályok maradnak érvényben, de a javaslat erre sem tesz javaslatot - hanem mit mond? Egyrészt alázatosan megkérjük a kormányt, hogy ha úgy gondolja, akkor legyen olyan kedves visszavonni a felhatalmazást. Kéri a kormány saját magától az Országgyűlés útján, hiszen benyújt egy

törvényjavaslatot, amelyben megkéri a kormányt, hogy vonja vissza. Másrészt pedig ugyan megszünteti a felhatalmazást, de annak a hatálybalépését úgy szünteti meg, hogy majd akkor szűnik meg, ha a kormány visszavonja a felhatalmazást, de ez így van az eredeti törvényben is. Ezt a törvényjavaslatot teljesen fölösleges volt a parlament elé hozni, ennek nincsen hatálya.

(18.50)

Egyébként nyújtottunk be mi magunk is olyan törvényjavaslatot, ami megszüntette volna a felhatalmazást, miniszterelnök úr eredeti ígéretének megfelelően május végén, és nyújtott be olyan javaslatot az MSZP is, aminek hasonló hatálya lett volna. Ezeket valahogy még bizottsági napirendre sem sikerült eddig venni. Ehelyett benyújtják ezt a valóban kamu törvényjavaslatot, nyilván azért, hogy elmondhassák, hogy önök mindig így szállnak le a bicikliről, de ettől még ennek semmilyen jogi hatálya nincsen, és elmondhassák, hogy lám, az Országgyűlés vonta vissza. Nem, nem az Országgyűlés vonja vissza; ez a törvényjavaslat is arról szól, hogy addig van veszélyhelyzet, és addig van az alkotmányon is túl - nincs alkotmány, bocsánat -, Alaptörvényen is túlmutató, rendkívüli felhatalmazás, amíg a kormánynak úgy tetszik.

Úgy látjuk, hogy a kormánynak most már nem tetszik úgy egy darabig, ez rendben van, de azért önök gondoskodnak arról, és erről szól a másik törvényjavaslat, ami nemhogy egy salátatörvény, egy salátahegy, mert legalább négyféle elemet sikerült benne összemixelni egymással. Ebben a salátatörvényben egyrészt rendelkeznek rögtön arról, hogy hogyan maradhat bármennyig érvényben a rendkívüli jogrend, ha önöknek úgy tetszik. Mert egyrészt ebben a törvényjavaslatban azt mondják, hogy az országos tisztifőorvos javaslatára a kormány gyakorlatilag minden további egyeztetés nélkül kihirdetheti a közegészségügyi veszélyhelyzetet, amiről gyanítom, hogy ez a járványkészség, amit önök egyébként emlegetnek, és amit, gondolom, hogy hatályban kívánnak tartani a felhatalmazás és a veszélyhelyzet visszavonása után is. Itt nincsen semmilyen parlamenti felhatalmazás, nincsen semmilyen parlamenti kontroll, összesen a parlament egészségügyi bizottságának kell beszámolni. Hogy ezek a beszámolók mennyit érnek, azért ezt láthattuk az elmúlt hónapokban.

Ugyanakkor a kormány rendkívül széles jogkört kap egy ilyen esetben, szabályozhatja minden intézmény és létesítmény működését, az üzletét, korlátozhatja a személyszállítást, áruforgalmat, az emberek érintkezését, egyes területek elhagyását, egészségügyi szolgáltatások igénybevételét, lényegében szinte mindent megtehet, mi pedig legyünk hálásak azért, hogy legalább kijárási korlátozást nem vezethet be. Végül is közénk is lövethetett volna a kormány, valóban (*Nacsa Lőrinc: Azt ti csináltátok!*), de nem, kijárási korlátozást éppen nem vezethet be. Erre azért találtak másik megoldást. Ha mégis kedve lenne a kormánynak kijárási korlátozásra is, akkor ugyanis - és

erről szól a másik eleme ennek a törvényjavaslatnak - viszont a katasztrófavédelmi törvény módosításával, a benne lévő felhatalmazás nagyon jelentős kiterjesztésével lehetővé teszik, hogy a kormány egyoldalú lépéssel kihirdessen egy válsághelyzetet, és ebben a helyzetben pedig gyakorlatilag most már tényleg mindent megteheszen.

Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy lett volna helye annak, hogy levonjuk a tanulságot a mostani járványhelyzetről. Mert az egészségügyi törvény járványügyi szabályai sem szabályoztak minden szükséges intézkedést megfelelő módon, és a katasztrófavédelmi törvény sem szabályozott minden intézkedést megfelelő módon. Még hozzá kell tenni, tőlem talán ez nem meglepő, hogy bár az Alaptörvény ebből a szempontból a korábbi alkotmányos szabályokra támaszkodott, szerencsére, ennek ellenére az Alaptörvény és a korábbi alkotmányos szabályok sem hézagmentesek. Sok szempontból nem ilyen típusú helyzetekre készültek fel. Lett volna helye annak, hogy a járvány tanulságai alapján tisztességes előkészítő munka, akár többpárti konzultáció és főleg komoly szakmai előkészítés után, a járványügyi, a biztonsági és az alapjogi körülményeket egyformán mérlegelve, egy jó minőségű szabályozás kerülhessen a parlament elé. De ez nem az. Itt arról van szó, hogy önök hézagmentesen fenn kívánják tartani azt a lehetőséget, hogy lényegében minden fontos kérdésben megkerülhessék a parlamentet és megkerülhessék a parlamenti munkát. Gondolom, azt hiszik, hogy hátha messziről, Brüsszelből vagy Berlinből akkor majd nem látszik, hogy mit csinálnak. Szerintem ez egy naiv elképzelés egyébként.

A második, és itt nem mennék bele a részletekbe, a honvédség fegyverhasználatáról ugyanazt gondoljuk, mint amiről beszélt Harangozó képviselő úr. Ez egészen elképesztő szabályozás, bár látjuk, hogy vannak önöknek lelki rokonai az óceán túlsópartján is, de a hadsereg belföldön való bevetése, fegyveres bevetése minden demokratikus országban egy rendkívül erős alkotmányos tilalom, egy olyan típusú határ, amit nem lehet átlépni, csak rendkívül súlyos esetekben. Hasonló a helyzet, például ilyen kis apróságok is vannak benne, mint hogy a vagyonőr kap például korlátlan, bizonyos esetekben korlátlan ruházat- és személyátvizsgálási jogot, és még hosszasan folytathatnám ezt a felsorolást.

A törvényjavaslat egy másik blokkja arra vonatkozik, hogy valóban, a rendkívüli jogrend idején hozott szabályok közül azokat, amelyeket önök megőrzésre érdemesnek gondolnak, ezeket meg kívánják őrizni. Ez a része a javaslatnak az, amire - hogy Nacsa képviselő úr felszólításának engedelmeskedjek - sok elemében örömmel tudunk igent mondani, vagy tudnánk igent mondani, ha nem lenne összekötve a további elemekkel. De egyébként ebben sok olyan elem van, amelynek a fenntartását indokoltnak tartjuk. Azt gondoljuk, hogy mondjuk, ahogy államtitkár úr is említette, például a hitelmoratórium fenntartása nyilván egy indokolt intézkedés, és adóügyi könnyítések, szabályozási könnyítések fenntartása, és a többi, és a

többi, ezek olyan típusú intézkedések, amelyeket nyilván lehetne támogatni, ha nem lennének összekötve sok minden mással.

Ebben három kritikus elemet szeretnék most kiemelni. Az első, ez tulajdonképpen egy technikai megfontolási javaslat a kormánynak, talán ennek akceptálására lehet esély. Nagyon problémás az, hogy viszonylag rövid határidővel szünteti meg a törvényjavaslat a szociális ellátásokra való jogosultságnak a meghosszabbítását, a dokumentumok érvényességének a meghosszabbítását. Ebből az fog következni, hogy rendkívül nagy forgalmat fog generálni ez a fajta szabályozás az okmányirodákban elsősorban, illetve a kormányhivatal ezzel foglalkozó részlegeiben akkor, amikor ugye, emlékszünk, hogy már a járvány előtt is az összeomlás határán állt az ügyfélszolgálati rendszer a kormányhivatalokban. Én azt javaslom, hogy ezt ne tegyék se a kormányhivatalokkal, se az emberekkel. Nincs szükség arra, hogy hosszú sorok álljanak, itt néhány hónapos hosszabbításnak sokkal több értelme van, mint ami esetleges adminisztratív problémát okoz. Ezt jó szívvel javaslom a kormánynak megfontolásra, mert ennek szerintem semmilyen politikai tartalma nincs azon kívül, hogy az emberek életét ne tegyük fölöslegesen nehezebbé.

Sajnos nem ebbe a körbe tartoznak - bár még ebben is hajlandó vagyok jószándékúan feltételezni, hogy csak nem gondolták át kellően - az igazságszolgáltatásra vonatkozó szabályok. Az igazságszolgáltatás területén a rendelet járványügyi szabályokra vagy szükségletre hivatkozva lényegében korlátlanul lehetővé teszi azt, hogy egy sor olyan joggal ne élhessenek vagy közvetlenül személyesen legalábbis ne élhessenek a pereskedő felek vagy éppen a különböző büncselekmények terheltjei vagy vádlottjai, amik megilletik őket. Akár hat hónapos halasztások következnek be egyes eljárásokban, más eljárásokban távmeghallgatásra térnek át, ami azért sok szempontból nem ugyanaz a minőség, mint egy személyes meghallgatás; nem véletlenül írja elő fő szabályként a büntetőeljárás azt az elvet, hogy közvetlenül lehetőséget kell nyújtani, hogy megjelenjenek a felek. És még folytathatnám tovább. Itt egy gumiszabály jön létre, miközben egyébként önök is láthatják, hogy a bírósági szervezet vezetői azt kéri, hogy folytatódjon minél előbb a normális bírósági munka. Szerintem ehhez kéne visszatérni. Veszélyes és problémás az a szabály, ami itt egy nagyon szabad kezdet ad abban, hogy egyébként járványügyi szabályokra nézve mire van szükség és mire nincsen. Ez jelentősen ronthatja a jogalkalmazás, az igazságszolgáltatás minőségét, komoly problémákat okozhat. Szerintem nem érdemes ennek kitenni egyébként sem az igazságszolgáltatási rendszert, sem az igazukat keresőket. Én azt gondolom, hogy ezt is érdemes átgondolni.

Van olyan pontja ennek a javaslatnak, és erről is néhány szót szeretnék beszélni, ahol meg teljesen nyilvánvaló, hogy kilóg a lóláb. Bizonyos gazdasági csoportoknak az érdekeit, kegyeit keresik. Nyilvánvalóan ilyen a rabszolgatörvény durvább változatának bevezetése, amelyik 24 havi munkaidőkeretet tesz lehetővé, tehát magyarázva azt, hogy két év múlva

kelljen csak elszámolni a túlmunkával, csak akkor kelljen egyébként kifizetni a túlmunkát, vagy akkor kelljen kiadni a szabadnapokat. Ez a szabályozás, mégpedig szemben az eredeti rabszolgatörvénnyel, ahol legalább formálisan lehetővé tették azt, hogy a munkavállalónak hozzá kelljen járulnia ehhez a munkarendhez, és lehetővé tették azt, hogy a munkaügyi egyeztetés rendszerében el lehessen ettől térni vagy meg lehessen erről állapotodni, itt most már a kormány a maga végtelen bölcsességében ezt elrendeli.

(19.00)

De nem ám mindenkinek! Nem, nem! Hát majd annak, akit kiemelt nemzetgazdasági jelentőségűnek minősítenek. Tudjuk, hogy ki önöknek a kiemelt nemzetgazdasági jelentőségű intézmény, sok alkalommal láttuk... *(Nacsa Lőrinc: A magyarok!)* Na, akkor azt kellett volna beleírni, hogy mindenki, drága képviselő úr, hogy minden vállalkozás számára ez rendelkezésre áll, bár mi azzal sem értenénk egyet, de azzal még kevésbé értünk egyet, hogy ezt önök kinek tartják fenn: hát a saját házi oligarcháiknak - leányneve Mészáros Lőrinc -, a vejnek, az üzlettársnak meg a többieknek, meg néhány kedvenc nagy multinak, akiket formálisan utálnak, valójában meg kiszolgálják. Ők fogják megkapni ezt a lehetőséget, ők kapják meg majd ettől a nagy magyarokat védő kormánytól azt a lehetőséget, hogy egyébként kizsigerezzék a munkavállalókat, hogy bizonyos értelemben röghöz kössék őket, és jelentős mértékben csorbítsák a jogaikat.

Azt tudom mondani, hogy ez sok szempontból gyalázatos, ráadásul ez nem is egy létező rendelkezésnek a meghosszabbítása, mert ennél még a veszélyhelyzet idején kihirdetett, egyébként szintén veszélyhelyzeti szabály is enyhébb volt. Azt kell mondanom, hogy az, hogy ezt belevarrták ebbe a törvényjavaslatba, ez semmibevétele a munkavállalóknak és a munkavállalók jogainak.

Jegyezzük csöndben meg, hogy azért melleleg még jó pár törvénybe belepiszkálnak a szabadalmi törvénytől kezdve egészen bizonyos agrártörvényekig ebben a törvényjavaslatban, de ezekre már részletesen nem is térnék ki, nyilván szokás szerint megpróbálnak mindent egyben elsikálni.

Összefoglalva tehát azt tudjuk mondani, hogy miközben a veszélyhelyzetről szóló törvényjavaslat nem vonja vissza a veszélyhelyzetet, épp ezért fölösleges, az átmeneti szabályokról szóló törvényjavaslat ennél rosszabb, kimondottan káros. Egyrészt szinte korlátlan felhatalmazást ad a kormánynak, hogy egészségügyi válsághelyzetre hivatkozva vagy veszélyhelyzetet kihirdetve mindenfajta kontroll nélkül intézkedjen, és ugyan gálánsan most az egészségügyi válsághelyzetnél beírták azt, hogy hat hónapig lehet elrendelni, de egyébként azt is beleírták, hogy de a kormány ezt korlátlanul egyoldalúan meghosszabbíthatja. Látjuk a bevándorlási válsághelyzetnél, vagy mi az ördögnél, hogy ezt a kormány persze mindig meghosszabbítja, mert mindig lát indokot arra, hogy a saját hatalmát növelje. Ez minden, csak nem alkotmányos.

Megmaradnak például a kórházparancsnokok, nem egészségügyi szempontok fognak dönteni továbbra sem a kórházak működésében, hanem különböző kormányzati szempontok, és azért jegyezzük meg azt is csöndben, hogy a Btk.-nak a felhatalmazási törvénybe belevarrt rendelkezései is természetesen érvényben maradnak, és továbbra is véleményük alapján lehet elvinni embereket.

Mi nem került bele sem a kormányrendeletekbe, sem a mostani törvénybe? Nem került bele a munkanélküliek helyzetének javítása ebbe a törvénybe, azoké, akik már elvesztették a munkájukat. Nem került bele azon kisvállalkozások helyzetének az érdemi javítása, akiknek hónapokra le kellett állniuk, és nem tudják, hogy mikor nyithatnak újra. Mert az adókönyvnyitás annak segít, akinek van bevétele, de akinek be kellett zárni az üzletét, a cukrászdáját, nem tudta folytatni a munkáját - márpedig a kisvállalkozások nagyon jelentős része ilyen, egészen olyan területeken, amikre talán nem is gondolnának, én most beszélgettem több emberrel, ez előfordul velem, de most pont ilyen vállalkozókkal is többször beszélgettem, egészen változatos területről, a klímaszereléstől az optikai műszerek kalibrálásáig kerültek vállalkozók olyan helyzetbe, hogy nem volt bevételük hónapokig -, rajtuk ezek az adókönyvnyitások nem sokat segítenek.

Ugyanakkor persze volt, amire használták ezt a törvényt, és erre mondtam, hogy erről még pár szót mondok. Használták ezt a törvényt arra, hogy állami felügyelet alá vonják a Kartonpackot, most ugyan visszaadják, de persze azért azt nem tudjuk, hogy közben ott mi történt a cégnél. Használták ezt a felhatalmazást arra, hogy a 2020-as költségvetést szabadon szabják-varrják, és nemcsak olyanok kerültek bele ebbe a javaslatba, amik valóban a védekezéshez voltak szükségesek, hanem például belekerült az egyházi közfeladat-ellátási és közösségi célú beruházások támogatása, egyházi épített örökség védelme, sportparkberuházások megvalósítása vagy éppen az egyébként általam nagyon kedvelt Petőfi Irodalmi Múzeum támogatása, félek, hogy nem az irodalmi értékei, hanem a vezetőjének lelkes kultúrharcos jelene miatt.

Itt kicsit váltottunk szót az önkormányzatokról, még erről egy pár szót én is hadd mondjak, csak azért, mert képviselőtársaim refrénszerűen bántották az önkormányzatokat. Azt kell mondanom, tisztelt képviselőtársaim, hogy azok közé, akiknek köszönettel tartozunk, beletartoznak az önkormányzatok is, az önkormányzatok többsége is, egyébként azt is mondhatom, hogy pártállás nélkül, mert sok önkormányzat teljesített erőn felül a veszélyhelyzet idején, és végezte el azt a munkát, amit a kormány nem végzett el, miközben önök folyamatosan forrásokat vonnak el tőlük, és igyekeznek lehetetlen helyzetbe hozni őket.

Hadd mondjak néhány olyan példát, amely a fővárosi DK-s polgármesterekre jellemző; biztosan más példákat is mondhatnék más pártok polgármestereitől. A fővárosi DK-s polgármesterek vezettek be otthonápolási támogatást azoknak, akiket önök kiraktak a kórházakból, pontosabban a családjuknak; ők adtak rendkívüli támogatást az állás nélkül maradt embe-

reknek önök helyett; és ők döntöttek arról, hogy bér-lakásokat újítanak föl és tesznek elérhetővé azok számára, akik elvesztik a lakásbérletüket a válság miatt, és még folytathatnám tovább.

Azt kell mondanom, hogy téves, rossz és káros az a politika, amikor önök az önkormányzatokban ellen-séget látnak csak azért, mert egy jelentős részüket most már nem kormánypárti polgármesterek és képviselő-testületek vezetik.

Összefoglalóan tehát azt tudom mondani, tisztelt képviselőtársaim, hogy a Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot, pontosabban ezt a két törvényjavaslatot ebben a formában nem támogatja. Sajnáljuk, hogy ismét nem tett a kormány kísérletet sem arra, hogy egyébként a valódi problémák megoldására egy támogatható, konszenzusos, szakmai megoldás kerülhessen a parlament elé. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Keresztes László Lóránt képviselő úrnak, frakcióvezetőnek. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Itt jó néhány óra vita után én arra teszek kísérletet, hogy lényegesen rövidebben fogalmazzak, mint képviselőtársaim, igyekszem majd az ismétléseket elkerülni.

Ugyanakkor mindenképpen azzal kezdem a felszólalásomat, mint minden alkalommal, amikor az elmúlt hónapokban az Országgyűlés ülése előtt volt napirend előtti vita - a miniszterelnök úr talán két alkalommal volt bent, Szijjártó miniszter úr sok alkalommal -, én mindig azzal kezdtem, hogy megköszöntem a munkáját mindenkinek, aki a magyar emberek biztonságának és egészségének megőrzéséért dolgozik, és most is, amikor mondhatjuk, hogy egy szakasz vége felé tartunk, most is ezzel szeretném kezdeni.

De most azzal kezdem, hogy a magyar embereknek köszönöm meg azt a fegyelmet, türelmet, ami szükséges volt ahhoz, hogy ez a helyzet a más országokban látott mértékeket nem ért el, tehát ezt mindenképpen pozitív folyamatként el tudjuk mondani, de az egyértelmű, hogy ebben a magyar embereknek a türelme, belátása kellett, az, hogy megértették a korlátozó intézkedések fontosságát, és fegyelmezetten be is tartották.

S egyébként hozzáteszem, hogy ha az elmúlt néhány óra és talán az elmúlt hónapok vitájára is gondolunk, akkor én azt gondolom, hogy a teljes Országgyűlés nevében megköszönhetjük a magyar embereknek azt a türelmet, amit a felfokozott politikai vita iránt egyébként ők maguk is tanúsítottak, ami egyébként méltatlan volt magához a helyzethez. Meggyőződésem - bár én kritikus vagyok mind a két oldallal szemben -, hogy ebben az alapvető felelősség a kormányoldalt terheli, hogy ez a politikai vita ilyen mély és ilyen súlyos lehetett.

Külön köszönettel tartozunk azoknak, akik a járványidőszakban az első vonalban dolgoztak és dolgoznak, tehát ne feledjük el, hogy azzal együtt, hogy visszavonulóban van, jelen pillanatban úgy tűnik, hogy visszavonulóban van a járvány, nem szabad óvatlanok lennünk, és az biztos, hogy még nagyon-nagyon sokáig készségben kell lenni, és nagyon fontos feladata lesz mindazoknak, akiknek ebben közvetlenül részt kell venni. Itt nemcsak az egészségügyi dolgozókra gondolunk, de a szociális szférában dolgozókra, a rendvédelmi dolgozókra, mindenkire, akiknek valamilyen módon közvetlenül olyan szolgáltatásokat kellett nyújtaniuk, olyan feladatokat kellett ellátniuk, amik nem szünetelhetek az elmúlt időszakban a járványügyi intézkedések, illetve a korlátozások alatt.

Gondolunk itt a kereskedőkre, a patikusokra, a gépjárművezetőkre, akik a közösségi közlekedést fenntartották, de - nagyon fontos és nagyon ritkán említik őket - mindenkire, akik egyébként a köztisztaság fenntartásáért feleltek. Egy ilyen járványügyi helyzetben különösen nehéz és veszélyes volt a munkájuk. Ők gyakorlatilag takarították a különböző intézményeket és a közterületeket, és a köztisztaságot fenntartották. Én azt gondolom, hogy ezeknek az embereknek a munkájára méltatlanul kevés figyelem esik, tehát köszönet mindenkinek, akik dolgoztak és dolgozni fognak még a magyar emberek biztonságának megóvásán.

S valóban - itt már utalt rá Arató képviselőtársam - óriási köszönet illeti az önkormányzatokat, az önkormányzatok vezetőit, a polgármestereket, az önkormányzati képviselőket. Itt egészen példamutató helyállást és példamutató védekezést láthattunk. Alapvetően azt is el kell mondani, hogy az önkormányzatok itt az elmúlt időszakban a védekezés első számú bástyáinak bizonyultak, ugyanis amikor még alapvetően a helyzetértékeléssel lehetett országosan foglalkozni, vagy annak a megbecsülésével, hogy milyen hatása lehet ennek a járványnak, akkor már láthattuk, hogy közvetlenül az önkormányzatok, a polgármesterek saját hatáskörükben milyen példamutató intézkedéseket hoztak. Tehát leggyorsabban, mondhatjuk, hogy az önkormányzatok reagáltak, és egyébként azt is elmondhatjuk párhuzamosan - rengeteg példával alá lehet támasztani -, hogy az alapvető védőfelszerelések, a lakosság számára a maszkok biztosítása nagyon sok helyen az önkormányzatok feladata volt, és az önkormányzatok oldották meg, mert mire megkezdődött vagy megtörtént ezeknek a tömeges beszerzése, beszállítása, a legtöbb helyen a helyhatóságok, a városvezetők már gondoskodtak erről a feladatról.

(19.10)

Nézek Orbán államtitkár úrra. Nagyon remélem, hogy a kormány is elismeri az önkormányzatok munkáját. Az elmúlt órákban több mint egy órán keresztül hallgattuk a kormány, illetve e kormánypárti képviselők felszólalását, és szinte kizárólag arról beszéltek, hogy a kormány milyen sikeresen védekezett. Én azt

gondolom, el kell ismerniük, hogy óriási feladatok hátráltak az önkormányzatokra egyébként, akár az ellenzéki, független vagy kormánypárti vezetésű önkormányzatokra is.

Igen, itt föl kell hívni a figyelmet arra, hogy óriási feladattömeeggel, az eddigiekhez képest többletfeladat-tömeeggel szembesültek az önkormányzatok, miközben sok helyen az egyébként nagyon nehéz helyzetben lévő testületeket, közgyűléseket, településeket még külön kormányzati megszorítások is sújtottak. Akármennyire is nem értett egyet itt az előző napirendi pontnál, a vitánál államtitkár úr, ezek bizony kőkemény megszorítások voltak, aminek a hatásait majd most lehet igazán lemérni.

Nagyon fontosnak tartom azt is, hogy megköszönjem a munkáját mindazoknak egyébként - és ezt megtettem az elmúlt hetekben folyamatosan a vitákban is -, akik egyébként a külföldön rekedt magyar emberek hazaszállításán dolgoztak, azoknak is, akik a védőfelszerelések beszerzéséért dolgoztak. Még akkor is rengeteg jogos vita volt a késlekedés kapcsán vagy éppen a felmerülő minőségi problémák ügyében. Azt gondolom, hogy mindenkinek, aki azért dolgozott, hogy megfelelő védőfelszereléseket lehessen beszerezni, illetve fog még azon dolgozni, azoknak hálával tartozunk, úgyhogy mindenképpen ezzel szerettem volna kezdeni ezt a mai felszólalást is.

Rátérve a törvényjavaslatokra, nem tudok elmenteni mellettük, bár sokáig azon gondolkodtam, hogy ne is reagáljak azokra a kormánypárti felszólalásokra, amiket itt hallhattunk, de azért néhány szóban muszáj visszatérni. Bajkai képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának csak annyit szeretnék mondani, hogy a felszólalása - főleg a Törvényalkotási bizottságban szoktam hallgatni a szakmai jellegű felszólalásait -, ne haragudjon, képviselő úr, méltatlan volt önhöz az a felszólalás, amit itt fölolvastattak önnel, az a politikai pufogatás; ezzel szeretném zárni.

Nácsa képviselő úr nincs itt jelenleg, az ő felszólalására viszont: szerintem egy politikatörténeti mementó lesz majd. Annak a videója egészen elképesztő volt. Azokat az aljas állításokat és rágalmatokat, amiket önök megfogalmaztak már a járvány kitörésekor, ezt gyakorlatilag gyűjteményként elének tárta. Azt kimondani, képviselőtársaim, hogy az ellenzék a vírus oldalára állt, és nemhogy nem segített, hanem akadályozta a védekezést, egészen elképesztő. Azt gondolom, hogy ez tökéletesen méltatlan az Országgyűléshez, méltatlan egy képviselőhöz. A KDNP-nek a helyes ideológiai besorolásába semmiképpen nem szeretnék belemenni, de azt gondolom, hogy ez gyalázatos és méltatlan volt.

De hozzászöveztem egyébként, és erre is már, főleg a különleges jogrend kialakításáról szóló törvényjavaslat vitájában is utaltam már, sajnáltam az ellenzéki részről megfogalmazódó olyan jellegű kritikákat, amelyek itt diktatúráról meg ilyen jellegű intézkedésekről beszéltek. Azt gondolom, hogy az is helytelen volt. Mindenképpen elmondható, hogy mind a két oldalról voltak helytelen kijelentések, helytelen szóhasználat, és itt jogosan várta és várhatta el a társada-

lom, hogy egy ilyen súlyos járványügyi helyzetben valamennyi politikai erő megpróbálja egyfajta konszenzusra törekedni és kialakítson egy nemzeti együttműködést.

Egyébként erre nagyon komoly gesztust is tett, nagyon világos gesztust tett, ha jól emlékszem, valamennyi ellenzéki frakció világossá tette, hogy a különleges jogrend kialakításához a kormány gyors intézkedési lehetőségének megteremtéséről szóló törvényjavaslatot minden frakció hajlandó lett volna megszavazni akkor, ha bármilyen határidő bekerül. Ez elvi kérdés volt, 90 nap, 120 nap. Ott voltak, külön szavazásra kikértük ezeket a javaslatokat, ez teljesen egyértelmű volt, politikai számítás volt a kormány részéről, hogy ők ebben a helyzetben csúcsra kívánják járni a pártpolitikai csatározást.

És valóban azt gondolom, hogy az a szóhasználat, hogy történelmi felelősség, semmiképpen nem túlzó. Tehát amilyen helyzetbe kerültünk, és amilyen helyzet előtt állunk, azt gondolom, nem túlzó azt mondani, hogy történelmi felelősség van most mindannyiunkon, az Országgyűlésen és nyilván alapvetően a kormányon és azokon, akiknek a kezében eszközök és lehetőségek vannak, hogy mit fogunk kezdeni most ezzel a helyzettel.

Az előző napirendi pont vitájában már sokat beszéltem, nem kívánok most túl hosszan beszélni arról, hogy mit jelent és milyen módon kell értékelni ezt a helyzetet. A legfontosabb volt az elmúlt időszakban és a következő időszakban is nyilván az emberi élet és az emberi egészség védelme, és bizakodjunk, hogy majd nem tér vissza egy erőteljesebb második hullámmal ez a járvány, bár aggasztó jelek vannak: különböző országokban ismét felgyorsulni látszik a terjedés, de bízunk benne, hogy ezt sikerül elkerülni, bízunk benne, hogy belátható időn belül lesznek megfelelő vakcinák és olyan eszközök, melyekkel a járvány terjedését ilyen módon is meg lehet akadályozni. De az teljesen világos, hogy ez a helyzet megmutatta és a kialakuló és az egyre mélyebb gazdasági válság megmutatja, hogy nem térhetünk olyan élethez vissza és olyan felfogáshoz vissza, mint ami jellemző volt a járvány előtt.

Tehát alapvető gazdaságpolitikai és társadalompolitikai szemléletváltásra van szükség. Tehát sokkal erőteljesebben be kell rendezkednünk egy önálló, válságálló gazdaságra, ami tudja kezelni azokat a helyzeteket, azokat a rendkívüli helyzeteket, amelyekkel kapcsolatban elmondhatjuk, hogy most szembe-sültünk eggyel, de valószínű, hogy egyre gyakrabban kell majd ilyenekkel szembenézni, és ha nem is feltétlenül vírusokkal, de más jellegű kihívásokkal, melyek akár az éghajlatváltozásból, akár a környezetpusztításból fakadó vagy egyébként a különböző globális, megfigyelhető problémákkal, rendszerproblémákkal vannak összefüggésben.

Tehát alapvető érdekünk, hogy egy olyan gazdaságot próbáljunk talpra állítani, újraépíteni, beindítani, ami sokkal inkább képes szembeszállni vagy ellenállni a válságoknak. És az egészen biztos, hogy ebben a helyzetben nem arra van szükség, hogy a távoli kontinensekről tömegtermékeket szállítsunk be, hanem arra

van szükség, hogy egy patrióta gazdaságpolitikai szemlélet mentén a legfontosabb igényeket, legfontosabb termékeket, szükségleteket helyi termeléssel vagy regionális együttműködéssel elégítsük ki, és erre kell tudni felkészülni.

És ilyen szemlélettel kell már most is a rendelkezésre álló források felelős felhasználásával védeni a munkahelyeket, illetve a gazdaságot talpra állítani, és új munkahelyeket teremteni. Sajnos, e tekintetben nem látunk jó jeleket. Ha megnézzük az elmúlt időszak intézkedéseit, és most igyekszem nem túl részletesen kitérni a Budapest-Belgrád vasútvonal projektjére, mert rengeteget beszéltünk róla, de ha megnézzük az idei évi költségvetést, az azzal kapcsolatos intézkedéseket, átcsoportosításokat, majd ránézünk a jövő évi költségvetésre, akkor sajnos azt kell mondanunk, hogy nem látjuk ezt az alapvető szemléletváltást, ami szükséges lenne ahhoz, hogy egy válságálló, a magyar emberek biztonságát megteremteni képes gazdaságot lehessen újjáépíteni, felépíteni, felpörgetni, felerősíteni.

Ezzel kapcsolatban egész biztos vagyok benne, hogy nagyon komoly vitákat fogunk még folytatni a következő időszakban, hogy gyakorlatilag hogyan kell a jövőnk megtervezni a magyar nemzet érdekében. És egyébként hozzáteszem, hogy ez nemcsak egy hazai, hanem egy globális kihívás, mindenképpen óriási szemléletváltásra van szükség, és e tekintetben nagyon jogosak a kritikák az Európai Unió működését érintően.

Láttuk már az elmúlt időszakban, hogy a különböző globális kihívásokra, akár a migrációs helyzet kezelésére rendkívül rugalmatlanul reagál az Európai Unió, túlzottan bürokratikus, kevésbé átlátható, kevésbé demokratikus, ezért nyilván ott is óriási kihívások lesznek. És nyilván sok tekintetben ez a mi életünkre, a mi jövőnkre is kihat, hogy hogyan működik a nemzetközi politika, hogyan működik az európai integráció.

Átérve konkrétan a törvényjavaslatokra: igen, képviselőtársaim említették, hogy amikor ez a törvényjavaslat megszületett, akkor még egész más hangvétel uralkodott akár a kormánypárti frakciók és az ellenzéki frakciók között. Mondhatni, úgy tűnt néhány hétre, hogy van egy olyan történelmi szituáció, hogy valóban lehet, tehát érzi mindenki a helyzet komolyságát, és lehet egymással értelmes párbeszédet folytatni. És igen, az ellenzéki frakciók, én magam is elismertem, hogy szükség van ez olyan jogrendre, ami lehetőséget ad, hogy szükség esetén gyorsan lehessen dönteni. Ez alapvető érdeke mindenkinek, hogy ezeket az intézkedéseket haladéktalanul meg lehessen tenni.

Körvonalazódott is egy olyan törvényjavaslat, ami nem ebben a formájában került az Országgyűlés elé, amit konszenzussal, teljes vagy majdnem teljes parlamenti konszenzussal el lehetett volna fogadni. Ezt önök visszautasították. De hosszan lehetne sorolni azokat a példákat - nem fogom képviselőtársaimat ismételni -, amelyek teljesen ellentétben álltak a mai tudásunkkal, a mai járványügyi intézkedésekkel, direktívákkal, iránymutatásokkal, melyek nagyon-nagyon

magas beosztású kormánypárti politikusoktól, miniszterektől, adott esetben a miniszterelnök úrtól is hangzottak el.

Azt gondolom, hogy lehet politikai propagandát csinálni abból, hogy megpróbálják az ellenzékre kenni minden szempontból ennek a kialakult méltatlan helyzetnek, politikai vitának a felelősségét, de azt hiszem, értelmetlen, hiszen a világhálón megtalálhatóak ezek a nyilatkozatok miniszterelnök úrtól, Gulyás miniszter úrtól, és bármikor visszakereshető, hogy hónapokkal ezelőtt mai szemmel nézve milyen egészen döbbenetes felelőtlen kijelentéseket tettek vezető kormánypárti politikusok. Úgyhogy szerintem önöknek is érdeke, ha nem próbálják meg így beállítani, hogy az ellenzék itt valamilyen felelőtlen magatartást tanúsított.

Azt gondolom, hogy önöknek megvolt a lehetőségük, hogy kialakuljon egy ilyenfajta nemzeti együttműködés. Ezzel nem éltek, sőt az ellenkezőjét provokálták ki, de naivítás lenne azt mondani, hogy ebben a helyzetben majd megpróbálnak egy másik irányba továbblépni. De azt hiszem, hogy ez érzékelhető az ellenzéki frakciók részéről is akár a mai vitában is, hogy az ellenzéki pártok, az ellenzéki frakciók igyekeznek más jellegű hangvételt használni. Egyébként hozzáteszem, az LMP törekedett az elmúlt hónapokban is arra, hogy konstruktívak legyünk, tehát tőlünk olyat nem hallottak, hogy diktatúra kiépítése történik; olyat igen, hogy a nemzeti érdekeket elárulják, mondjuk, egy Budapest-Belgrád vasútvonal projektet, az egyértelmű.

(19.20)

De nagyon fontos, és örülök, hogy Harangozó képviselő úr a korábbi felszólalókhöz képest különösen nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy értékeljük, valóban milyen törvényjavaslat is van előttünk. Az egyik törvényjavaslat, a veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló törvényjavaslat alapvetően félrevezetés, mondhatjuk, tehát félrevezető a cím. Teljesen világos, hogy itt ez a törvényjavaslat felhívja, felkéri a kormányt, hogy a veszélyhelyzetet szüntesse meg. Harangozó képviselőtársam nagyon világosan elmagyarázta, hogy az Alaptörvény értelmében a kormánynak volt lehetősége a veszélyhelyzetet bevezetni, a kormánynak van lehetősége a veszélyhelyzetet visszavonni, így ez a jogszabály ilyen szempontból teljesen felesleges. Valóban, egy politikai deklarációként az Országgyűlés felkéri a kormányt, hogy a veszélyhelyzetet vonja vissza.

És egyébként az a faramuci helyzet állt elő, hogy az elénk terjesztett törvényjavaslatból a dátum se derül ki. Tehát itt úgy próbálják beállítani, mintha az Országgyűlés vonná vissza vagy szüntetné meg a rendkívüli jogrendet. Ez nem igaz, itt egy politikai nyilatkozatban, gyakorlatilag egy ilyen határozati javaslatban felkéri a kormányt, hogy ezt tegye meg. De mi a határidő? Mi a dátum? Mikor fog a veszélyhelyzet megszűnni? Itt egyetlenegy támpontunk van: igazságügyi miniszter asszony egy június 20-ai határidőt említett meg, ebből következtethetünk arra, hogy valószínűleg

az lesz a kormánydöntés időpontja, akkor lép hatályba ez a törvény, akkor veszi hatályát ez a lex Covid néven elhíresült törvényjavaslat, ez teljesen világos. Hozzáteszem, meg lehetett volna tenni azt, hogy az Országgyűlés valóban éljen a felhatalmazásával, és visszavonja ezt a jogszabályt, de ez a politikai propaganda, ami egyáltalán nem kell hogy meglepjen minket az elmúlt időszak nyomán.

Ha most egyben kezeljük ezeket a jogszabályokat, amelyek előttünk vannak, a törvényjavaslat rengeteg olyan intézkedéssel foglalkozik, amelyek a járványügyi időszakban hozott kormányrendeletek hatályban tartásával, ezek jóváhagyásával, meghosszabbításával foglalkoznak. Vannak olyan módosítások, amelyek itt maradnak velünk, tehát további hatályban tartását gondolja a kormány. Ezekről is már elhangzott itt az elmúlt több órában, hogy valamelyik indokolt, jogos, üdvözlendő javaslat, és vannak olyanok, amelyek elfogadhatatlanok, és rengeteg olyan van benne a javaslatban, amelynek, mondhatjuk, hogy semmi köze a járványügyi védekezéshez, azért ezt is szögezzük le.

Összességében hiányzik az a szemlélet, amiről már beszéltem, és ezt nem kívánom hosszabban cizellálni, hogy megpróbálna a kormány valamiféle rendszerszemlélettel szembenézni azzal a kiszolgáltatottsággal minden szempontból - tehát nemcsak a gazdasági, nemcsak az egészségügyi ellátást érintő, szociális ellátást érintő kiszolgáltatottsággal -, ami megmutatkozott itt a járványügyi helyzetben; ennek nyomát sem látjuk sajnos ebben a törvényjavaslatban. És hozzáteszem, hogy az elmúlt hónapokban viszont voltak olyan intézkedések, amelyek ellentétesek azzal, ami most érdeklünk volna vagy a nemzet érdeke volna. Tehát kifejezetten az olyan intézkedések, akár, mondjuk, az egyetemeket érintő megszorítások vagy a városokat, önkormányzatokat érintő megszorítások, amelyek közvetlenül a magyar emberekre hatnak vissza, ellentétesek azzal az iránnyal, amerre menünk kéne.

Én is utalni szeretnék a munkavállalói jogokat érintő módosításokra. Itt Harangozó képviselő úr ezt a szakszervezeti levelet ismertette, ezt nem kívánom megismételni, ez egészen elképesztő és elfogadhatatlan. Hozzáteszem, hogy a munka törvénykönyvével kapcsolatban más egyéb problémák is felmerültek, olyanok is egyébként, amelyek szintén módosítás után kiáltanak. Tehát vannak olyan jellegű problémák is, olyan rugalmatlanságok a munka törvénykönyvében, amelyek az otthoni munkavégzés esetével összefüggésbe hozhatók, tehát más jellegű módosítások kellenének. Hát, az a gyalázatos módosítás, ami ismét csak a munkavállalói jogokat elképesztő mértékben korlátozza, kimagaslik természetesen azokból a lépésekből, amelyeket itt negatív példaként tudnánk sorolni.

Én nem fogom részletesen már itt a képviselőtársaim után ismertetni a javaslatokat, néhány utalást tennék csak. A bérletek felmondására vonatkozó tilalom esetén egyértelmű, hogy itt támogatáspolitikára lenne szükség, nem csak ilyen korlátozó intézkedésekre. A helyiiparúzésiadó-fizetési haladék kapcsán,

azt gondolom, itt megint csak egy olyan intézkedést látunk, amely az önkormányzatokra negatív módon hat, de ez összességében megint csak az emberek számára nagyon fontos közszolgáltatások nyújtását teszi lehetetlenné vagy nagyon nehezzé. Tehát összességében ezek sem támogatható intézkedések.

Itt a várokozási díj-mentesség kapcsán talán Lukács képviselő úr már felhívta a figyelmet, hogy teljesen indokolatlan a július 1-jei határidő, ezt azonnal be kellett volna szüntetni. Döbbenetes, mindenki tapasztalhatja a megnövekedett gépjárműforgalmat, ezzel együtt a légszennyezettséget, és egy olyan helyzetben, amikor itt küzdünk a járványhelyzettel, akkor tudjuk pontosan, hogy ezek az erőteljesebb légszennyezettség miatti problémák milyen mértékben növelik a különböző veszélyes szövődmények kialakulásának kockázatát. Tehát ezt az intézkedést a lehető leggyorsabban vissza kellett volna vonni, ez a július 1-jei határidő nem indokolható.

És akkor valóban itt vannak azok a különböző könnyítések: a közigazgatási, rendészeti, katonai és nemzetbiztonsági felsőoktatás vonatkozásában vannak különböző könnyítések. Egyértelmű, hogy a kormány retorikájába, arculatába, politikájába belefér, hogy itt megpróbálják a katonai pályát népszerűsíteni, holott a munkanélküliség csökkentése vagy a munkaerőpiaci lépések tekintetében nem biztos, hogy ezek lennének a leghatékonyabbak.

Ugyanakkor én is inkább szeretnék utalni arra, amire már szintén utalt Harangozó képviselő úr: itt a honvédség fegyverhasználati jogosultságával kapcsolatos intézkedés egészen hajmeresztőnek tűnik - és most nem Z. Kárpát Dániel élt ezzel a hasonlattal, ő szokta ezt a „hajmeresztő” hasonlatot használni. De teljesen indokolatlan is, ami a törvényjavaslatban van, hiszen arról szól, hogy járványügyi helyzetben fegyverhasználati lehetőséget kap a honvédség annak ellenére, hogy a jelenlegi jogszabályi környezetben le van vezetve, hogy milyen esetekben élhetnek most is ezzel az eszközzel. Amikor konkrétan olyan kritikus helyzet alakul ki, akkor most is megvan a jogosultság, hogy ez megtörténjen, tehát teljesen felesleges meglátásom szerint ezt a módosítást bevezetni ebbe a javaslatba. Hasonlóképpen a kormány arra is lehetőséget kap, hogy rendeletben állapítsa meg, hogy a honvédségnek a veszélyhelyzettel és az egészségügyi válsághelyzettel összefüggő közreműködése milyen módon történhet meg.

És igen, a katasztrófavédelmi törvény módosítása tekintetében egyértelmű - itt se fogom megismételni már az előttem szólókat -, hogy egészen elképesztő módosítás van. Ha vitattuk annak idején ezeket a különböző felhatalmazásokat, hogy mennyire megalapozottak vagy kevésbé megalapozottak, mindenképpen említendő, hogy konkrétan egy sokkal erősebb felhatalmazást fog kapni a kormány azzal, hogy itt nem az Alaptörvényből, hanem már a katasztrófavédelmi törvényből levezethetők azok az intézkedési lehetőségek, amelyekkel élni tud ilyen helyzetben.

És igen, emlitem én is az egészségügyi válsághelyzet intézményének létrehozását, ami azért is aggályos, mert az Alaptörvényben nincsen szabályozva,

és így garanciák sincsenek hozzárendelve. A veszélyhelyzettel szemben itt a különbség egy nagyon-nagyon komoly felhatalmazás, amire utalt képviselőtársam. Itt, ahogy látjuk, igazából csak annyi hiányzik ebből, hogy a kijárási korlátozásokat nem lehet elrendelni, tehát e tekintetben mondhatjuk, hogy egy rendkívül széles felhatalmazásról van szó.

Akkor én visszatérnék arra - most már nem mennék bele tovább valóban a törvényjavaslat részleteinek az ismertetésébe -, hogy a történelmi felelősség itt van, hogy ebben a helyzetben mit kezd a kormány, hogyan használja fel azokat a lehetőségeket, anyagi lehetőségeket, gazdasági lehetőségeket, amelyek egyrészt a hasonló helyzetekkel való megküzdéshez, másrészt a gazdasági válság enyhítéséhez és az abból való kilábaláshoz szükségesek.

Sokat vitatkoztunk, és majd fogunk is a különböző teljesen felesleges költésekről beszélni. Itt a kormányzati plakátkampány, propagandakampány százmilliói, vagy ki tudja, mi lesz ennek a vége, lehet, hogy milliárdjai, teljesen feleslegesek, minden fillért inkább a munkahelyteremtésre kéne költeni, mint kormányzati propagandára. De hasonlóképpen a kormányzati konzultáció tekintetében is lehetne vitatkozni, azt gondolom.

A kormányzati konzultációs kampány, nem tudom, pontosan mennyibe fog megint csak kerülni, mennyi pénzt vonnak el megint a gazdaságvédelmi intézkedésektől, hogy egy ilyen propagandakampányt indítsanak. Itt miniszterelnök úr ennek az indoklását több oldalról adta meg, például, hogy az Európai Unió által a válságkezelés kapcsán kidolgozott finanszírozási módszer az ő szóhasználatával adósságrabszolgába taszíthat országokat, és ezért szükséges, hogy erről valamiféle konzultáció induljon. Hát, ezzel azért szembe kell állítani azokat a kormányzati intézkedéseket, amelyek valóban súlyosan eladósítják, generációkra eladósítják a magyar társadalmat, a magyar családokat. Gondolhatunk itt a paksi bővítés brutális orosz gigahitelére, vagy gondolhatunk a kínai hitelre, amelyből most ezt a Budapest-Belgrád vasútvonalat megvalósítják.

Akkor nem értem, képviselőtársaim, esetleg államtitkár úr tudna erre válaszolni, hogy ez ügyben miért nem kér konzultációt a miniszterelnök úr, ha például azt mondjuk, hogy 1000 milliárd forintot elkölt a magyar kormány a kormánypárti országgyűlési képviselők szavazatával. Azzal egyetért-e a magyar társadalom, hogy a kínai nagyhatalmi érdekeket kiszolgálható, brutális költségekbe kerülő, a megtérülés garanciáival nem rendelkező vagy általunk nem ismerhető garanciákkal rendelkező projektet végrehajtják? E tekintetben miért nincs, miért nem volt nemzeti konzultáció? Sőt, nemhogy nemzeti konzultáció nincs, de még titkosítják is a kapcsolódó dokumentumokat.

Szintén említettem már a paksi projektet. Hát, itt generációkra adósít el mindannyiunkat, és alapvetően gúzsba köti az energiapolitikát hosszú-hosszú időszakra, ami kapcsán miniszterelnök úr még az előző rezsim idején elmondta, hogy egy kormány sem teheti meg, hogy ilyen szintű kiszolgáltatottságot okozzon, és ilyen döntéseket hozzon, ami minden

szempontból növeli az ország kitettségét, függőségét a különböző nagyhatalmi játszmáktól, nagyhatalmi érdekektől, és brutális mértékben növeli a magyar gazdaság kitettségét.

(19.30)

E tekintetben indokolt lenne nemcsak parlamenti vitákat folytatni, de nemzeti konzultációt elindítani.

Hasonlóképpen arról is beszélnünk kellene, hogy milyen módon fogadható el, egyáltalán elfogadható-e - nyilván a mi olvasatunkban nem - a felsőoktatást érintő bármiféle megszorító intézkedés. Az előző vitában Banai államtitkár úr szinte kikérte magának, hogy én azt a szót használtam, hogy brutális megszorításokat használ a kormány. Ő akkor azt mondta, hogy azt tekinthetjük megszorításnak, ami munkahelyek elvesztését jelenti, vagy az emberek számára nagyobb fizetési kötelezettségeket, fizetési feladatokat ró. Azt gondolom, az teljesen egyértelmű, hogy ha az önkormányzatoktól forrást vonnak el, akkor az önkormányzatok nem fogják tudni a jelenlegi szinten biztosítani a legfontosabb közszolgáltatásokat, kénytelenek lesznek máshonnan forrásokat bevonni. Ez nem az önkormányzatok miatt lesz probléma, hanem az ott élő, az adott városokban élő emberek számára jelent majd problémát. Tehát amikor az önkormányzatoktól elvon forrásokat a kormány, akkor bizony megszorító intézkedéseket hoz, mert ez közvetlenül az embereket fogja hátrányosan érinteni.

De hasonlóképpen, ha az önkormányzatok nem tudnak beruházásokkal élni, nem tudnak különböző feladatellátást fenntartani, akkor munkahelyek fognak megszűnni, ez is kimeríti azt, amivel alátámasztotta Banai államtitkár úr, hogy bizony a kormány brutális megszorító intézkedéseket foganatosított. És igen, minden alkalommal el kell mondani, hogy ezeket a megszorításokat állítsuk szembe azokkal a súlyosan felelőtlen intézkedésekkel, mint például a Budapest-Belgrád vasútvonal projektje, ahol konkrétan csak az idei évben 70 ezer új munkahely megteremtését áldozzák föl annak érdekében, hogy ezt megvalósítsák.

Itt egyébként beszéltünk államtitkár úrral, és a jövő évi költségvetésben nem lehet látni, hogy ott mennyi lesz a Budapest-Belgrád vasútvonal finanszírozása. Gyaníthatjuk, hogy minimum 100 milliárd forint, tehát ha az idei 80 milliárddal összevetjük, akkor az azt jelenti, hogy a kormány egyéves távlatban 150 ezer új munkahely megteremtését áldozza fel, hogy a megterülés tekintetében nem igazolt és nem is igazolható Budapest-Belgrád vasútvonalat megvalósítja. Államtitkár úr, ön viszonylag magas beosztású kormánypárti politikus, erről miért nem tartották szükségesnek a konzultáció bevezetését a magyar emberekkel?

De hasonlóképpen egyébként a vidéket érintő további gyalázatos intézkedések: a kistelepülések kapcsán rengeteget beszéltünk már róla, nem mi állítjuk, ellenzéki politikusok, hanem a különböző önkormányzati szövetségek vezetői, Faluszövetség vezetői,

hogy nem fogják tudni kigazdálkodni a gépjárműadó elvételét, és a települések, kistelepülések kétharmada súlyos likviditási problémákkal fog szembesülni.

Azt sem tudjuk hova tenni, hogy a kormány kivonul a helyi közösségi közlekedés finanszírozásából. Az teljesen világos, hogy ezt a feladatot az önkormányzatok, a városok nem fogják tudni megoldani. Milyen módon lehet ezt a feladatot finanszírozni? Két választási lehetőség van: drasztikus mértékben csökkentik az önkormányzatok a járatsűrűséget, csökkentik a helyi közösségi közlekedés minőségét, kiszolgáltatás, vagy pedig valamiféle külön támogatásért fordulnak a kormányhoz. Mennyi esély van rá, hogy ezt megkapják? A hatás szerintem teljesen világos lesz, sokkal rosszabb minőségű lesz a közösségi közlekedés Magyarországon, ez minden szempontból növelni fogja a levegő szennyezettségét, a balesetveszélyt, óriási egészségügyi kockázatokat fog jelenteni, és ez összefüggésbe hozható a járványügyi helyzettel is, hiszen ha egy adott városban romlik a levegőminőség, az egyértelműen növeli a súlyos szövődmények kialakulását. De hasonlóképpen említenem kell azt a rendkívül cinikus intézkedést, hogy 34 vasúti mellékvonalat gyakorlatilag halálra ítélték egy kormányzati intézkedéssel, miközben 1000 milliárd forintot költenek el a Budapest-Belgrád vasútvonal fejlesztésére.

Nos, tehát összességében azt gondolom, abban egyetértünk, hogy történelmi felelősség van a kormányon, történelmi felelősség van az Országgyűlésen, hogy ebben a helyzetben érzékeli azt, hogy milyen kihívásokkal szembesülünk, és ezek a kihívások milyen alapvető szemléletváltást várnak el a kormánytól alapvetően annak érdekében, hogy a magyar nemzeti érdekeket biztosítani lehessen. Sajnos nem látjuk a nyomát, hogy a kormány szembesülne ezzel a feladattal, és nyilván ennek a részleteit a költségvetési vitában a következő hetekben alaposan meg fogjuk vitatni. Köszönöm szépen. *(Csárdi Antal tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Timea frakcióvezető asszonynak, a Párbeszéd-képviselőcsoport vezérszónokának.

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Párbeszéd részéről is az első szó a köszöneté, köszönjük mindazok munkáját, akik a járvány során megfeszített erővel dolgoztak, és segítették a járvány elleni védekezést.

Aztán térjünk rá az előttünk fekvő törvények vitájára, és kezdjük azzal, hogy nagyon érdekes, hogy a kormány nyújtotta be ezt a két törvényjavaslatot, és úgy is volt megjelölve előzetesen, hogy Gulyás Gergely miniszter lesz ennek a két törvénynek az előadója. Ehhez képest a kormány arra sem vette a fáradságot, hogy egy minisztert állítson ide egy ilyen, számára és számunkra is fontos törvény előadójaként, beküldtek egy államtitkárt Orbán Balázs személyében. Ezek szerint azért önöknek nem olyan fontos mégsem ez a törvény. *(Dr. Orbán Balázs közbeszól.)* Mindegy, lépünk tovább! Úgy tűnik, hogy fontosabb az, hogy az

ellenzékét gyalázzák, mint az, hogy egyébként érdemben ideálljanak az emberek elé, és miniszteri szinten vállalják azt, amit a kormány benyújtott. Gondolom, hogy Gulyás Gergely nem akarta névvel, arccal vállalni ezt a dolgot, nem is csodálkozom ezen.

Előttünk fekszik két törvényjavaslatnak a tervezete, amit önök veszélyhelyzet visszavonásáról szóló javaslatnak becéznek. Mi inkább úgy hívjuk, hogy a veszélyhelyzet átnevezése egészségügyi válsághelyzetre, ugyanis itt pontosan erről van szó, semmilyen visszavonásról nincs itt szó, gyakorlatilag önök bármikor bárhol elrendelhetik újra az egészségügyi válsághelyzetet, amiben gyakorlatilag ugyanazokat a jogköröket rendelik saját maguknak, sőt még kibővítve is, mint egyébként amit ebben a veszélyhelyzetben láttunk.

Mind a két törvényjavaslat nagyon érdekes, de mielőtt rátérünk erre, azért néhány szót ejtsünk magának a felhatalmazási törvénynek az egész történetéről is. Ez nem indult rosszul, tehát volt egy járvány, amiben a kormánypártok és az ellenzék tudott az elején együttműködni. Önök összehívtak hétpárti egyeztetéseket, amire mi elmentünk. Ott nagyon normális hangon elkezdtünk egymással beszélni, majd hirtelen valami történt, nyilván eljutott hozzánk, hogy az önök főnöke, Orbán Viktor azt mondta, hogy szó sincs itt arról, hogy a kormánypártok együttműködjenek az ellenzékkel. *(Dr. Orbán Balázs: Ez pont fordítva volt.)* Keresztsháborút hirdettek mindenki ellen, aki nem Fidesz-KDNP, és elkezdtek a járványhelyzet alatt gyalázni az ellenzéki képviselőket, és itt most folytatják ugyanezt ennek a törvénynek a vitáján, hogy itt ki Gyurcsány Ferenc helyettese. Ne haragudjanak, annyira méltatlan ehhez az egész helyzethez, tényleg! Ennyit tudnak a járványhelyzet kapcsán mondani? *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

Sajnos az, hogy berekedt a hétpárti egyeztetés, a kisebbik baj volt, azzal sokkal nagyobb baj volt, hogy utána mi lett ezzel a felhatalmazási törvénnyel, amely több ponton is egyébként nagyon súlyosan sértette magát az Alaptörvényt, amit nemcsak én mondtam, hanem Orbán Balázs is maga elmondott az ATV-ben. Nagyon érdekes, hadd idézzem önt, azt mondta, hogy „próbáltuk sundám-bundám hatályban tartani az intézkedéseket, reméljük, hogy az Alkotmánybíróság megértő lesz.” *(Dr. Orbán Balázs közbeszól.)* Hadd mondjak el néhány dolgot, hogy mit is értett Orbán Balázs ezen! Szerintünk is nagyon komoly alkotmányossági aggályok merültek föl ennek a törvénynek a kapcsán.

Az ellenzék annyit kért önöktől, hogy adjanak határidőt ennek, illetve hogy valamiféle ellenőrzési jogkör maradjon, ami nem az, hogy mi itt elmondhatunk egyébként napirend előtti felszólalásokat, mert az nem ellenőrzési jogkör. Ne hülyítsük egymást, mert tudjuk pontosan mind a ketten, mind a két oldal, hogy miről van itt szó. Az Alaptörvény szerint a veszélyhelyzetben alkotott kormányrendelet az Országgyűlés megerősítése nélkül 15 napig maradhat hatályban. Ezzel szemben a felhatalmazási törvény már a megalkotás előtt, a rendelet ismerete és természetesen a jóváhagyása nélkül meghosszabbította

a megalkotott rendelet hatályát. Ez az Alaptörvény szövetszerű tartalmával ellentétes, mert az megköveteli a megalkotott rendelet jóváhagyását. A meg nem alkotott rendeletet nem lehet jóváhagyni. Ez egy nagyon komoly sértése vagy sérülése volt itt az Alaptörvénynek.

Aztán a korlátlan idő, amiről sokat beszélünk már; a parlamentarizmus korlátlan, semmilyen időponthoz vagy objektív feltételhez nem kötött felfüggesztése nem egyeztethető össze a hatalommegosztás elvén is nyugvó jogállamisággal, még akkor sem, ha önök most benyújtották ezt a látszatvisszavonásról szóló törvényt, illetve harmadsorban itt látszott, hogy önök olyan alapjogokat függesztettek föl a járvány kapcsán, amire semmi szükség nem volt. Engedélyezték volna, hogy a személyes szabadságot, például az egyesülési jogot lehetett korlátozni. Szintén egyébként a hatalommegosztás elvét sérti, indokolatlanul ad a végrehajtó hatalomnak olyan hatáskört, ami korábban egyébként kizárólag törvényalkotás lett volna.

(19.40)

De nézzük akkor azt a két törvényjavaslatot, ami most előttünk fekszik! Itt említették már képviselőtársaim azt, hogy ez tulajdonképpen nem más, mint egy szemfényvesztés, ez a felhatalmazás, amit önök most látszólag vissza akarnak vonni, ez soha nem fog véget érni, egész egyszerűen átnevezik. A veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló törvény egyáltalán nem szünteti meg a veszélyhelyzetet, viszont jól szemlélteti azt, hogy Magyarországon nem a parlamentnek van kormánya, hanem a kormánynak parlamentje.

A veszélyhelyzetet az önök elképzelése szerint úgy szüntetik meg, hogy majd önök megkérik saját magukat, azaz a kormány megkéri saját magát, hogy szüntesse meg ezt a veszélyhelyzetet vagy egészségügyi válsághelyzetet, ráadásul ezt úgy, hogy egyébként határidő sem szerepel ebben a törvényjavaslatban, hiába állítják ennek ellenkezőjét. A kormány kérteti magát, az egészsnek sok értelme nincs. Pontosán tudjuk, hogy annyi értelme van, hogy önök elbábozzák az Európai Uniónak, hogy lám-lám, mégsem korlátlan az önök hatalma, de pontosan tudjuk, hogy azért nem olyan nehéz átlátni ezen az egész jogszabálytervezeten.

Ami problémásabb, az a katasztrófavédelmi törvénynek a módosítása, amelyik fontos garanciákat iktatna ki az Alaptörvényből. Az Alaptörvény úgy próbálja megtartani veszélyhelyzetben is a hatalmi ágak egyensúlyát, hogy megengedi a kormánynak a törvények felfüggesztését és az azoktól való eltérést, de csak olyan körben és módon, ahogy azt az Országgyűlés előzetesen a katasztrófavédelmi törvényben szabályozza. A katasztrófavédelmi törvénybe most beleírnák azt, hogy ha nem elégségesek ezek a parlament által előre körülhatárolt intézkedések, akkor a kormány bármilyen más intézkedést is meghozhat. Ezzel gyakorlatilag értelmét veszti az Alaptörvény azon kikötése, hogy a kormány ezzel a speciális felhatalmazással csak sarkalatos törvényben határozottak szerint élhet, mert a sarkalatos törvény immár semmit

nem határoz meg, bármit engedélyez, amit a kormány az adott helyzetben jónak lát.

Az átmeneti intézkedésekről szóló javaslat tartalmaz egy másik, egyáltalán nem átmeneti rendelkezést is. Az egészségügyi válsághelyzet szabályainak módosításával létrehozzák ennek a különleges jogrendnek a párját, amelyben a kormány eredetileg legfeljebb hat hónapig, de valójában korlátlanul meghosszabbítható időszakban rendeleti úton korlátozhat lényeges alapjogokat, így például a mozgásszabadságot vagy a gyülekezési jogot.

Látjuk azt, hogy itt közel sincs szó, akkor még egyszer, ennek a törvénynek a visszavonásáról. Igenis, sajnos azoknak lett igaza, akik azt mondták, hogy önök visszaélnék majd ezzel a felhatalmazással, igenis, nem arra használják ezt a felhatalmazást, amire az való lett volna, hogy kezeljék értelmesen ezt a járványt. Ráadásul a parlamentet, igenis, kirekesztették, és ebben az új javaslatban most már a látszatra sem adnak, tehát itt most már teljesen kikerül az egész törvényből az Országgyűlés, a kormány magának ad majd felhatalmazást. Tehát, sajnos, képviselőtársaim, itt sem az ellenzéket, sem az embereket, de az Európai Uniót sem fogják tudni megteveszteni ezzel a törvényjavaslattal.

Nézzük meg akkor ezzel együtt azt a 250 oldalas salátatörvényt, amiben számos olyan pont szerepel, aminek egyébként semmi köze nincs ehhez a törvényhez, mint például a rabszolgatörvény 2.0, ahogy ezt sajnos elnevezték. Itt azt látjuk, hogy olyan intézkedéseket vezetnek be a rabszolgatörvény után, amelyek nagyon súlyosan korlátozzák a jövőben a munkavállalók jogait, nagyon sok szakszervezet felszólalt ebben az ügyben. Mi határozottan kérjük a kormányt, hogy ezt vegye ki ebből a salátatörvényből, és ne engedélyezze a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszternek, hogy saját hatáskörben engedélyezze a 24 hónapos munkaidőkeretet és az ugyanilyen hosszúságú elszámolási időszak elrendelését.

Ez azt jelenti majd a gyakorlatban, hogy a munkaadó megengedheti azt, hogy havonta egy pihenőnapot ad a munkavállalónak, és annyit vehet ki, tehát gyakorlatilag ez azért olyan alapjogokat sért, amit pláne egy ilyen salátatörvényben betervezni, finoman szólva, nem tisztességes. Napi tizenkét órás munkavégzést írhat elő hosszú távon, mindezt természetesen túlórapótlék nélkül, hiszen a ledolgozható órák helyett a munkáltató pihenőnapokat adhat ki. A dolgozót az intézkedés szintén röghöz köti, ugyanis aki most nem végez munkát, annak negatív órái, tartozása halmozódik fel, amit majd vissza kell fizetnie, amikor munkahelyet akar váltani vagy nyugdíjba szeretne vonulni. Ráadásul a feltételek, ami alapján a miniszter ezt elrendelheti, egyáltalán nem világosak, és elég rugalmasan értelmezhetőek, hogy finoman fogalmazzunk.

Az érvrendszer is nehezen követhető. Eddig azt hallottuk, hogy a hosszú keret megvédi a munkahelyeket, most pedig azt, hogy ez majd munkahelyteremtő lesz. Azért is kérjük azt, hogy ezt a részt mindenképpen vonják vissza ebből a salátatörvényből,

mert pontosan tudják, hogy az Európai Bizottság vizsgálja már a rabszolgatörvény 1.0-nak is a kérdését. Nem hiszem, hogy ezt súlyosbítani kéne most ezzel a szigorítással. *(Nacsa Lőrinc: Mikor kér bocsánatot?)*

És nézzük meg egy kicsit most azt, hogy mi szerepel még ebben a salátatörvényben. Itt nagyon sok minden elhangzott, úgyhogy én ezekkel nem is húzom nagyon az időt. Azért még egy dolgot hadd emeljek ki, azt, ahogy önök megkönnyítik például a bányák újraindításának vagy nyitásának a lehetőségeit. Nagyon nehéz nem úgy értelmezni ezt, hogy nem Orbán Viktor édesapjának a vállalkozásait akarják megint így segíteni, akinek ebben van komoly érdekelttsége. Hogy mit keres a bányatörvény egy egészségügyi válsághelyzettel kapcsolatos törvényben, vagy mit keres a bányatörvény egy veszélyhelyzet visszavonásáról szóló törvényjavaslattal, az azért finoman szólva is rejtély.

Nézzük meg most azt is, hogy mit tettek önök az egészségügyben, illetve az egész járvány alatt, mik voltak azok az intézkedések, amik önök szerint olyan példásak voltak. Kezdjük az egészségüggyel!

Sajnos hallottunk itt mindenféle termelési riportokat Szijjártó Pétertől, hogy hány tonna meg hány százezer, illetve később már, hogy hány millió darab maszk érkezett. Ehhez képest például az én választókerületemben, a III. kerületben a mai napig az államtól nem érkezett egy darab maszk sem a hivatalos szakrendelőkhöz. Ahhoz képest, hogy egyébként a körzet másik részének Varga Mihály az országgyűlési képviselője, ő arra nem vette a fáradságot, hogy beszéljen a saját körzetében a szakrendelőbe, és legalább PR-ból odavigyen néhány maszkot. Tehát nem... *(Nacsa Lőrinc: Nem igaz!)* A járvány alatt nem. De, sajnos igaz! Nem vitt egy darab maszkot sem. *(Dr. Orbán Balázs: Itt van a Facebook-oldalon!)* Hát, lehet, hogy most már így, a járvány után elvitte. A járvány alatt nem vitt, és ez tény. *(Dr. Orbán Balázs: Legalább egy dolgot mondjon, ami igaz!)*

Ugyanígy nem kerültek maszkok és védőfelszerelések hetekig a kórházakba, az egészségügyi dolgozókhoz. Ezt ők maguk posztolták a Facebookon. De egyébként láttuk Orbán Viktornak a saját Facebook-posztjait is, hogy miközben ő teljes úrhajós szkafanderben villogott, addig az orvos, aki őt fogadta, vagy egy vászonmaszkban, vagy egy nem steril sebészi maszkban van, tehát így sikerült önöknek biztosítani a védőfelszerelést.

Ugyanígy sajnos a lélegeztetőgépekkel is voltak problémák, nem megfelelő minőségűek kerültek a kórházakba és egészségügyi intézményekbe. Maga a külügyi államtitkár ismerte el azt, hogy több olyan gép is került, aminek nincsen CE-minősítése, ez alvászavarok kezelésére volt elegendő, és nem arra, hogy egyébként kórházak intenzív osztályán covidos betegeket kezeljenek.

Szintén a járvány alatt sikerült önöknek tovább aláznia az egészségügyi dolgozókat. Több jelentés szerint is ezek az egészségügyi dolgozók még kevesebb bért vittek haza, mint a járvány előtti időszakban. A János Kórház Covid-osztályán 100 ezer forintot vittek

haza egy hónapban az ott dolgozó ápolók. 100 ezer forint az, amit önöknek megért egy egészségügyi dolgozó járványkezelésben végzett munkája. Ez, azt gondolom, hogy minimum szégyen. Ráadásul az az 500 ezer forintos egyszeri kifizetés sem érkezett még meg a mai napig az egészségügyi dolgozók részére. Nem tudjuk, hogy mi tart négy hónapig, hogy ezt a pénzt összeszedjék. Mészáros Lőrincnek azért sok száz milliárdot sikerült már kifizetni ez idő alatt. Úgy látszik, hogy megvannak a prioritásai a kormánynak, hogy kinek fizet hamarabb és kinek fizet később - az egészségügyi dolgozók a sor végére kerültek.

A gazdasági intézkedéseik sem voltak, finoman szólva, a leghatékonyabbak, és messze elmaradtak az európai országok segítségnyújtásától. Nagyon karcsúra sikerült például a munkahelyvédelmi bértámogatás, amire 200 milliárd forintot sikerült adni. Itt félmillió emberről beszélünk. 500 ezer ember vesztette el vagy az állását, 330 ezer regisztrált munkahelykereső ember volt április végén Magyarországon, és ehhez még százezrek jöttek olyanok, akik nem lettek regisztrálva, viszont fizetés nélküli szabadságon maradtak otthon, például több tízezer édesanya, akiknek az iskolás gyerekeivel kellett otthon maradni.

(19.50)

Ők egy fillért nem kaptak, és nem kapnak 60 napig, mert pontosan tudjuk, hogy a hivatalban legalább 60 nap a regisztráció, és az, amíg egyetlen fillér álláskeresési támogatás is megérkezik. Ezzel szemben bértámogatásra 200 milliárd forint, Mészáros Lőrincnek viszont ez idő alatt sikerült 187 milliárd forintot kifizetniük. Magyarazzák már meg nekem, hogy Mészáros Lőrinc hotelépítései hogyan jönnek a járványkezeléshez! Miért olyan elengedhetetlen önöknek az, hogy Mészáros Lőrincet, Orbán Viktor strómanját folyamatosan ilyen szinten, százmilliárdokkal tömjék? Egészen szégyentelen és hitvány dolog az, amit ezzel kapcsolatban önök művelnek!

Nézzük meg, hogy milyen intézkedéseket hoztak még. Láttuk azt, hogy ez az intézkedés, a 200 milliárd kicsit karcsúra sikerült, ehhez képest egy embernek, Mészáros Lőrincnek viszont kifizettek egy majdnem ugyanekkora összeget. De azt mondják, hogy önök nagyon fontos intézkedéseket hoztak a járvány alatt, amelyek szorosan kapcsolódnak a járvány elleni védelemhez. Nézzünk meg néhányat ezek közül, például a Budapest-Belgrád vasútvonal 700 milliárd forintos beruházását, amit rögtön titkosítottak is tíz évre. Ez nyilvánvalóan annyira elengedhetetlen a járványkezeléshez, hogy szinte nem is kell magyarázni.

Ugyanilyen elengedhetetlennek tűnik az önkormányzatok teljes gúzsba kötése, a különleges gazdasági övezetek bevezetése. Érdekes módon ez leginkább az ellenzéki vezetőség városokat érintette. Aztán a kulturális szférában dolgozók közalkalmazotti státuszának elvonása is elengedhetetlen része volt önök szerint a járványkezelésnek, de még az is, hogy az isztambuli egyezmény ratifikálása elleni fellépésüket is a járvány kellős közepén ide betegyék, mindenféle gyomorforgató, mondvacsinált indokokkal. Persze, valamivel el kellett

tussolni azt, hogy Kövér László az összes nőt lekette-szte a járvány alatt. Értem, hogy ezzel próbálták meg egy kicsit a házelnök úrról elterelni a figyelmet. De ha nekem meg tudják magyarázni, hogy ez miben kapcsolódik a járványhoz, akkor megköszönöm.

Szintén sikerült bevezetni az egyetemi einstandokat, illetve a rendeleti intézkedésekhez kapcsolódott az, hogy az adatigénylések megválaszolását meghosszabbították. Ez is nyilvánvalóan nagyon fontos járványügyi intézkedés, ahogy az ingyenes parkolás vagy a gépjárműadó elvétele is nagyon fontos volt. De még egyszer, a Mészáros Lőrincnek adott 186 milliárddal akarták megtoldani a járvány elleni védekezést. Tudjuk, hogy ezen kívül még számos, nagyon aljas és embertelen intézkedést vezettek be, ráadásul titkosították a Btk.-nak a rémhírterjesztéssel foglalkozó passzusát. Hiába mondtuk, hogy ezt ne tegyék, mert pontosan tudtuk már az egyeztetésen is, hogy ez az újságírók ellen és az ellenzéki gondolkodású emberek ellen lesz. Így is történt.

Önök a járvány elleni védekezés idejét arra használták föl, hogy a rendőrséget kiküldjék ártatlan emberek lakására hajnalok hajnalán, megfélemlítsék őket azért, mert ki merték mondani az igazságot azzal kapcsolatban, hogy mit művelt Kásler Miklós a kórházi ágyak kiürítésével. Igen, az volt a másik járványügyi intézkedésük, hogy megengedték Kásler Miklós-nak, hogy hónapokig folytassa azt az ámokfutást, ami több száz ember halálához vezetett. Várjuk a valós számokat. Pontosán tudjuk, hogy akár az óbudai Terike története, akár annak a 33 éves hölgynek a története, akit kórházból kórházra küldtek és meghalt, ez mind-mind annak a következménye, hogy a kórházaknak fogalmuk sem volt, hogy mit kell tenniük. Mert nemhogy rendeleti úton, de Kásler Miklós levélben utasította a kórházakat egészen példátlan módon a járvány alatt, nem hallgatva a szakmára, aki ellent mert mondani, azt meg egész egyszerűen kirúgta. 32 ezer ágyat kellett kiüríteni feleslegesen, ami több ezer embert súlyosan veszélyeztetett, több ezer ember halálához, illetve megnyomorításához vagy súlyos egészségkárosodásához vezetett. Az, akit stroke után hazaküldtek, nem kapta meg a rehabilitációt, és nem tanították meg újra járni vagy beszélni, az utána nem fogja önöknek megköszönni azt, hogy hazaküldték például az ORI-ból.

De nézzük, hogy még mire költöttek a járvány alatt! Azt már említettem, hogy Mészáros Lőrinc 186 milliárd forintot zsebelt be az elmúlt két hónapban. Ha megnézzük, hogy ez miből is tevődik össze, akkor megint csak azt látjuk, hogy az egész járványkezelés a kormánynak mit jelentett. Csak egyet szeretnék kiemelni: Tét és Győr között Mészáros Lőrinc egyik cége nyert egy országút-felújítási pályázatot; nem autópálya-, hanem országút-felújítási pályázatot 17,6 kilométer hosszan. 46,2 milliárd forintot kapott azért, hogy 17 kilométer országutat megépítsen. Ez azt jelenti, hogy Mészáros Lőrinc cége egy kilométer országutat majdnem 3 milliárd forintért épít meg. Az Európai Számvevőszék szerint egy országútnak az európai átlagos költsége kilométerenként 1,1 milliárd forint. Mészáros Lőrinc 2,7 milliárd forintért fogja ezt

megépíteni. *(Nacsa Lőrinc: 26 kilométer!)* Az egy másik, azt ön rosszul nézi. 17,6 kilométer van az önök által közzétett táblázatban. De ha 26 kilométer van, képviselőtársam, akkor nem 2,7 milliárd, hanem csak 2,2 milliárd forint az átlagos kilométerköltség. Ez is pontosan a duplája annak, mint az európai átlag. De kapott ő 1,7 milliárd forintot a Hunguest Hotels-lánc felújítására és épületek felújítására is, majd rögtön munkahelyteremtési és munkahelyvédelmi akcióként ki is rúgott 800 embert. Úgy látszik, a kormánynak nem volt elég az a több százezer ember, aki elvesztette a munkáját a járvány alatt. Mészáros Lőrincet jutalmazták is azért, hogy még több embert elküldjön a munkahelyéről.

De nézzük meg, hogy még mire költöttek, mert azért nagyon sok érdekes dolog van itt, például a sporttámogatások. 514 millió forint ment a Szegedi Atlétikai Centrum beruházására, 300 millió a Haladás Sportegyesület stadionüzemeltetésére, 300 millió a versenysport és olimpiai felkészülés szakmai támogatására, 450 millió a Honvéd Sportegyesület létesítményfejlesztési programjának az előkészítésére, 1 milliárd forint a készülő Bozsik-stadionra, és még hosszasan lehet sorolni. Önök nem az egészségügyi dolgozókat jutalmazták, nem tisztességes béreket adtak az egészségügyben dolgozóknak, hanem Mészáros Lőrincnek és stadionoknak adtak pénzt.

Ezért kell önöknek a felhatalmazás, és ezért kell most átnevezniük a felhatalmazást, hogy tovább lophassák a közpénzeket; azért, hogy semmilyen ellenőrző szerepe sem az Országgyűlésnek, sem a bizottságoknak, senkinek ne maradjon. Önök azt mondják, hogy van ellenőrző szerepe, meg működött az Országgyűlés. Hát, a Népjelölti bizottság ülésére nem tudtuk elhívni az operatív törzset, mert nem jöttek el. *(Nacsa Lőrinc: Ott voltak!)* Egyszer eljöttek, de amikor kiderültek a Bajcsy-Zsilinszky Kórházban történt súlyos visszaélések, akkor nem jöttek el. Kétszer nem jöttek el egymás után, nem voltak hajlandók beszámolni arról, hogy mi történt, és miért történtek ezek a visszaélések. *(Nacsa Lőrinc: Ez nem igaz!)* De! Ez sajnos így történt, meg lehet nézni a jegyzőkönyvet.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Képviselőtársaim, a költsékekkel kapcsolatban van még két nagyon érdekes dolog. Ezt a kettőt még hadd emeljem ki külön! A tiszakécskei focicsapat egyik volt játékos, illetve az általa létrehozott cég 8 milliárd forintot kapott, szintén hotelfelújításra az elmúlt héten. Ez a cég az előtte való nap még nem létezett. Tisztelt fideszes képviselőtársaim, ez nem más, mint gazdasági csalás, amivel kapcsolatban a Párbeszéd feljelentést is tett. Hát, hogy képzelik azt, hogy önök 8 milliárd forintot adnak egy előző nap még nem létező cégnek hotelfelújításra?! Önök már a látszatra sem adnak! Úgy lopták a közpénzeket, mint... - nem is mondom hasonlatokat, mert aztán... Most már talán változott, az új levezető elnök úr talán nem int rendre annyira, mint az előző, de inkább visszafogom magam.

(20.00)

Tehát az a helyzet, hogy önök szintiszta gazdasági csalást csalásra halmazták itt az elmúlt két hónapban, miközben arról beszélnek, hogy mit csinál Gyurcsány Ferenc. Gyurcsány Ferenc nem kormányoz. Önök kormányoznak 10 éve, önök lopták 10 éve a közpénzeket, és önök lopták most is a járvány alatt százmilliárdjával a közpénzeket.

Aztán szintén nagyon érdekes az, hogy a Club Aliga 7,3 milliárd forintot kapott egy Appeninn projektcégen keresztül. Ennek a cégnek az egyik vezetője az a Détári-Szabó Ádám, aki az Együtt 2014 kamupártnak volt a választási bizottsági delegáltja. Ez az a kamupárt, amit teljesen egyértelműen önök hoztak létre, hogy megtévesszék a választókat egy hasonló nevű, más párttal kapcsolatban. Most úgy tűnik, hogy ennek az Együtt 2014 nevű kamupártnak a volt vezetője először a Külügyminisztérium háttérképében kapott munkát, most pedig 7,3 milliárd forint közpénzt kapott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért ha itt megnézzük összességében az előttünk fekvő törvényjavaslatokat, az elmúlt két hónapot, akkor itt nem arról van szó, hogy nekünk vagy az embereknek vagy az Európai Uniónak kellene önöktől bocsánatot kérnie, hanem nagyon-nagyon súlyosan arról van szó, hogy igenis önök a legádázabb módon éltek vissza ezzel a felhatalmazással, és ugyanezt akarják folytatni az átnevezett felhatalmazási törvénnyel. Ez volt és ez lesz Orbán Viktor járványkezelése. Ehhez mi nem fogjuk adni a nevünket.

Félmillió embert magukra hagytak, az egészségügyet magukra hagyták, a rabszolgatörvényt szigorítják, és halomra, százmilliárdokra lopták a közpénzt. Ne haragudjanak, ez tényleg az arcátlanság teteje, hogy van képük egy 200 oldalas salátatörvénnyel bejönni, és azt mondani, hogy itt minden rendben volt! Nem volt rendben, nem lesz rendben, igenis visszaélnék a hatalmukkal, ezt nagyon gyorsan fejezzék be!

Nagyon nem véletlen sajnos, hogy most jött ki az OECD-nek az a jelentése, amiben azt közölték, hogy Magyarországon egyre átláthatatlanabb a közpénzek kezelése és a költségvetés átláthatósága. *(Nacsa Lőrinc: A városházán!)* Újabb nagyon sok helyet csúsztunk le az OECD-országokban. Az elérhető 100 pontból 45 pontot ért el Magyarország. Ez azt jelenti, hogy Magyarország megbukott átláthatóságban, mert 60 ponttól jár a 2-es osztályzat, 45 pontért 1-es jár. Egyébként a 100-ból a 60. helyre csúszott vissza Magyarország. Olyan országok előztek meg minket átláthatóságban, mint Grúzia, Mexikó, Ukrajna, Guatemala.

Én az önök helyében nagyon-nagyon szégyellném magukat. Itt nem az ellenzéknek, nem az Uniónak kell bocsánatot kérnie, hanem önöknek kell bocsánatot kérnie, és visszavonni ezt a törvényt, visszavonni azt a felhatalmazást, amire sem az Alaptörvény szerint nem volt szükség, sem a járványkezelés miatt nincs szükség. Fejezzék be a hatalommal való visszaélést, és mindenekelőtt fejezzék be a közpénzek ilyen

mértékű lenyúlását! Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jó estét kívánok! Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat. Így aztán megadom a szót Dúró Dóra független képviselőnek. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Mi Hazánk egyedüli ellenzéki pártként támogatta a koronavírus-törvényt, és a veszélyhelyzet visszavonásáról szóló törvényt is természetesen támogatni fogjuk.

Úgy gondoljuk, hogy olyan helyzetbe került Magyarország, amikor nincs helye egyszerűen a pártpolitikai csatározásoknak, ezeket most félre kell tennünk, és mindannyiunknak a cselekvés oldalára kell állnunk. Mi ezt megtettük mozgalmi alapon is és az Országgyűlésben is, ezért támogattuk ezt a törvényt, hiszen egyetlen legfontosabb kérdés volt, amely megelőzött minden mást, ez a kérdés pedig az, hogy mi mit tehetünk azért, hogy minél több honfitársunk, minél több embertársunk egészségét és életét meg tudjuk óvni. Ez az egyetlen kérdés, amely a mi cselekedeteinket vezérelte, akkor is, amikor itt gombot nyomtunk az Országgyűlésben, és akkor is, amikor a pártunk erőforrásait az elmúlt két hónapban elsősorban az idősek szolgálatába állítottuk azzal, hogy érintésmentes bevásárlási missziót hirdettünk nekik. Tehát bárki az országból felhívhatta a Mi Hazánk Mozgalom központi telefonszámát, és szerte az országban a szervezeteink segítették az időseket abban, hogy minél kevesebbet kelljen kimozdulniuk otthonukból.

De számos más önkéntes mozgalmi akciónk is volt az elmúlt kettő hónapban, illetve olyan javaslatokat is megfogalmaztunk mind az Országgyűlés számára, mind a kormány számára, amelyek részben meg is valósultak, mind pedig más társadalmi szereplők számára. Ilyen volt az idősek ingyenes telefonálásának a kezdeményezése, amelyet két nagy telefontársaság meg is fogadott, és lehetővé tette ezt az idősek, 65 év felettiek számára.

Az Országgyűlésben azt a kérdést kellett feltennünk, hogy akkor hatékonyabb-e a védekezés, hogyha támogatjuk a koronavírus-törvényt, vagy akkor hatékonyabb a védekezés, hogyha nem támogatjuk a koronavírus-törvényt. Erről szólt kizárólag ez a vita, erről szólt kizárólag ez a felhatalmazás. Teljesen egyértelmű volt számunkra felelős ellenzéki képviselőként, hogy a honfitársaink életének a védelme mellé fogunk állni.

Szeretnék köszönetet mondani a Mi Hazánk Mozgalom nevében az egészségügyi, szociális, rendvédelmi dolgozóknak, és köszönet minden embernek, aki bármilyenféle önkorlátozással vagy bármilyen vállalással élt azért, hogy ez a védekezés hatékonyabb legyen. Köszönet a pedagógusoknak, köszönet a gyermeket nevelő szülőknek, mindannyiunknak rendkívüli nehézségekkel kellett szembenézniük az elmúlt hónapokban, és köszönet az időseknek is, akik betartották azokat a korlátozásokat, amelyekre szükség volt. Azt

szokták mondani, hogy nélkük nem sikerült volna. Most ennél még erőteljesebb kifejezéssel élhetünk: valójában miattuk sikerült az, hogy nem követelt több áldozatot ez a járvány egyelőre Magyarországon.

A kormány mindenféle önfényezés ellenére a védekezés során azért követett el hibákat. Nyilvánvaló, hogy számos alkalommal hazudtak, saját maguknak is ellentmondtak a későbbi nyilatkozataikban, amikor például arról beszéltek, hogy azért nem tehetik közzé a területi felosztását a fertőzötteknek, mert ezzel személyiségi jogokat sértenének meg, majd közzétették ezt egy későbbi időpontban. Tehát saját maguknak mondtak ellent e tekintetben is. De a tanárok fizetés nélküli szabadságra küldése szintén egy ilyen hazugság volt a kormányzat részéről, aminek az oka egyébként szintén politikai taktikázás volt. Tehát amikor ezt szemére vetik az ellenzéknek, akkor ilyenkor nem árt, hogyha önvizsgálatot is tartanak e tekintetben.

De a kormánynak nem ezek az apró hazugságok voltak a legnagyobb mulasztásai vagy legnagyobb bűnei a koronavírus-járvány kapcsán, hanem a legmélyrehatóbb probléma mégiscsak az volt, amilyen állapotban a magyar egészségügyi, a magyar szociális rendszert érte ez a járvány.

Önök 10 éve kormányoznak, kétharmados felhatalmazásuk van itt az Országgyűlésben, 10 éve gyakorlatilag bármilyen törvényt hozhatnak, új Alaptörvényt alkottak. Tehát azt a felelősséget, amely önöket terheli Magyarország állapotáért, a magyar egészségügyi és a magyar szociális rendszer állapotáért, nehezen lehet akármilyen ellenzéki pártra vagy ellenzéki politikusra fogni. Akik ezekben a szektorokban dolgoznak, mind lelkiileg, mind emberileg rendkívül megterhelő munkát kell hogy elvégezzenek nap mint nap, és nem csak akkor, amikor koronavírus-járvány van. Az elmúlt hónapokban ez a megterhelés még erősebb lett, még nagyobb nyomás nehezedett rájuk, és ők, azt kell mondanom, nagyon jól, példamutatóan oldották meg azt a helyzetet, amivel szembe kellett nézniük.

Ez a rendkívüli megterhelés rendkívül alacsony bérekkal párosul ezekben a szektorokban is. Elfogadhatatlan, röhejes az, hogy diplomás emberek a szociális rendszerben vagy az egészségügyi rendszerben alig keresnek többet, mint 100 ezer forintot havonta. Remélem, hogy ez a járvány az önök figyelmét is felhívja erre a tarthatatlan helyzetre, hiszen minden egyes érintett szektorban a létszámhiány és a felkészületlenség tetten érhető volt és megmutatkozott.

(20.10)

A lakosságért is sokkal többet tehetett volna a kormányzat az elmúlt időszakban. A tekintetben is hazudtak, hogy a kormány nem vezethet be hatósági árakat például olyan védőfelszerelésekre, amelyeket külföldről hozunk be vagy külföldről is hozunk be. Ez egészen egyszerűen nem volt igaz, hiszen a lengyelek megtették azt, hogy a maszkokra vonatkozóan hatósági árat vezettek be, tehát ott nem fordulhatott elő az a botrányos helyzet, ami nálunk előfordult, hogy majdhogynem tízezer forintot is elkértek egy-egy maszkért, amikor a járvány Magyarországra is megérkezett. És ezt a hatósági

árat önök elmulasztották bevezetni a fertőtlenítőszerre, a védőfelszerelésekre, de még az élelmiszerekre is. Van rá az Európai Unió belül példa tehát, ahol ezt megtették, egyébként élelmiszerekre Lengyelországon kívül más országokban is bevezették mindezt.

Elfogadhatatlan az a szemlélet is, amely a gazdasági helyzet kezelésével kapcsolatban az önök részéről megnyilvánult, hogy önök például az önkormányzatokat büntették. Ebben a helyzetben az önkormányzatokra is rendkívül nagy felelősség hárult, nekik is cselekedniük kellett, s ilyenkor bizony katasztrofálisan érintette őket az, hogy elvonásokkal kellett szembenézniük, ahelyett, hogy támogatták volna az ő cselekvéseiket, ami által hatékonyabbá tudták volna tenni a védekezést, tehát önöknek sem az volt itt a szándéka nyilvánvalóan, hogy ezt megtegyék.

A bankokat bezzeg rendkívüli kímélettel kezelték ebben a helyzetben is, ami szintén az önök kommunikációjával ellentétes, hiszen szinte ők az egyetlenek, akiknek csak egy bizonyos ideig kell hozzájárulniuk egyáltalán a védekezés költségeihez, ők ezt a pénzt, amelyet most elvontak tőlük, a későbbiekben gyakorlatilag visszakapják. De nemcsak a bankokkal szemben voltak ilyen rendkívül kíméletesek, hanem az óriási puffogatás ellenére a multinacionális cégek továbbra is hordják ki Magyarországról a százmilliárdokat, és önöknek eszükbe sem jutott, hogy a magyar költségvetést azokból is megerősítsék, segítsék, sőt olyan cégek, amelyek éppen a járvány miatt extraprofitra tettek szert, nem veszik ki a részüket a gazdasági helyzet helyreállításából, talpra állításából.

De nemhogy nem vonták be a bankokat, nemhogy nem vonták be a multinacionális cégeket megfelelőképpen ennek a válságnak a kezelésébe, hanem most tovább sanyargatják a munkavállalókat egy teljesen ide nem illő módon ebben a salátatörvényben, ami szintén elfogadhatatlan, és korábban erről szintén egyáltalán nem is beszéltek.

Vannak még olyan javaslataink a járványhelyzettel, illetve a járványt követő talpra állással kapcsolatban, amelyeknek a megfontolását kérem az államtitkár úrtól. Egyrészt beszéltem arról, hogy a gyermeket nevelő családoknak az iskolák, óvodák bezárása miatt rendkívül megterhelő volt az otthonlét, és bizony nagyon sokan nem tudták megoldani a gyermekfelügyeletet, főleg a járvány vége felé, amikor a szülőknek már fizikailag is vissza kellett menniük dolgozni. Ezért azt javasoljuk, hogy a szülők kapjanak havonta tíz nap pótszabadságot erre az időszakra vonatkoztatva, hiszen a családok ezt nem tudták megfelelőképpen áthidalni.

Azt is javasoljuk a kormánzatnak - ez egy új aspektus, amelyet be szeretnék hozni a beszédembe, és talán erről még nem ejtettem kellő mértékben szót -, hogy azok a tudósok, akik a vírust Magyarországon először izolálni tudták, akik ebben részt vettek, kapjanak Semmelweis-díjat, hiszen ez egy elismerésre méltó tudományos teljesítmény volt. Kérjük az államtitkár urat, hogy fontolják meg ennek a bevezetését, illetve ennek a díjnak a számukra történő odaítélését is.

Az a salátatörvény, amelyet benyújtottak, a salátatörvény-jellegéből adódóan rendkívül nehéz helyzet elé

állítja az ellenzékét, hiszen számos olyan intézkedés van benne, amelyet támogathatónak ítélnék meg; egyértelmű, hogy azokat a rendeleteket, amelyeket a gazdasági talpra állás érdekében hoztak meg, és valóban segítenek az embereken, azokat minden józan gondolkodású embernek támogatnia kell. Azok a részek azonban, amelyek semmilyen összefüggésben nincsenek a helyzetnek a kezelésével, vagy kifejezetten hátrányosan érintik akár a munkavállalókat, akár az önkormányzatokat, nem támogathatók a részünkről.

Összességében annyit tudok elmondani, hogy az a mentalitás, amelyet a Mi Hazánk Mozgalom a járványhelyzet elejétől kezdve képviselt, az a továbbiakban is fenn fog maradni, konstruktív javaslatokkal fogunk élni, és ránk számíthatnak az emberek, továbbra is mellettük állunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a független képviselők soraiban.)* Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalásokra van mód, ezek sorában elsőként Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője szólhat. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nyilvánvalóan rengeteg dologra lehetne reagálni, amit a kormányoldalról kaptunk, két perc talán nem is volna elegendő arra, hogy az elmúlt három órának a szitkaira megpróbáljunk valamenynyire válaszolni, annyit viszont összegyűjtve talán el lehet mondani, hogy ez a kormányoldal részéről sajnos végtelenül nivótlan volt. Csak az ellenzékkel foglalkoztak, ugyanazokat mondták, amiket az elmúlt egy hónapban, ahelyett, hogy legalább egy önök közül köszönetet mondott volna azoknak, akik dolgoztak a frontvonalban *(Nacsá Lőrinc: Én is köszönetet mondtam!)*, részvétét kifejezte volna azokkal *(Nacsá Lőrinc: Megköszöntük! - Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Úgy van!)* szemben, akik elhunytak, együttérzését a családjukkal szemben *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Nem voltál itt!)*, de pontosan itt voltam *(Dr. Orbán Balázs: Nézd meg a jegyzőkönyvet!)*, ezzel együtt én azt gondolom, hogy többet ért volna ez a vita, most pedig úgy érzem magam, mint a Gazdasági bizottságnak az ülésén, hogy örülök, hogy ilyen szűk körben van csak ez a vita, mert így legalább kicsit kevesebben hallották ezt az eléggé nivótlan valamit az önök részéről.

Azt mondják, hogy mi a bankadót támadtuk. De-hogy támadtuk! Önök nem vetettek ki bankadót. Azt önök visszaadják a bankoknak jövőre.

Önök azt mondják, hogy a szakemberek javasoltak mindent. Melyik szakember javasolta a kollektív szerződéseknek a felfüggesztését, tisztelt képviselőtársaim? Azt is mondják meg akkor gyorsan!

Azt mondják, hogy pénzügyileg független maradt az ország. Hogyan? Tartozunk Kínának, tartozunk Oroszországnak, tartozunk mindenkinek. Ne vicceljenek már! Mitől lettünk pénzügyileg függetlenek?

Látjuk a korrupciót, látjuk önök körül a nyomor-nak a vámszedőit egytől egyig, és azt látjuk, hogy önök nem igazán tanultak ezekből a dolgokból, és nem nagyon tanulta meg ez az ország, hogy hogyan legyen

majd önellátó; erről nem szóltak a javaslatok, csak bennünket tudtak ekézni, ebben merült ki ez a vita. Én ezt nagyon sajnálom. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Székely Sándor képviselő úr, független, két percben.

SZÉKELY SÁNDOR (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A magyarok fegyvelmeztségének és az egészségügyi dolgozók hozzáértésének és önfeláldozó munkájának köszönhetően a járványt - bár minden egyes áldozat tragédia, de - úgy-ahogy megúsztuk, és ez nagyon jó, és tényleg köszönet mindenkinek, aki ebben részt vett akár kormányoldalon, akár ellenzékben. Ez jó.

Az viszont egyáltalán nem jó, hogy önök a járvány alatt tovább súlyosbították a már a járvány előtt is itt dühöngő szociális válságot. Ahelyett, hogy védték volna a munkahelyeket, maguk úgy adóztatták meg a bankokat - ahogy azt itt már többen elmondták -, hogy a magyar munkavállalók öt év alatt annak a másfél szeresét fogják visszaadni nekik. Ahelyett, hogy megemelték volna, mondjuk, a családi pótlékot 37 500 forintra, kiskeradó néven inkább áfát emeltek. Ahelyett, hogy mondjuk, kivételesen rendkívüli osztalékadókat vetettek volna ki a tőkésekre és a saját oligarcháikra, ahelyett - kihasználva ezt az egész helyzetet - most úgy akarnak a felhatalmazási törvénynek véget vetni, hogy bevezetik a rabszolgatörvény 2.0-t, ami akár azt is jelentheti, hogy bizonyos emberek egy hónapban egy pihenőnapot kapnak, úgy, hogy ettől a bérük nem fog nőni.

Én azt gondolom, hogy ez megengedhetetlen, és szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy mi nem azért vagyunk a parlamentben, hogy az önök családtagjai vagy barátai milliárdokat szerezzenek, hanem azért, hogy az ország összes családja boldoguljon. Ezért azt kérem önöktől, hogy legyenek bátrak, és ezt a két törvényjavaslatot így, ebben a formában semmiképpen se fogadják el. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Először is a kormánypárti képviselők és talán az államtitkár úr nevében is szeretném visszautasítani Szakács képviselő úr hazugságát, miszerint nem köszöntük volna meg a felszólalásunkban az első sorban küzdőknek a munkáját és nehéz küzdelmét. *(Dr. Szakács László közbeszól.)* Mindannyian megköszöntük, vagy nem volt itt, vagy nem figyelt, vagy beszélgetett a képviselőtársaival, vagy bekiabált, de megköszöntük, úgyhogy kérem, hogy ezt legközelebb ne mondja.

(20.20)

Üdítő kivétel, hogy Szabó Timea képviselő asszony, frakcióvezető asszony meghallgatja a választ, és ezt nagyon köszönöm neki. Azt sajnálom, hogy az elmúlt hónapok hazugságait további hazugságokkal

tetézte, azt állította, hogy egyszer jött el az operatív törzs a Népjóléti bizottság ülésére. Ön is tagja a bizottságnak és én is, több alkalommal ott volt az operatív törzs és beszámolt. A legutolsó alkalommal négy órán keresztül lehetett őket kérdezni, majd a következő napirendi pontnál a főpolgármester azt mondta, hogy ő már fáradt. Nagyjából ez volt a szintkülönbség.

Azt is megtudtuk, hogy ön PR-akciónak gondolja a maszkok egészségügyi intézetbe vagy rendelőintézetbe történő elvitelét. Ezt megértjük. Azon ne sértődjön meg, képviselő asszony, mert azt mondtuk, hogy ön Gyurcsány Ferenc egyik helyettese. Ön jelentkezett erre a pozícióra, ön tölti ezt be. Ne sértődjön meg, ön végzi ezt a munkát, ez van, ez a politikai helyzet.

Viszont amiért bocsánatot lehetett volna kérni harminc perc alatt, csak nem sikerült, az az, hogy egyszer számon kérte rajtunk, hogy miért visszük a határon túli magyar közösségeknek a védőfelszereléseket, máskor pedig, amikor itt, az Országgyűlés plénuma előtt azt állította, hogy Magyarországon van a legnagyobb halálozási arány a világon. Ezért a két dologért 30 perc alatt egy bocsánatkérés járhatott volna, nem nekünk, mi megszoktuk, a magyar embereknek járhatott volna bocsánatkérés ezért a két dologért. Harminc percen keresztül hallgattuk az ön felszólalását, erre sajnos nem jutott idő. Remélem, hogy majd most két percben legalább ezt megteszi. Arra kérem, hogy majd legközelebb - és akkor biztos a Népjóléti bizottságban is jobban oda tud figyelni - ne csak a telefonját hagyja ott élni, hanem ön is legyen ott. Köszönöm szépen. *(Dr. Bajkai István tapsol.)*

ELNÖK: Szabó Timea képviselő asszony, frakcióvezető, Párbeszéd!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Vastaps!

Nacsa Lőrinc képviselőtársamnak mondom, hogy valóban sajnos járványhelyzetben az a helyzet, hogy sem bölcsőde nem volt, sem iskola, sem bétiszítter, sem nagymama, tehát valóban nem tudtam itt lenni. Most is negyed kilenckor itt vagyok, pedig valóban a két éves és a tizenkét éves gyerekemmel kellene ilyenkor lennem *(Nacsa Lőrinc: Nekem is, nekem is!)*, és nem a parlamentben este nyolckor ülnöm.

Ön folyamatosan már megint nem mond igazat, arról beszélt, hogy a határon túliakon mit kértünk számon. Azt kértük számon, hogy a hazai kórházak nem kapták meg a maszkokat, és nem kapták meg a védőfelszereléseket, ugyanis nem érkeztek meg. Ezt nem mi állítjuk, hanem a kórházban dolgozó orvosok, ápolók és kórházi dolgozók. Még egyszer: a III. kerületben, amely Magyarország hatodik legnagyobb városának számít lakosságszám tekintetében, két héttel ezelőttig egyetlenegy darab, államtól kapott védőfelszerelés nem érkezett a három szakrendelőbe. Ezt a szakrendelő vezetője személyesen mondta nekünk. Úgyhogy sajnos az a helyzet, hogy önök nem osztatták szét ezeket a maszkokat. Ki tudja, hogy ezek ténylegesen megérkeztek vagy nem. Úgyhogy azt javasolom önnek, hogy inkább a saját háza táján nézzen szét.

Még egyszer: ne éljenek vissza ezzel a felhatalmazással, ne lopják a közpénzt, és igenis számoljanak el

a közpénzek költésével, azzal, hogy miért nem védik meg az egészségügyi dolgozókat. Pontosan tudjuk, hogy ha vége van a járványhelyzetnek, tömegével fogják megint elhagyni az országot az ápolók, orvosok azért, mert önök kevesebb pénzt adnak nekik havonta, mint az erdészetben dolgozóknak, a mezőgazdaságban dolgozóknak és számos olyan dolgozónak, akiknek ugyanannyit ér a munkája, de úgy tűnik, hogy önöknek az egészségügy még mindig nem számít. Ezt kérjük önökön számon.

Fejezzék be a lopást és becsüljék meg az egészségügyben dolgozókat! Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Arató Gergely képviselő úr, DK!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Nacsa képviselő úrnak egy fontos félreértését szeretném tisztázni. Legalábbis frakcióvezetői minőségében én vagyok Gyurcsány Ferenc helyettese és nem képviselő úr vagy képviselő asszony. Én értem, hogy ez a probléma izgatja Nacsa képviselő urat, de sajnos nem tudom azt ígérni, hogy ha sokat és keményen dolgozik, akkor elérheti ezt, mert ön ezzel a múlttal nem lehet DK-s képviselőjelölt soha, attól tartok. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, hogy tisztázta ezt a jeles félreértést. (*Nacsa Lórinca: És még büszke is rá!*) A kormány nevében Orbán Balázs államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Bocsnat, hogy egy személyes megjegyzéssel kezdek, csak ha már Szabó Timea képviselő asszony egy személyes megjegyzéssel kezdett, és számonkérte a kormányt és mindenkit, hogy miért én vagyok itt, akkor, azt gondolom, megengedhetek én is ennyit magamnak. Szerintem önöknek, országgyűlési képviselőknek és nekem mint a kormány képviselőjének az a feladatunk és az a kutya kötelességünk, hogy itt legyünk és megvitassuk ezt a törvényjavaslatot.

Mindenkinek vannak családtagjai, szerettei, gyermekei, nagyszülei, akikről gondoskodik, és ha este fél kilenckor kell ezt megtenni, akkor este fél kilenckor kell ezt megtenni. Nyugodjanak meg, itt fogok ülni éjfélkor, ön biztos, hogy el fog menni. Ha meghallgatja az én felszólalásomat, azt nagyon köszönöm, ha nem, nem, de itt leszünk. Szerintem minden országgyűlési képviselőnek és minden kormánytagnak ebben a helyzetben az elmúlt hónapokban is az volt a kötelessége, hogy tegye a dolgát ugyanúgy, ahogy tették a rendvédelmi dolgozók, a szociális ágazatban dolgozók, egészségügyi dolgozók és mindenki más.

Ha megengedik, egypár mondatban reagálnék arra, ami eddig elhangzott, hogy ne maradjanak ezek reakció nélkül. Az első pillanattól kezdve a kormány egyértelművé tette, hogy a koronavírus-törvény felhatalmazására szükség van. Egyszerűen szükség van ahhoz, hogy azokat az intézkedéseket meg tudjuk tenni,

amely intézkedések az élet, az egészség és a munkahelyek megvédése érdekében megszülettek, és ahogy azt egyébként önök is többen elismerték, ezek sikert hoztak. Ugyanis legalább két-három ellenzéki képviselő volt, akiknek nagyon összeszorult a foguk - ez látszódtott - és nagyon nehezen jött ki ez a mondat önökből, de kijött, hogy sikeresen tudtuk a járvány első szakaszát túlélni. Ez a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény, amelynek a visszavonásáról most beszélünk, szükséges volt ehhez a védekezéshez.

A másik, hogy mi az első pillanattól kezdve azt is egyértelművé tettük, hogy emellett a parlament ellenőrző funkciójának fenntartásában gondolkodunk. Tehát mi azt szeretnénk, hogy a parlament azt az ellenőrzési funkcióját, amit az Alaptörvény garantál, be tudja tölteni. Reménykedtünk, hogy nem következik be olyan helyzet, hogy erre nem lesz képes, de ezt akkor senki nem tudta bizonyossággal mondani. Ezért aztán az első pillanattól kezdve megerősítettük a parlament ellenőrzési funkcióját, és azt mondtuk, hogy azokat a törvényjavaslatokat, amelyek közvetlenül kötődnek a járvány elleni védekezéshez, a rendkívüli jogrenddel összefüggő jogalkotási csatornába tereljük, hogy a késlekedés miatt emberéletet és emberi egészséget ne veszélyeztessünk, azokat a törvényjavaslatokat pedig, amelyek nem közvetlenül kötődnek a koronavírus elleni védekezéshez, azokat a rendes jogalkotás keretében tárgyaljuk.

Tehát értem azokat a felszólalásokat, amelyekben önök ezeket a javaslatokat kritizálják, és ez rendben is van, mert ez az ellenzéki képviselők feladata, csak felhívnam a figyelmet arra - mert itt az elmúlt hónapokban már pár dolgot félreértettek, ha jóindulatú akarok lenni, és azt szeretném elkerülni, hogy újabb ilyen félreértésekbe ne essenek bele -, hogy mi az első pillanattól kezdve azt mondtuk, hogy ezeket a javaslatokat, amelyek nincsenek közvetlen összefüggésben a koronavírus elleni védekezéssel, rendes jogalkotási keretben vitatjuk meg. Az, hogy önök nem értenek egyet ezekkel a javaslatokkal, az rendben van, de ettől függetlenül ez a parlament normális működését vagy a kormányzás normális menetét egyáltalán nem befolyásolja negatív irányba.

Pár képviselőtől elhangzott arra vonatkozó megjegyzés, hogy mit kellene még a törvényjavaslatba beleírni. Itt a teljes egészségügyi rendszer átalakításától kezdve a teljes gazdaságirányítási szerkezetre vonatkozó javaslatok elhangzottak az egyik oldalon, a másik oldalon pedig az hangzott el, hogy teleírtuk mindenfélével a törvényt. Most elbizonytalanodtam, nem tudom, hogy az ellenzéki képviselők milyen irányutatást szeretnének a kormánynak adni, mert én ebből nem tudok kiindulni. Egy dolgot látok: azt látom, hogy ha van rajta sapka, az a probléma, ha nincs rajta sapka, az a probléma. Tehát igazából önöknek teljesen mindegy, hogy mit írunk bele, sőt látszik, hogy e tekintetben nincs egyeztetés önök között. Egyvalaki feláll ugyanaból a pártból is akár, és azt mondja, hogy túl sok minden van benne, másik valaki feláll, és azt mondja, hogy túl kevés minden van benne. Ezt nem tartom egy komoly parlamenti munkának.

Az egészségügyi válsághelyzet, az új felhatalmazás. Amikor azt mondják, hogy az egészségügyi válsághelyzet vagy járványügyi készültség szabályai a teljhatalom - mindegy, hogyan írjuk - új formája lesz, illetve a felhatalmazás 2.0-t fogja jelenteni, akkor azal összefüggésben inteném óva önöket, hogy ne legyenek olyanok, mint a Bourbonok, hogy semmit sem tanultak, semmit sem felejtettek.

(20.30)

Mert egyszer ebbe a csapdába már belesétáltak, egyszer ezt a hibát már elkövették, egyszer már riogatták a magyar embereket, sőt ha igazán őszinték akarunk lenni, akkor tulajdonképpen tíz éve riogatják diktatúrával a magyar embereket, és amikor minden egyes alkalommal kiderül, hogy a kormány csak teszi a dolgát, és semmiféle diktatúráról nincs szó, akkor önök hoppon maradnak. Ezért arra hívnám fel a figyelmüket, hogy olvassák el a törvényjavaslatot, nézzék meg ennek a törvényjavaslatnak - ki is kerestem, volt időm közben - a 307. §-át, ott van az, hogy a kormány mit tehet meg egészségügyi válsághelyzetben. Ahogy elmondtam önöknek az expozéban, teljesen egyértelmű, hogy ezek elsősorban élet- és egészségvédelmi intézkedéseket jelentenek, ezek nagyjából a meghozott intézkedések harmadának a meghozatalát teszik lehetővé, vagy talán még annál is kevesebbet. Ez egy bonyolult alkotmányossági mérlegelést igényel, de biztos, hogy minden gazdaságvédelemmel, munkahelyvédelemmel kapcsolatos intézkedést például ennek alapján nem lehetne meghozni. Tehát teljesen egyértelmű, hogy a két dolog között nem áll fenn az az összefüggés, amit önök állítanak.

Amit Arató képviselő úr kritizált, azt mi a törvénynek az egyik... - kritizált, de aztán amit az Alaptörvény különleges jogrendi szabályokra vonatkozó rendelkezéseiről mondott, az egy konstruktív kritikának volt tekinthető; tehát amit Arató képviselő úr kritizált, azt mi a javaslat egyik erősségének tekintjük, hogy valóban arról van szó, hogy a rendkívüli jogrendre vonatkozó szabályok lehet, hogy a XXI. századi fenyegetésekkel összefüggésben nincsenek jól. Ezek korábban is így voltak, a korábbi alkotmányban is hasonlóképpen szabályoztuk, az Alaptörvény ezt a szabályozási logikát vette át. Utána volt egy alaptörvény-módosítás a terrorveszélyhelyzet kapcsán, de a szabályozási logika nem változott, sőt ha megnézzük a katasztrófavédelmi törvény rendelkezéseit, akkor az is az előző törvénynek a szabályozási logikáján alapult, és teljesen egyértelmű, hogy XXI. századi veszélyhelyzeti alakzatoknál, olyan alakzatoknál, amik például a világjárványt jelentik, egészen egyszerűen nem alkalmas teljes egészében, százszázalékosan a feladatának az ellátására.

Ezt a helyzetet úgy akarjuk megoldani, és ezért mondom, hogy ez szerintem a javaslat erőssége, hogy azt a megoldást, ami viszont már működött, ez a koronavírus elleni védekezésről szóló törvényben rögzített konstrukció, azt ezen túlmenően a katasztrófavédelmi törvény fogja tartalmazni. Tehát nem kell még

egyszer koronavírus elleni védekezésről szóló törvényt elfogadni, hanem csak az intézkedések hatályának 15 nappal való meghosszabbításáról kell az Országgyűlésnek döntenie, ha ne adj' isten, még egyszer olyan helyzet van, hogy nem elég a járványügyi készültségi helyzet fenntartása, hanem különleges jogrendi állapot bevezetésére van szükség vagy humánjárvány, vagy más okokból. Tehát szerintünk ez egy nagyon-nagyon fontos garancia.

Többen kifogásolták a tájékoztatási kötelezettség hiányát. Ne haragudjanak, de ezt a kritikát egészen egyszerűen nem tudom komolyan venni, mert megint arról van szó, hogy egyszerre két dolgot állítanak. Egyrészt azt állítják, hogy a járványügyi szakemberek és a védekezésért felelős kórházi vezetők, tisztii főorvosok, rendvédelmi vezetők nem tájékoztatták eléggé a polgárokat, másrészt viszont állandóan az ő tájékoztatási megoldásaiakon gúnyolódnak. Tehát ez a két dolog egyszerre nem lehet igaz.

Az a helyzet, hogy ha visszanezünk a koronavírusról szóló kormányzati tájékoztató oldalra, ezek az egészségügyi szakemberek, ezek a járványügyi szakemberek, ezek a virológusok, ezek a rendvédelmi szakemberek nem politikusok, de a járvány elleni védekezés egyik kulcspontjának tekintették a tájékoztatást, és a legnehezebb időszakokban, a legsötétebb órákban ott álltak mindennap a teljes ország nyilvánossága előtt, és minden kérdésre szakszerűen, precízen és nagy odaadással válaszoltak. Én azt gondolom, tekintettel arra, hogy ők nem részei ennek a politikai arénának, ezért nem kritizálni kellene őket, hanem meg kellene köszönni a munkájukat, és ez lenne egy olyan pont, amiben mind a két oldal egyet tudna érteni (*Dr. Szakács László közbeszól.*), akkor, ha egyébként önök nem folytatnának lejárató hadjáratot ezen járvány elleni védekezést irányító szakemberek, még egyszer mondom, nem politikusok, járványügyi védekezést irányító szakemberek ellen.

Magával a veszélyhelyzet megszüntetésével kapcsolatos törvény, tehát a rövidebb törvénynek a kodifikációs anomáliáival kapcsolatban, ezt Harangozó képviselő úr említette, ő már ugyan nincs itt, de szeretném egyértelművé tenni, hogy ez egy olyan kodifikációs megoldás, ami az Alaptörvény logikáját követi. Tehát lehet, hogy önöknek ez nem szimpatikus, de az Alaptörvény logikája ez. Önöknek már a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény logikája sem volt szimpatikus, de mégis egyrészt sikerült egy alkotmányos konstrukciót létrehozni, másrészt annak segítségével a járvány első hullámát sikeresen tudtuk kezelni. Tehát azt gondolom, hogy itt a józan belátás szerint további vitának nincs helye.

Miért alkotmányos konstrukció ez, és miért így kell csinálni? Azért, mert a koronavírus elleni védekezésről szóló törvényt az Országgyűlésnek kell hatályon kívül helyeznie. Ha megnézik a törvény 2. §-át, hatályát veszti ez a törvény, tehát erről önöknek, országgyűlési képviselőknek rendelkezniük kell. És valóban igaz az, hogy a veszélyhelyzettel kapcsolatban pedig a kormánynak tud az Országgyűlés egy kérést intézni a kormány felé, és a kormány a hatályvesztéssel egy időben vissza tudja vonni a veszélyhelyzetet.

És hogy egyébként miért a kormány terjeszti be? Bárki beterjeszthetné, bármilyen erre vonatkozó javaslatot tárgyalhatna az Országgyűlés (*Közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Dr. Varga-Damm Andrea: Tanítani kellene, amit beszélsz!*), alkotmányos közjogi szempontból a hatáskör, ahogyan mondtuk az első pillanattól kezdve, az Országgyűlésé. Én értem, hogy önök azt a fatális történelmi hibát, amit elkövettek, hogy a koronavírus elleni védekezésben még csak azt az egyetlen „igen” gombot sem nyomták meg, hanem még azzal az egyetlen „nem” szavazattal is akadályozták a védekezést, ezt valahogy önök megpróbálják megmagyarázni, de azért mégiscsak a valóság az, hogy egy ilyen alkotmányos konstrukcióban az Országgyűlés a koronavírusról szóló védekezésre vonatkozó törvényt hatályon kívül helyezi, a veszélyhelyzet pedig megszűnik, és visszaáll a rendes jogrendi állapot. Ez fog történni. Ha ezt tagadják, akkor megint a valóság tagadása állapotába fognak keveredni.

A honvédelmi, rendvédelmi feladatokkal összefüggésben, a honvédség meg a rendőrség működtetésével összefüggésben: ez egy komoly szakkérdés, szerintem erről érdemes egyébként majd más törvényjavaslatokkal kapcsolatban is vitatkozni, mert való igaz, hogy van egy olyan helyzet, van egy olyan alkotmányos alapállás, hogy a rendőrségnek és a honvédségnek a feladatai elválnak egymástól, és egy alkotmányos demokráciában ez fontos is, különösen fontos egy diktatúrából demokráciává váló ország esetén, tehát hogy a honvédség bevetésére csak a legszükségesebb esetekben és csak a legszélsőségesebb esetekben kerüljön sor. Ezt a szabályrendszert egyébként a magyar jog tartalmazza, mégpedig ily módon tartalmazza, de vannak olyan esetek, amikor egészen egyszerűen az ország nem engedheti meg azt a luxust magának, és tudom, hogy mint ellenzéki országgyűlési képviselőknek ezt a típusú felelősséget nem kell önöknek vállalniuk, de nekem mint a kormány egyik államtitkárának, a teljes kormánynak és a kormánypárti képviselőknek ezt a felelősséget vállalnunk kell.

Egészen egyszerűen nem tehetjük meg azt, hogy amikor az ország bajban van, és amikor például az illegális migráció a tetőfokán van, amikor koronavírus-járványra vonatkozó védekezéssel összefüggésben például a kijárási korlátozás betartására vonatkozó szabályokat ellenőriztetni kell, akkor megtehezzük azt a luxust, hogy katonáink ott vannak a laktanyában, a rendőreink pedig a határon vannak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), vagy pedig nem vesznek részt ezeknek a feladatoknak az ellátásában. Ezt egész egyszerűen nem tehetjük meg, ezért meg kell teremteni annak a lehetőségét, jogszabályi alapját (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) - bocsánat, az utolsó gondolat, elnök úr, ha megengedi, ezzel összefüggésben, lezáró gondolatként -, meg kell teremteni annak lehetőségét, hogy speciális helyzetben, ilyen különleges állapotban ők el tudjanak látni rendvédelmi feladatokat is, ehhez viszont ugyanolyan jogosítványokra van szükségük, mint a rendőröknek. Majd később még reagálok a további elhangzottakra. Köszönöm szépen a szót. Köszönöm a türelmét.

(20.40)

ELNÖK: Ezt örömmel halljuk, és akkor lehetősége is lesz az államtitkár úrnak is a következő felszólalásban a házszabály betartására az időkeret tekintetében.

Szabó Timea képviselő asszony ügyrendben jelentkezett. Megadom a szót, egy perce van, képviselő asszony.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Én Orbán államtitkár úrnak szeretném mondani, mert megszólított, hogy teljesen igaza van abban, hogy ha kell, akkor éjfélig is itt kell lennünk és vitáznunk, csak hogy én egy szoptatós édesanya vagyok, ezért mégiscsak haza kell mennem, ezt még nem tudom átadni az apukának, úgyhogy nagyon remélem, hogy a családbarát kormány nem fogja ezt számonkérni rajtam. Szerettem volna, ha ez jegyzőkönyvbe kerül, mert hallom, hogy állandóan... Ugye, most már lassan háromnegyed 9, szívesen maradnék, de sajnos a természet így teremtett meg minket, úgyhogy haza kell mennem. Köszönöm, elnök úr. (*L. Simon László: Ez fontos megszólalás volt, érdemi!*)

ELNÖK: Köszönjük. Köszönjük szépen. Nem tekintem ügyrendnek, de bejelentésként nyilvánvalóan értékeljük.

Kétperces felszólalásra kell visszatérnünk. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselője, Bajkai István következik. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár valóban tekintettel kell lennünk a családjainkra, azt gondolom, hogy annak ellenére, hogy néhány képviselőtársunk, akinek tulajdonképpen válaszolni szerettem volna vagy reagálni szerettem volna, már nincs itt, ennek ellenére igyekszem a szükségesség és arányosság figyelembevételével rövidre fogni a mondandómat, részben azért is, mert miniszterhelyettes úr, államtitkár úr is részben már érintette azokat, amiket el szerettem volna mondani.

Az első felszólalásában dr. Lukács László képviselőtársunk úgy fogalmazott, hogy nem lett volna szükség magára a koronavírus elleni jogszabálynak a meghozatalára. Bár ugye, azon kívül, hogy ez semmifajta jogi alátámasztást nem tartalmazott, egy kérdést lehet ilyenkor feltenni, hogy amikor ez a vírushelyzet kialakult a világban, akkor önök hogyan reagáltak volna erre. Hoztak volna-e jogszabályt, vártak volna esetleg a vírus terjedésére, vagy esetleg kimennek a Parlament elé, néhány lézerfényt ráirányítanak a homlokzatra, és utána eléneklik az Internacionálét? (*Dr. Varga-Damm Andrea: István, ez már túlmeleg minden határon!*) Tehát mi az, amit önök szerint ilyenkor meg kellett volna tenni? Bár valószínűleg a vita nem az egészségügy helyzetéről szólt, hozzátéveszem, hogy az egészségügy jól vizsgázott. Nem véletlenül köszöntük meg mindannyian, és itt Szakács képviselőtársam mondatát szeretném korrigálni, visszautasítani - ezt megtette már képviselőtársam is -, hogy ne

köszöntük volna meg. Mindannyian megköszöntük, legalább itt a parlamentben emlékezzen néhány órák történésekre!

Az egészségügy jól vizsgázott, és ha megnézzük, és szintén visszatekintünk arra, hogy Európában nálunk fejlettebbnek mondott országokban milyen statisztikai és szomorú adatok jutottak tudomásra, és miknek lehettünk a szemtanúi, akkor azt kell mondanunk, hogy az az egészségügy, amelyik - és akkor a dolgozókat ismét meg kell hogy dicsérjük, és meg kell hogy köszönjük a munkájukat, és szemtől szembe... (Az elnök cseppet.) - ennyi volt? - köszönjük a munkájukat.

Egy rövid mondatot még, ha megengednek: tévedések sora hangzott el ma itt a felszólalásokban, amelyekre külön most már nincs idő reagálni, de szeretném jelezni azt, hogy a válságkezelés, amit önök válságnak hívnak, egészségügyi válságnak, az nem így szól a jogszabályban. A jogszabály kifejezetten egészségügyi készenlétről szól, és átmeneti rendelkezésekről van szó. Önöknek ez a szokása...

ELNÖK: Képviselő úr, kérem szépen!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): ...átneveznek, megbélyegeznek, címkéznek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Azonnal megyünk tovább, de tisztelettel felhívom a figyelmüket, hogy többek között azért választottak meg, hogy a házszabályt betartassam. Ez éppúgy vonatkozik kormánypártira, kormányra meg ellenzékire. Ez a műfaj a kétperces, azért viseli magán a kétperces nevét, mert két perc időtartamra szól. Ezért kérem szépen, hogy ezt mindenki tartsa be.

Most pedig visszatérünk az előre bejelentett felszólalók felszólalásaihoz: Szél Bernadett képviselő asszony, független. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy ma semmi rendkívüli nem történt itt az ülésen, a Fidesz és a KDNP pont abban a stílusban csinálja ezt a vitát, ahogy az egész válságkezelés során bánt nemcsak az ellenzékkel, hanem az ellenzéki szavazókkal is. És azt gondolom, hogy tényleg történelmi helyzet az, hogy miközben ezt a válságot éli meg nemcsak Magyarország, hanem az egész világ, Kóvér László gyakorlatilag nemzetet kívülivé nyilvánította az ország felét. Azt gondolom, hogy ez nagyon sajátos módja az összetartozás kifejezésének, amit fennen hangoztatott úgy a Fidesz, mint a KDNP. Folyamatosan összefogásról beszélt, és közben az az ember, aki az egyik legfőbb közjogi méltósága ennek az országnak és a fideszes párttagkönyvnek büszke tulajdonosa, az gyakorlatilag azt mondta az ország felére, hogy nem tartoznak hozzánk.

A mai napig nem hallottam önöket bocsánatot kérni ezért senkitől. (L. Simon László: *Ti is kérjétek bocsánatot!*) Senkitől, leginkább nem azoktól az emberektől, akiket megsértettek. Nem tőlünk, mi ezt már megszoktuk: árulók, Soros-bérencek, vagyunk mindenkinek. De mögöttünk és mellettünk emberek

vannak, és azt gondolom, hogy borzasztó felháborító és sértő volt, ahogy bántak az ország felével a pandémia során.

Tisztelt Államtitkár Úr! Én többekkel ellentétben tudom, hogy azok is itt lehetnek velünk, akik éppen nincsenek itt fizikailag az ülésteremben, hiszen pontosan a járványveszélyhelyzet miatt az volt a kérés, hogy leginkább az legyen benn az ülésteremben, aki éppen beszél, meg még utána aki jön, a többiek tudják követni akár a frakcióirodákból azt, hogy az ülésment hogy van. Tehát teljesen felesleges kiosztani embereket, én sem fogom most önöket kiosztani, hogy csak hárman vannak benn az ülésteremben. Lehet, hogy az egész Fidesz meg KDNP benn ül a frakcióirodában, és követi ezt a vitát háromnegyed 9-kor. Mellesleg, ha én ott lennék, ahol önök vannak, nem ilyenkor lennének ezek a viták, egész egyszerűen azért, mert Magyarországnak és a magyar polgároknak joguk van hallani ezeket az érveléseket. (Nacs Lőrinc közbeszól.) Tisztelt Uram! Ne kiabáljon be, amíg beszélek, legyen kedves, türtőztesse magát! És azt gondolom, hogy a polgároknak joga lenne arra, hogy minden érvet és ellenérvet halljanak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ön azt mondta, hogy ez nem diktatúra. Lehet, hogy nem diktatúra, de ne lájkoljunk ellenzéki tartalmat, mert kirúgnak minket, ne beszéljünk a nyílt utcán ellenzéki politikusokkal, mert ellehetetlenítenek minket, ha politikusok vagyunk, akkor tűrjük azt, hogy lejáratnak minket a saját adóforintjainkból fenntartott köztévében, meg nem kérdeztek minket, aztán ha kiadunk egy közleményt, akkor az MTI azt mondja, hogy nem adja le, és ha posztolunk egy kormánykritikus tartalmat, elvisz minket a rendőr. Ezek mind megtörténtek az elmúlt hetekben, az elmúlt hónapokban. Rendőrök vittek el facebookozó állampolgárokat? Volt ilyen Magyarországon?! Válaszoljon! Most kiabáljanak! Volt. Nem is egy, hanem több esetben. Szóval, akkor egész pontosan, hol is vagyunk mi most, államtitkár úr?

A helyzet az, hogy ennek a törvénynek még a címe is hazugság. Nem a parlament az, amelyik kihirdeti a veszélyhelyzetet, és nem a parlament az, amelyik visszavonja a különleges jogrendet. Ez a kormánynak a kizárólagos hatásköre. Ez egy abszurdum. Önök most azt a csúrést-csavarást csinálták, hogy kormányzati előterjesztésre az Országgyűléstől várják, hogy majd felkérje a kormányt, hogy szüntesse meg azt a veszélyhelyzetet, amit csak a kormány rendelhet el, és csak a kormány szüntethet meg. Ez fából vaskarika. Ez az egész hókuszpókusz, társasjáték arról szól, hogy önök az ellenzékét gyalázhassák, az ellenzéki szavazókat a járványveszélyhelyzet közepette ilyen helyzetbe hozzák, hogy folyamatosan a veszekedést és a vitát és az önök hatalompolitikai ambícióit kell hallgatnunk, amikor kisebb bajunk is nagyobb annál, mint hogy önöknek éppen milyen hasfájása van. Hát nincs elég hatalmuk? Mit akarnak még, komolyan? Mit akarnak? Kétharmaduk van. Megtehették volna azt, hogy az önök miniszterelnöke meg az egész kormány azt mondja, hogy erre a járványveszélyhelyzetre tekintettel egy kicsit félretesszük az ellenzék iránt érzett antagonisztikus ellentéteket, az összes negatív érzelmet,

és egy kicsit arra koncentrálnak, ami a dolguk. Talán jutott volna akkor családi pótlék a családoknak. Dupla! Úgy tudom, hogy a miniszterelnököt környékezték is az önök háza tájáról, hogy ugyan már, jusson a családoknak egy dupla családi pótlék. De Orbán Viktor azt mondta, hogy ő nem szeret pénzt osztogatni, mert ő nem a segélyek híve, hanem a munka-alapú társadalomé. Munkaalap? Aztán ebből jön a rabszolgamunka-alap! De erről még fogunk beszélni.

Megtehették volna azt, hogy adnak a szociális dolgozóknak pénzt. De még a járvány elleni védekezés alapban sem lehet nekik utalni. Akkor döbbentem erre rá, amikor arra kértem a magyar Országgyűlést Hadházy Ákossal és Szabó Szabolccsal, hogy szolidaritásunk olyan módon a magyar emberekkel, hogy minden, ami az alapfizetésünk fölött van, azt adjuk oda ebbe az alapba, és kapásból adjuk oda az egészségügyi és a szociális dolgozóknak.

(20.50)

Önök ezt leszavazták. Önök a fizetéseikből törvényes módon nem voltak hajlandóak szolidaritani a magyar állampolgárokkal. Ugyanígy volt ezzel Mészáros Lőrinc. Beterjesztettük azt, hogy fizessenek a Mészárosok, azok az emberek, akik ennek az országnak a vérét szívják most már tíz éve, az önök oligarchái - fogunk még erről beszélni -, csak annyit kértünk, hogy vegyenek részt a közteherviselésben. Úgy szavazták le a lex Mészárost, mint ahogy szokták! És akkor hirtelen elkezdtek arról beszélni, hogy a Fidesz és a KDNP nem szereti a visszamenőleges jogalkotást. Tényleg? Államtitkár úr, hányszor alkalmaztak önök visszamenőleges jogalkotást az elmúlt tíz évben? Nyomjon gombot, mondja föl a leckét, legyen kedves!

És akkor folytatom azzal, hogy annak a jogi abszurdumnak, amin ez az egész törvényjavaslat és ez az együttes vita alapszik, mondom, ez az egy funkciója van, hogy itt még az ellenzéken egy kicsit ugrálhassanak. Pedig egy nagyon egyszerű dolog van - és ezt azoknak mondom, akik talán még nézik itt a közvetítést -: a parlamentnek nem a veszélyhelyzet fenntartásában, meghosszabbításában vagy a rendeleti kormányzásra való felhatalmazásban van szerepe az Alaptörvény szerint, hanem az utólagos kontroll gyakorlásában. Az lett volna itt a feladatunk, hogy önök, ha egy rendeletet hoznak, 15 naponként azt meghosszabbítsuk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Lett volna bármi akadálya annak, hogy ez az Országgyűlés 15 naponta meghosszabbítsa a rendeleteket? Semmi az égvilágon, ugyanis végig ülésezett a magyar parlament. Én magam tettem arra javaslatot - mi sem tudtuk, és jóslásokba nem lehet bocsátkozni, hogy mi lesz itt a járványveszélyhelyzettel, meg amúgy is a XXI. században vagyunk -, hogy milyen jó lenne, ha lenne egy digitális parlamentünk. Be is nyújtottam Gulyás Gergelynek azt a javaslatát, amely az Alaptörvényt módosította volna; ő mondta, hogy azt szeretne, merthogy szerinte ahhoz alaptörvény-módosítás kell. Benyújtottam, leszavazták; nem engem, Gulyás Gergelyt.

Miért? Mert nem akartak digitális parlamentet. Önök azt akarták, hogy rendeletileg kormányozhassanak, és közben gőzerővel menjen a parlament.

Na, és mi zajlott itt a parlamentben, amíg Orbán Viktor bejelentette a világnak, hogy reggel 6 órakor kel, akkor kezd dolgozni? Amúgy egy miniszterelnöktől el is várom nemcsak járványveszélyhelyzet idején, és amúgy az egész ország nagyjából ilyen időpontokban kel. De nézzük azt, hogy itt milyen botrányos törvények mentek! Önök, akik most éppen nemzeti konzultációt akarnak indítani, elfelejtettek konzultálni például a kulturális közalkalmazottakkal, mielőtt a jogfosztást megcsinálták volna, és elvették tőlük a közalkalmazotti státuszukat. Ez történt. Ugyanilyen éjjel volt, vagy este volt, ez megtörtént itt a magyar parlamentben, miközben a világ a vírussal küzdött.

A rabszolgotörvény 2.0, a túlóratörvény annyira megtetszett önöknek, hogy most már nemcsak azokban az esetekben akarják fenntartani, ahol a járványveszélyhelyzet idején bevezették, hanem bármikor, amikor Palkovics miniszter úgy gondolja, hogy ott munkahelyteremtés zajlik, meg nemzetgazdasági szempontból kiemelt a beruházás, ott szét lehetne dolgoztatni az embereket az önök rabszolgamunka-alapú társadalom elképzelése alapján.

Mi a helyzet a Budapest-Belgrád vasútvonal hitelevélével és a titkosítással? *(Nacs Lőrinc: Nincs benne ebben a törvényben!)* Pontosan ez történt, önök fogták magukat - egyébként én fel is jelentettem önöket emiatt, mert elképesztőnek tartom ezt -, és miközben Magyarország és az egész világ küzd a vírussal, önök a Kínai Kommunista Párttal egy nagyon intim viszonyra léptek *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*, és úgy döntöttek, hogy akkor mutatják meg nekünk az adatokat, ha a Kínai Kommunista Párt is úgy gondolja. Ne nevéssenek, uraim! Ne nevéssenek! Ez nem olyan vicces, ugyanis az én gyerekeim meg az én unokáim lehet, hogy még nyögni fogják ezt az adórszolgáltatást, amit kitaláltak. És bent van az írásbeli kérdés. Tudják, hogy a kínaiaknak mi a szokásuk? Nagyon sok esetben, ha egy ország nem tud fizetni, akkor elzalogosítanak valamit, hogy majd az lesz az ellenértéke a ki nem fizetett résznek. Magyarország mit zálogosított el? Ha akar, válaszoljon rá, vagy ha tudja a választ. Ha nem, az írásbeli kérdésem bent van.

Az önkormányzatok jogfosztása. Igen, miközben a magyar kormány elfelejtett kellő mennyiségben védőfelszerelésről gondoskodni, nagyon sok helyen az önkormányzatoknak kellett a zsebükbe nyúlni, hogy például azoknak a szociális dolgozóknak, akik a rászoruló családokat látogatják, azoknak legyen maszkja, meg legyen védőfelszerelése, kesztyűje és alkoholos kézfertőtlenítője. Önök ezeket az önkormányzatokat semmizték ki itt a járványveszélyhelyzet alatt. Például Göd városa sokat tudna erről beszélni. Egyébként az egész ellenzék az Alkotmánybírósághoz fordult, és nem fogunk megállni, mert elképesztő, hogy önök gyakorlatilag mindennel, az Alaptörvénnyel is szembenelve meg minden józan ésszel szembenelve elkezdtek az önkormányzatokat gyöngíteni akkor, amikor a legnagyobb teher rajtuk volt.

S muszáj beszélünk a Kásler-tervről is. Önök tartoznak nagyon sok embernek; pontosan nem tudom, hogy mennyi embernek, de hamarosan meg fogom tudni, mert folyamatosan számolom azokból az adatokból a helyzetet, amik rendelkezésre állnak. Mindannyian tudjuk, hogy milyen botrányos ágyfel-szabadítást végzett el Kásler miniszter. Magam kértem ki azt az utasítást, amelyben ezt elrendelte. A nyilvános adatok szerint, amelyek NEAK-adatbázisból elérhetőek, februárról áprilisra a kihasználtság a felére esett a magyar kórházakban. Önök összevissza kamuznak arról, hogy csak 2 százalékát kellett a betegeknek hazaküldeni. Egyébként ez a csak 2 százalék hány ember, hány emberi sors? Ilyenkor a százalékok mögött, tudom, hogy önök nem látják soha az embert, de én látom, és statisztikusként is mindig azt tanultuk és azt vallottuk, hogy minden százalék és minden egyes statisztika mögött emberi sorsok vannak.

De mindenesetre az a 2 százalék, az nem 2 százalék, ugyanis az a 60 százalék, amit önök elrendeltek - most már rájöttem, mit csináltak: intézményi szinten rendelték el, tekintet nélkül arra, hogy abban az adott kórházban 30 vagy 90 százaléka foglalt az ágyaknak. Utána, úgy nagyjából április közepén rájöttek, hogy nagyon-nagyon rossz dolgot csináltak, és megyei szintre föl vitték a dolgot, és akkor lehetett jobban kompenzálni az intézmények között, de addigra már megtörténtek az ágykiürítések.

Tudják, tisztelt államtitkár úr és tisztelt képviselő urak ott a kormánypárti sorokban, mind a ketten, akik itt vannak, tudják, az embernek a szíve szakadt meg, miközben kaptuk azokat a leveleket, hogy daganatoskezelések abbamaradtak; hogy 20 százalékot lát egy hölgy az egyik szemével, a másikkal már annyit sem, és nem tudja, hány levelet fog még nekem írni, mert nem kapja meg az infúziós kezelést, és elveszíti éppen a látását; hogy nyelőcsőrupturával a férfi nem kerül kórházba, mert becsukták az ajtót, azt mondták, hogy erre most nincs kapacitás. Ezeknek az embereknek a sorsa itt van most is, hogy erről beszélek. Önök ne 2 százalékozzanak nekem! Egyrészt adják oda az adatokat, hogy pontosan ki tudjam számolni - kiszámolom én önök helyett is, de kérem az adatokat -, és kérjenek bocsánatot minden egyes magyar embertől, akinek az egészségét önök veszélyeztették a Kásler-tervvel!

Az a miniszter, aki magát az egészségügy miniszterének is vallja, meg az oktatásának is, gyakorlatilag láthatatlanná vált az elmúlt hetekben és hónapokban. Volt olyan, hogy bejött két percre, kiosztott minket, és kiment. Volt, hogy azt mondta, hogy mi szórakozunk, amikor valós történeteket mondtunk el bajba jutott emberekről. Egyébként annyira megbukott ez a miniszter, hogy önök is kiszervezték alóla a területeket, az oktatás az egyik miniszterhez került, az egészségügy Pintér Sándorhoz; azt nem tudom pontosan, ott mi fog történni, Pintér Sándor mit fog csinálni a magyar egészségüggyel, de nagyon aggodom miatta. Mindenesetre gyakorlatilag úgy csináltuk végig ezt a járványt - és nincs még vége -, hogy nem volt egészségügyi menedzsmentje az országnak. Egy láthatatlan miniszter volt itt, aki néha

egy-egy államtitkárt belökött maga helyett, de gyakorlatilag egyszerűen nem lehetett vele konzultálni semmiről.

A rabszolgatörvény 2.0, ami szintén szerepel a mostani törvényjavaslatban, amit önök botrányos módon akarnak kiterjeszteni minden szektorra, az konkrétan azt jelenti - önök itt most mondták, hogy este 9 órakor itt vagyunk -, hogy 12 órátatni lehet majd a magyar embereket úgy, hogy egy hónapban egy darab szabadnapjuk lesz. Ez van a törvényben. És önök, akik nemzeti konzultálnak, önök ezzel a törvényjavaslattal gyakorlatilag a szakszervezeteket kilökték a képből, velük sem kell szóba állni. Ennél kevesebért mentünk utcára nem is olyan rég, mert akkor még a kollektív szerződés védte az embereket, most már az sem lesz, és a szakszervezetek sem lesznek. Mi ez? Rabszolgamunka-alapú társadalom. Azt csinálják önök. Elárulták a magyar embereket, miközben a járvány ellen kellett volna megvédeni minket.

Ezen nem segít az sem, ha a közérdekű adatokat letitkosítják. Lehet 15 napból 30-at csinálni, 30-ból 45-öt, 90-et; hozzá fogunk férti ezekhez az adatokhoz, és szembesíteni fogjuk az önök szavazóit is azzal, hogy mit csinálnak, miközben egész más feladatuk lenne kormányzás téren.

(21.00)

Mészáros Lőrinc köszöni, jól érzi magát. Azt látjuk, hogy minimum 130 milliárdot kapott, 14 szállodát bélelt ki pénzzel; Budapest-Belgrád vasútvonal; Mátrai Erőmű. Rengeteg pénzt kapott. És ez az utolsó gondolatom: mit kaptak az egészségügyi és szociális dolgozók pluszjuttatásként? Eddig nulla forintot. Na, ez az önök teljesítménye! Tudják, ki kérjen bocsánatot? Önök ezektől az emberektől, én viszont hálásan köszönöm a munkájukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk előre bejelentett felszólalók felszólalásaival. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független, parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindig azt kifogásolják kormánypárti oldalról, hogy amikor a felhatalmazási törvény szükségtelenségéről beszélünk, akkor miért nem mondjuk meg a jogszabályi alapokat. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy amikor a felhatalmazási törvény vitája volt, akkor tételesen felsoroltam az összes jogszabályhelyet, ami teljes mértékben azt igazolta, hogy szükségtelen volt ide bármilyen törvényt hozni.

Önök is pontosan tudják, hogy a veszélyhelyzetre, a járványhelyzetre a kreatív ötletadók, Orbán Viktor tanácsadói azt találták ki, hogy behoznak ide egy teljesen szükségtelen törvényt; természetesen az ellenzékben van egy-két jogászember is, aki azt mondja, hogy legalább a hitelességemet ne kelljen feladnom, és el fogja mondani, hogy erre egyáltalán nincs szükség, de a társadalmat a kormánypárti médiával úgy lehet riogatni, hogy az ellenzék nem akarja a veszélyhelyzetet megoldani.

Önök is tudják, államtitkár úr, miniszterhelyettes úr és képviselőtársaim a kormánypárti oldalon, hogy ez nem igaz. Önök is tudják, van egy katasztrófavédelmi törvényünk. Van egy katasztrófavédelmi kormányrendeletünk. Van egy egészségügyi törvényünk, van egy népjóléti miniszteri rendeletünk, amely pontosan, pontról pontra, feladatról feladatra, felelősről felelősré megmondja, hogy mit kell csinálni. Amikor a WHO kihirdette a járványhelyzetet, benne van az egészségügyi törvényben, önök is pontosan tudják, amikor az 56. § (5) bekezdése arról szól, hogy a WHO által hirdetett járvány alapján kell alkalmazni a törvényt, ha világjárványról van szó.

Önök is pontosan tudják, hogy ekkor nem kellett volna mást csinálni, mint a katasztrófavédelem szervezetének vezetője és az egészségügyért felelős miniszter által kinevezett országos tisztii főorvos ellátja a maga feladatát. Az Alaptörvény pontosan rögzíti, hogy veszélyhelyzetet a kormány hirdet ki, és a kormány meghozza ezalatt azokat a rendeleteit, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a védekezést tudják szolgálni egyrészt a járványügyit, másrészt minden másodlagos problémát, jelen esetben a gazdasági kérdéseket, oktatási kérdéseket, azokat az egészségügyi ellátórendszerben szükséges változásokat, és sorolhatnánk, hogy mi mindent kellett megtenni.

A kormány a kormányzati munkáját a rendeletalkotással végezte, és ehhez a rendeletalkotáshoz a felhatalmazási törvényre egyáltalán nem volt szükség, és való igaz, hogy miután végig működött a parlament, azoknál az intézkedéseknél, amelyek esetleg 15 nap alatt lejártak volna, azoknál az intézkedéseknél a parlament egy rövid vitában tökéletesen támogatni tudta volna a kormányt.

Hogy miért alkalmazták mégis önök azt, hogy egy törvényes keretet adnak ahhoz, hogy ne kelljen 15 naponként idejönni, annak az oka, hogy rengeteg olyan rendeletet hoztak, ami nem is kapcsolódik a járványhelyzethez, egyáltalán nem volt szükséges a járványhelyzetre ráfogni, hogy aktuálisan azt a témát is szabályozni kell, és ily módon tényleg korlátlan felhatalmazást kaptak saját maguktól, hiszen a kormánypártok és a Mi Hazánk szavazta meg, hogy a veszélyhelyzet égisze alatt egy csomó más dolgot, bizniszeket, olyanfajta rendelkezéseket, amiket békeidőben a kutyta nem szavaz meg, ezalatt meg tudják csinálni.

Önök is pontosan tudják, a katasztrófavédelmi törvény 44. § ca) pontja kimondja, hogy a humánjárvány veszélyhelyzetnek minősül. A 45. § kimondja, hogy kormányrendeleti úton kell a rendkívüli intézkedéseket meghozni. A 46. § kimondja, hogy miniszteri biztost nevezhetnek ki akkor, ha a veszélyhelyzet mértéke ezt igényli. Például én azt nem értem, hogy miért neveztek ki miniszteri biztost, a saját maguk törvényében is ez van leírva.

Aztán: a katasztrófavédelmi szerv vezetője állapítja meg a katasztrófavédelem elejét és végét. Tehát nem a parlament mondja meg, mikor van a veszélyhelyzet eleje, vége, nem a kormány mondja meg, hanem annak a katasztrófavédelmi szervnek a vezetője mondja meg, hogy mikor van a kezdet és mikor van a vég, aki ennek az illetékese.

Aztán ott van az egészségügyi törvény. Az előbb már idéztem az 56. § (5) bekezdést. Ott van még a 74. §, amely kifejezetten arról rendelkezik, hogy járványveszély fennállását az egészségügyi államigazgatási szerv állapítja meg, jelen esetünkben a tisztii főorvos.

De aztán ott van a 18/1998. (VI. 3.) népjóléti miniszteri rendelet, amire azt mondta a Honvédelmi bizottság elnöke, hogy nem kell alkalmazni a járványveszélyre. Azóta már több államtitkártól kaptam levelet, akik szintén erre a szabályra hivatkoztak. Ennek 2. § (1) bekezdése azt mondja, hogy a miniszter a tisztii főorvos útján látja el humánjárvány esetén a védekezést és végzi el a feladatát.

Tehát: Alaptörvény, az általam felhívott jogszabályok pontosan, tételről tételre mindenre megadták volna a választ. És hogy Bajkai képviselőtársam kérdésére válaszoljak: ha esetlegesen a mi kormányzánk alatt nem tudta volna a katasztrófavédelmi szerv vezetője, a belügyminiszter, a honvédelmi miniszter, a tisztii főorvos és az egészségügyért felelős miniszter, hogy ilyenkor mi a dolga, mert régen olvasta volna a jogszabályt, akkor azt tettük volna vele, hogy megmondjuk neki: drágám, ez a feladatod! És ugyanúgy védekezett volna mindenki.

Ne tessenek azt mondani, hogy Magyarországon egy problémát csak a Fidesz tud megoldani! Ez nem igaz! Olyan mennyiségű jogszabálytömeg van ebben az országban, hogy már nemhogy a jogkövetést szolgálja, hanem a jogbizonytalanságot szolgálja. Emberek tömegeinek fogalmuk nincs, hogy az ő saját életviszonyaira mi minden vonatkozik, és amikor itt van egy helyzet, amikor aztán a gazdag joganyagunkat lehetne alkalmazni, mert minden le van írva - tehát az égvilágon semmi hiány nincs -, akkor nemhogy azt alkalmazzuk, ami már megvan, hanem elkezdnek jogszabályt alkotni. Tehát ez volt ezzel a probléma.

Bocsássanak meg, de annyira ne nézzenek miniket meg a lakosságot hülyének, hogy azt mondja, hogy be kell terjesztenie a kormánynak egy jogszabályjavaslatot azért, hogy a parlament mondja meg a kormánynak, hogy valaminek legyen vége, vagy valamit intézkedjen! Már bocsássanak meg, remélem, a jogi egyetemen ezt nem fogják soha tanítani! A kormány a kormány, neki ott vannak az eszközei arra, hogy kormányozzon, a parlament meg egy jogalkotó. Hát, álljon már meg a menet! Ha megalkotta a parlament valamikor ezeket a szabályokat, amik szerint önöknek el kell járni, akkor ne tessék idejönni, hogy még a parlament mondja meg, hogy mit tessenek csinálni! Hát, azért álljon már meg a menet! Elhiszem egyébként, hogy a saját kormánypropagandájukat ez jól szolgálja, csak azt az egyet ne tegyék meg, hogy folyamatosan ennyire butának nézzék mind a képviselőket, mind azokat az embereket, akiket érdekel, hogy ez a helyzet miként oldódik meg.

Vannak természetesen ebben a második, tehát a 10748. javaslatban olyanok, amelyek üdvöztők, hiszen valóban a hitelválságban lévő embereknek a moratórium kedvező volt, de megint azt kell mondanom, hogy a végrehajtások viszont folytak. Tehát azok az emberek, akiknek már a minimálbérükből is az 50 százalékot vonják, és még a munkahelyüket is

elvesztették, védekezniük kellett, tanítani otthon a gyereket, ellátni esetleg az idős családtagokat, vagy netán beteg lett valaki a családban, azoknak azért ez az időszak még szörnyűbb volt, és bocsássanak meg, a kormánynak erre semmilyen, de semmilyen válassza nem volt.

Üdvözítő, amikor azt mondja például, hogy a nem lakás céljára szolgáló helyiségeket a bérbeadó bizonyos ideig nem mondhatja fel. Gondolom én, arra gondoltak, hogy rengeteg kisebb vállalkozás ilyenfajta jogviszony alapján használja azt a helyiséget, amiben a gazdasági tevékenységét végzik, és hogy most a bérbeadó ne fossa meg őket a vállalkozás helyétől, ez így rendben van és üdvözítő. De mi van azokkal az emberekkel, akik elvesztették a munkájukat, és a saját magánlakásukat, amit bérelnek, azt mondták fel? Azok az emberek nem fontosak? Ha végignézik ezt a szabályrendszert, már megint az emberek közötti megkülönböztetés a legnagyobb tulajdonsága.

(21.10)

Az tűnik ki leginkább, megint úgy van, hogy az egyiknek jár valami, a másikkal nem jár valami. Az elmúlt tíz év mindig a társadalmi csoportok egymással való szembeállításáról szólt, és ez most is így van. És már bocsássanak meg, de én azért inkább szeretném védeni azokat a kisembereket, akiknek sem az anyagi erőforrásai, sem a kapcsolatrendszere nem ad lehetőséget arra, hogy egy ilyen helyzetben saját magukat menedzseljék, és ezt könnyen túléljék. Ilyenkor órájuk kell a legnagyobb fókuszot vinni, adni, sugározni, mert ők ma azok, akik a leginkább rászorulnak a kormány segítségére. Az erős vállalatoknak rengeteg lehetősége van arra, hogy a pénzükből, a kapcsolatrendszerükből, a meglévő erőforrásaikból magukat menedzseljék.

Csak egy példát szeretnék mondani. Ugye, mi történt? Bezártak az autógyárak. Természetesen nagy volt a pánik, úristen, a GDP-nk nagy részét ők szolgáltatják, a gazdasági erejük, a munkavállalók tömege és a többi. És mit csinált az Audi-gyár? - merthogy azt végignézttem személyesen. Nem mondta, hogy ő mikor nyit ki, azt mondta, hogy bezár. Odahívták a világ legjobb járványügyi szakembereit, és adtak nekik két hetet arra, hogy minden egyes munkahelyet járványügyi szempontból biztonságossá alakítsanak. Három nap alatt megtervezték, tíz nap alatt kiviteleztek, és a tizenötödik napon a gyár elkezdett dolgozni. Minden egyes munkahely járványügyi szempontból biztonságos lett, és egy darab munkavállaló az Audi-ban nem lett koronavírusos.

Mit bizonyított ezzel? Azt, hogy egy erős szervezeti rendszernek minden adottsága megvan ahhoz, hogy egy ilyen veszélyhelyzetben is tudjon termelni. De egy kis étterem vagy egy kis büfé, akinek be kellett zárni, mert nem mehettek be az emberek, mit tesz? Az nem tud az erőforrásaiból ilyen elképesztően magas szintű és drága megoldásokat a maga veszélyhelyzet-elhárítására alkalmazni, hogy a vállalkozását tudja folytatni. És mi történt? Megcsinálta az Audi, és szépen hétről hétre nyílt a többi autógyár is; semmi mást

nem tettek, csak a technológiát átvették. Tehát ez is igazolja, hogy az erőseket nekünk nem kell ilyen erővel támogatni.

Aztán a honvédelem kérdése; hát, ne tessenek már haragudni, a katasztrófavédelmi törvényben pontosan le van írva, hogy a hadsereget ilyenkor miként lehet használni! Tökéletesen le van írva, hogy segítő szerepe van, tökéletesen le van írva, hogy a katasztrófavédelemért felelős szerv vezetője miként veszi igénybe a honvédség segítségét, mire veheti igénybe, milyen módon kell ezt megtenni, és hogyan kell neki közreműködni. Még az is benne van, hogy a forrást, a finanszírozást honnan kell előteremteni. Benne van egyébként, csak úgy jelzem, és ezért csodálkozom, hogy például ma itt azért volt egy költségvetést módosító törvényjavaslat is, és azt úgy elfelejtette Banai államtitkár úr előadni, hogy egyébként a katasztrófavédelmi törvényben még az is benne van, hogy a költségvetéssel mit kell csinálni, tehát hogy biztosítjuk a forrást, ha nem volt elegendő, amit terveztek, hogy kell pótolni. Nem kell az égadta világon semmilyen törvényt módosítani, nem kell a költségvetési törvényt se módosítani - erről úgy elfelejtett beszélni, amikor ma itt volt.

Úgyhogy én csak azt szeretném nagy tisztelettel mondani, hogy miután Magyarország gazdag joganyaga tökéletesen megadta minden-minden kérdésre a humánjárványban a választ, és hogy kinek mi a dolga, teljesen felesleges volt az iszonyatos, nagymértékű, mindenféle, abszolút mértékben rendeleti kormányzással, illetőleg magával a kormányzat tevékenységével végrehajtani mindazokat a védekezéseket, amelyek ehhez kellettek. Én elhiszem, hogy gyakorlatlan egy kormány ebben, a világ összes kormányja gyakorlatlan volt ebben, talán a cunamit szenvedettek kormánya nem, mert náluk már volt, ha nem is ilyen típusú, de olyan katasztrófa, ami sok embert érintett, de attól még mindenkinek módja van arra, hogy egy napra leüljön, és átnézze, mi a feladata. Ott van az az irdatlan mennyiségű szakember a kormányzatban, akik 24 órában állnak rendelkezésre, ha valaki egy kérdésre nem tudja a választ, akkor meg tudják tőlük szerezni.

Nem kellett volna ezt a politikai pamfletet idehozni, terhelni az embereket a járvány mellett még ezzel a törvényalkotási cirkusszal és egy törvényalkotási szomorújátékkal, mert azt gondolom, ez szomorújáték, hanem egyszerűen meg kellett volna tenni, hogy alkalmazzák mindazokat a szabályokat, amelyeket az elmúlt évtizedekben önök és a többi kormány megalakított. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Mesterházy képviselő úr percei következnek, először kettő. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Lesz az több is, de ki számolja, elnök úr? Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Szakács László nem akart kétpercest nyomni, ezért felhatalmazott arra, hogy elnézést kérjek az ő nevében is Nacsa képviselő úrtól,

és megkövessük. Szégyelli magát nagyon, hogy nem minden idegszálával koncentrált minden egyes értékes és megbecsült szavára a képviselő úrnak, semmi félelme nem szeretné ezt a hibát még egyszer elkövetni, úgyhogy a jövőben sokkal komolyabban fog odafigyelni Nacsa képviselő úr mondataira. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Ettől függetlenül azt gondolom, hogy ez legyen Szakács képviselő úrnak a legnagyobb tévedése ebben a parlamentben.

A második dolog, amiről szeretnék beszélni, az az, amit államtitkár úr mondott: nevezetesen úgy fogalmazott, hogy a parlamentnek van ellenőrző szerepe, és egy pillanatra majdnem el is hittem, hogy ezt komolyan gondolja, de aztán amikor folytatta, hogy a nem szavazattal mi mint ellenzéki képviselők nem tudtuk megakadályozni az önk cselekvését, akkor elkezdtem gondolkodni esni. Nem tudom, tudja-e, hogy a nem szavazattal csak önk tudják megakadályozni a kormányt, az ellenzék nem, mert kétharmaduk van.

Tehát az tényleg egy vicc, hogy önk itt mindig eljártsszák azt, hogy ennek a parlamentnek van ellenőrző szerepe. Én ezt értem retorikailag, hogy önk ezzel szeretnek játszani, de alapvetően Orbán Viktor megmondja önöknek, hogy mit kell csinálni, maguk meg megszavazzák. Tehát igazából ennek a parlamentnek nincsen ilyen típusú ellenőrző szerepe, és ebből a törvényből is egyébként ez világosan kiderült, hogy a hatáskör Orbán Viktornál van, és az is látszik, hogy önk a kritikák hatására döntöttek úgy, hogy ez a parlament fog működni. Alapvetően önk szerették volna kiiktatni ezzel a törvénykezéssel a magyar parlamentet, csak aztán végül mégse merték teljes mértékben megtenni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most normál felszólalásra szót kérő képviselők következnek; elsőként Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. *(Nacsa Lőrinc: Sok lesz a jóból!)* Ne panaszkodjon, képviselő úr, mégis ön ül a kormányzati padosorokban, úgyhogy önnek sokkal több lehetősége van befolyásolni ezeket a döntéseket. Nekünk annyi maradt, hogy itt este 21 óra 20 perckor mondhatunk véleményt. Talán megengedi, hogy ezt megtegyem, ugyanis én arra odafigyeltem, hogy önk végig úgy beszéltek, mintha ez a törvény nagyon fontos lenne, meg Magyarország szempontjából meghatározó lenne, meg a magyar emberek élete miatt meghatározó lenne. Hát, akkor miért baj az, képviselő úr, hogy valaki úgy gondolja, hogy hozzászól ehhez a vitához, és elmondja a véleményét azzal kapcsolatban, amit egy államtitkár, vagy éppen ön, vagy bármelyik képviselőtársam elmondott? *(Nacsa Lőrinc: Ez helyes! Ez helyes!)* Ugye, nekünk ennyi marad, hogy ide eljövünk, és elmondjuk a véleményünket. Ennyi a lehetőségünk, ez is most már egyre korlátozottabb körülmények között.

Egy picit az volt a benyomásom államtitkár úr hozzászólása kapcsán, hogy itt tulajdonképpen mi mindannyian hülyék vagyunk, itt semmilyen szakértő

semmit nem lát jól az ellenzéki oldalról, az összes politikai ostobaságokat beszél, mindenki mindent állandóan félreért, félremagyaráz vagy hazudik; most, ugye, mindenki kiválaszthatja a saját magára vonatkozót. Mi semmit nem értelmezünk jól, önk pedig mindig mindent tökéletesen értelmeznek, tökéletesen csinálnak, és fantasztikusan működik minden.

Azt gondolom, tisztelt képviselő úr, hogy számos olyan javaslat, kritikai észrevétel hangzott el itt a hozzászólások kapcsán, ami szerintem megfontolandó volna egészen biztosan, elég csak Varga-Damm Andrea jogfejtésére és okfejtésére hivatkozni. *(L. Simon László közbeszól.)* Képviselő úr, nyomjon egy gombot, és akkor meg tudjuk beszélni! Gondolom, nem ehhez a témához jött be, hanem a következőhöz. *(L. Simon László: Az is...)* Még egy kis türelmet, és akkor rögtön ahhoz is hozzászólók, és akkor tudunk ott is vitatkozni egyet.

Tehát magyarul: igazából az látszik, hogy önk azt gondolják, hogy önk tévedhetetlenek, de azért nézzük meg! Itt a siker kovácsáról már volt szó, Kásler miniszter úrról. Azért, ha jól értettem, akkor a miniszter úrhoz tartozott volna az egészségügyi eszközbeszerzés; ezt kivették a kezéből, mert ezt a Szijjártó Péter által vezetett Külügyminisztérium végezte. Aztán elvették tőle egy csomó minden jogosítványt, ami átkerül a Palkovics úr által vezetett minisztériumba, és most azt halljuk, hogy egyébként a logisztikában is már a Pintér Sándor által vezetett Belügyminisztérium jeleskedett, illetőleg most Pintér Sándor kapott pluszfeladatokat, arról nem is beszélve, hogy a Honvédelmi Minisztérium pedig kirendelt kórházparancsnokokat.

(21.20)

Akkor azt nem értem, hogy egy miniszternek - akinek a fő feladata lett volna ezeknek a kérdéseknek a kezelése, menedzselése - négy másik miniszter vette át a feladatát. Hát, mi ez, ha nem siker? Teljesen egyértelműen. Egyértelmű, hogy a minisztériumi vezetés a siker kovácsa, fantasztikusan végezték a munkájukat, ebből látszik, hogy négy másik miniszternek kellett besegíteni.

A másik, hogy önk folyamatosan bocsánatkérésről beszélnek. Több módon is lehet ezt megközelíteni. Azért mégiscsak úgy közelíteném meg, hogy ha az egészségügyi rendszert az elmúlt tíz évben folyamatosan nem kiszipolyozták volna, ha az oktatásból nem elvettek volna, hanem valóban prioritásként kezelték volna, vagy stratégiai ágazatként, mondjuk, legalább annyira, mint a Budapest-Belgrád vasútvonalat vagy Mészáros Lőrinc gazdagodását; tehát, ha ennyire stratégiai lett volna, mondjuk, az oktatással való foglalkozás vagy éppen a szociális háló megerősítése, akkor lehet, hogy most ezt a válságot, ezt a veszélyhelyzetet Magyarország sokkal könnyebben vagy felkészültebben tudta volna átvészelni.

És arról is szeretnék egy mondatot, egy gondolatot mondani, mert azt mondták, hogy itt senki nem élt vissza semmilyen jogosítvánnyal; azért három önkormányzati vezetőjüket hadd említsem, ez

Komló, Szekszárd és Nagykanizsa. Itt még, ha jól értettem, akkor Gulyás miniszter úr is felhúzta a szemöldökét vagy csóválta a fejét, hogy azért az a felhatalmazás, amit kaptak, nem arról szólt, hogy így éljenek vele, ahogy éltek vele. *(Nacsa Lőrinc: Így van.)*

Tehát azt gondolom, hogy ebben a tekintetben sok mindenért sok mindenkinek van egészen biztosan feladata és kötelessége, vagy lenne kötelessége bocsánatot kérni, de azt gondolom, hogy önöknek is van miért elnézést és bocsánatot kérni az elmúlt évek kormányzása végett.

Az is teljesen világos, hogy önöknek a szándéka nem az együttműködés, hanem sokkal inkább az, hogy folyamatosan megosszák a magyar társadalmat. Így történik ezekben a kérdésekben is, és így történik ez a holnapi nap is egészen biztosan egy trianoni megemlékezés kapcsán. És csak azért, hogy Nacsa képviselő úr is boldog legyen, nem használom ki a további hátralévő, rendelkezésemre álló időt. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bajkai István képviselő úr, Fidesz! *(Dr. Bajkai István: Ki kell mennem a laptopomért. - Dr. Bajkai István távozik az ülésüzből.)* Azt értem, hogy megadtam neki a szót. *(Zaj.)* Amikor megadom a szót, az nem azt jelenti, hogy valaki kivonuljon, hanem hogy fölálljon és beszéljen. *(Közbeszólás: Jön már! - Dr. Bajkai István visszatér az ülésüsterembe.)* Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Ma ezen a késői órán az előbb is a kétperces felszólalásomban igyekeztem rövidre fogni magamat, és igyekeztem röviden kifejteni azokat a gondolatokat, amelyeket fontosnak tartok.

Varga-Damm Andrea képviselőtársunk és tulajdonképpen majdnem mindenki felszólalásából kiolvasható volt egy közös jelenség, nevezetesen az, hogy a 2020. évi XII. törvény meghozatalára, ennek a jogszabálynak az elfogadására nem volt szükség. Varga-Damm Andrea képviselőtársunk kifejtette, hogy a jelenlegi hatályos jogszabályok mindenre választ adtak, és mindenre lehetőséget is nyújtottak annak érdekében, hogy az egészségügyi veszélyhelyzetet lehessen kezelni.

Először is föltehetjük ilyenkor jogászként a kérdést, bár most nem megyek bele az alaki és az anyagi jogi kérdésekbe, és az anyagi jogi és az alaki jogi jogforrások természetébe, de mégiscsak föl kell tegyük azt a kérdést, hogy ha egy kormányrendelettel lehet szabályozni meghatározott életviszonyokat, érintik az alapjogokat, akkor vajon hogyan lehet a Varga-Damm Andrea által hozott példa esetében, mondjuk, belügyminiszteri rendelettel fölülírni egy kormányrendeletet. Nem lehet, tudjuk, a jogforrási hierarchia szabályai szerint. Vajon hogyan lehetett volna mindazokat a jogszabályokat meghozni, amelyek érintettek alapjogokat? Nem függesztették föl, ahogy sokan ezt ma kifejtették, de érintették. Ehhez kellett többek között a megfelelő felhatalmazás és a megfelelő szabadság a

kormányának, hogy a vírushelyzettel kapcsolatos döntéseit meghozza. Meg is hozta.

Nem vitatott tény az, hogy a kormány eredményesen vette fel a küzdelmet a vírushelyzettel, és köszönhetően a magyar emberek teherviselő képességének, türelmének, fegyelmének és mindazoknak, akik az egészségügyi veszélyhelyzetben a feladatukat teljesítették, szó szerint farkasszemet néztek a vírussal, sokszor életüket is kockáztatva, ezt ne felejtjük el. Valójában az egész világon összevethető statisztikai adatok alapján, mérhető számokkal, mérhető adatokkal rendkívül eredményesen végeztük el a vírussal szembeni küzdelemnek ezt az első rendkívül fontos szakaszát - nem kérdés.

Mégis az ellenzék valahogy megpróbálja beállítani, vagy inkább úgy fogalmaznék, hogy csökkenteni most már utólag ennek a vírushelyzetnek a veszélyét, jelentőségét és mindazt, amit ez magában hordozott. Senki nem tudta, a tudomány emberei sem tudták ez év márciusában például, hogy ennek a vírusnak milyen lesz a lefolyása, kiket fog érinteni, milyen lesz a kiterjedése, milyen erőforrások fognak majd szükségessé válni. Mindenki jóslhatott, de biztosan senki nem tudhatott. Azt gondolom, hogy most utólag, kicsit úgy látom a tisztelt ellenzéki képviselőket, hogy Poirot deduktív módszerével valójából megmutatják, hogy mi lett volna, vagy mi történt volna. Most már tudják az eredményt, vagy legalábbis látják annak a jelentőségét, látják a jelentősebb változásait, most megjósolják, hogy mit kellett volna másképp tenni, mondjuk, márciust követően.

Azt kell mondjam, sajnós vagy nem sajnós, inkább fogalmazzunk egyenesen és világosan, ahogy ez az exozóban is elhangzott, el kellett hogy mondjam én magam is a saját hozzászólásomban, hogy az ellenzék sajnós abban volt érdekelt, hogy azt próbálja bebizonyítani, hogy a kormány nem tette a dolgát, azt próbálta bebizonyítani Magyarországon, Brüsszelben és mindenütt, hogy valójában itt a diktatúra kialakult, hisz a kormány korlátlan felhatalmazással rendelkezik. Azt próbálta bebizonyítani, azt próbálta, és szó szerint feszültséget szítani, hogy vajon a vírushelyzet, ez a szörnyű kór hogyan alakítja át a magyar államiságot, hogyan alakítja át a magyar jogrendszert, természetesen a szokásos, most már régóta hallható elvek szerint, nevezetesen: diktatúra épül Magyarországon.

Azt gondolom, hogy az a kifogás vagy az az észrevétel, hogy maga a kormány terjeszti be ezt a törvényjavaslatot, amit egyébként államtitkár úr is kifejezésre juttatott, egyrészt nem áll semmilyen jogszabállyal ellentétben, másrészt azt gondolom, hogy egy hú kifejeződése annak, hogy a kormány is elkötelezett a feladatai ellátása során, és ha a kormány terjeszti be, az egy szép példája annak, hogy amikor már ennek a különleges jogrendet megalapozó jogszabálynak a hatályban léteire nincsen szükség, akkor ő maga tesz javaslatot. Azt gondolom, hogy ez egy példaértékű kezdeményezés, példaértékű eljárás a kormány részéről.

Azon túlmenően, hogy itt számos vita folyt arról, hogy valóban ez a törvény megtévesztő, nem szeretnék ismételné másokat, de mégiscsak arról van szó,

hogy a korábbi és az 53. § (2) bekezdése szerinti hatállyal szemben ez a törvény, a 2020. évi XII. törvény lehetőséget adott, valójában ez egy hatályokat vagy hatályt szabályozó jogszabály volt, ezt kellett vagy ezt a helyzetet kellett szabályozni. Még egyszer hangsúlyozom, senki nem tudhatta előre, hogy ennek a járványveszélynek, ennek a vírushelyzetnek mikor lesz vége. Nincsen vége, azt kell mondjuk, még most is tulajdonképpen beláthatatlanok ennek a kihatásai, beláthatatlan az, hogy a vírushelyzet hogyan fog fejlődni.

Az a megközelítés, hogy a kormány úgymond rosszul tette - az önök kifejezésével - a dolgát, azzal tények állnak szemben, a vírushelyzet leküzdése, a vírushelyzettel szemben a magyar emberek egészségének a megőrzése ténykérdés, ezt nem lehet vitatni. Az a szembeállítás, hogy míg az ellenzéki vezetésű önkormányzatok jól tették a dolgukat, erre két példát, ha megengednek. Március 21-én Erzsébetváros elhíresült polgármestere, Niedermüller Péter közzétette a Facebookon, hogy azon a hétvégén az önkormányzat nem tud a lakosság szolgálatára állni, úgy, hogy az önkormányzat 10,5 milliárd forint plusszal vette át az önkormányzást.

(21.30)

Pikó András, Józsefváros polgármestere azt a kolléganőjét, aki nem vállalta a túlmunkát, elbocsátotta. Czeglédy Csaba pedig, aki immár megtapasztalta a gazdasági jognak a mélységeit, és ezt büntetőítélet is alátámasztja, rendkívüli szerződéseket kap szintén Erzsébetvárosban. Hát, ez jellemzi valójában, ilyenekkel lehet jellemezni, azt gondolom, a balliberális önkormányzatoknak a válsághelyzethez vagy pontosabban, az egészségügyi veszélyhelyzethez való hozzáállását.

Szeretném azt ismételtelen kifejezésre juttatni, hogy a most beterjesztett törvényjavaslat egyrésztől összhangban áll azzal, amit tulajdonképpen korábban is elmondtunk és korábban vállaltunk, hogy ez a rendkívüli jogrend addig adott, addig lesz rá szükség, amíg az egészségügyi veszélyhelyzet fennáll. Ez a jogszabály, fogalmazhatnék úgy, hogy rendkívül visszafogott, hisz valójában az átmeneti jogszabályokkal összevetve és az átmeneti rendelkezésekkel összevetve egy rendkívüli stabilitást is eredményezett.

Nem kétséges, hogy a magyar emberek döntő többsége - és azt gondolom, hogy ezt mindannyian alátámasztjuk, még akkor is, hogyha a tisztelt balliberális képviselők és az ellenzék ezt vitatni fogják - úgy érezte, hogy a magyar kormány biztos kézzel, jó és határozott mozdulatokkal vezeti úgymond az ország hajóját. Ez azt bizonyítja, hogy Magyarországon egy olyan kormányzás van, ami nemcsak az egészségügyi veszélyhelyzettel kapcsolatos intézkedés megtételére gondolt az első pillanatban, hanem azonnal a munkahelyek megteremtésére, a munkahelyek megőrzésére, a gazdaság úgymond újraindítására, és mindazon kérdésekre koncentrálnak, amelyek, azt gondolom, szükségesek ahhoz, hogy biztonságosan és az egészségünket megőrizve tudjunk élni ebben az országban.

Én azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat nem több, nem más, mint jelenleg - és így is szoktunk jogszabályokat alkotni, régen ezt így tanították - az életviszonyok változása, az életviszonyok változásához kell igazítani a mindenkorai jogszabályokat. Tulajdonképpen, hogyha ezt a régi, majdhogynem római jogi elvet vesszük a fontolva haladás másik fontos elve mellett, akkor tulajdonképpen ezt teljesíti most a tisztelt Ház, amikor ezt a jogszabályt elfogadja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most kétperces felszólalások következnek, ezek sorában elsőként Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője beszélhet. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy picit leült a vita, de ez érthető így az ötödik órájában. A pulpitusról nézve úgy gondoltam, hogy ideje egy kicsit színesíteni a felszólalásokat, úgyhogy engedjenek meg egy kis színesítő, szórakoztató elemet benne. Én figyeltem a vitát a kezdetektől fogva, és pár ellentmondásra, mondhatjuk úgy, szórakoztató ellentmondásra szeretném felhívni a figyelmet.

Orbán Balázs államtitkár úr rögtön az elején a Velencei Bizottságra hivatkozott, mint, ha úgy tetszik, egy jóváhagyó pecsétként arra, ami a kormány jogalkotását illeti. Hát, érdekes változások vannak, úgy tűnik, elásták a csatabárdot a Velencei Bizottsággal. Ha jól emlékszem, még ez a Velencei Bizottság volt 2018. VI. hó 22-én, amelyről azt mondták, hogy Sorosnak mindenhol megvannak az emberei. Szóval, érdekes, erről kapják önök a visszaigazolást, és érdekes, amikor olyan helyre igazodnak, amelyről előtte Sorosügynököket és Soros embereit mondták.

De akkor mondom még egy másikat is: önök azt mondták, hogy az ellenzék mindig ugyanazokat a vádakot fogalmazza meg az elmúlt tíz évben, monomániásan mondja, hogy mi történik. Hát, ha monomániásan valamit végig kell hallgatni, az, hogy mi volt az elmúlt tíz évnek az elmúlt tíz éve. Tehát önök folyamatosan arra utalnak vissza, hogy mit csináltak a baloldali kormányok a mostani tíz év előtti tíz évben, tehát gyakorlatilag húszéves monomániát kell lassan végighallgatni.

A másik pedig: az ellenzékiek Facebook-posztban ünnepeztetik magukat, ilyen dolgokról van szó. Hát, nem tudom, ki az, aki rágyógyult a Facebookra a koronavírus-járvány alatt. Tehát azért emlékszünk rá, hogy Orbán Viktornak majdnem sikerült azzal a néma beszédével megtörni a magyar Facebookot sőt, Orbán Viktor eljutott odáig, hogy az egész uborkaszegzont ott indította el a Facebookon. Tehát azért a facebookos vádakkal, hogy ki mennyit használja, szerintem egy kicsit óvatosabban!

Én csak azért szólaltam fel, hogy egy kicsit színesítsem ezt a vitát, és mindenkinek felhívjam a figyelmét arra, hogy egy ilyen hosszú vita alatt, igenis nagyon könnyű hibázni és akár ellentmondásba is keveredni. Én további jó vitázást kívánok mindenkinek! Köszönöm szépen.

ELNÖK: A kormány nevében Orbán államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Csak röviden, kettő percben reagálnék az elhangzottakra. Az egyik az, képviselő úr, az, hogy Magyarország miniszterelnöke a közösségi médián keresztül a járványügyi védekezéssel összefüggésben rendszeresen tájékoztatja az állampolgárokat, és az, hogy ellenzéki képviselők hisztériázva, diktatúrát kiabálva folyamatosan a közösségi médián keresztül a védekezés időszakában ostromolják a kormányt, ez két teljesen különböző dolog. Szerintem az egyik rendben van, a másik... - az ellenzéki képviselők, lelkük rajta, hogy így csinálják, de az első kifejezetten egy normális kormány működése szempontjából fontos.

Ugyhogy én azt javasolnám, hogy ezt a gyakorlatot, amit a miniszterelnök úr követ, szerintem egységesen ne támadjuk meg. Minden országnak így kellene működnie, és minden kormányfőnek egy ilyen helyzetben ilyen tájékoztatási kötelezettsége van, aminek mi eleget teszünk.

A másik: a Velencei Bizottsággal összefüggésben sajnos az a helyzet, hogy nincs ellentmondás. A vita ott van, én vagyok az egyik, páran vagyunk itt a kormányon belül, akik személyesen is folyamatosan vitatkozunk a Velencei Bizottsággal, és amiket ön elmondott, hogy miket szoktunk mondani a Velencei Bizottsággal kapcsolatban, az igaz. De a helyzet az, hogy még a Velencei Bizottság is azt mondta, hogy a rendkívüli jogrendi szabályozásokkal összefüggésben az a helyzet Európában, hogy ahány ház, annyi szóka. Érdekes módon pont azokat a garanciális elemeket emelte ki, amelyekben a magyar Alaptörvény kifejezetten jól teljesít. Erre büszkének kellene lennünk, és akkor nem kéne azt csinálni, hogy nemzetközi színtérre kivisszük ezt a belpolitikai konfliktust, amit önök generálnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Arató Gergely képviselő úr, DK!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Az államtitkár úr szavai után izgatottan várom, hogy valóban minden ország kövesse a miniszterelnök úr példáját, és a járványügyi védekezés jegyében megismerkedhessünk más országok miniszterelnökének kovászos uborkájával vagy más, népileg jellemző savanyúságféleségével.

Én azt gondolom, kicsit komolyabbra fordítva a szót, hogy az a különbség aközött... - én értem, hogy ön azért ül a kormányban, mert ön szerint amit a miniszterelnök mond, az maga a színtiszta igazság, amit az ellenzék, az pedig a színtiszta hamisság, nyilván érthető módon ezt nem pontosan így látom. Egy nagy különbség persze van: akik egyetértenek a miniszterelnökkel, azokat nem viszik el hajnalban a Facebook-posztjuk miatt. Azért ez egy nagy különbség, és nem kimondottan jogállami jellegű.

Azzal vádolnak minket, hogy tíz éve ugyanazt mondjuk a jogállam leépítéséről és a diktatúra lopakodó bevezetéséről. Ez nem így van, államtitkár úr,

nem így van, képviselőtársaim! Mindig mást monddunk, mert önöknek mindig új és új ötletei támadnak. Tehát fokozatosan haladnak ebben a dologban, mindig van valami, mindig jön valami új. Ami most jött éppen, az két dolog, és ezekre szeretnék nagyon röviden reagálni.

Az egyik azzal kapcsolatos, hogy önök azt mondják, hogy most az Országgyűlés visszavonja a felhatalmazási törvényt, de ez nem így van. A rendkívüli jogrendet a kormány vonja vissza, és az egyébként a koronavírusról szóló felhatalmazási törvényben benne van az, hogy csak a veszélyhelyzet idején érvényes. Ezért mondjuk, hogy fölösleges az a törvényi szabályozás, ami abban van, mert ha a kormány valóban megszünteti a veszélyhelyzetet, akkor okafogyottá válik az az egész jogszabály, és hatálytalanná válik, annak semmi értelme nincsen. Nem az a baj azzal, Bajkai képviselő úr, hogy a kormány nyújtja be, hanem az, hogy a kormánynak nincs erre szüksége, mert ha megszüntetné a veszélyhelyzetet, akkor automatikusan a törvény is hatályon kívül kerülne.

Szeretném azt elkerülni, hogy az a látszat keletkezzen, ami mind a kettőnknek kellemetlen, hogy egyetértünk az államtitkár úrral alkotmányjogi kérdésekben. Az a helyzet, hogy az alkotmány és a katasztrófavédelmi törvény kiegyensúlyozza azt (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), hogy milyen alapon lehet eltérni a normál jogrendtől, és csorbítani az állampolgárok jogait. Önök ezt most fölírják ebben a törvényjavaslatban, ez a probléma.

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm Mesterházy képviselő úr felszólalását, az ironikus szavakból is kiéreztem, hogy Szakács képviselő úr belátta, hogy tévedett.

Én szeretem a vitát, képviselő úr, és egyáltalán nem arra vonatkozott a megjegyzésem, hogy ne vitatkozzunk. Ön nem tud olyan pillanatot mondani az elmúlt két évből, amikor én meghátráltam volna az itteni viták elől vagy elmentem volna, vagy nem vállaltam volna föl bármilyen témának a vitáját. Szerintem fontos, és a mostani téma is pont ezért fontos. Azok a vádak, amelyek azt mondják, Szél Bernadett azt mondta, hogy direkt került estére: ő nem volt itt a vita elején, az első pár órában nem vett részt, ezért nyilván nem tudhatja, hogy 4 óra előtt kezdődött bőven, a délután kellős közepén, csak a téma súlyosságára és fontosságára tekintettel eddig tart, tehát nyilván nem szándékosan van estére téve.

(21.40)

Lukács képviselő úrnak a velencei bizottságos megjegyzésével kapcsolatban semmiféle ellentmondás nincs. Itt a Velencei Bizottság véleményét is elmondtuk. Ez nem azt jelenti, hogy kebelbarátok lennénk, vagy hogy a korábbi mondataink nem állnak meg a helyüket. Mi azt is szerettük volna és azt is kértük, hogy önök is rakják rá a pecsétjüket, és szavazzák meg anno ezt a törvényt. Elmondtuk, hogy anélkül is

megy, de ettől még önköztől is kértük. Ebben semmiféle ellentmondást nem látok.

Mesterházy képviselő úr aggódott egy-két kormánypárti önkormányzat veszélyhelyzetben kialakult jogalkotása vagy gyakorlata miatt. Én csak arra kérem, hogy ez az aggodás ne legyen pártoskodó, hanem a fővárossal kapcsolatban és a baloldali vezetésű önkormányzatokkal kapcsolatban, ahol rengeteg visszaélészerű cselekmény történt az elmúlt két-három hónapban, a koronavírus-járvánnyal semmilyen kapcsolatban nem lévő rendeletalkotások miatt - a fák kivágásától kezdve a Czeglédy Csabá-s szerződéséig - is ugyanilyen ütemben vagy ugyanilyen hangnemben aggódjon, legyen szíves, mert akkor tekinthető ez fairnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Valóban, azt kell mondjam, hogy Nacsa képviselő úr ezekben a vitákban tényleg mindig részt vesz, és ezt köszönöm neki. Azt azért mégis meghagynám, hogy ezekben a kérdésekben aggódjon ön. Én aggódom a mi problémáink miatt, ön meg aggódjon a Fidesznek problémát jelentő kérdések miatt, s akkor így mindenki teszi a dolgát.

A másik, hogy a szerződéseket is említette képviselőtársam. Csak azért, mert ön is mondta, és szóba került Bajkai képviselőtársam részéről a Czeglédy úr szerződése vagy másé. Csak a jegyzőkönyv végett: mégiscsak 18 milliárd forintot kapott Mészáros Lőrinc nem olyan rég, miközben 11 milliárdot kivett osztalékként a cégeből.

Azt gondolom, hogy a nagy nemzeti szolidaritásunkba belefért volna az, hogy nem az államtól kér még további pénzt, hanem esetleg egy kicsivel kevesebb osztalékot vesz ki ebben az évben, és bepótolja vagy kipótolja azokat a forrásokat, amik a különböző szállodabizniszei számára fontosak. Nem hiszem, hogy ezt össze lehetne hasonlítani bármilyen önkormányzati ügyvédi szerződéssel.

A Facebookkal kapcsolatban csak arra hívnám fel államtitkár úr figyelmét, hogy van egy hárombetűs intézmény, vagy lehet, hogy több betűs, ami a magyar közszolgálati televíziót rövidíti, meg a magyar Kosuth Rádiót, amely szintén közszolgálati. Tehát a miniszterelnök nincs arra rászorulva, hogy a Facebookon keresztül kommunikáljon. Van a közszolgálati televíziónak ilyen közszolgálati feladata, és egészen biztos, hogy az több emberhez jut el, mint a Facebook, de akár ki is egészítheti a kettő egymást.

De hogy ne csak kritikát mondjak, és ne azzal fejezzem be a kétperces hozzászólásomat, egyben igaza van Bajkai képviselő úrnak, hogy utólag valóban mindig könnyebb látni valamit, mint előre. Én teljesen egyetértek önnel abban, hogy utólag szemlélve minden egy kicsit könnyebbnek tűnik, mint amikor szemben álltunk még ezzel a problémával, hiszen nem lehetett tudni, hogy mekkora károkat és tragédiákat fog okozni ez a vírus Magyarországon. Engedje meg, hogy annyit megjegyezzek, hogy ebben önnek igaza van,

hogy ez befolyásolhatja a véleményeket is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Bajkai István képviselő úr, Fidesz.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak röviden, hiszen tényleg szinte már mindent el tudtunk mondani, hála istennek. Elhangzott többször az, hogy akik tehetősebbek, azok vajon mennyit áldoznak vagy áldozhattak volna a közösségért. Harangozó képviselő úr a felszólalásában tulajdonképpen a saját erényeit vagy saját képviselőtársainak az erényeit próbálta felsorolni. Én azt gondolom, hogy az adakozás, a közért való cselekvés mindenkinek, minden civilizált embernek, aki megteheti, kötelessége. Ugyanakkor az is egyfajta erkölcsi mérce, erkölcsi szabály, hogy az ember saját magáról tipikusan az ilyen ügyekben nem beszél, vagy nem helyezi magát előtérbe. Én nem vagyok senkinek úgymond a szóvivője, hogy akik nálunk tehetősebbek - itt elhangzott néhány név ma, én szándékosan nem ismétlem meg őket -, azokról tudni lehet, hogy jelentős adakozási és jótékonyági tevékenységet folytatnak.

Azt gondolom, hogy amikor az ember arról beszél, arról szól, hogy mi az erkölcsi mércénk és az erkölcsi kötelességünk nehéz helyzetben, akkor az egyik legfontosabb dolgunk nekünk, itt a parlamentben ülő képviselőknek, hogy jó jogszabályokat alkossunk, hogy hittel és a részünkre adatott szerény tudással a legjobbat próbáljuk megtenni ennek a hazának a megmaradása és jelen esetben a vírussal szembeni küzdelem érdekében. Azt gondolom, ennél többet nem is kell mondanunk. Az eddigi tények azt igazolják, hogy a kormányzat és a KDNP-Fidesz-képviselőcsoport jó döntéseket hozott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselők! Kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével? (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, államtitkár urat, hogy kíván-e szólni. A testbeszéde elárulja a választ. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Pár dolgot még röviden, amire nem maradt idő az előző felszólalásomban. Egyrészt szeretném megköszönni mindenkinek a konstruktív és támogató hozzászólásokat, illetőleg a konstruktív és kritikai hozzászólásokat. Ezzel kapcsolatban párra még szeretnék reagálni.

Azért azt állapítsuk meg még egyszer, és talán legyen ez a vita lezárásának az egyik legfőbb gondolata, hogy szerencsésnek mondhatjuk magunkat, és ki kell fejeznünk az együttérzésünket azoknak, akiktől komoly elköteleződést és áldozatvállalást kívánt a járvány elleni védekezés, és szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hogy a járvány elleni védekezés első szakaszát ilyen jól tudta az ország lemenedzselni.

Örülök annak, amit a végén Mesterházy képviselő úr mondott, mert azért a dolog mégis úgy áll, hogy amikor márciusban itt elkezdtünk nagyon más tónusban vitatkozni erről a kérdésről, akkor senki nem tudta, hogy mi következik. Az teljesen egyértelmű, és ebben az ellenzéki felszólalók is inkább a kormány oldalára álltak, hogy a járvány elleni védekezés sikeres volt.

Azok az ellenzéki kritikák, amelyek azt mondják, hogy ehhez a koronavírus elleni védekezésre vonatkozó törvényre nem volt szükség, azok jogi értelemben egészen egyértelműen nem állják meg a helyüket. Nem mindenki ült itt a teremben, én az exozémat azal kezdtem, hogy felsoroltam azokat a rendelkezéseket, azokat a döntéseket, s nem is az összeset, csak párat a legfontosabbak közül, amelyeket nem tudunk volna meghozni a koronavírus elleni védekezésről szóló törvény nélkül. Úgyhogy köszönöm azoknak a képviselőknek, akik támogatták anno ezt a javaslatot.

Örülök, hogy a kormány nevében én prezentálhatom azt a javaslatot, amely ennek a különleges jogrendi felhatalmazásnak a visszaadásáról rendelkezik, ha az Országgyűlés megszavazza. S az is a történelmi tény kategóriájába tartozik, hogy ebben nem tudott kialakulni nemzeti egység. Én is ott voltam a többpárti tárgyalásokon, és a helyzetre pontosan ellenkező módon emlékszem, mint Keresztes és Szabó képviselő úr és hölgy, ugyanis ott úgy tűnt az első pillanatokban, hogy az ellenzék konstruktívan viszonyul ehhez a kérdéshez. Aztán valami megváltozott. Egyébként nem is azok a problémák voltak az ellenzéki képviselők által ezekre a tárgyalásokra odahozva, mint legfontosabb problémák, amelyek aztán később nagy nyilvánosságot kaptak. A szükségességre és arányosságra vonatkozó követelményeket kifejezetten az ellenzéki képviselők kérése alapján rögzítettük, még a rémhírterjesztésre vonatkozó büntetőjogi tényállás is az ellenzéki képviselők kérése alapján módosult. Aztán egyszer csak valami történt, és az utolsó pillanatban végül mégis a politikai ellenállás stratégiáját, nem pedig a nemzeti egység gondolatát választották.

Még három dolog. Egyrészt az önkormányzatok. Azt hiszem, voltunk páran, akik elmondtuk, hogy az önkormányzatokat is a védekezés részének tekintjük. Köszönjük minden olyan önkormányzatnak, amely vállalta ezeket a megnövekedett terheket. Önök részéről több alkalommal elhangzott vádként, hogy mi az önkormányzatokat támadjuk. Hát támadja a fene őket, hanem próbáljuk őket ott segíteni, ahol tudjuk. Azt kívánom önöknek, hogy ha van egy ellenségük, az úgy próbálja meg kivéreztetni önöket, mint ahogy a polgári kormány próbálta kivéreztetni az önkormányzatokat az elmúlt tíz évben. Sokszor elmondtuk, azon kívül, hogy itt egy nagyon komoly adósságkonszolidációra került sor - Banai államtitkár úr elmondta, hogy ennek az újratermelődésére viszont nem került sor azóta -, emellett az önkormányzatok számára rendelkezésre bocsátott állami támogatás összege folyamatosan, évről évre növekedett.

A jövő évi költségvetésben az idei évre vonatkozó költségvetési összegnek a 116 százaléka, több mint

850 milliárd forint van az önkormányzatok támogatása soron. Ez egy egészen egyszerű művelet: a két költségvetési törvényt elő kell venni, és azokat a sorokat össze kell hasonlítani, és akkor teljesen egyértelmű, hogy mi a helyzet. Emellett egyébként az önkormányzatok saját bevételei is olyan 500 milliárd környékéről 1000 milliárd környékére növekedtek, anélkül, hogy nekik egyébként adóemelést kellett volna végrehajtaniuk.

(21.50)

Tehát az önkormányzatok helyzete teljesen egyértelműen stabil, és ugyanúgy, ahogy a kormány, ugyanúgy, ahogy a bankok, ugyanúgy, ahogy a multinacionális vállalatok, ugyanúgy, ahogy a politikai osztály tagjai, ugyanúgy ők is ki kellett hogy vegyék a részüket minimális hozzájárulással, a költségvetésük minimális részével a koronavírus-járvány elleni védekezésből.

Arató képviselő úr említett az okmányok lejártára vonatkozóan valóban egy politikailag semleges javaslatot. Én arról tudom tájékoztatni, hogy volt időm itt megnézni - a 88. §-ról beszélünk -, és én ott azt látom, hogy főszabály szerint a veszélyhelyzet megszűnését követő 180 napig tartjuk fenn az okmányok érvényességét. Tehát nem az a helyzet, hogy mindenkinek el kell látogatni azonnal az okmányirodába, amikor a veszélyhelyzet megszűnik. Szerintem jó, hogy ez így van, van egy kis cizelláltság. A főszabály a 180 nap, és vannak rövidebb határidők is. De azt hiszem, hogy a mostani szabály olyan, ami a tumultusok elkerülésére alkalmas. Kérem, hogy e tekintetben nézzék meg még egyszer a javaslatot, és ha ennek ellenére van véleménykülönbség és konstruktív ötlet, akkor állunk rendelkezésre.

A bíróságra vonatkozó szabályok kapcsán reagálnék még röviden. Értem én a kritikát, de én azt szeretném kérni, hogy ebben a kérdésben hadd döntsenek a bíróságok. Ezzel könnyen letudnám a dolgot, de azért értem én, hogy a bíróságok sem csak egy nagy konglomerátum, ami ugyanazt gondolja. Tehát nyilván Arató képviselő úr is tudna olyan bírói fórumot vagy érdekképviseleti szervet mondani, ami egy véleményt fogalmaz meg, és én is tudnék olyan szervezetet, bírósági vezetőt vagy vezetést mondani, amely pedig egy másik véleményt fogalmaz meg. Szerintem itt az lenne a követendő főszabály, hogy döntsék el a bíróságok és azok a bírósági vezetők, akik erre az Alaptörvény alapján fel vannak hatalmazva.

Szerintem főszabályként azt tudjuk rögzíteni, és ez kiderül a javaslatból, hogy a normál ügymenet álljon helyre minél jobban, amennyire csak lehet, ez a cél, de ami működött ebben a különleges helyzetben, mint az elektronikus ügyintézés, azt ne dobjuk ki az ablakon csak azért, mert a normál ügymenet helyreállt. Tehát ami egyszer működött, és erre van gyakorlati tapasztalat, akkor ezt egy utólagos hatásvizsgálat keretében, hogyha ez így tetszik, fogadjuk el, és építjük be a rendszer részének.

Végezetül röviden szeretnék reagálni a munkaidőkerettel összefüggő kérdésekre is. Amit a koronavírus-járvánnyal összefüggésben tapasztalunk, az a gazdaság egyes szektorainak teljes, más szektorainak részleges leállása. Gazdaságilag ez egy komoly problémát okozott a munkavállalóknak. Járványügyi védekezés szempontjából egyébként indokoltnak tekinthetjük volna az otthonmaradást, de azért egy nem szerencsés helyzet. A legtöbb vállalkozás részéről, amely érintett ebben a javaslatban, ott fel is merült sok esetben a fizetés nélküli szabadság, sőt a csoportos leépítések eszközeinek alkalmazása, ami semmiképp nem szolgálja a munkavállalók érdekeit és a szociális biztonságot.

Tehát mi ezt a javaslatot pont azért hoztuk be, hogy ezt a helyzetet elkerüljük, és hogy a munkavállaló olyankor is tudjon bért kapni, amikor a koronavírus-járvánnyal összefüggő leállás alatt munkát nem végez. Ez a munkaidőkeret nem ismeretlen munkaszervezési eszköz. Különleges munkarendben, nem egyenlő munkaidő-beosztás szerint folyik a munka, de ez nem azt jelenti, hogy a munkavállalókat az általános munkarendnél rosszabb feltételek, kevesebb jogosultság illetné meg. Napi, heti pihenőidő, munkaközi szünetek vagy az éves szabadság mértéke ugyanazon törvény rendelkezései által kerülnek meghatározásra. Az Mt. általános szabályait a munkaidő maximális mértékére és a pihenőidő kötelező biztosítására egyaránt be kell tartani. Ráadásul az sem igaz ebben az új konstrukcióban, hogy ez a munkáltató által egyoldalúan bevezethető rendelkezés lenne. Itt is egy speciális törvényi konstrukciót szeretünk volna megvalósítani.

Mindezek alapján én azt gondolom, hogy egyrészt örömmel kell kifejeznünk, hogy ez a törvényjavaslat idekerülhetett a Ház elé. Ez a törvényjavaslat az alkotmányos keretek között alkalmas arra, hogy a kormány különleges felhatalmazását megszüntesse, és alkalmas arra, hogy az Országgyűlés döntsön az átmeneti intézkedésekről, amelyek a koronavírus-járvány első szakaszának lezárását követően is itt kell hogy maradjanak velünk, egyrészt a következő szakaszra való felkészülés jegyében, másrészt a munkahelyek megvédése és új munkahelyek teremtésével összefüggésben. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Most pedig, minthogy a most lezárt törvény tárgyalása 5 óra és 8 percen keresztül tartott, öt perc technikai szünetet fogok elrendelni.

(Szünet: 21.56 - 22.02 óráig)

Elnök: dr. Hiller István

Jegyzők: Földi László és dr. Lukács László György)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény, valamint a Budapest és az**

agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról, valamint egyes fejlesztések megvalósításáról, továbbá egyes törvényeknek a Magyarország filmszakmai támogatási programjáról szóló SA.50768 számú Európai Bizottsági határozattal összefüggő módosításáról szóló 2018. évi XLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10736. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak! Az előttünk fekvő javaslat több törvény módosítását irányozza elő. Az első a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény. Ezzel összefüggésben az alábbi főbb módosításokra kerülne sor.

A módosítás értelmében a Műemléki Tanácsadó Testület önálló léte megszűnik, feladata az Országos Építészeti Tervtanács feladatkörébe olvad be.

Jelenleg hazánkban közel 15 ezer egyedileg védett műemléki érték található, amelyeket három értékkategóriába sorolunk: műemlék I. kategória, műemlék II. kategória, valamint nyilvántartott műemléki érték mint harmadik kategória. A módosítás az egyes műemlékeket értékalapú megközelítés alapján különbözteti meg, csökken a műemlék-kategóriák száma, a jelenlegi három kategória helyett a továbbiakban kettő lesz, viszont érdemi különbséget tennénk a két kategóriához kapcsolódó szakmai, jogi védelem nagyságában. Így az állami védelem jobban összeegyeztethetővé válik az egyéni, részközösségi érdekekkel, a korábbiakkal ellentétben nem nehezíti meg például a kastélyoknak, kúriáknak a műemléki védelem mint fontos cél fenntartása mellett a jelen kor igénye-éhez illeszkedő felújítását.

Bürokráciacsökkentés is és a műemlékvédelmi szabályozó rendszer egyszerűsítése is a javaslat célja. Mi azt gondoljuk, hogy a műemlékvédelmet úgy érdemes csinálni, hogyha az értékalapú védelemre helyezük a hangsúlyt, és ennek megfelelő módosításokat tartalmaz a javaslat. Ahogy említettem, két kategória lenne az eddigi három helyett, a kiemelt műemlék kategória és a nem kiemelt műemlék kategória. A kiemelt műemlék kategóriája esetében az értékléltár veszi ténylegesen számba a védett értékeket, ami nem csupán az épületre, hanem annak berendezési tárgya-ira, polgári jogi értelemben vett tartozékaira, alkotórészeire, az épület fekvése szerinti telekre is kiterjed. A kiemelten védett épület műemléki környezetének is illeszkednie kell a védett épület megjelenéséhez. Természetesen ezek közhitel nyilvántartásban is szerepelnének, és az államot automatikus elővásárlási jog illetné meg.

A jelenleg a második-harmadik kategóriába tartozó műemléki értékek tekintetében értékmeghatározó szakértői vizsgálatot rendelünk el a javaslat értelmében, és annak megtörténteig fenntartjuk a hatályos jogi

védelmüket. Az a célunk ezzel, hogy ezekben az esetekben tételesen meg tudjuk határozni a nevesített műemléki értékeket, amelyekre az állami szintű védelemnek ténylegesen ki kell terjednie. A jelenlegi bizonytalan helyzetet szüntetné meg tehát a törvényjavaslat ezen része.

Az értékmeghatározó szakértői vizsgálattal párhuzamosan zajlana a közhiteles örökségvédelmi nyilvántartásnak a megújítása, a digitális, térinformatikai alapú műemléki nyilvántartásnak a korszerűsítése. Az értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján nem kiemelt műemlék tekintetében elővásárlási jog akkor illetné meg a magyar államot, ha erről a védettséget kimondó miniszteri rendelet kifejezetten rendelkezne.

Fontos azt is kiemelni, hogy a javaslat annyiban érinti a helyi önkormányzatok helyi építészeti érték-védelmét, hogy lehetőséget ad a helyi védett épületek számának növelésére. Amennyiben ezen értékmeghatározó szakértői vizsgálat alapján, vagy ettől egyébként függetlenül az országos védettség megszüntetésre kerül, akkor innentől kezdve kötelező lesz azt vizsgálni, hogy a helyi védelem feltételei fennállnak-e, és hogy a helyi közösség számára milyen értéket hordoz az adott épület, kert vagy egyéb hely.

Ezen túlmenően további javaslatokat is tartalmaz az előttünk fekvő törvényjavaslat, amelyeknek az a kiindulópontja, hogy ahogy azt látjuk, hogy a nemzetközi térben és idehaza is a kulturális javak iránt gazdasági és művészeti értékük miatt nagyfokú kereslet tapasztalható a piacon. Ennek megfelelően az Európai Uniónak tiltania kell a harmadik országokból jogellenesen kivitt kulturális javaknak az Unió vámterületére való bejuttatását, ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy gyanús szállítmányok esetén beavatkozhassanak, és meghozhassanak minden szükséges intézkedést ezen kulturális javak lefoglalása érdekében.

A törvényjavaslat pontosan ebből kiindulva tartalmazza az örökségvédelmi bírságra vonatkozó rendelkezések kiegészítését is. Ennek előzménye a 2019/880 EU rendelet, amely ezzel összefüggésben szabályoz. A tagállamoknak az EU-rendelet rendelkezéseinek megsértése esetére hatékony, arányos, visszatartó erejű szankciókat kell bevezetniük, valamint biztosítaniuk szükséges azt, hogy a vámterületre való bejuttatásra egységes ellenőrzések legyenek érvényesek a kulturális javak esetében.

A kulturális javak hatósága számára az örökségvédelmi bírság mérlegelési jogkörben történő kiszabhatóságának lehetőségét kell megteremteni megítélésünk szerint az aukciós házak és árverésszervezők tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása esetére abban az esetben, hogyha védett kulturális javakról van szó.

(22.10)

Ugyanis az árverési hirdetményekben az aukciós házak rendszeresen elmulasztják feltüntetni a védettség tényét védett kulturális javak esetén. Ez nemcsak a vevőket téveszti meg és az előírt vevői bejelentési kötelezettséget teszi súlytalanná, hanem nagyban

megnehezíti a védett kulturális javak nyomán követését is. Ebben az esetben ugyanis teljesen egyértelmű, hogy a védett tulajdonosok, noha lehet, hogy jóhiszeműen járnak el, de nincsenek tisztában a védett kulturális javakra vonatkozó speciális előírásokkal, köztük különösképp az ország területéről történő kiviteli korlátozásokkal. Ezért ebben az esetben ezen kötelezettség elmulasztása esetére a hatóság szankciós jogkörét erősíteni kell.

A javaslat tartalmazza a Budapest és agglomeráció fejlesztésével összefüggő állami feladatokról szóló 2018. évi XLIX. törvény, az úgynevezett Budapest-törvény módosítását is, amely a javaslat értelmében egy új fejezettel egészülne ki. Ez az új fejezet kimondja, hogy a Citadella erődöt és közvetlen környezetét, a szintén állami tulajdonban lévő Citadella sétányt a közérdeket érvényesítve kell használni, fenntartani, bemutatni, helyreállítani. Megítélésünk szerint a Citadella erőd és környékének fejlesztése, helyreállítása kiemelt jelentőségű közfeladat. Ez a törvényjavaslat a helyreállításnak megadja azt a kiemelt jelentőséget és közérdekű státuszt, melyet 2018 végén megadott a budai Palotanegyed rekonstrukciójának is, és amelynek révén elindulhatott a nemzeti Hauszmann-program, amelynek első eredményei már látványosak.

A törvényjavaslat egyértelműen rögzíti - a félreértések elkerülése végett hangsúlyoznám csak ezt - a Citadella lehetséges hasznosításának módját is, kizárólag a köz érdekében értékmegőrző és világörökségi védettséghez méltó módon lehet hasznosítani. Ez már önmagában kizárja a műemléki státuszhoz nem méltó hasznosítás lehetőségét is. Ez egy kulcsfontosságú kérdés, ugyanis a KSH becslése szerint a Budapestre turisztikai céllal látogató külföldiek száma - a koronavírus-járvány előtti adatokról beszélek - 4,5 millió főre becsülhető éves szinten. Ha ehhez hozzávesszük még a belföldről Budapestre érkező turistákat, körülbelül egymillió főt, akkor elmondhatjuk, hogy a fővárosba látogató összes turista közel háromnegyede meglátogatja a Várnegyedet, és hasonló adatokkal számolhatunk a Citadella esetében is.

A Citadella ingatlan kizárólagos tulajdonosa a magyar állam, a nemzeti vagyonról szóló törvény szerint nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon, 1987 óta világörökségi védelem alatt áll. Ezt a műemléki és világörökségi védelmet egészíti ki a jelenlegi törvényjavaslat, amely meghatározza a hasznosítás, a felújítás irányait. A törvényjavaslat a Citadella erőd rekonstrukciós helyreállítási munkálatainak elvégzése érdekében kimondja, hogy a terület vonatkozásában változtatási, építési tilalom nem rendelhető el, a Citadella erőd épülete jelenleg balesetveszélyes, a bunkerépület betonelemei szerkezetileg nem stabilak, az épület falait sok helyen beázás rongálja.

Kizárólag a műemléki állagmegóvás érdekében is az ingatlan teljes rekonstrukciójára lenne szükség, de tekintettel arra, ahogy említettem, a Citadella Budapest egyik első számú turisztikai helyszíne, ezért az ott lévő méltatlan helyzeteket, ami mind az épített örökségre, mind a zöldterületekre kiterjed, meg kell

szüntetni, az épített örökséget helyre kell állítani és a zöldterületeket is meg kell újítani.

Ezek lennének röviden a törvényjavaslatra vonatkozó rendelkezések, és ha esetleg kérdés merül fel, állok rendelkezésükre. Szeretném kérni önöktől ezúton is a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, L. Simon László mondhatja el gondolatait. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon súlyos dilemmával néztünk szembe az elmúlt években, nevezetesen azzal, hogy a magyar műemlékállomány törvényi védettsége valóban kellő garanciát nyújt-e arra, hogy a műemlékeket megfelelő állapotban tartjuk, illetve rávegyük a tulajdonosaikat arra, hogy megfelelő állapotban tartsák őket, avagy akadály-e bizonyos esetekben a jelenlegi műemléki szabályozás és védelem annak, hogy ténylegesen megújítsuk a műemlékeinket. Ez látszólagosan furcsa kérdés, de mindez abból következik, hogy azzal kell szembenéznünk sajnos az elmúlt három évtizedben, a rendszerváltozás óta eltelt három évtizedben, hogy most már nem okolhatjuk pusztán a szocializmust azért, hogy a magyar műemlékincis ilyen mértékben lepusztult, amilyen állapotban ma egyébként a vidéki műemlékeket és nem egy fővárosi műemléket láthatunk.

Sőt, azt kell mondanunk, hogy bár mérhetetlen barbarizmus volt, ahogyan a vidéki kastélyokba, kúriákba termelészövetkezeti irodákat, iskolákat, kórházakat, szociális intézményeket és szovjet hadianyagraktárakat kényszerítettek, lásd Gödöllő és folytathatnánk tovább, de mégiscsak legalább ezeknek az épületeknek a karbantartása megtörtént amiatt, hogy benne voltak, benne laktak. Lehetséges, sőt nagyon sok esetben megtapasztalhattuk, hogy a márvány itatókat kidobták az istállókból, gondoljanak csak, mondjuk, a komáromi erődre. Lehetséges, hogy a gyönyörű szép freskókat borították csempével vagy valamilyen olajalapú festékkel, ez mind-mind mérhetetlen pusztítás és barbarizmus volt, de legalább működtek az ingatlanok, legalább kénytelenek voltak a tetőt felújítani, a beázásokat megakadályozni, a törött cserepeket cserélni. Bizony, a rendszerváltozás pillanatában bekövetkezett egy régi vágyunk és óhajunk: a szovjetek kiköltöztek a kastélyokból, hazamentek végre, egy sor intézmény esetében megszűnt a kórház, a szociális ellátó intézmény. Abban reménykedtünk, hogy ezek az épületek régi patinájukat visszaszerezve majd megújulnak, és a közösséget fogják szolgálni.

Sok pozitív példáról beszélhetünk, sőt az elmúlt egy évtizedben, mióta mi kormányzunk, a nemzeti kastély- és várprogram keretében is üdvözlendő folyamatok indulhattak meg, és a nemzeti Hauszmann-program is lehetővé teszi azt, hogy a budai Várban is komoly felújítások valósuljanak meg, illetve már valósultak is meg, sőt rekonstrukciós munkálatok is. De

összességében a kép riasztó. Mindez hogy jön ide ehhez a törvényjavaslatához? Úgy, hogy már a korábbi időszakban, még amikor az örökségvédelemért felelős államtitkár én voltam, elkezdtük azt az egyszerűsítő munkát, hogy vizsgáljuk már felül a magyar műemlékállományt, nézzük meg, hogy tényleg indokolt-e minden esetben a védettség, illetve teremtsünk olyan jogszabályi környezetet, amelyben könnyebb lesz ezeknek az ingatlanoknak a felújítása, különösen a tőkehiányos, forráshiánnyal küszködő tulajdonosok esetében. Nehogy azt gondoljuk, hogy ez csak, mondjuk, a kárpótlási folyamatban valamilyen módon viszsza szerzett ingatlanokra igaz, hanem egyházi, önkormányzati tulajdonok esetében is sokszor azt tapasztalhattuk, hogy a forráshiány az, ami megakadályozza az ingatlanok szakszerű felújítását.

Van persze egy távlatos probléma. Ne felejtsük el, hogy ha a vidéki kastélyokra és kúriákra nézünk - azért erről beszélek többet, mert ez az egyik legkedvesebb területem és témám -, akkor azt tapasztalhatjuk, hogy valójában az az egyik legsúlyosabb gond, hogy az a fajta életforma és az a fajta birtokszerkezet, amely ezeknek az ingatlanoknak, ezeknek az épületeknek a létrejöttét és kiteljesedését eredményezte, megszűnt. Nyilvánvalóan nem egy letűnt világot sírok most vissza, hanem csak azt jelzem, hogy ahhoz, hogy mondjuk, Eszterháza egy ilyen mérhetetlenül patinás és gyönyörű kastély tudott létrejönni, mint amilyen az Esterházy hercegek által megálmodott és megépített csodálatos kiemelt állami műemlék, ahhoz egy hatalmas nagy birtok kellett, ahhoz kultúra kellett, ahhoz szemlélet kellett, ahhoz folyamatosan kellett jövedelem, amelyből állandóan karbantartani lehetett tartani, bővíteni, a parkját gondozni. Ezek a birtokok már nincsenek. És ez nemcsak a nagy kastélyok, az állami tulajdonban lévő kiemelt műemlékek esetében igaz, hanem igaz a kisebb kastélyok vagy kúriák esetében is, amelyekhez, mondjuk, nem több tízezer holdnyi birtok, hanem csak néhány ezer holdnyi birtok tartozott, vagy akár néhány száz holdnyi gazdaság tartozott. Nyilvánvalóan amilyen léptékű volt a gazdaság, olyan léptékű volt maga az épület is, a kastély vagy a kúria is. De azok mindenesetre biztosították fedezetet az épületek folyamatos állagmegóvására, karbantartására, korszerűsítésére és bővítésére.

Ennek a világnak az eltűnével elsősorban az államra hárult a felelőssége a műemlék ingatlanok megóvásának, és nyilván az állam is mérlegeli, hogy éppen mire tud forrást biztosítani és mire nem.

(22.20)

Tehát ha ebből indulunk ki, akkor én azt gondolom, hogy nagyon is időszerű, hogy tovább egyszerűsítsünk a kategória-rendszeren, nagyon is időszerű az, hogy bizonyos ingatlanok esetében a felújítást korlátozó műemléki védelmet is lazítsuk, lehetővé tegyük azt, hogy korszerű építészeti megoldásokkal hozzanak rendbe műemlékeket. Megjegyzem, hogy a hatvanas-hetvenes években sok-sok, a szocialista műemlékvédelem jegyében alkalmazott technikai

megoldás önmagában is rendkívül súlyos volt és káros, de a lényeg az, hogy arra mindenképpen törekednünk kell, hogy az ingatlanok felújítását valamilyen módon segítsük és szolgáljuk, nemcsak olyan módon, hogy az állam pénzt ad a felújításukhoz, hanem a jogszabályi feltételeket olyan módon alakítja, szükség esetén lazítja, hogy tényleg a tulajdonosok a lehető legegyszerűbben tudják a műemlékeiket felújítani.

Ugyanakkor a szankcionálás nagyon fontos. Ennek a törvényjavaslatnak érdeme az, hogy a szankcionáláson egyáltalán nem lazít, sőt egyértelművé tesz felelősségi viszonyokat. Tehát van arra lehetőség, hogy azokat, akik egyébként a lehetőségeik ellenére elhanyagolják a védett épületeiket, azokat szükség esetén a jelenlegi jogszabályi környezetben is pénzbírsággal sújtsák.

Ennek a törvényjavaslatnak, azt gondolom, érdeme az, hogy újragondolja az állami elővásárlás kérdését, hogy egyértelművé teszi, hogy nem minden esetben szükséges az, hogy az állam elővásárlóként lépjen fel vagy léphessen fel, sőt látjuk a gyakorlatból, hogy 100 műemléki ingatlanból tulajdonosváltás esetén 99-nél az állam egyáltalán nem él az elővásárlási jogával, nincs is rá szükség, hogy éljen az elővásárlási jogával. Én azt gondolom, hogy ennek az újragondolása már nagyon régóta időszerű volt. Magát az adásvételi folyamatot lassítja csak és bonyolítja az, ha az államra kell várni, hogy az állam nyilatkozzon. Nagyon sok esetet tudunk mondani, amikor az állam nem is nyilatkozik, hanem csak a jogvesztő határidő leteltével tud továbbhaladni a jogi procedúra, ez nyilvánvalóan a tulajdonosok jogainak az értelmetlen korlátozásához vezet.

A műemléki környezet újragondolása szerintem nagyon fontos, és hála a Jóistennek, az előttünk fekvő törvényjavaslat ezzel is foglalkozik. Én sokszor fölvettem korábban is, hogy egy-egy jelentős műemlék esetében is az, hogy mi az, ami a műemléki környezet-höz tartozik, mi az, amit a műemlék környezetében szintén védeni kell csak azért, mert valamikor a védett műemlékegyütteshez tartozott, erre nagyon-nagyon sok példát tudnánk mondani, hogy értelmetlenül túl nagy kört húzott a védési dokumentumban a szakértői bizottság. Olyan ingatlanok, olyan telkek kerültek védelem alá, amelyeknél egyébként semmi mást nem értek el ezzel, csak a tulajdonosok mozgásterét korlátozták, de egyébként már nagyon-nagyon régóta, sok évtized óta ezek a területek elszakadtak az egykori műemléki központtól, tehát fölösleges a védelmük. Ennek az újragondolása is szerintem időszerű.

Valljuk be őszintén, hogy amikor elkezdtük az előző ciklus elején, 2015-ben a belső szakmai felülvizsgálatot és a műemlékeknek az átsorolását, akkor ez a munka nem zárult le, tehát ezért is indokolt az, hogy a kategóriákat egyszerűsítsük, és újra megnézzük azt, hogy mi az, aminek műemléknek kell maradnia. A műemléki régi kérdés az, hogy a Műemléki Tanácsadó Testület önállóan létezzon vagy nem. Az előttünk fekvő törvényjavaslat arról rendelkezik, az Országos Építészeti Tervtanács feladatkörébe fog beolvadni a Műemléki Tanácsadó Testület. Azt gondolom, ez

szükségszerű. Tehát amikor a Műemléki Tervtanácsot 2015-ben, ha jól emlékszem, megszüntettük, és a helyére lépett a Műemléki Tanácsadó Testület, ez már akkor érezhető volt, hogy egy átmeneti megoldás. Ez így sokkal logikusabb, és egyébként is, bár nyilvánvalóan a műemlékes szakmában lesznek olyanok, akik azt mondják, hogy na, az építészek most maguk alá gyűrik a műemlékeseket, de én az elmúlt években is azt mondtam, hogy ezt a két területet nem lehet egymástól elválasztani. Tehát nem lehet azt mondani, hogy van a kortárs építéssel meg a jelenlegi építési hatósági folyamat, és akkor attól függetlenül van egy műemlékes folyamat. Szerintem jó dolog, ha a kettőt közelítjük egymáshoz, azzal együtt, hogy a műemléki épületek speciális átépítési szabályozásának a megtartása indokolt, de hát ebben a kérdésben nincs is változás.

A törvényjavaslat, ahogy államtitkár úrtól is hallottuk, foglalkozik a védett műtárgyak kérdésével is. Ez egy nagyon régi probléma, és szerintem nagyon jó irányba lépünk előre. Meg kell jegyezzem, hogy itt nemcsak az a probléma, amiről államtitkár úr beszélt, hogy nevezetesen, mondjuk, egyes aukcióknál nem tüntetik föl, hogy valaki védett műtárgyat értékesít vagy nem. Hála a Jóistennek, azért a nagy aukciós házaknál látjuk, hogy ezt komolyan veszik, és azt mindig tudja már az árverésen részt vevő. Én mindig végigjárom havonta egyszer a Falk Miksa utca összes galériáját, és megnézem mindig az aktuális árveréseket is, az árverési tételeket is.

Tudnám mondani azokat a galériákat, ahol a képek mellett, mondjuk, a kihelyezett, az árverésre kerülő képek mellett is nemcsak a kikiáltási ár, nemcsak a képek az alkotója, alkotójának a neve meg a címe látható, hanem az is egyértelműen jelezzé van, meg a katalógusban is, hogy védett műtárgyról van szó, ami például azt jelenti, hogy az államnak elővásárlási joga van, például azt jelenti, hogy csak az állam engedélyével lehet kivinni.

De valljuk be őszintén, hogy sok műgyűjtő van, aki ezzel teljesen tisztában van, és sok műtárgytulajdonos is, aki ezzel teljesen tisztában van, de a jogkövető magatartás hiánya is egy komoly probléma. Számtalan esetet tudnék mondani korábbi praxisomból, amikor bizony azzal szembesültünk, hogy műtárgytulajdonosok tudatosan akarták megkerülni a jogszabályi előírásokat, és ki akarták csempészni az értékes műtárgyukat Magyarországról, akár azzal a céllal, hogy eladják, merthogy az állam nem járult hozzá ahhoz, hogy a műtárgyukat kivigyék. Illetve olyanokról is tudunk, és nem egy példát lehetne itt sorolni, amikor valaki állítólagosan azzal a céllal akarta kivinni a műtárgyát, hogy valamilyen kiállításra viszi, és aztán kiderült az engedélyeztetési folyamat során, hogy valójában ez csak annak a fedősztorija, hogy a műtárgyat külföldön értékesítse. Ugyanakkor nyilvánvalóan azt is látnunk kell, hogy egy műtárgy esetében a védelem is nehezíti vagy korlátozza a tulajdonosok jogait, és adott esetben az államnak azt is segítenie kell, hogy amennyiben valaki védett műtárgytól akar megválni, azt tényleg a piaci körülmények között tudja megtenni.

Egy szót a Budapest-törvény módosításáról. Én nagyon örülök ennek a módosításnak. Annak idején államtitkárként az én feladatomból volt a Citadella átvételének az előkészítése. Egy nagyon nehéz és nagyon zűrös, jogilag, pénzügyileg, minden szempontból zűrös helyzetből sikerült idáig eljutni. Szerintem erre mindannyian büszkék lehetünk, hogy tulajdonképpen állami érdekkörbe visszakerült egy nagyértékű, kiemelt jelentőségű műemlék, amely, ahogy államtitkár úrtól is hallottuk, Budapest egyik legfrekvenciáltabb turisztalátványossága.

Nagyon régóta időszerű ennek a műemlékegyüttesnek a megújítása, olyan tartalommal való megtöltése, ami a turizmus számára is értelmezhető, ugyanakkor azt a speciális történeti identitáskérdést is felvillantja, hogy azért ez mégiscsak egy olyan erőd volt, ami nemzetünk megregulázását is célozta. Tehát azért reméljük, hogy ennek megfelelő tartalom és program fog a Citadellára kerülni, de tényleg egy nagyon jó lehetőségekkel rendelkező ingatlanról beszélünk, amely azok után, hogy végre visszakerült hosszas pereskedés után a magyar állam tulajdonába, szerintem méltó arra, hogy ilyen jogszabályi keretek között védelmet kapjon és megújuljon, hasonlóan a budai Várhoz. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Úgyhogy támogatjuk a Fidesz-frakció részéről a törvényjavaslatot. Amennyiben még a vitában fölmerülnek kérdések, akkor ahhoz a későbbiekben én is hozzászóllok. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Lukács László György képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

(22.30)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én az épített környezet védelmét, illetve a műtárgyak védelmét mindig is, személyesen is nagyon fontos kérdésnek tartottam, erről pártunk is így vélekedik, és ezt elmondhatom önöknek ebben a rövid felszólalásban, hogy a Jobbik mindig partner lesz az épített örökségünk védelmében, a műtárgyak védelmében. És természetesen mindezekhez úgy lesz partner, hogy észszerű és korrupciómentes keretek között, részrehajlás nélkül, tehát olyan észszerű keretek között, amely jó szívvel vállalható.

Lényegében ez az egyik legfontosabb, amiben egyet tudunk érteni, minden más további kérdésre természetesen a vita során választ fogunk kapni. Nem kívánom tovább szaporítani a szót olyanokkal, amelyek előttünk elhangoztak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslat a műemlékek és kulturális örökség védelme érdekében állapít meg módosításokat. A műemlékek a nemzeti identitásunkhoz tartoznak, melyeket különösen nagyfokú védelem illet, hogy nemzeti kincseinket a jövő nemzedékek számára is meg tudjuk őrizni.

Legnagyobb nemzeti tragédiánk századik évfordulóján ez a törvényjavaslat különösen aktuális, ugyanis egy olyan ország vagyunk, akiknek nemzeti kulturális örökségének jelentős része határon túlra került, így nekünk, az anyaországnak az is feladatunk, hogy a Kárpát-medence egységes és oszthatatlan magyar nemzeti örökségére vigyázzunk, megóvjuk magunknak és a jövő nemzedéke számára.

Ezt a munkát el kell végeznünk, ami számunkra nemcsak egy feladat, hanem egy történelmi küldetés is. Egy olyan nemzet számára, aki ennyi mindent elvesztett, a megmaradt területek, kulturális örökségünk sokkal jobban felértékelődött. Ezekre még jobban kell vigyáznunk, még szigorúbb szabályokat kell hozni, de az elszakított területek magyar öröksége nélkül soha nem lehet teljes, egész nemzeti örökségről beszélni.

Számunkra természetes: magyar nemzeti örökségről csak a tíz éve tartó határok feletti nemzetegyesítés értelmében lehet beszélni, amelybe ugyanúgy beletartozik a Dunától északra és az Olttól keletre fekvő magyar kulturális örökség is, mint az alföldi vagy a dunántúli műemlékek.

A magyar kormány az elmúlt években számos jelentős magyar műemléket újított fel az anyaországi helyszínek mellett a határon túli területeken is. A helyi magyar közösségek életében meghatározó szerepet játszó, nagy értéket hordozó műemlékek felújítása, megőrzése nemzeti érdek. A 2015-ben útjára indított Rómer Flóris-terv keretében eddig mintegy 150 határon túli magyar műemlék újult meg részben vagy egészben. Államtitkár úrnak is, L. Simon László államtitkár úrnak is nagy szerepe volt ennek a programnak a kidolgozásában is, úgyhogy köszönet neki. A helyi templomok, műemlék épületek megőrzése és felújítása jelentős mértékben hozzájárul a magyar közösség megmaradásához, magyar identitásuk fennmaradásához.

A mostani törvényjavaslat célja egyrészt a műemlékvédelmi besorolási kategóriák módosítása, a műemlékek hatékonyabb védelme a jogalkalmazásban megjelenő gyakorlati nehézségek megszüntetése és a műemlékvédelem szabályozórendszerének egyszerűsítése érdekében.

Jelenleg hazánkban közel 15 ezer egyedileg védett műemléki érték található, amelyek három érték-kategóriába vannak most sorolva: műemlék I. kategória, műemlék II. kategória, valamint általános műemléki védelemként nyilvántartott műemléki érték.

Az egyes érték-kategóriákhoz a műemlékeket ért sérelem esetén különböző mértékű örökségvédelmi bírság is tartozik, mely azonban sok esetben nem képes azt a visszatartó erőt biztosítani, ami képes megvédeni a műemléki értéket a károkozástól. Ennek érdekében a törvényjavaslat a kulturális örökséggel

összefüggő védelmi szint fenntartása mellett a műemlékek értékalapú védelmére helyezi a hangsúlyt. Ennek megfelelően a korábbi három kategória helyett két kategória jön létre: ezentúl minden védett építmény műemlékként lesz nyilvántartva, a leginkább kiemelkedő nemzeti értékeket fokozott védelemben szükséges létesíteni, kiemelt műemlék megnevezéssel, míg a többi a nem kiemelt műemlék kategóriába kerül.

A törvényjavaslatnak nem az a célja, hogy csak a kiemelt műemlékeket védje, hanem hogy mindegyik műemléket védje, azonban a nemzeti identitásunkhoz tartozó, kiemelkedő jelentőségű műemlékeinket még szigorúbb szabályok szerint szükséges védeni.

Kiemelt műemlékeink esetében az államot a törvény erejénél fogva elővásárlási jog illeti meg, valamint a törvényjavaslat szerint az érintett ingatlan tartozékaival, alkotórészeivel, berendezési tárgyakkal, magával a fekvése szerinti telekkel együtt védelemben részesülne, és hozzá kijelölt műemléki környezet tartozna.

A törvényjavaslat a településeknek, a helyi önkormányzatoknak is kedvez, ugyanis lehetőséget ad a helyi védett épületek számának növelésére, amelyek a helyi közösség életében értéket hordoznak, közösséget teremtenek.

A törvényjavaslat a műemlékvédelem mellett két rendkívül fontos történelmi budapesti helyszínt minősít kiemelten közérdekű beruházásnak, ahol rehabilitációs és nagymértékű fejlesztési munkák zajlanak. Az egyik helyszín a budai Várnegyed és a budai Palotanegyed érintő rehabilitációs fejlesztési terület kiemelten közérdekű beruházásnak minősítése. Az elmúlt években a budai Várban láthattunk számos olyan felújítást és olyan helyreállítási munkát, amelyek, azt gondolom, hogy az egész ország a csodájára járhat, és a turisták, ha majd a vírus után újra fognak jönni, akkor azt gondolom, hogy az egy kiemelt pontja lesz az országnak turisztikai szempontból is, de minden magyar is büszke lehet azokra a felújításokra.

A másik helyszín a számos helyen méltatlan állapotban lévő Gellérthegy, a Citadella erőd és környezete. A budai Várat és a Gellérthegyet évente turisták milliói látogatják belföldről és külföldről egyaránt, így a nagyszabású rekonstrukciós, felújítási, területrendezési munkák e helyszínek turisztikai vonzerejét is nagyban növelik, ami a turizmus újabb fellendítését hozhatja magával, ami majd a magyar gazdaságot erősíti tovább. Másrészt a két, nemzeti identitásunkat is meghatározó történelmi világörökségi helyszín, a Kossuth térhez hasonlóan közös magyar kincs, nemzeti kincs, amit minden magyarnak legalább életében egyszer érdemes meglátogatnia. Ez szerintem egy fontos kezdeményezés, iskolások is a Határtalanul! programban mennek határon túlra, a határon túli diákok jönnek Magyarországra, és minden magyarországi iskolás is a budapesti történelmi helyszíneket is végigjárhatja.

Továbbá a két budapesti helyszín a fővárosiak számára is közkedvelt pihenő- és kirándulóhely, kulturális központ, melyeknek a méltóságát megőrző,

visszaállító felújítása az itt élők életminőségét is javítja. Ezeknek a kiemelkedő jelentőségű világörökségi helyszíneknek a megújítását, védelmét és fennmaradását szolgáló, értékőrző és fejlesztési célú használata és fenntartása nemzeti érdek. Ezért felújításuk az állami és önkormányzati szervek, az egyházak, szakmai és civil szervezetek együttműködésével valósul meg.

A mi fölfogásunk szerint egy sikeres és erős nemzet nagy becsben tartja saját kulturális épített és természeti örökségét, amelyek az állampolgárok érdekét szolgálják, valamint hozzájárulnak a gazdaság növekedéséhez is. A KDNP-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: *(Nem tudja felcsíptetni a mikrofont.)*

ELNÖK: Mikrofon! Semmi gond, képviselő úr, beszámítjuk, helyezze el nyugodtan, beszámítjuk az időkeretet.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Elvesztettem belőle az alkatrészt.

ELNÖK: Sokkal kellemesebb lesz az, ha jól működik a rendszer. Csak nyugodtan! Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Majd visszaadom Harangozó frakcióvezető-helyettes úrnak, ígérem, a csíptetőjét. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy talán alapvetésünkben Nacsa képviselő úrral egyetértünk. Abban is, hogy fontos a műemléki örökség őrzése, egyébként abban is, és nyilván itt a trianoni évforduló előtt erről fontos szólni, hogy ez az örökség csak egészében a történelmi Magyarországot, sőt a tágabb régió összefüggéseit kezelve is értékelhető. És bár ez Nacsa képviselő úrnak valószínűleg meglepetés, de bizony 2010 előtt is voltak olyan programok, amik ezeknek a műemlékeknek a mentésére, támogatására irányultak. Szerintem ez jó, ha ebben egyetértünk, és jó, ha ez közös cél.

Ugyanakkor a törvényjavaslat megítélésében már tatózó szakadék van a kettőnk véleménye között, én úgy látom, hogy ebből a szempontból államtitkár úr és L. Simon államtitkár úr őszintébb volt, amikor viszonylag nyíltan megmondták, hogy ennek a javaslatnak a célja annak a sok bonyodalomnak és nehézségnek a megszüntetése, amivel a műemlék épületek tulajdonosai szembesültek. Ugye, azt mondta például L. Simon képviselő úr, hogy tenni kell az ellen, hogy a tulajdonosok jogait korlátozza a műemléki védelem. Ez a törvényjavaslat tesz ellene, ez kétségtelen.

Viszonylag hosszú időt venne igénybe, ha végig-elemezném azt, hogy 2010 óta milyen szisztematikusan módszerességgel zajlik a műemlékvédelem intézményrendszerének leépítése, megszüntetése. Ugye, ennek legutolsó előtti állomása az volt, amikor megszüntették már a helyettes államtitkárság szintű örökségvédelmet is. Úgy látom, hogy ez most már nagyjából az utolsó lépés, bár talán túl optimista vagyok, és lehet, hogy még vannak újabb ötleteik is.

(22.40)

Megszűnik a Műemlékvédelmi Tanácsadó Testület, ami egy erre a célra dedikált, műemlékvédelmi szakemberekből álló tanácsadó testület volt a műemlékeket érintő döntések előtt. Nagy tisztelője vagyok természetesen az építészeknek is, de a tervtanács nem tudja ebben a szerepében pótolni. A tervtanács szükségképpen - hogy mondjam? - abban érdekelt, hogy megépüljön az új épület, és nem abban, hogy megvédje a műemléki értékeket. Nem vitatva a személyes jóindulatot, nyilvánvalóan más szemmel néz egy építkezésre egy műemlékvédelmi szakember, mint egy építész, akinek az a feladata, hogy ott egy új épületet hozzon létre. Azt kell mondanom tehát, hogy ez nyilvánvalóan a védelem szakmai szintjének gyengülésével jár.

Hasonló a helyzet a műemlékek átsorolásával is: alig burkoltan az a szándék, hogy jelentősen csökkentsék az államilag védett műemlékek számát. Arról beszélt államtitkár úr is, hogy majd itt akkor persze szigorúan szakmai alapon - értjük ezt a dolgot, hogy mit jelent önöknél ez - el fog dőlni, hogy mi maradhat műemlék, és mi nem, és ami nem már államilag védett műemlék, azt majd megkaphatják az önkormányzatok, akik egyébként - hogy a korábbi vitánkra utaljunk - nem nagyon lesznek abban az anyagi helyzetben - hogy óvatosan fogalmazzak -, hogy egyébként költeni tudjanak ezekre a műemlékekre. Tehát magyarul szólva: azt a problémát, hogy védelem van, forrás nincs a műemlékek megőrzésére, áttolja a kormány gyakorlatilag saját magától az önkormányzatokhoz. Ehhez járul még az is, amit mond Simon államtitkár úr, hogy egyébként pedig az állam megszünteti az elővásárlási jogát is számos esetben, külön elő kell írni. Ez megint csak egy védelmet gyengítő tényező.

Azt kell tehát mondanom, hogy a törvényjavaslat műemlékvédelmi részének egyértelmű célja az, amiről önök is beszéltek, hogy a tulajdonosoknak - ön itt arról beszélt, hogy milyen jó lesz majd, hogy a kastélytulajdonosok de jól tudnak majd ott építkezni - könnyebb legyen építkezni, és nehezebb legyen megvédeni ezeket a műemléki értékeket. Ezt a szándékot értem. A mi kormányunk idején is volt ilyen nyomulás természetesen, akkor is sokfajta lobbizás volt, volt akinek nem tetszett az, hogy a műemlékvédelem ellenáll akkor, ha műemléki értékeket akarnak megsemmisíteni, csak az a helyzet, hogy mi ennek ellenálltunk, államtitkár úr, önök pedig befekszenek ennek a fajta lobbizásnak, és akkor innen kezdve az a kérdés, hogy melyik kormány az, amelyik a nemzeti érdekeket

védi, és melyik az, amelyik alárendeli a nemzeti érdekeket az üzleti érdekeknek.

Mondhatják azt, hogy ez csak üres beszéd, ez csak szócséplés, csak ha megnézik az elmúlt időszak eseteit, akkor világosan látszik, hogy mi történik, elég - csak hogy két budapesti példát mondjak - a Közvágóhídra vagy éppen a Heinrich-udvarra, más néven a Vasudvarra utalni Budapesten, az egyiket ilyen módon, a másikat másmilyen módon vették ki a műemléki védelem alól, és teszik lehetővé azt, hogy egyébként a műemlékek megsemmisítésével vagy értékének jelentős csökkentésével kerülhessen sor behúzásokra.

Mi a helyzet a másik fontos elemével ennek a javaslatnak? Előtte hadd mondjam el, hogy mivel értünk egyet. A műemlék-kereskedelemmel kapcsolatos szabályokkal alapvetően egyetértünk... (L. Simon László: *Műtárgy.*) Műtárgy-kereskedelem, köszönöm; ezek rendben vannak. A műemlék-kereskedelem egy másik műfaj. A műtárgy-kereskedelemmel kapcsolatos szabályokkal egyetértünk, ezek rendben vannak.

Elérkezünk a másik neuralgikus pontjához ennek a törvényjavaslatnak: ugyanazt a modellt, amelyik a Városligetben is olyannyira sikeresen alkalmas arra, hogy a városlakók érdekét figyelembe nem véve valósulhassanak meg a kormányzat különböző elképzelései és szándékai, ugyanezt a modellt alkalmazzák a budai Vár és a Gellérthegy esetében is. Gratulálunk!

A Citadella felújítása tényleg régóta húzódozó feladat, jó, hogy ezek szerint sikerül ebben előrejutni. Az is jó, ha erre forrást is fognak találni. Az meg nem jó, hogy ezt megint úgy akarják megvalósítani, hogy kirúgják ebből a rendszerből, a beleszólás lehetőségét megtagadják azoktól, akiket megválasztottak Budapest és megválasztottak a XI. kerületben.

Én értem, hogy nem tetszik önöknek, hogy van egy ellenzéki polgármester, aki esetleg nem a kormány szája íze szerint táncol, hanem a választói érdekeit nézi. Megértem, hogy ez önöknek probléma, de mégiscsak ez a helyzet, szerintem éljenek vele együtt. Ilyenkor nem az a megoldás, hogy egy törvényben elveszik azt a lehetőséget a kerülettől vagy a fővárostól, hogy beleszólása legyen meghatározó műemléki területek kezelésébe, hanem az a megoldás, hogy le kell ülni és egyeztetni kell, bármilyen fásztó is ez önöknek időnként, és bármennyire is nincs hozzá kedvük. Nagyon hasonló a helyzet a budai Várral is. Magyarán szólva: hogy, hogy nem, ez a két törvényjavaslat akkor került elő, amikor elvesztették az I. kerületet is, a XI. kerületet is, meg Budapestet is, akkor lett fontos, hogy ezt rendezzék. Korábban csak a Városligetre volt olyan szabály, mert ott volt ellenzéki önkormányzat.

Szerintem ennek nincs értelme, ez nem egy jó kultúra, és pont a Városliget példája mutatja azt, hogy milyen módon vezetnek az ilyen típusú döntések olyan helyzetekhez, amik egyébként szerintem hosszabb távon az önök által tervezett és kedvelt beruházások megvalósulását sem szolgálják, hanem - hogy mondjam? - áldatlan állóháborúhoz vezetnek.

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy ezt a törvényjavaslatot a Demokratikus Koalíció nem

tudja támogatni, egyrészt azért, mert gyengíti a műemlékvédelem szintjét, hozzájárul ahhoz, hogy üzleti érdekek miatt el lehessen herdálni a nemzeti örökséget, másrészt pedig azért, mert a XI. kerületet és az I. kerületet, illetve Budapestet érintő, jelentős felújítások, jelentős változások esetében nem teszi lehetővé azt, hogy a választók által ott helyben megválasztott képviselő-testületek belebeszéljenek ezekbe a dolgokba. Nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, az LMP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy újabb fejezete az önkormányzatok ellen indított frontális háborúnak, amit a Fidesz-KDNP politikai közösség kezdeményezett. Azt gondolom, hogy ez a támadás ebben a törvényjavaslatban most még csak nem is holmi hatalomtechnikai célok megvalósulása érdekében történik, itt egyszerűen arról van szó, hogy a politikai közösségükhöz tartozó gazdasági érdekcsoportoknak az igényeit szolgálják ki gátlástalanul. Pontosan látjuk.

Ha itt ülne a teremben Sigmund Freud, akkor szerintem komolyan már hanyatt esett volna vagy leesett volna a székről. Néhány idézetet engedjenek meg L. Simon László képviselőtársam, a Fidesz vezérszónoka hozzászólásából: a tulajdonos jogait korlátozta a műemlékvédelem; az építészek maguk alá gyűrik a műemlékvédelmet; illetve amivel kezdte képviselőtársam, hogy indokolt-e vajon minden esetben a védettség. Ugye, azért ebből le lehet vonni azt az egészen egyszerű következtetést, hogy jelentős számban próbálnak megszabadulni ezektől a műemléki védettségektől.

S valóban, amit képviselőtársam mondott: választókerületben, a VIII. kerületben van a Heinrich-udvar, ami ennek egyértelmű áldozatául esett, illetve folyamatban van ez a beruházás úgy, hogy ezt a közös értékünket, tisztelt képviselő úr, Airbnb-szálláshelyek kialakítására használják fel. Kérem tisztelettel, ez a nagy nemzeti közös cél?! Tényleg, képviselőtársaim, kormánypárti képviselőtársaim, Nacsa képviselőtársam, ez a nemzeti közös cél? Ezért ülünk itt bent a nemzet Házában?

Tehát azt gondolom, hogy amit ez a törvényjavaslat jelent, eredményez, az mindannyiunk számára várhatóan és jól kiszámítható módon veszteség lesz, és mindez természetesen úgy, ahogy ezt eddig megszokhattuk önöktől. Csak szeretném idézni a törvényjavaslat idevonatkozó szakaszát: amennyiben az önkormányzati rendelet az (5) bekezdésben foglaltakkal ellentétes vagy azzal nem összeegyeztethető előírást tartalmaz, akkor helyette az (5) bekezdésben foglaltakat kell alkalmazni. Ezzel gyakorlatilag ez a törvény megkerüli azokat a helyi szabályozásokat, amelyek jelen pillanatban egyébként még érvényben vannak, és valóban nem tudok attól a képtől elvonatkoztatni,

amiről az előttem szóló képviselőtársam beszélt, hogy egyszerűen az őszi önkormányzati választások eredményeképpen rákényszerülnek ilyen törvények Ház elé vitelére, mert másképp nem tudják érvényesíteni az önök mögött álló - lehet lobbinak nevezni - gazdasági érdekcsoportok céljait.

(22.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Ennek a törvénynek közép- és hosszú távon egyértelműen az itt élők lesznek a vesztesei. És épp ezért sem egyéni képviselőként; szeretném jelezni, hogy az I., V. kerületnek is egyéni képviselője vagyok, nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. Megint azt csinálják, amit eddig megszokhattunk, hogy kisajátítanak, olyan szabályokat hoznak be, amik kifejezetten az önök kegyére, döntésére kényszeríti az önkormányzatokat.

És persze, lehet mondani azt, hogy az önkormányzatok nem jó gazdái ezeknek a védett értékeknek, de azért azt csöndesen szeretném megjegyezni, hogy az önkormányzati finanszírozási rendszer, amiben vagyunk - és tudom, hogy megint jön a válasz, hogy mi átvállaltuk az adósságokat -, de az azután létrehozott önkormányzati finanszírozási rendszer, a feladatfinanszírozáson alapuló, önök által létrehozott feladatfinanszírozási rendszer nem teszi lehetővé, és csak az elmúlt szűk pár hétben és egyébként részben most is előttünk fekvő törvényjavaslatokban az ilyen típusú mozgásterét a fővárosi önkormányzatoknak tovább csökkentik.

Én azt gondolom, hogy el kellene gondolkodni azon, hogy vajon azokat a szabályozókat, amiket tényleg nem önök ellenében hozott meg egy-egy önkormányzat, azokat miért kell megkerülni. És azt gondolom, a Heinrich-udvaron túl legalább tíz olyan példát tudnék mondani csak Budapest belső kerületeiből, ahol semmi más célja nem volt ezeknek a megkerülési manővereknek, mint hogy az önök mögött álló cégek, cégcsoportok jól járjanak.

Én szégyellném magam az önök helyében, és azt gondolom, hogy ezt önök is nyugodtan megtehetik. Sajnos sejtem, hogy ez nem fog megtörténni, de értelemszerűen ezt a törvényjavaslatot a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja nem fogja támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót L. Simon László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Késő van ugyan, de muszáj egypár dologgal foglalkoznunk, mert nem gondoltam, hogy megint ilyen késő éjszaka fogunk kultúráról vitatkozni, de ezt nem hagyhatjuk ki, hogy néhány dolgot ne tegyünk tisztába (*Arató Gergely: A házelnöknek tessék szólni!* - Csárdi Antal: *Nem mi állítottuk össze a napirendet.*), különösen Arató

és Csárdi képviselőtársaim felszólalását követően. Bár Arató képviselőtársam, azt hiszem, most kifejezetten igyekezett tárgyilagos lenni; Csárdi képviselőtársam, nem is tudom, miről beszélt.

A Citadella, csak úgy halkan jegyezzük meg, állami tulajdon; Arató képviselőtársamnak is mondom, hogy 2014-ben került az államhoz vissza, négyévnélküli küzdelem után, azt követően, hogy egyébként szépen egy szocialista érdekkörbe tartozó cégnek kijátszották: a kerületi önkormányzat szocialista vezetése olyan trükkökhöz folyamodott, hogy valójában az állam ne tudja ezt az ingatlant visszaszerezni. Ez egy nagyon hosszú küzdelem volt, gondolom, mindenki számára ismert.

Pontosan fordított a helyzet, mint amit Csárdi képviselőtársam elmondott: a mi kormányunk volt az, amelyik visszaszerezte a Citadellát, és a mi kormányunk az, amelyik a Citadellát föl akarja újítani. A Citadellában egyébként nem lakik senki, tisztelt Csárdi képviselőtársam, az nem egy lakóház, úgyhogy nem is értem, hogy ön miről beszélt!

De menjünk végig néhány fontos dolgon! Először is, Arató képviselőtársam azt mondja a tervtanáccsal kapcsolatban, hogy más szemmel nézik a műemlékes szakemberek az ingatlanokat, mint az építészek. Arató képviselő urat szeretném arról tájékoztatni, hogy a műemlék épületek felújítását is építészmérnökök tervezik meg, és a műemlék épületek felújítását is építőmérnökök vezénylik le, és ugyanolyan kőművesek dolgoznak egy műemlék épület felújításán, mint egy új épület fölépítésén.

Itt nincsen érdekellentét, tisztelt képviselőtársaim! Jól képzett, kiváló magyar építészmérnökök azok, akik megtervezik a műemlék épületek felújítását. Eppen az a célunk, hogy ne is legyen érdekellentét, és egyébként egy város esetében szervesen tudjon fejlődni egymás mellett az új épületekből álló városrész, meg a régi épületekből álló városrész. Számptalan példáját tudjuk mondani annak, amikor ez nem így történt, különösen a szocializmus időszakában, amikor olyan kiváló építészek - és a „kiválót” most, a jegyzőkönyv kedvéért mondom, hogy idézőjelben értetem -, olyan kiváló építészek, mint a budai Várban az ICOMOS által még most is érdekes módon védett teherelosztót tervező építész, akinek a szocializmusból a Havanna lakótelepet köszönhetjük, vagy a székesfehérvári Lenin lakótelepet, a szocializmus után meg a rendszerváltozást követően a Kálvin téri üvegpalotát, amellyel szépen sikerült eltakarni a Nemzeti Múzeumot, de egyébként neki köszönhetjük a Naphegy téren az MTI-nek azt a csodálatos épületét is, amivel a szocialisták által ledózerolt Tabánt végképp sikerült elcsúfítani.

Úgyhogy szerintem mindenki a maga háza táján söprögessen, ha arról van szó, hogy ki milyen mennyiségű műemléket pusztított el vagy mennyi műemléket mentett meg.

Csárdi képviselőtársam megnyugtatóra szeretném mondani: én személy szerint nem egy ingatlan esetében kezdeményeztem a műemlékké való nyilvánítást, ahol az indokolt volt. Magántulajdonú ingatlanokról beszélek, mert azt gondoltam, hogy érdemes

őket műemléki védelemmel az utókor számára megőrizni. Ugyanakkor államtitkárként magam kezdeményeztem nemegyszer azt, hogy bizonyos ingatlanoknál, amelyek műemléki védelemmel teljesen indokolatlan, azokról meg vegyük le a védelemet.

Ez nem egy konstans dolog, tisztelt képviselőtársaim! És a vezérszónoki felszólalásomban is arról beszéltem, hogy önmagában az, hogy valamilyen ingatlan rajta van egy műemléki listán, még egyáltalán nem garantálja annak az ingatlannak a megmaradását, vagy egyáltalán nem jelenti azt, hogy az ingatlan föl lesz újítva vagy jól lesz hasznosítva.

Nagyon fontos dolog ebben a törvényjavaslatban, a vezérszónoki felszólalásomban arról nem beszéltem, hogy amikor fölülvizsgáljuk a műemlékállományt, akkor igenis különös tekintettel kell megnézni az elmúlt hét és fél évtizednek, az 1945 óta eltelt időszaknak azon ingatlanjait, amelyeket valamilyen érdek mentén helyzetek fel ezekre a listákra. Ha már az előbb a teherelosztóról beszéltem a budai Várban, szerintem semmi nem indokolja az ilyen épületek védelmét. Tudomásul kell vennünk azt, hogy a kortárs építészet bizonyos alkotásainak az élettartama esztétikai értelemben, egyébként technológiai értelemben is sokkal rövidebb, mint mondjuk, egy 200-300 évvel ezelőtt épült épület élettartama. Esztétikai értelemben mindenképpen így van.

Nem gondolom, hogy arról vitát nyitnánk itt most egymás között, hogy a Havanna lakótelep épületei szépek-e vagy nem szépek. Szerintem önök is azt mondják a parlamenti patkó túlóldalán, hogy nem szép épületek és nem időtálló épületek. Nagyon sok olyan szocialista irodaházat és monstrumot, beton-épületet tudnék mondani, amelyekről valószínűleg önök is azt gondolják, hogy nem szépek. Egyébként pedig azt ajánlom Arató képviselőtársamnak is, hogy a szocialista időszak nagy építészeti teoretikusának, Trautmann Rezsőnek olvassa azokat az írásait, amelyekből egyértelműen megtudhatjuk azt, hogy például a panelépítészet mögött is milyen társadalompolitikai és esztétikai csúfító megfontolások húzódtak meg.

Amikor Arató képviselőtársam azt mondja, hogy az állami elővásárlási jog szűkítése vagy szabályozása tulajdonképpen egy védelem fölszámolását jelenti, ne haragudjon, képviselőtársam, ez butaság. Eppen arról beszéltem itt a vezérszónoki felszólalásomban, hogy egy sor esetben csak lassítja az adásvétel folyamatát, mert 100 esetből 99 esetben az állam egyáltalán nem él az elővásárlási jogával, nem is nyilatkozik róla. De mondok önnek egy életszerű példát. Budapest, mondjuk, VII. kerület, vagy legyen az ön választókerülete, Csárdi képviselőtársam, V. kerület, műemlék homlokzatú társasház. A benne levő, mondjuk, 150 lakás - kis garzonok is és az összes többi - amiatt, hogy a ház műemlék, ezért a lakások is műemléki védelemmel élveznek. Ezeknek a lakásoknak az adásvétele úgy történik, hogy ön eladja az V. kerületi 35 négyzetméteres lakását, mondjuk, nekem, és után a arra várunk, mivel műemlék társasházban van ez a lakás, hogy az állam nyilatkozzon arról, hogy él-e vagy nem él az elővásárlási jogával. És emiatt jó ideig húzódik az adásvétel. Ön nem jut a pénzéhez, én pedig nem jutok hozzá az

ingatlanhoz, nem tudok abba beköltözni. Értelmetlen, ilyen esetekben teljesen fölösleges az elővásárlási jognak az ilyen szigorúan való érvényesítése, de mindez nem azt jelenti, ami a törvényjavaslatból kiderül, hogy mi el akarnánk törölni az állami elővásárlási jogot.

Mert én is azt gondolom, hogy ha egy 300 éves gyönyörű szép, vidéki kastély, amely magántulajdonban van, és adott esetben egy magyar nemzeti szempontból akár nemzetbiztonsági kockázatot is fölvető külföldi tulajdonoshoz kerülhet hozzá, és az állam élni akar az elővásárlási jogával, persze, hogy éljen.

(23.00)

Hozzá kell tennünk, hogy egyáltalán nem biztos, hogy az a jó, ha a műemlékek nagy része az államnál van, mert az állam se feltétlenül tudja a műemlékeket felújítani ennyi vagyonelemmel. Én emlékszem, amikor egyszer a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt.-be bementem, és mondtam a vezérigazgatónak, hogy tudja-e azt, hogy a tési szélmalmoknál - Bakony, ha esetleg nem tudnák, hogy hol van - a kis családi ház portáján ülő bácsi árusítja a 200 forintos belépőjegyeket, amelyekre az van rányomva, hogy Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt., vagyis akkor még nem Zrt. volt ráírva, hanem csak Rt., mert egyébként a tési szélmalmok a magyar állam tulajdonában vannak, és az MNV Zrt. üzemelteti őket. Önmagában ez is életszerűtlen és nonszensz, nyilvánvalóan sokkal jobban járnánk, ha egy helyi civil szervezetnek odaadnák, és akkor ők hasznosítanák. Maradjon állami tulajdonban, mert nagyon szépek a tési szélmalmok, és ipartörténeti szempontból jelentősek, de hogy az üzemeltetésüket nem az állam nagy vagyonkezelő cégének kell elvégezni, az biztos.

Amikor a nemzetivagyon-törvény vitája volt itt a 2010 és 2014 közötti ciklusban, akkor én felvettem, és ezt a mai napig is tartom, hogy a kiemelt állami műemlékek esetében is nyugodtan oda kéne adni 50 meg 100 évre magántulajdonosoknak akár ingyen, de nem tulajdonba. Erre pozitív példát is tudunk, lásd a fehérvárcsurgói kastély, amely a család alapítványának a kezelésében van, és úgy újítják fel mint volt tulajdonosok, hiszen Károlyi Györgynek, az alapítvány alapítójának a nagyapja, Károlyi József Fejér megyei főispán volt a kastély tulajdonosa, és a második világháborút követően vették el tőlük a kommunisták a kastélyt. Tehát az unoka családi alapítványa működteti ezt a kastélyt, a felújításához nemzeti, európai uniós és saját forrásokat is igénybe véve, és neki ez egy szívügye, ez egy lelki ügye, hogy a nagyapjának meg a dédapjának meg az ükapjának a kastélyát rendbe tegye és jó állapotban tartsa. Tessék elmenni! Gyönyörű, rendben van, és hála a Jóistennek, az állam segítségével folytatódni is fog a felújítása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Igenis, azt is meg kell fontolnunk, hogy ezt a hihetetlen sok állami tulajdonban lévő műemléket, amivel az állam nem tud mit kezdeni, nem biztos, hogy jó, ha nem adjuk oda olyan magántulajdonosoknak, nem tulajdonba, hanem va-

gyonkezelésbe, akik egyébként felújítják és hasznosítják. (Csárdi Antal: Pont ez nincs benne a törvényjavaslatban!) Tessék megnézni, hogy működnek Skóciában a kastélytúrák! Ha a kastélytúrák esetében önök elmennek meglátogatni egy kastélyt, vagy menjenek el Franciaországba, és a Loire menti kastélyokat nézzék végig, a legtöbb esetben magántulajdonú kastélyba fognak bemenni, belépőjegy ellenében. A magánlakosztályokat nem tudják megnézni, de a könyvtárat, a hallt, a fogadóteret, a lépcsőházat, esetleg még a konyhát is meg tudják nézni, és bizony ezt nálunk is meg lehetne oldani. Sorolhatnám önöknek a nagy értékű állami ingatlanokat, amelyekhez évtizedek óta nem nyúltunk hozzá, és valószínűleg a nemzeti költségvetésből meg az uniós költségvetésből se lesz elég forrásunk mindegyiknek a felújítására.

Helyi önkormányzatok. Hát, Arató képviselőtársam, teljes félreértés az, amit ön mond, hogy az állam eltolja a felelősséget, és ráhárítja az önkormányzatra a terhet. Hát, ez csacszkaság! Sőt, ez a törvényjavaslat lehetőséget nyújt arra, ha elfogadjuk, hogy a helyi védetség még erősebb legyen, és a helyi védetséget ne becsljük le.

Mondok önöknek egy példát. Amikor sok évvel ezelőtt még nem voltam képviselő, dolgoztam a Velencei-tó környékének szülő- és borkultúrájáról szóló könyvön Lukács László néprajzprofesszorral és Ambros Lajos barátommal közösen, és akkor én évekig fotóztam a Velencei-tó környéki régi présházákat és pincéket. Azt csináltam, hogy lefotóztam ősszel őket, aztán télen, aztán tavasszal, különböző évszakokban és különböző szituációkban, és volt olyan az egykori védett pincesoron, amit még a VÁTI a '70-es években mért föl, volt olyan gádoros pince - nem tudom, ez a fogalom mond-e önöknek valamit -, amely gádoros pincét lefotóztam ősszel, majd tavasszal mentem, hogy szép időben újra lefotózzam, és nem volt ott a pince. Felhívtam a polgármestert, és mondtam, hogy nagy baj van, polgármester asszony, ez és ez a pince eltűnt; tudtam a helyrajzi számot is, mert ott volt előttem a VÁTI-nak a felmérési rajza. A polgármester asszony visszahívott negyedóra múlva, és azt mondta, hogy Laci, semmi gond nincsen, minden rendben van, hiszen volt engedélyük az elbontásra. És mondom, polgármester asszony, akkor félreértett engem, hát éppen ez a probléma, hogy ezen a pincén még helyi védetség sem volt; ez lett volna a polgármesternek meg az önkormányzatnak a felelőssége.

A miáltalunk előterjesztett törvényjavaslat ebből a szempontból nagyobb mozgásteret jelent az önkormányzatoknak, és reméljük, hogy élni is fognak vele az önkormányzatok. Egy sor értéknek nem állami védetséget kell kapnia, hanem helyi védetséget, a helyi közösség vagy a helyi közösség által megválasztott vezető tudja eldönteni azt, hogy mi az, ami ténylegesen védelemre szorul, és nem kell minden ilyenrel az államot terhelni. Nem a felelősséget toljuk át, hanem a lehetőséget adjuk át, hogy a saját értékeiket megvédjék.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, én azt gondolom, hogy itt nagy-nagy félreértések vannak, és főleg azok, amiket Csárdi képviselőtársam mondott, ilyen

légből kapott politikai lózungok, amelyeket unos-unaltan elmondanak, hogy a mi gazdasági érdekkörünknek a kiszolgálása. Nem, tisztelt képviselőtársam, hanem azon lehetőségnek a biztosításáról van szó, hogy a műemlék ingatlanokat felújítsuk, így is végzetes állapotban van nagyon-nagyon sok magyar műemlék. Higgye el, tisztelt képviselőtársam, hogy nem arról van szó, mint amikor például a műemléki szabályokon lazítunk bizonyos esetekben, nem arról van szó, hogy tulajdonképpen azt akarjuk, hogy ne legyenek felújítva, hanem azt szeretnénk, ha a műemlék tulajdonosát nem gátolnák abban, hogy egyébként a lehetőségeihez, a pénztárcájához, a körülményeihez, az adott technológiai eljárásokhoz igazodóan újítsa fel az ingatlanját.

Szerintem ma, ha már odáig eljutunk, hogy például a vidéki kisküriák esetében a tetőszerkezeteket... Tessék végigjárni Somogy megyét! Tessék megnézni a Somogy megyei kis küriákat! Tessék megnézni az Ormánságot, hogy milyen épületek és küriák vannak ott! Tessék megnézni a magyar népi műemlékállományt, hogy milyen állapotban vannak! Nem véletlen az, hogy elindítottuk egyébként, ahogy hallottuk Nacsa képviselőtársamtól, a határon túl a Rómer Flóris-programot, idehaza elindítottuk a népi építészeti programot, elindítottuk a nemzeti Hauszmann-tervet, a nemzeti kastély- és várprogramot. Mindezek olyan programok, amelyek jelentősen hozzájárulnak a műemlékállomány felújításához.

A szocialista időszakban, tisztelt képviselőtársaim, amikor önök kormányoztak, tisztelt Arató képviselőtársam, akkor végképp azt láthattuk, hogy pusztult a műemlékállomány. Az elmúlt tíz évben sokkal többet fordítottunk műemlékmegővásra, nemcsak állami, hanem magántulajdonban lévő műemlékek megővására is, mint az azt megelőző két és fél évtizedben összesen. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Az a helyzet, tisztelt képviselő úr, hogy néhány ügyben valóban komoly vita van köztünk, és hadd emeljek ki ebből talán hármat. Az első arra vonatkozik, hogy szemben önnel én nem gondolom azt, hogy akár önnek, akár nekem kéne megmondani azt, hogy egy épület műemléki védelme helyes vagy nem helyes; én ezt rábízom a szakemberekre. Ön pontosan ezt mondta el az imént, hogy ön melyik épület műemléki védelmével nem ért egyet a Várban. Azt nem az ön ízlése vagy én ízlésem határozza meg, hogy melyik tetszik és melyik nem tetszik, hogy valami műemléki védelemre jogosult-e vagy nem, és nem is lenne jó, ha így lenne, én azt gondolom. *(L. Simon László: Hihetetlen!)*

A második megjegyzésem arra vonatkozik, és itt ebben van talán egy félreértés, csöndben jelzem, hogy annak idején a Citadellát önök úgy képzelték, hogy majd a helyi önkormányzat fogja hasznosítani, aztán

ez nem is bizonyult akkora sikernek. Még egyszer mondom, jó, ha most végre tudják, hogy mit kezdjenek vele, de itt az egy nagy különbség államtitkár úr és képviselő úr, hogy az egy dolog, hogy az állam a tulajdonos, de egy más kérdés az, hogy ki szabályoz. Itt arról van szó, hogy a szabályozási jogot kiveszik az önkormányzatok kezéből. Ahol én lakom, ott is én vagyok a tulajdonosa a háznak, de csak azt építhetek oda, amit megenged a városi építési szabályzat. Önök ezt a lehetőséget veszik el ezekkel a kiemelt központi beruházásokkal, azt, hogy az önkormányzatok belebeszélhessenek abba, hogy mi történik a területükön. És miközben L. Simon képviselő úr hosszasan, lelkesen és helyesen érvel amellest, hogy helyes, ha az önkormányzatnak beleszólása van a műemlékek sorsába, közben más oldalról meg örül, hogy ez pont a Várban meg a Citadellában nem érvényes.

Végül egy szerény tárgyi tévedést javítanék. Ugye, ön azt mondta, hogy a szocialista építészeti tette tönkre a Tabánt. Speciel a Tabán bontása '33 és '37 között történt, akkor azért nem volt Magyarországon szocializmus, drága államtitkár úr, úgyhogy ebben egy picit legyünk óvatosabbak. Mindenért a szocialisták felelősek visszamenőlegesen is, de speciel a Tabán lebontásáért kevésbé.

Végül: le lehet sajnálni a lakótelepeket, képviselő úr, csak azt kell mondanom, hogy annak a 700 ezer családnak, aki oda beköltözött annak idején, gyakran ez volt első komfortos lakása *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és számukra ez nagyon komoly előrelépés volt; igaz, ők nem a volt és a jelenlegi kastélytulajdonosok közül kerültek ki.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Én is azzal szerettem volna kezdeni, amit Arató képviselőtársam már elmondott előttem: itt nem a tulajdonjog az érdekes, hanem a szabályozási környezet különböző technikákkal való megkerülése.

(23.10)

Láttunk erre eddig is példát, és ez az előttünk fekvő törvényjavaslat pedig tálcán kínálja a lehetőségét, hogy hogyan kell megkerülni a jelenlegi szabályozást.

Azt gondolom, hogy nagyon szépen beszélt L. Simon képviselőtársam, de a tények viszont, mondjuk úgy, hogy nem állnak képviselőtársam mellett, mert hogy a Heinrich-udvar kapcsán a védettség kijátszása, az aztán végképp nem mondható el erről a történetről, hogy a köz érdeke lenne. Azt képviselőtársam sem gondolja komolyan, hogy körülbelül 80 Airbnb-s lakás a köz érdeke, szemben azzal az értékkel, amit egyébként a Heinrich-udvar jelent.

És egy csöndes, halk megjegyzés: nagyon szépen hangzott képviselőtársamnak az a megjegyzése, hogy adjuk magánkézbe, nem kell tulajdonba, hanem vagy kezelésképp. Csak mutassa már meg azt a részt ebben a törvényben, ahol ez le van írva! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni a napirendünk keretében. Megadom a szót L. Simon László képviselő úrnak. Mindkét gombot nyomta, kettőpercesre is van lehetőség. (L. Simon László: *Normált szeretnék.*) Normál időkeret? (Jelzésre:) Akkor parancsoljon, képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért kértem még szót, hogy tisztázzuk azt, mielőtt a jegyzőkönyvben úgy maradna, ahogy azt Arató képviselőtársam mondta, én egy másodpercig nem sajnáltam le a panellakókat. Én magam éveig laktam a feleséggel panellakásban, pontosan tudom, milyen az. A rokonaim közül sokan évtizedek óta élnek panellakásban. Mindig szívesen, szeretettel megyek hozzájuk, szó nincsen arról, hogy egyetlenegy embert is lesajnálnék azért, amiért panelben lakik. Ilyet nem is mondtam.

Még csak azt sem mondtam, hogy magukat a panelépületeket sajnálnám le, ezt ugyan nem is értem, hogy mit jelent, én pusztán arról beszéltem, hogy építészeti szempontból, mondjuk, az a panellakótelep, amit Virág Csaba tervei alapján létrehozta Budapesten, Fehérváron és másutt is, azok nem feltétlenül azok az életkörülményeket teremtik, amely egyébként a mai időben elvárható lenne és pozitív lenne, és amely lélekemelő és léleképítő lenne. Ugyanakkor nagyon sok ember számára az, hogy normális körülmények között tud lakni panellakásokban, az nagyon helyes. Szeretném azt is kiemelni, hogy akár László Tamás volt képviselőtársunk, aki a XV. kerületnek volt a polgármestere is és képviselője is, milyen komoly küzdelmet folytatott azért e Ház falai között is, hogy a panelok megújuljanak. És egyébként nemcsak azért folytatott komoly küzdelmet, hogy megújuljanak ezek a panelok, hanem például Újpalotán templomot épített a panelok közé, hogy lelki tartalom és táplálék is legyen az ott élők számára.

Viszont azt nem mondhatja ön sem, képviselőtársam, hogy az lenne az üdvözítő, hogy ilyen lakótelepekben élnek sokan, és ez tényleg olyan jó volna. Ráadásul nem úgy volt az, ahogy ön ezt állítja, hogy milyen nagy fölemelkedés volt sokak számára. Sokakat bekényszerítettek a panellakásokba, sokakat a nagy szocialista iparosítás jegyében Budapestre felhoztak teherautóval, és szinte bekényszerítették őket ezekbe a lakásokba, ahogyan másoktól elvették a régi házaikat, régi birtokaikat, azok számára meg aztán mondták, hogy lehet ilyen jó kis Kádár-kockaépületeket építeni. Aztán voltak olyanok, mint az én dédnagyapám is, akiktől elvették a saját kezükkel épített gazdasági épületeiket és lakóházakat, ahol a nagyanyám született, aztán át lehetett őket költöztetni egy kis sufniba. És sok mindent lehetne mondani, de azt mindenesetre, képviselőtársam, szeretném, ha tisztáznánk, hogy én egy pillanatig nem sajnáltam le azokat, akik panellakásban élnek, sőt még egyszer mondom, én magam is éltem panellakásban, és ma is élnek közeli rokonaim, hozzátartozóim panellakásban.

Valószínűleg félreérthetően fogalmaztam a Tabánnal kapcsolatban. Tehát én azt mondtam, hogy a

szocializmus időszakának a réme ott díszileg a Naphegy téren, a Tabán legmagasabb pontján, a szintén Virág Csaba által tervezett MTI-székház.

Tehát abban igaza van önnek, képviselőtársam, hiszen jól tudjuk, hogy már a XIX. század végén fölmerült a Tabán lebontása, és akkor még nem látták benne azt az értéket, amit ma látnánk azokban az épületekben. Tehát ebben igaza van képviselőtársamnak, és köszönöm, hogy pontosította ebben a kérdésben a fölszólalásomat. Azzal együtt, hogy ma mennyire örülnénk, ha egy kis magyar winzig vagy valami lenne ott a Tabán környékén, hogy micsoda értéket jelentene.

De ez nagyon fontos problémára hívja föl a figyelmet, tisztelt képviselőtársam. Az pedig az, hogy igazándiból az örökségvédelemnek az a legnagyobb paradoxona, hogy tulajdonképpen sokszor nem tudjuk eldönteni, hogy melyik állapot az, amelyik autentikus és amelyik megőrzésre méltó. Az 1870-es évekig nem volt intézményesített örökségvédelem Magyarországon, sőt Európában sem, Rómer Flóris úttörő volt az intézményrendszer létrehozásában. Ha most visszagondolunk, és mondjuk, azon vitatkozunk, hogy a budai Várban mit állítsunk vissza, hogy egy kastélynál melyik az az állapot a felújítás során, amit meg kell jelenítenünk, egy falkutatásnál látjuk az egymásra rakódott rétegeket, nem tudja sokszor eldönteni még a művészettörténész szakember sem, hogy a XVII. század eleji, a XVII. század közepi, a XVIII. század eleji vagy a XIX. század eleji állapotokat rekonstruáljuk-e, állítsuk helyre. És ráadásul olyan esetekkel is számtalanszor találkozunk, amikor egy barokk freskóra egy másik freskó került rá, tehát még ráadásul a falfestményt újabb falfestménnyel fedték el. Ezért még egyszer mondom, az intézményesített örökségvédelemnek ez a legnagyobb paradoxona, hogy sokszor nem tudjuk eldönteni, hogy melyik állapot az autentikus, melyik, amihez vissza kell térni, melyik az, amelyiket védeni kell.

Ráadásul, tisztelt képviselőtársaim, ha most csak arra gondolunk, hogy mondjuk, azok a modern közművek és komfortelemek, amelyek a mai életkörülményeink között elvárhatók, ha ezek nem lennének beépíthetők egy műemlék épületbe, akkor ki az, aki műemlékben akarna lakni? Múzeumokban lehet azt csodálni, lásd, ha már holnap Trianon-évforduló lesz, ugyan nem a Nagy-Trianon-, hanem a Kis-Trianon-kastélyban van az a mellékhelyiség, amelyet a világ turistái megcsodálnak, és nézik azt, hogy lám-lám, néhány évszázaddal korábban a Napkirály idején milyen módon is, csak elég elolvasni egyébként a XIV. Lajos korabeli életformáról szóló könyveket, tehát milyen módon és milyen körülmények között éltek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mondhatjuk, hogy ma senki nem akar ilyen módon élni, ilyen körülmények között élni, a modern kor vívmányait mindenki szeretné élvezni, szeretné, ha normális fürdőszobája lenne, szeretné, ha normális konyhája lenne, szeretné adott esetben, hogy megfelelő, korszerű fűtéssel rendelkezzen a háza. Egy XV. századi épületben mindezek nem álltak rendelkezésre, ezért ha tetszik, ha nem, a műemlékvédelmi szempontokat a korszerű

építészeti szempontokkal kell valamilyen módon ötözni, és ez bizony nem megy máshogyan, csak úgy, hogy valamilyen módon lehetőséget adunk a műemlék épület átépítésére, átalakítására.

Tehát ez is azt mutatja, hogy miközben egyébként... - és itt egy fogalmat még egyszer tisztáznunk kell: amikor a műemléki védetség korlátozza a jogait a tulajdonosnak, ez egyébként egy teljesen természetes, nem egy ördögtől való dolog. Én nem azt mondtam, hogy ez valamiféle bűn vagy baj, ez a műemlékvédelemnek a lényege, hogy azt mondom a tulajdonosnak, hogy nem csinálhatsz akármit az ingatlanoddal, nem építheted át akárhogy az ingatlanodat. Azt mondom a műemlék-tulajdonosnak, hogy nem adhatod el akárhogy és akárkinek az ingatlanodat, önkényesen nem bonthatod le az ingatlanodat; míg egy nem műemléki ingatlan esetében ilyen típusú korlátozások nincsenek. Bár ott is vannak az új épületeknél korlátozások, hiszen azt mondja az építésügyi szabályzat, hogy nem építhetsz ennél nagyobb, védett utcaképbé nem építhetsz bele ilyen színű vagy amolyan típusú épületet, és még sorolhatnánk tovább.

És itt fejezem be a Citadellával. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök, azt gondolom, hogy a saját démonjaikkal küzdenek, és önök folyamatosan azt akarják bebizonyítani, hogy mi azért alakítunk ki ilyen szabályokat, mint amit a Citadella vagy a budai Vár esetében is tettünk, mert ott ellenzéki vezetés van, és mi tulajdonképpen nem akarjuk azt, hogy a helyi emberek igényeit és véleményét figyelembe vegyünk.

Megjegyzem, ugyanezeket a vádakokat nem mondták el akkor, amikor Nagy Gábor Tamás volt az I. kerület polgármestere, és már az ő idején számos kérdést... - ezt talán már csak tudom, hiszen a budai Vár felújításáért felelős kormánybiztosként dolgoztam, és elég sokat küzdöttem egyébként Nagy Gábor Tamással a Várbazár felújításakor is. Ezek jó hangulatú, egészséges, de mégiscsak komoly vitákat is kiváltó küzdelmek voltak. Akkor érdekes módon ezt nem mondták, pedig mondhatták volna, mert a viták legalább olyan mélyek voltak, mint amilyenek most, csak ezek szakmai viták voltak, és egyébként arról szóltak, hogy ha az állam a maga tulajdonában országos jelentőségű, sőt azon túlmutató jelentőségű felújítást vagy beruházást hajt végre, akkor igenis legyenek arra lehetőségei, hogy a helyi építési szabályzatokból kiemeljen egy összefüggő területet, és azt önállóan fejlessze.

Ez a világon egyébként mindenhol így van. Tehát ne csináljunk úgy, mintha ez Franciaországban, Nagy-Britanniában, Németországban nem ugyanígy lenne, és hogy ugyanilyen lehetőségei és jogosítványai a kormánzatnak ne lennének.

(23.20)

Ajánlom figyelmükbe, a berlini múzeumsziget fejlesztésétől elkezdve sok mindent mondhatnék példaként, ami az érveimet alátámasztja. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most ismét kettőperces felszólalások következnek. Megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem a Tabán-vitába belefolyva, amit a képviselő úr elmondott, az igazság legnagyobb részét fedi, de az utolsó rombolásra 1945-ben került sor, és a végleges állapotát 1968-ban érte el, amikor az Erzsébet hídfő építése és Döbrentei tér kialakítása kapcsán az ottani felújítások megtörténtek.

Azt azért elismerhetjük szerintem, hogy pont a műemlékvédelem területén és Magyarország műemlékeinek állapotában a legnagyobb kárt a kommunista rendszer okozta, szerintem ebben talán egyet is érthetnénk, Budapesten is és országosan is. Abban L. Simon képviselőtársamnak teljesen igaza van, hogy a műemlék-szabályozás az nem lehet az épületek ellen, a tulajdonosok ellen, hogy ne lehessen semmilyen értelmes dolgot csinálni. Most konkrétan arról beszélt itt képviselőtársam is, hogy nem az van, hogy meg van határozva, hogy milyen feltételekkel lehet valamilyen észszerű felújítást eszközölni, hanem nagyon sok helyen nagyjából semmilyen.

Ott vannak például a Balaton-felvidéken az 1700-1800-as években épült kis, műemléki védetségű préházak, amivel a tulajdonosok nem tudnak mit kezdeni, nem lehet észszerűen, a szépségüket megőrizve használni, és emiatt egyébként romlik az állaguk, mert a tulajdonosok nem tudnak állagmegóvó beruházásokat sem eszközölni. Nyilvánvalóan a kis préházaknál, kis épületeknél nem állami tulajdonról beszélünk, mert túlbürokratizált a rendszer, pont erről szól a rendszer, hogy egyszerűsítés.

De a védelem az mindig fontos, és a védelem az minden épületet meg kell hogy illessen, de így sokkal nagyobb mértékben tudnánk egy kicsit felújítani a magyar műemléki épületállományt, ilyen könnyítésekkel, de persze a kellő szigor megtartásával, mint hogyha észszerűtlen, túlbürokratizált vagy évekig elhúzódó eljárások akadályoznák ezt. Éppen ezért van erre szükség. Menjenek el! Most nem a legnagyobb műemlékekről beszélünk nyilvánvalóan, kis műemlék épületeknél, kis kúriáknál, Somogy megyében, a Balaton-felvidéken, és még számtalan helyen pontosan ez a szabályozás segítene a felújításban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak, parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Én csak el szeretném mondani, hogy én nem küzdök semmilyen démonokkal, tehát nincs rá okom. Én megmondom, kivel küzdök, képviselőtársaim: én a Heinrich-udvar beruházójával küzdök, és a IX. kerületben az Erkel utcai ukrán beruházóval küzdök, akik tönkretesznek védett értékeket. Azt gondolom - és mind a két esetben tudom bizonyítani, amit mondok -, ez nem ment volna az önök politikai közönségének a támogatása nélkül.

Azt gondolom, hogy abban nincs vita köztünk, hogy a kommunista rendszer milyen hihetetlen, sokszor helyrehozhatatlan károkat okozott ebben a kérdésben. De azért L. Simon képviselőtársamnak szeretném jelezni, hogy azért ne aggódja túl a Kádár-kockák újbóli megjelenését, mert harminc éve múlt el a rendszerváltás, a XXI. században ennek az újbóli megjelenésére viszonylag kicsi az esély. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben következnek képviselőtársaim felszólalásra. Első felszólalóként megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, MSZP, parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem akartam hozzászólni a vitához, de most már úgy érzem, hogy az MSZP képviselőjeként azért néhány szót én is szeretnék elmondani.

Tehát nem azzal van a baj, azzal tökéletesen egyetértünk, magam is tapasztalom Szeged városában, hogy sok esetben nagyon szigorúak az örökségvédelemről szóló szabályozások, és bizony adott esetben a tulajdonosok, ha akarnának, se nagyon tudnának újítani, mert egyébként ezek a szabályozások nem teszik ezt lehetővé. Ebben, azt gondolom, hogy itt mindannyian egyet is értünk.

A probléma inkább abból adódik itt e törvény kapcsán, ami a két törvényt egybenézve a második részéből adódik, történetesen a Citadella felújítása kapcsán, ami bár az államtitkár úr szerint és mindannyiunk szerint valóban állami tulajdon. De akkor, amikor önkormányzati hatásköröket kívánnak elvonni a szabályozás területéről, akkor azt ne várják már tőlünk, képviselőtársaink, hogy ezt tudjuk támogatni! Folyamatosan arról beszélünk, egyébként lesz még ma egy napirend itt, az utolsó napirendi pont kapcsán, ami megint az önkormányzatok hatáskörének csökkenéséről szól. Ne várják már tőlünk azt, amikor így összemosnak bizonyos esetekben törvényeket, és az önkormányzatok hatáskörének folyamatos csökkentéséről van szó, akkor ezt mi itt jó szívvel tudjuk támogatni! Önök sem támogatnák ezt jó szívvel, ezért nem tudjuk egyébként mi sem támogatni ezt a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót L. Simon László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Ígérem, képviselőtársaim, hogy az utolsó felszólalásom lesz. Én csak két példát szeretnék mondani. Én a Citadella-dologra már nem reagálok, mert egyszerűen nem akarják képviselőtársaim megérteni, hogy mi a helyzet. Tehát itt csak elbeszélünk egymás mellett, főleg ezt tovább húzni. Önök folyamatosan rosszindulatot feltételeznek rólunk, és önkormányzati hatáskörök elvonásáról beszélnek, mi pedig egészen máshogyan közelítünk ehhez a kérdéshez. Nem hiszem, hogy ezt nem lehet megérteni, de nyilvánvalóan nem is akarják megérteni.

Két dolgot szeretnék egyértelművé tenni, csak azért, hogy szemléletes és életszerű legyen. Próbáltam a vitában is életszerű példákat hozni önöknek, hogy hol van az életszerű műemlékvédelemnek a határa, és hogy meddig lehet egyébként arról beszélni, hogy van értelme valamit védeni, vagy meddig szolgálja egy épületnek a megmaradását és hosszú távú fenntarthatóságát maga a védettség.

Csak azon gondolkozzanak el, tisztelt képviselőtársaim, hogy mi lett volna, ha az Andrássy út építésének az időszakában azok a műemlékvédelmi szabályok éltek volna Magyarországon, amelyek most érvényben vannak. Lenne-e akkor ma Andrássy utunk? Lenne-e akkor ma Hősök tere? Lennének-e gyönyörű szép, egyébként már védett műemlék paloták az Andrássy útnak mind a két oldalán? Gondolom, hogy a kérdésemből következik is a válasz, hogy nem lennének, mert azokat az épületeket, amelyeket akkor elbontottak annak érdekében, hogy új sugárutak jöjjenek létre, azokat az épületeket védte volna az intézményesített örökségvédelem. Tehát ezt csak azért mondom, hogy tessék elgondolkozni az észszerűségnek és az életszerűségnek a határain!

Még egy dolgot szeretnék önöknek mondani, mert a velencei chartáról szakmai körökben irdatlan sokat vitatkoztunk az elmúlt években és annak az időszakáról. Amikor a diósgyőri várnak a rekonstrukciós tervein dolgoztunk, én abba ütköztem bele, hetekig, sőt hónapokig tartó küzdelem volt, hogy a 70-es évek műemlékvédelme által vasbeton szerkezetként a várnak a romjai közé beépített, a korábbi szerkezetet imitáló építményeket elbonthassuk-e vagy ne. Azt mondták a műemlékvédők és művészettörténészek, hogy azok elbonthatatlanok, mert azok az elmúlt évtizedben a műemléknek szerves részeivé váltak.

Tessék elképzelni, hogy bemegyünk a gótikus vár nem létező udvarába, mert javarészt elhordták - mindenki tudja, hogy hogy nézett ki a diósgyőri vár a rekonstrukciós munkák megkezdése előtt -, és egy gótikus ívet látunk vasbetonból, amit a 70-es években csináltak, és már kikezdte egyébként az idő. És azt mondja az akadémikus művészettörténész, hogy azt a gótikusív-imitációt, vasbetonív-imitációt nem bonthatjuk el. Önök szerint ez életszerű? És hivatkozik részben a velencei chartára, részben pedig a magyar műemléki szabályokra. Önök szerint ez életszerű? És életszerűtlenebb egyébként az eredeti szerkezetnek a meglévő, a régészeti által és a művészettörténet által föltárt és dokumentált szerkezeti elemeknek a felhasználásával való visszaépítése? Nyilvánvalóan nem.

Tehát én ezért mondom, hogy nem lehet, egyébként életszerűen nem is lehet tökéletesen szabályozni semmit sem papíron, csak azt kérjük önöktől, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, legalább ebben a kérdésben feltételezzenek rólunk jó szándékot! Konzervatív kormány tagjai és képviselői vannak itt a parlamentben, a parlamentnek ezen az oldalán. Mondhatnám azt, hogy a létezésünkhöz hozzátartozik az, hogy az identitásunk szempontjából meghatározó jelentőségű műemlékek megmaradjanak, a magyarság létezésének eme tárgyiasult lenyomatai megmaradjanak és az

utókor számára is fölmutathatók legyenek. Legalább ezt az egyet méltányolják, tisztelt képviselőtársaim! Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselőtársaimat, kívánnak-e esetleg még élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra, parancsoljon!

(23.30)

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr, és köszönöm szépen a hozzászólásokat és a konstruktív párbeszédet. Ahogy az örökségvédelemmel kapcsolatban és a műemlékügyben hallgattam itt a pattogó felszólalásokat, egy dolog vált számomra... *(Arató Gergely: Miért pattogó?)* Jó értelemben mondom a pattogó felszólalásokat. Tehát hallgattam ezeket a hozzászólásokat, és egy dolog vált teljesen egyértelművé számomra, az, hogy ennek a vitának a filozófiai mélysége valójában a kiindulási pontban van. Ha ezt a kiindulási pontban meglévő filozófiai különbséget fel tudjuk oldani, akkor onnantól kezdve már egyértelmű, hogy mit kell tenni, és akkor attól kezdve a törvényjavaslat normaszövegével kapcsolatos vita másodlagossá válik.

A kiindulási pont, amire válaszolnunk kell, az, hogy vajon most rendben van-e minden, rendben van-e az örökségvédelem és a Magyarországon lévő műemlékek ügye. Ahogy hallgattam az ellenzéki képviselők felszólalásait, abból azt a következtetést vontam le, hogy az ő megítélésük szerint igen, és minden maradjon úgy, ahogy most van. *(Szabó Sándor: Én nem ezt mondtam.)* Igen, az MSZP és a Jobbik soraiból is ezzel ellentétes vélemények jöttek, de a DK és az LMP soraiban megfogalmazott vélemények ebbe a vonalba illeszkedtek. Tehát ahogy most van ez a dolog, az rendben van. Az a 15 ezer műemléki érték, amit nyilvántartunk, a helyi értékén van kezelve, az megfelelően van karbantartva, megfelelően, ütemezetten zajlik a felújításuk, a gondozásuk.

Való igaz, hogy ha ezt a kiindulópontot elfogadjuk, akkor erre a törvényjavaslatra nincs szükség. De mi azt gondoljuk, s ha jól értettem, az MSZP, a Jobbik és a kormánypártok soraiból jövő vélemények is ebbe az irányba mutattak, s a kormány álláspontja is az, hogy nincs rendben ez a dolog. Azért nincs rendben ez a dolog, mert a szabályozás úgy néz ki, hogy jelen pillanatban ugyan annak az alkotmányos követelménynek eleget teszünk a mostani szabályozással, hogy konzerváljuk a meglévő állapotot, de a konzerválás egyben a változtatási lehetőségek túlzott korlátozását is jelenti. Tehát ez a szabályozás konzerválásra alkalmas, de alkalmatlan arra, hogy ezeknek a műemlékeknek a normális, az észszerű, a XXI. szá-

zadi körülményeknek megfelelő és az örökséget tiszteletben tartó megújulása, felújítása zökkenőmentesen történjen.

Azért teszünk javaslatot egy nagy volumenű felülvizsgálati eljárásorozatra elindítására, mert ez a törvényjavaslat igazából arról szól, hogy a kormányzat és az örökségvédelem vesz egy nagy levegőt, és akkor ezt a 15 ezer műemléket átvizsgálja, s megpróbálja újra kategorizálni, és a törvényjavaslatban lévő új kategóriák szerint egy normális, józan és kezelhető, illetőleg az eredeti céloknak és a kulturális örökség védelmére vonatkozó követelményeknek megfelelő kezelést lehetővé tenni. Szerintem ez a javaslat így, ebben az összefüggésben támogatható, és arra kérem a kritikus hangokat megfogalmazó képviselőket és frakcióikat, hogy inkább ők gondolják át az alapállásukat, és ahogy mondani szokták, álljanak a jó oldalra, s ezzel összefüggésben jöjjenek el a sötét oldalról. Bocsánat, már én is fáradok, ez valószínűleg ennek köszönhető.

De a viccet félretéve: az érem másik oldala a Citadella. Azok a kritikus hangok, amelyek megfogalmazódtak a javaslattal összefüggésben, alapvetően sántítanak. Már a vitában is elhangzott egy-két ténybeli pontosítás, de én azért még egy ténybeli pontosítást szeretnék megtenni. Csárdi képviselő úr és Arató képviselő úr is mondta, hogy ahogy a Palotanegyeddel összefüggő szabályozást is az önkormányzati választások után fogadtuk el, ugyanúgy szeretnénk most a Citadellára is alkalmazni ezt a modellt. De pont a törvényjavaslat címéből derül ki az, hogy az a törvény, amelynek a módosítására most javaslatot teszünk, és amely a Palotanegyedre vonatkozó szabályokat is tartalmazza, és ideilleszteni be a Citadellára vonatkozó szabályokat, nos, nézzék meg annak a törvénynek a számát. Az egy 2018-as törvény. Akkor még semmilyen önkormányzati választásról nem beszélünk. A Palotanegyedre vonatkozó speciális szabályoknak semmi közük nincs az önkormányzati választások eredményéhez, ugyanúgy, ahogy a Városligetre vonatkozó szabályozásnak, és a most a Citadellára vonatkozó szabályozásnak sincs semmi köze az önkormányzati választásokhoz.

Ráadásul, s pont ez indokolja a különleges szabályozást, ezek olyan speciális területek, amelyeken lehet ugyan arra hivatkozni, hogy a megválasztott képviselők az ott lakók érdekeit képviselik, de ahogy L. Simon képviselő úr elmondta, ott nincsenek bejelentett lakosok. Én nem tudok arról, hogy a Citadellán, a Palotanegyedben, vagy a palotában lenne bejelentett lakos. Bár bevallom őszintén, most blöffölök, tehát ezt ellenőriznem kellene, de az biztos, hogy választópolgárok tömegei nincsenek ott bejelentve, akiket itt Csárdi képviselő úrnak harcosan képviselnie kellene. Ezek ugyanis speciális területek. Mindig is azok voltak, és speciálisan, egységben kezelve, külön szabályozást alkotva tudja az állam elvégezni azt a feladatot, amit megkövetel a haza. Mert valóban arról van szó, hogy milyen állapotban a Városliget volt 2010-ben, milyen állapotban a Palotanegyed és a Budavári Palota volt 2010-ben, és milyen állapotban a Cita-

della most van, az egész egyszerűen nem méltó Magyarországhoz, és nem méltó annak fővárosához, Budapesthez.

Tehát a budapestiek és a választópolgárok érdeke teljesen egyértelműen az, hogy a Városliget megújítása folytatódjon, hogy a budavári fejlesztéseink és a Hauszmann-program folytatódjon, és az az érdek, hogy hasonló irányban, hasonló koncepció mentén, hasonló módon végre a Citadella ügyét is el tudjuk rendezni. Az erre vonatkozó tervek hamarosan nyilvánosságra fognak kerülni. Nem könnyű az ügy, mert ahogy szintén L. Simon képviselő úr is említette, ez egy történelmileg terhelt része a városnak, ennek megfelelően kell vele foglalkozni. De egyértelmű, hogy mind az épített örökséggel valamit kezdeni kell, mind pedig a zöldterületek megújítása nem várthat tovább magára. Én a Tabán mellett lakom és nagyon sokszor szoktam a Gellért-hegyen futni. Nem egy büszke közép-európai ország fővárosa turisztikai szempontból legfrekvenciáltabb látványosságának a képét mutatja az a zöldterületi állomány, amivel ott az ember egy-egy reggeli futás közben találkozhat. Tehát ezeket a helyzeteket mindenképpen kezelni kell.

Lehetünk naivak és mondhatunk hagymázos dolgokat, de azért a nap végén mégiscsak az a helyzet, hogy ki más tudná ezt megtenni, mint az állam. Van az önkormányzatoknak erre forrásuk? Nincs. És nem azért nincs, mert a kormány elveszi az önkormányzatoktól a bevételeket, ahogy azt önök oly nagy előszeretettel szokták állítani, hanem az önkormányzatoknak ilyen típusú nagyberuházásokra, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, közérdekű beruházásokra sosem volt saját forrásuk. Ezek minden normális országban állami beruházások, tehát az államnak kell erről gondoskodnia, és az államnál van értelme a szabályozási jogok tartásának.

Beszélhetünk a változtatási tilalomról. Hogy egy konkrét példát mondjak: a Citadella kapcsán tényleg arról van szó, hogy azért küzdünk, hogy a XI. kerületi önkormányzat, ha akar, el tudjon rendelni a Citadellára változtatási tilalmat? Önök szerint ez lenne a magyar érdek? Az lenne Budapest érdeke, hogy a XI. kerületi önkormányzat kitalálja, hogy nem támogatja az államnak a Citadella-fejlesztési és zöldterület-megújítási tervét, elkezd zsarolni a kormányt, és azt mondja, hogy akkor én most elrendelek egy változtatási tilalmat? S akkor megint évtizedekig nem történik semmi, csak rohad le a legfontosabb turisztikai látványosságunk és annak zöld környezete. Tényleg az az önkormányzatiság védelme és csimborasszója, hogy olyan változtatási tilalomért küzdünk, amit egy normálisan gondolkodó önkormányzat soha nem rendelne el? Mert nekik is az az érdekük, hogy az a fejlesztés, az a beruházás megvalósuljon.

(23.40)

Pontosan, ahogy itt a korábbi felszólalásokban is elhangzott, a korábbi ilyen típusú beruházásoknál is, amelyek mind épített örökséget állítottak helyre, egyszerűen elkerülhetetlen az együttműködés az ál-

lam és az önkormányzatok között, pártpolitikai logikától teljesen függetlenül, és attól teljesen függetlenül, hogy a változtatási tilalom elrendelésének joga meg a szabályozási, normaalkotási lehetőségek kinél vannak.

Tehát azt tudom önöknek ígérni, hogy az ezzel kapcsolatos egyeztetések, ugyanúgy, ahogy más beruházások esetén, itt is le fognak... *(Arató Gergely: A Városliget esetén.)* A Városliget, köszönöm, hogy említette, a Városliget esetén is erről van szó. Azokat az épületeket, amelyeket a Fővárosi Közgyűlés és Budapest főpolgármestere nem támogat, a Fővárosi Közfejlesztések Tanácsa döntése alapján a kormány, annak ellenére, hogy mi nagyon szeretnénk - megépíthetnénk ezeket, mert ezek szerintünk fontos épületek lennének -, de nem építjük meg.

A változtatási tilalom, amit elrendeltek még az erre vonatkozó döntés meghozatalát megelőzően, egy dologra volt jó: arra, hogy a zöldterületek arányát sem tudjuk növelni a Városligetben, mert az azt jelenti, hogy ha valahol elrendelnek egy változtatási tilalmat, akkor ott a fű se nő. Épületeket is szeretnénk építeni, de megértjük és tudomásul vesszük, hogy a főváros ezt nem támogatja, ezért azok az épületek nem fognak megépülni, viszont azt szeretnénk a Városligetben is, hogy a fű nőjön. Ezért aztán az értelmetlen változtatási tilalom fenntartásának nincs értelme.

Tehát arra kérem önöket, ne küzdjenek demókkal, ahogy ez itt már elhangzott, illetőleg értelmetlen dolgokért se küzdjenek, azokat se próbálják támogatni, hanem ezzel ellentétben támogassák ezt a beruházást, és kérem, vegyenek részt az erre vonatkozó koncepció kidolgozásában.

Köszönöm szépen a szót és a támogatást. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvények Csongrád megye névváltozásával összefüggő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10755. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak! Tisztelt Ház! Tartalmában rövid, ugyanakkor történelmi örökségünk és kötelezettségeink szempontjából annál szimbolikusabb törvényjavaslat tárgyalása kezdődik meg most itt az Országgyűlésben.

2017. október 3-án ellenszavazat nélkül döntött arról a Ház, hogy június 4-étől Csongrád megye elnevezése Csongrád-Csanád megyére változzon, tehát ezzel összefüggésben egy országgyűlési határozat már kötelez minket.

A megye átnevezésével és ezzel a dátummal az Országgyűlés üzen: üzen valamennyi magyar honfitársunknak határon innen és túl, hogy részei a magyar nemzettestnek, és bármely, a mi közösségünket érintő történelmi döntés vagy jelenkori politikai támadás sem szakíthatja el őket tőlünk.

Miközben tehát a trianoni békediktátum 100. évfordulójára emlékezünk, az Országgyűlés 2017-ben is kifejezte és most is ezen törvényjavaslat elfogadásával is kifejezheti, hogy méltó módon emlékezik a történelmi Magyarországra, és valamennyi magyart ezen nemzet részének tekint.

Maga a törvényjavaslat mindössze négy törvény módosítását tartalmazza, kicserélve a törvényekben a Csongrád elnevezést Csongrád-Csanádra.

Ugyanakkor engedjék meg nekem, hogy néhány mondatban beszéljek Csongrád és Csanád megye történelméről, azokról a szimbolikus eseményekről, amelyek az Országgyűlés '17-es és -reményeink szerint - mostani döntését is indokolják.

Csanád vármegye évezredes múltra tekint vissza, 1028-ban jött létre, amikor az István hűségére tért, korábban Ajtonyt szolgáló Csanád seregevezér a nagy-ősi csatát követően, Ajtonyt legyőzve, közigazgatási egységgé szervezte a területet immáron a vármegye ispánjaként és az államalapító király szövetségeseként. Ekkoriban Csanád vármegye hatalmas ország-részt foglalt magában: mélyen elnyúlt Szegedről keletre és délre is, része volt a mai Csongrád és Békés megyék egyes területei mellett Torontál, Temes, Arad, Krassó és Keve vidéke is.

Csongrád vármegye is ősi eredetű, szintén István korában jött létre. Eredetileg messze délre is lenyúltak bizonyos részei. Legfontosabb települése Szeged, már egy 1183-ban kelt oklevélben is említik.

A két megye, Csanád és Csongrád egymás mellett organikus egységben virágzott, az elkövetkezendő időszak alatt számtalan határmódosuláson vagy éppen történelmi tragédián estek át.

A megyék szempontjából fontos szakaszhatárt jelentett az 1876-os megyerendezés, amikor is megszüntették a különleges státuszú kerületeket, és a vármegyéket tették a közigazgatás kizárólagos alapformájává. A dualizmus korának vármegyei listáján szerepelt Csongrád megye Szentés központtal és külön Csanád vármegye is Makó székhellyel.

Az 1876-os megyerendezés egészen az 1918-as esztendőig maradt érvényben; az Osztrák-Magyar Monarchia felbomlásával, majd a trianoni békediktátum megszületésével teljesen új közigazgatási rendszert hoztak létre. Az új rendszert az 1923. évi XXXV. törvény cikk iktatta be, az ország innentől 25 vármegyére tagolódott. A törvény alapján megszületett Csanád, Arad, Torontál közigazgatásilag egyelőre egységesített vármegye, melynek székhelye továbbra is Makó maradt, de a határok némileg módosultak.

A második világháború ideiglenes határváltoztatásai természetesen ezt a területet is érintették, ám végül a Csanád-Arad-Torontál megyénév 1945-ben egyszerűen csak Csanád vármegyére rövidült.

1950-ben a kommunista diktatúra kiépítésének egyik utolsó fázisaként Rákosi Mátyás és a pártállam

felszámolta a hagyományos magyar önkormányzatiságot, annak történelmi szerveit, köztük a vármegyerendszert, helyette tanácsrendszert vezetett be. Ennek eredményeképp a korábbi 25 megye, 14 törvényhatósági jogú város helyett 19 megyére és Budapestre oszlott az ország közigazgatási területe. Megszüntette ez a megyerendezés Csanád vármegyét, melynek egyik része Békés, másik része Csongrád megyékbe lett betagolva. A makói, a központi és nagylaki járások - utóbbiaknak csak egy része - Csongrád megyéhez kerültek, Torontál egykori része, a mezőkovácsi járás és a battonyai járás pedig Békésnek jutott.

A mai Csongrád megye területe három, egykori történelmi vármegyei identitásból áll. A XI. században a Szent István által alapított Csongrád vármegye és Csanád vármegye, a XIII. században szerveződött Torontál vármegye területének kisebb-nagyobb része terül el Csongrád megye mai határai között.

Miközben 1990 óta több megye esetében is döntött az Országgyűlés a történelmi nevek visszavezetéséről - Szabolcs-Szatmár-Bereg, Győr-Moson-Sopron megye például -, Csongrád és Csanád esetében erre az elmúlt 30 évben nem került sor. Ugyanakkor most Trianon emlékezete méltó alkalmat biztosít arra, hogy ennek a javaslatnak az elfogadásával lerójuk tiszteletünket a történelmi Csongrád és Csanád vármegyék és általában a történelmi Magyarország, a magyar nemzet egysége és annak közös, egymástól való elválaszthatatlanságunkat megalapozó történelmi öröksége iránt.

Mindezekből következően arra szeretném kérni önöket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

B. NAGY LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm a szót. Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy a már korábban elfogadott, a Magyar Köztársaság megyéiről, a megyék nevééről, székhelyéről szóló 67/1990-es országgyűlési határozat módosításáról szóló 19/2017-es számú határozati javaslattal összhangban elvégezze Csongrád megyének a Csongrád-Csanádra változtatása kapcsán szükséges törvényi módosításokat.

A megyénk átnevezéséről szóló javaslat Lázár János képviselőtársam kezdeményezésére született meg, amelyet jómagam - szintén Csongrád megyei lévén - egyértelműen támogatásomról biztosítottam. Természetesen feladatommak tartom, hogy minden rendelkezésemre álló eszközzel a jövőben is támogassam a helyi identitás megőrzését, erősítését és ezen törekvéseket.

Magyarországon a XX. század eseményei, illetve a mögöttünk hagyott ezer esztendő okán is a neveknek, a helységneveknek történelmi üzenetük van.

Mint ismeretes, hazánk közigazgatási berendezkedése ezeréves múltra tekint vissza.

(23.50)

Csanád megye alapítására - ahogy az elhangzott - 1028-ban került sor. Szent István vezére után került elnevezésre ez a megye, amely egyben a legrégibbi egyházmegyei központ is csanádi püspökséggel. Ennek a természetes, organikus közigazgatási fejlődésnek vetett véget 1920, ami azt jelentette, hogy az ország közepéből Békés megye, Csongrád megye és Csanád megye az ország szélévé vált. Úgy vélem, képviselőtársaimnak nem kell külön magyaráznom, hogy milyen az a helyzet társadalmilag-gazdaságilag és akár az életérzés szempontjából, ha valaki egy ideig az ország közepén él, és egyszer csak az ország szélén találja magát. Meggyőződésem szerint az ott kialakult társadalmi-gazdasági viszonyok nem elválaszthatók attól a ténytől, hogy az 1920. június 4-ei békeparancs következtében megváltoztatták az országhatárt és a közigazgatási határt, tehát nem ezeknek az embereknek a teljesítménye, munkája és hazaszeretete, haza iránti elkötelezettsége változott meg.

Mint ismeretes, Trianont követően, a konszolidáció idején, a '20-as években kísérletet tett a kormány, hogy ideiglenesen Csanád megyének, illetve Torontál megyének a közigazgatási rendszerét is fenntartsa, ezt azonban a második világháborút követően eltörölték, a megmaradt Csanád megyei részeket, ami egyébként tizen-egynéhány települést jelent, illetve a megmaradt néhány torontáli települést - a korábbi Torontál vármegye tízezer négyzetkilométeréből csak 2 százaléknyi maradt meg - összevonták Csongrád megye néven. Úgy gondolom, hogy ez az aktus mérhetetlen pusztítást jelentett. 1920 mellett az 1950-es tanács-törvény és az új tanácsi rendszer jól mutatja azt, hogy nemcsak az ország megcsonkításáról volt szó, hanem a magyarság megcsonkítása is megtörtént. Ugyanis volt egy külső megcsonkítás, amit Trianonnak hívnak, és volt egy belső megcsonkítás a kommunizmus idején, amikor az emberektől elvették a nemzeti identitást, egyben elvették a lokális identitást is. Ha egy helyi közösségben erő, képesség és igény mutatkozik arra, hogy rehabilitálja azt a lokális közösséget, ahol ezer éven keresztül élt, és amelynek hagyományai mind a mai napig érvényesülnek, akkor a törvényhozásnak és a végrehajtó hatalomnak a felelőssége, hogy az ehhez szükséges kereteket megteremtse.

Tisztelt Ház! A Csongrád Megyei Közgyűlés 2017. június 30-án hozott határozatában támogatta a megyenév megváltoztatásával kapcsolatos javaslatot, az Országgyűlés pedig a jogszabályban előírt módon hozta meg ezt a döntést. Hangsúlyoznám, hogy ennek az átnevezésnek nem lehet negatív hatása a területi közigazgatás működésére, csak pozitív hatása lehet annak a több mint tucatnyi településnek az életére, ahol nem Csongrád megyei identitás, hanem csanádi identitás van. Nemcsak nevükben viselik ezek a települések ennek a térségnek a sorsát, múltját, a közösségi összetartozását, hanem ez kulturálisan is egy másik közösség.

Ha már megvalósult egy ilyen megyenévvaltozással kapcsolatos gondolat, akkor úgy gondolom, senkitől nem veszünk el semmit, éppen ellenkezőleg, egy közösségnek adunk valamit. Itt kár senkit sem ér azzal, hogy Csongrád megyét a jövőben Csongrád-Csanád megyének nevezik, hiszen a csanádi embereknek nem azzal volt a bajuk, hogy Csongrád megyében éltek, hanem azzal van a bajuk, hogy a csanádi identitást teljesen kiirtották és lehetetlenné tették, ugyanis az az egészen megdöbbentő helyzet állt elő, hogy a néhány kilométerre lévő, ezer évig összetartozó településeknek Trianon után száz évvel semmilyen kapcsolatuk nincs egymással.

Az identitás elpusztítása, felszámolása, úgy gondolom, látható, mérhető, és ennek következményei is vannak. Ez nem egy közigazgatási ügy, ez egy szimbolikus ügy, és meglátásom szerint egy szimbolikus üzenet azoknak, akik az elmúlt száz esztendőben úgy érezték, hogy egy csonka ország csonka társadalmában, ráadásul a szélén kell hogy éljenek.

Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő javaslat elfogadásával végbemegy a megyenévvaltozással kapcsolatos folyamat, így minden bírósági, hatósági és egyéb közigazgatási szervezet, valamint területi egység az új, de mondhatnám azt is, hogy a régi-új névvel fogja illetni. Az elhangzottakkal és az előttünk szóló államtitkár úrral egységesen a Fidesz képviselőcsoportja és jómagam támogatom a javaslat jóváhagyását.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Anélkül, hogy újranyitnánk azt a vitát, amely, ha jól emlékszem, 2017 szeptemberében zajlott le, és amely az eredeti céljával valóban azt célozta meg, hogy a holnapi napra állítson egyfajta mementót annak a megosztottságnak, elszakítottságnak, amelyben a Csongrád megyében, a Csanád vármegyében, illetve a Torontál vármegyében élőknek részük volt, szóval anélkül, hogy újranyitnánk ezt a vitát - és nyilván próbállok óvatosan fogalmazni, hiszen én Jász-Nagykunszolnok megyei vagyok, családom nagy része folyamatosan a Nagyknységben élt, és nekünk az a kiváltságos, szerencsés helyzetünk volt, hogy a saját családunk életében nem kellett megtapasztalni azt, hogy milyen az, amikor szétszakítanak egy-egy települést vagy egy-egy egységbe tartozó megyét, egy régiót, egy térséget -, én azt látom mögöttem, és abban természetesen egyet kell értenünk, hogy ha ennek a javaslatnak lehetősége van segíteni annak a közel egy tucat településnek, amely a csanádi részen vannak, amely részben magyarajkú és ahol magyarajkú közösségek vannak, akkor a javaslatnak van értelme. Szintén van értelme annyiban és akkor is, ha egy régi

adósságunkat próbáljuk törleszteni azzal az elszakított, illetve leszakított résszel kapcsolatban, amely végül is Csongrádnak és magának a megyének is része volt.

Én kérdeztem a saját képviselőtársaimat, akik Csongrád megyeiek, hogy nekik mi a véleményük erről, mert bár Karcagon én sok mindent gondolhatok róla, és a történelmi tényeket vizsgálva azt tudom mondani, hogy ez így mind rendben van, azonban ők, Csongrád megyében élők - egyébként makói és szegedi ismerőseimről van szó - azért egy kicsit másképp látták ezt. Én ezt csak annyiban tenném hozzá a vitához, hogy ha van feladatunk, és ha a kormánynak is vagy a helyi közösségek képviselőinek és akár a képviselő úrnak is, illetve a körzet másik országgyűlési képviselőjének, Szabó Sándornak is van lehetősége, akkor a helyiekkel, a Csongrád megyeiekkel mindenképpen meg kell értetni azt, vagy azt kell velük láttatni, vagy felgöngyölíteni azt a problémát, hogy ők ezt valamilyen módon inkább egy bürokratikus túlfutásnak érezték vagy élték meg ott helyben. Sokkal rosszabb talán az a hatás, amit ezáltal ott kiváltott pár emberben, és lehet, hogy nem is pár emberben, hanem sok emberben maga az átnevezés, mint amennyire fontos lenne nemcsak szimbolikájában, hanem a valóságban is ez a jogszabálytervezet.

Úgy gondolom, lehet, hogy a politika túlságosan is megmetyeljezte, lehet, hogy az életben, a nagyon sok tényezőben való eligazodás métyeljezi meg, megnevezésekben, hivatalos elnevezésekben ennek a megszokása, az ebből eredő frusztráció, hogy az ember adott esetben elrontja, vagy nem jól nevezi meg, szintén egy frusztrációt okoz. Én azt szerettem volna ezzel kapcsolatosan mondani, hogy ha van még feladatunk, túl azon, hogy egy ilyen jogszabályt elfogadjunk, túl azon, hogy az hatályba lép, és a holnapi napra tekintettel is ennek szimbóluma van, akkor az az, hogy az embereknek és az ott élőknek, a Csongrád megyeieknek segítünk megélni ezt az élményt, segítünk megélni, hogy ezt a jogszabályt a saját magukénak is tekintsék. Mert sajnos tényleg ez volt az elsőleges reakció, és én magam döbbszemtem meg rajta, hogy sokan valóban egy bürokratikus, identitászavaros reformot látnak mögötte, és ezt nagyon rossz volt egyébként hallani, mert én teljesen más prekonceptióval álltam magához az egész javaslatához.

Abban egyébként, hogy pluszpénzkidobást emlegetnek, nem tudom eldönteni, hogy kinek lesz igaza és kinek van igaza. Én bízom benne, hogy történelmileg annak lesz igaza, hogy jogszabályok szintjén is ki kell fejezni az összetartozásunkat, teret kell adni annak a történelmi ténynek, amely szerint Magyarországot megcsonkították, és Csongrád megyéből, Csanád vármegyéből és Torontálból, valóban az ország közepéből az ország szélét csinálták, azonban ennek talán még egy pluszmódját is meg kell majd találnunk, hogy az emberek ezt megértsék, a magukévá tegyék, és sokkal pozitívabban álljanak hozzá.

Én nem tudom eldönteni, hogy ebben a kérdésben kinek van igaza. Jelenleg ezt a jogszabályt szerintem nyugodt szívvel lehet támogatni, azt fogom java-

solni a képviselőtársaimnak, hogy természetesen támogatassuk. Viszont ezzel nem fog véget érni magának a jogszabálynak és Csongrád-Csanád megyének az útja, hogy ezt a jogszabályt most elfogadjuk és túl vagyunk a 2017-es vitán, hanem a lehető legtöbb emberhez el kell jutni azzal a felhatalmazással, hogy elmondjuk, valójában miről szól, és valójában értsék meg az együvé tartozást, ennek nemcsak a szimbólumát, hanem a mindennapi életre gyakorolt pozitív hatását is. Köszönöm szépen.

(24.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti összetartozás évében, a trianoni békediktátum 100. évfordulóján Csongrád megye újra viselni fogja a történelmi Csanád vármegye nevét is.

A történelmi, 1030-ban Szent István király által alapított Csanád vármegye 1920-ban, ahogy ezt hallottuk, az ország középső részéből az ország délkeleti szélévé vált. A Makó központú Csanád megye 1920-ban nagyobbrészt Magyarország része maradt, kisebb része pedig a romániai mostani Arad megyéhez került. Csanád megye az 1950-es Rákosi-féle meggyezéskor szűnt meg, amikor legnagyobb területét Csongrád megyéhez, kisebb részét pedig Békés megyéhez csatolták. A mostani névváltozás a megye területét nem érinti, Csongrád-Csanád megye területe megegyezik a mostani, korábbi Csongrád megyével. A kommunista diktatúra által 70 éve megszüntetett Csanád megye nevének visszaállítását, úgy gondolom, történelmi feladatunk. Én személyesen családiról is kötődöm, hiszen nagyapai ágon makói vagyok, nagyapám, mint a Makóról elszármazottak társaságának elnöke, szorgalmazta ezt még korábban Lázár miniszter úrnál is. Egy történelmi feladatnak érezte, így mi is, mint makói származású család úgy gondoltuk, hogy történelmi igazságtétele van ennek a kérdéskörnek, és fontos, hogy a csanádi rész identitásképző neve is megjelenjen.

Abban egyetértek jobbkios képviselőtársammal, hogy nyilvánvalóan mindenféle bürokratikus változást az emberek sokszor idegenkedéssel fogadnak, de szerintem ez nem ennek a parlamentnek a hibája, és nem az itt ülő semelyik képviselőnek sem a hibája, hanem annak a korábbi rendszernek, amely ezt nem tette meg akkor, amikor ennek helye lett volna, és amikor a történelmi megyék, például Szabolcs-Szatmár-Bereg megye neve így került kialakításra, vagy amikor Győr-Moson-Sopron megyében a megye neve így került kialakításra. Az akkori hatalom hibája szerintem az, hogy akkor Csongrád megye nevébe nem került bele Csanád vármegye neve is. Ezért most, hogy pótoljuk ezt a döntést, nyilvánvalóan van a változtatástól egy kis félelem, de szerintem ez hamar túlléphető.

A 19/2017-es országgyűlési határozat szerint idén a nemzeti összetartozás évében 2020. június 4-étől történelmi igazságtételként Csanád neve is szerepelni fog Csongrád-Csanád megye elnevezésében, mely a megye csanádi részén élők identitás- és közösségképzésében erősítő fontos lépés. A megye névváltását a Csongrád megyei közgyűlés a 39/2017-es közgyűlési határozatával is támogatta. Ezzel jelképesen is helyreállítjuk a 70 évvel ezelőtti kommunista diktatúra nemzetromboló pusztítását és büszkén vállaljuk a Szent István-i örökséget, az ezeréves magyar közigazgatás hagyományait. Ezzel a múltunk előtt tisztelgünk, visszaadjuk a csanádi közösségek identitását, ugyanis a mi felfogásunk szerint erős magyar nemzet csak erős közösségek alkothatnak. A magyar nemzet pedig soha nem lehet teljes az erős határon túli magyar közösségek és a határok feletti nemzetegyesítés nélkül.

A megye lakosságának nincs teendője a névváltozással kapcsolatban, az előttünk fekvő törvényjavaslat a szükséges jogszabályi rendelkezéseket tartalmazza. Ahol korábban a megye neve Csongrádként szerepel, ott ez természetesen cserélődik. Csongrád-Csanád megye tehát szimbolikus jelentőségű, az ezeréves magyar múltat jelképezi és a magyar örökség továbbélését a következő ezer évben. Mint részben csanádi származású képviselő, természetesen támogatom és a KDNP frakciója is támogatja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, az MSZP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem kívánok hosszan beszélni, hiszen tulajdonképpen államtitkár úr, képviselő úr, Csongrád megyéből képviselőtársam, illetve a többi képviselő is már mindent elmondott, amit el lehetett mondani az átnevezéssel kapcsolatban. Csak néhány dolgot mégis engedjenek meg, hogy ezzel kapcsolatban röviden elmondjak.

Nyilvánvalóan a törvény azért van előttünk, mert 2017-ben országgyűlési határozat döntött arról, hogy a megye neve megváltozik. Büszke vagyok arra, hogy én vagyok az első csongrád-csanádi képviselő, ugyanis elmúlt éjfél, és a Trianon-émlékév kapcsán a mai naptól nevezzük a megyét Csongrád-Csanád megyének, és én csongrádi képviselőként azt gondolom, hogy ez számomra egy felejthetetlen pillanat lesz. Amikor ez a törvény megvitatásra került, Lázár képviselő úr azzal érvelt, hogy tulajdonképpen ezzel a gesztussal azt üzeni a trianoni határokon belül és kívül maradt csanádiaknak, hogy a vármegye elismeri Makó városának Csanád vezetésében elvégzett munkáját, és tisztelettel tekint a történelemben betöltött szerepükre, egy ezeréves közösségnek adja vissza a tiszteletet és megbecsülést, amelyet az ott élők természetesen megérdemelnek. Egyébként, ahogy akkor is, most is azzal egyetértünk, és mint ahogy akkor is,

nyilvánvalóan most is a szocialista frakció és a magam részéről is támogatni fogom ezt a törvényjavaslatot.

Három megjegyzést azonban engedjenek meg! Itt is elhangzott már többször, hogy a mai Csongrád megye területén három eltérő entitás létezett a modern korban: Csongrád, Csanád és Torontál megye. Ha egyébként gesztuspolitizálásról és szimbolikus politizálásról beszélünk, akkor nyilvánvalóan azt láthatjuk, hogy a jelenlegi megye legnagyobb részét Csongrád megye adja, ehhez csatlakozott 1950-ben a csanádi rész és az egyébként csaknem 10 ezer négyzetkilométeres egykori Torontál vármegye kis része. Ha következetesek lennénk, akkor, mint ahogy Győr-Ménfőcsanak, Szabolcs-Szatmár-Bereg, most nem Csongrád-Csanád megyéről beszélnénk, hanem Csongrád-Csanád-Torontál megyéről. Nem tudom, hogy ez akkor miért maradt el, ha már egyébként az államtitkár urak, illetve a képviselő urak is beszéltek erről, akkor azt gondolom, helye lenne a névelnevezésben a Torontál névnek is, és akkor így már teljes lenne a kép.

A másik megjegyzésem az, amit annak idején képviselő úr is elmondott, illetve a múlt héten a kormányzóvivő asszony is megtett, hogy tulajdonképpen a lakosság számára ez költséget igazából nem jelent, hiszen az okmányokon nincsenek feltüntetve a megyenevek. Pár millió forintos tételt jelent tulajdonképpen a névváltoztatás, a kormányhivatal honlapja is ugyanaz lesz, a levelezési címe is ugyanaz lesz, a hatóságok bélyegzőit, névjegykártyáit kell lecserélni, illetve nyilvánvalóan azon hatósági szervek nevét, amelyek a megyében léteznek.

Még egy megjegyzés, amit egyébként talán Lukács képviselő úr fogalmazott meg legjobban. Én akkor is, amikor 2017-ben elfogadásra került a törvény és most is, nagyon sok személyt megkérdeztem és nem csak Szegedről - az én szüleim is egyébként, ha szigorúan a Csongrád megyei részt nézem, a csanádi részben lagnak -, hogy hogyan állnak a névváltozás kérdéséhez. Bizony, nem feltétlenül azt kell mondanom, hogy ellenszenvvel, mert ez nem jó kifejezés, de nem nagyon értették, hogy miért van erre szükség. Ebben, képviselő úr, azt gondolom, van feladatunk és felelőségünk, hogy valóban elmagyarazzuk a Csongrád megyeieknek. Mert ha azt a kérdést feltettem mellé, hogy egyébként mit tartanak fontosnak, azt, hogy Csongrád megye Csongrád-Csanád megye legyen vagy azt, hogy a szintén 2017-ben megszületett kormányhatározat szerint megépüljön a Déli-híd, akkor nem volt kérdés, hogy azt mondták, a Déli-híd megépítése fontosabb volna Csongrád megyének, mint hogy Csongrád megye neve Csongrád-Csanád megyére változik.

Tehát van ebben feladatunk és felelőségünk. Ezt egyébként az ott élők még nem teljesen érzik. Lehet, hogy egy szűkebb rész, a csanádiak ezt valóban érzik és átérzik, inkább így mondom, de Csongrád megye egésze még nem. Úgyhogy képviselő úrral együtt azt gondolom, hogy ebben van feladatunk és felelőségünk. De természetesen, ahogy mondtam, mint ahogy korábban, 2017-ben, úgy most is én is és a szocialista frakció is támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pontunk keretében. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Dr. Orbán Balázs: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem kíván reagálni.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség; pénteken 16 óráig.

(0.10)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **rozsdáövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10746. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely „A rozsdáövezeti akcióterületek létrehozásához szükséges intézkedésekről” címet viseli, egy fontos törvényjavaslat, és egy évtizedes problémát kíván orvosolni. A rozsdáövezetek olyan területek - most nem a törvényi definíciót használom -, amelyek évtizedekkel ezelőtt még a városok szélén helyezkedtek el, a városok növekedésével azonban átmeneti zónákká váltak. Ezeken a jellemzően, alapvetően kedvező elhelyezkedésű, jó közlekedésű területeken, ideértve a közösségi közlekedést is, ipari tevékenységet végeztek, közlekedési létesítmények, nagy raktárak, esetleg régi lakóházak voltak. A rendszerváltoztatás után nagy részükön megszűnt ez az eredeti tevékenység, s évek óta leromlott állapotban, elhagyatottan állnak, vagy alig kihasználva működnek, és az adott település egyik szegényfoltjának tekinthetőek, legyenek azok bármely településen.

A rozsdáövezetek rehabilitációja ebből következően nemcsak Magyarországon, hanem minden, egyébként iparosodáson és urbanizáción átesett területen, mindenhol a fejlett nyugati világban a városfejlesztésnek és az ingatlanfejlesztésnek az egyik legfontosabb és legfiatalabb területe. Az integrált szemléletű, fenntartható, európai terület- és településfejlesztésben központi helyet foglal el az elhagyott területek hasznosítása, és Magyarország esetében itt évtizedes lemaradásokat kell pótolnunk.

Ezen területek fejlesztése nem működhet megfelelő jogi és gazdasági eszközrendszer nélkül, melynek sikere a megfelelő összehangolásban rejlik, és éppen ezt a célt szolgálja ez a javaslat. A rozsdáövezetekben rejlő potenciálok az elhelyezkedésükből adódó értékek és lehetőségek miatt jelentenek rendkívül fontos szerepet egy város fejlesztésében, rehabilitációjuk szükségszerűség.

Természetesen ezeknek a rozsdáövezeti területeknek a rehabilitációi nem értelmezhetők önmagukban. Ha majd a vita későbbi szakaszában Budapest fejlesztéséről vagy önmagában a városfejlesztésről beszélgetünk, akkor érdemes a beruházásokat és a fejlesztéseket egységben kezelni, de az erre vonatkozó részleteket majd később mondanám el önöknek, ha a vita ebbe az irányba kavarodik.

A most benyújtott törvényjavaslat a mi megítélésünk szerint három kihívásra tud megoldást találni az előbb elhangzottakkal összefüggésben. Az első, hogy Budapesten és a vidéki városokban is jó minőségű, új építésű lakások épüljenek. Második: a pusztuló, a városon belül jó elhelyezkedésű övezetek végre újra bekapcsolódjanak a város életébe. Végül a harmadik kihívás a gazdaság újraindítása és az építőipar megerősítése, természetesen itt most a koronavírus-járványval való összefüggésekről beszélek.

A javaslatcsomag célja, hogy az alulhasznosított városi rozsdáövezeteket lakásfejlesztésekkel megszabadítsa a jelenlegi versenyhátrányuktól, ezáltal a fejlesztési és ezen belül lakásfejlesztési gyakorlatot az állam és a társadalom számára a jelenleginél észszerűbben, a fenntarthatósági célokat egyszerre szolgáló módon pályára állítsa. Elfogadása esetén megteremtődnek a városi rozsdáövezetek megújításának keretszabályai, amelyek biztosítják, hogy az úgynevezett városi otthonteremtési program keretein belül országosan akár több ezer hektár területen indulhasson meg megfelelő árú és elhelyezkedésű lakások építése.

Eközben, mindannyian tudjuk, az elmúlt öt évben a lakásárak, a bérleti díjak jelentősen emelkedtek. Budapesten volt az egyik legnagyobb növekedés Európában. A kínálat szűkös volt, a budapesti kis és átlagos méretű, jó közösségi közlekedési kapcsolatokkal rendelkező lakások ára emelkedett. Ez azt eredményezi, hogy sok fiatal és család számára jelentősen csökkent annak esélye, hogy megteremtse első önálló otthonát, hogy igényeinek megfelelő lakásba költözzön. Mondom ezt annak ellenére, hogy az elmúlt években a családok lakáshoz jutását számos kormányzati programmal tudtuk támogatni, és eredményeket is sikerült elérni. De ez a jelenség, ami emellett is létezik, ez a jelenség a fővárosból az agglomerációba való kiköltözéshez vezetett, miközben ezek az emberek továbbra is Budapestre járnak dolgozni, iskolába, így a pihenés helyett rengeteg időt töltenek utazással, az autós közlekedés pedig növeli a forgalmat és a környezetszennyezést. Ebből következően a javaslat ebben az összefüggésben az ingatlanpiaci kínálatot is ki kívánja szélesíteni, és ezt a kedvezőtlen tendenciát is igyekszik megfordítani.

A koronavírus-járvány egyik következménye, hogy a legtöbb gazdasági szektor mellett az ingatlanpiacra is negatív hatásokat gyakorol, ezért a törvényjavaslat a gazdaságélénkítés célját is támogatja. A városi rozsdaterületek túlsúlyával jellemezhető övezetek fejlesztésének elősegítése a lakásépítések támogatásával, valamint hosszabb távon a városi jelentőségű rozsdáövezeti akcióterületek fejlesztése kulcsfontosságú lehet az ingatlanpiacon tapasztalt negatív folyamatok megfordítására. A törvényjavaslat elfogadása

esetén ezek az övezetek környezettudatos várostervezéssel, környezet- és klímabarát lakóépületek építésével újulnának meg, élénkítik a gazdaságot, a beruházás ösztönzésével a kormány támogatja a munkahelyek megőrzését, új munkahelyek létrejöttét, a vállalkozások stabil működését.

Alapvetően a javaslatban két nagy csoportját különböztetnénk meg a rozsdáövezeti akcióterületeknek. Ez egyszerűen csak azt a célt szolgálja, hogy leképesszük a meglévő különbözőségeket ezen két típusú területek között. Az úgynevezett azonnali rozsdáövezeti akcióterületeken nem szükséges jelentős előkészítő munka, a kedvezmények és az akciók programként történő kijelölése, akcióterületként történő kijelölése, bevezetése után azonnal megindulhatnak a fejlesztések. A másik területtípusnál nehezebb a dolgunk, ugyanis ott összetett, többéves előkészítő munkára van szükség, az ilyen területeken ugyanis a fejlesztések megindulását megelőzően esetleges környezeti kármentesítést, bontást, romeltakarítást vagy éppen infrastruktúra-fejlesztést kell végezni.

A törvényjavaslat az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításával törvényi szinten határozná meg a városi, úgynevezett barnamezős területek fogalmát, egyúttal jogszabályban rögzíti, hogy a kormány az illetékes települési önkormányzatok véleményének kikérésével mérje fel és jelölje ki ezeket az övezeteket. A törvényjavaslat kulcsfontosságú része végezetül az általános forgalmi adóról szóló törvény módosítása, amely azt a célt szolgálja, hogy az ezeken a területeken megvalósuló fejlesztéseket katalizálni tudjuk, és bevezeti a rozsdáövezeteken épülő, legfeljebb 150 négyzetméter hasznos alapterületű, új lakások építésére vonatkozóan kedvezményes 5 százalékos áfakulcsot.

Tehát végezetül, összefoglalóan azt tudom önöknek elmondani, hogy a lakásépítési és az életminőséggel kapcsolatos kormányzati célkitűzéseket is támogatja ez a kormányjavaslat. Évtizedes adósságot kíván azzal pótolni, hogy végre megteremti annak keretfeltételeit, hogy a pusztuló, a városon belül jó elhelyezkedésű rozsdáövezetek újra bekapcsolódjanak a város életébe, megújuljanak, és a harmadik pont pedig, hogy a koronavírus-járvánnyal sújtott időszakban a gazdaság újraindítása, az építőipar megerősítése és a munkahelyek megvédése és teremtése pedig kulcsfontosságú feladatunk, amit egyértelmű és jól látható, jól értelmezhető módon ez a törvényjavaslat is segíteni kíván.

Ebből következően szeretném önöket kérni, és bízom a támogatásukban. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

(0.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÖRÖCZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Énszerintem egy előremutató és jól előkészített törvényjavaslat van a kezünkben ma, de ahogy látom, ellenzéki képviselőtársaim nyilván azért vannak itt, mert nem egészen így gondolják, de majd elvitatkozunk erről.

Én meg vagyok róla győződve, hogy a magyar kormánynak az elmúlt tíz évben is számos olyan intézkedése volt, amely célzottan próbált meg egy-egy gazdasági területnek, egy-egy ágazatnak segíteni, és olyan törvényjavaslatokat nyújtott be, ami nyilván az emberek életminőségét, az emberek hétköznapjait megpróbálta javítani. A jóléti állam lépéseit megpróbálta megteremteni, ezeknek a lehetőségét, és nyilván, amikor gazdasági válság volt, akkor is olyan intézkedéseket hozott a kormány, amit akkoriban akár még sok ellenzéki párt, ellenzéki képviselő is kritizált. De aztán mégiscsak kiderült, hogy ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően Magyarország végül is győztesen került ki az eddigi válságokból, és sikerült legyőzni azokat.

Hogy miért is mondom ezt? Már csak abból a szempontból is, mert ez a törvényjavaslat egyszerre szolgál társadalompolitikai, gazdaságfejlesztési, városfejlesztési és környezetvédelmi célokat. Államtitkár úr elég részletesen beszélt arról, hogy ez a törvény mit tartalmaz, én ezeket csak érintőlegesen említeném meg.

Ahogy hallhattuk, ez a törvényt módosítás tulajdonképpen három törvényt érint, három törvénynek a módosítását, és az egésznek a magja, az egésznek tulajdonképpen a központi eleme a rozsdáövezeti akcióterület, amelyeket meghatároz a törvény. És itt is érdemes nyilván megemlíteni azt, hogy mind rövid távra, mind hosszú távra gondolt ebből a szempontból a kormány, hiszen a törvényjavaslat szövegéből kitűnik, hogy van egy azonnali rozsdáövezeti akcióterület, illetve egy közép- és hosszú távú rozsdáövezeti akcióterület. Nyilván mind a kettőnek más-más szerepe van ebből a szempontból. Az azonnali rozsdáövezeti akcióterületek azokat a területeket foglalják magukban, amelyekben viszonylag gyorsan, kisebb erőfeszítéssel, gyorsan megkezdhető a kívánt építési beruházás megindításához szükséges előkészítő munkák elvégzése. Nyilván a közép- és hosszú távú részen pedig egy nagyobb előkészítő munkát, nyilván ezeknek a területeknek a rekultivációját, a kármentesítést és egyéb infrastruktúra-fejlesztést is el kell végezni majd ahhoz, hogy ott egyébként lakóépületek, lakások építéséhez szükséges beruházás megvalósulhasson.

Ezt azért fontos elmondani, mert nyilván ez a központi eleme ennek a javaslatnak, hiszen a javaslat arról szól, ahogy államtitkár úr említette, hosszú-hosszú évtizedek óta, ahogy Magyarországon az ipar átalakult - és ez a javaslat nyilván érinti Budapestet, érinti a nagy megyei jogú városokat, érinti a nagyobb településeket, megyeszékhelyeket -, nőttek a városok, alakult az élet, úgy nyilván egy-egy ipartelepnek, egy-egy, most rozsdáövezetnek hívott területnek tulajdonképpen megszűnt a funkciója. Ezek sok esetben akár katonai, akár ipari telepek voltak, amelyek súlyosan szennyezettek is, ezért ezekhez a területekhez, mivel

rendkívüli forrásokat igényel ezeknek a rendezése, évtizedekig senki nem nyúlt hozzá.

Azt is hallhattuk, hogy nyilván erre számos nyugat-európai és európai példa van, én most ezekbe nem mennék bele, államtitkár úr említett néhányat ezek közül. Azt mondják, hogy talán - azt mondják, hogy - Anglia a legsikeresebb ebből a szempontból, hiszen ott évtizedekkel korábban, már a '80-90-as években indítottak ilyen típusú programokat. Nyilván Magyarországon a magyar helyi specialitásoknak megfelelően kellett ezt a szabályozást megalkotni, és ennek köszönhetően gyakorlatilag az akcióterületeknek a meghatározásához nyilván a kormány a kerületekkel, illetve az önkormányzatok, a települési önkormányzatok véleményét kikérve barnamezős területeken határozza majd meg ezeket, hogy hol lehet ezeket az övezeteket kijelölni. Ami nyilván önmagában még nem biztos, hogy túl sok mindenre elég lenne, itt nyilván mögé kell rakni azokat az állami segítségeket, ami ezt aztán egy fenntartható, jól működő beruházással teszi, és majd itt el is mondom, hogy ezeknek mi lenne szerintünk az értelme.

A leglényegesebb eleme a törvénynek, ahogy elhangzott, hogy a 150 négyzetméter alatti lakások értékesítésénél a 27 százalékos áfa 5 százalékra csökken, illetve ezekre az övezetekre a jövőben a kiemelten közérdekű beruházások megvalósítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, ezzel nyilván felgyorsítva a hatósági ügyintézkést, remélhetőleg olcsóbbá és gyorsabbá téve a beruházásokat.

És hogy miért is fontos ennek a törvényjavaslatnak a betérjesztése? Én úgy gondolom, hogy legalább négy pontban összefoglalhatók ennek a javaslatnak a pozitívumai. Egyrészt, mert ahogy említettem már a felszólalásban, a jelenlegi városok begyógyítására, a rozsdáövezetek rehabilitációjára alkalmas ez a javaslat. Ráadásul ezek az övezetek általában a város terjeszkedése miatt egyébként jó közlekedési kapcsolatokkal rendelkeznek, és alapvetően jól bekapcsolhatók a város szövetébe, amennyiben nyilván ezek a beruházások megvalósulnak.

A második pont pedig a környezetvédelem szempontjából is fontos, hiszen környezettudatos és klímabarát építési technológiák alkalmazása esetén segítik a környezet- és a klímavédelmi célok elérését, azaz magyarul: egyébként az előregedett és gyenge energiatékonyságú lakásállomány megújítását.

A harmadik pontban pedig a családok és a fiatalok olcsóbb lakáshoz jutását emelném ki városon belül. Erre majd külön kitérnék, mert azt hiszem, hogy erről érdemes néhány további gondolatot mondanom.

Illetve a negyedik pontban pedig legalább ennyire fontos, ahogy államtitkár úr is említette, a munkahelyek védelme és az építőipar támogatása, hiszen itt az építőipar és az ingatlanpiac területén tulajdonképpen 2019 második negyedétől kezdve a lakásárak növekedése megállt, sőt igazából - akár ez öröndetes tény is lehet - némi csökkenés is bekövetkezett a '19-es adatok szerint. Az pedig egészen biztos, hogy az adásvételek száma már 2019-ben csökkent, és 2020 elején mind az adásvételek száma, mind pedig egyébként az árak is estek.

Erre nyilván a koronavírus-járvány miatt bekövetkezett gazdasági problémák ráraktak jó pár lapáttal, és nehéz helyzetbe hozták mind az építőipart, mind pedig az ingatlanpiac szempontjából is további problémákat okoztak.

Nyilván itt az lenne a cél az 5 százalékos áfával, ahogy említettem, hogy a városon belül tudjunk kialakítani vagy tudjanak majd kialakítani a beruházók olyan jól megközelíthető, jó közlekedési adottságokkal rendelkező lakóhelyeket, lakóingatlanokat, amelyek a jelenlegi körülmények között is, a jelenlegi árnál is olcsóbban tudnak majd megvásárolni mind a családok és mind a fiatalok. Ez egy Budapest méretű városon már csak azért is kifejezetten fontos, hiszen a jelenlegi tendenciák azért azt mutatják, hogy a fiatalok, a családok egy jelentős része inkább az agglomerációba költözött, és ez nyilván nem azt jelenti, hogy ne járnának be a fővárosba. Ez nyilván pluszterhet okoz mind a fővárosnak egyébként, mind az agglomerációnak. Tehát ha lehetséges, akkor ki kell használni azt a célt is, hogy ezeket a rozsdáövezeti részeket beépítve, felújítva a városon belül biztosítsuk az embereknek a lakhatását.

Ahogy említettem, ez Budapest szempontjából meg a megyei jogú városok szempontjából is kifejezetten fontos. És még talán annyit említenék meg, hogy az aktív nemzedék, mivel egyébként Budapest is előregedett városon tekinthető, hiszen fogy a lakossága, és az átlagéletkor pedig emelkedik folyamatosan, tehát nyilván az aktív fiatalok, családok kiköltözése az agglomerációba szintén gondot okozhat, hiszen az aktív, élénk gazdasági és a kulturális életet élő lakosság hiánya egyrészt munkaerőhiányt okoz, és versenyképességi hátrányokat is eredményezhet ezeknél a településeknél.

(0.30)

Tehát ez a törvényjavaslat, legalábbis ennek az eredménye, amennyiben nyilván így alakul, ezeket a problémákat is részben tudja orvosolni.

Ráadásul, ahogy említettem, a túlzottan növekedő agglomerációs települések pedig folyamatos infrastrukturális beruházásokat igényelnek, és sok esetben túlfűtött, túlterjedt, túlterjeszkedett agglomerációs települések jönnek létre, amelyek nem feltétlenül jók.

Belemehetnénk itt még a lakáshelyzetbe meg a budapesti és vidéki lakásárak alakulásába, de azt hiszem, hogy mégis úgyis lesz itt a vitának helye, úgyhogy köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is hadd kezdjem azzal, amely előre leírásra került, és amely a Jobbik álláspontja,

majd hadd mondjam el utána a saját személyes véleményemet is ezzel kapcsolatban, ami itt a vitában felmerült. (Nacsá Lőrinc közbeszól.) Mind a kettő egységes és egybetartozó lesz, Nacsá képviselőtársam, csak az a helyzet, hogy önnel ellentétben én nem mindenhez értek, bár mindenről van véleményem, és szeretem egyébként azt az álláspontot képviselni, ami egyébként egy racionális álláspont.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom egyik képviselője, Z. Kárpát Dániel szerencsénkre pont az a képviselő, aki a lakhatási válsággal, a lakhatási helyzettel, én úgy gondolom, már 2010 óta foglalkozik. Ő hívta fel az én figyelmemet is arra, hogy a kormány jelenlegi előterjesztése igazából nagyjából egybevág azzal, amit a Jobbik talán a 2010-es évek után egy pár évvel már mondott, és amely már akkor azt célozta, hogy egy kedvezményes lakásárával lehessen a piacot valamilyen módon lendületbe hozni, lendületben tartani, de az ő elképzelése szerint ez a mostani javaslat lényegében ennek a tervnek egy kilúgozott változata. Ezt azért is mondjuk, mert az elmúlt időszak tapasztalatai azt mutatták, hogy az új építésű ingatlanokra vonatkozó kedvezményes áfa lényegében nem jelent meg a piaci árakban, azt a befektetők nagyon nagy részében lenyelték, és az elmúlt időszak árrobbanása gyakorlatilag az ő zsebükhöz extra haszonként vándorolt be, és nem ott hasznosult, akinél valójában hasznosulnia kellett.

Ezzel szemben egy 5 százalékos kedvezményes árával a mi elképzelésünk szerint egy állami bérlakásprogram beindítását lehetne valójában elősegíteni. A korábbi és itt is szóba került gyártelepeken, lelakott övezeteken vagy olyan városrészekben lehetne felhúzni lényegében a semmiből egyébként erre a célra alkalmas ingatlanokat, amelyek a piaci ár hármasára felértékelten kínálnának bérlakásokat a fiataloknak vagy akár az idősek tömegeinek, akik aztán 5-6 év után meg tudnák vásárolni az ingatlant.

Beszéltünk arról, hogy vonzó lehetne - és egyébként az előttem szóló Böröcz László képviselő úr elmondta -, hogy a fiatalok inkább kiköltöznek a városból zöldövezeti helyekre, nyilvánvalóan ennek viselve az egyébként nagy anyagi terheit, hiszen látjuk azt, hogy agglomerációs településeken is elég komoly árrobbanás volt az ingatlanok, főként egyébként a kertés ingatlanok vonatkozásában. Tehát pont egy olyan bérlakásprogram az elinduláshoz lehetőséget adhatna az egyébként tendenciózusan kiköltöző fiataloknak, hogy mégiscsak a városban való életet válasszák.

A Jobbiknak három javaslata volt tehát: egy 5 százalékos kedvezményes lakásárával a közpénzt szolgáló ingatlanokra való kiterjesztésével együtt; másrészt létre kellene hozni egy állami alapot a bajba jutott albérlők támogatására, ha már lakhatási problémáról beszélünk; illetve a harmadik javaslat az állami bérlakásépítési program megindítása. Most ez az idő az álláspontunk szerint valójában alkalmas arra, hogy felkérjük a meglévő és egyébként közelgő lakhatási válság felszámolására, és alkalmas arra, hogy kezeljük a tarthatatlanná vált albérlési piacot és az ott elszabaduló árakat is.

Ami a személyes megjegyzésemet illeti: én a mai napon többször hivatkoztam arra, hogy vidéki ember vagyok, és amikor én egy budapesti vagy nagyvárosi ingatlanfejlesztésről beszélek - és klasszikusan ilyennek tekinthető a rozsdáövezetnek a kiemelt, tehát egy azonnali vagy egy később beépítendő terület beépítése is -, az én elképzeléseimben és az én gondolatomban mindig az első legfontosabb kérdés valójában az, hogy az a beépített terület vagy beépítésre szánt terület fog-e tudni például tisztességes közlekedést biztosítani az ott lakóknak, mert én vidékiként, de szerintem a budapestiek is, egyszerűen gyötrelmeként éljük meg azt, amikor a városban, Budapesten vagy a nagyvárosokban közlekedni kell. És minél zsúfoltabbá tesszük, minél jobban olyan építési projekteket támogatunk, ahol nem ezer ingatlan épül, hanem három-ezer, vagy nemcsak kétszáz vagy háromszáz, akár ikerházakból vagy kertés házakból álló ingatlan épül, hanem társasházak - ahogy egyébként az megtörtént például Újpesten vagy más budapesti kerületekben, ahol sorra emelkedtek a tízeletes, gyakorlatilag egymás torkába épülő és kilátást igazából semmire nem szolgálható ingatlanok -, szolgálja-e ez a minőségi lakhatás kérdését?

Lehet, hogy nem tudom, államtitkár úr, és lehet, hogy nem ismerem pontosan ezt a jogszabályt, de van-e lehetőség arra, hogy itt ne olyan épületek épüljenek, amelyek legfőképp külföldi befektetőknek kínálnak például Airbnb-lakásoknak megfelelő, kiadandó, később tényleg csak a turizmust szolgáló lakásokat? Lehetőség van-e arra, hogy olyan ingatlanok épüljenek, mint amik most kint a város szélén vagy adott esetben az agglomerációban épülnek, olyan lakóparkok, ahol valójában van élettér az embereknek? Mert azért legyen szó arról is, hogy 35 négyzetméter egy családnak például nem élettér, és rengeteg olyan új építésű lakás van, ami ilyen paraméterekkel épül, pontosan azért, mert azt is tudják, hogy ha valaki 80-90 négyzetméteres lakást épít valahová Budapestre, annak olyan ára lesz, hogy egy család nem tudja egyszerűen összetenni azt a pénzt, amire szükség van, vagy egy életig a hitelből valaki adósrabszolga lesz.

Tehát itt az a kérdés, hogy van-e arra mód és lehetőség ez alapján, hogy ezeket a tájsebeket vagy ezeket a korábban egyébként hasznos, de az idő folytán megszűnt vállalkozói területeket úgy számolják föl, hogy egy élhető közösség jöjjön létre, és élhető lakótelepek vagy élhető, nem is tudom, hogy fogalmazzak jól, lakóközösségek jöjjenek létre. Vidékiként nekem ez az elsődleges kérdésem.

Higgyék el, én valószínűleg soha nem leszek budapesti lakos, tehát én ezt jó szándékkal vetem föl abból a szempontból, hogy gondolok az itteni honfitársainkra is, mert átérzem a problémáikat. Idejártam egyetemre, pontosan tudom, hogy mennyire rossz nap mint nap, mondjuk, egy nagyon túlszűfolt helyen lenni, vagy hogy hogy lehet adott esetben ott teljes életet úgy élni, ami most például a koronavírus-járványban nagyon jól megmutatkozott; micsoda teher volt azoknak a nagyvárosi embereknek az élete, akiknek a koronavírus-járvány a személyi szabadságukat

korlátozta. Gondolni kell nagyon sok aspektusra, képviselőtársaim.

Szóval, a fő cél énszerintem egyrészt az elhelyezkedés - bár azt mondták, jó elhelyezkedésűek -, de jó közlekedésűek is legyenek; másrészt el kell kerülni azt, hogy ez lényegében egy rozsdáövezeti területből egy Airbnb-övezetté váljon pontosan a jó közlekedés vagy a könnyű megközelíthetőség miatt. S azt is örömmel venném, ha adott esetben itt a vitában elhangozna, hogy például Budapesten vagy a nagyvárosokban melyek azok a meghatározott területek, amelyek most már kifejezetten alkalmasak, és például az azonnali építhetőségre vagy az azonnali projektkezdeményezésre lehetőséget adnak, mert azt még talán mindképpen érdemes lenne megfontolni.

Böröcz László képviselőtársamnak abban igaza van, hogy Angliában ezt elkezdték, az ipari forradalom utáni változások és az ipari üzemek kiköltözése miatt elkezdtek Londonban és a nagyvárosokban új-ház-projekteknek vagy lakhatási projekteknek az átgondolt újratervezését és megépítését, és Londonban is, igen, látni rengeteg új építésű, újonnan szárba szökkenő és ipari területen épülő, rozsdáövezetet rehabilitáló épületet.

Viszont én pont azt láttam, amennyire én tájékozódtam ebben, hogy ezek az új építésű és rozsdáövezetek beépített ingatlanjai ahhoz járultak hozzá, hogy Londonban is - és sajnos Budapest is ezen az úton van - eszméletlenül kilőjenek az ingatlanok árai mind megvásárlás, tehát a tulajdon szempontjából, mind pedig lakhatás, tehát bérlet szempontjából.

Ha van lehetőségünk és átgondoltan kezeljük ezt a jogszabályt, és erre lesz valami hatósági vagy bármilyen szabályozó módszer, akkor azt kell elkerülni, hogy a rozsdáövezeti beépítések ne a következő motorjai legyenek a budapesti eszkalálódó ingatlanáraknak és albérleti áraknak, mert akkor egyenes úton vagyunk afelé, hogy lassan Budapesten is és a magyar nagyvárosok nagy részében megfizethetetlen lesz az embereknek az élet, és a magyar jövedelmi viszonyok mellett aránytalanul sokat kell majd a lakhatásra költeni. Én csak ezeket szerettem volna hozzátenni. Köszönöm szépen.

(0.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nacsá Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A XXI. század technikai, technológiai fejlődése, a napjainkban zajló új ipari forradalom az élet számos területére jelentős változást hozott: új típusú munkahelyek jöttek létre, és korábbi munkahelyek szűntek meg, amik a nagyvárosok életére és szerkezetére is hatással voltak.

Az egykor a városok szélén álló gyárak, ipari létesítmények, vágóhidak, raktárak az elmúlt évtizedek

során elvesztették korábbi funkciójukat, és elavult, lepusztult, elhanyagolt, veszélyes területekké, úgynevezett rozsdáövezetekké váltak. Az új ipari tevékenység ma már a városok külterületein, ipari parkokban zajlik. Az egykori városi gyárak helyén mára részben irodaházak, áruházak épültek, de a legtöbb rozsdáövezet még ma is kihasználatlanul, parlagon hever. Ezek a rozsdáövezetek a városok csúf sebei, de infrastrukturális szempontból kiváló területen helyezkednek el, és fejlesztésükkel új, értékes városi lakónegyedeket és irodaházakat lehet létrehozni belőlük.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy a rozsdáövezetek hasznosítása érdekében a szükséges jogszabályi változásokat megteremtse. A törvényjavaslat három új fogalmat vezet be: a rozsdáövezeti akcióterület, az azonnali rozsdáövezeti akcióterület, illetve a közép- és hosszú távú rozsdáövezeti akcióterület.

A rozsdáövezeti akcióterületek fejlesztése mindannyiunk közös érdeke. A sokszor szennyezett, illegális hulladéklerakónak is használt területek fejlesztése kapcsán kiemelten fontos közérdekű cél az egészséges lakó- és munkakörülmények javítása, a környezet- és természetvédelem szempontjainak figyelembevétele, az infrastrukturális erőforrások optimális kihasználása, a rozsdáövezeti akcióterületek alkalmassá tétele a lakhatási feltételek biztosítására és a városszövetbe integrálása.

A rozsdáövezetek fejlesztésével a városon belül új építésű, energiatakarékos, jó minőségű lakások jöhetnek létre, amellyel ellensúlyozni lehet a szuburbanizáció folyamatát. Ugyanis, ha a városokban is elérhetőek minőségi, zöldövezeti, megfizethető lakások, akkor számos család számára valódi alternatívát fog jelenteni az elővárosokba való kiköltözés helyett, amellyel az ingázás hiányában a környezeti terhelés is csökkenhet.

Jelen törvényjavaslat a településfejlesztést szolgálja, általános országos rendelkezéseket tartalmaz, és szerepel benne az a megkötés is, hogy az akcióterületek lehatárolását a kormány csak az érintett települési önkormányzat, illetve a főváros esetében az érintett kerületi önkormányzat véleményének kikérésével állapíthatja meg.

Reméljük, hogy az ellenzék nem kezdi el megint a szokásos hisztit és hangulatkeltést, hanem kivételesen örülnek annak, hogy a települések fejlesztéséhez nagymértékben hozzájáruló törvényjavaslatról tudunk értelmes vitát folytatni, amely minden önkormányzatot egyaránt pozitívan érinthet.

A rozsdáövezetek hasznosítása a természetvédelemhez, a teremtett világ védelméhez is hozzájárul, ugyanis a korábbi szennyezett, szemetes területektől új, zöldszempontokat figyelembe vevő, környezetkímélő technológiát is alkalmazó lakónegyedek jöhetnek létre, amelyek elhelyezkedésüknél fogva tömegközlekedéssel is jól megközelíthetőek. A keresletélénkítés, valamint a gazdaság újraindítása céljából szükséges hosszú távú építőipari kereslet biztosítása érdekében a rozsdáövezetekben épülő új lakások értékesítésére kedvezményes, 5 százalékos áfakulcs kerülne bevezetésre 150 négyzetméterig.

valóban az az önök célja is, hogy egyébként valamilyen úton-módon együtt tudjunk működni, akkor ez a második dolog, amire kérném, hogy választ adjanak.

(0.50)

A harmadik dolog, a harmadik törvény az általános forgalmi adóról szóló törvény módosítását tartalmazza. Már volt erről szó, és tulajdonképpen itt arról van szó, hogy az akcióterületen folytatott építkezésekre bevezeti a törvényjavaslat az 5 százalékos áfa-kulcsot: az 5 százalékos áfa a rozsdáövezeti akcióterületen található földrészeteken létesített többlakásos lakóingatlanban kialakítandó vagy kialakított, és ez a számomra elég fontos tétel, 150 négyzetmétert meg nem haladó összes hasznos alapterülettel rendelkező lakás értékesítésére vonatkozik.

Az is egy probléma, Lukács képviselőtársam is felvetette, hogy egyébként tényleg lakhatási problémákkal küszködnek a fiatalok, tényleg nagyon nehéz lakáshoz jutniuk. Ha egyébként lennének is ilyen területek, amelyeken egyébként az önkormányzatok egyetértésével nem feltétlen kiemelt beruházásban és a kormány általi felhatalmazásban történének meg ezek a beruházások, akkor önök szerint reális az, hogy egy fiatal házaspár 150 négyzetmétert tudna venni vagy akár bérelni? Még akkor is, ha én értem, hogy ez a felső plafon, de ugye, abból indulunk ki, hogy fiatalokról beszélünk, akik egyébként lakáshoz kívánnak jutni, akár értékesítésről vagy bérlésről van szó. Tehát vajmi kevésbé látom magam előtt azokat a fiatalokat, akik egyébként ekkora méretű lakásokat akár megvenni vagy bérelni tudnának.

Így aztán számos kérdés fogalmazódik meg még bennünk. Ki fog akkor majd határt szabni a kormánynak, hogy milyen terveket valósítsanak meg ezeken a barnamezős beruházásokon, ha egyébként önök csak a véleményét fogadják el majd az önkormányzatoknak? Hogyan lehet majd úgy építkezni, hogy egyébként a város szívében, kedvező elhelyezkedésű területeken a helyi önkormányzatok tulajdonképpen érdemben nem szólhatnak bele ezekbe az építkezésekbe?

Ne haragudjanak, az is felmerül, ha már önök kiemelt beruházásokról beszélnek, és kormányzati felhatalmazás alapján épülhetnek itt majd lakások, hogy kik fogják ezeket a lakásokat építeni, ha egyébként kiemelt állami beruházásokról van szó. Sajnos, államtitkár úr, bármennyire is furcsa és mosolyog, az elmúlt évek tapasztalatai számunkra azt mutatják, hogy bizony-bizony, ez egy szűk, kormányzathoz közeli csoport, aki egyébként ezekben az építkezésekben részt vesz.

Úgyhogy összességében azt látjuk, hogy most itt van előttünk egy törvényjavaslat, amelynek a célja egyébként még jó is lehetne, mert valóban azt gondolom, hogy valamit kellene kezdeni az elhasznált, lepusztult, mondjuk úgy, régi barnamezős területekkel, de mégis itt van egy olyan javaslat, amelyben tulajdonképpen egy biankó csekket tetszenek kérni arra vonatkozóan, hogy bárhol, bármikor, a saját kedve szerint a kormányzat úgy építhessen, ahogy akar,

merthogy egyébként ebbe az önkormányzatoknak vajmi kevés beleszólása lesz.

Ha érdemben meg tudják ezeket a kérdéseket cáfolni és válaszolni, akkor azt mondom, hogy van értelem tovább arról beszélnünk, hogy milyen lehetőségek vannak arra, hogy egyébként ezeket a valóban elhasználatlan területeket vagy leharcolt területeket étellel megtöltsük. Ha nem, akkor ez így tényleg egy biankó csekk, amit a mi esetünkben az MSZP nem tud támogatni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Varju László képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tulajdonképpen mondhatnám azt, hogy időnként élvezettel figyelem, hogy a kormány olyan ügyekhez fog hozzá, amelyek igen nagy falatnak tűnnek, és ha ezeket meg tudják oldani, akkor az bizonyos értelemben akár elismerést is érdemelne. De ilyenkor mindig rájövök, hogy előbb-utóbb valami olyasmit tesznek és olyan módon történik, amibe belecsempésznek olyan megoldásokat, amelyekről az egész igazság szerint használhatatlanná válik.

Most valami ilyesmit látok megint magam előtt: miközben egy évtizedek óta meglévő problémát kellene megoldani, egy olyan irányba indulnak el vele, ami önmagában elfogadhatatlan, amúgy egyébként alkotmányellenes, és igazság szerint mondhatnám azt, hogy az európai normáinknak megfelelően nem felel meg az elvárásoknak. Így valóban nagyon hiányzik és fontos, hogy önmagában legalább egyszer az életben - és erre ez az eset most jó alkalmat adott volna - kellett volna készíteni egy hatástanulmányt, hogy igazából mi történik itt. Utólag majd meglesznek a területek, majd utólag mindent megismerhetnek és kipróbálnak, de én azt gondolom, hogy az önök által meghozott jogszabálynak megfelelően ez a törvény kiált azért, hogy mérjék fel előtte, hogy egyáltalán mit fognak csinálni.

Hozzáteszem azt is mindjárt itt az elején, hogy a lakhatás problémájának a megoldásáról itt nem tudom, hány éve beszélnek, önök nem, mert időnként inkább elhatárolódnak tőle, hogy érdemi bérlakásprogramot indítsanak, és ebben a kormány érdemben részt vegyen, és támogasson egy ilyen programot. Ettől önök elzárkóznak, és az elmúlt évek alatt megjelent ingatlanár-növekedés és bérletidj-növekedés következményeiként egyébként az önálló lakhatás esélyei ma valahol a Holdban vannak. Itt, Budapesten, nem a belvárosban, hanem külső kerületben is, 150 ezer forintnál van az a határ, amiért egyébként egy egy-másfél szobás lakást lehet bérelni. Azt remélem, gondolom, önök pontosan tudják, hogy ez így van, ez nagyságrendileg így néz ki, ez a piaci ára, és egyébként az önkormányzatoknál is látom, hogy egyre magasabbra emelték az elmúlt években ezt az árat. Tehát igen, valóságos a lakhatási probléma. Ha egy ilyen nagyszabású projektet el akarnak indítani,

és nemcsak idfestik, hogy mennyi lehetőség van, majd egyébként a végén kiderül, hogy néhány elem ebből megvalósul, azt is nevesíteni tudjuk akár ma is, hogy kik fogják építeni vagy kik kapnak erre lehetőséget, akkor az mindjárt másként néz ki.

Tehát az első hiányom az, hogy nem készítették egy olyan hatástanulmányt, amely valóban bemutatná azt, hogy igazából ennek mik az előnyei, mik a kockázatai, melyek azok a legfontosabb területek, amelyekkel foglalkozni kell, mennyire érvényesülhet itt a környezetvédelemnek a kérdése, ha már amúgy is pontosan tudjuk, hogy ilyen területek vannak.

A második megjegyzésem következik tulajdonképpen ebből, mert így nem eléggé őszinte az, amit önök itt most elének tártak, és ezért nyugodtan mondhatom, hogy mekkora a különbség közöttünk. Kétségtelen tény, ahogy az előbb is mondtam, hogy vannak ilyen területek, de ezeken a területeken működnek azok az önkormányzatok, amelyeknek lehetőséget kellett volna önöknek biztosítani. Lásd, volt ilyen, akár az integrált városfejlesztési program keretében, és még végiggondolhatnák azt, hogy ezek hogyan valósultak meg, például mik ezeknek a tapasztalatai.

Mondok ebből egyet: az integrált városfejlesztési programnak fontos eleme, hogy nemcsak a lakhatásra, hanem az ott lévő szolgáltatásokra is felhívja a figyelmet. Önöknek már volt egy ilyen projektje, amikor fogták, kijelölték a területet, úgy gondolták, hogy megoldják vele, majd egyébként a devizahitel miatt kilakoltatott embereket elköltöztették Ócsára, ahol egyébként meg semmi nincs, még a közlekedést sem voltak képesek megszervezni. Az is sok milliárd forintjába került az országnak, de megoldást nem hozott.

(1.00)

Ezzel ellentétben ott van az önök szeme előtt, menjenek ki az utcára, innen néhány száz méterre, majdnem így mondhatom, a XIII. kerületben van egy szerves fejlődéssel elindult, és az elmúlt évtizedek alatt bizonyítottan a barnamezős beruházásból piaci alapon folyamatosan fejlődő... - és egyébként egyre bővülő lehetőségekkel nyílnak meg. Egyébként, ha ebből azt a következtetést vonnák le, hogy ezt a folyamatot inkább gyorsítani kell, és azért kell az államnak beavatkozni, hogy ezek a folyamatok, amelyekben az önkormányzatoknak tapasztalataik vannak, és közvetlenül ott vannak az érintettekkel, ahol egyébként - mondhatnám, most Újpest példáján is mondom önöknek - ott állnak az emberek sorban, hogy bérlakáshoz jussanak, mert nincs lakhatási lehetőségük más, mert a piacon nem tudják megfizetni, akkor ebben ezt a lehetőséget kellene igazából támogatni és segíteni.

Értem azt a szándékot is, ami amögött vagy abban van, hogy tulajdonképpen a válságkezelés egyik formájaként az építőiparnak igyekeznek segítséget adni. Már csak azért is, mert az előrejelzésekből úgy látszik, hogy 2021-re alig több lakásépítést terveztek idáig be, mint amennyi egyébként háborús évben,

1944-ben épült. Tehát ez fényévnnyire van az önök által rettenetesen utált tizen-egynéhány évvel ezelőtti 35-40 ezer lakáshoz képest. Önök ennek a megoldására nem tesznek javaslatot, és ilyen módon elkövetik a második hibát is. Tehát nem elég, hogy az, amit csinálnak, elfogadhatatlan, és ilyen szempontból, az alkotmányellenesség miatt mondom ezt, ott van a következő lépés, hogy az önkormányzatokat teljesen kizárják ebből. Sőt, mondhatnám azt, hogy az önök felsőbbrendű kultúrájának megfelelően azt mondják, hogy majd kijelölik, elveszik és megcsinálják. Hát, akkor tegyék meg ezt ennek megfelelően, de tisztelettel jelzem, hogy ez ebben a formában nem fogadható el.

Ott van a harmadik elem, ami a kockázatokra vonatkozik. A szennyezett területek gyorsan felmérhetőek, és gondolom, hogy önök tisztában vannak azal, hogy ezt egy 5 százalékra csökkentett áfával nem lehet finanszírozni, ezért itt más megoldásokra is szükség lesz. Ráadásul önök itt lelkesen azt mondják, hogy infrastruktúrával kiválóan ellátott területekről beszélünk, de megint mondom, mivel lehet, hogy önöknek van információja, és akkor annak alapján mondják ezt ilyen bátran, de én nem csodálkozom azon, ha ezen területek megközelítése, az utak állapota, az odavezető csatornák állapota, az elektromos művekkel való ellátottsága olyan nagyságrendű felújítást igényelne, amit egyébként valamiből meg kell finanszírozni. Ha ezt odateszem amellé, hogy ott van az a kockázat, hogy önök például itt a Duna-parton, a Kopaszi-gáton... - egy kiváló vállalkozójuk, aki szerencsésen még 15 milliárd forintos ajándékot is kapott ahhoz, hogy a területen építkezni kezdjen, így nem nehéz vállalkozni. Őszintén szólva ehhez nem kell nagy tudás.

Ellenkező esetben, ha egyébként mindezt össze kell rakni, akkor úgy látom, hogy abban óriási kockázat van, hogy önök tovább folytatják a kiválasztottakkal való együttműködést, és az a néhány nagyvállalkozó, inkább úgy mondom: az a nemzeti nagyvállalkozó, aki önök mellett áll, ők lesznek ennek nyertesei, és szülehetnek, nem feltétlenül biztos, hogy csak ilyen lesz, de szülehetnek ilyen ócsai lakóparkos megoldások, amiben egyszer csak azt látják az emberek, hogy ott maradtak egy olyan gettóban, amit önök úgy gondoltak, hogy ez helyes, és csak újabb problémát idéznek elő. Tehát az én harmadik nagy problémám az, hogy a Magyarországon eluralkodott mérhetetlen nagy korrupció folytán ez újabb lehetőséget jelent e tekintetben.

Az önkormányzatokra vonatkozó résznél még mindenképpen meg kell említeni, én azt gondolom, hogy álszentség, mondhatnám, arcátlanság is, hogy most nagy kegyesen beleírják ide, hogy véleményt is nyilváníthatnak a területükön zajló valamivel kapcsolatban. Hát, a Jóisten áldja meg magukat! Az önkormányzatok nem véleményt nyilváníthatnak erről, ők azok, akik ebben közreműködnek. Az, hogy önök olyan helyzetet állítanak elő, hogy az önkormányzatokat egyre több mindenből zárják ki, tulajdonképpen sima politikai bosszúból, vagy és tegyük mellé, hogy önös érdekből, haszonszerzésből, mert egyébként ilyen módon a kis Orbán-királyságok területeit meg

akarják rajzolni, és ilyen módon új térképben gondolkodnak, ezek a megoldások vannak, amelyek az önök fejében tulajdonképpen megfordulhatnak, de azt gondolom, hogy erre mindenképpen fel kell hívni a figyelmet.

Végtelenül bosszantó, és ezzel zárom is ezt a gondolatsort, illetve a mondandómat, hogy ebben a folyamatban most végül is figyelmen kívül hagyják azt, hogy érdemi bérlakásprogram indításával adjanak lehetőséget arra, hogy fiatalok életkezdéséhez hozzájáruljanak, és ilyen módon letörni azt az árfelhajtó helyzetet, ami az elmúlt években kialakult, részben az önök gazdaságpolitikája miatt egyébként, másik oldalról pedig figyelmen kívül hagyva, ahogy említettem, e bérlakásprogram indítását, ez ebben a formában, ahogy mondtam, elfogadhatatlanná teszi önmagában ezt a kezdeményezést.

Azt gondolom, hogy mindez így összességében nem szolgálja a magyar állampolgárok érdekét. Ezen a törvényen még nagyon sokat kellene változtatni ahhoz, hogy valóban ezzel lehessen kezdeni valamit. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. *(Jelzésre:)* Bocsanat, képviselő úr. Megértését kérem, de nem szerepelt a vezérszónokok listáján. *(Csárdi Antal: Én írtam alá.)* Nem tudom... De természetes, gombot nyomott, már ugyanaz a joga és hatásköre van. Akkor most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Amikor szembejött velem a törvény címe, akkor rendkívül optimista és boldog voltam: végre kezdünk valamit azzal a hihetetlen mennyiségű rozsdáövezeti területtel, amelyek ma csúfoskodnak a városoknak sok helyen a szívében. Ez az optimizmus sajnos csak addig tartott, amíg el nem kezdtem olvasni a törvényjavaslatot. Mert mit is látunk? A miniszterhelyettes úr által is említett három törvény módosításával kapcsolatban azt látjuk, hogy ott folytatódik ez a törvényjavaslat, ahol egyébként már a kettővel elzelő tárgyalási törvény is, és ahogy az elmúlt hetekben, napokban folyamatosan találkoztunk vele, hogy egy olyan céllal megírt törvényjavaslatot tárgyalunk, ami megint vélhetően az önök politikai közönsége mögött álló gazdasági érdekcsoportok kiszolgálását célozza.

(1.10)

Miért gondolom ezt? Azért gondolom ezt, mert bár a rozsdáövezetek rekultivációja, a városi vérkeringésbe való bevonása egy hihetetlenül fontos dolog, így, ezen a „hübelebalázs, lovat ad az isten” módon nem lehet. Átgondolatlan, szakmailag egészen kétségbeejtő. Talán azzal kezdeném, amiről több képviselőtársam is szót emelt, hogy a kormányzat a fővárosban az illetékes kerületi önkormányzat véleményének

kikérésével rendeletben állapítja meg a településfejlesztési és -rendezési hatásköröket.

Én azt gondolom, hogy ez a mondat valami olyan kétségbeejtő átverés! A vélemény kikérése senkit semmire nem kötelez, pedig pontosan tudjuk, hogy minden kerületnek, a fővárosnak magának is vannak rendezési tervei, merthogy erre kértek és kaptak felhatalmazást az önkormányzati választásokon. És akkor erre bejön egy ilyen törvény, hogy persze, rendezzük a rozsdáövezeteknek a helyzetét, de nem vonatkozik rá a kerületi szabályozás, hanem majd megkérdezzük a véleményét, aztán azt csinálunk, amit akarunk, és tényleg, ennek az alapját az önök tízéves kormányzása adja. Pontosán tudjuk, hogy ez hogy működik önkönnél.

Ez egy nagy kérdés, hogy ha ez a törvény megkezdül a kerületi építési szabályokat, akkor hogyan képzelnek el egy ilyen beruházást. Merthogy hogyan kezdődik el? Meglesz a semmiből a közlekedési infrastruktúra? Meglesz a semmiből a közszolgáltatások infrastruktúrája, szemétszállítás, óvoda, bölcsőde, orvos, iskola? Meglesz a közösségi közlekedés infrastruktúrája? Vagy meglesz a semmiből a közműellátottság? Azt gondolom, hogy ez valami egészen hihetetlen.

Igen, tudok konkrét példát mondani: a XI. kerületben már elkezdődött egy ilyen fejlesztés, ahol gyakorlatilag 40 ezer fő befogadására alkalmas lakóparkot, városnegyedet hoztak létre, gyakorlatilag ezzel több mint 25 százalékkal növelve meg a kerület teljes potenciális lakosságát, csak elfelejtették hozzá a kellő minőségű és mennyiségű közszolgáltatási, közlekedési, közösségi közlekedési infrastruktúrát előállítani. Ez úgy működik egy önkormányzat életében - és Böröcz képviselőtársam, aki alpolgármester volt a belvárosban, pontosan tudja -, hogy a beruházó szerződést köt az önkormányzattal, és vállalja ezeknek az infrastruktúra-elemeknek a kiépítését.

És, kérem tisztelettel, ezekről a rozsdáövezetekről tudjuk, hogy nagyjából hol vannak, Budapest tekintetében én biztosan. Azt gondolom, hogy mennyire nem a földön és a valóságban járnak, azt sok más is mutatja. Ilyen terület például a Középső- és a Külső-Ferencváros közötti MÁV-terület, az Illatos út, hogy csak IX. kerületi példát mondjak, de van ilyen a VIII.-ban, Kőbányán, hosszan sorolhatnánk.

Nekem volna egy tiszteletteljes kérdésem: hogyan képzeljük el ezeket a beruházásokat? Ki fogja fizetni ezeknek a területeknek a rekultivációját? Nincs olyan nagyon régen, hogy az Illatos úti vegyiművek, a BVM telepén megtaláltuk, megtalálták képviselőtársaim azokat a hihetetlen mennyiségben felhalmozott szennyező anyagokat, amik nem lokálisan, hanem kifejezetten nagy kiterjedésben, mélyen szennyezték el a talajt. Tehát Illatos út, de a szennyezés mérhető volt még a József Attila-lakótelepen is, a szennyezés érzékelhető volt és mérhető volt Pesterzsébeten is. És hogyha önök egy picit is utána néztek volna, mert komolyan gondolnák, akkor pontosan tudnák, hogy ezeknek a területeknek a rekultivációja több ezer milliárd forintot igényel, úgy, hogy még egy téglát sincs letéve, ez csak a rekultiváció.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezzék meg Tarlós főpolgármester urat, hogy a Ganztelepnek a rekultivációja mennyibe került, milyen minőségben sikerült, mennyi idő alatt elvégezni. És hogyha ezt megvizsgáljuk, akkor villámgyorsan ki fog derülni, hogy a kármentesítési hatósági eljáráshoz 42 nap nem elég. Ezek a területek olyan súlyosan szennyezettek jellemzően, legyen szó honvédelmi területről, MÁV-területről különösen, amit 42 nap alatt fizikai képtelenség rekultiválni.

A mai napig nem tudom ebből a törvényjavaslatból kiolvasni, hogy ki fizeti a révést, ki fogja kifizetni a rekultivációnak a költségét. Vagy ráépítünk a szennyezett anyagokra, és kockáztatjuk a később ott lakókat? Gondolom, ez senkinek sem célja, önöknek sem. De akkor viszont egy egyértelmű, tisztességes, nyílt választ kérek a tekintetben, hogy hogyan, milyen forrásból kívánják ezeknek a területeknek a kármentesítését elvégezni, mert enélkül egy kapavágást nem lehet ott csinálni.

Pontosan tudjuk, hogy ahogy a Ganztelepen, úgy az Illatos út kapcsán is benzolszármazékok szennyezték el mélyen a talajt, több helyen elérve a talajvizet, teszem hozzá. Pontosán tudjuk, hogy a kőbányai MÁV-telep szintén súlyosan szennyezett. Hogyan kívánjuk ezt megoldani? Én azt gondolom, hogy amíg ezekre nincsenek válaszok, addig ezt a törvényt nem lehet megszavazni.

Valóban az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök megpróbálják elspórolni a hatástanulmányt, mert villámgyorsan kiderülne, hogy itt az államnak, a kormánynak kötelezettsége van. Kötelezettsége van, ami nem most keletkezett, és nem az önök egyértelmű, kizárólagos felelőssége, a mindenkor kormány mindenkori felelőssége. Ezeknek a szennyezett területeknek a rekultivációja hosszú-hosszú évtizedek óta a levegőben lóg, nem történik semmi.

Én azt gondolom, hogy ehhez képest idejönnek egy olyan törvénytervezettel, hogy a szennyezett rozsdáövezeti területekre majd olcsó, 5 százalékos áfával, infrastruktúra és minden nélkül lehet építkezni. De igazándiból, ha és amennyiben nem akarják elsünyogni a beruházók vagy a törvény kiötlője a kármentesítést, akkor ezek a beruházások megvalósíthatatlanok. Én azt gondolom, hogy döbbenetes, hogy ennek elő is van készítve a terep! Mert mi magyarázhatja azt, hogy egyedi szabályok kellenek az ilyen típusú beruházásokhoz? Mi magyarázza ezt? Miért nem jók a kerületi építési szabályok? Miért kell lehetővé tenni az ettől való eltérést?

És tudom, Böröcz képviselő úr, hogy ön most rázza a fejét, de az a helyzet, hogy a kiemelt beruházásokkal kapcsolatban számtalanszor éltük már meg azt, hogy önök megkerülték ezeket a szabályokat, de úgy, hogy egyébként lehetővé teszi ez a törvénytervezet, hogy sem örökségvédelmi, sem városképi, sem zöldfelületi, sőt még a tűzvédelmi előírásokat sem köteles betartani. Egyszerűen meg lehet kerülni mindent. És mégis, zöldpárti képviselőként bátran ki merem jelenteni, hogy az alapprobléma ezeknek a területeknek a szennyezettsége, még akkor is, hogyha a

Déli pályaudvart övező, rendkívül értékes, de mint-hogy a MÁV-hoz tartozik, majd rozsdáövezetbe sorolható területnek a kérdése is. *(Sic!)*

Én azt gondolom, hogy ha önök ezt komolyan gondolnák, és valóban társadalmi hasznot várnának tőle, azt akarnák, hogy a társadalom, a magyar állampolgárok összessége legyen ennek a nyertese, akkor nem így csinálnák. Akkor csinálnának, kérem tisztelettel, egy hatástanulmányt, ami bemutatja, hogy melyik terület... - tehát nem az lenne, hogy majd kijelöljük, hanem ismernénk, hogy melyik területet akarjuk bevonni a rozsdáövezeti besorolásba, ezek a területek egyébként szennyezettség tekintetében milyen állapotban vannak, ezeknek a területeknek a rekultivációját mennyi idő alatt, milyen összegért lehet megvalósítani, és majd a rekultivációt követően lehet egyébként egy olyan beruházáscsomagot elindítani, ami valóban működni tud.

(1.20)

De jelen pillanatban ez a törvényjavaslat nem ezt készíti elő. Ez a törvényjavaslat azt készíti elő, hogy ne rekultiváljuk és ne megoldjuk ezeket a szennyezéseket, hanem takarjuk el. Csak, tisztelt képviselőtársaim, ha véletlenül, tévedésből mégis így történne, akkor annak a majd odaköltöző családok tízezrei fogják meginni a levét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mondják meg nekem, hogy például az Illatos út környékének a területe mennyire ellátott a közösségi közlekedés szempontjából. Ugyanez a terület mennyire ellátott közlekedési szempontból általában? Hogy néz ki ott a közszolgáltatások elérhetősége? S mindjárt kiderül, hogy ezt az önkormányzatok nélkül nem, vagy nagyon-nagyon nehezen lehet megvalósítani. *(Nacsa Lőrinc: Pontosan erről van szó!)*

De ehhez a véleménynyilvánítás édeskevés. Anynyi bátorság már nem volt önökben - mert nem gondolták komolyan, hogy igazából ez volna a cél -, hogy kötelezettséget vállalnak, ahogy képviselőtársam mondta, az önkormányzatok egyetértésével. Ugye, érezzük a különbséget a vélemény meg az egyetértés között? A vélemény olyan, mint a hónaljzság, mindenkinek van, csak senki nem kíváncsi a máséra. Én azt gondolom, hogy vagy kötelezettséget vállal a kormány, vagy nem csinál semmit. S a jelen állás szerint ebben a törvényben az van leírva, hogy nem csinál semmit. Illetve pontosan látjuk, hogy majd az 5 százalékos áfán keresztül lesznek olyan területek, ahol az önök politikai közösségéhez közel álló beruházók nagyon jól járnak. Láttunk ilyet a Római-parton is, és valószínűleg fogunk is még hasonlókat látni.

Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat sem szakmailag, sem politikailag nem elfogadható, ezért a Lehet Más a Politika nem is fogja támogatni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a normál időkeretben történő felszólalások sorát. Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány dologra reagálnék az elhangzottakkal kapcsolatban ebben a késői órában. Én mindig szívesen hallgatom Csárdi képviselő úr teátrális előadásait itt a parlamenten belül, de mindig úgy érzem, hogy dagasztja, dagasztja a történetet, aztán valahogy a részletekben elveszünk. A törvényjavaslatban sehol nincs benne az, hogy az önkormányzatok településképi rendelkezéseit ne kellene betartani ezekben a beruházásokban, amennyiben ilyen beruházás létrejön. A törvényjavaslatban sehol nincs kizárólagosan lefektetve az, hogy csak a több éven át nagyon szennyezett, problémás területeken lehetne ilyen beruházásokat eszközölni. A törvényjavaslat azt tartalmazza, hogy vannak olyan területek, amelyeken azonnali beruházás eszközölhető, tehát azonnal rozsdáövezetek lesznek, és vannak olyanok, amelyek közép- és hosszú távú rozsdáövezetek lesznek. Ez utóbbiakba elvileg beletartozhatnak olyanok, ahol szennyezettebb a terület, ezért ott nyilván rekvizitációt kell végrehajtani. De a kettőt ne keverjük össze, és elvileg mind a kettőre lesz lehetőség.

Hogy az 5 százalékos áfa elég vagy nem elég az ilyen típusú beruházások tekintetében, azt majd nyilván az élet eldönti, és hogy melyik az a terület, amelyen ebben a konstrukcióban a beruházásokat, lakásépítéseket végre lehet hajtani, és melyek azok a területek, amelyeken nem, ez nyilván ki fog derülni, hiszen a kormányzat meg fogja vizsgálni, hogy egyáltalán mely barnamezős területek jöhetnek szóba. A kormány ezzel a törvényjavaslattal nyilván nem tud minden problémát megoldani, de szerintem egy kiváló lépés abban a tekintetben, hogy elkezdni kezelni ezeknek a területeknek a problémáját, amit egyébként évtizedek óta nem kezelt senki. Én elhiszem, hogy van kritikai mondanivalója Varju képviselő úrnak és Szabó képviselő úrnak, de ezekkel a területekkel igazából önök sem kezdtek semmit, pedig nyolc évük volt rá. Persze megint lehet kritizálni, de önöknek sem volt egyetlenegy olyan javaslatuk sem, amely ezt a problémát minimálisan kezelte volna.

Azzal kapcsolatban, hogy a kormány milyen típusú gazdaságpolitikát folytat, önöknek lehetnek kritikai észrevételeik. Ezeket eddig is meghallgattuk, de ha az elmúlt nyolc-tíz évben önökre hallgattunk volna, akkor valószínűleg elég nagy bajban lenne Magyarország, és nem hiszem, hogy 2010 után a gazdasági válságból ki tudott volna lábalni az ország. Aztán Európában mégiscsak a legmagasabb gazdasági növekedést érte el Magyarország 2019-ben. Ezek a tények, képviselő úr. Lehet nem szeretni az Orbán-kormányt, lehet ezt a kormányzatot és ezt a politikai felfogást nem kedvelni, nem is kell vele feltétlenül egyetérteni, de mégis van egy teljesítmény a kormányzat mögött. S nagyon sok olyan ügyben, ahol évtizedes lemaradásai voltak a magyar államnak, ott ez a kormányzat hozzányúlt ezekhez, és elkezdte a gazdaságot újraépíteni.

A lakáspiaccal kapcsolatos megjegyzésekre, meg hogy közérdekű, nem közérdekű, kiemelt beruházás legyen, ne kiemelt beruházás legyen, nos, ahogy mondtam, a törvényjavaslatban nincs olyan, hogy kijelöl a kormányzat egy területet, és arra majd nem a

helyi építési szabályzatok vonatkoznak. A kerületekkel és az önkormányzatokkal a kormányzat nyilván egyeztetni fog. Olyan területeket érdemes kijelölni, amelyek tekintetében van reális esély arra, hogy ott beruházások elinduljanak, akár magántulajdonban van az adott terület, akár állami tulajdonban, akár önkormányzati tulajdonban.

A lakáspiacok és a lakásépítés számainak a tekintetében meg nyilvánvaló az, hogy a koronavírus hatásai nemcsak egészségügyi problémát okoztak, hanem nagyon súlyos gazdasági problémákat is, és nemcsak Magyarországon, hanem Európában szinte minden egyes országban, s Magyarországon is az építőipart és az ingatlanpiacot nagyon súlyosan érintették. Szerintem az egy alapvető cél, hogy az ingatlanpiacot, illetve az építőipart helyzetbe hozza a kormányzat, és ha ezt társítani tudja azoknak a rozsdáövezeti területeknek a rehabilitációjával, amelyekről a törvényjavaslatban szó van, akkor az ország ilyen szempontból duplán is nyer ebben a történetben.

Én elhiszem, hogy lehetne mindenféle hosszas vitát folytatni erről, és még két éven keresztül arról vitatkozni, hogy majd ki dönti el, hogy dönti el és milyen alapon dönti el, hogy melyik lesz ilyen beruházás és melyik lesz ilyen övezet, de most van itt ez a válság, most van Magyarország olyan helyzetben, hogy az építőipart meg kell segíteni, ezért nekünk most kell lépni. S ahogy a miniszterelnök úr említette, most gyakorlati lépésekre van szükség, és ez a törvényjavaslat is azt tartalmazza, hogy egy akut problémát, egy évtizedes problémát megpróbáljunk úgy megoldani, hogy azáltal mind a lakosság, mind a családok, mind pedig a magyar építőipar és az ingatlanpiac is fejlődni tudjon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások sora következik. Elsőként megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, KDNP. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Én is egy pár dologra reagálnék. Azon nem csodálkozom, hogy Varju László képviselő úr álságos meglepettséget színlelt, mintha nem tudná, hogy milyen területekről van szó. Csárdi képviselő úr egypár perccel később elmondta, hogy pontosan tudjuk, Budapesten milyen területekről van szó. Mindenki, aki jár-kezel a városban, látja, hogy melyek ezek a területek. Egyébként már megvalósulás alatt lévő hasonló projektek is vannak, például az önök által is említett Kopaszi-gát-építés, vagy éppen a Közvágóhíd környékén történő folyamatos fejlesztések. Egyébként az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetségének az elnöke is elmondta, hogy az ő javaslataikat is beemelte a kormány ebbe a javaslatba, azaz a szakmai szervezetekkel leegyeztetve történt ez. A szakmai kritikájukra ennyit szeretnék mondani.

(1.30)

Azt is elmondták, hogy azonnal, tehát ez nyilván 2030-ig szóló nagy terv, hiszen közép- és hosszú távú

rozstdaövezeti akciótervek is vannak, de például ezt is az építési vállalkozók nyilatkozták, hogy a III., IX., XIII., XI. kerületben már szinte azonnal kezdhető területek is vannak. És ugye, nem gondolják komolyan, hogy úgy próbálnak majd meg, vagyis azt próbálják a szánkba adni, hogy fölépítenek, mondjuk, egy lakóparkot a III. kerület egy rozstdaövezeti részében, ahol nem lesz csatorna meg áram? Mert most körülbelül ilyen kritikák hangoztak el (*Csárdi Antal: Szövegértés!*), hogy nem lesz közműszolgáltatás, nem lesz csatornázás, nem lesznek ott különböző ilyen szolgáltatások.

Egyébként már korábban például a Kopaszi-gáttól délre a Fehérvári út Duna felőli részében már több, egyébként jóval korábban megvalósult sikeres hasonló projekt is van, és azt is elmondták, hogy azonnal kezdhető.

Tehát nyilvánvalóan például az ön által említett Illatos út, ami egy sokkal komolyabb rekultivációt igényel, valószínűleg nem egy holnap elkezdhető projekt, hanem hosszabb előkészítést igényel, és hosszabb felmérést. Ezért van azonnali, közép- és hosszú távú rozstdaövezeti beépíthetőség is. Nyilvánvalóan ezeket fel kell mérni, és szét kell választani, hogy melyik mikor valósítható meg. De pontosan ők nyilatkozták le, hogy azonnal is kezdhető területek is vannak, és szerintem ez Budapest érdekét meg nyilván a többi nagyváros érdekét is szolgálja azzal szemben, amit önök állítanak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettőperces felszólalásra megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. A Kopaszi-gát egy jó példa, hogy hogyan kell kinevezni rozstdaövezetnek egy egyébként nem rozstdaövezeti, de rendkívül értékes ingatlant, építési telket vagy területet. Úgyhogy én örülök, hogy ezt mondja, képviselőtársam.

De alapvetően az én kérdésem nagyon egyszerű. Ön sem cáfolta, hogy itt rendkívül szennyezett területekről beszélünk. (*Nacsa Lőrinc: Is!*) Bocsánat, folytatom. Mi alapján feltételezi azt képviselő urak bármelyike, hogy egy ipari terület biztosan nem szennyezett, úgy, hogy egyébként semmilyen mérés eddig nem történt? Ki fogja kialakítani az infrastruktúrát? Mert nem az hangzott el, tisztelt képviselőtársam, hogy nem lesz csatorna, hanem azt a kérdést tettem föl, hogy ki fogja kialakítani az infrastruktúrát. Az infrastruktúra nem csak a csatorna-, a víz- vagy az elektromos hálózatot jelenti. Az infrastruktúra közlekedési infrastruktúrát jelent. Majd gondoljon rá, amikor a Kopaszi-gát be lesz lakva, és gyakorlatilag Dél-Budának az a része egy az egyben fog közlekedési szempontból megállni, mert nincs kiépítve megfelelő közlekedési infrastruktúra. És igen, infrastruktúra az iskola, az óvoda, és még sorolhatnám.

Tehát nem azt mondtam, hogy nem lesz. Az volt a kérdésem, és ha erre tudnak válaszolni, azt nagy tisztelettel megköszönöm, hogy ki fogja ezeket létrehozni, és leginkább milyen forrásból. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak soron kívül. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Azért nyomtam gombot, mert Csárdi képviselő úr felszólalására szerettem volna röviden reagálni, mert nagyon rossz irányba megy ez a vita, vagy lehet, hogy nem akar nagyon rossz dolgokat mondani, de nagyon rosszul fogalmazza meg, amit szeretne mondani.

Azt csak nem gondolhatja komolyan, hogy mondjuk, egy magánberuházó által működtetett beruházásra vagy elindított beruházásra - most tegyük zárójelbe azt, hogy rozstdaövezeti vagy nem rozstdaövezeti - nem a jogszabályoknak megfelelő előkészítő munkával, hatósági engedélyek birtokában és a megfelelő település- és területrendezést követően kerül sor? Mindig így kerül sor, függetlenül attól, hogy itt rozstdaövezeti beruházásról van szó vagy nem.

Nem merülhet föl olyan helyzet, amikor szennyezett területen bármiféle beruházás elindul. Erre vonatkozóan tett utalásokat. Azt szeretném kérni, hogy ezt hagyja abba, mert a vitát nagyon rossz irányba viszi el.

Természetesen önnek teljesen igaza van, hogy ezek a beruházások, különösen, ha olyan típusú beruházásokról van szó, hogy jelenleg ott nincs lakókörnyezet, mert ott rozsdamező van, és lakókörnyezetet szeretnénk odavinni, akkor ezek bizonyos városfejlesztési igényekkel lépnek föl, közlekedés, óvodák, iskola, egészségügyi intézmények, és minden szolgáltatási portfólióra szükség van, amit ön említett.

Ezért van pontosan ez a javaslat itt előttünk, mert ezt most itt nem tudjuk meghatározni, mert minden beruházás, külön-külön minden terület másféle, és minden területen az államnak, az önkormányzatoknak, több önkormányzatnak is, például főváros-kerületeknek együtt kell működniük, plusz a magánberuházónak, és meg kell állapodni. Üzletileg is fenntarthatónak és sikeresnek kell lenni a projektnek, és egyébként a közérdeket is kell hogy szolgálja. Ez teljesen egyértelműen kiderül a törvényjavaslatból. Nem értem, hogy miért megyünk ilyen örült irányokba. Egyetlenegy mentségünk van, hogy hajnali fél 2 van, de szerintem ezt se használjuk mentségként. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben kért szót Csárdi Antal képviselő úr. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszterhelyettes Úr! A helyzet az, hogy azért van fél 2, mert önök ezt a törvényt, ami egyébként (*Dr. Orbán Balázs: De ez nekem nem gond, hogy fél 2 van!*) egy igazi sikertörténet lehetne, ha jól lenne megírva, és nem ilyen vacakul, tehát önök erre az időpontra helyezték el a napirenden belül. (*Nacsa Lőrinc közbeszól.*) Ebből lehetett volna egy sikerpropagandát megcsinálni, ami egyébként adott esetben meg is áll.

De a helyzet az, hogy ez a törvény a rozstdaövezeti akcióterületek kijelöléséről és létrehozásáról szól, és azért rozstdaövezet - a rozstdaövezet a nevében is benne van -, mert előtte ott jellemzően ipari tevékenységet folytattak. Az ipari tevékenység meg, pontosan tudjuk, hogy sajnos az előző rendszer, a rendszerváltás előtti gazdasági sajátosságok miatt súlyosan szennyező módon működött. És igen, a rendszerváltás óta egy olyan kormány sem volt, amelynek sikerült volna ezeket a következményeket elhárítani.

Igen, kérem szépen, én nagyon szimpatizálok az a megközelítéssel, amit miniszterhelyettes úr fölvezetett, de annak biztos, hogy a nulladik lépése az, hogy például az önkormányzatoknak vagy a települési önkormányzatoknak a véleményezése helyett akkor legyen egyetértése, meg lehet valósítani, mert akkor én elhiszem, hogy a kormányzat kötelezettséget vállal arra vonatkozólag, hogy nem fog a legitim módon megválasztott városvezetéssel szemben, mondjuk úgy, hogy helyzetbe hozni egyeseket vagy ketteseket.

Igen, addig, amíg nincs arra válasz, hogy Böröcz képviselőtársam mi alapján meri kijelenteni, hogy ezeknek a leendő, még ki se jelölt rozstdaövezeteknek egyike sem szennyezett (*Böröcz László: Ki mondott ilyet?*), addig nem tudunk továbblépni. Két lehetőség van. Vagy képviselőtársam tudja már, vagy részben tudja, hogy milyen területek lesznek kijelölve (*Nacsa Lőrinc: Igen.*), akkor viszont szeretném látni azokat a vizsgálati jegyzőkönyveket, amik vizsgálták a terület szennyezettségét.

Én nem gondolom azt, hogy csodákat várunk el. Egy olyan együttműködésre van szükség, tényleg egy olyan közös cél érdekében, mint a rozstdaövezetek föllesztése, ami egészen természetes volna egy normális világban. De ehhez tudni kellene, hogy azokat az egyébként ebből a törvényből hiányzó pluszfejlesztéseket, ideértve most a rekultivációt is, milyen forrásból fogjuk megvalósítani vagy fogják megvalósítani, mert én attól tartok, és ez a realitás ebben a kérdésben, hogy nem lehet piaci szempontból profitábilisan fölépíteni egy városnegyedet, lakótömböt, hogyha alatta a területet sok ezer milliárd forintért kell rekultiválni.

Igen, Nacsa képviselőtársam, az a helyzet, hogy amikor az Illatos úti BVM szennyezése kiderült, akkor kiderült az is, hogy több ilyen terület is van az országban (*Dr. Orbán Balázs: Így van!*), csak szeretném jelezni. Ha helyesen mondom az adatokat, akkor kérem miniszterhelyettes urat, hogy erősítsen meg, hogy országosan ezeknek a területeknek a rekultivációja sok ezer milliárd forintba kerülne. (*Dr. Orbán Balázs bőlogat.*)

(1.40)

Én azt gondolom, hogy tényleg az az alapja egy rozstdaövezeti fejlesztésnek, hogy szeretném látni a területkijelölést és a kijelölt területre vonatkozó hiteles vizsgálati adatokat.

Én emlékszem arra, amikor az Illatos úton az volt a kormányzati kommunikáció - és nem mondom

meg, melyik kormány volt -, hogy ott nincs szennyezés. Ez egy hosszú történet. Én emlékszem, mert, ugye, ebben az Illatos úti történetben részt vett Bácskai János, a IX. kerület volt polgármestere, és részt vett - és többek között neki is köszönhetjük, hogy legalább a szennyező anyagok el lettek szállítva - Baranyi Krisztina, Ferencváros jelenlegi polgármestere. És én azt gondolom, hogy ennek kapcsán pontosan lehet látni, hogy milyen súlyos elmaradása van egyébként a kormányzatoknak, és azt is látjuk, hogy milyen súlyos felelősség terheli például ennek a törvényjavaslatnak a benyújtóját, mert ebben a törvényjavaslatban nincsenek garanciák, de nemcsak hogy nincsenek garanciák, hanem a résztvevőknek sem ír elő megfelelő súlyú kötelezettséget; viszont rendkívül lazán fogalmaz, mert valóban itt van a törvényjavaslatban, hogy a kármentesítési hatósági eljáráshoz 42 nap elég. Hát, én ezen csodálkoznék! Egy ilyen vizsgálat önmagában nem tud megvalósulni 42 nap alatt. És én azt gondolom, hogy tudnunk kellene, hogy mire próbálják alapozni ezeket a terveket.

Addig, amíg lóg a levegőben az egész, addig, amíg az alapkérdésekre, a rekultiváció kérdésére, az infrastruktúra kérdésére vagy az önkormányzatokkal való tisztességes együttműködés kérdésére nincsenek kézzel fogható válaszok, addig én biztos nem, de a Lehet Más a Politika sem fogja támogatni, mert ezt a felelősséget ez alapján a törvénytövege alapján senki, aki komolyan gondolja az ország vagy adott esetben a város vezetését, nem vállalhatja fel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Balázs államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Biztos azzal van a gond, ahogy én beszélek erről a dologról, és azért nem tudunk közös nevezőre jutni, úgyhogy most megpróbálok másképpen elmondani azt, amit az előbb próbáltam mondani.

Amit ön mond - nem tudom, én nagyon kedvelem a relációanalízis nevű játékot -, az igaz, tehát az A állítás igaz, a B állítás igaz, de nincs köztük összefüggés, tehát az összefüggés hiánya a probléma jelen pillanatban. Az tehát igaz, amit ön a törvényjavaslattal kapcsolatban elmond, az igaz, amit ön egyébként a szennyezett területek rekultivációjának költségeivel kapcsolatban... Számos becslés van, számos területen készült hatásvizsgálat, ezek nagyon szóródó dolgok, de a nagyságrendek tekintetében valószínűleg nem járnak messze a valóságtól, amikor az ön által említett összegekről beszélünk.

Ugyanakkor a két dolog között nincs közvetlen összefüggés, a törvényjavaslat ugyanis arról szól, hogy vannak olyan területek, ahol ilyen szennyeződések nincsen, ez hatóságilag igazolt, pecsét és igazolás van róla, hogy az a probléma, amit ön mond, az nem áll fenn, viszont ugyanúgy rozstdaövezetről van szó, és a beruházás el tud kezdődni. Itt el kell hogy kezdődjön a beruházás, és itt az áfakönnyítés, illetőleg a könnyített szabályrendszer, ami a nemzetgazdasági

szempontból kiemelés jelent, az vonzó egy beruházónak.

Aztán van a másik történet, amit ön is mond - de ezeket a törvényjavaslat külön kezeli -, ugye, a közép- és hosszú távú rekultivációs projektek. Ott azok a problémák, amelyeket ön is említett, felmerülnek, de azokat nem lehet így kutyafuttában elkészíteni, mert ott elő kell készülni, ott át kell gondolni, ott egy olyan üzleti konstrukciót kell kialakítani, amely egyrészt a beruházónak is megfelelő, másrészt az állam is beleteszti a maga részét. Ez tehát egy jóval bonyolultabb történet, ezzel még a következő éveket, évtizedeket mind itt együtt el fogjuk tudni tölteni. De ennek ellenére, ha valaki ezt a megkülönböztetést, amit én tettem, törvényjavaslatban szeretné kodifikálni, akkor azt így kell megtenni, mert ennél több részletet jelen pillanatban nem tudunk mint szabályozást megfogalmazni, azok a garanciák pedig, amelyeket ön is említett, egyébként más ágazati jogszabályokban ott szerepelnek. Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások sora következik. Elsőként megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Énbennem is felvillant az a lámpa, amely az államtitkár úrban, hogy Csárdi képviselő úr ezt nem értette, vagy amit ő elmondott, abból az jött le nekem. Ön tehát úgy állítja be ezt a törvényjavaslatot, mintha itt holnap el kéne kezdeni az Illatos úton építeni egy lakóparkot, ja, nem, 42 nap múlva, a 43. napon el kellene kezdeni építeni egy lakóparkot az Illatos úton. Rengeteg, több olyan projekt van jelenleg Budapesten, és ezt ingatlanfejlesztők is lenyilatkozták az elmúlt hetekben, amióta Fürjes államtitkár úr és Gulyás miniszter úr erről a projektről beszélt, amelyek már a csőben vannak, amelyek már előkészítő szakaszban vannak, csak éppen a koronavírus okozta válság miatt ezek a projektek megszakadtak az előkészítési fázisban, amelyeknél már megtörténtek a hatástanulmányok, már megtörténtek a mérések, már egyébként a tervezési folyamatban vannak, és ezeket lényegében azonnal, ha az Országgyűlés elfogadná ezt a törvényt, ha a kormányrendelet megjelenhetne róla, és kijelölésre kerülne az övezet, azonnal el lehetne kezdeni, és hozzájárulhatna már az ideai gazdasági számokhoz, de legfőképpen nyilvánvalóan a jövő évi gazdasági számokhoz. Erről szól elsősorban a törvényjavaslat, és ez a legfontosabb eleme, hogy már vannak a csőben ilyenek, amelyeket azonnal el lehet kezdeni, és ezek nyilvánosak, ingatlanfejlesztők beszélnek erről. Ez fontos eszköz lehet.

Aztán vannak azok a nehezebben megoldható problémák, amelyekről ön is beszélt - csak ne állítsa be úgy, mintha erről szólna eredetileg vagy elsősorban ez a törvényjavaslat -, amelyek hosszabb időt vesznek igénybe, nyilvánvalóan még sok költségvetési forrást fognak felemészteni, rendezési terveket fognak igényelni, önkormányzati együttműködésre lesz

szükség ezek kapcsán, amely nehéz területeket, terhelte területeket majd meg lehet oldani. De ott van például, amit már korábban elkezdtek, például amit a VIII. kerület előző, kormánypárti vezetése Sára Bontond vezetésével, a strand és termálfürdő az egykori józsefvárosi vasútállomás mögötti területen, ön is jól ismeri azt a területet. Az is egy ilyen beruházás, amely elő is volt készítve, kútfúrás is történt, ha jól emlékszem a történetekre.

Rengeteg ilyen projekt van folyamatban, ezek lesznek az azonnaliak (*Az elnök csenget.*), és a későbbiekben kell majd megoldást találni az ön által említettekhez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr, két percben!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Csárdi képviselő úr, én nem tudom, hogy honnan vette, vagy hogy értelmezi az én mondataimat. Nem akarom megismételni az államtitkár úr szavait, de én azt mondtam, hogy kétfajta terület létezik: az egyik, amelyre nézve az azonnali rozsdáövezeti kijelölés történik, a másik pedig a közép- és hosszú távú, és én egy szóval nem mondtam olyat, hogy gyakorlatilag rekultivációra váró területek nincsenek, ön az előbb ezt állította, ön az előbb szó szerint ezt mondta. (*Csárdi Antal közbeszól.*)

Tényleg nem akarom itt hajnali 2-kor ismételni az előttem szólókat, de a törvényjavaslat szerintem egészen pontosan és világosan fogalmaz, és mi is ezt mondtuk el itt már sokadjára, hogy vannak olyan területek, amelyeken viszonylag rövid idő alatt el lehet kezdeni a beruházásokat vagy azoknak az előkészítést egészen pontosan, és vannak olyan területek, amelyek viszont hosszú, akár többéves, még öt évnél is tovább, hosszú távú előkészítési munkálatokat igényelnek, hogy egyáltalán el lehessen kezdeni ott bármiféle beruházást.

Az infrastruktúra kiépítése kapcsán meg természetesen minden egyes ilyen projektnél - ahogy az államtitkár úr elmondta - annyira különböznek a területek egymástól, hogy külön-külön kell megvizsgálni, hogy egyébként hogy lesz az gazdaságilag racionális, egyáltalán találnak-e olyan magánberuházót, ahogy már említettem, aki ilyen feltételek mellett el tudja ezt végezni, és természetesen emellett még meg is építi a lakótömböt, a lakónegyedet és az oda tartozó lakosokat.

(1:50)

Tehát a törvényben biztosított feltételek, a törvényben biztosított kedvezmények azért vannak benne, hogy egyébként ezeket a területeket bevonjuk, és érdekeltté tegyük a beruházókat is abban, hogy ők megtegyék ezeket a beruházásokat akkor is, ha ezt viszonylag könnyebb módon tudják megtenni az azonnali rozsdáövezetekenél és akkor is, ha egyébként hosszú távon nagyobb előkészítést igényelnek.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csárdi Antal képviselő úrnak két percben. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Miniszterhelyettes úr, minthogy a törvényjavaslat nem tartalmazza, kérem, mondjon három példát olyan területre, amely tiszta, és el lehet kezdeni a beruházást, és ami bevonásra tud kerülni vagy be lesz vonva ebbe a rozsdáövezeti besorolásba.

Azt gondolom, hogy itt a garanciák a kérdés. Sok mindent el lehet mondani, ha jól emlékszem, miniszterhelyettes úr úgy fogalmazott, hogy pecsétetes papír van róla, hogy a terület nem szennyezett. Szeretném tudni, hogy milyen határértéknormákkal dolgozik a kormányzat, ezek a határértékek miért nincsenek ebben a törvényjavaslatban lefektetve, illetve ha önök már tudják, hogy mely területek az érintettek, akkor legyenek szívesek, engem is tájékoztassanak, mert igen érdekelnének.

Azt gondolom, hogy akkor lehet érdemben a gyakorlatban közvetlenül vitatkozni egy ilyen javaslatról, ha mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy miről vitatkozunk. Azt állítom, és ezt értette félre Böröcz képviselőtársam, hogy ahol ipari tevékenység zajlott, ezeket hívjuk rozsdáövezetnek, ott elég kicsi a valószínűsége, hogy egyáltalán nem történt szennyezés.

De én nyitott vagyok, elfogadom, ha azt állítja miniszterhelyettes úr, hogy pecsétetes papír van. Csak szeretnénk mi ezt látni, hogy milyen határértékekkel fogadható el a pecsétetes papír, mert a pecsétetes papír pecsét és papír kérdése, de ennél több kell. Garanciák kellene, mint ahogy garanciák kellene az önkormányzattal való együttműködés kapcsán is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Böröcz László képviselő úrnak... (*Böröcz László nemet int.*) Nem kíván szólni a képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor ismételtén megkérdézem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével az adott napirendi pont keretében. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. (*Dr. Orbán Balázs: Igen.*) Igen. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csak nagyon röviden. Tehát abban a vitában egyetértés mutatkozott, hogy ezekkel a barnaövezetekkel, rozsdáövezetekkel való foglalatosság, amelyek egyébként az urbanizáció, a városiasodás, a technológiai fejlődés miatt olyan helyzetbe kerültek az elmúlt egy évszázadban vagy pár évtizedben, amilyen helyzetbe kerültek, tehát ezeknek a területeknek a városi életbe való visszakapcsolása olyan közérdek, ami miatt a törvényalkotás indokolt

lehet. Ezen területek városi életbe való visszavezetése mellett számos érv szól, ezek ugyanis nem a város peremterületein helyezkednek el, nem az agglomerációban helyezkednek el, hanem egyébként általánosságban közlekedési és egyéb szempontból a városhoz közeli szöveteken. Túlnőtt rajtuk a város, ezért ezek valójában kihagyott ziccerok, kiaknázatlan lehetőségek.

Mindenhol a világon azt látjuk, hogy ezekre a területekre speciális szabályokat alkot a jogalkotó, illetve speciális ösztönző mechanizmusokat próbál kialakítani, amelyeknek a segítségével az ezeken a területeken történő beruházásokat támogatni tudja. Ebben az általános helyzetképben a koronavírus-járvány adott még egy csavart a történetnek, ugyanis kulcsfontosságú, hogy az építőiparnak és a gazdasági növekedésnek egy lökést tudjunk adni, amire szintén - amint az itt elhangzott - alkalmas a javaslat. Itt különösen és még egyszer aláhúznám az áfacsökkenési elképzeléseket.

A vitában többször elhangzott, kicsit a kormány társadalompolitikai célkitűzéseire reagálva, hogy hogyan is áll a bérlakáshelyzet. A kormány álláspontja az első perctől, 2010-től kezdve világos: mi nem szeretnénk bérlőket, mi tulajdonosokat szeretnénk. Ezért aztán olyan megoldásokat támogatunk, és a lakáshoz jutási politikánk középpontjában is ez áll, amely tulajdonhoz juttatja az embereket, nem pedig egy hosszú távú bérleti viszonyba kényszeríti be. Ráadásul a demográfiai célkitűzéseinkkel összefüggésben ezeket a programokat úgy szeretnénk megvalósítani és úgy is valósítjuk meg, az egyébként nemzetközi összehasonlításban is kifejezetten komoly és jó lehetőségek úgy állnak rendelkezésre, ha ez még a családalapítással és gyermekvállalással is összefügg.

Önmagában mind a lakáspiaci, mind a bérleti árak kérdése - most közgazdaságtani alapvetéseket fogok mondani - keresleti-kínálati görbén alapul. Nyilván befolyásolja a kereslet, ezzel kapcsolatban is a vírus, meg a fiatalok lakáshasználati attitűdjei komoly tényezőként jelennek meg. Az általuk rendelkezésre álló jövedelem, tehát az átlagbérszint is fontos ebben, de ami még fontosabb, az a kínálati oldal. Ugyanis azzal, hogy ezeket a beruházásokat támogatni tudjuk, ezek a beruházások lakásokat hoznak létre, tehát a kínálat emelkedik, aminek önmagában egy árcsökkenő vagy árnövekedés-fékező hatása lesz, teljesen függetlenül attól, hogy az állam az önkéntes által követelt módon hatósági eszközökkel beavatkozik-e vagy nem. Mi nem akarjuk, hogy az állam hatósági eszközökkel beavatkozzon, mert azt gondoljuk, hogy a piacgazdaság követelményeinek kell érvényesülni.

Csárdi képviselő úrral hosszan próbáltunk vitatkozni a dolognak arról a leágazásáról, hogy most itt olyan területekről van-e szó, amelyek szennyezettek és ezért más típusú kezelést igényelnek, vagy olyan területekről van-e szó, melyek nem szennyezettek és ezért könnyebb figyelmet, kezelést igényelnek, és könnyebb elindítani a beruházásokat is. Csárdi képviselő

selő úr azt állítja vagy attól fél, hogy csak az első típusú területekről van szó, tehát amelyek szennyezettek, teljesen jogosan veti fel, hogy ez esetben rekultivációnak kell először következni, amelynek nagyon komoly forrásigénye van és ez egy több évtizedes munka. Ebben neki igaza van. Az én állításom az, és ezt a törvényjavaslat 1. §-a is visszaigazolja, tehát ha odáig eljutunk, akkor szerintem ezt az ellentmondást fel tudjuk oldani, az én állításom az, hogy ilyen területekről és olyan területekről is van szó. Az ilyen területek, tehát ahol rekultivációra van szükség a szennyezés miatt, közép- és hosszú távú rozsdáövezeti akcióterületek. Amelyeknél ilyen probléma nem áll fenn, azok azonnali rozsdáövezeti akcióterületek. A gond, az egyet nem értés, az egymás mellett elbeszélés még abból adódhat, hogy Csárdi képviselő úr és az ezzel kapcsolatban felszólaló ellenzéki hozzászólók nem a törvényi definícióból indultak ki, amikor rozsdáövezetről beszéltek, hanem a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint kötötték az ipari tevékenységhez ezeket a területeket.

Ez a probléma valós, tehát elfogadom, hogy ez egy olyan gond, amely az egymással való beszélgetést megnehezíti, ugyanis ezeket a kifejezéseket, jogintézményeket, ezeket a definíciókat, hogy rozsdáövezet, illetve barnamező, eddig a jogrendszer nem tartalmazta. Tehát most először olvassuk, hogy mit jelent az, hogy rozsdáövezeti akcióterület egy jogszabályban.

(2.00)

Tehát a szavak hétköznapi, általánosan elfogadott jelentése és a törvényi definíció között az a szerencsés helyzet, ha átfedés van. Szerintem itt van átfedés, de nem száz százalékban fedi egymást, ugyanis, ha megnézik a képviselő urak az 1. §-t, hogy mi az, hogy rozsdáövezeti akcióterület, azt mondja, hogy a törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben kijelölt közlekedési, közmű- és intézményi infrastruktúrával ellátott vagy fenntartható módon ellátható lakó-, más rendeltetés kialakítására alkalmas, jellemzően barnamezős területet is magában foglaló terület, függetlenül attól, hogy a lehatárolása megtörtént-e. Tehát ebből az következik, hogy lehet ilyen terület és lehet olyan terület is.

Az olyan területen, ahol komoly mentesítési feladat van, az egy teljes más dolog, egyetértek a kritikákkal, arra ez a konstrukció nem alkalmas, arra külön kormányzati program és támogatás szükséges, de ezt nem kell törvénybe foglalni, mert egyébként az erre vonatkozó jogszabályi garanciák mindenki számára ismertek, most is hatályosak, rendelkezésre állnak, tehát nincs változás, tehát nincs mit szabályozni egy új törvényben. Az olyan területeknél, ahol ilyen problémák nem merülnek fel, ott viszont kifejezetten tudunk egy befektetőbarát környezetet teremteni egyrészt az áfacsökentéssel, másrészt az önkormányzatok szabályozási lehetőségének fenntartása mellett a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó, törvényben lévő gyorsító pálya alkalmazásával.

Tehát egy utolsó félreértést szeretnék még eloszlatni. Itt pont nem áll fenn az a helyzet, ami a korábbi vitáinkban fennállt, mondjuk, a budai palota, a Városliget vagy a Citadella esetében. Itt nem egy központi beruházásról van szó, amelyben jogosnak tűnik az az igény, hogy a szabályozás és maga a teljes beruházás megvalósítása is az államnál legyen, hanem ezek pont olyan területek, ahol a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokról szóló törvény által általánosságban felkínált gyorsító pálya rendelkezésre áll, de emellett az önkormányzatok szabályozási lehetőségei az általános szabályok, tehát az általános ilyen típusú beruházásoknál megszokott szabályok szerint alakulnak. Tehát nem kell attól félni, ha az önkormányzat nem akar ilyen beruházást, akkor az nem fog tudni megvalósulni.

Én megint, még egyszer, mint az előző törvényjavaslatnál, felteszem a kérdést, hogy van értelme annak, hogy a Citadellára a mostani lepusztult állapotában valamelyik önkormányzat egy változtatási tilalmat rendel el, és akkor ott megint évtizedekig nem történik semmi. Szerintem ennek semmi értelme nincsen. Analóg módon ennél a törvényjavaslatnál van-e annak értelme, hogy van egy önkormányzat, van egy állami szándék, van egy magánberuházó, aki szeretné azt a barnamezős beruházást, ami minden kerületnek, minden településrésznek a szűgyene, szeretné végre rendbe rakni magánalapon, és akkor valamelyik önkormányzat pedig azt mondja, hogy ezt a projektet ő nem támogatja, hanem ott, ahol tudja, ellenzi? A Jóisten látja lelkét, mindent megtehetnek, hogy küzdjenek ezen típusú beruházások ellen, ha ilyen merül föl, de azért végső soron én azt gondolom, hogy a budapestieknek, a városban élőknek és mindenkinek, az önkormányzatoknak, az államnak és a magánbefektetőknek is az a célja, hogy egy együttműködés keretében az ilyen típusú beruházások minél előbb, minél gyorsabban, minél flottabban, minél szabályosabban megvalósuljanak, és a lakásokba végre a magyar emberek be tudjanak költözni.

Ezt a célt a törvényjavaslat támogatja, úgyhogy ezzel összefüggésben önkéntől is ennek a törvényjavaslatnak a támogatását szeretném kérni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr részletes válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Tegnap napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalásokkal** folytatjuk munkánkat. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bencsik János képviselő úr, független képviselő: „Aki hisz, győzött - 100 évvel Trianon után” címmel. Oné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

BENCSIK JÁNOS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Politikusként és történészként azt vallom, hogy a múlttal két dolgot nem szabad csinálni: szőnyeg alá söpörni és rágódni rajta. Márpedig Trianon gyászos évfordulóján általában

ezeket a hibákat szoktuk elkövetni. Két jellemző hozzáállást tapasztalok, az egyik a talán legkárosabb, amelyik azt mondja, hogy ez már olyan rég volt, ezzel minek már foglalkozni, túl kéne már ezen az egészen lépni, és vannak nagyobb problémáink, amivel foglalkozni kéne. A másik hozzáállás pedig valahogy úgy fogalmazható meg, hogy kutassuk fel, keressük meg, hogy kik azok, akik felelősek mindazokért, amelyeknek most az elszenvedői vagyunk, kiket terhel a felelősség.

Ha megnézzük, hogy az elmúlt száz évben milyen mulasztások, hibák és bűnök történtek, akkor sajnos a lista szinte végtelen. Ott van a dualizmus korának a szemellenzős, szűkkeblű nemzetiségi politikája, ott van Károlyi Mihálynak, a Tanácsköztársaságnak a felelőssége a szélnek eresztett magyar hadsereggel, akik nem tudták megvédeni a hont. Fel lehetne emlegetni a Horthy-korszak vezetőinek a hibáit abban, hogy az ország belesodródott a második világégésbe, de ott van a Kádár-korszak is, amelyik a testvéri szocializmus és a népek örök barátságának a jegyében simán lemondott több millió magyar állampolgár jogainak a védelméről. Nem lehet elmenni szó nélkül a rendszerváltó politikai elit felelőssége mellett Antall Józseftől egészen Horn Gyuláig bezárólag, amikor egymást követően a kétoldalú államközi szerződéseket úgy kötötték meg ezek a kormányok, hogy a minimális garanciális feltételei nem voltak meg az önrendelkezésnek a külhoni magyarság tekintetében.

De ki lehetne térni egyébként a rendszerváltó ellenzék mulasztásaira is. Sajnos, hajnali két órára üresen maradtak már a kormánypárti padosok, de pont 30 éve volt, hogy a Fidesz képviselői ebből a Házból, a trianoni megemlékezésről demonstratívan kivonultak. Itt van aztán 2004. december 5-e is, a gyászos emlékű kettős állampolgársági népszavazás, amikor Gyurcsány Ferenc miniszterelnök buzdított a kedvezményes honosítás ellen. És elérkeztünk száz évvel Trianon után az Orbán-kormányhoz, amikor is a nemzeti együttműködés rendszerének a meghirdetése után most ott tartunk, hogy a nemzeti kirekesztés jegyében határon túli magyarokat hergelnek határon belüli magyarok ellen, hogy mindenki áruló, mindenki hazáruló, aki nem fideszes.

Tisztelt Képviselőtársaim! Száz évvel Trianon után odáig sikerült eljutnunk, hogy hátra tudunk mutatni, és tudunk valakit hibáztatni az összes nyomorunkért, kivéve természetesen saját magunkat. Mi lenne, ha egyszer megvizsgálánánk nem csak azt, hogy kit terhel a felelősség a múltban elkövetett hibákért, hanem hogy mit tudnánk tenni közösen a szebb jövőért? Trianon ugyanis nemcsak a múltunk, hanem a jelenünk és a jövőnk is, és Trianont pont ezért nem lehet sem elfelejteni, sem meghaladni. Tanulni lehetne belőle, és tanulni kellene belőle, de sajnos ettől évről évre egyre távolabb kerülünk.

Miközben jobb- és baloldalon azzal vagyunk elfoglalva, hogy ki nem elég jó magyar, kit lehetne, kellene még kirekeszteni ebből a nemzetből, hogy jobban érezzük magunkat, nem vesszük észre, hogy minden nap a kis Trianonok mindennapjait éljük. Minden egyes Facebook-komment, amikor kétségbe vonjuk

valamelyik honfitársunknak a magyarságát, vagy azért, mert Soros-ügynök, vagy azért, mert fideszes, vagy azért, mert fasiszta, vagy azért, mert kommunista, vagy határon kívüli, vagy határon belüli, minden egyes ilyen alkalommal mi magunk is aláírjuk képzeletben a trianoni békeszerződést, és ennek sajnos súlyos ára van. Ha újra egyesíteni akarjuk ezt a nemzetet, akkor ehhez először saját magunkat kell felemelnünk, és ha ez sikerül, utána kérhetünk számon bárki mást ezért.

De mi is várható el a mindenkori magyar kormánytól? Meggyőződésem szerint négy dolog: a realitásokkal szembenező, okos diplomácia és kultúrpolitika, amely átível kormányzati ciklusokon, és a megosztottság helyett a konszenzusra törekszik. Egy olyan politika, amely aktívan, kezdeményezően lép fel az önrendelkezés jogáért a létező összes nemzetközi szinten. Egy olyan politika, amely nemcsak azt a 2-3 millió szavazót tekinti magyarnak, aki rá szavaz, hanem mindenkit, aki Arany János és Szabó Lőrinc nyelvét beszéli a Kárpát-medencében vagy bárhol a nagyvilágon.

(2.10)

Egy olyan politika, amelynek célja, hogy szövetségeseiket és nem vazallusokat keres, és amelynél a politikai hűség, a politikai egyetértés nem előfeltétele a nemzethez tartozásnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez lenne az a nemzetpolitika, amely méltó az elmúlt száz év összes vérérdeméjéhez. Csak ezért érdemes dolgozni, de ezért érdemes dolgozni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik, valami véget ért. A jelenlegi helyzet, azaz a koronavírus-járványra hivatkozva június 6-ától járatritkítások lesznek a Magyar Államvasutaknál, úgynevezett járványügyi menetrend lép életbe. Ennek egyik érintettje a Tiszafüred és Karcag közötti 103-as vasútvonal lesz; a vasúti kapocs, ami összeköti az ország egyik legforgalmasabb vasúti vonalát, a 100-as vonalat a kiemelt turisztikai régióval, a Tisza-tó fővárosával, Tiszafüreddel.

Úgy tűnik a koronavírus-járvány okozta válság egyik első áldozata a 103-as, Karcag-Tiszafüred közötti vasútvonal lesz. A vonalon az úgynevezett „kis piros” rózsa eddig a köröket változó intenzitással, és ami maradt belőle, az egy hajnali járat, egy hajnali vonatpár lesz, amely reggel fél 7-kor indul Karcagról, majd térében Tiszafüredről ismét Karcagra érkezik vissza.

A fő probléma ezzel, hogy lényegében elvesz a környékről a tömegközlekedési opció. Elvesznek a

térségnek a délről való megközelítés lehetőségei, az a lehetőség, ami alapján viszonylag gyorsan és röviden lehet a Tisza-tóhoz eljutni, és egy olyan lehetőség, amely helyettesíti nagyon sokszor a rendkívül rossz állapotban lévő közutakat, amelyek a Tisza-tó környékén vannak. Elvész vele az oktatási és munkába járási lehetőség rengeteg lakos számára.

Sajnos, nem példa nélküli a járatrítók vagy a vonal felfüggesztése, megszüntetése. Volt ugyanis egy másik válság, amikor egy másik kormány a válságkezelésében úgy döntött, hogy ismét a Tiszafüred-Karcag közötti vasútvonalhoz nyúl. Micsoda válságkezelés, hogy mindenki itt kezdi a leépítést?! 2009. december 13-án ugyanis megszűnt a tömegközlekedés a vonalon, és most, 2020. június 6-án az ismét megszűnik, függetlenül attól, hogy már csak egyetlenegy vonatpár maradt, csak úgy hírében, hogy legyen valamilyen közlekedés. Ezt adta a kormány, pedig ugyanez a kormány volt, aki akkor nyilvánvalóan politikai haszonszerzésből is hasznot kovácsolva újrainyitotta ezt a vonalat nem egészen tíz évvel ezelőtt, július 4-én. Ezt onnan is tudom, mert én magam is ott voltam az újrainyitáson, amikor még reménykedve várták a lakosok, hogy igenis lesz értelme és lesz tartalma ennek a vasúti vonalnak. És igen, ismerjük az érveket, 2009-ben is ugyanazok voltak, mint most: kevesen használják, át kell térni a közútra, mert gazdaságosabb, válság van, és ugyanazok az érvek jönnek most is a kormánytól, amelyek 2009-ben az akkori, egyébként baloldali kormánytól jöttek.

Tehát hol itt a különbség, tisztelt képviselőtársaim? A hangnem. És akkor engedjék meg, hogy elmondjak még pár gondolatot ezzel kapcsolatosan. Míg Európa a közösségi közlekedést fejleszti, addig ez a kormány rombolja. Ennek a rombolásnak körzetében Karcag 20 ezer és

Tiszafüred 14 ezer polgára az áldozata, illetve a falvak 12 ezer lakosát is érinti mindez. A két város között már 120 éve működik vasúti közlekedés, Berekfürdő, Tiszaszentimre, Kunmadaras, Tiszaszőlős és Tiszaörvény településeket is érinti, ezt tervezi most megszüntetni és legalább eltörölni a kormány. Teszi mindezt úgy, hogy az érintett önkormányzatokkal és a kistérségi társulással semmilyen érdemi párbeszédet, valódi egyeztetést nem folytatott. Semmi sem támasztja alá, hogy gazdaságosabb az érintett vasútvonalat buszjáratokkal felváltani. A meg gondolatlan, politikai ízü döntés azt sem veszi figyelembe, hogy Karcag város kórháza 100 ezer ember ellátásáért felel.

Ezek a szavak, tisztelt képviselőtársaim, nem az én szavaim, hanem az ellenzékben beszélő Fazekas Sándoré 2009-ből. Vajon valaha is az ebben a témában felszólaló Fazekas Sándornak halljuk-e ismét a hangját? Merné ezt megkérdezni saját párttársától, a mostani minisztertől vagy államtitkártól?

Tisztelt Képviselőtársaim! Karcag és Tiszafüred állampolgárai a kormány újabb áldozata, és az a közel 70 ezer fő, aki a vasútvonal mellett él, szintén áldozat. Már csak pár kérdés maradt: miért akarja megfosztani Karcag és Tiszafüred állampolgárait a vasút által biztosított oktatási és munkalehetőségektől a kormány? Hogyan legyen rugalmas és versenyképes a Nagyunság

munkavállalója, ha a kormány röghöz köti őket, visszfejleszti a közlekedési lehetőségeket? Úgy tűnik, valami véget ért. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Steinmetz Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Trianon üzenete” címmel. Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Trianon nem, nem, soha nem merülhet feledésbe. Száz évvel ezelőtt az új országhatárok több százezer magyar honfitársunk, magyar család életét keserítették meg, és a határok őket elszakították egymástól. A rengeteg emberáldozatot követelő első világháborútól pedig további veszteségeket szenvedtünk el. A 1920. június 4-én Trianonban megszületett békediktátum hatására és annak következményeként Magyarország területe 283 ezer négyzetkilométerről 93 ezer négyzetkilométerre, a lakosság pedig 18 millió 200 ezer főről 7 millió 600 ezer főre csökkent. Minden harmadik magyar testvérünk került idegen nemzet uralma alá.

Érzékeny veszteséget szenvedett a mezőgazdaság is, szántóterületeink 43 százaléka, erdőterületeink csupán 13 százaléka maradt Csonka-Magyarország területén. Jelentős vasúti csomópontok, illetőleg a száz évvel ezelőtti legnagyobb vidéki városoknak számító települések közül Pozsony, Kassa, Szabadka, Brassó és Temesvár mind-mind idegen uralom alá került. És az én családom személyesen is megtapasztalhatta Trianon következményeit, hiszen édesapám édesapja, nagyapám pontosan az utóbbi városban Temesváron született és nőtt fel. És, tisztelt képviselőtársaim, a számok önmagukban is riasztóan hatnak, de a személyes emberi sorsok még inkább szívfájdítóak.

Hány honfitársunknak kellett elhagyni szülőföldjét a magyarsága miatt, felszámolni mindent, amit felmenői évszázadok kemény munkájával valósítottak meg, újrakezdeni az életüket, eljönni két bőrönddel magyar emberek hibái és nem magyar emberek döntései miatt?!

Ma már ez történelem, de Herczeg Ferenc szavait idézve: „Úgy sohasem fordulhat a világ, hogy a szívünkben is lemondjunk ezeréves örökségünkről.” Ahogyan nem mondhatunk le az emlékezetünkről se száz, se kétszáz, se ezer év múltán.

És gondolkozzunk el azon is, hogy milyen történelemek, milyen döntések vezettek el nemzeti tragédiánkhoz! Közös felelősségünk, hogy tanuljunk a múltból, és ne kövessünk el hasonló hibákat. Rajtunk múlik, és csak rajtunk múlik, hogy lesz-e még magyar a Kárpát-medencében. Emlékezzünk hát Trianonra, és bízzunk abban, hogy újra eljön a magyar feltámadás! „Mert elfut a víz, és csak a kő marad, de a kő marad.” Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

18833

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 29. ülésnapja, 2020. június 3-án, szerdán

18834

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés ma
10 óra 30 perckor folytatja munkáját. Az **ülénapot**
bezárom.

(Az ülésnap 2 óra 19 perckor ért véget.)

Országgyűlési Napló

**Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor**

Földi László s. k.
jegyző

elnöklete alatt

Dr. Lukács László György s. k.
jegyző

Jegyzők: **Földi László, dr. Lukács László György,
dr. Simicskó István, dr. Varga László**

Dr. Simicskó István s. k.
jegyző

Dr. Varga László s. k.
jegyző

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)